ON A

SEARCH FOR SANSKRIT MANUSCRIPTS.

WITH AN

015

INDEX OF BOOKS.

BY

PETER PETERSON,

B.A. Balliol College, Oxford; M.A. D.Sc. University of Edinburgh
Sometime Boden Sanskrit Scholar of the University of Oxford;
Elphinstone Professor of Sanskrit, Bombay;
Hon. Secretary Bombay Branch Royal Asiatic Society

BOMBAY:
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON:
TRÜBNER & Co., 57 & 59, LUDGATE HILL

Abhidhânachintâmaṇi. By Hemachandra. III. *53*, *109*

——— Commentary on. By the same .....III. *109*, *154*

Abhidhâvṛittamâtṛikâ. By Mukula ..... II. 17, 19

Amamasvâmicharitra. By Muniratnasûri. III. 37, *90*

Arjunarâvaṇîya. By Bhaumaka .....I. 9

Arghakâṇḍa. See Shashṭisavatsarîṃ.

Arhatstava. By Siddhasena. III. *328*

Alaṃkâraratnâkara. By Śobhâkaramitra.....I. 12, 77

Alaṃkârasarvasva. By Ruyyaka .....II. 17

——— Commentary on. By Râjânaka Alaka .....Do.

Alaṃkâravimarśinî. By Jayaratha .....II. 17, 18

Aśvâyurveda .....I. 95

Ashṭakavṛitti. By Jineśvarasûri. A commentary on Haribhadra's work of that name. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha. III. 17, *309*

Ashṭaprakâripûjâ. In Mâgadhî ....III. *27*

Âûrapachchakkhâṇa. One of the paiṇṇas. Weber xvi. 436 .....III. *13*

Âgamikavastuvichâraprakaraṇa. In Mâgadhî. By Jinavallabhagaṇi ....I. *28*

Âchârâṅga. See Âyâra.

Âchâravidhi ....I. *90*

Âtmaprabodha. By Jinalâbhasûri..... ...III. 18, *314*

Âtmânuśâsana No. 1. In Mâgadhî.....I. *63*. III. *49*

Âtmanuśâsana No. 2. In Sanskrit. By Pârśvanâga. III. 31, *9*

Âbumâhâtmya .....I. 2 note.

Âyâradasâo. The fourth chedasûtra. Weber xvi. 467. Nijjutti on .....III. *182*

——— Chunni on .... III. *142*, *181*

Âyâra No. 1. The first aṅga. Weber xvi. 260. I. *39*; III. *89*

——— Nijjutti on. Do. do.

——— Chunni on..... .....III. *131*

——— Commentary on. By Śîlâṅgasûri .....I. 68, *39*; III. 37, *89*

Âyâra No. 2. The Digambara Âchârâṅga. Called also Mûlâchâra. By Srî Vaṭṭakerâcharya or Kundakundâcharya .....II. 75, 134

——— Commentary on. By Vasunandi Do. do.

Ârâdhanâ—. See Ârâhaṇâ—.

Ârâhaṇâkulaya. By Abhayadevasûri. I. *17* (85 vv.), *84* (86 vv.), III. *24* (69 vv.)

Ârâhaṇâpañchaga .....I. *65*

Ârâhaṇasattarî. By Kulaprabhasûri .....III. *12*

Âvaśyaka—. See Âvassaga—.

Âvassaga. The second mulasûtra. Weber xvii. 50. Nijjutti on ...III. *24, 25, 31, 32, 127, 183, 217*

——— Chunni on....III. *7, 142, 183, 288*

——— Commentary on, called Śishyahitâ. By Haribhadrasûri .....III. *154, 202*

——— Commentary on, beginning praṇipatya jinavarendrani. (By Haribhadrasûri ?) III. *118*

——— A ṭippita on the foregoing ....III. *19*

——— A ṭippanaka. By Chandrasûri, pupil of Abhayadevasûri, on a pradeśavyâkya by Abhayadevasûri, on Haribhadrasûri's vṛitti. .....I. *3* III. 14

——— Commentary on. By Tilakâchârya .....I. 60 fg. *7*

——— A Śrâvakapratikramaṇasûtravivaraṇa. By Taruṇaprabhasûri .....III. *221*

——— A Śrâddhapratikramanasûtravritti. By Ratnaśekharasûri .....III. *226*

Âvassagasattariâ. By Munichandrasûri. ..III. *243*

——— Commentary on. By Maheśvarâchârya ... Do.

Âscharyaratnamâlâ. See Yogaratnamâlâ.

Iguṇattîsî bhâvanâ... ..I. *91*

Isibhâsiyâïṃ .....III 26, *253*

Isimaṇḍala No. 1 . *93*; III. *31*

Isimaṇḍala No. 2... ..... . I. *94*

Uṇâdi. By Vâmânâchârya. III. *110*

Uṇâdivivṛiti. By Hemachandra.....III. *33*

Uttarajjhayaṇa. The first mûlasûtra. Weber xvii. *43*. III. *27, 71, 176*

——— Commentary on, called Subodha. By Nemichandra afterwards called Devendragani. See III. *80*. I. *41, 83*; III. *71, 77, 86*

——— Commentary on, by Śântyâchârya .....III *63*

Uttarâdhyayana. See Uttarajjhayaṇa.

Utpâdaṣiddhiprakaraṇa, with a Commentary. By Chandrasena. III. *209*

Upadeśakalpadruma. III. *228*

Upadeśaratnakośatîkâ. By Devabhadra.....I. *71*

Upadeśaratnamâlâ.I. *57, 63, 83*

Upadeśa—. See also Uvaēsa—.

Upamitibhavaprapañchâ. By Siddharshi. III. *146*

Upamitibhavaprapañchânâmasamuchchaya. By Vardhamânasûri ....III. 30, *3*

Upâsaka—. See Uvâsaga—.

Uvaēsakulaya. By Devendrasâdhu .....III. *10*

Uvaesapaya. By Haribhadrasûri.....I. *17*

(Where the author's name is wrongly given as Yaśobhadrasûri).....*34*; III. 34, *46*

Uvaesamâlâ No. 1 By Dharmadâsagaṇi. I. *9, 13, 25, 32, 45, 61, 64, 71, 75?, 82?, 90, 95, 103*; III. *24, 27, 130, 165*

——— Commentary on. By Siddhasâdhu...III. *25, 130, 172, 184.*

——— Commentary on. By Ratnaprabhasûri ...III. *165*

——— Commentary on.....III. *176*

Uvaesamâlâ No. 2. Called also Pupphamâlâ. By Hemachandra...I. *44, 75?, 82?, 91, 92*; III. *24, 30, 47, 71²*

——— Commentary on. By the author .....III. *71²?, 89*

——— Commentary on ..III. *176?*

Uvâï. The first upâṅga. Weber xvi. 377. III. *59*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....III. *59*

Uvâsagadasâo and other four aṅgas. The last five aṅgas. Weber xvi. 315. III. *73*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....Do.

Usuyâriyapagariaṇa. III. *218*

——— Translation into Gujarathi. Do.

(Perhaps "Isuyâriyaº." See v. 1. The word is translated by "Âścharyakâra.")

Ûghaniryukti. See Ohanijjutti.

Ûhagânadarpaṇa. By Prîtikara. .....II. 9, 112

Ûhyagânadarpaṇa. By Prîtikara .....II. 9, 112

Ṛigveda. .....II. 3, 91

Ṛishabhapañchâśikâ. By Dhanapâla. In Mâgadhî. Published with a translation by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii. 445 I. *85, 92*; III *28*

——— Commentary on .....I. *85*

Ṛishi—. See Isi—.

Ekkavîsaṭṭhâṇapagaraṇa. Called also, from the number of verses, Chaûsaṭṭhi. By Siddhasena I. *31*, *45*, *61*, *67*; III. *48*

(Under I. *61* the author's name has been given without authority as Siddhasenadivâkara.)

Ohanijjutti. Weber xvii. 82. I. *97*; III. *52*

Aupapâtika. See Uvâï.

Kaṅsanidhana. By Śrîrâma .....III. *355*

Kaṇâdarahasya. By Padmanâbha .....III. 26, *261*

Kathâmahodadhi. By Somachandra. Contains the kathâs referred to in the same writer's poem beginning "Karpûraprakara." III. 18, *316*

Kathâratnakośa. See Kahârayaṇakosa.

Kathâsaritsâgara. By Somadeva .....I. *119*

Kandarpachûḍâmaṇi. A Commentary on the Vâtsyâyanakâmasûtra. By Vîrabhadra .....II. 66, 132

Kappa No. 1. The Bṛihatkalpa or fifth chedasûtra...I. *6*; III. *153*

(Where the sentence 154, l. 5 णोकप्पाच...वा should have been given as the beginning of the sûtra.)

——— Chunni on. In Mâgadhî and Sanskṛit. Kielhorn No. 13....I. *6*; III. *170*, *17*

——— Bhâshya on. In Mâgadhî. I. *6*; IV. *153*

Kappa No. 2. The Kalpasûtra. Translations by Stevenson 1847, and by Jacobi in Sacred Books of the East 1884. The text was edited by Jacobi with an Introduction and Notes in English and a Prâkṛit Sanskṛit Glossary in 1879. I. *19*, *29*[2], *42*, *68*[2], *69*, *83*, *86*; III. 4, *16*, *20*, *51*

——— A durgapadanirukta on. By Vinayachandra. Quoted in the Vichâraratnasamgraha ..... III. 14, *302*

Kammagaṇṭha. The Karmagrantha consists of six separate tracts: 1. Karmavipâka. 2. Karmastava. 3. Bandhasvâmitva. 4. Shaḍaśîti. 5. Śataka. 6. Saptatikâ .....I. *29*

Kammapayaḍi. I. *93*; III. *49*

——— With an Avachûri.....I. *95*

——— Commentary on. By Malayagiri ....III. *49*

Kammaviyâga. Part of the Karmagrantha. By Garga Ṛishi.....I. *27*

(Where the author's name is incorrectly given as Jinavallabha), *34*, *55*, *62*?, *66*?, *72*?, *96*?, *99*?; III. 32, *6*, *47*, *176*?

——— Commentary on. By Paramânanda ..... III. 32, *6*

——— Commentary on, with other works.....III. *176*

Kammâïviyârasâralava. By Jinavallabha .....I. *100*

Karmastava. Part of the Karmagrantha. In Mâgadhî ...I. *26*, *55*, *65*, *96*, *99*; III. *47*

(The author's name should not have been given without authority under I. *26*, as Jinavallabha.

——— Commentary on. By Govindagaṇi. Kielhorn No. 42 ....III. *5*

Karma—See also Kamma—

Kalpa—See Kappa—

Kalyâṇikastavana... ..I. *59*

Kalyâṇamandirastotra. By Kumudachandra I. *93*; III. *227*

—— Commentary on. By Guṇasâgara .....III. *227*

Kallâṇapañchaya I. *48*, *56*, *67*, *82*, *86*

Kavikarpaṭîkarachanâ. By Śaṅkadvâra. III. 21, *340*

Kaviśikshâ. By Jayamañgalâchârya .....I. 68, *78*

Kahârayaṇakosa. By Devabhadrasûri .....III. *134*

Kâüssagganiggutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 75 ... . I. *62*

Kâtyâyanasûtra. Commentary on ... .II. 10

Kâdambarî. By Bâṇa .....I. *105*

——— A pradeśavivṛiti on. By Sukkâkara .....II. 53, 121

——— A tippaṇa on. By Mahadeva ..... . II. 53. 121

——— A vishamapadavivṛiti on the pûrvârdha of. By Bâlakṛishṇa .....II. 53

Kâmasamûha. By Ananta. III. 22, *366*

Kâmâkshîstutiśataka. By Mûkakavi .....I. 73

Kâyasthitistavana. In Mâgadhî..... ..III. *240*

——— Avachûri on ..... Do.

Kâyotsarga—See Kâüssaga—.

Kârikâs. By Bharata ....III. *352*

Kâlakâchârya—or Kâlikâchârya—. See Kâlagâyaria—.

Kâlagâyariakahâ No. 1. Begins atthi iheva Jambuddîve. Published with a translation by Jacobi in the Journal of the German Oriental Society xxxiv. 247. ...I. *18*, *51*, *69*, *86*; III. 32, *26*

——— With Commentary.....I. *69*

Kâlagâyariakahâ No. 2. Begins atthittha Bharahe vâse. In 100 verses. By Bhâvadevasûri. Published with a Glossary by Leumann in the Journal of the German Oriental Society xxxvii. 493 ...I. *30*

Kâlagâyariakahâ No. 3. Begins paḍisiddhammi kuṇanto. By Maheśvarasûri. I. *29*

Kâlagâyariakahâ No. 4. Begins hayapaḍiṇîyapayâvo .....I. *17*; III. *225*

Kâvyakalpalatâ. By Amarachandra ..... II. 17

Kâvyaprakâśa. By Mammata I. 21 fg., 73; II. 10. fg.

——— Commentary on, called Kavyaprakâśanidarśana. By Ânanda. ..... I. 21, 74

——— Commentary on, called Kâvyapradîpa. By Govinda .....I. 26; II. 17

——— Commentary on, called Jayantî. By Jayanta II. 16, 20

——— Commentary on, called Tilaka. By Jayarâma II. 21, 107

——— Commentary on. By Narahari, afterwards called Sarasvatîtîrtha . I. 25, 74

——— Commentary on. By Paṇḍitarâja. The verse quoted at II. 21 is ascribed by Paṇḍitarâja to Vaka ...II. 17, 18, 21

——— Commentary on, called Vistârikâ. By Paramânanda. II. 17, 22, 108

——— Commentary on, called Sâhityadîpikâ. By Bhâskara .....II. 17, 18

——— Commentary on, called Sukhodadhi. By Bhîmasena .....I. 26, 94

This book was afterwards allotted to Bhandarkar, and is in his collection of 1883-4.

——— Commentary on, called Saṃketa. By Mâṇikyachandrasûri .....III. 19, *320*

——— Compilation of commentaries on, called Sârasamuchchaya. By Ratnakaṇṭha ..... II. 15 fg. 129

——— Commentary on. By Ravi. III. 20, *332*

——— Commentary on, called Saṃketa. By Ruchaka. II. 13

——— Commentary on. By Malayagiri ... .III. *49*

Kammavivâga. Part of the Karmagrantha. By Garga Ṛishi.....I. *27*

(Where the author's name is incorrectly given as Jinavallabha), *34*, *55*, *62* ?, *66* ?, *72* ?, *96* ?, *99* ?; III. 32, *6*, *47*, *176* ?

——— Commentary on. By Paramânanda ..... III. 32, *6*

——— Commentary on, with other works.....III. *176*

Kammâïviyârasâralava. By Jinavallabha ..... I. *100*

Karmastava. Part of the Karmagrantha. In Mâgadhî ...I. *26*, *55*, *65*, *96*, *99*; III. *47*

(The author's name should not have been given without authority under I. *26*, as Jinavallabha.

——— Commentary on. By Govindagaṇi. Kielhorn No. 42 ....III. *5*

Karma—See also Kamma—

Kalpa—See Kappa—

Kalyâṇikastavana.....I. *59*

Kalyâṇamandirastotra. By Kumudachandra I. *93*; III. *227*

——— Commentary on. By Guṇasâgara .....III. *227*

Kallâṇapañchaya I. *48*, *56*, *67*, *82*, *86*

Kavikarpaṭîkarachanâ. By Śaṅkadvâra. III. 21, *340*

Kaviśikshâ. By Jayamañgalâchârya .....I. 68, *78*

Kahârayaṇakosa. By Devabhadrasûri .....III. *134*

Kâüssagganiggutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 75 .....I. *62*

Kâtyâyanasûtra. Commentary on .....II. 10

Kâdambarî. By Bâṇa .....I. *105*

——— A pradeśavivṛiti on. By Sukkâkara .....II. 53, 121

——— A tippaṇa on. By Mahadeva ..... . II. 53. 121

——— A vishamapadavivṛiti on the pûrvârdha of. By Bâlakṛishṇa .....II. 53

Kâmasamûha. By Ananta. III. 22, *366*

Kâmâkshîstutiśataka. By Mûkakavi .....I. 73

Kâyasthitistavana. In Mâgadhî..... ..III. *240*

——— Avachûri on ..... Do.

Kâyotsarga—See Kâüssaga—.

Kârikâs. By Bharata ....III. *352*

Kâlakâchârya—or Kâlikâchârya—. See Kâlagâyaria—.

Kâlagâyariakahâ No. 1. Begins atthi iheva Jambuddîve. Published with a translation by Jacobi in the Journal of the German Oriental Society xxxiv. 247. ...I. *18*, *51*, *69*, *86*; III. 32, *26*

——— With Commentary.....I. *69*

Kâlagâyariakahâ No. 2. Begins atthittha Bharahe vâse. In 100 verses. By Bhâvadevasûri. Published with a Glossary by Leumann in the Journal of the German Oriental Society xxxvii. 493 ...I. *30*

Kâlagâyariakahâ No. 3. Begins paḍisiddhammi kuṇanto. By Maheśvarasûri. I. *29*

Kâlagâyariakahâ No. 4. Begins hayapaḍiṇîyapayâvo .....I. *17*; III. *225*

Kâvyakalpalatâ. By Amarachandra .....II. 17

Kâvyaprakâśa. By Mammaṭa I. 21 fg., 73; II. 10. fg.

——— Commentary on, called Kavyaprakâśanidarśana. By Ânanda. ..... I. 21, 74

——— Commentary on, called Kâvyapradîpa. By Govinda .....I. 26; II. 17

——— Commentary on, called Jayantî. By Jayanta II. 16, 20

——— Commentary on, called Tilaka. By Jayarâma II. 21, 107

——— Commentary on. By Narahari, afterwards called Sarasvatîtîrtha.. I. 25, 74

——— Commentary on. By Paṇḍitarâja. The verse quoted at II. 21 is ascribed by Paṇḍitarâja to Vaka ...II. 17, 18, 21

——— Commentary on, called Vistârikâ. By Paramânanda. II. 17, 22, 108

——— Commentary on, called Sâhityadîpikâ. By Bhâskara .....II. 17, 18

——— Commentary on, called Sukhodadhi. By Bhîmasena .....I. 26, 94

This book was afterwards allotted to Bhandarkar, and is in his collection of 1883-4.

——— Commentary on, called Saṃketa. By Mâṇikyachandrasûri .....III. 19, *320*

——— Compilation of commentaries on, called Sârasamuchchaya. By Ratnakaṇṭha ..... II. 15 fg. 129

——— Commentary on. By Ravi. III. 20, *332*

——— Commentary on, called Saṃketa. By Ruchaka. II. 18

——— Commentary on the verses cited in, called Udâharaṇa-chandrikâ. By Vaidya-nâtha ..... II. 22, 108

——— Commentary on, called Sârabodhinî. By Śrîvatsa-varman ... .II. 17

——— Commentary on. By Subuddhimiśra .....II. 17

——— Commentary on, called Uddyota ....II. 17

——— Commentary on, called Vṛihatsaṃketa .....II. 17, 19

Kâvyâlaṃkâra. By Rudraṭa .....I. 14 fg., 84

——— Commentary on. By Nami. Date of the Commentary Saṃvat 1122. (See III. 13) The joint work has now been published by Durgaprasad in the Kavyamâlâ .....Do. do.

Kâvyâloka. By Hariprasâda III. *356*

Kâśikâ Vṛitti. By Vâmana and Jayâditya .....I. 29, 30

This book was afterwards allotted to Bhandarkar, and is in his collection of 1883-84.

Kuṭṭinîmata. See Śambhalîmata.

Kuberapurâṇa. See Nalâyana.

Kumârapâlacharitra. Quoted in the Gâthâsahasrî III. *288*

Kumârasambhava No. 1. By Kâlidâsa. Commentary on. By Vallabhadeva ....I. 13

——— Two avachûris on.....II. 54

——— An avachûri on. By Muni Matiratna.....II. 54

Kumârasaṃbhava No. 2. By Jayaśekharasûri ...III. *251*

Kumâravihâraprasasti. By Vardhamânasûri...III. 18, *316*

Kusalânubandhajjhayaṇa ....I. *53*

Kṛityakalpataru. By Lakshmîdhara .....I. 108

(The heading कृत्यरत्नाकरः is either an error or another name for the book.)

Keralaprasna .....II. 130

Kesigoyamijja. A conversation between the two Gaṇadharas Keśi and Gautama .. ..I. *84*

Kośakalpataru. By Viśvanâtha .....II. *123*

Kshetrasamâsa. See Khettasamâsa.

Khettasamâsa No 1. Or Samayakhettasamâsa. By Jinabhadragaṇi. ...I. *26* (ud. 1.), *47*, *54* (ud. 1.), *56*, *58*, *62*, *73* (ud. 1.), *82*; .....III. *13*

——— Commentary on. By Siddhasûri..... III. 193

Khettasamâsa No. 2. By Chandrasûri.....III. *20*

Khettasamâsa. No. 3. By Somatilakasûri..... ..I. *93*

Gaüḍavaha. By Vâkpati ...I. *103*

Gachchhatpattiprakîrṇaka. In Mâgadhi and Sanskrit. Quoted in the Gâthâsahasrî. III. 3, *284*

Gaṇita. Quoted in the Gâthâsahasrî.

(The word is perhaps not the name of a book) III. 7, *286*

Gâthâ—See Gâhâ.

Gâhâkosa No. 1. By Munichandrasûri .....III. 12, *297*

Gâhâkosâ No. 2. I. *46* (158 vv.), *86* (164 vv.)

Gâhâlakkhaṇa. Or the Nanditâḍhya-chhandas. With a commentary. By Ratnachandra..... III *224*

Gâhâsahassî. By Samayasundara .....III. 3, *284*

(The date Saṃvat 1686 is that of the composition of the work.)

Gîtagovinda. Commentary on. By Mânâṅka .....III. *280*

Guṇaṭṭhâṇappakaraṇa. By Ratnaśekharasûri. III. *214*

Gurunâmâvali. A Digambara pattâvali.....II. 163

Gṛihastharatnâkara II. 116

Goyamapuchchhâ.. I. *11*, *48*, *57*[2], *83*, *101*

——— Commentary on. By Jnânatilakagaṇi .....III. *223*

Goyamapṛichchhâ or °kulaka. See Goyamapuchchhâ.

Gṛihyatâtparyadarśana. See Sudarsanasaṃhitâ.

Chaüvîsatthao. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69. .....I. *52*

Chaüvvîsadaṇḍaga. By Gajasâra ..... III. *212*

Chaüsaṭṭhipagaraṇa. See under Ekkavîsathâṇâ.

Chaüsaraṇa. By Vîrabhadrasâdhu. One of the païnnas. Weber xvi. 433; I. 50, 89, *85*; ... III. *11*, *27*, 214

——— Avachûri on .....I. 50, 89

——— Commentary on. By Pârśvachandra ....III. *214*

Chaüsaraṇa. See also Supaṇihâṇa.

Jainendravyâkaraṇa. By Pûjyapâda Guṇanandin. II. 67 fg.

Jogavihi. By Indrâchârya. Quoted in the Gâthâsahasrî .....III. 7, *286*

Jnâtâdharmakathâ.—See Nâyadhammakahâ.—

Jnânapañchamîvivaraṇa. By Haribhadrasûri. Quoted in the Gâthâsahasrî. III. *286*

Jnânabinduprakaraṇa. By Yaśovijaya .....III.

Jjhâṇasaya. By Jinabhadragaṇi. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 70. I. *43, 96*

Ṭhâṇa. The third aṅga. Weber xvi. 267. Commentary on. By Malayagiri . III. *100*

Dhuṇḍhakotpatti. In Gujarathi. By Lakshmîvijaya .... III. *213*

Nimipavajjasutta .....I. *83*

Tattvartha. By Umâsvâtivâchaka ... II. 78, 156; III. *83*

——Bhâshya on. By the author .....II. 78; III. *83*

——Commentary on. By Akalaṅka (q.v.).....II. 78, 156

——Commentary on. By Siddhasenagaṇi .....III. 37, *83*

Tattvâloka. Commentary on, called Tattvaprakâśikâ. By Prajñânânanda....III. *207*

Tavakulaga. See under Dâna—.

Tâjikatantra [illegible]. By Samarasi[illegible] ..... II. 130

——Commentary on. By [illegible]rayaṇa .... Do.

Tâṇḍyabrâhmaṇa. Commentary on. .....II. 9

Tâpasavatsarâjanâṭaka. II. 17

Tilayasundarirayaṇachuḍakahâ. By Devendragaṇi .....III. *66*

Tîrthamâlâstavana. In Mâgadhî. By Munichandra .....III. *219*

Tîrtharatnâkara. Called Ramaprasâda. By Râmakṛishṇa .....I. 101

Tîrthodgâliprakîrṇaka. In Mâgadhî. Quoted in the Gâthâsahasrî and in Vinayachandra's Kalpâdhyayanadurgapadanirukta. III. 4, *285, 303*

Trishashṭiśalâkâpurushacharitra. By Hemachandra .....I. *11, 19, 23, 34, 35, 83, 87* (write त्रिषष्टि°); ...III. *124, 144, 145*

Therâvali. In 50 gâthâs. The succession list which stands at the head of the Nandisûtra and of the Âvaśyakaniryukti. See Weber xvii. 5, 56 .....I. *10, 61, 100;* III. 14, *8, 27*

(Compare No. 273 of my collection 1882-83 (Report p. 124). Weber, xvii. 56, is right in pointing out that the No. of verses ascribed in that entry to the Thiravaliyâ and the Pedhiya involves some error. In that MS. the Thiravaliyâ is given in two parts, the one ending with v. 32, and the other ending with the आभिणिबोहियनाणं verse. This second part is wrongly numbered 9 to 27 instead of 1 to 17. In all 49 vv. The Peḍhiyâ has 81 vv. In No. 240 of the same collection, the Thiravaliyâ is given as consisting of vv. 1 to 51, the आभिणिबोहियनाणं verse being included in it as it is also in No. 173. In No. 240 that verse is written out again as No. 1 of the Pedhiyâ, and the Peḍhiyâ has 79 vv.)

Dañsanasâra. By Devasena. Date of the work, Saṃvat 900. II. 74, III. 22, *374*

Dañsaṇasuddhi. No. 1. By Chandraprabhasûri .....I. *41*

——— Commentary on. By Vimalagaṇi..... Do.

Dañsaṇasuddhi. No. 2. See samyaktvasaptatikâ.

Darisaṇasattarî .....III. *13*

Darśana. See Dañsaṇa—and Darisaṇa—.

Dvâtriñśikâ. See Mahâvîradvâtriñśikâ.

Daśakumâracharitradîpikâ ....I. *76*

Daśa Dṛishṭântâḥ. In Gujarathi ..... III. *217*

Daśavaikâlika. See Dasaveyâliya.—

Daśaśrutaskandha. See Âyaradasâo.

Dasaveyâliya. The third mûlasûtra. Weber xvii. 77 ... I. *96, 98, 100;* III. *52*

——— Nijjutti on .....I. *51, 97;* III. *165*

——— Commentary on. By Harichandra (? Haribhadra). III. *165*

——— Do. By Tilakâchârya. III. *49*

——— Vṛitti on .....III. *83*

Dâṇa—and three other kulagas, viz., Sîla, Tava, and Bhâvaṇa. By Devendrasûri. III. *217, 218*

Dâṇavihî .....I *49, 58*

Dânapraprakâśa .....III. *53*

Dinakṛityavivṛiti. Or Śrâvakapratikramanasûtravivaraṇa. By Taruṇaprabhasuri. III. *221*

Dinakṛityastava. In Mâgadhî.....III. *30*

Duḥkhamâkâlasrîśramaṇastotra. In Mâgadhî. Quoted in the Vichâraratnasaṇgraha ...III. *307*

Dûsamagaṇḍiyâpagaraṇa No. 1 .... I. *31*

Dûsamagaṇḍiyâpagaraṇa No. 2..... .. ..III *21*

(Read "In 86 gâthâs." The two books may be the same.)

Devaîyachariya. A life of Gajasukumâla ....I. *47*

Devîstotra. By Yaśaskara. I. 12, 77.

Dvâdaśavratanirûpaṇa. By Mânatuṅgasûri .....I. *94*

Dvâśrayamahâkâvya. By Hemachandra. III. 19, *322*

——— Commentary on. By the author ... . Do.

Do. do.

Dvisaṃdhânakavya. See Râghavapâṇḍavîya.

Dhanaṃjayînâmamâlâ. By Dhanaṃjaya ... ..III. *217*

Dhanapâlapaṁchâśikâ. See Ṛishabhapañchâśika

Dhammabhâvaṇâkulaya III. *10*

Dhammarayaṇa. By Śântisûri .....I. *60*; III. *24*

——— Commentary on .....I. *60*

Dhammilachariya .....I. *29*

Dhammovaësamâlâ .....I. *25* (100 vv.), *47* (104 vv.), *55* (do), *64* (do.), *70* (do.), *82*, *91*, *93*; III. *30* (100 vv.)

(The author's name is given under I. *25* as Yaśodevasûri, but this is uncertain. Kielhorn, Paper MSS. No. 382, ascribes it to Siṅhâchârya.)

Dhammovaësasarûva ...I. *85*

Dharmakalpadruma ...III. *235*

(The author's name is given in the heading as Ud yadharmasûri, but this is perhaps wrong. The verse No 17 looks like the *beginning* of a praśasti.)

Dharmaparîkshâ. By Amitagati .....III. 11, *294*

Dharmapravṛitti. By Nârâyaṇa .....II. 118

Dharmabindu. By Haribhadrasûri...I. *44*; III. 35, *53*

——— Commentary on. By Munichandrasûri ..... Do.

Dharmalakshaṇa ...I. *50*, *57*, *59*, *63*, *82*, *92*, *102*; III. *9*, *23*

Dharmaśarmâbhyudayamahâkâvya. By Harichandra ... ..II. 77, 141

Dharmâbhyudayamahâkâvya. Called also Saṇghapaticharita. By Udayaprabhasûri ...I. *33*; III. 31. *16*

Dharmâmṛita. By Aśâdhara.....II. 85 note.

Dharma—. See also Dhamma—.

Dhyânaśataka. See Jjhâṇasaya.

Dhvanyâlochana. Abhinavagupta's commentary on Ânandavardhana's Dhvanyâloka .....II. 17

Nandi. The Nandisûtra. Weber xvii. 4 .....III. *35*

———Commentary on. By Malayagiri ... .III. 35, *35*

Nanditâdhya Chhandas. See Gâhâlakhaṇa.

Namaskâranîryukti. See next entry.

Namukkâranijjutti. Part of the Âvassaganijjukti. Weber xvii. 68..... ...I. *52*

(The number of verses, 139, agrees with that of No. 306 of my collection 1882-83. No. 273 of the same collection is wrongly shown as containing the same number of verses. It has 144, agreeing in that with Weber's MS. The gâthâs रज्जन्ति असुह 34. संगाए नासिउं 36, बाणारसीए 36, (*sic*), देवासुरमणुएसु 41, and असरीरा जीवघणाउ 96 are wanting in the shorter recension.)

"Namostu Vardhamânâya" stuti .....I. *58*

Naradevakahâ .....I. *54*

Nalâyana. Called also Kuberapurâṇa. By Mâṇikyasûri .....III. *357*

Nalodaya. By Ravideva. Commentary on. By Râmarshi .....III 20, *334*

Navakáraphalaṃ. In Mâgadhî.....I. *58*; III. *9*

Navagrahastotra. ...III. *239*

Navatattapagaraṇa. By Jinachandragaṇi, afterwards called Devagupti. III. 16 *280*

———Bhâshya on. By Abhayadevasûri .....Do.

———Vivaraṇa on. By Yaśodevasûri.....Do.

Navapayapagaraṇa. By Jinachandragaṇi, afterwards called Devagupta .....I. *28*, *46*, *62*; III. 16, *12*

(The No of verses is 139, III 12, or 140, I. 28. Correct the entry at I. 46. Under I. 62 the author's name has been wrongly given as Kakkasûri.)

———Commentary on. By the author. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha III. 16, *304*

Nâgakumâracharitra. By Ratnayogîndra .....III. *125*

Nâmamâlâ. See Dhanaṃjayînâmamâlâ.

Nâyâdhammakahâ. The sixth aṅga. Weber xvi. 306 .....III. *60*

———Commentary on. By Abhayadeva .. ..III. *60*, *73*

——Do. with commentaries on five other aṅgas..... III. *146*

Nigamastavana. See Vedântastavana.

Nigoachhattîsî. By Abhayadevasûri ..... III. *212*

——Commentary on. By Ratnasiṅhasûri ..... Do.

Nigodashattriṅśikâ. See Nigoachhattîsî.

Nijjuttis. A collection of. By Bhadrabâhu .....I. *15*

Nirayâvali. Upângas viii—xii. Weber xvi. 418. III. *109*

Nirbhayabhîmavyâyoga. By Râmachandra ... . I. *80*

Nisîha. The first chedasûtra. Weber xvi. 452. For Mahânisîha, the second chedasûtra, see *sub voce*. I. *88*

——Chunni on. .....III. *25*

——Bhâshya on ... .I. *6*

Nîtimañjarî. By Dyâdvivedа..... .. II. 8, 102

Naishadhânandanâṭaka. By Kshemîśvara. III. 21, *340*

Nyâyakandalî. By Śrîdhara. A commentary on Praśastakaradeva's bhâshya on the Vaiśeshikasûtra ..III. 26, *272*

——A paṅjikâ on. By Râjâśekhara .... Do.

Nyâyakhaṇḍakhâdya. See Mahâvîrastavana.

Nyâyapraveśa. Commentary on. By Haribhadrasûri. Kielhorn No 40. I. *81*

——Pañjikâ on. By Pârśvadevagaṇi. Do.

Nyâyabinḍuṭîkâ. By Dharmottarâchârya.....III. 33, *33*

Nyâyâvatâravivṛiti. III. *34*, *109*

——A ṭippaṇa on.....I. *81*

Paümachariya. By Vimalasûri..... .. ..III. 44, *194*

Paṇhavâgaraṇa. The tenth aṅga. Weber xvi. 326. Commentary on that and other texts .....III. *70*

Pakkhiya. The Pâkshikapratikramaṇasûtra. Prefixed to the Paḍikkamaṇanijjutti part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69. Cf also Weber xvi. 227, and xvii. 10. I. 67, *35*, *56*, *61*, *82*; III. *14*, *52*

——— Chunni on. I. 67, *35*; III. *128*

——— Commentary on. By Yaśodevasûri Do. Do.

Pachchakkhâṇanijjutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 75. I. *53*, *62*

Pachchakkhâṇasarûva. By Yaśobhadrasûri. ...I. *76*

Pajjantârâhaṇa. By Somasûri .....III. *214*

Pañchakappa. The sixth chedasûtra. Weber xvi. 477. Chunni on. ...III. *179*

———Bhâshya on. By Saṃghadâsa. In Mâgadhî. III. *178*

Saṃghadâsa apparently attributes the text of the sûtra to Bhadrabâhu.

Pañchakalyâṇaka. See Kallâṇapañchaya.

Pañchaliṅgi. In Mâgadhî. By Jineśvara ..... III. *250*

———Commentary on. An abstract of an older commentary by Jinapati..... Do.

Pañchavastuka. No. 1. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri. Quoted in the Gâthâsahasrî .....III. 6, *285*

Pañchavastuka. No. 2. A Jain Grammar. By Devanandin .....II. 71 fg.

Pañchavidhâchâra. In Mâgadhî .... III. *14*

Pañchasaṃgraha. By Nemichandra. Tikâ on. By Malayagiri .....I. *24*

———Dîpaka on. By Vâmadeva .....I. *74*

Pañchasâyaka. By Jyotirîśa .....II. 23, 110

Pañchasûtta. By Haribhadrasûri. The names of the five sûtras are as follows:

1. Pâvapaḍigghâyaguṇabîjâhâṇa.
2. Sâhudhammaparibhâvaṇâ.
3. Pavvajjâgahaṇavihi.
4. Pavvajâparipâlaṇa.
5. Pavvajjâphala..... I. *65, 82*; III. *127, 293*

——— Commentary on. By the author .....I *65, 82*; III. II. *127, 293*

Pañchasûtra. See Pañchasûtta.

Pañchâśaka. See Pañchâsaya.

Pañchâśaya No. 1. By Haribhadra .....I. *16, 68*

Pañchâśaya No 2. By Abhayadeva .....III. *45*

Paṭṭâvali. A Digambara Succession List .....II. 89, 163

Paṭhitasiddhasârasvatastotra .... III. *213*

Padârthâdarśa.....II. 103

Paḍikkamaṇa No. 1. Part of the Âvassaganijjutti, Weber xvii. 69. III. *14; 29*

Paḍikkamaṇa. (Gihattha) No. 2 .....III. *128*

(The Pratikramaṇa at I. *92* appears to be a Chaturviñśatistotra.)

Padmacharita. See Paümachariya.

Padmânanda. See Jinendra-charitra.

Padmalîlâvilâsinî.....By Nârâyaṇa .....II. 131

Pannavaṇâ. The fourth upâṅga. Weber xvi. 392. III. *183*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *100*

——— °sâroddhâra. In Mâgadhî..... I. *63*

Paramapamoyâ.....I. *30*

Pariggahaṭapamâṇapagaraṇa. By Mânatuṅgasûri .....I. *94*

Pariśishtaparva. By Hemachandra. .....III. *51*

Paryantârâdhana. See Pajjantârâhaṇa.

Paryushaṇâkalpatippanaka. By Pṛithvîchandrasûri...I. *69*; III. 17, *15*, *307*

(Under I. 69 the author's name has been wrongly given as Devasenagaṇi.)

Palyopamopavâsavidhi. I. *83*

Pavajjâvihâṇa. I. *91* (25 vv.) *100* (24 vv.) III. *10* (33 vv.).....*28*

Pavanapañchâśikâ. By Kshemendra .....I.

Pavayaṇasamdoha.....I. *71*

Pavayaṇasâruddhâra. By Nemichandra ...I. 66, 68, *88*

———Commentary on. By Sidhasena..... I. *25*, *88*

(The author is not Siddhasenadivâkara, but a Siddhasenasûri who wrote this commentary in Saṃvat 1242. Cf. Weber xvi. 211.)

———Vishamapadavyâkhyâ on. By Udayaprabhasûri. III. *126*, *262*

Pâkshika—. See Pakkhiya—.

Pâtâlavijaya. By Pâṇini. I. 41 note

Pâṇḍavacharitra. By Devaprabhasûri...I. *98*; III. *131*

(Under III. *131* read *281* for 28 as No. of verses in last sarga).

Pâraṭhâsaṃthie. By Yaśodeva ..... I. *3*, *90*, *98*

Pârasîprkâśa. By Kṛishṇadâsamiśra III. 46, *219*

Pârvatîpariṇaya. Ascribed to Bâṇa .....I. *122*

Pârśvanâthacharita No. 1. See Pâsachariya.

Pârśvanâthacharita No. 2. By Mâṇikyachandra. III. *157*

Pârśvanâthâshṭaka. By Indranandi..... .....III. *264*

———Commentary on. By Śrutakîrti ....Do.

Pârśvastavana. By Padmaprabhadeva .....III. *212*

———Commentary on. By Muniśekhara .....Do

Pâvapaḍighâyaguṇabîjâhâṇasutta. Part of the Pañchasutra. See *sub voce.* I. *56, 73*; III. *11*

Pâśakakevalî. By Garga Ṛishi.....III. *212*

Pâsachariya. By Devabhadragaṇi .....III. *64*

Piṇḍanijjutti. The fourth mûlasûtra. Weber xvii. 80 .....I. *97*; III. *24*

Piṇḍaviśuddhi. See Piṇḍavisohi.

Piṇḍavisohi. By Jinavallabhagaṇi.....I. *63* (103 vv.), *71 101*; III. *9, 31* (104 vv).

Puṇḍarîkastava. In Mâgadhî ....I. *95*

Pupphamâlâ. See Uvaësamâlâ No. 2.

Pushpabhâshya. By Ajâtaśatru..... .....III. *350*

Pûjâprakaraṇa. By Umâsvâtivâchaka .....III. *328*

Pṛithvîchandrarâjarshicharitra .....III. *187*

Prajñâpanâ. See Pannaṇâ.

Pratikramakrama. By Jayachandrasûri. Commentary on. By Nayachandra .....III. *229*

Pratikramaṇa. See Paḍikkamaṇa.

Pratyâkhyânâ. See Pachchâkkhâṇâ.

Pratyekabuddhacharitra. In Mâgadhî. By Tilakâchârya .....III. *109*

Prabandhachintâmaṇi. By Merutuñga. II. 87.

Pramâṇamañjarî. By Sarvadevasûri .....III. *265*

——— Avachûri on ..... Do.

Prayogaratnâkara. By Dayâśaṃkara .....II. 8

Pravachanasâroddhâra—. See Pavayaṇasâruddhâra—.

Praśamaratiprakaraṇa. By Umâsvâti. I. *15*(312 vv.) *103* (313 vv. In fragment of v. 313, which is a later addition, write °महेच्छासनं जयति.) III. *32, 47*, (314 vv.) The last two are a later addition.

Praśnavyâkaraṇa. See Paṅhavâgaraṇa.

Praśnottararatnamâlâ. By Vimala. I. *15, 50, 59, 74, 102*. III. *44, 9, 23, 29, 31*

(The true number of verses appears to be 28, beginning with the verse कः खलु नाल-क्रियते. the verse प्रणिपत्य जिनवरेन्द्रं, *e.g.* I, 50, has been added. Under I. 15 the No. 9 is probably a mistake for 29 or 28, and under III. 9 208 has been wrongly printed for 28).

Prâkṛitachandrikâ. By Kṛishṇapaṇḍita .....III. *342*

Prâkṛitaprabodha. See under Śabdânuśâsana No. 1.

Prâkṛitalakshaṇa. Chaṇḍa's Prâkṛit grammar.....III. *265*

Prâkṛitasûtrâṇi.. III. 21, *340*

Prâṇâbharaṇa. By Jagannâtha.....III. 20, *333*

Bṛihajjâtaka. By Varâhamihira .....I. *87*

Bṛihatîsahasra .....II. 115

Bṛihatkalpa. See Kappa.

Bṛihaspatisaṃhitâ....I. 102

Bhaktâmarastotra. By Mânatuṅgasûri. ..III. *29*, *32*, *228*

——— Short Commentary on, as also on other stotras. By Śântisûri ..... I. *96*

——— Commentary on. By Amaraprabhasûri ..... III. *228*

Bhagavaî. The fifth aṅga. eber xvi. 294 .....I. *34*, *41*

——— Commentary on. By Abhayadevasûri .....III. *172*

Bayaharastava. In Mâgadhî. By Mânatuṅgâchârya .....I. *30*; III. *29*

——— With commentary by Jinaprabhasûri ..... I. *52*, *88*

Bhavabhâvaṇâ. By Hemachandra. I. *78*, *85*, *93*, *96*

——— With a commentary. III. *155*

Bhavidattâkhyânaka. In Mâgadhî. By Mahendrasûri .....I. *67*

Bhâradvâjîyagṛihyasûtra .....III. *362*

Bhâvaṇâkulaya. III. *217*, *218*

Bhâvaśataka. By Nâgarâja. III. 21, *338*

Bhikshâṭaṇakâvya. By Utprekshâvallabha. Aufrecht's account of. I. 31 note.

Bhuvanasundarîkathâ. In Mâgadhî. By Vijayasiṅhasûri ..... I. *67*, *38*

Bhûpâlavallabha.. ... I. *108*

Mantrârthadipikâ. By Śatrughna ..... II. 114

Malayasundaracharitra. By Jayatilakasûri. ... III. *210*

Maharisikula. By Dharmaghosha ..... III. *28*

Mahânisîha. The second chedasûtra. Weber xvi. 455 ..... I. *87*

Mahâpurushacharita. By Merutuṅgâchârya. III. *266*

Mahâbhâshya. A ṭippaṇa on. By Nṛisiṅha...II. 104

Mahâvîracharitra. By Hemachandra. The tenth book of the Trishashṭiśalâkâpurushacharitra I. *2, 3, 67;* III. *25*

Mahâvîradvâtriṅśikâ. By Siddhasenadivâkara. III. *217*

Mahâvîrastavana. Called also Nyâyakhaṇḍakhâdya. By Yaśovijayagaṇi.. III. *194*

Mahâvîrastotrâ No. 1. In Mâgadhî ..... I. *97*

Mahâvîrastotra No. 2. Or Vardhamânastava. By Jinavallabha ..... III. *216*

Mâdhyandinâraṇyakavyâkhâ .....II. 114

Mukuṭatâḍitakanâṭaka. By Bâṇa. Mentioned in Guṇavinayagaṇi's commentary on the Nalachampû. I. *123*

Muktâlatâśataka. By Śambhumiśra ..... I. 11, 81

Mugdhabodhavyâkaraṇa. By Vopadeva .....III. *207*

Muṇḍitaprahasana. By Śivajyotirvid ..... II. 122

Munisuvratacharitra No. 1. By Padmaprabhava. Quoted in [redacted]hasrî. III. 14, *302*

Munisuvratacharita No. 2. By Muniratna...III. *144*

Murârivijayanâṭaka. By Kṛishṇakavi.....III. 21, *337*

Mûlaśuddhiprakaraṇa. In Mâgadhî. By Pradyumnasûri ..... I. *46, 56, 64, 86*

Mûlâchâra. See Ayâra No 2.

Mṛigâvatîkathâ ..... I. *83*

Meghadûtakâvya, No. 1. By Kâlidâsa. Commentary on, called Janânandana. By Janârdana ... III. 19, *324*

Meghadûtakavya, No. 2. By Merutuṅgasûri... III. *248*

——— Commentary on. By Śîlaratnasûri ..... III. *249*

Meghâbhyudayakâvya. By Mânâṅka ... III. 11, *291*

Moharâjaparâjayanâṭaka. By Yaśaḥpâla. Kielhorn, No. 50 ..... III. 44, *208*

Yatijîtakalpa. See Jîakappa.

Yatidinacharyâ. See Jaïdiṇachariyâ.

Yamakastuti. By Dharmaghoshasûri ..... III. 17, *310*

——— Commentary on. By Somatilakasûri. To which is prefixed a verse by the commentator which has four different meanings. Do. Do.

Yaśastilakakâvya. By Somadeva. I. 55; II. 33 fg., 147.

Yudhishṭhiravijayakâvya. By Vâsudeva...III. *355*

Yogabindu with commentary. By Haribhadra. III. *327*

Yogayâtrâ. By Varâhamihira .....I. 100

Yogaratnamâlâ. By Nâgârjunâchârya....III. 17, *313*

——— Commentary on. By Guṇâkara. Do. Do.

Yogavidhi No. 1. See Jogavihi.

Yogavidhi No. 2. By Ajitadevasûri. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha.III. *306*

Yogaśâstra. By Hemachandra. The first four prakâśas have been published with a translation by Windisch in the Journal of the German Oriental Society XXVIII. 185 fg. I. *65, 56, 63, 74, 82*; III. 32, 5, 7, *8, 32*

——— With commentary by the author. I. *22, 57*; III. *14*[2], *15*[3], *74, 143, 176*

——— A ṭippanaka on the commentary .....I. *21*

Yogasaṃgraha. In Mâgadhî .....III. *28*

Yoniprâbhṛita. By Śrîpaṇha .... I. 53

Raghuvaṅśa. By Kâlidâsa. I. *15, 43*

——— Commentary on, called Śiśuhitaishiṇî. By Châritravardhana .....III. *210*

Ratisundarîkathâ. In Mâgadhî .....I. *54*

Ratnadarpaṇa. See under Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa.

Ratnâvali .....I. *123*

Ramalâmṛita .....III. 44, *211*

Rasaratnadîpikâ ...II. 17, 19

Rasendrachûdâmaṇi. By Somadeva.....I. 81

Râghavapâṇḍavîya. A Dvisaṃdhânakâvya. By Dhanaṃjaya.....II. 61 note

Râjapraśnîya. See Râyappaseṇaï.

Râjendrakarṇapûra. By Śambhu.....I. 11, 82

Râdhârahasyakâvya with commentary. By Kṛishṇadatta .....III. *362*

Râmakalpadruma. By Anantabhaṭṭa..... I, 107

Râmacharita. See Paümachariya.

Râmâyaṇachampû. By Bhojarâja and Lakshmaṇabhaṭṭa .....III. *361*

Râyapasenaï. The second upâṅga. Weber xvi. 382. III. *59*

——— Commentary on. By Malayagiri .....III. *59*

Râyamallâbhyudayamahâkâvya. By Padmasundara .....III. *255*

Râvaṇârjunîya. By Bhaumaka..... I. 9

Râhavachariya. See Paümachariya.

Romakasiddhânta. Golâdhyâya ..... II. *23*, *110*

Rohiṇichariya.....I. *55*

Laggakuṇḍalikâ. By Haribhadra .... I. *88*

Laghusaṃgrahaṇi. See under Saṃghayaṇirayaṇa.

Laghustava..... III. *264*

——— Commentary on. By Râjamukuṭa .... Do.

Laghusaṃgrahaṇî. In Mâgadhî. By Chandrasûri. III. *154*

Laghusaṃgrahanivṛitti. By Devabhadrasûri. I. 3

Laṭakamelakaprahasana. By Śaṅkhadhara. II. 57, 122

Liṅgânuśâsana No. 1. By Vâmana. See under Vâmanavyâkaraṇa.

Liṅgânuśâsana No. 2. By Hemachandra. With commentary by the author. Edited with a translation and extracts from the commentary by Dr. R. Otto Franke, Göttingen, 1886. I. *76*

"Lokasaṃvyavahâranâmakânka." A work on Rhetoric. By Raviguptâchârya .....I. *68*

Loganâlî.....III. *223*

——— Translation into Gujarathi of. By Dhanavijaya. Do.

Vaïrasâmichariya .....I. *59*

Vaïrasâmisiddhipagaraṇa .....I. *59*

Vaïruṭṭhâstotrâ. In Mâgadhî ..... III. *329*

Vakroktipañchâśikâ. By Ratnâkara .....I. 13, 84

——— A 'tippaṇaka' on. By Vallabhadeva .....I. Do. Do.

Vakroktijîvita..... II. 17, 19

Vajrasvâmi—See Vaïrasâmi—.

Vandaṇanijjutti. Part of the Âvassaganijjutti. Weber xvii. 69 ....I. *53*

——— Chunni on. By Yaśodevasûri .....I. *76*

Vardhamânastava. See Mahâvîrastotra.

Vavahâra. The third chedasûtra. Weber. xvi. 465. I. *13;* III. *157*

——— Chunni on .....III. *171*

——— Commentary on. By Malayagiri .....I. *13*; III. *63*, *157*

Vasudevahiṇḍî. The first khaṇḍa is by Saṃghadâsavâchaka, and the second and third by Dharmasenagaṇi. I. 58, *2* (Kh 2), *4* (Kh. 1); III. *184* (Kh. 1), *196* (Kh. 1) *197* (Kh. 2), *200* (Kh. 3). *306*

Vastuvijñânaratnakośa. III. *270*

Vâtsajâyanakâmasûtra. Two commentaries on. See Kandarpachûḍâmaṇi and Jayamaṅgala.

Vâmanavyâkaraṇa. Sûtrapâṭha, Uṇâdi and Liṅgânuśâsana. By Vâmanâchârya III. 40, *110*

Âsavadattâ. By Subandhu. I. *109*

Where I have wrongly conluded that the work referd to is not Subandhu's romance of that name).

Vichâraratnasaṃgraha. Compiled by Jayasomasûri .....III. 13, *302*

Vichâra—See also Viyâra—. For Vichararasâyana, see Viyârapagaraṇa.

Vidhânamâlâ. By Nṛisiṅhabhaṭṭa ....I. 102

Viyârapagaraṇa. By Maheśvarasûri .....III. *240*

Viyârasârapagaraṇa. By Pradyumnasûri .....III. *270*

Vivâdârṇavabhaṅga. By Bâleśvara and other pandits ... .II. 53, 118

Vivegamañjarî. By Âsaḍa. I. *68*, *56*, *75*, *82*, *91*; III. 39, *12*, *23*, *31*, *100*

——— With a Commentary by Bâlachandra ..... III. 39, *100*

Vishamabâṇalîlâ. A Prâkṛit poem by Ânandavardhana .... II. 17, 18

Visaṃvâdaśataka ... By Samayasundara. III. 10, *290*

Vîtarâgastotra. By Hemachandra. I. *91*, *93* ...III. *32*

Vîrachampû. By Padmanâbha .. .. I. 101

Vîramitrodaya. A Commentary on Yâjnavalkya. By Mitramiśra ... ... II. 49

Vîracharitra. By Guruchandragaṇi. In Mâgadhî. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha ..... III. 17, *305*

Vîrastuti. With a Commentary .....III. *213*

Vṛittaratnâkara. By Kedârabhaṭṭa .....III. *225*

——— Commentary on ..... Do.

Vṛiddhachatuḥśaraṇa. See Suppaṇṇâṇa.

Vṛindâvanakâvya. By Mânâṅka ..... III. 11, *291*

Vṛihatkathâ No. 1. By Gunâḍhya. Referred to in the Harshacharita. ..... I. *119*

Vṛihatkathâ No. 2. By Kshemendra..... ..... I. *119*

Vegarâjasaṃhitâ. By Vegarâja ..... II. 105

Vedântastavana. By Indranandi ..... III. 19, *329*

Vaitânasûtra. Commentary on .. .. II. 10

Vyaktiviveka. By Mahimabhaṭṭa .....II. 17, 18

Vyavahâra. See Vavahâra.

Vyâsasiddhânta Or Vyâsasmṛiti .....II. 105

Śataka. See Sayaga.

Satapadikâ. By Dharmaghosha..... I. *62, 12*

——— Commentary on. By Mahendrasiṅha. Do. Do.

Śatruñjayakalpa. See Sattuñjayakappa.

Śatruñjayastutiślokâḥ. I. *60*

Śatruśalyakâvya. By Viśvanâtha..... III. *342*

Śabdabhedaprakâśa. By Maheśvara .....II. *64*

——— Commentary on. By Jñânavimala. .....II. 64, 124

Śabdânuśâsana. By Hemachandra. I. *70, 77*[2], *78; 114,*[2] *115,*[2] *145*

——— Various commentaries on. By the author. I. *64, 19, 23, 77;* III. *110,*[2] *115, 116*[2], *117,*[2] *118, 145*[2]

——— Commentary on the eighth or Prâkṛit. chapter of, called Prakṛitaprabodha. By Narachandrasûri. 1645. I. *54, 91*

——— Commentary on, called Chandraprabhâ. By Meghavijaya ..... III. 10, *290*

——— Avachûrṇikâ or Durgapadâvalı on the Laghuvṛitti of ..... I. *76*

Śambhalîmata. Called also Kuṭṭinîmata. By Dâmodaragupta. I. 65, *19;* II. 23 fg.

Śâṅkhayanasûtra. Commentary on. By Ânartîya. II. 7

Śâṅkhâyanagṛihyasûtrabhâshya. By Nârâyaṇa.

Śâṅkhâyanaśrautasûtrabhâshya. By Varadatta. II. 8

Śâṅkhâyanasûtrapaddhati. By Vishṇu, son of Srîpatiśarman ..... II. 100

Śântinâthacharita. By Devasûri. Reference is made to a Prâkṛit original by Devachandra...I. 50, *4;* III. *165*

Śântistava. The Laghuśântistava. By Mânadeva. I. *51;* III. *213*

Śâlibhadracharitra No. 1. See Sâlibhaddachariya.

Śâlibhadracharitra No. 2. By Dharmakumârasâdhu ..... III. *174*

Śâsvatajinastuti. See Sâsayajiṇathûî.

Śivabhadrakâvya. By Śivabhadra ..... III. 11, *292*

Śivâlikhita ..... III. *213*

Śisupâlavadha. By Mâgha. Commentary on. By Vallabhadeva .... I. 13

Śiśuhitaishiṇî. See under Raghuvaṅśa.

Śîlopadeśamâlâ. See Silovaëśamâlâ.

Śumbhalîmata. See Śambhalîmata.

Śobhanâstuti. By Śobhanâchârya. Published with a translation by Jacobi in the Journal of the German Oriental Society XXXII. 509. I. 69, *96, 101;* III. *22*

Śrâddhajîtakalpa. See Saddhajîyakappa.

Śrâddhapratikrmaṇa sûtravṛitti No. 1. By Kulaprabhâcharya ..... III. *130*

Śrâddhapratikramanasûtravṛitti No. 2. Called Arthadîpikâ. By Ratnaśekharasûri. Cf. Weber xvii. 70 note. III. *226*

Śrâddhadiṅakṛityavṛitti. By Devendrasûri .....I. *13, 41*

Śrâvakadinakṛityaprakaraṇa. In Mâgadhî. I. *92;* III. *24*

Śrâvakadharmavidipañchâśaka. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri..... I. *16*

Śrâvakaprajñapti. See Sâvayapannattî.

Śrâvakapratikramaṇasûtra. See Śrâddhao.

Śrâvaka—. See also Sâvaga—,

Śrîkṛishṇabhaktichandrikânâtaka. By Anantadeva ..... II. 23, 103

Śrîpâlakathâ No. 1. See Siripâlachariya.

Śrîpâlakathâ No. 2. By Labdhisâgara .....III. *220*

Śrîmaṇḍalaprakaraṇa. In Mâgadhî. By Vinayakuśala..... III. *240*

Śrutabodha. By Vararuchi. III. 46, *225*

——— Commentary on. By a pupil of Meghachandra. Do.

Śrutâsvâdaśikshâ. In Mâgadhî. By Sahajakuśala. III. *270*

Shaṭprâbhṛita. By Kundakundâcharya. In Mâgadhî. II. 80, 158

——— Commentary on. By Śrutasâgara.....Do. Do.

Shadâṅgavṛitti. Abhayadeva's commentary on the Jñâtadharmakathâ and other five aṅgas..... III. *146*

Shadâvaśyaka — See under Âvassaga—

Shashtisaṃvatsarî. Part of an "Arghakhânḍa." By Durgadeva ..... III. *241* ("Artha°" and "अर्थ" are mistakes.)

Saṃyaktvaprakaraṇa. See Sammattapagaraṇa.

Saṃyaktvasaptatikâ. I. 53, 92

——— Commentary on. By Saṃghatilaka. Do.

Saṃyamamañjarî. In Mâgadhî ..... I. *92*

Saṃvegamâlâ ..... III. *207*

Saṃvegamañjarî ..... I. *63*

Saṃgrahaṇî—See Saṃghayaṇî—

Saṃghapattaka. By Jinavallabhasûri. Commentary on. By Lakshmîsena. III. *209*

Saṃghapaticharita. See Dharmâbhyudayamahâkâvya.

Saṃghayaṇirayaṇa. Called also Trailokyadîpikâ. The "Laghusaṃgrahanî" by the same author. III 154. I have taken to be the same book. By Chandrasûri, pupil of Maladhâri Hemachandra. Under III. *8* the author appears to be called Malayadhâri—(correct Maladhâri)–srî–s'ri–Chândrasûri, and under III. *32* Maladhâri...I. *75*. III, *8*, *32*, *154*

Saṃghayaṇî No. 1. The Bṛihatsaṃgrahaṇî. By Jinabhadragaṇi. I. *26* (9 vv. stands for 419 vv.), *51* (419 vv.), *66*, *91*; III. *46* (520 00.) *127* 383 vv.)

——— With commentary. I. *68*?

Saṃghayaṇî No 2. By Haribhadra. *49* (28 vv.); III. *213* (30 vv.) *253* (28 00.), *276*

——— Commentary on. By Prabhânandasûri ... III. *253*, *276*

Sattathâṇâ I. *28*, *45*, *64*, *82*, *86*; III. *31*

Sattarî. By Chandramahattarâchârya with verses added by Devendrâchârya. I. *27* (77 vv.), *66* (86 vv.), *96*; III. *47* (91 vv.)

Stataribhâshya. In Mâgadhî. By Abhayadevasûri. III. *218*

Sattasaî. By Hâla. Hâla's Saptaśataka. Edited by Weber.....I. *112*; III. *349*

Sattuñjayakappa.... III. *205*

Saddhajîyakappa. ... III. *217*

Sandhyâmantravyâkhyâna. By Bhaṭṭojidîkshita. II. 100

Saptati. In Mâgadhî. Part of the Karmagrantha. By Devendrasûri ..... III. *70*

——— Commentary on. By Malayagiri..... Do.

Saptaśatî. See Sattasaî.

Saptasthânâni. or Saptasthânaka. See Sattaṭhâṇâ.

amayasârapâhuḍa, I. *86*; II. 161

——— Commentary on. By Amṛitachandra .....II. 161

amavâya. The fourth aṅga. Weber xvi. 277....III. *176*

——— Commentary on. By Abhayadeva .....III. *176*

amarâdityacharitra. In Mâgadhî. By Haribhadrasûri ..... III. *118*

amosaraṇa .....III. *30*

ammattapagaraṇa. By Chandraprabhasûri. III. *145*

——— Commentary on. Do.

Sammârâhaṇâkulaya. See Ârâhaṇakulaya.

Sayaga No. 1. By Jinavallabha ..... I. *66*

Sayaga No. 2 ..... I. *96*

Sayaga No. 3 ..... III. *47*

The three books, or two of them, may be the same.

Sarasvatîkaṇṭhâbharaṇa. By Bhojadeva. Commentary on, called Ratnadarpaṇa. By Râmasiṁhadeva. III. *349*

Sarasvatîstotra. By Bappabhaṭṭisûri ..... III. *212*

Sândrakutûhalaprahasana. By Kṛishṇadatta. III. *359*

Sârddhaśataka. By Jinavallabhagaṇi. Commentary on. By Dhaneśvarasûri. Quoted in the Vichâraratnasaṃgraha. III. 16, *304*

Sâmbapañchâśikâ. By Sâmba..... .....I. 11, 85

——— Commentary on. By Kshemarâja. Do. Do.

Sârasvatoddhâsratotra. a pupil of Nandiratnaguru ..... III. 213

Sârasvatamaṇḍana. A Commentary on the Sârasvata grammar. By a pupil of Mandanâchârya.... III. *204*

Sârâvalîpaînnâ. ..... III. *217*

Sâlibhaddachariya. I. *73*, *86*, *95*

Sâvagadhamma .....I. *99*

Sâvagapannattî ..... I. *43*

Sâvagavihi. I. *49* (22 vv.), *58*, 91 (21 vv.); III. *23* (20 vv.)

Sâvaga—. See also Śrâvaka—.

Sâsayajiṇathû. By Siddhasenasûri ..... I. *32*

Sâhityakaumudî. By Śrî-Vidyâbhûshaṇa. II. 10 fg., 99

Siddhajayantîcharitra. See Jayantiyâpagaraṇa.

Siddhapâhuḍa. Cf. Weber xvi. 355. .....III. *143*

——— Commentary on. Do.

Siddhasârasvata. A grammar by Devânandasûri. Referred to in the Śântinâthacharitra of Devasûri ....I. 60

Siddhaprâbhṛita. See Siddhapâhuḍa.

Siddhântarâja. By Nityânanda The 'Golâdhyaya' of .....II. 110

Siddhântavichâra. Or Siddhântoddhâra. By Chandrakîrtigaṇi ..... I. *32*, *33*

Siripâlachariya. Or Siddhachakramâhâtmya. By Ratnaśekharasûri .....III. *203*

Sîlakulaya .....III. *217*, *218*

Sîlovaësamâlâ. By a pupil of Jayasiṅhamuni. In I. *32*, the author is called Jayakîrti: in III. *214*, Jayavallabha. The number of verses in III *214* is 116, as against 115 in I. *32*. I. *32*; III. *214*

Sîyachariya. By Bhuvanatuṅgasûri..... .. III. 11, *293*

Sukṛitâṅga—. See Sûyagada—.

Sukosalachariya.. ..... I. *95*

Sukosalâkhyânaka. In Mâgadhî ..... I. *73*

Sudaṅsanakahâ. By Devendrasûri. Quoted in the Gâthâsahasrî. ...III 10, *289*

Sudaṅsaṇâchariya. ..... I. *75*

Sudarśanasaṃhitâ. Or Gṛihyatâtparyadarśana. By Sudarśanârya ..... II. 8, 101

Suppaṇîhâṇa. Or Vṛiddhachatuḥśaraṇa. By Devendrasâdhu ..... I. *84*; III. *11*

Subâhuchâriya ..... I. *73*

Subhâshitavali. Compiled by Vallabhadeva, The book has now been published in the Bombay Sanskrit Series..... I. 30

Subhâshitaratnakośa. Compiled by Munidevâchârya ....I. *74*

Subhâsiyâṇi ....I. *49*

Suyagaḍa. The second aṅga. Weber. xvi. 259. I. *37*; III. *70*

——— Nijjutti on. Do. Do.

——— Commentary on. By Śîlâṅgasûri. Do. Do.

Suvṛittatilaka. By Kshemendra ..... I. 5, 86

Sûktâvali. Compiled by Lakshmaṇa .....III 35, *54*

Sûriapannatti. The fifth upâṅga. Weber xvi. 401. III. *173*

——— Commentary on. By Malayagiri . . . . . III. *173*

Sûrimaṇtra. Commentary on. By Jinapṛabhasûri III. *365*

Sûrimantrakalpasâroddhara. By Merutuṅga. III. *364*

Sûryaprajñapti—. See Sûriapannatti—.

Setubandha. By Pravarasena. I. *115*

Somapâlavilâsa. By Jalhaṇa. With a Commentary by Ruchaka ..II. 17, 19

Strîmokshavivâda...III. *154*

Sthavirâvali. See Thêra.

Sthâna. See Ṭhâṇa.

Snâtṛikapañchâśikâ No. 1. By Udayasâgara III. *230*

Snâtṛipañchâśikâ No. 2. By Subhaśîlagaṇi. ...III. *235*

——— Translation into Gujarathi of. By Jinaharsha. Do.

Smṛitiratnâkara. By Śrî-Veṅkaṭanâtha .....II. 104

Smṛitisudhâkara. By Śaṃkara .....II. 105

Syâdvâdamañjarî. By Hemachandra .....III. *206*

——— Commentary on. By Mallisheṇa... . ... Do.

Hayagrîvavadha. By Meṇṭha. Quoted in the Suvṛittatilaka ..... I. 9

Haravijaya. By Ratnâkara. A vishamapadoddyota on. By Alaka ..... I. 13

(The statement about Gaṇapati is a mistake.)

Harihârâvali. Hari's Anthology .... II. 57

Harshacharitra. By Bâṇa I. *105*

Hastijanaprakâśa. By Kshemendra ..... I. 11

Hastyâyurveda .....I. 98

Hârâvali. By Purushottama. III. *363*

JOURNAL

OF THE

BOMBAY BRANCH

OF THE

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EXTRA NUMBER.

A Third Report of Operations in search of Sanskrit MSS. in the Bombay Circle. April 1884—*March* 1886. By PROFESSOR PETERSON.

I hope to give in this report some account of the work done during a period extending over two official years, or from April 1884 to March of the present year.

The greater part of the October vacation of 1884 was devoted to the preparation of my Second Report. In the middle of the month I went from Mount Abu to Gwalior. In response to a request to be furnished with a list of desiderata, Professor Roth of Tübingen had kindly sent a memorandum of the books he most wished me to look out for, at the head of which stood a second copy of the Atharva-veda in the Paippalâda Śâkhâ. It has long been believed that a good copy of this book does exist at Gwalior. It would have been a great gratification to me to secure it, and put it at the disposal of Professor Roth, as it would be a pleasure now to begin this record with an account of a success. But the journey resulted in nothing. I had not been at the pains to secure introductions, and to make the object of my visit known beforehand. I mention this probable cause of my failure, because, though I spent to no purpose much time and patience in the Travellers' Bungalow at Morar, with nothing even

to read but a certain Catalogus Codicum Sanscriticorum, I have no reason in my experience to conclude that the book is not there. I will try again some day. Meanwhile, in the hope that some other may succeed where I failed, I will give below in a note, from Professor Roth's letter to me, the points of difference between the ordinary Atharvaveda and this recension of that text.* If Sir Lepel Griffin uses his great influence there to put scholars in possession of the Gwalior copy of the book, he will do learning a service.

On my way back to Bombay from Mount Abu in November, I spent three days at Ahmedabad, during which I went over the libraries of Râjendrasûri and Śântisûri, two Jain teachers then residing in that town. An account of my visit to Râjendrasûri (among whose books I found an excellent copy of Kshemendra's Kavikanthâbharana and Auchityavichâracharchâ) has already appeared.† Śântisûri is a re-

---

* Atharva-veda: Paippalâdaçâkhâ.

Chânda

1. Begins · âpo hi shtha.
   Ends: sa me astu niyakshakaḥ.
2. Begins: rasaṃg'prâcyam.
   Ends · mânsan attuh.
3. Begins: â tvâg'an rashtram.
   Ends: tishthâi kâmo ag'amtava.
4. Begins · hiranyagarbhas.
   Ends: çivâm tapatu sûryah.
5. Begins: sindhugâtâyai.
   Ends: sakrtâm yatra lokâḥ.
6. Begins: tad id âsa.
   Ends: ya evam veda.
7. Begins: suparṇas tvâ.
   Ends: çatruhane svâhâ.
8. Begins: kathâ diva asurâya.
   Ends: pushkarasrag'aḥ.
9. Begins · ûrdhvâ asya.
   Ends. mamâ çyâh.
10. Begins: na tad vido
    Ends: sarve vîrâ bhavantu naḥ.

Khanda

11. Begins: vrshâ te haṁ.
    Ends: prthak.
12. Begins: imam stomam.
    Ends · ga evaṁ veda.
13. Begins: agnis takmânam.
    Ends: vig'ayante ga evam veda.
14. Begins: indro bâhubhyâm.
    Ends · tubhyaṁ vibhâvarî.
15. Begins · samyag digbhyaḥ.
    Ends: yâmyâditaḥ.
16. Begins: antakâya mrtyave.
    Ends: tapyamânas samudre.
17. Begins: satyam brhad.
    Ends: pakvena saha sambhavema.
18. Begins. satyenottabhitâ.
    Ends: vittam me asja rodasî.
19. Begins: dosho g'âya.
    Ends: anu saṁ dadetam.
20. Begins: dhîtâ vâ je.
    Ends: â mrtyur â parâvataḥ.

There are MSS. of the *vulgata* recension which, like the Paippalâda, begin with the verse âpo hi shtha, but go on, as the *vulgata*, with the verse ye trishaptâḥ pari yanti. These must not be mistaken for MSS. of the Paippalâda Śâkhâ recension.

† Journal Vol. XVI., pp. 167 to 189. Published also separately.—"The Auchityâlankâra of Kshemendra," &c.

former, and seemed to me to be paying the penalty of a religious reformer in an empty lecture hall. He received me with very great courtesy, and gave me free access to his travelling library.* The Ahmedabad extracts in the Second Appendix to this Report, pp. 285 to 324, which I will now proceed to notice, are from books lent to me by these sûris, and detained—as might be confessed in some other cases also—somewhat longer than was originally intended by either party. I have to tender the sûris my very hearty thanks.

The Gâthâsahasrî of Samayasundara.

The 'Collection of one thousand Gâthâs' from which our first extracts are taken was composed in Samvat 1686, or A.D. 1630, by Samayasundara, pupil of Sakalachandra, pupil of Jinachandra. These names enable us to identify our author with the Samayasundara who wrote the Kalpalatâ, a commentary on the Kalpasûtra.† His present work is, as the title indicates, made up entirely of quotations from older texts. I have given first a group of verses cited here from a Gachchhotpattiprakîrnaka,—of which the verse referring to the sack of Valabhi is quoted, but without any reference, by Merutunga in his Prabandhachintâmani, a book written in A.D. 1305. The Gachchhotpatti tract is therefore older than Merutunga, how much older must remain uncertain. The verses give dates for some important events in early Jain annals as follows:—

V. 96. "Five hundred and forty-three years after Vîra was perfected, is the date of the rise of the Terâsia heresy in Antaranjiâ.

V. 97. "When six hundred years and nine had passed since Vîra was perfected, the Bodîana heresy arose in the city Rahavîra.

V. 98 "When twelve hundred and half a hundred years had passed since Vîra reached eternal rest, living in temples and monasteries was sanctioned by an ease-loving generation.

V. 99. "When five hundred years from the Jina Vîra had passed away, the Blessed Vaïra was conceived in the womb of Sunandâ.

V. 100. "Five hundred and thirty-five years after Vikrama,

---

* All India's peripatetic teachers carry about with them a selection of their books.

† Jacobi, Kalpa Sûtra, Introduction, p. 26. "The date is not given, but it may be inferred from the author's statement that Jinachandra, the guru of his own gurû Sakalachandra, lived under Akbar." Jacobi gives Samvat 1699 as the date of his manuscript. Is it not rather, or also, the date of the composition of the work.

Haribhadrasûri our Sun reached eternal rest. May he give us happiness and prosperity!

V. 101. "Thirteen hundred years and more from Vîra's death, śrî Bappabhattisûri, the crest jewel of the learned, was born.

V. 102. "When seventy-five with three hundred years from Vikrama had passed away, the sack of Valabhî took place.

V. 103. "When one hundred and eight years from the time of śrî Vikramâditya the king had passed away, Jâvadi set up the stone image in Śatrunjaya.

V. 104. "When six hundred years and nine had passed, Rayana set up the jewelled image in a golden shrine on the Revaya Hill.

V. 105. "When twelve hundred and fifty years had passed from Vardhamâna, Sâisûri made the ordinance of the first of the (two) fourteenths."

The four gâthâs which follow, p. 285*, have been published already by Jacobi† from the Sandehavishaushadhi, a commentary on the Kalpasûtra, written by Jinaprabhamuni in Samvat 1364, or A.D. 1308. Jinaprabha says that they are found "in the Tîrthodgâra and other works." As Samayasundara's own commentary on the Kalpalatâ is, according to Jacobi, a mere abstract from the Sandehavishaushadhi, he may have been indebted to that work for these gâthâs here.

The verses are held to have an important bearing on an obscure text of the Kalpasûtra. The life of Mahâvîra contained in that work, which is the only account of the great Jain teacher we have, ends with the words, "samaṇassa bhagavao Mahâvîrassa jâva‡ savvadukkhappahîṇassa, nava vâsasayaiṃ vikkaṃtâiṃ, dasamassa ya vâsasayassa ayam asîime saṃvachchhare kâle gachchhai, vâyâṇaṃtare punaḥ ayaṃ teṇaue saṃvachchhare kâle gachchhai iti."

"From the time when the ascetic, the Blessed Mahâvîra, thus yielded to Time, went away from us and departed, having cut the bonds of birth and eld and death, being perfected, awakened, delivered, having made an end and obtained full salvation, freed from all sorrow, nine hundred years are gone, and of the tenth hundred of years this year

* These references throughout are to the Appendix of this Report.

† Jacobi Kalpa Sûtra, p. 115.

‡ *i. e.* yâvat. The word indicates that between the words Mahâvîrassa and savvadukkhappahîṇassa we are to supply the remaining words of a formula which has already occurred in the book. I have given them in the translation.

that is going is the eightieth. Or, as another reading has it, this year that is going is the ninety-third."

Nothing, it will be seen, could be more explicit, and we could have borne with the slight discrepancy between the two readings, if the writer, whoever he was, had told us *to what event his dates refer*. This, however, he does not do: and the Jains do not know. From Jinaprabha and the commentators who came after him we learn that "for some cause or other" the words are not explained at all in the Chûrni,* the oldest commentary on the Kalpasûtra to which we find any reference made. But in commentaries presumably later than the Chûrni our authorities found the explanation iyam vâchanâ jâtâ (Sandehavishaushadhi) or asyâ vâchanâyâ (Kiranâvali). They record however a variety of opinions as to what is to be understood by the word vâchanâ here, and they note that our verses are cited by those who uphold the reading "ninety-third," and who believe that the event which made the year 993 memorable was the removal of the Paryushanâ by Kâlakâchârya, from the fifth to the fourth day of the month Bhadrapada. Our verses run as follows:

V. 6. "When nine hundred and ninety-three years had passed from Vardhamâna then† was the paryûshanâchaturthî established by Kâlagasûri.

V. 7. "And in that year 993 the rule of twenty days, as also that of spending five days‡ only, was rescinded by order of the Assembly.

Vv. 8 and 9. "And in 993 the Holy One (i. e. Kâlakâchârya) was at the request of the Assembly summoned by King Śâlavâhana, the Paryushanâ was shifted to the fourth, the châturmâsya to the fourteenth, and the fourfold assembly was constitnted: this they hold for the true practice."§

---

* For all that is known of the Chûrṇi on the Kalpasûtra, see Jacobi, Introduct. p. 25.

† To = tatas. Jacobi reads Kâlayasûrîhiṃto as one word (Abl. pl.) but the anusvâra is against the metre.

‡ Did the one rule refer to the rainy season and the other to the rest of the year? For pañchagahâṇîi (pañchayahâṇîe, Appendix. p. 303) Jacobi has pañchaga-hâṇî ya. I do not feel certain of the construction, but in Jacobi's reading one or other ya seems superfluous.

§ The construction of the last two verses is of a compressed ungrammatical kind often met with in old Jain mnemonic verses. Compare Leumann's

Among the other events put forward as that referred to in the passage from the Kalpasûtra are the Council of Valabhi, at which Devarddhigani is reported to have reduced to writing, or to their present written shape, the Jain scriptures, and the public reading (vâchanâ) of the Kalpasûtra before king Dhruvasena of Ânandapura to console him on the death of his son. It has not escaped notice that the only natural interpretation of the passage itself, as well as of the old explanation, is that which would see in it the date of the composition of this part of the Kalpasûtra. Taken in that way it cannot of course be reconciled with the tradition which assigns the Kalpasûtra as a whole to Bhadrabâhu, the sixth Thera or Elder after Mahâvîra himself. We must choose, it seems to me, between the passage and the tradition; and the weight of evidence is in favour of the passage. For, assuming that the clear purport of the passage is to give a date for this Life of Mahâvîra, its incorporation with the text itself becomes inexplicable if we accept the tradition, and believe, in accordance with it, that Badrabâhu's authorship of the book had never been lost sight of. That the Chûrnikâra takes no note of the passage may of course be brought forward as showing that it was not in his text. But it is just as likely that the Chûrnikâra saw no difficulty in it. Or, though this seems less likely, he may have been unwilling to call attention to words standing in such direct conflict with a tradition which had obtained currency even in his day.*

The next extract, p. 285, is from a Panchavastuka which I have taken to be Haribhadrasûri's book of that name.† Haribhadra is one of the most interesting figures in the long succession of Jain writers: and as it happens, we shall have frequent occasion to recur to him throughout this Report. Let me notice here only that these verses

---

remarks in his paper, to be referred to immediately, on the schisms of the Jain Church. I am not sure that my rendering is correct. For Sâlâhaṇeṇa, (so also p. 303), Jacobi has Sâlahaṇeṇa which he corrects into Sâlavâhanena. But Sâlâhaṇa, as my books have it, is the right form. Kârio on p. 285 (kâriyam, p. 303) agrees with Jacobi. So also âyaraṇaṃ taṃ (âyaraṇaṃ te p. 303).

* I have not failed to notice that Jacobi, Introduct., p. 23, says, "It need hardly be remarked that the passages containing the dates 980 and 993 A. V. do not refer to the author, but to Devarddhiganin, the editor of the Kalpasûtra." But I see no evidence for this.

† Remove श्रीहरिभद्रसूरिकृते from the colophon. It has been inserted by mistake from my memoranda.

give us his authority, if the book is his, for the following dates :—The first Kâlakasûri was born when 335 years had passed from Vîra. In the year 453 Kâlakaguru took (charge of) Sarasvatî: and in the 470 from Vîra, Vikrama was born.

The next extract, p. 286, from a work called Ganita, gives in three verses a very complete conspectus of the world from the geometer's point of view. Four tilas make a java; four javas make an angula; four angulas make a mushti; four mushtis make a kara; and four karas, or hastas, make a danda. A krośa is two thousand dandas. Four krośas make a yojana. A hundred yojanas make a deśa, and a hundred deśas make a mandala. A hundred mandalas make a khanda. And the earth is made up of nine khandas.

One verse having reference to the "shadowy recollections" the soul may bring with it of its previous states, which it is declared do not in any case extend beyond the ninth previous birth, is given, p. 286, as from the 'Yogavidhi' of the Âchârya Indra, possibly the great grammarian of that name.

The next extract, p. 286, consists of sixteen gâthâs, written out by Samayasundara from the Âvaśyachûrni, and containing the account given there of the seven great schisms of the Jain church. For a commentary on these gâthâs Samayasundara refers the reader to a work of his own called the Viśeshasangraha. The gâthâs sadly need a commentary, being as they are mnemonic verses written in a cramped ungrammatical style, which defies translation even where decipherment seems possible. They should be compared with Weber's account of the corresponding passage in the Âvaśyaka itself, and with Leumann's instructive paper on the Jain schisms: Weber's Indische Studien, xvii. pp. 65-67 and 91 to 130.

There can be no reasonable doubt of the great antiquity of the tradition these verses embody, and I therefore venture to give for the English reader Leumann's account of the first two heresies, prefixing as close a version of the gâthâs themselves as I find possible.

Vv. 48-9. The heresy of Jamâli.—"Fourteen years after the true faith had been established by the Jina the heresy of the Bahuratas arose in Śrâvastî. Its founder was Jamâli, the son of Sudarsanâ, elder sister of the Jina. In the garden called Tindu in Śrâvastî. Fifteen thousand adherents. Dhanka refuted him."

According to the commentators Haribhadra and Śântisûri, this first schism in the Jain Church arose in the following wise. Jamâli was

nephew and son-in-law of Mahâvîra. With his wife he entered the order, receiving charge of five hundred monks, while his wife was put over a thousand nuns. Being one day ill in the garden called Tinduga in Śrâvastî he bade his monks spread his bed of straw. They were doing so, when he called out, Is it made or is it being made? They answered, It is not made, but is being made. Then he said to himself, The Master teacheth that every act—be it moving, cutting, splitting, burning, dying, killing—is done the moment it is done. But that is clearly not true. For here a bed that is being made is not made, and straw that is being spread is not spread. Therefore an act, be it moving, &c.—is not done so long as it is doing. So he called the monks to him and taught this doctrine. Some believed him, others did not: those who believed him followed him, those who did not sought to argue with him, and when they found no success left him for the Master. Now his wife Priyadarśanâ was at the time living in the house of the potter Dhanka. She visited Jamâli and, for the old love she bore him, let herself be led astray from the truth. Coming back she taught this new faith to her nuns, as also to Dhanka. The potter however said that he could not understand the difference. That night, as Priyadarśanâ was studying, a piece of live coal fell by Dhanka's contrivance on her dress, and burned a hole in it. Seeing this she said, My dress is burnt. But Dhanka said to her: You have just told me that what is being burnt is not burnt. How, say you now that your dress is burnt? The true disciples of the Master may speak of a thing which is being burnt as burnt, but not you. Priyadarśanâ answered, You say well: I deserved this rebuke; then went to her husband, and when she could not turn him from his error left him and went with her nuns to the Master.

Soon afterwards Jamâli met Mahâvîra near the city Champâ. He went up to him and said, Many of your monks come back to you having fallen unto error. I am made perfect in knowledge. Gautama answered and said, If thou art made perfect in knowledge answer me these two questions. Is the world eternal or not, is the soul eternal or not? Thus questioned by Gautama Jamâli was troubled in mind and could not answer, but stood silent. Then said Mahâvîra: I have many disciples who, although they may have fallen into error, can answer these questions as I shall answer them, yet none of them speak as you do. The world is eternal and not eternal. It is eternal inasmuch as there never was a time when it was not, never is a time

when it is not, and never shall be a time when it shall not be. It is not eternal, inasmuch as each of the world's great ages waxes to its allotted limit, wanes and goes to its own place, making room for its successor. So too the soul is eternal and not eternal. It is eternal inasmuch as it never was not, never is not, and never will not be. It is not eternal inasmuch as, when its life in hell is over, it passes into the world of beasts, from thence into the world of men, from thence into the world of gods."

Jamâli however did not believe this teaching. He went unbelieving away from the Master, and after leading himself and others astray with many false notions he died at the end of a long fast without obtaining absolution.

Vv. 50—1. The heresy of Tishyagupta. "Sixteen years after the true faith had been established by the Jina the Jîvapradeśika heresy arose in Vṛishabha's city, in the temple called Gunasilaya in Râjagṛiha. The founder was Tishyagupta, pupil of Vasu, who was versed in the fourteen pûrvas. He was refuted by Mittasiria, native of the city Âmalakappa."

According to Haribhadra, Tishyagupta was thus led into error. He was reading the following passage in the Âyapavâya, one of the pûrvas, which he was studying with his Master Vasu :—'Is it permissible, O Lord, to say that a soul atom is a soul. No: and as little is it permissible to say that two, or three or more soul atoms are a soul, or even that what wants only one atom of its proper complement is a soul. For the soul must be thought of as a perfect whole, made up of atoms resembling those of the air.'

Reading this, Tishyagupta fell into this error :—If the atoms of a soul, when only one is wanting, cannot be called a soul, this last atom must be the soul, since the name soul applies to the whole only when it is added.

The disciples of the Master sought to convince him of his error. But as they could not succeed, he was excommunicated. Leading himself and others astray with many false notions he came one day to the city of Âmalakappa in the Ambasâla forest. A pious layman called Mittasirî was among those whom the report of the arrival of a holy man induced to visit the garden in which Tishyagupta was staying. Mittasirî knew him for a heretic, but greeted him respectfully and listened to his instruction. Then invited him to his house. Tishyagupta

went, and found a table laden with all manner of rich food. But of every dish Mittasirî gave him only a crumb. Tishyagupta said to himself, He will give me more afterwards. But when Mittasirî fell at his feet and said, Honour to the holy man who has been my guest: happy am I that thou hast visited me, Tishyagupta exclaimed, What is this? Have you brought me here to insult me? Then said Mittasirî, How have I insulted you? Is it not your theory that a whole consists of its last component atom? If that is right, how can you say you are insulted? I have entertained you in accordance with your own theory, as I feel unable to entertain you in accordance with that of our master Vardhamâna.

His eyes were opened and he said, I have deserved this rebuke. Upon that Mittasirî entertained him properly. Afterwards he did penance for his fault, as did also all his adherents.*

In a gâthâ cited, p. 288, from a Sudarśanakathâ by Devendrasûri of the Chivâlava gachchha, we have a Jain rendering of the text, "No man can serve two masters: Ye cannot serve God and Mammon"—

"No man can walk on two roads at once, or sew with a needle both of whose ends are points. You cannot have both the joys of sense and eternal salvation."

When Samayasundara wrote, in Samvat 1686, śrî Jinarâja was "reigning," and the sûri śrî Jinasâgara had obtained the post of Âchârya. The lineage of this Jinarâja will be noticed further on.†

The Visamvâdaśataka of Samayasundara.

In the Visamvâdaśataka, p. 290, a book written a year earlier, the same author has strung together a century of verses, in which are exhibited the discrepancies to be found in the sacred writings. He has not attempted a Harmony.

Meghavijaya's Commentary on the Haimavyâkarana.

In Samvat 1725 = A. D. 1669 certain sûris, by command of the lord of the country, were provided with quarters for the rainy season in the palace at Agarâvara (Agra?), where they employed themselves in drawing up this commen-

tary on Hemachandra's grammar. I have extracted, p. 290, a contemptuous reference to Bhattojidîkshita's Siddhântakaumudî.

Mânânka's Vrindâvana & Meghâbhyudaga kâvyas.

Next, p. 291, come two short, highly artificial poems* by an author whose very name has been in peril. Aufrecht mentions a short commentary on the Mâlatîmâdhava by a king called Mâlânka; and BR. *sub voce*, referring to this, would correct the name Mânânka, occurring as that of an author, to Mâlânka. The identification of the two authors may be right. For Mânânka, like Mâlânka, was a royal commentator. An extract from a short commentary on the Gîtagovinda by "Mânânka Mahîbhuj," will be found at Ap. p. 280. But if one of the two names must be sacrificed it is Mâlânka that must go. Who our author was we do not know. He is quoted by Râyamukuṭa in that writer's commentary on the Amarakośa, A.D. 1431.

The next four books pp. 292—3, must be dismissed more briefly. In his smaller Dictionary Böhtlingk mentions Chandradûta as the name of a poem. I have observed a quotation from Śivabhadra in the commentary on Rudrata's Kâvyâlankâra by Namisâdhu. The short extract from Haribhadrasûri's commentary on the "Five Sûtras" gives the names of the sûtras in question. Of Bhuvanatungasûri and his Sîtâcharita nothing appears to be known.

The Dharmaparîkshâ of Amitagati.

Amitagati is the well known name of the Jain author of the Subhâshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Compare Colebrooke, Essays, ii. p. 462 and Bhandarkar, Report 1882-3, p. 45. I do not know whether the author of this Dharmaparîkshâ, a poetical treatise on morals, is the same or not. It seems probable that he is. But it will be seen that he himself refers to another Amitagati as among his spiritual ancestors. He traces his descent from Vîrasena, who was succeeded by Devasena, who was succeeded by Amitagati, who was succeeded by Nemishena, who was succeeded by Mâdhavasena. Of this last our author was the pupil. Both the lineage here and the fact that in the invocation there is no special reference to Mahâvira the last of the Tîrthakars, indicate that Amitagati was a Digambara Jain.

---

* The first of these is printed in the Kâvyasangraha.

A Gâthâkośa by Munichandrasûri.

Our next extract, p. 297,* is a selection of verses from a Gâthâkośa compiled by Munichandrasûri. This teacher died in Samvat 1178 (Klatt, Ind. Ant. XI. p. 253). Two years before that date he was engaged in revising the Commentary of his friend Yaśodeva on Jinavallabhagani's Pindaviśuddhi (Kielhorn, Report 1880-1, No. 47 v. 7). An incomplete copy of his Commentary on Haribhadrasûri's Anekântajayapatâkâ† is in our collection (Kielhorn, No. 362, referred to by Klatt). According to a statement in the verses quoted by Klatt from a gurvâvali, Munichandrasûri did much to make Haribhadrasûri's works as a whole intelligible to the readers of his day. The recovery of the commentaries referred to—that on the Anekântajayapatâkâ is the only one mentioned by name—is most desirable.

Munichandra was a purist in Jain practice. In the verses already referred to we are told that his biruda, or title of distinction, was Sauvîrapâyî. The Jain sâdhu or holy man cannot drink water in its natural state. That is full of life, and to drink it would be to incur the guilt of accumulated murder. If the water has been boiled, or used for cleaning rice, the life has gone out of it, and the guilt is his who prepared it, not his who drinks it. Munichandra was one of those who would not allow the pious layman to take that guilt on his soul by boiling water for his teacher's use. He would accept only the water in which rice for ordinary use had been washed (sauvîra), and if that disagreeable draught were not to be had, he went without.

Munichandra does not give us his authors' names. But having regard to the date of his collection, his verses are not without their importance to the student of this branch of the literature. For the general reader, if I have the fortune to possess any such, I give one or two here in English.

"'Love has five arrows' and what, think you, are they? a look, a look again, liking, friendship, love."

"To be over bashful, to be too timid, never to lift her eyes or open her mouth before a man—these be *not* the signs of a pure heart."

---

* For the text of that work see Appendix II. p. 191, and compare the remarks which will be made in the corresponding part of this report. No. 229 in the Cambay List, Appendix I. p. 53, is a copy of Haribhadra's Dharmabindu, with a commentary by our author, dated Samvat 1181, or only three years after Munichandrasûri's death.

A Gâthâkośa by Munichandrasûri.

Our next extract, p. 297,* is a selection of verses from a Gâthâkośa compiled by Munichandrasûri. This teacher died in Samvat 1178 (Klatt, Ind. Ant. XI. p. 253). Two years before that date he was engaged in revising the Commentary of his friend Yaśodeva on Jinavallabhagani's Pindaviśuddhi (Kielhorn, Report 1880-1, No. 47 v. 7). An incomplete copy of his Commentary on Haribhadrasûri's Anekântajayapatâkâ† is in our collection (Kielhorn, No. 362, referred to by Klatt). According to a statement in the verses quoted by Klatt from a gurvâvali, Munichandrasûri did much to make Haribhadrasûri's works as a whole intelligible to the readers of his day. The recovery of the commentaries referred to—that on the Anekântajayapatâkâ is the only one mentioned by name—is most desirable.

Munichandra was a purist in Jain practice. In the verses already referred to we are told that his biruda, or title of distinction, was Sauvîrapâyî. The Jain sâdhu or holy man cannot drink water in its natural state. That is full of life, and to drink it would be to incur the guilt of accumulated murder. If the water has been boiled, or used for cleaning rice, the life has gone out of it, and the guilt is his who prepared it, not his who drinks it. Munichandra was one of those who would not allow the pious layman to take that guilt on his soul by boiling water for his teacher's use. He would accept only the water in which rice for ordinary use had been washed (sauvîra), and if that disagreeable draught were not to be had, he went without.

Munichandra does not give us his authors' names. But having regard to the date of his collection, his verses are not without their importance to the student of this branch of the literature. For the general reader, if I have the fortune to possess any such, I give one or two here in English.

"'Love has five arrows' and what, think you, are they? a look, a look again, liking, friendship, love."

"To be over bashful, to be too timid, never to lift her eyes or open her mouth before a man—these be *not* the signs of a pure heart."

* For the text of that work see Appendix II. p. 191, and compare the remarks which will be made in the corresponding part of this report. No. 229 in the Cambay List, Appendix I. p. 53, is a copy of Haribhadra's Dharmabinda, with a commentary by our author, dated Samvat 1181, or only three years after Munichandrasûri's death.

"The love of man and wife in youth is beautiful as gold: and like gold though burned it is not consumed: nay, it grows more and more precious when tried in the furnace of the heart."

"Ha! Ha!—a woman's low laugh will send a flutter to the heart of the best saint living, free from pride, illusion, and envy though he be."

"The lips, the throat, the cheeks and so forth, these be the same in all: but each has her own heart."

"Who is the happy man?—He that sees in his 'own house at home' little children brown with dust, leaping and falling and crying."

"The wise man knows Earth and the Sky, Heaven and Hell—but not what a woman will do."

"The wise man knows the path of a fish in the sea and of a bird in the air, but a woman's heart—that not even he knows."

"At her birth sorrow: and anxiety grows with her growth: when she comes to be married there is the dower: verily at all times the father of a girl is to be pitied."

"Either love not at all or love like that stuff which, however you wash it, will not take another colour."

The Vichâraratnasangraha of Jayasomasûri, pp. 302 to 310, written in Samvat 1657, was found to contain, as its name suggested might prove to be the case, a large number of interesting and important quotations from older books. A copy of this work has been secured for our collection. What follows here is the result of a first gleaning only. Early in the book there is a quotation from a Commentary on the Shadâvaśyaka by Namisâdhu, the last verse of which is as follows:

The Vichâraratnasamgraha of Jayasomasûri.

द्वाविंशत्यधिकैकादशसंवत्सरशतैस्तु विक्रमतः ।
अकृतैनां नमिसाधुः शिष्यः श्रीशालिसूरीणाम् । १ ।

This gives us Namisâdhu's real date, and shows that the reading panchavinśatisamyuktaiḥ of my paper MS. of that writer's Commentary on Rudraṭa's Kâvyâlankâra (First Report, p. 16) is to be preferred to the corrupt reading of the palm leaf MS.* It also gives us the name of Namisâdhu's teacher.

* Correct the entry in Introduction to Subhâshitâvali, p. 105, where also A. D. is a mistake for Samvat. The true date of Namisâdhu's Commentary on Rudrata is Samvat 1125, A. D. 1069.

This is followed by a quotation from another commentary on the Shadâvaśyakâ by Śrî Chandrasûri, written in Samvat 1232, according to a statement of the author himself, who it will be seen goes into as great detail as Gibbon does with regard to the precise moment when he laid down the pen:

करनयनसूर्यवर्षे प्रातः पुष्पार्कमधुसितदशम्याम् ।
धृतियोगनवमर्क्षे समर्थिता प्रकृतवृत्तिरियम् ॥

Close to this the compiler of the Vichâraratnasangraha gives in full the praśasti of the Munisuvratacharitra, a work written, according to its author's own statement, when the year measured by the suns (12) and the grahas (9) and the vedas (4) had just gone by, *i.e.* Samvat 1294 = A.D. 1238. The praśasti p. 302 begins with Śrî Vardhamâna of the Chândrakula, a well-known name. His pupil and successor was Jineśvara, whose bandhu or brother in the faith, Buddhisâgara, is referred to. The succession after Jineśvara has been usually represented as passing from Jineśvara to Jinachandra and from Jinachandra to Abhayadeva.* It would appear from this praśasti that it really split along at least three different lines. Jinachandra, Abhayadeva and Jinabhadra all stand in the first line after Jineśvara. And Jinachandra was succeeded not by Abhayadeva but by Devabhadra, and Devabhadra by Devânanda. Devaprabha (write देवप्रभः प्रभुः), Vibudhaprabha and our author Padmaprabha, who wrote this Munisuvratacharitra in Samvat 1294 are apparently referred to as three pupils of Devânanda. The Devabhadra in this succession list is doubtless the Devabhadrâchârya who officiated at Chittore when Jinadatta was installed in the seat of Jinavallabha, Abhayadeva's successor (Bhandarkar, p. 48).

The next quotation, p. 302, from a Kalpâdhyayanadurgapadanirukta by Vinayachandra, should be compared with what has been said above with regard to the Kalpasûtra.

In a Sthavirâvali, p 303, which is given as part of this last book the line of teachers after Mahâvîra is given as Goyama, Suhamma, Jambû, Pabhava, Sijjambhava, Jasabhadda, Sambhûivijaya, Siri Thûlabhadda, Ganahara Mahâgiri, Sûrî Balasaha, Sâî, Sâmajjo, Sandilo, Jîyadharo, Ajja Samuddo, Mangu, Nandillo, Nâgahatthî, Revai, Sinha, Khandilla, Himavan, Nâgajjuna, Govinda, Siri Bhûidinna, Lohichcha, Dûsagani, Devaddhî. The writer then goes back to Ajja

* So for example Klatt, p. 218, and Bhandarkar, Report 1882-3, p. 45.

Suhatthî who was, with the ganahara Mahâgiri, pupil of Thûlabhadda, and traces the descent of his schism through Dinna, Indadinna, Sîhagiri, Vaïrasâmî.* The longer list here agrees with that given by Weber, Ind. Stud. XVII. p. 7 as standing at the head of the Nandi sutra.

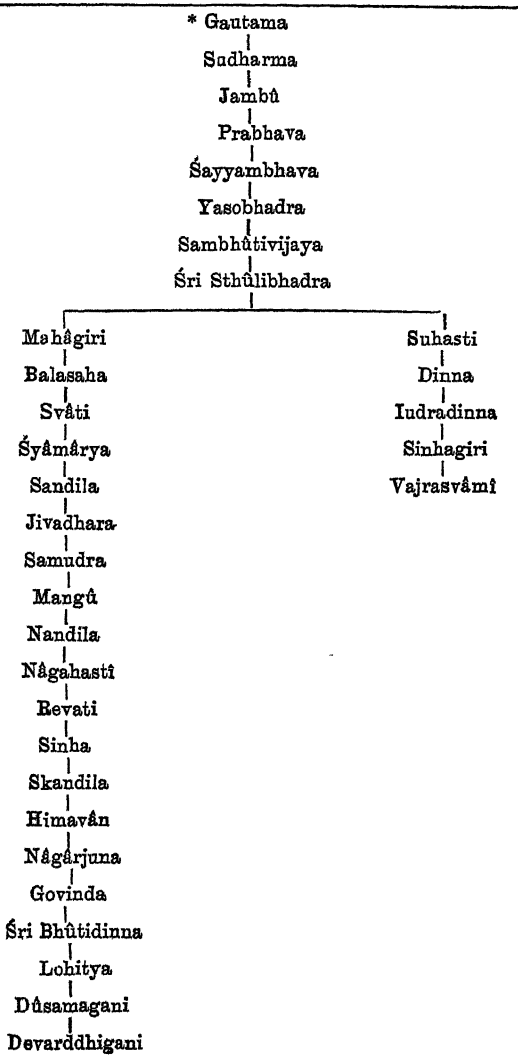

Vinayachandra wrote his short commentary in the year from Vikrama 1325 = A.D. 1269. He refers to the chûrni and other helps he had been able to use.

The next quotation, p. 304, gives as the closing words and the date, Samvat 1073, of a Sanskrit commentary on the Navapada drawn up by the author of that work himself. The Navapada and Navatattva of Jinachandragani are two well-known Jain works. A copy of the former on palm leaf is noticed at p. 12, Appendix I., and a paper MS. of the latter, with a bhâshya by Abhayadevasûri and a vivarana by Yaśodevasuri, at p. 280, Appendix II. In his note on the words "by the gani Jinachandra" occurring in the last gâthâ of the text of the work, Yaśodevasûri, says that the author indicates by his use of that name that he wrote the book while he was still called Jinachandragani and before assuming his new name of Śrî Devaguptâcharya. In the gâthâ itself Jinachandra says that he wrote the book for his own use, meaning by that, according to Yaśodeva, that he is not to be understood as wishing to put himself in rivalry with the writer of older texts like the Tattvârtha and the Gandhahastibhâshya. The "Mahâtarka" Gandhahasti is referred to in the Shaddarśanavritti Hall, Contributions to a Bibliography, &c., p. 166. The sage would seem to have written this Sanskrit commentary on his book when already called Devagupta. But he mentions the old name also. He tells us that he belonged to the Ukeśa gachchha: and he gives Katkadâchârya as the Sanskrit form of the name of his teacher Kakkasûri, as he is called in the gâthâ. For Yaśodeva's descent from Devagupta see Appendix II. p. 283. Yaśodeva wrote his vivarana in Samvat 1174. His first name was Dhanadeva.

This is followed, p. 304, by a quotation from Dhaneśvarasûri's commentary on the Sârddhaśataka of Jinavallabha. The last gâthâ of the text of the work is given. A karma grantha of this name is among the books ascribed to Jinavallabha in Bhandarkar's list, Report p. 48, and we have in our collection, No. 20 of Bhandarkar's list for 1877-78, a commentary on it by Sumatigani, the writer from whom Bhandarkar is quoting in the passage referred to. It will be noticed that the Karmaprakriti is here put at the head of the work Jinavallabha is said to have consulted in writing his book. This Sârddhaśataka is to be distinguished from the well-known Ganadharasârddhaśataka of Jinadatta: but I cannot say whether Klatt, p. 248, note 24, is right in saying that both Jinavallabha and his successor Jinadatta wrote tracts entitled Ganadharasârddhaśataka. Dhaneśvarasûri's commentary was composed

in Samvat 1171. Jinavallabha himself is stated to have died six months after he was consecrated Sûri by Devabhadrâchârya in Samvat 1167, so that this commentary on his Sârddhaśataka may be the memorial of a friend and pupil.

I give the purport of the quotation from a Śrîvîracharitra which follows, p. 305. Vardhamâna, described as a lamp that lightened the path of salvation for his brother munis, had two chief pupils, like the Sun and Moon, Śrî Śûri Jineśvara† and Buddhisâgara Sûri.* Jinachandrasûri and Abhayadevasûri followed as joint successors. Their successor was Sûri Prasannachandra, and the Garuchandragani, who wrote this book in Samvat 1139, was one of Prasannachandra's pupils.

The date of Prithvîchandrasûri's commentary on the Paryushaṇâkalpa, p. 307, may be gathered from the statement that the author was pupil of Devasenagani, who was pupil of Yaśobhadra, who succeeded Dharmaghosha, the instructor of the king of Śâkhambarî.

The Ashtakavritti, p. 309, was a work written by Jineśvasasûrî, Samvat 1080 "in the pleasant city of Jâvâla" and done into Sanskrit by his pupil Abhayadeva.

Dharmaghosha's Yamakastuti.

For Dharmaghosha's Yamakastuti beginning Jaya Vṛishabha—p. 310, see Klatt, p. 255. The sage is there said to have died in Samvat 1357. Somatilaka, who stands second in succession to Dharmaghosha, and who died Samvat 1424, caps Dharmaghosha's performance here with a verse which is capable of four different interpretations. (Correct headings in the Appendix accordingly.)

Yogaratnamâla by Nâgârjuna.

A copy of the Yogaratnamâlâ of Nâgârjuna, p. 313, is in the Bodleian Collection, and the book is described by Aufrecht, p. 322. "This tract, containing 140 âryâ verses, and giving an account of various magic arts, and of poisons compounded of plants, bones, and other substances, seems to be an epitome of a much larger work, which tradition assigns to the same Nâgârjuna. Compare Weber, Catal. p. 270. The author, whoever he was, acknowledges in

---

* Described as "nirmitapravaravyâkaranachchhandortha." Compare the verse cited by Klatt, p. 428.

the beginning and at the end of his book his obligations to Bhâskara guru." Gunâkara's commentary was written in Samvat 1296.

The Âtmabhoda of Jinalâbhasûri.

The Âtmabodha of Jinalâbhasûri, p. 314, is a work written so late as Samvat 1833. The praśasti begins with Udyotana of the line of Sudharma the Ganadhara. Udyotana was succeeded by Vardhamâna: and he by Jineśvara, who "obtained from the king of Pattan in the year 1080 the title of Kharatara, having overthrown his enemies (write वादिनो in v. 4.)" Jinachandra and the commentator Abhayadeva, here called samvigna or the troubled one (= ativirakta?) were pupils of the founder of the Kharataragachchha. Next came Jinavallabha. He was succeeded by Jinadatta, to whom the goddess Ambâ granted a title, Yugapradhâna, which placed him on a level with the old sages that were so called. Jinadatta was succeeded by Jinachandra; and the earlier part of this praśasti breaks off with a reference to the many eminent men, such as Jinakuśala and Jinaprabha, who arose in this line. In verse 9 we are told how Jainachandra the merciful taught the faith to the Emperor Akbar. Then follows the praśasti proper, if I may so say. Our author traces his descent from Jinasinha, who was among the spiritual descendants of Akbar's contemporary and teacher. Jinasinha was succeeded by Jinarâja who was succeeded by Jinaratna, who was succeeded by Jainachandra, who was succeeded by Jinasaukhya, who was succeeded by Jinabhakti (write मौलिपदे in v. 12). Our author Jinalâbha was Jinabhakti's pupil; and he finished his book in Samvat 1833 = A. D. 1777, being at the time in the pleasant bindira called Manara or Śrîmanara. Bindira here is the word we Anglo-Indians know as bunder.

I can only refer in passing to the next two books. It should be noticed that Vardhamânagani, who wrote the Kumâravihârapraśasti kâvya, p. 316, is not the great sage of that name to whom we have to make constant reference. The present writer is a pupil of Hemachandra, whose favour he enjoyed along with that of the Chaulukya king and the minister Vâgbhata. This is the author of the book on alankâra, who is known to have written a poem on Nemi's nirvâna, in which eulogistic reference is made to Jayasinha and the city of Pattan. Compare also the closing verses of the Vâgbhatâlankâra itself as given by Aufrecht, Cat. p. 214. Somachandra, the author of the Kathâmahodadhi is well known as the writer of a commentary on

Kedârabhatta's Vrittaratnâkara. Somachandra was pupil of Ratnaśekhara, and wrote this book in Samvat 1504.

A Commentary on the Kâvyaprakâśa by Mânikyachandrasûri.

Of making commentaries on the Kâvyaprakâśa in India there would appear to have been no end. The present, p. 320, is a well-known one by a Jain writer. Notice that his text does not seem to have included the itesha mârgo verse.* Mânikyachandrasûri carries back the account of his descent to Śîlabhadrasûri That sage was succeeded by Bharateśvara in whom the Śântarasa, as it were, neglected by Bharata, took up its abode. Vaïrasvâmin succeeded (write अनु प्रयोतनं in v. 4). Next came Nemichandra, who overturned the doctrine of Kanâda. Our author studied under Nemichandra, and was pupil of his successor Sâgarendu. He wrote in Samvat 12– –.

Dvâśrayamahâkâvya by Hemachandra with Author's commentary.

A Palm leaf manuscript of Hemachandra's Dvâśrayamahâkâvya, p. 322, is in our collection and has been described by Kielhorn, Report No. 22. The present copy, which extends to the eighth sarga only, includes the author's commentary on his work. Scholars will be glad to learn that Shankar Pandit has undertaken to prepare for the Bombay Sanskrit Series an edition of the Prâkrit chapter of this important book.

A Commentary on the Meghadûta by Janârdana.

It will be noticed that Janârdana in this Commentary on the Meghadûta, p. 324, (write मिताक्षरेष्वप्रमिताक्षरार्थं in v. 2) refers to three previous commentators, by name Sthiradeva, Vallabha and Âsaha. This last is probably the Jain writer who will be referred to later in this report under the name of Âsada. The commentator Vallabha is well known. Of Sthiradeva nothing is known.

Haribhadrasûri's commentary on the Yogabindu, p. 327, Siddhasena's Arhatstava and Umâsvâtivâchaka's Pûjâvidhiprakarana, p. 328, can only be noticed. The Vairutyastavana of Âryanandila, p. 329, is a book which is frequently referred to. In the extracts from Indranandi's Nigamastavana will be found the names of a vast number of tracts called by the Jains Upanishads.

---

* See First Report, p. 21 fg., Second Report, p. 10 fg.

TOUR IN RAJPUTANA.

In the Christmas vacation of 1884-5, I made a short tour in Eastern Rajputana, visiting Boondi, Kotah and Jhalra Pathan. These places lie off the beaten track of travellers in India, and the only trace I came across of a visit to any of them similar in character to my own was an antique celestial globe which is treasured in the palace of Kotah as the gift of Wilkins! That I was able to cover so much ground as I did in the short time available was due entirely to the kindness of Sir Edward Bradford, the Governor General's Agent in Rajputana, and to that of the Political Officers resident in these States, who gave our small party a true Rajputana welcome, and spared no trouble to ensure the success of my tour.

Commentary on the Kâvyaprakâśa by Ravi.

The first Boondi extract, p. 332, is from from an incomplete copy of the Madhumatî, a commentary on the Kâvyaprakâśâ which is referred to, for example, by Kamalâkara. Its author, Ravi, tells us that he was the son of one Ratnapâni, who was the son of Achyuta, minister of Śivasinha, king of Mithila. Ravi refers to the Kâvyadarpana, a work of the same character as his own, by his father Ratnapâni, as also to the better known Bhâskara* and other commentators on this difficult text.

Jagannâth's Prânâbharana, p. 333, referred to by Burnell in his Tanjore Catalogue No. 159, has now been printed in the Kâvyamâlâ.† Tripâthin Rudraśarman's Chandîvilâsanâtaka, p. 334, doubtless represents in itself *two* of the dramas unknown by inspection to Professor Wilson, which Hall had seen—‡ a Chandîcharita by Rudra Tripâthin, and a Chandîvilâsa by an unknown author.

A Commentary on the Nalodayakâvya by Râma Rishi.

This commentary on the Nalodaya, p. 334, gives us the real name of the author of a poem which has often been erroneously attributed to Kâlidâsa. Ravideva was the writer of the Nalodaya.

This Commentary on it was written by Râma Ṛishi, one of three sons of Vriddhavyâsa, in the fortress called Pattan, when Shah Selim

* Bhâskara's Sâhhityadîpikâ is quoted in the Sârasamuchchaya. See Second Report, p. 17.

† From this Boondi MS.

‡ Introduction to Dasarûpa, p. 30, note.

was Sultan and Râjaśalya was king, Bhojarâja being heir apparent. The date of his work is given as Samvat 1664 = A. D. 1608.

Râma Ṛishi's father Vridha Vyâsa lived in the city Dindavâna. As an interpreter of the Bhâgavata he was the equal of Srîdhara. His other two sons were Nimbâditya and Harivanśa.

Murârivijayanâtaka and a Prâkṛitachandrikâ by Kṛishnakavi.

The Murârivijayanâtaka is one of the up to that time unknown dramas which Weber found mentioned in the printed catalogue of the MSS. of the Bengal Asiatic Society.* The author is Kṛishna, or Kṛishnabhatta, otherwise called Bhaṭṭabhaṭṭâraka, son of Bhatta Nṛisinha. He is to be identified with the Kṛishnapandita, a long extract from whose Prâkrit grammar follows at p. 342.

The Kavikarpatikarachanâ, p, 340, a *Gradus ad Parnassum* for lazy poets, is known to Bòhtlingk, smaller Dictionary, as the Kavikarpatî. The name of the author is given in this MS. as Kavirâja Śankadvâra. He is doubtless the same as the Kavirâja Śankhadhara who wrote the Latakamelakaprahasana, Second Report, pp. 57 and 122. The Prâkritasutra which follows is in two parts, one treating of Prâkrit generally, with the exception of the Paisâchî dialect or a Paisáchivarjaprâkṛitasûtra, the other dealing separately with the Śaurasenî dialect, Magadhi in its two varieties, and the Paiśâchî and Apabhranśa tongues. The Naishadhânandanâtaka is another of the dramas referred to by Hall in the passage already cited, Introduction to Daśarûpa, p. 30, note. In the Padyâmritataranginî the verse आख्याते हसितं is ascribed to a Kshemendra. The author was a great grandson of Vîjayakoshtha.

The Bhâvaśataka of Nâgarâja.

Nâgarâja's Bhâvaśataka, p. 338, has been described by Bhandarkar, Report, p. 9, who obtained a copy of it for our collection. "It consists of a hundred and one verses, some of them in the Prâkrit, in each of which a certain person is represented to be doing a certain thing in a certain condition, and the reason why he or she does so, or the inner sense of the verse, is meant to be found out by the reader. It is however given at the end of the verse." From No. 97 on there is a praśasti by another writer than the author of the

* Indische Studien I. 466, referred to in the St. Petersburg Dictionary.

book, according to which Nâgarâja was the son of Jâlapa, who was the son of Vidyâdhara of the Karpatti gotra.*

It will be convenient to take here two books which follow in the Appendix, though the first is not in its right place there. The Kâmasamûha of Ananta, p. 366, belongs to the library of the Kalyânachandra of Cambay, to be referred to immediately. The book, as Aufrecht, p 218 note, has pointed out, is a late compilation, dating from A D. 1457. Of the verses I have given only three occur in the Subhâshitâvali, वसन्तप्रारम्भे p. 367 = S. No. 1688 (Râjânakalaulaka), किं गतेन p. 370=S. No. 1748 (Ratimitra), अतसीपुष्प p. 370=S. 1718.

The last extract in the Appendix, p. 374, gives the full text of Bhattâraka Devasena's Darśanasâra, a Digambara Manual of Doctrines to which reference was made in my Second Report, p. 74. The text is printed from the first copy of the work that fell into my hands, a transcript of a copy at Anhilwâd Pathan.† I have since obtained for Government a copy of this book with a commentary in Hindi (No. 305 of my collection 1884-6). This second copy does not contain the last three verses, Nos. 49 to 51, in the second of which the date of the work is given. But the commentator at the beginning of his remarks states that his author was born in Samvat 951, and wrote this book in Samvat 990.‡ According to the same authority Devasena was author besides of the Bhâvasangraha, the Tattvasâra and Ârâhanâsâra. These three books were written in Prâkrit. His Nayachakra and Âlâpapaddhati were composed in Sanskrit. Lastly he wrote a Dharmasangraha in Sanskrit and Prâkrit. Of these books the Nayachakra has been acquired for Government during the period under report (No. 519 of the present collection).

I give a translation of the first verses of this important tract, adding a few remarks, chiefly from the commentator. The various readings noted below are from the Jeypore copy.

"Paying homage due to Vîra Jinendra, adored of the hosts of heaven, free from stain of error, I write this Darśanasâra (quintessence of doctrine) as it has been said by teachers of old time (1).

* Compare however for these names, and the readings in vv. 97, 98 and 99 generally, Bhandarkar's Report, 1882-3, pp. 9 and 198.

† This was not obtained for Government as stated *loc. cit*, but only lent to me

‡ So also verse 50 of the text of the Anhilwâd Pathan copy. I gave it wrongly. Samvat 909.

"In Bharata land, in the times of the Tîrthakars, before whom indras and nâgas and garudas bowed their heads, even then there were men who spread false doctrine (2).

"The son's son of Rishabha Jina, whose mind darkened with heresy led him into great error, is placed by the teachers of old time at the head of those who have wandered from the faith (3).

"By him the faith was, for reasons shown, perverted; therefore was it that in the times of the other Tîrthakars also the faith waxed and waned (4).

Eyatta, Sansaiya, Vivarîya, Vinayaja and Mahâmoha (Ajnâna) are the false doctrines denounced by the omniscient ones (5).

"In the time of Śrî Pârśvanâtha, in the city Palâśa, on the Sarayû river, there was a sage of great learning, by name Buddhakîrti, pupil of Pihitâśrava (6).

"This man counted it no sin to eat fish, and so became a great heretic: donning red garments he spread the Eyatta heresy (7).

"There is no life, said he, in flesh; it is like fruit or curds or milk or sugar: therefore those who wish it and eat it are *not* the worst of sinners (8).

"Wine need not be shunned; as warm water is, so is wine: crying out aloud this doctrine among the people he led the faithful into sin (9).

"One man does a deed, and another man reaps the fruit of it: with this doctrine of his own devising he enticed the people—and went to hell (10).

"One hundred and thirty-six years after the death of Vikrama the king, the Sevada sect arose in Soreth land, in the city Valabhî (11).

V. 1. पणमिय . . जं. V. 2. पवद्दिपा. Com. = प्रवर्तक.

* V. 3. कल्लङ्किदो तेणं कयं विचितं . सम्मतवएसु (? समएसु) हाणिवुद्द गयं.

V 6. पलासणयरत्थो। विहियासवस्स सीसो महासुदो.

V. 7. अवगणियवावज्ज जाउ परिमट्ठो.

V. 8. °सक्कारएतं वंच्छित्ता पविट्ठा.

V. 9. दवदव्वं . . . घोसिता . . सव्वसावज्जं.

V. 10. णिरयमुववणो. V. 11. एकसए ढुतीसे . . . सोरठे वलहीये उप्पणो सवडो संघो.

"Śrî Badrabâhuganin had a pupil by name Śântyâchâryа: and he, a pupil Jinachandra, wicked and slow to good works (12).

"He devised this doctrine—that women, in their life as women, can be saved, that the kevalins or perfected saints eat, though none could see them eating, and were subject to disease (13).

"That the sage who puts clothes on may be saved, that Vîra was translated from one womb to another, that salvation may be found in every creed, and that what is declared to have life in it should never be eaten. (14).

"These and other false doctrines he made, perverting the scriptures—and thereby plunged his soul in the first hell (15).

I have time and room for a few hurried notes only on this extract from the Darśanasâra. The arch-heretic of V. 3 is of course Mârîchi, son of Bharata, son of Ṛishabha Jina. The commentator puts the number of heresies that flowed from this great original at 363 *. He mentions Kauśika, Kaulkila, Jatila and Śâlankâyana as representative heretics, and gives from the Gomatasâra, the Jnânamargaṇâ and the Râjamârtanda many details of the various sects. The Eyatta or Ekânta heresy, vv. 6 to 10, he explains as Buddhism, and quotes the Shaddarśanasamuchchaya in illustration of that creed. He speaks of the eight chief divisions of the Buddhists, the Vaibhâshikas, Sautrântikas, Tathâgatas, Mâdhyamikas, Bhautikas, Paindikas, Śûnyakas and Santânikas. Of Buddhist teachers he names Dharmakîrti, Dharmadâsa, Bhuddhadâsa and Amarasinha. Dharmakîrti we know.† Dharmadâsa is, I think, the author of the Upadeśamâlâ (See Index of Books). I find Buddhadâsa's name in Beal's Buddhist Records, I. p. 230. He is stated there by Hiouen Tsang to have been the author of the Mahâvibhâsha Śâstra of the school of the Sarvâstivâdins. Lastly Amarasimha is doubtless the great lexicographer. The Sevada sect is the Śvetâmbara division of the Jains, who are here said to have seceded in the year 136 after Vîra's death. The references to them, and the question of their origin generally call, however, for more careful comment than I can give here.‡

V. 13. कयं मयमेयं.

V. 14. मुत्ति. V. 15. अप्पाणं . . . णरए.

* Compare my Second Report, p. 80, and Weber Ind. Stud. XVI 259, XVII. 77. In a note of this last place Weber gives a letter from Wassiljiew showing that the Tibetan Buddhists spoke of the same number, 363, of false doctrines.

† Subhâshitavali, Introduction, p. 47.

‡ On the question of the salvation of women see my Second Report, p. 84.

A SECOND VISIT TO CAMBAY.

In April 1885, at the close of the College cold weather term, I went to Cambay. On the occasion of my first visit to Cambay it had not escaped our notice that the numbers on the boxes containing old palm-leaf manuscripts, when arranged consecutively, showed many gaps. It was possible that the missing numbers were lost altogether, but I had reason to believe that this was not so, and that a second store-house or hiding place in Śântinâth's temple concealed from us even more books than were then shown.* It will be seen in the sequel that this guess was right, but on the occasion of my visit in 1885, I was met with the most obstinate denial of the existence of any such library. Just as I was leaving, it is true, Mr. Nagindass, who was then still in charge of these books, and believed or professed to believe that he was also the owner, came to me by night to discover if he could perchance make himself rich, and secure a Government appointment for his son, by making over to me books which by day he knew nothing about. I took this as clear proof that I was on the right track, but I had to abandon the effort for the time. I saw, however, a rich collection of paper manuscripts preserved in the library of the late Kalyânachandra in Cambay, and give here some notes on the more important ones. Extracts will be found at pp. 243 to 284.

The "Jaya tihuyana"-stotra of Abhayadevasûri.

The commentator here, p. 245, on the stotra of Abhayadevasûri beginning "Jaya tihuyana—"† gives from old tradition the following account of the circumstances attending the production of that hymn. Abhayadeva in the course of a pilgrimage to the shrines of Gujarath was overtaken by sickness at a place called Śambhânaka. One night he saw in vision the goddess of Jain doctrine, who said, Master, art thou asleep or awake? The sage made painful answer, am awake. Then said she, Arise quickly and unfold my sûtras. But he replied, I cannot. The goddess said, Why sayest thou, thou canst not? For many days to come thou shalt glorify the salvation of Mahâvîra, and explain the nine sacred books. The sage made answer, How shall I with a body feeble as this is do so?

* Cf. First Report, p. 58.

† Compare Bendall, Journey in Nepal, p. 65. Buhler has pointed out in his review of that work that the stotra is well known. Bhandarkar, Report 1882-3, p. 46, has a reference to the story which follows.

The goddess said, In the city called Stambhanaka, on the bank of the Sedhikâ river, in the midst of a thick tangle of palâśa trees, lies Śrî Pârśvanâtha, the self-existent one. Recite our Vedas before him, and you will be well. Thereupon she disappeared. In the morning Abhayadeva told his dream, and accompanied by the Assembly set out for Stambhanaka. At first he had to be carried; but on the way his sickness lessened, and from Dhavalakka he went on foot. Arrived at Stambhanaka the pilgrims began to look for Pârśvanâtha, and by Abhayadeva's directions sought him in the tangled clump of palâśa trees. But the image was not to be seen. Now every day a cow came and dropped its milk above the head of the image. Then the people joyfully told this to the sage. And Abhayadeva coming to the place, so soon as he had seen that sight, begun this hymn, "Jaya tihuyana—" and composed on the spur of the moment thirty-two verses. But the goddess perceived that the last two verses were of awful power to control the gods, and besought him to content himself with the thirty. And he did as she requested. But as Abhayadeva sung the image of Pârśvanâtha rose from the place where it had lain concealed for centuries. The joyful people raised over it a lofty temple, which in due time was consecrated by Abhayadeva, made whole as the goddess had promised.

This is the image of Pârśvanâth still worshipped by the faithful in Cambay (Stambhanaka), which was undoubtedly consecrated by Abhayadeva, however much of the rest of the story we are compelled in an iron age to disbelieve. The stream Sedhikâ still flows past Cambay, though the change of time has removed it from Pârśvanâth's temple. Dhavalakka, where the sage found to his joy that he could already walk on foot, as a pilgrim should, is Dhvolka. I do not know whether Śambhânaka, the place of the dream, can be identified.

Isibhâsiyâim.

The Isibhâsiyâim or Ṛishibhâshitâni, p. 253, is a a text referred to, as Weber, Ind. Stud. xvii., 43, has shown, in the Âvaśyakasûtra viii. 54. Haribhadra there, according to Weber, explains isibhâsiâim by uttarajjhayanâdîni. In another passage of the Âvaśyakasûtra, also referred to by Weber, the Isibhâsyâim and the Uttarajjhayana are referred to as distinct texts.

The Kanâdarahasya of Padmanâbha and the Nyâyakandalî of Śrîdhara.

The Kanâdarahasya of Padmanâbha, p. 261, and the Nyâyakandalî of Śrîdhara, p. 272, are two works dealing with the Vaiśeshika system of philosophy, which may fitly be taken together.

The first is a commentary by the author on a work styled Râddhântamuktâhâra, which we learn expounded the doctrine of Kanâda in eighty-one kârikâs. Padmanâbha was, according to the colophon of his book, son of Balabhadra, and younger brother of Viśvanâtha. His mother's name was Vijayaśrî. The information we can extract from this copy of Śrîdhara's book is of great interest. According to the commentator Râjaśekhara, the Supreme Being, taking the form of an owl,* revealed the core of the doctrine† to Kanâda, who thereupon wrote his sûtras. On these sûtras Praśastakaradeva wrote a bhâshya or commentary. The Praśastakaradevabhâshya was itself the theme of no less than four subsequent commentaries. First, the Vyomavatî, by Vyomaśivâchârya. Böhtlingk and Roth have this writer's name with a reference to Hall, p. 166, ‡ where it will be found that he is one of the authors named or quoted in a Shaddarśanavṛitti. The second commentary on Praśastakaradeva's work is our book, the Nyâyakandalî of Śrîdhara. It is not unknown. Bühler in a review of Bendall's "Journey in Nepal" mentions that it first turned up at Jesalmir in 1874, and that our collection contains several copies of the work brought by Bühler from Rajputana and Kashmir. Next comes a commentary called Kiranâvalî by Udayana. Aufrecht has noted a reference to this Kiranâvalî in the colophon of a Tarkabhâshaprâkâśika, Bodl. Cat. No. 606. The Kandalîkâra of the same colophon is, of course, our Śrîdhara; and the last entry there—"Śâlikanâtha in a commentary on the Praśastapadabhâshya"—probably indicates that the list of commentaries on the Praśastakaradevabhâshya which we are considering is not exhaustive. The last of these is the Lîlâvatî of Śrîvatsâchârya. This is doubtless the work which has hitherto been attributed on Colebrooke's authority to a Vallabhâcharya. See Colebrooke's Essays, I., 263, and Weber's description of the book Berlin Cat. No 686. Compare also Aufrecht Bodl. Cat. No. 794, where it will be found that Śrîdhara and the Lîlâvatî are referred to in the same or adjoining contexts.

---

* This is the bird of Pallas under an eastern sky. The name Aulukya for Kanâda's system is well known. See Weber, Indian Lit, 246, note. Râjaśekhara's explanation is much more picturesque than that of the German *savant*, who sees in the word ulûka, owl, nothing but a pun on the sage's name Kaṇâda = crow-eater.

† द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायलक्षणं पदार्थषट्कं.

‡ Hall's Contribution towards an Index to the Bibliography of the Indian Philosophical Systems. Calcutta: 1859.

To go back to Praśastakaradeva, the author of the orginal commentary on Kanâda's sûtras, which is the theme of all these books, Hall, p. 64, has conjectured that Praśasta is the name of his book, and that the author's name has been lost. A Praśastabhâshya by Praśasta is, No. 300, among the Nyâya books in Bühler's Collection of 1874-5, Kashmir Report, p. xxvi.

The commentator, Râjaśekharasûri, traces his descent from Jayasinhasûri of the Harshapurîyagachchha, of the stock of Śrî Sthûlibhadra, in the mid śâkhâ, in the gana, renowned through the word, called Kotika, of the tribe of Śrî Praśnavâhana. Jayasinha was succeeded by Abhayasûri, celebrated for his penances. Of every five days he fasted during the first two (shashṭham tapas) and the last three (ashṭamam tapas). He abjured the use of the six vikṛitis (butter, milk, curds, oil, sugar and ghee).* His disciples included over a thousand brahmans, besides the Yaksha called Kadamada: and the temple of Vîra in the city Medata was founded by him. Karna, king of Gujarath, perceiving his holy dislike of cleanliness gave him the biruda or honorific title of Maladhâri (The Dirty) He instructed Khengar king of Surâshtra, and so made the deserted path to the shrine of Girnar full of the traffic of pilgrims again, (*i.e.* he induced the king to lessen or remit altogether the tax levied on pilgrims). By his instruction the minister of the king, Pradyumna, left his four wives, and entered the religious life. After him came Hemachandrasûri, the author of a hundred thousand granthas or verses. He instructed king Siddha, and raised many temples in his own and foreign countries. By his instruction Siddha engraved everywhere on tables of copper his commands that year by year for eighty days life should be sacred.† Chandrasûri and Vibudhendu, who gave up the sovereignty of Lâtadesa to be priests, were of this man's stock in the faith. Munichandra, the sage, who received into the order the Chaulukya king Ânala, succeeded Chandrasûri. Afterwards in the same line rose Devaprabhasûri, the author of a Pândavâyanacharitra and of a Dharmasâraśâstra. He was succeeded by Narachandra, author of a commentary on the Anarghyarâghava, of a commentary on the Kandalî, of a Jyotiḥsâra, and of a Prâkṛitadîpikâ. Narachandra was succeeded by Narendraprabha, author of an Alankâra-

* The other three, wine, honey and flesh, he abjured as a matter of course.

† As Aśoka did on the Girnar rock centuries before. These tables of the law of king Siddha should be looked for.

mahodadhi and a Kâkutsthakeli. Afterwards arose in his line Śrî Padmadeva, who was succeeded by Tilaka. Our author Râjaśekhara was one of Tilaka's pupils. He mentions, p. 273, that he read this Kandalî with the teacher Jinaprabha.

The Hemachandra and Abhaya of this genealogy cannot be the well-known teachers of that name. Compare Weber, Ind. Stud. xvii. p. 40 note.

A commentary on the Yatijîtakalpa by Sâdhuratna.

The last book I can notice in this list is the Yatijîtakalpa, p. 277, of which the commentator here, Sâdhuratna, gives the following account. The original short Jîtakalpa was written by Jinabhadragani from the Mahâśruta, a term by which is perhaps meant the lost pûrvas. His work was extended (vihitaḥ savyâsaḥ) by Somaprabhasûri. It is afterwards explained that what Somaprabhasûri did was to incorporate with the original book gâthâs from the Niśîthasûtra and other works. On this expanded Jîtakalpa a commentary was written by Somatilakasûri, which, in course of time fell into decay,* and is here written out again by Sâdhuratna at the instance of his teacher Devasundara. The date of his work is Samvat 1656 = A.D. 1600.

A THIRD VISIT TO CAMBAY.

In February 1886, Government kindly sanctioned my absence from College for ten days to enable me to make a short tour in Kathiawar in search of manuscripts. I went first to Cambay. The Dewan Saheb Mr. Shamrao N. Laud, who had promised to advise me of any opportunity that might present itself of completing the work there, had written to tell me that the books in Śântinâth's Temple had become the subject of a law-suit between Nagindass, the hereditary keeper of the collection and the Jain community, adherents of the temple. The books had accordingly been impounded: and the officers of the local High Court had no objections to my looking at them. The opportunity was too good to have been lost, and I am indebted to the Director

* "Vyuchchhinnâ." What is clearly meant is that no complete copy was to be found anywhere. Sâdhuratna had to fall back on his own devices for such parts of the book as had been completely lost.

and to Government for the ready permission given to me to avail myself of it.

As we had suspected, the books not shown to us in 1883 had been, either then or previously, removed to another part of the temple, where they still lay, protected now by the seals of the court. Something was said in my First Report of the strange character of the place, as we then saw it, where for generations these Cambay books have lain undisturbed in their coffin-like boxes. This room was worse. The first thing to catch my eye was a square piece of white cloth extended over the roof exactly above the place where I was to sit. I might have thought it a canopy of honour, had not its real purpose been soon apparent. That part of the roof, and every part of the roof, was covered without an interstice, with bats, hanging down from the rafters, and fastening—so it seemed at least—all their myriad eyes upon me. I sat in that noisome room for four mortal days doing my best to forget the bats, and get on with the work before me. But it was no surprise to myself, or to the friends who were with me on this journey, that the end of my visit to Cambay was an attack of fever which spoiled the rest of my tour.

The list, Appendix I., pp. 3 to 187, and Appendix II., pp. 191 to 243, is, as was the previous list, the work of Mr. Ramchandra Shastri, whom I left at Cambay to draw it up. I have gone carefully over it with him more than once, and proceed now with his assistance to note briefly some of the more important books (Appendix I. pp. 3 to 187).

No. 181. Vardhamânasûri's Upamitibhavaprapanchâsamasamuchchaya.

No. 181 is a handbook or compendium of another work which will itself be noticed later under No. 301. The writer has been already referred to more than once in this Report, and is well known as the priest who officiated at the dedication of Vimalsah's temple on Mount Abu in Samvat 1088 = A.D. 1032. See Klatt's paper in the Indian Antiquary, XI. p. 248, and compare the interesting account which Bhandarkar gives of this teacher in his Report for 1882-3, p. 45. At the end of this copy of the work there are a few simple and pathetic verses by Lîlâ ("Grace") the scribe. She, the daughter of Vellatphalla of the House of Mâlâ, has done this act of piety for her father's greater merit, the repose of her father's soul, as we might say. But she adjures all to whom it may be read to lay hold of the truth it brings, not by hearing only but by doing, when

they will find that they have have grasped a Hand not to be reached by the waters of the world in which they are sinking.

संसारवार्धौ पततां जनानां
स्फुरत्ययं हस्त इवाविमग्नः ।
आलम्बनीयः श्रवणादिकृत्यै-
र्विलेखितो ग्रन्थ इयं च शास्तिः ॥

The copy is not dated, but appears to belong to the Thirteenth Century.

No. 185. Garga Rishi's Karmavipâka with Paramânanda's Commentary.

It may be worth noting that not only does Paramânanda call his author a ṛishi (maharshi), but that Garga or Gagga assumes that title himself in the last verse of his book. Paramânanda describes himself as one of the pupils of an Abhayadevasûri the successor of Śrî Śântisûri. The Abhayadevasûri of this genealogy must again be different from the well-known writer of that name.

No. 186. Hemâchârya's Yogaśâstra.

This copy of part of a well-known book was written out for Devânanda's use (in the lecture room as we are to understand: the scribe must have been one of his pupils) in Samvat 1298=A.D. 1238. This gives as a date for Devânanda, a teacher of whom a reference, which agrees with this date, will be found in the extract given under No. 287 of this list. The reason why here, as in other lists, the first four chapters of Hemachandra's Yogasâstra are found apart from the rest of the book is that they are by long usage set apart for the daily reading of the sûris.

1876. Pârsvanâga's Âtmânuśâsana.

Composed as the last verse tells us in Samvat 1042=A.D. 986. Notice the use of the word "argala" in the date.

195. Udayaprabhasûri's Dharmâbhyudayakâvya.

Udayaprabhasûri wrote this poem in honour of the great minister Vastupâla, builder of the famous temple of Mount Abu, on an occasion when Vastupâla was at the head of a band of pilgrims about to journey to one or other of the Jain shrines in Western India. A verse in praise of the minister is inserted at the end of each canto after the colophon, and at the end of the book he is celebrated anew in a short separate poem of 36 verses. From the praśasti

which follows we learn that the author was a pupil of Sri Vijayasena-sûri whose spiritual lineage is traced to Mahendraprabhu. That teacher was succeeded by Śântisûri, whose victory in argument over the Digambara Jains is glanced at. Śântisûri's pontifical seat was filled by two of his pupils, his joint successors, Ânandasûri and Amara-chandrasûri. Mention is made of the titles of honour "Tiger's cub" and "Lion's cub" granted to these two teachers in their youth by Siddha Râja. They were succeeded by Śrî Haribhadrasûri, here called the Gautama of the Kali age. His successor was the Śrî Vijayasena-sûri who numbered among his pupils the author of our book.

To understand the account which Udayaprabhasûri gives (V. 7) of what led him to write his poem, it is necessary to bear in mind that each of the Jain Tîrthakars is represented as attended by a yaksha and a devî. On the present occasion Vastupâla with those other of the intending pilgrims the auspicious day for whose departure had already come, had left the city and encamped in the outskirts, waiting till the rest should be free to leave. It was during this interval that one night the yaksha and devî of Vastupâla's patron saint appeared to Udayaprabhasûri in a vision, and bade him write this book with their assistance. In it our author apparently acknowledges the co-operation of his friend Śrî Narachandrasûri of the Maladhâri sect. This Narachandra is the author referred to above, p. 28.

No. 204. A Kâlikâchârya-kathâ.

From this version of an oft-told tale I have extracted the passage which gives the writer's account of the establishment of the Vikramâditya and Śaka eras.* The Śaka kings took that name from the Śaka coast or bank. They long reigned happily, defenders of the Jain faith, and themselves students of its doctrine. Then there arose a king of Mâlava named Vikramâditya, who destroyed the house of Śaka. His reign was great and glorious. He established the era called after his name, apparently at the same time with a measure for the relief of all those in debt throughout his dominions. But there arose a Śaka king, who in his turn destroyed the house of Vikramâditya, and when 135 years of the new era had passed away set up his own era in its stead.

No. 215 is a Buddhist work, the only Buddhist book in this old library: and my colleagues in these studies, if I may permit myself that expression, will sympathise with the feelings with which I came upon it. I have already tried to convey to the reader something of that sense of ruin and desolation which must flow into the mind of him who, in this empty temple, turns over these buried records of human faith and love and sorrow. Here in the midst of it all is one solitary survival of a still older faith, of a yet greater religion. I turn the page and read:

Dharmottarâchârya's Commentary on the Nyâyabindu.

Jayanti jâti-vyasana-prabandha-
prasûti-hetor jagato vijetuḥ
râgâdyarâteḥ Sugatasya vâcho
manas-tamas-tânavam âdadhânâḥ.

"The World breeds nothing but a chain of evils that begin with birth: but He has overcome the World. It is He that fighteth for us. His words lighten the darkness of our souls. Glory to Buddha."

In itself the book is one of the greatest interest and importance, and I hope to publish it. Dharmottara's name was already known to us as that of a Buddhist writer on logic, but only from the painfully deciphered records of Tibetan chronicles and Chinese pilgrimages. The recovery of his book is a new justification of the importance which has been attached to these records, as it is a fresh pledge of the inestimable wealth which still lies buried below the surface in India itself.

This work is well known, and is given in the Calcutta edition of the Nandisûtra. The verses preceding the colophon are important. In them Malayagiri himself cites in chronological order the two previous attempts made to throw light on a difficult text. First comes the chûrni of an anonymous author. Then the tîkâ or vṛitti of the incomparable Haribhadra. Chûrni and vritti are alike pleasing compositions. But they are not useful to people of dull intellects. For their behoof Malayagiri has made this further attempt to explain a book which is full of meaning packed into few words. And he makes the world a present of whatever merit may accrue from his performance.

No. 218. Malayagiri's Commentary on the Nandisûtra.

Weber, Ind. Stud. xvii. 20, who had no copy of our book before him, found in the Commentary on the Ganadharasârddhaśata a reference to Haribhadra as the author of a Nandivṛitti.

The passage from the Vichârâmṛitasangraha in which Weber is disposed to see a reference to a Nandivṛitti by Ûmâsvâtivâchaka should I submit be explained differently. In the words: "tathâ châha bhagavân Umâsvâmivâchakaḥ:* Samyagdarśanajnânanachâritrâṇi mokshamârga iti Naṃdivrittau" *all* the words preceding iti are part of the quotation. This is indicated by the fact that the author goes on to explain the term vâchaka used in part of his quotation. We are dealing then with a quotation from an unnamed work of Umâsvâtivâchaka, standing in a Nandivṛitti, and ascribed there to him. Since writing the above, I have noticed that my conclusion is rendered certain by the fact that the sentence of Umâsvâ âchahaka quoted from a Nandivṛitti actually occurs in the extract from Umâsvâtivachka's Tattvârtha which will be found in the Appendix p. 85.

221, 2. Haribhadrasûri's Upadeśapada.

Upadeśapada is the title of one of the books ascribed by name to the great Haribhadrasûri in the passage quoted by Weber from a commentary on the Ganadharasârdhaśata.† We have, too, in our book itself, an indication, and a deeply interesting one, that our author is that old and famous teacher. It is a common practice among Indian writers, to employ some one test word (anka) which is introduced into the last verse of each division of their work. The last verse of each canto of the Kirâtârjunîya contains the word lakshmî. Mâgha employs the word śrî. In the Naishadhîyacharita every closing verse has in it the word ânanda. Udayaprabhasûri's poem noticed above under No. 195 ends, it will be seen, with the word moksha-lakshmîm, and is called in the colophon Lakshmyankam, the poem that has the word lakshmî for its distinguishing mark.

Haribhadra followed this practice. But the word he uses is not "prosperity" or "fortune" or "joy." It is viraha, "bereavement."

* Correct Umâsvâtivâchakah. Compare Weber's note, Ind. Stud. xvi. 371, and see our extract given under No. 252. Umâsvâmivâchaka would appear to have been in the beginning a mere mistake.

† Indische Studien, xvi. p. 457, note.

And the sorrow, which the poet teacher thus makes perpetual mention of, is the sorrow caused by the death of those two beloved disciples who left him as missionaries of the Jain faith, and were slain in the Bhota country by the fanatical Buddhists they sought to convert.*

No. 229. Haribhadrasûri's Dharmabindu with the commentary of Munichandrasûri.

The commentary here is one of the works which have already been referred to above, p. 12, as written in illustration of the difficult texts of the great Haribhadrasûri by a teacher who died in 1212 A.D. The Dharmabindu is one of the works ascribed by name to Haribhadra in the passage Weber quotes from the commentary on the Gaṇadharasârdhaśata. It is written in Sanskrit, and the last verse contains what we have seen to be Haribhadra's mark, the word viraha. The present copy of the work is almost contemporaneous with Munichandrasûri himself, dated, as it is, only three years after that writer's death.

No. 230. Lakshmana's Sûktâvali.

This is an anthology of 1,000 verses (lakshasûktika) compiled by one Lakshmana. A poet of that name is cited in the Subhâshitâvali, where an example is given. I do not know who the Śrî Vâmadeva is whom Lakshmana puts at the head of his list of poets, p. 55. Aufrecht, p. 135a, says that a writer of that name is quoted by Śankara in his commentary on Śâkuntala. The other poets whom Lakshmana singles out for special praise are Kâlidâsa (whose 'triad of Kâvyas' can raise a mortal to the skies), the incomparable Vâlmîki, Murâri, Subandhu, Bâna, and the Akhyâyikakâras.

No. 252. Umâsvâtivâchaka's Tattvârtha with the commentary of Siddhasenagani.

The teacher (vâchaka) Umâsvâti occupies an illustrious place in Jain annals. His pupil Śyâmârya is said to have died in the year 376, or, according to others, 386 after Vîra. Umâsvâti's best known book is his Tattvârtha with a Bhâshya or commentary by the author himself. An account of a Digambara commentary on a work held in high account by both sects was given in my Second Report, p. 78. No. 252 of the present list is a copy of the Tattvârtha with a com-

* "Haribhadra, by birth a Brahmin, was instructed in the Jain doctrine by Jinabhata. Two of his pupils, Hansa and Paramahansa, were killed by the Buddhists in Bhotadeśa." Klatt, p. 247.

mentary by Siddhasenagani. The account of Umâsvâti p 84, is Siddhasena's rendering of a passage in the text of the book itself. The teacher's spiritual descent is first given along two lines, that of the sage at whose hands he obtained consecration, and that of his teacher. His "grandfather" in the faith, according to the first line was Śivaśrî (vâchaka), and his "father" Nandi (kshamana). His teacher's name was Mûla (vâchaka): and his grandfather along that line was the Mahâvâchakakshamana Mundapâda. Umâsvâti's descent according to the flesh follows; and from it we learn that his strange-sounding name is a compound made up of the names of his mother and father. His father Svâti, of the Kaubhîshani gotra, was born in the village Nyagrodhikâ and dwelt (correct विहरता) in Pâtaliputra "otherwise called Kusumapura." His mother Umâ belonged to the Châpsîsuta gotra.

No. 255. Śîlâchârya's Commentary on the Âchârânga-sûtra.

Śîlâchârya—also Śîlânka—is well known as the spiritual preceptor of Vana Râja, founder of the famous city of Anhilwâd Pathan.* Klatt, p. 247 note, observes that Śîlânka's Âchârângavritti contains the date of its composition, Śaka 798, but adds that as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS. it seems to be of no great weight. In the Indian Antiquary for March 1886 Fleet has a short note on the date of Śîlâchârya's book in which, from a manuscript in the possession of Bhagvanlal Indraji he shows that a "Gupta" date 772† is given in the interior of the book, and the Śaka date 798, at the end. I cannot at present clear up the apparent confusion here between the Gupta and the Śaka eras, but this Cambay copy of the book, written as it was in Samvat 1327 or A.D. 1271, gives us, I have little doubt, the book's real date in the latter era.‡ It was finished in Śaka 785 or A.D. 863. Fleet's quotation* would seem to show that the

* Râs Mâlâ. Ed. 1878. p. 28.

† Fleet refers also to Bhao Daji. B. B. R. A. S., VIII. p. 246.

‡ I was not aware of the Gupta verse when I was at Cambay, and have been unable to get at the book since. I feel tolerably certain that the event will show that whatever else has happened we have not here to deal with, as Fleet supposes, a pedantic desire on the part of this great writer to introduce a mention of an era with which he was only imperfectly acquainted. Śîlâchârya did not write to puzzle scholars of the nineteenth century.

word I was unable to decipher in verse 2 is Gambhûtâyâm which he suggests may mean "at Cambay." The verse is numbered 2 in my quotation, but there is no verse No. 1 there. Its place is taken by the prose passage giving the date. The two verses or something corresponding to them would seem to have been inserted at intervals by Śîlâchârya as he slowly completed his commentary.

No. 257. Muniratnasûri's Amamasvâmicharitra.

Muniratnasûri begins this poem on the Tîrthakar that is to come with a list of the famous writers of old which yields much that is interesting. First come Gautama and his ten fellow ganadharas, great poets to whom the Teacher gave the "Samasyâ"† of his three words, which they expanded into the twelve angas. Then Śayyambhava, whose Daśakâlika will last till the coming of Duḥprasabhâchârya, the teacher who is to close our fifth spoke of the wheel of time, as Mahâvîra closed the fourth. Śayyambhava is fourth or fifth in the list from Mahâvîra, according as Mahâvîra himself is included or not (Klatt, pp. 246 and 251). He is said to have published the Daśavaikalikâsûtra, which is here called Sarvâṅgamûrtibhrit, at the request of the church, in order that future ages might benefit by the instruction he had himself given to his son Manaka. See the verses quoted by Klatt, p. 251. We have already had in this list No. 222, Tilakâchârya's commentary on this Sûtra, where Śayyaṃbhava is celebrated as the author. Weber, Indische Studien, xvii., p. 77, note 3, finds the year 98 after Vîra given as the date of the composition of the work. From Śayyambhava our author passes to Srî Bhadrabâhu the sûri, from whom the ten niryuktis proceeded as the ten mandalas of the Rig-

---

* MS. 207 b. 208 a.

Dvâsaptaty-adhikêshu hi
śatêshu saptasu gatêshu Guptânâm |
samvatsarêshu mâsi cha
Bhadrapadê suklâ (kla)-paṁchamyâm ||
Śîlâchâryêṇa kṛitâ
Gambhûtâyâm sthithêna ṭîk=aishâ |
samyag upayujaya śôdhyâ
mâtsarya-vinâkṛitair=âryê(ryai) ḥ ||

MS. 256 b.

Śaka-nṛipa-kâl-âtîta-saṁvatsara-śatêsashu saptasu ashtânavaty-adhikêshu Vaisâkhaśuddhapaṁchamyâm Âchâraṭîkâ kṛit=êti || ba || Samvat.

† A "Samasyâ" is part of a verse set as a theme to be filled up to the best of one's ingenuity.

veda came from Śauri (Vishnu). Bhadrabâhu is said to have died in 170 after Vîra (Klatt, p. 246). Next comes Jinabhadra, called Kshamâśramana, who needs not our author's praise. For this writer see Klatt, p. 247. Kielhorn, No. 57, gives an account of a copy in our collection of Kotyâchârya's commentary on the Viśeshâvaśyakabhâshya of Jinabhadraganikshamâśramana. Umâsvâtivâchaka comes next. His words are still ringing in the ears of the world. And Siddhasenadivâkara was a sun (divâkara) that rose in the firmament of the Jain doctrine, putting out all lesser lights. It will not escape notice that our author makes a distinct reference to a Kavirâja as one of the lights that paled at Siddhasena's coming. The next author named is Haribhadra who, by his 1400 works, guarded like a mother the word of the Arhats. Bhadrakîrti, verse 20, is unknown to me. The reference to his writings in the word prenkhattârâganasya perhaps indicates that, like Siddhasena, he was an astronomer. Siddha Ṛishi is praised, v. 21, for his Upamiti, our No. 301. Pâdalipta, v. 22, for his stream of stories called Tarangavatî. We know this book only by name. In the next verse it is said that the sûris Mânatunga and Devabhadra were two swans, whose lake Mânasa was in the minds (mânasa) of Śrî Śatavâhana and Bhoja. It is not expressly stated that all four were contemporary, but this appears to be indicated. The guru of the Gûrjara king, "poet of the good deeds of the 36," of v. 24 is Śîlâchârya. I saw on the occasion of my first visit to Cambay a copy on palm leaf of a Mahâpurushacharitra in Prâkrit which is doubtless the origin of Hemachandra's better known Trishashthiśalâkâpurushacharitra. The Darśanaśuddhi of Chandraprabha to which v. 25 refers is No. 66 of this Cambay List, First Report Ap. p. 51. It is there accompanied by a commentary by Vimalagani, pupil of Dharmaghosha. Dhanapâla is praised, v. 26, for his Tilakamanjarî, a book we have long been in search of.

This list of sacred writers would appear to be closed by verse 27, which is one of general commendation. The verses which follow appear to me to conceal allusions to less well known names, but I am unable to satisfy myself as to the exact references. Râma and Indu are both quoted in the Subhâshitâvali. For Nishkalanka see my Second Report, p. 79. Sajjana's name is known as that of the author of a Kośa which is refered to by Sadânanda in his commentary on the Siddhântachandrikâ. Pîyûshavarshin. is known to us as another name for Jayadeva, Second Report, p. 209.

The Praśasti of this book, p. 94, begins with Vîra. The tree of the Kotika gana sprung from the fifth of Vîra's ganadharas, and the Vajramuni Śâkhâ is a branch of that tree. The Chandra gachchha took its rise from that. The teacher Chandraprabha of this last gachchha was the first sûri peculiar to the Pûrnimâ gachchha. He was succeeded by Śrî Dharmaghosha, author of the Śabdasiddhi, and praised by Siddha Râja. Śrî Samudraghosha was appointed by Dharmaghosha to succeed him. King Naravarman in Dhârâ, the king of Gohrada, Siddha Râja, listened to Samudraghosha with pleasure, as he spoke in the assembly of learned men. In his miraculous gifts he rivalled Gautama, and the other ganadharas of old. He had three pupils, the first and chief of whom was Sûri Sûraprabha famed in Avantî land. A second was our author Śrî Muniratnasûri, skilled in the seven sciences of Siddhânta (the canon), Sâhitya, Pada (grammar), Pramâna (logic). and the Jyotish Śâstra in its three branches. A third pupil of Samudraghosha was Śrî Tilakachandra Sûri. Sûraprabha died, and Jñasinhasûri was by Muniratnasûri appointed to succeed him. Muniratnasûri at the same time named his own successor, Jineśvara, and shone between these two young sûris as Meru when Sun and Moon are shining at the same time on its eastern and western slopes, or as a chariot between two spirited horses.

No. 260. Âsada's Vivekamanjarî.

There are several copies of this book in the list. Here it is accompanied by the commentary of Bâlachandra from which I extract the following information with regard to Âsada and his work. The poet Âsada called Kaviśâbhâśringâra, was one of the disciples of that Abhayadevasûri who succeeded śrî Bhadreśvarasûri, who succeeded Devendra. This Bhadreśvarasûri would appear to have written a Remedium Amoris of a religious kind, as he is called a 'cage for the protection of those who fly in terror from the darts of love,' and to have been celebrated as the founder of a great temple of Mahâvîra in Gujarat.

At the end of his commentary p. 101, Bâlachandra gives some very interesting details about the book. Katukarâja of the śrî Bhillalâma race and Analadevî his wife had two sons Âsada and Jâsada. Âsada lit up again the lamp of Kâlidâsa's fame with the oil of his commentary on that writer's Meghadûta.* This was for him the title of Kavisabhâringâra. He was the author also of several jinastotras and jinastutis

* See p. 19 above.

that were so many incantations to deaden the poison of the snake called works. And in the book Upadeśakandalî he furnished for all travellers in the way of salvation a stock of "provisions for the road," (viaticum) that could never give out.

Âsada, like Śiva (as if some such justification were thought desirable), had two wives, Pṛithivîdevî and Jaitalladevî. By the latter he had two sons, the elder called Râjada and the younger called Jaitrasinha. By Pṛithivîdevî he had one son Arisinha, who is described by an epithet gurugiriparipaṇayakarmâ which appears to contain, along with the sense in which it is applicable to gaja in the same line, some reference to his marriage.

Asada's son Râjada, straight as the stalk of a young plantain tree, and known already for his learning as the young Sarasvatî, went to the heavenly city, and our book is the poet father's In Memoriam, the themes being taken from the very words with which the teacher Abhayadeva sought to win him from his grief.

With regard to his commentary on the book Bâlachandra tells us, p. 103, verse 13, that he composed it at the urgent request of Âsada's other son by Jaitalladevî, the minister Jaitrasinha. For himself Bâlachandra was the reigning sûri, sishyapraśishyâvadhi (third in descent from) of śrî Haribhadrasûri, whom the pious woman Ratnaśrî had reared as her son in the faith. Vijayasenasuri of the Nâgendra gachchha and śri Padmasûri of the Vṛihadgachchha joined in correcting Bâlachandra's book, verse 14. And his helper throughout the book was Pradyumnasuri pupil of śrî Kanakaprabha. May the work endure and be read so long as Time, the Scribe of the Creator, shall from night to night, with the Heavenly River for his pen and the moon for his inkpot, write the scroll of the stars on the parchment of Heaven.

Before leaving Bâlachandra we may note that in addition to the present work he wrote a commentary on one other at least of Âsada's compositions, the Upadeśakandalî referred to already as mentioned here in verse 8, p. 102. No 6 of Kielhorn's catalogue is an Upadeśakandalî-vṛitti by Balâchandra, in fragments of about 250 leaves.

No. 266. Vâmanâcharya's Sûtrapatha, Unâdi and Lingânusasana.

That the grammarian Vâmana was not an orthodox Brahmin was acutely conjectured by the Benares editor of the Kâśikâ vṛitti, Pandit Bâlaśastri from indications furnished by that work itself, and Kielhorn has recently reminded

us that Vâmana composed a Lingânuśâsana in 34 Âryâs "which seems still to exist.*" Here is the book and the proof. For the Linganuśâsana by Vâmana, pp. 111-114, which I have given complete, (dele "Ends" p. 114) is in 31, not 37, âryâ verses, of which the first is an invocation to the Complete and Perfect One.

I must not forget to note that this first edition of a lost book cannot claim to be a perfect rendering of the author's work. I had so many emendations, more or less certain, to propose, that it seemed likely to be less distracting if I departed from the practice, observed everywhere else in this List, and gave a text as I think it ought to be, rather than the text of my transcript. The book however gave me great trouble: and it is due to my own shastri Râmchandra and to Râjaram Shastri of the Elphinstone College that the text before the reader is as good as it is. Meanwhile the printing of the rest of the List forged ahead, and I am obliged to present the material for correcting our judgment, where we have gone astray, or for suggesting new emendations, in a note which I must place here instead of in its proper place.†

---

*Max Muller: India, What can it teach us? p. 341. Indian Antiquary XV. p. 82, note. Franke, Ed. Hemachandra's Lingânuśana, notes that Aufrecht found a reference to a Linganuśâsana by Vâmana in Râyamukuta's commentary on the Amarakośa. I have not been able to find where Kielhorn got the statement as to the number of verses.

† V. २ तत्र तल°···द्विजदितमपि संतं हल्पूर्वरूजातं. V. ३ तमोद्वारुदुतमसां. V. ४ विलविसा···विलेयव्यंजन. V. ५ दार्व्वौषध···विशेषणश्चैक्ये. V. ६ तग्भमासे. V. ७ ह्यकरमो यज्ञे. V. ८ भावे चिल्लणकांतो दांतो···धमार्द्धसारमित्राहस्वांग. V. ९ लोष्टू करोठं पीट्ठ. V. १० सरंण···तीर्थोच्चं. V. ११ कूपोंडपांतरीयाणि···विवकुटुंवे··· गुल्मश्च. V.१ किशलशिशिर.।···सरावाणि. V. १३ सवुसं··· V. १४ कशेरू:

इति नपुंसकम्।

V. १ पुल्लिंगं सूदुदंतो वुब्ध्यक्यंतोस्यधनद···परसरधमंख.।···पुष्पवलतानां. V. २ मेरुत्प्राणिनः···रात्रौ ह्यसमाहारे दुंदुभिरनक्षे. V. ३ पाण्यंद्रिः V. ४ वेमारम···यक्ष्मात्स च द्वंद्व मेद्राश्च. V. ५ हारबलापाः. V. ६ वहवश्चक्रुवल्वजहारालाज.सुगृहा दशावास्ताः। नाद्यनअदिजना. V .७ क्रीलगभा.

इति पुल्लिंगः।

V. १ हहलिङ्गि. V. २ वर्षाम्बु···जलोकसोम्यरसः।

इति स्त्रीलिंगः।

V. १ वद्रववाक्. V. ३ आनंतोत्तरपदः···सनिसा. V. ४ जष्टिमुष्टि.।···साल्मलितरणि.।···श्रोण्यूर्मयोर्वसाति. V. ५ समृत्यु···दशरभित्यं. V. ६ विभीतकतटभल्वातक. V. ९ अर्द्धर्चाद्यानपि ··संखपद्म.

The writer gives the Chầndra grammar, along with those of Vyầdî, Vararuchi and Jinendra, a prominent place in his list of the authorities he followed, p. 113, verse 9, and in the third âryâ he uses, it will be noticed, the technical term chầrtha, which Kielhorn has recently told us was Chandra's word for dvandva * Kielhorn mentions this in a paper written to show that the compilers of the Kâśikâ diligently used Chandra's grammar. All this helps to prove that our writer is the same as the author, or joint author of the Kâśikâ. And the form into which this "handbook on genders" has been thrown, supports the identification of the grammarian Vầmana with the poet of that name.†

No. 301. Siddharshi's Upamitibhavaprapañchâ.

This is the same work as Kielhorn's No. 7. The Cambay copy gives the real name of the author, and shows that the date 962 (Kielhorn p. vii. note) is that of the composition of the work. Siddha dictated it in that year to a female disciple called Gaṇâ.

I must close here this rapid review of my list of the palm-leaf MSS. in Śântinath's temple, Cambay. While glad that I have had the good fortune to accomplish an object which the officers of the Bombay Search have had at heart for years, I am well aware that what I have been able to do will serve only to what the curiosity of scholars in India and in Europe, intent on piercing the darkness which surrounds the beginnings of the Jain religion. It would be wrong to say that this Cambay Collection is unique, while we have not as yet been able to penetrate to the same extent the recesses of that library at Anhilwad Pathan which holds in its grip the books of the great Hemachandra. But the intrinsic value of these Cambay books will be patent to every scholar. *Ex pede Herculem.* Now they lie in darkness, the jealously-guarded charge of people who are unable to read them, and whose only merit in the matter—though no slight merit it is—is that they have kept them so well. The books are an heirloom of the temple in which they lie. They belong to no individual, not even to any individual generation of the Jains of Cambay. I would fain hope that means may be devised by the leaders of the Jain community in Bombay and elsewhere to induce the Cambay Jains to make their treasures accessible to the world. They need not fear the result. For as these old records advance slowly into the light it is becoming every day more and more

apparent that Vîra and his disciples are worthy peers of Buddha and his followers, in the long list of the World's seekers after truth. I do all I can, now, though I shall lose no opportunity that may present itself of doing more, when I say that there is no public library in Europe which would not give these books an hononred place in its shelves, and invite scholars from far and near to profit by them.

The paper manuscripts in the same Collection, pp. 191 to 243, though not of course so old or valuable, present many features of interest, which I must, however, review more briefly. One book of the first importance is the Angavijjâ, which was, I believe, unknown until I lit upon it in Cambay. Subsequently Mr. Bhagvandas Kevaldas heard of a second copy of the work on palm-leaf, which is apparently the copy from which the transcript now in the temple was made. The owner had some inkling of the historical importance of the book, and I had to pay a large price to secure it, as I eventually did, for the University Gondal Collection.* A copy from it will be placed in my Collection for Government, 1886-7. I had hoped to exhibit the Gondal MS. at the late Vienna Congress,† and when I found that I should not be able to go to Europe, I made it over, at his request, to Bhandarkar

* In 1885, His. Highness Bhagvat Singhji, Thakore Saheb of Gondal, offered to the University of Bombay a sum of Rs. 6,000 for the formation of a University collection of Sanskrit MSS. At the meeting of the Senate at which this offer was accepted with thanks, the Chairman, Mr. Latham, Dean-in-Law drew special notice to the endowment as being of a kind much wanted in the University, which, he hoped, would lead to more of the same kind. The growth of the Collection must be slow, as the interest only of the main sum (Rs 5,000) is available from year to year. His Highness very generously added another Rs. 1,000 to his original offer with leave to expend it as opportunity offered in forming the nucleus of the Collection. We have made a good beginning with a palm-leaf copy of an Uttarâdhyayanaṭîka, some Vedic books, and this Angavijjâ. I hope the time is not far off when private citizens will make it their ambition to give the Bombay University as good a Collection, starting witht he Gondal MSS., as they have at Oxford or Berlin.

† I do not know that any one has noticed—certainly no one in Bombay has noticed—that the three communications from absent scholars read at the first session of the Aryan section of the Congress at Vienna were all from Bombay.

"Herr Prof. Dr. G. Buhler legt vor: 1. Specimen des Atharvavedabhâshya von S. P. Pandit; 2. Lingânuśâsana des Vâmanâcârya von Dr. P. Peterson, 3. einen Vortrag des Dr. Bhagvanlâl Indrâji: 'On two Chalukya-Inscriptions.' Den drei Verfassern wird der Dank der Section votirt."

This speaks well, I think, for the state of Sanskrit studies among us.

for that purpose. The attention of scholars has therefore already been prominently drawn to this important book.

The Anekântajayapatâkâ of Haribhadrasûri, p. 191, has been, by Bhandarkar, Report, 1882-3, p. 47, wrongly ascribed to Abhayadeva. Munichandra's Commentary on it has been already referred to. The Padmacharitra of Vimalasûri, p. 194, will I believe turn out to be an important find, if, as seems to me probable, the Vimala of this poem is the author of the Praśnottararatnamâlâ. A reference to our Index of Books will show that the Cambay Palm-Leaf Library contains no less than ten copies of that work. My attention was lately called to it while drawing up the preface to my edition of the Hitopadeśa. It does not seem to me to be doubtful that the verse in the Hitopadeśa प्रियवाक्यसहित दान is in that book a quotation from Vimala's Praśnottararatnamâlâ, where it stands in its own context, so to say, as one of a series of answers to a series of questions. I had at first hoped to find a useful datum for the age of the Hitopadeśa in a circumstance which has of course already attracted attention * But it does not seem possible at present to fix Vimala's date, or even to say with certainty to what religious sect he belonged, and in all probability he is earlier than references we already have for the Hitopadeśa. The Vimala who wrote this book was pupil of Vijaya, who was pupil of Râhu. Vijaya's name as that of an old teacher occurs in the praśasti of the Rayamallâbhyudayakâvya (p. 256 of Appendix, v. 86). Bhandarkar has a copy of the book with a praśasti, an examination of which will probably clear up these points. If this Padmacharitra or Râmacharitra is really the work of the Buddhist author of the Praśnottararatnamâlâ, its importance for the history of the Indian epics can hardly be exaggerated. The Mohaparâjayanâṭaka, p. 208, has been noticed by Kielhorn, No. 50.

Ramâlamrita.

The reader will not at first recognise the Adamahavâ of this curious book, to whose favour in v. 3 the proficiency of the Yavanas in an art of magic is ascribed. They are Adam and Eve. Mr. E. Tyrrell Leith informs me that the Ramal method of divination is common in Bombay, and has kindly furnished me with the following short account of it as witnessed by himself:—

* See Weber's paper on the Praśnottararatnamâlâ reprinted in his Indische Streifen, Vol I. p. 210 fg.

"Magic, according to the learned among the Sunni Mussalmans, is classified as *Ar-Rouhani* (supernatural) and *Ar-Simya* (natural). The former falls again into two classes, viz. *rahmáni* (divine) and *shaitáni* (devilish). My fortune-teller claimed to employ only divine magic. *Ramal* is, strictly speaking, Geomancy, from *ramal* (sand); but the term is loosely employed in this Presidency so as to include divination by throwing dice (*Kúbatain*), and the fortune-teller who uses that mode is here called *rammál*. Eight dice are ordered by him of a goldsmith, according to the information given me. These have the appearance of brass, and are rather smaller than the dice generally used in Europe. They are said, however, to be composed of seven metals, viz. *pital* (brass), *jest* (pewter), *lohá* (iron), *shisa* (lead), *chándi* (silver), *sona* (gold), and *tamba* (copper.) The fortune-teller gives the goldsmith instructions as to the proportions in which the various metals are to be combined. A bar of the alloy is made, weighing 8 tolas, and is cut into 8 cubes of equal size respectively. The dice must be made on the *Nauroz* in the month of *Posh*. They must be all completed between the hours of 4 p.m and 8 p. m. There are said to be three works in general use, which give particulars as to the process of manufacture, viz. *Ilme Jafar*, *Zakhirat-al-Ramal* and *Makhzam-al-Ramal*. No formulas are recited by the fortune-teller, but during that process when actually engaged in divination he repeats a verse from the *Korán*. The dice are strung on two short iron rods—four on each rod; and arranged so that 2 is opposite to 4 and 3 is opposite to 3 The other sides and numbers are not used. The accompanying rough sketch will show the way in which the dice are strung together.

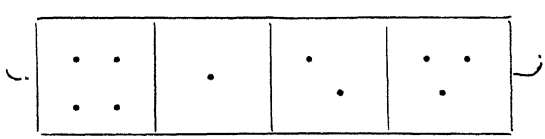

"The *modus operandi* is as follows. The fortune-teller gives the enquirer both sets of dice into his hand, and then asks that they may be returned to him. On receiving them back, he tosses them lightly in his hand and repeats the name of Allah, together with the following passage from the *Korán*:—

Kalu, Subhánaka lá 'ilma lanú illá má 'allamtanú, innaka ant ul-'alím ol-hakím.

"He then then throws the two sets of dice on the ground, so that they fall close beside and paralled to one another. He next looks at the numbers which appear uppermost, and makes a calculation in pencil on a piece of paper. Finally, he requests the enquirer to put any questions he may choose."

The Pârasîprakâśa, p. 219, written by Kṛishṇadâsa at the request of the Emperor Akbar, is an earlier work than the book of the same name to which Bhandarkar Report, 1882-3, p. 34, calls attention. The copy of the Śrutabodha, p. 225, discloses the real name of yet another book which has been wrongly attributed to Kâlidâsa.

It has already been said that my work at Cambay was followed by an illness which prevented me from making any profitable use of the remainder of the leave afforded to me. I had reached Bhownuggur before the fever showed itself, and I was able to pay a flying visit to the holy mount Śatrunjaya on my way back to Bombay. But I had to leave Kathiawar without visiting, as I had intended, Valabhi and Girnar, Somnath and Dvarka, places some of which are probably as important for the search as they are all of them of entrancing interest to the antiquarian. I hope I may soon have another and a better opportunity of visiting the shrines of Kathiawar. Meanwhile I had the great privilege and pleasure of an interview at Bhownuggur with the venerable Gowrîshankar, a statesman who can speak of his personal intercourse with Sir John Malcolm, a Vedântist who shortly afterwards quitted the world, and, in the yellow robes of the ascetic, entered on the philosophic meditation upon death. This deeply interesting old man received me kindly, and evinced the greatest interest in my mission. His son, Mr. Vajeshankar Gowrishankar, showed me his admirable collection of antiquities, already well known to European scholars. Great credit is due to H. H. the Mahârâja for the liberal patronage bestowed on archæological and antiquarian research in Bhownuggur.*

* Mr. Vajeshankar has issued Part I. of a Selection of Inscriptions with a Preface from which it appears that His Highness Mahârâja Sir Takhtsinhaji G.C.S.I., sanctioned in 1881 the establishment of a Department for an Archæological and Antiquarian Survey—the first of its kind started in Kathiawar. I venture to suggest that the time is propitious for extending this scheme, and making it an Antiquarian Survey of Kathiawar, in which all the states of the peninsula shall join. Such a scheme is sure beforehand, I feel certain, of the cordial sympathy and support of the present Political Agent in Kathiwar, Col. Watson. Any occasional help I could render would be cheerfully given. But in

It only remains to express my fresh sense of obligation for the efficient and hearty services rendered to me in this search by Messrs. Bhagvandas Kevaldas and Ramchandra Shastri. From Pandit Durgaprasad too I have, during the period under report, received occasional assistance, which has been very acceptable. I have also again to thank the Committee of the Bombay Branch, Royal Asiatic Society, for permitting this Report to appear as an extra Number of the Society's Journal, and for a contribution of Rs. 400 towards the expense of its publication.

---

the Principal of the new Samaldas College at Bhownuggar, Mr. R. H. Gunion, late scholar of Lincoln College, Oxford, and Professor of Sanskrit in University College, London, the Administrations have on the spot a scholar of proved capacity, who would bring to the work all the learning indispensable for the task, and all the energy necessary to carry it through. Much has of course been done in Kathiawar, but the explorers whose success there has been greatest will be the first to admit that probably more remains to do. If the Native States were to organise and maintain for five years a Survey of the kind I have suggested, I venture to think that no long time would pass before most important results would be obtained, and that at the end of the period Kathiawar, which has been classic ground in India since history began, would be found to have anew rendered up secrets it has kept for two thousand years.

APPENDIX I.

CATALOGUE OF THE PALM-LEAF MSS. IN THE TEMPLE OF ŚÂNTINÂTH, CAMBAY.

CONTINUED FROM FIRST REPORT, APPENDIX I.

PALM-LEAF MSS. IN THE TEMPLE OF ŚÂNTINÂTH, CAMBAY.

CONTINUED FROM FIRST REPORT, APPENDIX I.

---

181. Upamitibhavaprapanchanamasamuchchaya by VARDHAMÂNASÛRI [उपमितिभवप्रपञ्चानामसमुच्चय: । वर्धमानसूरि:].

Folios 1 to 128 : 14½ inches long, 2 inches wide. 6 to 10 lines in a folio. 43 to 55 aksharas in a line. The first folio is broken in two. The last has been protected by six blank leaves put after it for that purpose. Folios have the ordinary numerical characters on right and left of each second page.

Begins:

८० ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

दुर्वारांतररागादिवैरिकरियूथमथनपंचास्यं ।
निर्वृतिनगरीनाथं नत्वा श्रीमन्महावीरं ॥
उपमितिभवप्रपंचाप्रस्तावाष्टकथाविशेषाणां ।
नामसमुच्चयमात्मस्मृतये रचयामि परिपाट्या ॥
पंच हिंसादयो दोषा इंद्रियाणां च पंचकं ।
चतुष्टयं कषायाणां महामोहसमन्वितं ॥

एतावानेव पिंडार्थः प्रस्तावाष्टके निगद्यते । तत्र प्रथमप्रस्तावे कथानिर्माणहेतुः । द्वितीये संसारिजीवस्यासंव्यवहारनगरनिर्गमः । तृतीये हिंसाक्रोधस्पर्शनेंद्रियविपाकाः । चतुर्थे मानमृषावादरसना-

कृतो दोषः । पंचमे स्तेयमायाघ्राण - - - । षष्ठे मैथुनलोभलोचनविकारः । सप्तमे मोहपरिग्रहभ्रवणविनाटितम् । अष्टमे पूर्वोक्तार्थस्य योजना । इतः प्रथमः प्रस्ताव उद्भ्रियते । अस्ति अदृष्टमूलपर्यंतं नगरं...

Ends:

गुरुभिः प्रतिबोधयितव्या युष्माभिस्तु प्रतिबोधव्यमिति ॥ इत्युपमितभवप्रपंचायां श्रीवर्धमानसूरिविरचिते नामसमुच्चये पूर्वसूचितमीलकवर्णनो नामाष्टमः प्रस्तावः ॥ छ ॥

नम्रोन्नम्रे यदस्मिन्नपि जगति पदांगुष्ठपीडां प्रपन्ना[1]
-णोद्रो[2] क्षुभ्यदब्धेर्विमलितममृतैरभ्रमुल्लोचतीदम् ।
यत्तारा: स्वस्तिकांति क्षितितलमिलिता यस्य जन्मोत्सवे त-
त्कल्पोप्याकल्पकल्पः स नुदतु दुरितं वो महावीरदेवः ॥

भूभृत्प्रतिष्ठामधितिष्ठमानः
श्रीमालवंशो न कुतोपि नीचः ।
संसेव्यमानोर्थिभिरुद्धतोप्य-
वष्टंभनाय प्रयतैः स जीयात् ॥

तस्मिन्नास्मास्ति वेल्लत्फल इति कलिना यो बहिःकृत्य मुक्तस्तुच्छेनातुच्छमूर्त्तिः प्रणयिवितरणे कल्पशाखीव मर्त्यः ।
शंके पुण्यैकमार्गः कृतयुगसमयान्नास्ति पूर्वं तदस्मान्नो चेत्तत्संततिः किं सुकृतिशतकृतारंभरेखा व लीली ॥

मोक्षस्य हेतुः प्रथमस्तथा -[3]
प्रत्यर्थितंत्रं श्रुतधर्म एषः ।

श्रेयोर्थमेषोपमितिं व्यलीलिख-
च्छीली सुता तस्य पितुस्तदेतां ॥

संसारवार्धौ पततां जनानां
स्फुरत्ययं हस्त इवाविमग्नः ।
आलंबनीयः श्रवणादिकृत्यै-
र्विलेखितो ग्रंथ इयं च शास्तिः ॥

मंगलमस्तु ॥ छ ॥ छ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु ॥छ॥

182. Yogasastra by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः].

Folios 3 to 69: $12\frac{1}{2}$ inches long, 2 inches broad. 6 lines in a folio. 34 to 43 aksharas in a line. Numbered as No. 181. Contains the first four prakâśas of the work.

183. The same [तदेव].

Folios 6 to 49: 13 inches long, 2 inches broad. 8 lines in a folio. 41 to 44 aksharas in a line. Numbered on the reverse with the old signs to the proper right, and the ordinary numerical characters to the proper left. For example: Folio 6. R. ॐ. L. ६. Folio 7. R. ॐा L. ७. Folio 8. R. ॐी L. ८. Folio 9. R. ॐु L. ९. Folio 49. R. ॐ^{म}ु L. ४९.

184. Karmastavatika by GOVINDAGAṆI [कर्मस्तवटीका । गोविन्दगणिः].

Folios 1 to 94: $14\frac{3}{4}$ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 39 to 46 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 94. R. ॐ^{९३} L. ९४.

Begins:

ॐ ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

कर्मबंधोदयोदीर्यासत्तावैचित्र्यवेदिनं ।
कर्मस्तवस्य टीकेयं नत्वा वीरं विरच्यते ॥ १

नमिऊणेत्यादि । पूर्वार्द्धेन मंगलार्थमिष्टदेवतानमस्कारमाह ।

Ends:

समाधिं वा चित्तविशुद्ध्यात्मकमिति ॥ छ ॥

स्मृत्यनुसारेण मया यद्गदितमिहोनमधिकमागमतः ।
तत्क्षंतव्यं श्रुतशुद्धबुद्धिभिः शोधनीयं च ॥ छ ॥

इति श्वेतपटाचार्यगोविंदगणिना कृता ।
कर्मस्तवटीकेयं[1] देवनागगुरोर्गिरा ॥

समाप्ता चेयं कर्मस्तवटीका ॥ छ ॥

अनुष्टुभां दशां (sic) संकल्पयानुवर्णितं ।
सहस्रमेकं श्लोकानां नवत्युत्तरमेव तु ॥

शिवमस्तु सर्वजगतः ॥ लेखकपाठकवाचकानां ॥ छ ॥छ॥

मंगलं महाश्रीः ॥ छ ॥

185. Karmavipaka by GARGA ṚISHI with **Commentary** by PARAMÁNANDA [कर्मविपाकः सटीकः । मू० गर्ग ऋषिः । टी० परमानन्दः].

Folios 95 to 163: $14\frac{3}{4}$ inches long, 2 inches broad. 8 lines in a folio. 54 to 58 aksharas in a line. Written to form part of same manuscript as No. 184, but numbered as No. 181. Text in 1688 gâthâs.

Begins:

८ॐ ॥ ॐ नमः सर्वविदे ॥

निःशेषकर्मोदयमेघजाल-
मुक्तो दिनाधीश इवोग्रतेजाः ।
प्रदर्शिताशेषपदार्थसार्थो
मुदेस्तु नः श्रीजिनवर्धमानः ॥ १

इह हि सन्तः संसारसागरतरणतरणिकल्पं जिनशासनमवाप्य सकलजन्मजीवितसारं परोपकारं मन्यन्ते । स च संसारिणां सकला-

मङ्गलनिलयकर्मस्वरूपनिरूपणात्तदुन्मूलनप्रवृत्तानां सिद्धो भवतीत्यतस्तत्स्वरूपनिरूपणप्रवणं प्रकरणं चिकीर्षुर्गर्गमहर्षिर्मङ्गलाभिधानबंधुरां गाथामाह ।

ववगयकम्मकलंकं...

Ends:

एवं पंचवियणं अट्ठमयं अंतराइअं होइ ।
भणिउं कम्मविवागो समासउं गग्गरिसिणाउं ॥

एवमुक्तयुक्त्या पंचविकल्पं पंचप्रकारं...पर्यन्तमङ्गलं शिष्यसंतानस्याप्रच्युतस्मृतये कृतमिति गाथार्थः ॥ १६८८

श्रीभद्रेश्वरसूरिशिष्यतिलकश्रीशांतिसूरिप्रभो[1]
श्रीमंतोभयदेवसूरिगुरवः सिंहासनोत्तंसकाः ।
तत्पादाम्बुजषट्पदेन परमानन्देन सत्प्रीतये
चक्रे कर्मविपाकवृत्तिमिषतः श्रोत्रैकलेह्यं मधु ॥ १
यन्नागमानुगामि स्यान्न चासंगतिमंगति[2] ।
इह तत्साधुभिः शोध्यममुभ्यर्थितवत्सलैः[3] ॥ २
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रन्थाग्रं परिनिश्चितं ।
अनुष्टुभां नवशती द्वाविंशत्यधिका भवेत् ॥ ३

कर्मविपाकवृत्तिःसमाप्तेति ।

186. Yogasastra by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 40: 14½ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 48 to 51 aksharas in a line. Dated Samvat 1294 = A.D. 1238. A form of the letter इ in this MS. is ङ. Numbered as No. 184. Folio 14. R. ल्ल्ल्

Ends:

३९ ॥ इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालभुजभूषितश्रीहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबन्धे द्वादशप्रकाशे श्रीयोगशास्त्रे चतुर्थः प्रकाशः ॥ छ ॥ संवत् १२९४ वर्षे माघशुदि १९ रवौ पं० देवानन्दस्य योग्यं लिखितमि ॥ छ ॥

187. A collection of books in one manuscript [योगशास्त्रमित्यादि].

Folios 1 to 149: 14½ inches long, 3 inches broad. 10 lines in a folio. 52 to 56 aksharas in a line. Numbered as No. 183. See separate entries which follow.

187, 1. Yogasastra by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यः]. Contains the first four prakâśas. Ends on folio 35. R. ला फु L. ३५.

187, 2. Sthaviravali [स्थविरावलिः].

Ends on folio 40. R. स ० L. ४०.

Begins:

जयइ जगजीवजोणीवियाणउ

Ends:

तं वंदिऊण सिरसा नाणस्स परूवणं वुच्छं ॥ ९०

थेरावलि समत्ता ॥

187, 3. Ajitasantistava by NANDISHEṆA ṚISHI [अजितशान्तिस्तवः । नन्दिषेणऋषिः].

Ends on folio 45. R. स पृ L. ४९. In 42 gâthâs.

187, 4. Samgrahaniratna by ŚRI CHANDRASÛRI [संग्रहणीरत्नम् । श्रीचन्द्रसूरिः].

Ends on folio 69. R. र्व पु L. ६९. In Mâgadhî.

Ends:

२७९ ॥ इति मलयधारिश्रीश्रीचंद्रसूरिकृतं संग्रहणीरत्नं समाप्तं ॥

187, 5. Pindavisuddhi by JINAVALLABHA [पिण्डविशुद्धिः। जिनवल्लभः].

Ends on folio 76. R. मूर्ति L. ७६. In Mâgadhî.

187, 6. Atmanusasana by PÂRSVANÂGA [आत्मानुशासनम्। पार्श्वनागः].

Ends on folio 84. R. ९९ एक्टे L. ८४.

Begins:

सकलत्रिभुवनविलकं देवं प्रथमं प्रणम्य सर्वज्ञं ।

Ends:

इति पार्श्वनागविरचितमनुशासनमात्मना विभावयतां ।
सम्यग्भावेन नृणां न भवति दुःखं कथंचिदिह ॥ ७६
द्व्यगलचत्वारिंशत्समधिकवत्सरसहस्रसंख्यायां ।
भाद्रपदपौर्णिमायां बुधोत्तराभाद्रपदिकायां ॥ ७७

इत्यात्मानुशासनं समाप्तं ॥

187, 7. Prasnottararatnamala by VIMALASÛRI [प्रश्नोत्तररत्नमाला। विमलसूरिः].

Ends on folio 86. R. ९९ L. ८६. In Sanskrit. Contains 208 âryâ verses.

187, 8. Dharmalakshana [धर्मलक्षणम्].

Ends on folio 87. R. ९९ L. ८७. Partly in verse, partly in prose.

187, 9. Navakaraphala [नवकारफलम्].

A form of the letter व in this MS. is व्य. Ends on folio 89.

R. ९९ L. ८९.

Begins:

घनघायकम्ममुक्का अरहंता तह य सव्वसिद्धा य ।
आयरियउवज्झाया पवरा तह सव्वसाहू य ॥
एयाण नमुक्कारो पंच हू वि पवरलक्कणधराणं ।
भवियाण होइ सरणं संसारे संसरंताणं ॥ २

Ends:

इय एसो नवकारो भणिउं सुरसिद्धखयरपमुहेहिं ।
जो पढइ भत्तिजुत्तो सो पावइ परमनिव्वाणं ॥ २७ ॥

नवकारफलं समत्तं ॥

187, 10. Pavvajjavihana [पव्वज्जाविहाणं].

Ends on folio 92. R. ९२ L. ९२. In 33 gâthâs.

187, 11. Dhammabhavanakulaya [धम्मभावणाकुलयं].

Ends on folio 95. R. ९५ L. ९५.

Begins:

नमिऊण महियमोहं वीरजिणं जणियपाणिपडिबोहं ।
भवियजणपरमपत्थं धम्ममयं भावणं वुच्छं ॥ १

Ends:

इय जो चउविहधम्मं भावेइ कुणइ जहसत्ति ।
सिरिजसघोसनिहाणं होऊण सिवं स पावेई ॥ ३०

धम्मभावणाकुलयं सम्मत्तं ॥

187, 12. Upadesakulaka by DEVENDRASÂDHU [उपदेशकुलकम् । देवेन्द्रसाधुः].

Ends on folio 97. R. ९७ L. ९७.

Begins:

जम्मजरामरणजाले नाणाविहवाहिजलयराइन्ने ।
भवसायरे अपारे दुलहं खलु माणुसं जम्मं ॥ १ ॥

Ends:

मा मा कुणसु कसाए इंदियवसगो यमानुगं होसु ।
देविंदसाहुमहियं सिवसोखं जेण पावंति ॥ २२

कुलयं सम्मत्तं ॥

187, 13. Pavapadighayagunabijahanasutta [पावपडिघायगुणबीजाहाणसुत्तम् ।].

Ends on folio 100. R. सु ० L. १००. A prose work.

187, 14. Chausaranapainna [चउसरणपईन्ना].

In 27 gâthâs.

187, 15. Supanihana or **Vriddhachatuhsarana** by DEVENDRASÂDHU [सुपणीहाणं अथवा वृद्धचतुःशरणम्। देवेंद्रसाधुः].

Ends on folio 108. R. सु ० ह्मी L. १०८.

Begins:

जिणे सिद्धे नमंसित्ता सव्वसाहू य भावउं ।
वोच्छं सुयाणुसारेणं सुप्पणीहाणमुत्तमं ॥ १

Ends:

धमोउ सेविउं संसं देइ सव्वं पि कामियं ।
देविंददाणविंदाई संपयं संपणामए ॥ ८९

असासयं सव्वमिणं सुणंता
गुरूवएसे सययं कुणंता ।

मुच्चंति दुक्खाण परंपराए
भमंति दीहं न य संपराए ॥९०

वृ० चतुसरणं सम्मत्तं ॥

187, 16. Navapadasutra by JINACHANDRA [नवपदसूत्रम् जिनचन्द्रः].

Ends on folio 119. R. ह्रं L. ११९.
ॐ

Begins:

नमिऊण वद्धमाणं मिच्छं सम्मं वयाइ संलेहा ।
नवभेयाइं वोच्छं सङ्काणमणुग्गहट्ठाए ॥ १

Ends:

एवं च नवपयं चिय रइयं सीसेण कक्कसूरिस्स ।
गाणेणा जिणचंदेणं सरणत्थमणुग्गहत्थं च ॥ १३७ ॥

नवपदसूत्रं समाप्तमिति ।

187, 17. Vivekamanjari by ÂSADA [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Ends on folio 131. R. ह्रा L. १३१.

Ends:

सिरिभिल्लमालनिम्मलकुलसंभवकडुयरायतणएण ।
इय आसडेण रइअं वसुजलहिदिणेसवरिसंमि ॥ १४४

इय विवेगमंजरी समत्ता ॥

187, 18. Aradhanasattari by KULAPRABHASURI [आराधणासत्तरी । कुलप्रभसूरिः].

Begins:

वंदित्तु तित्थंकरसव्वसिद्धे सूरी उवज्झायमुणी गुणढ्ढे ।
आराहणं सिद्धसमखमेवं करेमि निच्चं मरणे व पत्ते ।। १

Ends:

जइ भवभमिभग्गो मुखमग्गंमि लग्गो
अहिलससि सुहाइं जीव तं दुल्लहाइं ।
मरणभयविमुक्को तासु कज्जंमि दुक्को
कुलपहसुरिवुत्ताराहणं कुज्ज निच्चं ।। ७१ ।।

आराहणासत्तरी सम्मत्ता ।।

187, 19. Aturapratyakhyana [आतुरप्रत्याख्यानम्].

Begins:

अरहंता मंगलं मब्भ अरहंता मब्भ देवया ।
अरुहंते कित्तइत्ताणं वोसरामित्ति पावगं ।। १

Ends:

संजोगमूला जीवाणं पत्ता दुखपरंपरा ।
तम्हा संजोगसंबंधं सव्वं तिविहेण वोसिरे ।।

आतुरप्रत्याख्यानं समाप्तं ।।

187, 20. Darsanasaptatika [दर्शनसप्ततिका].

Begins:

नमिऊण वद्धमाणं सावगधम्मं समासउं वुच्छं ।
सम्मत्ताईभावत्थसयगं सुत्तनीईए ।। १

Ends:

तुल्लाणि नियमेण ।। ७१ ।। दरिसणसत्तरी सम्मत्ता ।।

187, 21. Panchavidhachara [पञ्चविधाचारः].

Begins:

नाणंमि दंसणंमी चरणंमि तवंमि तह य विरियंमि ।
आयरणं आयारो इय एसो पंचहा भणिउ ॥ १

Ends:

तियायारो ॥ ८ ॥

187, 22. Pratikramana [प्रतिक्रमणम्].

Folio 149. R. $\frac{\text{सु}}{\text{मु}}$ L. १४९. Incomplete.

Begins:

वंदित्तु सव्वसिद्धे धम्मायरिए य सव्वसाहू य .
इच्छामि पडि कमिउं सावगधम्माइयारस्स ॥ १

अपूर्णम् ।

188. Yogasastrasya Vivarana by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रस्य विवरणम् । हेमाचार्यः].

Folios 1 to 240: 12½ inches long, 2 inches broad. The last eight folios are broken. 6 to 8 lines in a folio. 34 to 51 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 2000. Numbered to the proper left only with the ordinary characters. Contains the commentary on the fourth prakâśa of the work.

189. The same [तदेव].

Folios 229 to 413: 15½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 45 to 55 aksharas in a line. Folios wanting at the beginning and in the middle of the book. The "granthâgra" is given as 3800. Dated Saṃvat 1260 = A.D. 1204. Numbered as 183. Folio 128. R. $\frac{\text{सु}}{\text{झो}}$ L. १२८. Folio 413. R. $\frac{\text{स्तो}}{\text{३}}$ L. ४१३. Contains part of the commentary on the third prakâśa of the work.

190. The same [तदेव].

Folios 9 to 422: 17½ inches long, 1⅝ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 50 to 61 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 3877. Numbered as 183. Folio 1. R. ॐ L. ९. Folio 422. R. स्तो थ २ L. ४२२. Contains the commentary on the third prakâśa of the work.

191. The same [तदेव].

Folios 2 to 330 palm-leaf, to which are added 13 folios of paper: 17½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 48 to 52 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 3300. Numbered as No. 183. Folio 330. R. सा ला ००० L. ३३०. Contains the commentary on the second prakâśa of the work.

192. The same [तदेव].

Folios 1 to 118: 17 inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 49 to 51 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 135. Numbered as No. 183. Folio 118. R सु र्ह्री L. ११८.

193. Paryushanakalpatippanaka by PRITHVÎCHANDRA-SÛRI [पर्युषणाकल्पटिप्पनकम् । पृथ्वीचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 128: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 51 to 55 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 670. Numbered as No. 183. Folio 127. R. सु प्त्रा L. १२७.

Begins:

संबंधो सप्तमासियं फासेत्ता आगतो ताहे वासो

Ends:

चंद्रकुलांबरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणरत्नमहोदधेः शिष्यः ॥ १
अभवद्वादिमदहरः षट्तर्कीभोजबोधनदिनेशः ।
श्रीधर्मघोषसूरिर्बोधितशाकंभरीनृपतिः ॥ २

चारित्रांभोधिशशी त्रिवर्गपरिहारजनितबुधहर्षः ।
दर्शितविधिः शमनिधिः सिद्धांतोदधिप्रवरः ॥ ३

बभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखरः ।
तत्पादपद्ममधुपोऽभूच्छ्रीदेवसेनगणिः ॥ ४

टिप्पनकं पर्युषणाकल्पस्यालिखदवेक्ष्य शास्त्राणि ।
तच्चरणक - - - - पृथ्वीचंद्रसूरिरिदम् ॥ ५

194. Kalpasutra [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 102: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 50 to 55 aksharas in a line. Numbered as No. 184. Folio 102. R. सु० २ L. १०२.

195. Dharmabhyudayamahakaya or **Samghapaticharita** by UDAYAPRABHASÛRI [धर्माभ्युदयमहाकाव्यं अथवा संघपतिचरितम् । उदयप्रभसूरिः].

Folios 3 to 384: 18¾ inches long, 2¼ inches broad. 6 to 12 lines in a folio. 60 to 65 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Ends:

देवी यत्रांबिकासौ किसलयति सतां संततं मोक्षलक्ष्मीं ॥३४०॥
इत्याचार्यश्रीविजयसेनसूरिशिष्यश्रीमदुदयप्रभसूरिविरचिते श्रीधर्माभ्युदयनामनि श्रीसंघपतिचरिते लक्ष्म्यंके महाकाव्ये नेमिनिर्वाणवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः ॥

यात्रायां चंद्रसान्द्रं लसदहितयशः कोटिशः कुट्टयित्वा
क्षिप्तं संघप्रतापानलमहसि मुदा यत्त्वया लीलयैव ।

अद्याप्युद्दामपूरप्रसरसुरभिताशेषदिक्चक्रवाल-
स्तेन श्रीवस्तुपाल स्फुरति परिमलः कोपि सौभाग्यभूमिः॥

ग्रंथाग्रं ३४५ ॥ उभयं ४९२४ छ छ

Then follows a eulogy in praise of Vastupâla.

Begins:

अयं क्षुब्धक्षीरार्णवनवसुधासंनिभविभा[1]-
नुभाकर्ण्याकर्ण्यानुपदमुपदेशानिति गुरोः ।
समस्तं ध्वस्तैना जनितजिनयात्रापरिकरो-
ऽकरोत्स्वस्थं प्रास्थानिकविधिमधीशो मतिमताम् ॥ १

Ends:

एतत्सुवर्णरचितं विश्वालंकरणमनणुगुणरत्नम् ।
संघाधीश्वरचरितं हृतदुरितं कुरुत हृदि संतः ॥३६॥ स्वस्ति॥

Praśasti:

श्रीनागेंद्रमुनींद्रगच्छतरणिः श्रीमान्महेंद्रप्रभु-
र्जज्ञे क्षांतिसुधानिधानकलशः सौख्याब्धिचंद्रोदयः ।
संमोहोपनिपातकातरतरे विश्वेऽत्र तीर्थेशितुः
सिद्धांतोप्यविभेद्यतर्कविषमं यं दुर्गमाशिश्रिये ॥ १
तत्सिंहासनपूर्वपर्वतशिरःप्राप्तोदयः कोप्यभू-
द्भास्वानस्तसमस्तदुस्तरमाः[2] श्रीशांतिसूरिः प्रभुः ।
प्रत्युज्जीवितदर्शनप्रविकसद्भव्यौघपद्माकरं
तेजश्चगंबरं[3] विजयते तद्यस्य लोकोत्तरम् ॥ २
आनंदसूरिरिति त — — — — शिष्यः[4]
पूर्वो ऽपरः शमधरो ऽमरचंद्रसूरिः ।

[1] °संनिभविभानुभावानाकर्ण्य? [2] °दुस्तरतमाः? [3] तेजश्छत्रदिगंबरं? [4] तस्य बभूव शिष्यः?

धर्मद्विपस्य दशनाविव पापवृक्ष-
क्षोदक्षमौ जगति यौ विशदौ विभातः ॥ ३

अस्ताधवाग्मयपयोनिधिमंदराद्रि-
मुद्राजुषोः किमनयोः स्तुमहे महिम्नः ।
बाल्येपि निर्दलितवादिगजौ जगाद
यौ व्याघ्रसिंहशिशुकाविति सिद्धराजः ॥ ४

सिद्धांतोपनिषन्निषण्णहृदयो धीजन्मभूमिस्तयोः
पट्टे श्रीहरिभद्रसूरिरभवच्चारित्रिणामग्रणीः ।
भ्रांत्वा शून्यमनाश्रयैरतिचिराद्यस्मिन्नवस्थानतः
संतुष्टैः कलिकालगौतम इति ख्यातिर्वितेने गुणैः ॥ ५

श्रीविजयसेनसूरिस्तत्पट्टे जयति जलधरध्वानः ।
यस्य गिरो धारा इव भवदवभवदवथुविभवभिदः ॥ ६

शिष्यं तस्य प्रशस्यप्रशमगुणनिधेरण्यदारण्यदाव[1]-
ज्वालाजिह्वालदीप्तिर्भविकजनविपद्व्हिव्राईः कपर्दी ।
देवी वाचां निशीथे समसमयमुपागत्य हर्षाश्रुवर्षा-
मेयश्रेयःसुभिक्षाविति निजगदतुर्गद्गदोद्गामनादम् ॥ ७

नाभूवन्कति नाम संति कति नो नो वा भविष्यंति के
किं तु क्वापि न कोपि — — — — — — — — — — ।
पश्येत्थं प्रहरन्नहर्निशमहो सर्वाभिसारोद्धुरो
येनायं विजितः कलिः कलयता तीर्थेशयात्रोत्सवम् ॥ ८

तस्माद् — — — — — सुचरितं श्रीवस्तुपालप्रभो-
रस्मत्प्रार्थनया किल यथाध्यक्षीकृतं सर्वथा ।

---

[1] अन्यदा written अण्यदा for the sake of the anuprâsa.

त्वं श्रीमन्नुदयप्रभ प्रथय तत्पीयूषसर्वंकषैः
श्लोकैर्यत्तव - - - - - - - - - श्रूयते ॥ ९
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - -
मुदयप्रभेण चरितं निस्पंदरूपं गिराम् ॥ १० ॥
किं च श्रीमलधारिगच्छजलधिप्रोल्लासशीतद्युते-
स्तस्य श्रीनरचंद्रसूरिसुगुरोर्माहात्म्यमाशास्महे ।
यत्पाणिस्मितपद्मवासविकसल्किंजल्कसंवासिताः
संतः संततमाश्रिताः कमलया भृंग्येव भान्ति क्षितौ ॥११॥
श्रीधर्माभ्युदयाह्वयेत्र चरिते श्रीसंघभर्तुर्मया
दध्रे काव्यदलानि संघटयितुं कर्मान्तिकत्वं परं ।
किं तु श्रीनरचन्द्रसूरिभिरिदं संशोध्य चक्रे जग-
त्पावित्र्यक्षमपादपंकजरजःपुंजैः प्रतिष्ठास्पदम् ॥ १२
नित्यं व्योमनि - - - - - - - -

196. Avasyakatippanaka [आवश्यकटिप्पनकम्].

Folios 1 to 114: 18 inches long, 2¼ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 61 to 66 aksharas in a line. Numbered as No. 183.

Folio 114. R. ल्लं ऐक्क L. ११४. Incomplete.

Begins:

८० ॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

जगत्त्रयमतिक्रम्य स्थिता यस्य पदत्रयी ।
विष्णोरिव तमानम्य श्रीमदाद्यजिनेश्वरम् ॥ १
शेषानपि नमस्कृत्य जिनानजितपूर्व —[1] ।
— — तो[2] वर्धमानांतान्मुक्तिशर्मविधायिनः ॥ २

[1] जिनानजितपूर्वकान् ? [2] भावतो ?

सम्यगुपासितगुरुजनतः समधिगतं किंचिदात्मसंस्मृतये ।
संक्षेपादावश्यकविषयं टिप्पितमहं वच्मि ॥ २

इहा-ष्टा[1] क्वचिदभीष्टे वस्तुनि प्रवर्त्तमाना विघ्नविघातोपशांतये अभीष्टदेवतादिनमस्कारपुरःसरं प्रेक्षावतां प्रवृत्तये संबंधाभिधेयप्रयोजनकथनपूर्व—[2] प्रवर्त्तते । अयमपि भगवान्वृत्तिकारः शिष्टसंघामणीरित्यनेनापि तत्समाचारः परिपालनीयो नमस्कारोचितश्च देवताविशेषः... पूर्वार्धेन स्तुतिविधायकं पश्चार्धेन संबंधादिप्रतिपादकं श्लोकमाह । प्रणिपत्येत्यादिव्याख्या । प्रणिपत्य नमस्कृत्य कमित्याह वीरं...

197. Kalpasutra [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 114: 17½ inches long, 2 inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 55 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 114. R. ई L. ११४.

198. A collection of books in one manuscript [क्षेत्रसमासेत्यादि].

Folios 1 to 145: 10½ inches long, 1⅝ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 38 to 41 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Samvat 1263 = A.D. 1207.

198, 1. Kshetrasamasa by CHANDRASÛRI [क्षेत्रसमासः। चन्द्रसूरि].

Folios 1 to 62. Folio 62. R. ई L. ६२.

Begins:

८० ॥ नमो वीतरागाय ॥

नमिउं वीरं सयलत्थभासगं समयखेत्तपविभागम् ।
वोछं सुहबोहत्थं खेत्तसमासाउ उद्धरिउं ॥ १

Ends:

महया खेत्तसमासा उद्धरिउ समयखेत्तपविभागा ।
सप्परोवयारहेतुं एसो सिरिचंदसूरीहिं ॥ ३४१ ॥

[1] इह शिष्टः ? [2] °पूर्वकं ?

198, 2. Dusamagandiyapagarana [दूसमगंडियापगरणम्].

Folios 63 to 78. Folio 78. R. $\frac{\text{पू}}{\text{श्री}}$ L. ७८. In 68 gâthâs.

Begins:

अत्तंगया य भिंगा तुडियंगा दिव्व जाइ वित्तंगा ।
चित्तरसा मणियंगा गेहागारा अनियणाय ॥ १

On folio 69 begins the following description of the Evil Time which is the theme of the book.

दूसमसूसमकालो महाविदेहेण आसि तुल्लो य ।
सोय चउत्थो कालो वीरपरिनिव्वुए छिण्णो ॥ ३८
तिहि वासेहि गएहिं गएहि मासेहिं [1]अट्ठनवएहिं ।
एवं एरिहायंते दूसमकालो इमो जाउ ॥ ३९
चउसट्ठी वासेहिं नेव्वाणउं जिणिंदवीरस्स ।
साहूण केवलाणं वोछेउं जंबूणाणंमि ॥ ४०
मणपरिमोहिपुलाए आहारगखवगउवसमे कप्पे ।
संजमतिरिय केवलिसिज्झाणा य जंबूंमि वोच्छिण्णा ॥ ४१
चोद्दसपुव्वीछेउं वरिससए सत्तरे विणिद्दिट्ठो ।
साहूंमि थूलिभद्दे अण्णेरिइमे भवे भावा ॥ ४२
पुव्वाणं अणुउगो संघयणं पढमयं च संट्ठाणं ।
सुहुममहापाणाणिय च्छिण्णाइं थूलिभद्दम्मि ॥ ४३
वोलीणंमि सहस्से वरिसाणं वीरमोक्खगमणाउं ।
उत्तरवायगवसहे दसपुव्विमुणीण वोच्छेउं ॥ ४४
पण्णासा वरिसेहिय पारसहायणसएहि वोच्छेउं ।
दिण्णगिण्णसमणमरणे सविवाहाणं छलंगाणं ॥ ४५

[1] अट्ठ.°

समवाए वोच्छेउ तेरसहि सएहिं होइ वरिसाणं ।
गोढरगोयस्स इहं संभूयजइस्स मरणंमि ॥ ४६
तेरसवरिससएहि पण्णासा समहिए वोच्छेउ ।
अज्जनजईस्स मरणे हाणस्स जिणेहि निद्दिट्ठा ॥ ४७
चोद्दसवरिससएहि य वोच्छेउ जेट्ठभूइसमणंमि ।
कासवगोत्ते निउ कप्पव्ववहारसुत्तस्स ॥ ४८
उभउ दसाणछेउ पण्णरससएण होइ वरिसाणं ।
समणंमि फग्गुमित्ते गोयमगोत्ते महाभागे ॥ ४९ ॥
भारद्दायसगोत्ते महंतसमणंमि सूयगडमंगं ।
अउणावीससएहिय जाउ मासाण वोछेउ ॥ ५० ॥
वरिससहस्सेहि तिहिं दोहि विसाहे मुणिंमि वोच्छेउ ।
वीरजिणधम्मतित्थे होइ निसीहस्स वोच्छेउ ॥ ५१
विण्हुमुणिंमि मरंते हारियगोत्तंमि होइ वीसाए ।
वरिसाण सहस्सेहिं आयारंगस्स वोच्छेउ ॥ ५२
वीसाय सहस्सेहिं पंचहियसएहि होइ वरिसाण ।
पुस्से वच्छसगोत्ते वोच्छेउ उत्तरज्झयणे ॥ ५३
वीसाय सहस्सेहिं नवहि सएहिं तु होइ वोछेउ ।
दशवेयालियसुत्तस्स दिण्णसाहुंमि वोछेउ ॥ ५४
वासाण सहस्सेहिय एक्कावीसं इहं भरहवासे ।
दसवेयालियअत्थो दुप्पसहजइमि नासिहिई ॥ ५५

Ends:

उस्सप्पिणी होई ॥ ८६ ॥ दूसमगंडियापगरणं सम्मत्तं ॥

198, 3. **Sobhanastuti** by Śobhanâchârya [शोभनस्तुतिः । शोभनाचार्यः].

Folios 78 to 107. Folio 107. R. सु० मो० L. १०७.

198, 4. Vivekamanjari by Âsaḍa [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Folios 107 to 131. In 144 gâthâs. Folio 131. R. सु / ला / १ L. १३१.

198, 5. Sravakavidhi [श्रावकविधिः].

Folios 131 to 135. Folio 135. R. सु / ला / नै L. १३५.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

जत्थ पुरे जिणभवणं समयविऊ साहुसावया जत्थ ।
तत्थ सया वसियव्वं पवरजलं इंधणं जत्थ ॥ १

Ends:

एयं जस्स गरुयं गरुयं कम्माण संचयं तस्स ।
लहुयं पि धम्मकज्जं गरुयं गरुयकम्माणं ॥ २० ॥

श्रावकविधिः समाप्तः ॥

198, 6. Prasnottaratnamalika by Vimala [प्रश्नोत्तररत्नमालिका । विमलः].

Folios 135 to 139. Folio 139. R. सु / ला / मैं L. १३९. In 28 Mâgadhî âryâ verses.

198, 7. Dharmalakshana [धर्मलक्षणम्].

Folios 140 to 142. Folio 142. R. सु / ल / २ L. १४२.

198, 8. Jinesvarastotra [जिनेश्वरस्तोत्रम्].

Folios 142 to 145. Folio 145. R. सु / म / ई L. १४५. Dated Saṃvat 1263 = A.D. 1207.

Begins:

यो विहार[1] निस्संगो वर्षे यावद्विनाशनम् ।
करोतु नः स नाभेयो महामोहविनाशनम् ॥ १

[1] विजहार ?

Ends:

शक्रेण भ्रंशितः स्वर्गात्संगमकोपमानतः ।
यद्वित्तस्तं जिनं प्रीतो संगमकोपमानतः ॥ २७ ॥
॥ संवत् १२६३ वर्षे श्रावणवदि ४ रवौ ॥

199. A collection of books in one manuscript [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 1 to 160: 17½ inches long, 1¾ inches broad. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Saṃvat 1325 = A. D. 1269.

199, 1. Upadesamala by DHARMADASAGAṆI [उपदेशमाला। धर्मदासगणिः].

Folios 1 to 39. Folio 39. R. ला L. ३९. In 540 gâthâs.

199, 2. Upadesamala by HEMACHANDRA [उपदेशमाला। हेमचन्द्रः].

Folios 40 to 74. Folio 74. R. थूं L. ७४. In 505 gâthâs.

199, 3. Sravakadinakrityaprakarana [श्रावकदिनकृत्यप्रकरणम्].

Folios 75 to 97. Folio 97. R. ६३ L. ९७. In 340 gâthâs.

199, 4. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 98 to 135. Folio 135. R. सु L. १३५.

199, 5. Pindaniryukti [पिण्डनिर्युक्तिः].

Folios 136 to 143. Folio 143. R. सु L. १४३. In 103 gâthas.

199, 6. Aradhanakulaka [आराधनाकुलकम्].

Folios 144 to 150. Folio 150. R. सु L. १५०. In 69 gâthâs.

199, 7. Dharmaratnaprakarana [धर्मरत्नप्रकरणम्].

Folios 151 to 159. Folio 159. R. सु L. १५९. Folio 160. R. सु L. १६०.

200. Nisithachurni [निशीथचूर्णिः].

Folios 116 to 152. Ordinary numerical characters on both sides. Incomplete.

201. Mahaviracharita by HEMÂCHARYA [महावीरचरितम् । हेमाचार्यैः].

Folios 1 to 243: 17¼ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 60 to 68 aksharas in a line. Incomplete. Numbered as 183. Folio 243. R. सू ङ्ग ३ L. २४३.

202. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 209 to 371: 12½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 30 to 33 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 209. R. सू ० ई L. २०९. Folio 369. R. स्त थू ई L. ३६९. Dated Samvat 1296 = A. D. 1240.

203. Commentary on the **Upadesamala** of DHARMADASAGANI [उपदेशमालाया धर्मदासकृताया विवरणम्].

Folios 1 to 284: 12½ inches long, 1½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 38 to 41 letters in a line. The "granthâgra" is given as 4328. Numbered as 183. Folio 1. R. स्व. L. १. Folio 2. R. स्ति. L. २. Folio 3. R. श्री. L. ३. Folio 283. R. स्त ९ ई L. २८३.

Begins:

ॐ ॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जं

Ends:

प्रोक्तार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥

उपदेशमालाविवरणं समाप्तम् ।

204. Kalikacharyakatha [कालिकाचार्यकथा].

Folios 1 to 47: 10½ inches long, 1½ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Begins:

ॐ ॥ अत्थि इहेव दीवे दीवे भारहे वासे धारावासं नाम नयरं।
तत्थ वइरिवारसुंदरीविहव्वदिक्कागुरु वइरिसीहो नाम राया ।

On folio 22 begins the following passage:—

सगकूलाउ जेणं समागया तेण सगा जाया ।
एवं सगराईणं एसो वंसो समुप्पण्णो ॥

जिणसासणुन्नइपराण ताण कालो सुहेण परिगलइ ।
सूरिपयपउमगब्भे छप्पयलीलं कुणंताणं ॥
कालंतरेण केणइ उप्पाडित्ता सगाण तं वंसं ।
जाउ मालवराया नामेण विक्कमाइच्चो ॥
पुहईए एक्कवीरो विक्कमअक्कंतसूरनरनाहो ।
अच्छरियचरिय आयरणपत्तवरकित्तिपब्भारो ॥
नियसत्ताराहियजक्करायसंपत्तवरवीरियवसेणं ।
अवगणियसत्तुमित्तं जेण पयट्टावियं दाणं ॥
पयडाविउं धराए रिणपरिहीणं जणं विहेऊण ।
गुरुरत्थवियरणाउं नियउं संवच्छरो जेण ॥
तस्सवि वंसं उप्पाडिऊण जाउ पुणोवि सगराया ।
उज्जेणिपुरवरीए पयपंकयपणयसामंतो ॥
पणतीसे वासस्सए विक्कमसंवच्छरस्स वोलीणो[1] ।
परिवत्तिउण ठविउं जेण संवप्सरो नियउं ॥

सगकालजाणणत्थं एयं पासंगियं समरकायं ।
मूलकहासंबद्धं पगयं चिय भस्सए इण्हिं ॥
कालगसूरीहिं तउ सा भगिणी संजमे पुणा ठविया ...

Ends :

सूरि चिय कालेण जाणित्ता नियय आउपरिणामे ।
संलेहणं विहेउं अणसणविहिणा दिवं पत्ता ॥ ७२

इति श्लोकार्थः । ३९५ ॥ छ छ ॥

205. Ashtaprakaripuja [अष्टप्रकारिपूजा].

Folios 2 to 130 : 14¾ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 58 to 62 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 129. R. सू प्र उ L. १२९. In 1199 Mâgadhî ślokas.

206. Uttaradhyayana [उत्तराध्ययनम्].

Folios 1 to 190 : 10½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. With two illustrations. Numbered as 183. Folio 189. R. सु उ L. १८९.

207. A collection of books in one manuscript [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 1 to 129 : 15½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 48 to 59 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow.

207, 1. Upadesamala by Dharmadâsagaṇi [उपदेशमाला। धर्मदासगणिः].

Ends on Folio 58. R. ह्रीं L. ५८. In 543 gâthâs.

207, 2. Thiravaliya [थिरावलिया]:

Ends on Folio 65. R. ह्रीं L. ६५. In 50 gâthâs.

207, 3. Chausarana by Vîrabhadra [चउसरणम्। वीरभद्रः].

Ends on Folio 73. R. ह्रीं L. ७३. In 63 gâthâs.

207, 4. **Maharisikula** by DHARMAGHOSHA [महरिसिकुलं। धर्मघोषः].

Ends on Folio 90. R. $\frac{६३}{०}$ L. ९०.

Begins:

भत्तिभरनमिरसुरवरतिरीडमणिपंति कंतिकयसोहे ।
उसभाइजिणवरिंदाण पायपंकेरुहे नमिमो ॥ १

Ends:

जो एइ गुणइ निसुणइ णमो गुणसंथवं महरिसीणं ।
सिरिधम्मघोसमणहंकारं सो लहइ सिद्धिसुहं ॥ १६१
॥ महरिसिकुलं ॥

207, 5. **Ajitasantistava** [अजितशान्तिस्तवः].

Ends on Folio 94. R. $\frac{६३}{पु}$ L. ९४. In 44 gâthâs.

207, 6. **Yogasamgraha** [योगसंग्रहः].

Ends on Folio 99. R. $\frac{६३}{पु}$ L. ९९. In mixed prose and verse.

Begins:

आलोयणनिरवलावे आवई सुदढधम्मया

Ends:

अरहंताणं आसायणाइं सण्णाए किंवि नाहीयं ।
जा कंठसमुद्दिट्ठा तेत्तीसासायणा एउ ॥
योगसंग्रहः समाप्तः ॥ ६६ ॥

207, 7. **Rishabhapanchasika** by DHANAPÂLA [ऋषभपञ्चाशिका। धनपालः].

Ends on Folio 105. R. ० L. $\frac{सु}{नृ}$ १०५. In 50 gâthâs.

207, 8. **Pavajjavihana** [पवज्जाविहाणं].

Ends on Folio 107. R. $\frac{सु}{०}$ L. १०७.

207, 9. Bhayaharastava [भयहरस्तवः].

सु
Ends on Folio 109. R. ० L. १०९. In 22 gâthâs.
उं

207, 10. Prasnottararatnamalika by VIMALA [प्रश्नोत्तररत्नमालिका । विमलः].

सु
Ends on Folio 112. R. ल्ह L. ११२.
२

207, 11. Padikkamananijjutti [पडिक्कमणनिज्जुत्ती].

सु
Ends on Folio 117. R. ल्ह L. ११७.
र्मा

207, 12. Laghu Ajitastava by VÎRAGAṆI [लघु अजितस्तवः । वीरगणिः]

सु
Ends on Folio 118. R. र्ल L. ११८.
८

Begins :

गब्भअवयारिमंगलकरा
जंम्मकालंमि जे असुरसुरभासुरं
न्हवियवन्ती सईदेहिं सुरगिरिसिरे ।
खयरनरअमरआणंदवद्धारया
जयउ जगि अजियसंतीय भट्टारया ।।

Ends :

एव वच्छरियपरकीयचउमासए
अजियसंतित्थयं भणइ जो निसुणए ।
कहवि कइवीरगणि भवियजणअग्गए
असुहव सुजाइ सुहसयलु संपज्जए।। ८

लघुअजितस्तवः समाप्तः ।।

207, 13. Bhaktamarastava by MÂNATUNGA [भक्तामरस्तवः। मानतुंगः.]

सु
Ends on Folio 124. R. ह्व L. १२
४

207, 14. Samosarana [समोसरणम्].

Ends on Folio 129. R. सु ष्ठु सं L. १२९.

208. A collection of books in one manuscript [उपदेशमालेत्यादि].

Folios 39 to 269 : 12 inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 28 to 51 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

208, 1. Upadesamala by HEMACHANDRA [उपदेशमाला। हेमचन्द्रः].

Ends on Folio 78. Begins from gâthâ 290.

Ends:

सव्वंगसु सुयंगमई वामकरमहियपोत्थया देवी ।
जक्कहुंडीसहिया देउ अविग्घं पढंतस्स ॥ ९४९

जाव य लवणसमुद्दो जाव य नक्कत्तमंडिउ मेरु ।
ताव य विरइयमाला जयम्मि थिरथावरा होउ ॥९४९॥

उपदेसमाला समाप्ता ॥

श्रीहेमचंद्रसूरिविरचितोपदेशमाला समाप्ता ॥

208, 2. Dharmopadesamala [धर्मोपदेशमाला].

Ends on Folio 79. In 100 gâthâs.

208, 3. Dinakrityastava [दिनकृत्यस्तवः].

Ends on Folio 125.

Begins:

वीरं नमेऊण तिलोयभाणुं
विसुद्धनाणं सुमहानिहाणं ।
वुच्छामि सद्धाण दिणस्स किच्चं
जिणिंदचंदाण य आगमाउ ॥१

Ends :

आयारमाणेण जिणोत्तमाणं
मयं महत्थं महविब्भमेण ।
जं मे विरुद्धं इह तस्स वुत्तं
तं मज्झ मिच्छा मि ह दुक्कडंति ॥ ३४४

दिनकृत्यस्तवं समाप्तं ॥

208, 4. Saptasthanaka [सप्तस्थानकं].

Ends on Folio 164. Incomplete.

208, 5. Vivekamanjari by ÂSAḌA [विवेकमञ्जरी । आसडः].

Ends on Folio 195. In 144 gâthâs.

208, 6. Pindavisuddhiprakarana by JINAVALLABHA [पिण्डविशुद्धिप्रकरणम् । जिनवल्लभः].

Ends on Folio 221. In 104 gâthâs.

208, 7. Kshetrasamasa [क्षेत्रसमासः].

Ends on Folio 225. Incomplete.

208, 8. Rishimandalastava [ऋषिमण्डलस्तवः].

Ends on Folio 262. (Folio 226 is wanting). In 210 gâthâs, of which the first 38 are wanting.

208, 9. Prasnottaratnamala [प्रश्नोत्तररत्नमाला].

Ends on Folio 265. Incomplete.

209. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 228 : 13½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines n a folio. 48 to 51 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 228.

सू
३. ७ L. २२८.
झ्रा

210. Shadavasyakalaghuvritti by KULAPRABHÂCHÂRYA [षडावश्यकलघुवृत्तिः । कुलप्रभाचार्यः].

Folios 2 to 235 : 14¼ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 63 aksharas in a line. Much injured.

211. The same [सैव].

Folios 42 to 103 : 14¼ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 63 aksharas in a line. Incomplete. This and the previous MS. are tied together.

212. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 150 : 13½ inches long, 1¾ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 51 to 61 aksharas in a line. Damaged.

213. A collection of books in one manuscript [योगशास्त्रमित्यादि].

Folios 1 to 289 · 16½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 57 to 61 aksharas in a line. Damaged.

213, 1. Yogasastra by HEMÂCHÂRYA [योगशास्त्रम् । हेमाचार्यैः].

Folios 1 to 187.

213, 2. Samgrahaniratna by MALADHÂRI [संग्रहणीरत्नम् । मलधारी.]

In 73 gâthâs.

Ends :

किमाहारे सन्नी गइरागइवेए ॥ ७३

इति श्रीश्रीमलधारिकृतं संग्रहणीरत्नं समाप्तम् ॥

213, 3. Bhaktamarastotra [भक्तामरस्तोत्रम्].

213, 4. Prasnottararatnamala [प्रश्नोत्तररत्नमाला].

213, 5. Chaturvinsatinamaskara [चतुर्विंशतिनमस्कारः].

213, 6. Vitaragastotra [वीतरागस्तोत्रम्].

213, 7. Prasamaratiprakarana [प्रशमरतिप्रकरणम्].

214. Unadivivarana by HEMACHANDRA [उणादिविवरणम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 196 : 17½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 57 to 62 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 196.

ख
ले. ६३ L. १९६. Incomplete.
६

Begins :

॥ ६० ॥ अर्हं ॥

॥ श्रीसिद्धहेमचन्द्रव्याकरणनिवेशिनामुणादीनाम् ।
आचार्यहेमचन्द्रः करोति विवृतिं प्रणम्यार्हं ॥ १

215. Nyayabindutika by DHARMOTTARÂCHÂRYA [न्यायबिन्दुटीका। धर्मोत्तराचार्यः].

Folios 1 to 84: $14\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 4 to 14 lines in a folio. 56 to 64 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 20. R. ध ०१० L. २०. Folio 42. R. म २ L. ४२. Folio 83. R. ७ L. ८३. Dated Samvat 1229 = A.D. 1173.

Begins:

८० ॥ जयंति जातिव्यसनप्रबंध-
प्रसूतिहेतोर्जगतो विजेतुः ।
रागाद्यरातेः सुगतस्य वाचो
मनस्तमस्तानवमादधानाः ॥ १

सम्यग्ज्ञानपूर्विकासर्वेत्यादिनास्य प्रकरणस्याभिधेयप्रयोजनमुच्यते । द्विविधं हि प्रकरणशरीरं । शब्दोऽर्थश्चेति ...

Folio 20:

स्वव्यापारं तिरस्कृत्य प्रत्यक्षव्यापारमादर्शयति । यत्रार्थे प्रत्यक्षपूर्वको व्यवसायस्तत्र प्रत्यक्षं केवलमेव प्रमाणमिति ॥

न्यायविंदुटीकायां प्रथमः परिच्छेदः समाप्तः ॥ मंगलमस्तु ॥

एवं प्रत्यक्षं व्याख्यायानुमानं व्याख्यातुमाह । अनुमानं द्विधा द्विप्रकारं...

Folio 42:

न प्रमाणाभावात्प्रमेयाभावव्यवस्थेति ॥

इति न्यायविंदुटीकायां द्वितीयः परिच्छेदः समाप्तः ॥

स्वार्थपरार्थानुमानयोः स्वार्थं व्याख्याय परार्थं व्याख्यायतुकान[1] आह ॥ त्रिरूपलिंगाख्यानमिति...

[1] व्याख्यातुकाम? In the MS. the य has the two short lines above it which signify that it has been written in error. The न is left uncorrected.

Ends:

अकृतस्यासत्यस्य दोषस्योद्भावनानि। उद्भाव्यत एतैरिति उद्भावनानि वचनानि तानि जात्युत्तराणि। जात्या – न उत्तराणि जात्युत्तराणीति ॥

कतिपयपदवस्तुव्याख्याया[1] यन्मयाप्तं
कुशलमिमलमिदोरं[2] शुवन्न्यायविदोः[3]।
पदमजरमवाप्य ज्ञानधर्मोत्तरं य-
ज्जगदुपकृतिमात्रस्यामतोहं[4] ॥ छ छ

समाप्तेयं न्यायविंदुटीका कृतिराचार्यधर्मोत्तरस्य ।
सहस्रमेकं श्लोकानां तथा शतचतुष्टयं।
सप्तसप्ततिसंयुक्तं निपुणं परिपिंडितं ॥

संवत् १२२९ वर्षे मार्गवदि ९ सोमे पंडि० – – –[5] न्यायविंदुटीकापुस्तिका लिखितेति ॥

216. Nyayavataravivriti [न्यायावतारविवृति].

Folios 1 to 105: 14½ inches long, 1⅝ inches broad. 4 to 14 lines in a folio. 56 to 64 aksharas in a line.

Begins:

॥ ८० नमोर्हद्भ्यः ॥

अवियुतसामान्यविशेषदेशिनं वर्द्धमानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजवृद्धये क्रियते ॥ १

Ends:

करुणावतां प्रवृत्तिरिति ॥

[1]हेतुर्नयाश्रितकुतीर्थिमृगाननन्य-
त्राणं विहाय जिनमेत्य तमाश्रयध्वं ॥
भक्तिर्मया भगवति प्रकटीकृतेयं
तच्छासनांशकथनान्न मतिः स्वकीया ।
व्यामोहतो यदिह किंचिदभूदसाधु
तत्साधवः कृतकृपा मयि शोधयंतु ॥
न्यायावतारविवृतिं विविधां विधिज्ञो
सिद्धः शुभो य इह पुण्यचयस्ततो मे ।
नित्यं परार्थकरणोद्यतमानवानां
भूयाज्जिनेंद्रमतलंपटमेव चेतः ॥

इति न्यायावतारवृत्तिः समाप्ता ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

217. Nandisutra [नन्दिसूत्रम्].

Folios 1 to 15. For dimensions and date see No. 218, with which it forms one manuscript.

218. Nandyadhyayanatika by MALAYAGIRI [नन्द्यध्ययन-टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 247 : 33½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 101 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 246. R. सू स प्र L. २४६. Dated Samvat 1292 = A.D. 1236.

Begins :

॥ ॐ नमो जिनाय ॥

जयति भुवनैकभानुः सर्वत्राविहतकेवलालोकः. ।
नित्योदितः स्थिरस्तापवर्जितो वर्द्धमानजिनः ॥ १

Ends:

कृतं प्रसंगेन । सेत्तमित्यादि । तदेतत् श्रुतज्ञानं तदेतत्परोक्षमिति ॥

नंद्यध्ययनं पूर्वं प्रकाशितं येन विषमभावार्थं ।
तस्मै श्रीचूर्णिकृते नमोस्तु विदुषे परोपकृते ॥

[1] हेतूनय° ?

मध्येसमस्तभूपीठं यशो यस्याभिवर्द्धते ।
तस्मै श्रीहरिभद्राय नमष्टीकाविधायिने ॥

वृत्तिर्वा चूर्णिर्वा रम्यापि न मंदमेधसां योग्या ।
अभवदिह तेन तेषामुपकृतये यत्न एष कृतः ॥

बह्वर्थमल्पशब्दं नंद्यध्ययनं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥

अर्हतो मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
साधवो मंगलं सम्यक् जैनो धर्मश्च मंगलं ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता नंद्यध्ययनटीका समाप्ता ॥

॥ सं० ७७३२ ॥ सं० १२९२ वर्षे वैशाख शुदि १३ अद्येह वीजापूरे श्रावकपोषधशालायां श्रीदेवभद्रगणि पं० मलयकीर्ति पं० अजितप्रभगणिप्रभृतीनां व्याख्यानतः संसारासारतां विचिंत्य सर्वज्ञोक्तशास्त्रं प्रमाणमिति मनसि ज्ञात्वा सा० धणपालसुत सा० रत्नपाल ठ० गजस्तत् ठ० विजयपाल श्रे० दल्हासुत श्रे० वील्हणमहं जिणदेवमहं० वीकलसुत ठ० आसपाल श्रे० सोल्हा ठ० सहजासुत ठ० अरसीह सा० राहडसुत सा० लाहडप्रभृतिसमस्तश्रावकैर्मोक्षफलप्रार्थकैः समस्तचतुर्विधसंघस्य पठनार्थं वाचनार्थं च समर्पणाय लिखापितं ॥ छ ॥ छ ॥

219. **Anuyogasutratika** by HEMACHANDRA [अनुयोगसूत्रटीका । हेमचन्द्रः].

Folios 56 to 237; dimensions same as those of No. 218. Numbered also in same way. Folio 56. R. पूर्फ L. ५६. Folio 237. R. सूलार्मा L. २३७. Dated Samvat 1301 = A. D. 1245.

Begins:

॥ ८० ॥ नमो वीतरागाय ॥

सम्यक्सुरेंद्रकृतसंस्तुतिपादपद्म-
मुद्दामकामकरिराजकठोरसिंहं ।
सद्धर्मदेशकवरं वरदं नतोस्मि
वीरं विशुद्धतरबोधनिधिं सुधीरं ॥ १ ॥

Ends:

समर्थितानि चत्वार्यनुपक्रमादीनि द्वाराणि ॥ तत्समर्थनं चानुयोगशास्त्रं समाप्तं ॥ छ

Then follows a praśasti which has already been given by Kielhorn (Report, Palm-leaf MSS. p. 42. I note only the variants found in this MS.: V. 1 यथापि. V. 3. विबुद्धिः. Praśasti V. 1. विश्वप्रबोधित°. V. 3 सौम्यत्वधारोपतिः (writes निधेः). V. 4 पटुः. (omits पि). V. 5. Omits कः. V. 6. प्रायोपि. V. 7. विश्वप्रबोध्य°. यस्याशास्त्रनिवारितं विरचित°. V. 8. अमरसरितेव. V. 9. °मुणिः क्षुण्णः. V. 10. प्रकृतमनुवृत्तिः (sic). Then follows:

ग्रंथाग्रं ५७०० ॥ संवत् १३०१ वर्षे आषाढशुदि १० शुक्रे अद्येह धवलक्ककनगरनिवासिना प्राग्वाटवंशोद्भवेन व्य० पासदेवसुतगंधिक श्रे० धीणाकेन वृहज्ज्ञातासीद्वा श्रेयोर्थं सत्रा मलधारिश्रीहेमचंद्रसूरिविरचिता अनुयोगद्वारवृत्तिर्लेखयांचक्रे ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु चतुर्विधश्रीश्रवणसंघस्य ॥ छ

220. Siddhajayanticharitra by MÂNATUNGASÛRI, with **Commentary** by MALAYAPRABHASÛRI [सिद्धजयन्तीचरित्रं सटीकम्। मू० मानतुंगसूरिः। टी० मलयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 172. Agrees in all respects with Nos. 218 and 219. The three were intended to make one book. Folio 172. R. $\frac{\text{सु}}{\text{ई}}$ L. १७२.

Commentary begins:

ॐ ॥ ॐ नमो वीरजिनाय ॥

सर्वाशापरिपूर्णतां वसुचयैः संप्रापयन्नन्वहं
जीवाजीवविचारकैरववनप्रोद्बोधचंद्रोदयः ।
धर्माधर्मविवेकदुग्धजलधेर्वृद्धिं दधानोधिकां
स श्रीनाभिनृपांगजो जिनपतिः स्तादिष्टसंसिद्धये ॥ १

यः कल्याणगिरीन्द्रसुंदरवपुर्गोत्राधिकामुन्नतिं
बिभ्राणः शुशुभे ससंमदसुरैः संसेव्यपादोन्वहं ।
धर्माख्यानविधाननंदनवने प्रोत्फुल्लपुष्पश्रियो
रेजुर्यद्दशनांशवः स भगवान्वीरो जिनः पातु वः ॥ २

रागद्वेषविषौषधी कलिमलप्रक्षालनस्वर्द्धुनी
मोक्षाध्वप्रतिपन्नभव्यभविनां हस्तस्फुरद्दीपिका ।
ज्ञानादित्रयरत्नभूमिरखिलव्यामोहनिर्नाशिनी
यद्वाणी विभवो भवंतु शिवदास्तेन्येपि तीर्थेश्वराः ॥ ३

यत्प्रज्ञाप्रसरेतिशायिनि तथा प्रालेयशैलोज्ज्वले
जैनी गौरचरच्चिरंपथपि यथा सद्यः पदैः कोटिशः ।
अंगोपांगमहोदया समभवच्चैलोक्यसंचारिणी
वंद्यासौ गणभृज्जगत्त्रयगुरुर्नाम्नेंद्रभूतिः सतां ॥ ४

हस्ताक्षमालामणिसाम्यभाज-
स्तत्रानुगानुज्ज्वलपूर्णवृत्तान् ।
साधूनिमान्प्रापयतु क्षणेन
गीर्देवतासौ श्रुतसिंधुपारं ॥ ५

प्रत्याशं प्रसरत्प्रभापरिगतो यत्पद्महस्तोरुणो
यद्दोषापगमं करोति परितस्तत्सत्यमाभासते ।

आश्चर्यं तु मुनींदुतारककविज्योतिःप्रकाशोदयं
धत्ते यत्कुमुदं प्रकाश्य सहसा सौरभ्यलक्ष्म्यास्पदं ॥ ६
श्रीमानतुंगसूरींस्तान् जाड्यसूर्यानुकारिणः ।
गुरून्निजान्नुमो नित्यं श्रीमतो गणधारिणः ॥ ७
श्रीगच्छाधिपमानतुंगगुरुभिश्चक्रे परार्थोद्यतै-
र्यत्कर्मादिपरार्थसंशयतमःसूर्यप्रभाभास्वरं ।
तत्त्वज्ञानसुधानिधिप्रकरणं यस्मिन् जयंतीकृत-
प्रश्नेषूत्तरदानवाक्यरचना श्रीवर्द्धमानप्रभोः ॥ ८
स्वगुरुबहुमानजलनिधिवेलां दानादिरत्नरमणीयां ।
विवृतिं तस्य विधास्ये सिद्धजयंतीकथां प्रथयन् ॥ ९

तत्राधिकृताभीष्टदेवतानमस्कारेण समुन्नतशिरसा मंदरमंथानुकारेण निर्मथितेतरायनीरधौ समुल्लसिताभीष्टसिद्धिसुधास्वादितः सुमनसां स्यादजरामरपदोपलंभ इति संबद्धार्थभणितिभंगीगंगातरंगिणी-परिष्वंगपवित्रांगतयाभिगमनीयता कमनीयता स्यादिति । अभिधेयवत्ताव्यक्तिमुक्तावलीव श्रोतृपरिषदो हृदयहारितामात्मन्यादधीतेति फलवत्तया च पक्षपातच्छेकतया कवीनां सहकारवनमिव सानंदप्रवृत्त्यविकलकारणतां प्रपद्येतेति यशःसौरभोद्गारसारसौजन्यादिगुणगणांबुजवनप्ररोहरमणीयशिष्टसमयसरःप्रतिपालनप्रवणपालिप्रबंधशालिनी चेयं नमस्काराद्यर्थाभिधायिका प्रथमगाथा यथा ॥

Text begins :

नमिय नमिरामरेसरसिरसेहरमणिमऊहविच्छुरियं ।
वीरचरणारविंदं जयंतियापगरणं वोच्छं ॥ १ ॥

ends :

भगवइबारसमसयावियउद्देसाउ पगरणं एयं ।
सपरोभयसरणत्थं उद्धरियं माणसूरीहिं ॥ २

Commentary ends :

उद्धृतं मानसूरिभिरवयवे समुदायोपचारात् श्रीमानतुंगसूरिभिरित्यर्थः।

॥ आ मूलान्मधुरोत्र गच्छगहने तापापहारप्रभु-
र्नित्यानंदसुपर्वभिः परिचितः स्वर्गश्रिया राजितः ।
प्राग्वाटान्वय इक्षुवाटसुभगो वृद्धिं परां प्रापितो
यैः पूज्यैरतिशायिसंवररसासाराद्धनाभ्युन्नतैः ॥ १

शिष्यप्रशिष्यैः प्रसृतैर्यदीये-
र्गच्छो वटो वा ववृधे प्ररोहैः ।
तस्मिन्बृहच्चामनि मूलकल्पाः
श्रीसर्वदेवाभिधसूरयस्ते ॥ २
बभूवुरुत्सर्पिगणाधिपत्याः
श्रीगौतमस्यानुकृतिं दधानाः ।
सत्याहितस्वांततया प्रसिद्ध-
सौभाग्यलक्ष्म्याच्युतकीर्तिभाजः ॥ ३

तत्पट्टे प्रथिते सुवर्णघटिते कल्याणकुंभोपमाः
श्रीमंतो जयसिंहसूरिगुरवः सिद्धांतदुग्धार्णवाः ।
दत्तो यैर्विधिमार्गदर्शनविधावादेशदीपांकुरः
शिष्याणां विनयैकतानमनसामाचार्यलक्ष्मीभृतां ॥ ४
श्रीमच्चंद्रकुलोद्रयाद्रिशिखरोत्तंसाः सुधांशुश्रियः
श्रीचंद्रप्रभसूरयो जिनवचःक्षीरार्णवोल्लासिनः ।
मोहध्वांतमपास्य भव्यकुमुदोद्बोधास्ततस्तेभवन्
यत्कीर्त्तिर्द्धवलीकरोति भुवनं ज्योत्स्नातुलां बिभ्रती ॥ ५
तैर्दत्तामुपलभ्य निर्मलकलां श्रीधर्मघोषप्रभु-
भास्वांस्तीव्रतपःप्रतापकलितो जज्ञे ददद्विस्मयं ।

नानादृग्गकुतीर्थितारकरुचिव्यासग्रहाणोद्यतो
माद्यद्वादिकुशीलकौशिकमदोद्रेकापहारक्षमः ॥ ६
आदिष्टा जयसिंहसूरिभिरमी चात्मीयशिष्योत्तमा
विख्याता जगति क्षमाधरशिरोलंकारलीलास्पृशः ।
पूज्याः शीलगणाह्वया गणभृतो येऽखंडवृत्तोदया
निन्युश्चंद्र इव प्रकाशपदवीं पूर्णामिमां पूर्णिमां ॥ ७
गच्छेऽस्मिन्प्रसृते क्षमानुगगुणैः शाखाभिरभ्युन्नते
येषां कुंदसमुज्ज्वलेन यशसा पुष्पायितं सर्वतः ।
तद्गंधग्रहणग्रहैकरसिका भव्यालयोहर्निशं
संगीतं प्रथयंति संमदरसस्यापानतः स्वेच्छया ॥ ८
चंचच्चंद्रकुले चरित्रनृपतेः श्रीराजधान्यामिह
प्रासादेषु महाव्रतेषु सुदुरारोहाग्रभागेष्वियं ।
येषां कीर्त्तिरमंदमंदरपरिभ्रांतिक्रमोल्लासित-
क्षीरांभोधिविलोलवीचिरुचिरा नूनं पताकावली ॥ ९
यद्दीक्षासुकृतोदयेन कृतिनां दाक्षायणीनायक-
ज्योत्स्नेव प्रमदं विकाश्य कुमुदं दूरे रजांस्यस्यसि ।
संतापं हरते गुणौघमनघं दुग्धोदधिं वर्द्धय-
त्यस्मात्संवरवीचिसंचयवशान्मुक्तात्मलाभो भवेत् ॥ १०
सिंहस्यापि लघोः क्रमेण भविता सौर्यं करींद्रापहं
बालस्यापि रवेर्महः प्रतिदिनं दृष्टं प्रतापावहं ।
एवं ज्ञानदृशा विभाव्य वयसि स्वल्पेपि तैः श्रीमतां
येषां शीलगणाभिधैः स्वगुरुभिश्चक्रे पदस्थापना ॥ ११

तेषां चिरं गच्छपतित्वभाजां
श्रीमानतुंगाभिधसूरिराजां ।

शिष्या बभूवुर्गुणदिव्यरत्न-
रत्नाकरा वृत्तधरा धरित्र्यां ॥ १२

तेषु श्रीमलयप्रभाख्यगणभृच्छाखाधिराजोजनि
ज्ञानेंदूदयशैलशृंगसुभगोनुल्लंघ्यमानोन्नतिः ।
ख्यातो यः सह शेषसूरिभिरिह स्वीयैः क्षमामंडले
सूर्यो द्वादशमूर्त्तितामधिगतो भव्यांबुजोद्बोधकः ॥ १३

एवं गुरुपर्वक्रमसंबंधे जयति वीरजिनतीर्थे ।
श्रीमानतुंगगुरुभिः कृते जयंत्या महासत्याः ॥ १४

प्रश्नोत्तरप्रकरणे परिवाराभ्यर्थने स्वगुरुभक्त्या ।
अतिभक्तधर्मचंद्राभिधगणिना भागिनेयेन ॥ १५

भणितैः श्रीमलयप्रभसूरिभिरेषा विचित्रदृष्टांतैः ।
संवेगाय यथामति जगति जयंतीकथा ग्रथिता ॥ १६

हंसोयं गगने प्रभातमुखतः क्रीडासरस्यन्वहं
यावत्सांद्रतमिस्रसैवलमलं दूरे व्युदस्य क्षणात् ।
धत्ते सर्वदिशां मुखांबुजवने संचारलीलायितं
संतोषं सुधियां ददात्वविकलं तावज्जयंतीकथा ॥ १७

द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतो गतेषु षष्टितमे ।
वर्षे ज्येष्ठे मासे श्रवणे भे कृष्णपंचम्यां ॥ १

जीवादिविषयसंशयतमोपहारैकतरणिरुचिरुचिरे ।
योगे चैंद्रे सिद्धावियं जयंतीकथा रचिता ॥ २

मोहमहीपतिविजये चतुरंगबलेन शुचिगुणस्यूता ।
इह जगति वैजयंती जयतु जयंतीकथा सुचिरम् ॥ ३ ॥

छ ॥ मंगलमस्तु ॥

दिव्यश्रीसदनं सदा क्षितिधराधारः सुपात्रास्पदं
क्षोणीमंडलमंडनं सुविदितः प्राग्वाटवंशोस्ति सः ।
यत्र छत्रपरंपरावति ततें संप्राप्य पर्वस्थितिं
जायंतेद्भुतमत्र वांछितफलैः सौहित्यभाजो जनाः ॥ १
मुक्तावत्तत्र वंशे समजनि विदितो धाहडः श्रेष्ठिवर्यः
सद्वृत्तः कांतकांतिः प्रवरगुणगणः प्रास्तनिःशेषदोषः ।
आनंदाधायिमूर्त्तिस्त्रिभुवनभवनोत्संगरंगत्सुकीर्त्तिः
स्फूर्जत्पुण्यप्रवाहोद्भववशविलसत्प्राभवत्स्फूर्त्तिमूर्त्तिः ॥ २
नयविनयवितितिविटपितसितांशुसितकीर्त्तिधवलितदशाशः ।
पुण्याचारपवित्रस्तत्पुत्रो धवलनामासीत् ॥ ३
अजनीह मरुसंज्ञा मरुस्थली पापपंकजवनस्य ।
तस्य प्रवरा जाया विशुद्धशीला विगतमाया ॥ ४
तत्पुत्री ठक्कुराणी समभवदसमक्षांतिविस्तीर्णशीला
नाऊनामा शशांकद्युतिधवलितगुणैः[1] साधुशस्यैर्विशाला ।
धर्मानुष्ठाननिष्ठो[2] विधिवशविकसत्कीर्त्तिसंभारसारा
प्राज्यस्फूर्जद्विवेकप्रतिहतवितताहामदुर्वारमारा ॥ ५ ॥

॥ श्र ॥

संजातोऽत्रैव वंशे निरुपममहिमा भाग्यसौभाग्यभूमिः
श्रीपालष्ठक्कुराख्यः प्रथितशुचियशाः पालितप्राज्यनीतिः ।
दिव्यश्रीकेलिगेहं समजनि परमं मंडनं धाम लक्ष्म्याः
श्रीदेवी तस्य पत्नी विकृतिकलुषतालोलतानां सपत्नी ॥ ६

तयोः सुतः शोभनदेवनामा
मुख्यो यशोदेव इति द्वितीयः ।
जातोभिजातो नृपमान्यतादि-
गुणैरशेषैर्भुवि सुप्रसिद्धः ॥ ७

तत्र शोभनदेवस्य ठक्कुरस्य गृहाश्रयं ।
सूहवमहणूसंज्ञं सोढूनामा सुता पुनः ॥ ८

नाऊकायाः पाणिग्रहणं कृतवानसौ यशोदेवः ।
तत्रातिरत्नभूतेति रत्नदेवीति विदितेयं ॥ ९

या शीतेव कलौ कलंकविकलप्रोल्लासिशीलोज्ज्वला
धर्मानुष्ठितिनिष्ठया त्रिभुवने प्राप्तप्रतिष्ठा हि या ।
लब्धागण्यवरेण्यपुण्यनिवहा या चैत्यकृत्यादिभि-
र्ग्लानास्थानपुरादिधार्मिकसभाप्रख्यातनामा च या ॥ १०

ज्ञानं मोहमहांधकारदलने रत्नप्रदीपायते
ज्ञानं दुर्गतिदुर्गकूपपतने हस्तावलंबायते ।
गंभीरे भववारिधौ भवभृतां ज्ञानं सुपोतायते
ज्ञानं कामितवस्तुलाभविषये सत्कामधेनूयते ॥ ११

इत्येवं शुभदेशनां बहुविधां श्रुत्वा गुरूणां मुखा-
देषा दोषपराङ्मुखी जिनमते रक्ता विरक्ता भवे ।
सप्तक्षेत्रनिजार्थबीजवपनासक्ता विशेषात्पुन-
र्ज्ञानापुस्तकलेखने कृतमतिर्ज्ञाऊरिह श्राविका ॥ १२

तथ्यतुर्भिः संबंधः ।

श्रीशीलगणसूरीशपूज्यपट्टप्रतिष्ठितैः ।
बाल्यादपि महापुण्यश्रेण्या नित्यमधिष्ठितैः ॥ १३

श्रीमानतुंगसूरिभिराराध्यैस्तत्र यज्जयंत्याख्यं ।
प्रकरणमकारि शुभदं भगवत्यंगान्मनोहारि ॥ १४

तस्योपरि गुरुभक्त्या विदधे सुधिया मनोरमा वृत्तिः ।
श्रीमलयप्रभसूरिभिरिह या पूज्यैः प्रसन्नतमैः ॥ १५

तामिह सा नाऊका ज्ञानाराधनधिया सुगुरुभक्त्या ।
लेखितवती गुणवती महासती शुद्धशुभभावा ॥ १६

यावच्चारुमरीचिसंचयचिते चंद्रार्कयोर्मंडले
राजेते गगनश्रियो मणिमये दिव्ये चलत्कुंडले ।
ताराश्रेणिरियं पुनः सुकुसुमालंकारशोभावहा
तावत्पुस्तकमेतदद्भुततमं व्याख्यायतां सूरिभिः ॥ १७

221, 2. Upadesapada by HARIBADRASÛRI [उपदेशपदम्। हरिभद्रसूरिः].

Ends on Folio 158. R. ० L. १५८.

Begins:

नमिऊण महाभागं तिलोयनाहं जिणं महावीरं ।
लोयालोयमयंकं सिद्धं सिद्धोवएसत्थं ॥ १
वोच्छं उवएसपए ...

Folio 92:

महगिरिअज्जसुहत्थीदिट्ठंतो कालमासज्ज ॥ २
पाडलिपुत्त महागिरि अज्जसुहत्थी ययसेट्ठि वसुभूइ ।
वइदिसज्जेणीए जियपडिमाए लगत्थं च ॥ ३
दो थूलभद्दसीसा ज होइया आइमो घइघरंति ।
ठविउं गच्छ अतीउ कप्पोत्ति तमासिउ किरियं ॥ ४
एसणसुठ तिजुउ वसुभूइ गिहमि कारणगएण ।
दिट्ठे मोहावतीइ पारणवुड्डिउ विहिणा ॥ ५
नानं दुर्गतिम्हउ खलु तग्गुणकहणाए तउय बहुमाणो ।
गंभीरे भवज्झियधमं[1] पापमणा भोगसद्धाए ॥ ६ ॥
ज्ञानं कामि उवदेसपया इहं समखाया[2] ।
त्येवं शुभदेउद्धरिऊण मंदमतिविबोहणट्ठाए ॥ ३९
जाइणिमयहरियाए रइता एतेउ धम्मपुत्तेण
हरिभद्दायरिएणं भवविरहं इच्छमाणेण ॥ १०४० ॥

221, 4. **Upadesamala** by HEMACHANDRA [उपदेशमाला। हेमचन्द्रः].

Ends on Folio 223. R. $\frac{\text{धू}}{\text{ध}}$ L. २२३. In 505 gâthâs.

Gâthâ No. 501 :

हेममणिचंददप्पणसूररिसिप्पढमवज्जनामेहिं ।
सिरि अभयदेवसीसेहिं विरइयं परगणं इणमो॥५०१

An anagram on the author's name.

221, 5. **Karmastava** [कर्मस्तवः].

Ends on Folio 227. In 57 gâthâs.

221, 6. **Karmavipaka** [कर्मविपाकः].

Ends on Folio 237. In 168 gâthâs.

221, 7. **Sataka** [शतकम्].

Ends on Folio 244. In 111 gâthâs.

221, 8. **Sattariya** [सत्तरिया].

Ends on Folio 250. R. $\frac{\text{सू}}{\text{०}}$ L. २५०. In 91 gâthâs.

Ends:

गाहा य सत्तरीए चंदमहत्तरवयाणुसारेण ।
टीकाए नियमियाणं पगहिया होइ नउईए ॥ ९१
सत्तरिया संमत्ता ॥ प २५०

221, 9. **Prasamaratiprakarana** by UMÂSVÂTIVÂCHAKA [प्रशमरतिप्रकरणम् । उमास्वातिवाचकः].

Ends on Folio 270. R. $\frac{\text{सू}}{\text{०}}$ L. २७०.

In 313 âryâ verses.

Begins :

नाभेयाद्याः सिद्धार्थराजसूनुचरमाश्चरमदेहाः ।
पंचनवदशदशविधधर्मविधिविदो जयंति जिनाः ॥ १

जिनसिद्धाचार्योपाध्यायान्प्रणिपत्य सर्वसाधूंश्च ।
प्रशमरतिस्थैर्यार्थं वक्ष्ये जिनशासनात्किंचित् ॥ २

Ends:

जिनशासनार्णवादाकृष्टां धर्मकथिकामिमां श्रुत्वा ।
रत्नाकरादिव जरत्कपर्दिकामुद्धृतां भक्त्या ॥ ३१०

सद्भिर्गुणदोषज्ञैर्दोषानुत्सृज्य गुणलवा ग्राह्याः ।
सर्वात्मना च सततं प्रशमसुखायैव यतितव्यं ॥ ३११

यद्यसमंजसमिह च्छंदःशब्दसमयार्थतो मयाभिहितं ।
पुत्रापराधवत्तन्मर्षयितव्यं बुधैः सर्वं ॥ ३१२

सर्वसुखमूलबीजं [1]सर्वार्थविश्चयप्रकाशकरं ।
सर्वगुणसिद्धिसाधनधनमर्हच्छासनं जयति ॥ ३१३

प्रशमस्थितेन येनेयं कृता वैराग्यपद्धतिः ।
तस्मै वाचकमुख्याय नमो भूतार्थभाषिणे ॥ ३१४

इति श्रीमदुमास्वातिविरचितं प्रशमरतिप्रकरणं समाप्तमिति भद्रं भवतु लेखकवाचकस्य ॥ छ

221, 10. **Ekkavisathanapagarana** by SIDDHASENA [एक्कवीसट्ठाणापगरणम् । सिद्धसेनः].

Ends on Folio 274. R. सूत्र एक्क L. २७४. In 66 gâthâs.

221, 11. **Chhaththanapagarana** [छट्ठाणापगरणम्].

221. [12]. **Atmanusasana** [आत्मानुशासनम्].

Ends on Folio 285. R. $\frac{\text{सू}}{\text{नं}}$ L. २८९. In Mâgadhi. Incomplete.

222. Commentary on the **Dasavaikalikasutra**, by TILAKÂCHÂRYA [दशवैकालिकटीका । तिलकाचार्यः].

Folios 1 to 269 : 23½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 60 to 65 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 269.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{उं}}$ L. २६९. Illustrated. Dated Samvat 1314 = A.D. 1258.

Begins:

५० ॥ नमः श्रीपंचपरमेष्ठिभ्यः ॥

अर्हतः प्रथयंतु मंगलममी शृंगारयंतः सदा...

शय्यंभवस्य श्रुतरत्नसिंधोः
सर्वस्वभूतं दशकालिकं यत् ।
उद्धाटच ब्रह्मर्थसुवर्णकोशं
तद्भव्यसुग्राह्यमहं करोमि ॥ ९

Ends:

मोक्षं महानंदपदं समासादयति ॥ इति समाप्तौ ब्रवीमीति पूर्ववत् ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायां दशवैकालिकटीकायामुत्तरचूलिकायाष्टीका समाप्ता ॥

223. Kammapayadi with **Commentary** by MALAYAGIRI [कम्मपयडी सटीका । टी० मलयगिरिः].

Folios 1 to 276 : 14½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 100 to 108 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 275.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{एर्क}}$ L. २७९. Dated Samvat 1451 = A.D. 1395.

Commentary begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

प्रणम्य कर्मद्रुमचक्रनेमिं
नमत्सुराधीशमरिष्टनेमिं ।
कर्मप्रकृत्याः कियतां पदानां
सुखावबोधाय करोमि टीकां ॥१

Text begins :

सिद्धं सिद्धत्थसुयं वंदिय निद्धोयसव्वकम्ममलं ।
कम्मइगस्स करणइगुदयसइताणि वोच्छामि ॥ १

Text ends :

जस्स वरसासणवयवलवफरिसविकसियविमलमइकिरणो ।
विमलंति कम्ममइले सो मे सरणं महावीरो ।

Commentary ends :

कर्मप्रकृतिनिधानं बुद्ध्यर्थं येन मादृशां योग्यं ।
चक्रे परोपकृते श्रीचूर्णिकृते नमस्तस्मै ॥ ५

एतामतिगंभीरां कर्मप्रकृतिं विवृण्वता कुशलं ।
यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाश्नुतां लोकः ॥ ६

अरहंता मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
मंगलं साधवः सम्यक् जैनो धर्मश्च मंगलमिति ॥ ७

संवत् १४६१ वर्षे फागणवदि १२ बुधे अद्येह स्तंभतीर्थे कर्मप्रकृतिवृत्तिपुस्तकं लेखितमस्ति ॥ शुभं भवतु ॥

224 Parisishtaparva by HEMACHANDRA [परिशिष्टपर्व । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 225 : 24½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 80 to 85 aksharas in a line. The last eleven leaves (paper) have been added to complete the book. The palm-leaf folios are numbered as 183. Folio 214. R. सू ई एकै L. २१४.

Ends:

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचिते परिशिष्टपर्वणि स्थविरावलीचरिते महाकाव्ये आर्यरक्षितव्रतग्रहणपूर्वाधिगमवज्रस्वामिस्वर्गगमनतद्वंशविस्तारवर्णनो नाम त्रयोदशः सर्गः समाप्तः ॥ समाप्तं परिशिष्टपर्व. ॥ ग्रंथसंख्या ३९०० ॥

225. Kalpasutra [कल्पसूत्रम्].

Folios 1 to 156 : 13½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 42 to 45 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 156. R. ख ई फैं L. १९६. Dated Samvat 1247 = A. D. 1191.

Ends:

पज्जोसवणा कप्पदसा अट्ठमज्झयणं समत्तं ॥

संवत् १२४७ वर्षे आषाढसुदि ९ बुधेऽद्येह श्रीभृगुकच्छे समस्तराजावलीविराजितमहाराजाधिराज उमापतिवरलब्धप्रसादजंगमजनार्दनप्रतापचतुर्भुजश्रीमद्भीमदेवकल्याणविजयराज्ये एतत्प्रसादादवाप्तश्रीलाटदेशे निरूपितदंडश्रीसोभनदेवे अस्य निरूपणया मुद्राव्यापारे रत्नसीहप्रतिपत्तौ इह श्रीभृगुकच्छे श्रीमदाचार्यविजयसिंहसूरिपट्टोद्धरणश्रीमज्जिनशासनसमुच्चयआदेशनामृतपयःप्रपापालक आबाधजनपथिकाज्ञानश्रमपीलिनकर्णपुटपेयपरममोक्षास्पदविश्रामश्रीमदाचार्यश्रीपद्मदेवसूरिशिष्याणां हेतोः परमार्थमंडपपर्यूषणाकल्पं पं० साजणेन लिखितेति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ सं. २२००[1]

[1] १२००?

226. A collection of books in one manuscript [दशवैकालिकसूत्रमित्यादि].

Folios 1 to 174: 14 inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Samvat 1284 = A.D. 1228.

226, 1. Dasavaikalikasutra [दशवैकालिकसूत्रम्].

Ends on Folio 53. R. ६३ L. ५३.

226, 2. Pakshikasutra [पाक्षिकसूत्रम्].

Ends on Folio 78. R. थू ह्रां L. ७८.

226, 3. Ughaniryukti [ऊघनिर्युक्तिः].

Folios 79 to 174. Folio 174. R. सु ई एकै L. १७४.

Ends:

एसा अगुग्गहत्था फुडावियडाविसुद्धवंजणा इणमो ।
एक्कारससएहिं अट्ठहिं अहिएहिं संगहिया ॥ गा० ११०८

॥ संमत्ता ऊहनिजुत्ती ॥ छ

संवत् १२८४ वर्षे फाल्गुनामावस्यां सोमे अद्येह श्रीमदाघाटदुर्गे समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीजैत्रसिंहदेवकल्याणविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीजगत्सिंहे समस्तमुद्राव्यापारान् परिपंथयतीत्येवं काले प्रवर्त्तमाने सा० उद्धरसूनुना समस्तसिद्धांतोद्धारैकधुरंधरेण विशुद्धसिद्धांतश्रवणसमुद्भूतप्रभूतश्रद्धातिरेकेण परमार्हत सा० हेमचंद्रेण दशवैकालिकपाक्षिकसूत्रऊघनिर्युक्तिसूत्रपुस्तिका लेखिता लिखिता च ठ० साहडसुतश्रवणोपासक ठ० महिलणसुतखेमसिंहेन ॥ छ ॥ शिवमस्तु संघस्य ॥

227. Abhidhanachintamani by HEMACHANDRA [अभिधान-चिंतामणिः । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 190: 13¼ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 190. R. सु ७१ ० L. १९०.

228. Danaprakasa [दानप्रकाशः].

Folios 12 to 113: 12 inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 90 to 94 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 113. R. सु ला ३ L. ११३. Incomplete, the beginning and end alike being wanting.

229. Dharmabindu by HARIBHADRASÛRI, with the **Commentary** of MUNICHANDRASÛRI [धर्मबिंदुः सटीकः । मू० हरिभद्रसूरिः टी० मुनिचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 227: 13¼ inches long, 1½ inches broad. The last four folios are broken. Numbered as 183. Folio 217. R. सू ० ल्म L. २१७.

A form of इ in this MS. is ०. Dated Samvat 1181 = A.D. 1125. Commentary begins:

ए ॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

शुद्धन्यायवशायत्तीभूतसद्भूतसंपदे ।
पदे परे स्थितायास्तु श्रीजिनप्रभवे नमः ॥

जयंतु ते पूर्वमुनीशमेघा
यैर्विश्वमाश्वेव हतोपतापं ।
चक्रे [1]वृहद्धर्मप्वसिंधुपान-
प्रपन्नतुंगातिगभीररूपैः ॥

यच्चामानुस्मृतिमनयनयं सज्जतश्चित्रचक्षुः-
क्षेपाह्व्यांजनमनुसरन् लब्धशुद्धावलोकः ।

[1] वृहत्पार्वणसिंधु° ?

226. A collection of books in one manuscript [दशवैकालिकसूत्रमित्यादि].

Folios 1 to 174: 14 inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow. Dated Samvat 1284 = A.D. 1228.

226, 1. Dasavaikalikasutra [दशवैकालिकसूत्रम्].

Ends on Folio 53. R. $\frac{६}{३}$ L. ९३.

226, 2. Pakshikasutra [पाक्षिकसूत्रम्].

Ends on Folio 78. R. $\frac{४}{का}$ L. ७८.

226, 3. Ughaniryukti [उघनिर्युक्तिः].

Folios 79 to 174. Folio 174. R. $\frac{सु}{एकै}$ L. १७४.

Ends:

एसा अगुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणा इणमो ।
एक्कारससएहिं अट्ठहिं अहिएहि संगहिया ॥ गा० ११०८

॥ संमत्ता उहनिजुत्ती ॥ छ

संवत् १२८४ वर्षे फाल्गुनामावस्यां सोमे अद्येह श्रीमदाधा-
दुर्गे समस्तराजावलीसमलंकृतमहाराजाधिराजश्रीजैत्रसिंहदेवकल्या-
णविजयराज्ये तन्नियुक्तमहामात्यश्रीजगत्सिंहे समस्तमुद्राव्यापारान्
परिपंथयतीत्येवं काले प्रवर्त्तमाने सा० उद्धरसूनुना समस्तसिद्धांतो-
द्धारैकधुरंधरेण विशुद्धसिद्धांतश्रवणसमुद्भूतप्रभूतश्रद्धातिरेकेण पर-
माहत सा० हेमचंद्रेण दशवैकालिकपाक्षिकसूत्रउघनिर्युक्तिसूत्रपुस्तिका
लेखिता लिखित्वा च ठ० साहडसुतश्रवणोपासक ठ० महिलणसुतखे-
मसिंहेन ॥ छ ॥ शिवमस्तु संघस्य ॥

227. Abhidhanachintamani by HEMACHANDRA [अभिधान-चिंतामणिः। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 190: 13¼ inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 190. R. सु ६७ ० L. १९०.

228. Danaprakasa [दानप्रकाशः].

Folios 12 to 113: 12 inches long, 1½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 90 to 94 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 113. R. सु ला ३ L. ११३. Incomplete, the beginning and end alike being wanting.

229. Dharmabindu by HARIBHADRASÛRI, with the **Commentary** of MUNICHANDRASÛRI [धर्मबिंदुः सटीकः। मू० हरिभद्रसूरिः टी० मुनिचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 227: 13¼ inches long, 1½ inches broad. The last four folios are broken. Numbered as 183. Folio 217. R. सूं ० ल ग्रं L. २१७.

A form of इ in this MS. is ०. Dated Samvat 1181 = A.D. 1125. Commentary begins:

ॐ ॥ ऊँ नमः सर्वज्ञाय ॥

शुद्धन्यायवशायत्तीभूतसद्भूतसंपदे ।
पदे परे स्थितायास्तु श्रीजिनप्रभवे नमः ॥

जयंतु ते पूर्वमुनीशमेधा
यैर्विश्वमाश्वेव हतोपतापं ।
चक्रे [1]वृहद्ब्रह्मप्वसिंधुपान-
प्रपन्नतुंगातिगभीररूपैः ॥

यन्नामानुस्मृतिमनयनयं सज्जतश्चित्रचक्षुः-
क्षेपाहिव्यांजनमनुसरन् लब्धशुद्धावलोकः ।

[1] वृहत्पार्वणसिंधु° ?

सद्यः पश्यत्यमलमतिहृन्मेदिनीमध्यमग्रं
गंभीरार्थं प्रवचननिधिं भारतीं तां स्तवीमि ।
विदधामि धर्मबिंदोरतिविरलीभूतगर्भपदबिंदोः ।
भव्यजनोपकृतिकृते यथाबोधं विवृतिमेनां ॥

Text begins:

प्रणम्य परमात्मानं समुद्धृत्य श्रुतार्णवात् ।
धर्मबिंदुं प्रवक्ष्यामि तोयबिंदुमिवार्णवात् ॥

Text ends:

स तत्र दुःखविरहादत्यंतसुखसंगतः ।
तिष्ठत्ययोगो योगींद्रवंद्यस्त्रीजगतीश्वर[1] ॥ इति ।

Commentary ends:

जगत्त्रयंपरमेश्वर इति ॥ छ

इति श्रीमुनिचंद्रसूरिविरचितायां धर्मबिंदुप्रकरणवृत्तौ विशेषतो — — ध्यायः समाप्तः ॥ संवत् ११८१ वैशाखवदि ५ — — — लिखितं — — ग्रं० ३००० ॥

230. Suktavali by LAKSHMAṆA [सूक्तावलिः । लक्ष्मणः]

Folios 1 to 96: 12½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 73 to 78 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

सूक्तिरत्नसुधासिंधुं ध्यात्वा श्रीश्रुतदेवतां ।
सूक्तानां संग्रहं चक्रे लक्ष्मणो लक्षसूक्तिकं ॥ १ ॥

अथ जिनस्तुतिः

अथ कविः

कवेः श्रीवामदेवस्य कामदेवस्य धन्विनः ।
वाणीव पंचबाणीव न लभ्या कस्य मानसे ॥ १
कवींद्राश्च करींद्राश्च मदमंथरगामिनः ।
वने च स्थातुमिच्छंति भवने वावनीभृतः ॥ २
कवेः श्रीकालिदासस्य तस्य किं स्तुमहे वयम् ।
यस्य काव्यत्रयीं श्रुत्वा मर्त्योपि विबुधो भवेत् ॥ ३
स्तोतुमेककविं न श्रीवाल्मीकिमृषयो विदुः ।
द्वितीयो यस्य नास्त्येव स कथं प्रथमः कविः ॥ ४
स एव पदविन्यासस्ता एवाक्षरपंक्तयः ।
वक्रे वक्रे मनुष्याणां क्वापि क्वापि विदग्धता ॥ ५
सुभाषितरसास्वादबद्धरोमांचकंचुकाः ।
विनापि कामिनीसंगं कवयः सुखमासते ॥ ६
लंघिताः कवयः स्थाने पदन्यासैर्मुरारिणा ।
पुराप्येष त्रिपद्यापि त्रिलोकीमप्यलंघयत् ॥ ७
जीयाद्बुधसुधाधुन्याः क्षुब्धबुधःप्रभवाचलः ।
यद्भंगाश्लेषमासाद्य भंगः कविभिराश्रितः ॥ ८
आहतप्रतिभाः केचित्केचिदाहतनिःप्रभाः ।
घटदीपनिभाः केचित्केचिट्टुंथानुसारिणः ॥ ९
कवयः कालिदासाद्याः कवयो वयमप्यमी ।
मेरौ च परमाणौ च पदार्थत्वव्यवस्थितिः ॥ १०
कवीनामगलद्दर्पो नूनं वासवदत्तया ।
शक्त्येव पांडुपुत्राणां गतया कर्णगोचरम् ॥ ११

सद्यः पश्यत्यमलमतिहन्मेदिनीमध्यमग्रं
गंभीरार्थं प्रवचननिधिं भारतीं तां स्तवीमि ।
विदधामि धर्मबिंदोरतिविरलीभूतगर्भपदबिंदोः ।
भव्यजनोपकृतिकृते यथाबोधं विवृतिमेनां ॥

Text begins:

प्रणम्य परमात्मानं समुद्धृत्य श्रुतार्णवात् ।
धर्मबिंदुं प्रवक्ष्यामि तोयबिंदुमिवार्णवात् ॥

Text ends:

स तत्र दुःखविरहादत्यंतसुखसंगतः ।
तिष्ठत्ययोगो योगींद्रवंद्यस्त्रीजगतीश्वर[1] ॥ इति ।

Commentary ends:

जगत्त्रयंपरमेश्वर इति ॥ छ

इति श्रीमुनिचंद्रसूरिविरचितायां धर्मबिंदुप्रकरणवृत्तौ विशेषतो - - ध्यायः समाप्तः ॥ संवत् ११८१ वैशाखवदि ६ - - - - लिखितं - - ग्रं० ३००० ॥

230. Suktavali by LAKSHMANA [सूक्तावलिः । लक्ष्मणः]

Folios 1 to 96: 12½ inches long, 1½ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 73 to 78 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥
सूक्तिरत्नसुधासिंधुं ध्यात्वा श्रीश्रुतदेवतां ।
सूक्तानां संग्रहं चक्रे लक्ष्मणो लक्षसूक्तिकं ॥ १ ॥
अथ जिनस्तुतिः ...

अथ कविः

कवेः श्रीवामदेवस्य कामदेवस्य धन्विनः ।
वाणीव पंचबाणीव न लग्ना कस्य मानसे ॥ १

कवींद्राश्च करींद्राश्च मदमंथरगामिनः ।
वने च स्थातुमिच्छंति भवने वावनीभृतः ॥ २

कवेः श्रीकालिदासस्य तस्य किं स्तुमहे वयम् ।
यस्य काव्यत्रयीं श्रुत्वा मर्त्योपि विबुधो भवेत् ॥ ३

स्तोतुमेककविं न श्रीवाल्मीकिमृषयो विदुः ।
द्वितीयोऽयस्य नास्त्येव स कथं प्रथमः कविः ॥ ४

स एव पदविन्यासस्ता एवाक्षरपंक्तयः ।
वक्रे वक्रे मनुष्याणां क्वापि क्वापि विदग्धता ॥ ५

सुभाषितरसास्वादबद्धरोमांचकंचुकाः ।
विनापि कामिनीसंगं कवयः सुखमासते ॥ ६

लंघिताः कवयः स्थाने पदन्यासैर्मुरारिणा ।
पुराप्येष त्रिपद्यापि त्रिलोकीमप्यलंघयत् ॥ ७

जीयाद्व्यसुधाधुन्याः सुबंधुःप्रभवाचलः ।
यद्भंगाश्लेषमासाद्य भंगः कविभिराश्रितः ॥ ८

आहतप्रतिभाः केचित्केचिदाहतनिःप्रभाः ।
घटदीपनिभाः केचित्केचिट्टंथानुसारिणः ॥ ९

कवयः कालिदासाद्याः कवयो वयमप्यमी ।
मेरौ च परमाणौ च पदार्थत्वव्यवस्थितिः ॥ १०

कवीनामगलद्दर्पो नूनं वासवदत्तया ।
शक्त्येव पांडुपुत्राणां गतया कर्णगोचरम् ॥ ११

निःश्वासोऽपि न निर्याति बाणे हृदयवर्त्तिनि ।
किं पुनर्विकटाटोपपदबंधा सरस्वती ॥ १२
संति श्वान इवासंख्या जातिभाजो गृहे गृहे ।
उत्पादका न बहवः कवयः सरभा इव ॥ १३
उच्छ्वासांतेप्यखिन्नास्ते येषां वक्त्रे सरस्वती ।
कथमाख्यायिकाकारा न ते वंद्या कवीश्वराः ॥ १४

अथ काव्यम्

लक्ष्मीः सुवर्णरूपापि पाणिपादे विलंबते ।
भूषयत्यंतरात्मानं वर्णरूपाऽपि भारती ॥ १
अपूर्वसूक्तिसद्वस्तुः कोपि काव्यफले रसः ।
चर्वणे सर्वसामान्ये स्वादुज्ञो विरलो जनः ॥ २
अपूर्वः सूक्तिकोशोयं दृश्यते तव भारति ।
अव्यये व्ययमायाति व्यये याति च विस्तरम् ॥ ३
धरित्र्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
मूढैः पाषाणखंडेषु रत्नसंज्ञा नियोजिता ॥ ४
ते धन्यास्ते महात्मानस्तेषां लोके स्थिरं यशः ।
यैर्निबद्धानि काव्यानि ये च काव्येषु कीर्त्तिताः ॥ ५
चोद्धारो मत्सरग्रस्ताः प्रभवः स्मयदूषिताः ।
अबोधोपहताश्चान्ये जीर्णमंगे सुभाषितम् ॥ ६
किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मता ।
परस्य हृदये लग्नं न घूर्णयति तच्छिरः ॥ ७
काव्यं किमपि तद्वाच्यमर्वाचीनं करोति यत् ।
श्रुतमात्रममित्राणां वक्त्राणि च शिरांसि च ॥

भवतस्तुल्यतामेति न सोमो न दिवाकरः ।
यस्य दातुः परिश्रांतो न रात्रौ न दिवा करः ॥ १
क्षणमप्यनुगृह्णाति यं दृष्टिस्तेनुरागिणी ।
ईर्ष्ययेव त्यजत्याशु तं नरेंद्र दरिद्रता ॥ २
दरिद्रान्सृजतो धातुः कृतार्थान्कुर्वतस्तव ।
श्रीकीर्त्तीश न जानीमः कः श्रमेण विरंस्यति ॥ ३
राजंस्तवासिपत्रस्य राजते पुष्करावली ।
कालाहूतद्विषल्लेखलिखितेवाक्षरावली ॥ ४
अमी पानकरंकाभाः संप्राऽपि जलराशयः ।
त्वद्यशोराजहंसस्य पंजरं भुवनत्रयम् ॥ ५
सर्वदा सर्वदोसीति मिथ्या संस्तूयसे बुधैः ।
नास्यो लेभिरे पृष्ठं न वक्षः परयोषितः ॥ ६
अगम्यगमनात्प्रायः प्रायश्चित्तीयते जनः ।
अगम्यं त्वद्यशो याति सर्वत्राऽपि प्रपूज्यते ॥ ७
इयता स द्युसद्गोपि विचिकित्सां चिकित्सति ।
श्रुतिर्न यदहल्यादौ जारेत्येनं जुगुप्सते ॥ ८
उष्मायमाणया तन्वा दृशा बाष्पायमाणया ।
नद्यः शुष्यंति पुष्यंति विंध्ये यस्यारियोषिताम् ॥ ९
दिशः पटपटायंते गगनं लोहितायते ।
कर्णतालास्तसिंदूरे हास्तिके यस्य सर्पति । १०
भयमेकमनेकेभ्यः शत्रुभ्यो युगपत्सदा ।
ददासि तच्च तेनास्ति राजंश्चित्रमिदं महत् ॥ ११

सौकरं रूपमास्थाय हरिणाप्युद्धृता मही ।
असौकरं त्वया कृत्वा राजंश्चित्रमिदं महत् ॥ १२

चित्रं कारणमन्यत्र कार्यमन्यत्र दृश्यते ।
महान्प्रतापो देवस्य द्राहस्तु हृदि विद्विषाम् ॥ १३

दोषाणां च गुणानां च त्वयि संख्या न विद्यते ।
गुणानामप्रमेयत्वाद्दोषाणामप्यसंभवात् ॥ १४

भूभृद्वंशप्रसूतानां धनुषां च द्विषां च यः ।
जीवापकर्षणं चक्रे समं समरसीमनि ॥ १५

आशंकितभुजाशीरे नाशीरे यस्य सर्पति ।
स्पर्द्धयेव प्रसर्पति प्राणाः प्रत्यर्थिभूभृताम् ॥ १६

सोमेश्वरस्येतौ ।

मन्ये वास्तव्यमेवासीत्त्वच्चापंहृदि विद्विषाम् ।
रणभूमौ नमत्यस्मिन्नेमुस्ते कथमन्यथा ॥ १७

वाहडस्य ।

प्रायेण सर्वे पश्यंति विपरीतं विनश्वराः ।
यतः कांचनगोरोपि काल एवासि विद्विषां ॥ १८

तुलामारुह्य रविणा वृश्चिके निहितं पदम् ।
भवता शिरसि न्यस्तमयत्नेनैव भोगिनाम् ॥ १९

विचरेदेकपाद्धर्मः कथमस्मिन्कलौ युगे ।
यदि वंशस्त्वदीयोयं न स्यादस्यावलंबनम् ॥ २०

असिंदूरेण सीमंता माभूत्तेयोषितामिति[1] ।
त्यक्त्वा प्रयांतु सीमंतादसिं दूरेण तेरयः ॥ २१

किं कृतेन न यत्र त्वं यत्र त्वं किमसौ कलिः ।
कलौ चेद्भवतो जन्मकृतिरस्तु कृतेन किं ॥ २२

पद्मानां नालदंडेषु देहदंडेषु कामिनाम् ।
दृश्यंते यदि नान्यत्र त्वयि रक्षति कंटकाः ॥ २३

कीर्त्तिस्ते जातजाड्येव चतुरंभोधिमज्जनात् ।
आतपाय जगन्नाथ गता मार्त्तंडमंडलम् ॥ २४

अपूर्वेयं धनुर्विद्या भवता शिक्षिता कुतः ।
मार्गणौघः समभ्येति गुणो याति दिगंतरम् ॥ २५...

231. Uvaisutra [उवाईसूत्रम्].

Folios 1 to 48: $28\frac{1}{2}$ inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 47. R. $\frac{\text{सं}}{\text{मो}}$ L. ४७. Dated Samvat 1326 = A.D. 1270.

232. Vritti on the **Uvaisutra** by ABHAYADEVA [उवाईसूत्रस्य वृत्तिः । अभयदेवः].

Folios 1 to 105: agreeing in all respects with 231, and of same date. Folio 105. R. $\frac{\text{सु}}{\text{ल्हे}}$ L. १०५.

233. Rayappasenai [रायप्पसेणइ].

Folios 1 to 66: agreeing in all respects with 231, and of same date. Folio 66. R. $\frac{\text{सु}}{\text{फ्}}$ L. ६६. The "granthâgra" is given as 2078.

234. Commentary on the foregoing by MALAYAGIRI [तस्या एव टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 193: agreeing in all respects with 231, and of same date.

Ends:

ताडनानि कशाघाताः ॥

इति श्रीमलयगिरिविरचिता राजप्रश्नीयोपांगस्य वृत्तिका समर्थिता ॥ यादृशं० ॥ संवत् १३२६ माघ - - -

235. **Jnatadharmakatha** [ज्ञाताधर्मकथा].

Folios 1 to 154: agreeing in all respects with 231. Dated Samvat 1307 = A. D. 1251. Folio 153. R. $\frac{\text{सु}}{\text{६}}$ L. १५३. The "granthâgra" is given as 5065.

236. **Commentary** on the foregoing by ABHAYADEVASÛRI [तस्या एव टीका। अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 120: agreeing in all respects with 235, and of same date. Folio 120. R. $\frac{\text{सु}}{\text{६}}$ L. १२०.

Ends:

अनुष्टुभां सहस्राणि त्रीणि सप्तशतानि च ॥ छ ॥

संवत् १३०७ वर्षे ॥

अस्तीह श्रेष्ठपर्वप्रचयपरिचितः क्ष्माभृदाम्नप्रतिष्ठः
सच्छायश्चारुवर्णः सकलसरलतालंकृतः शास्त्रवृत्तः ।
पल्लीवालाख्यवंशो जगति सुविदितस्तत्र मुक्तेव साधुः
साधुव्रातप्रणंता वरहुडिरिति सत्ख्यातिमान्नेमडोऽभूत् ॥ १

तस्योच्चैस्तनया विशुद्धविनयास्तत्रादिमो राहडो
जज्ञेऽतः सहदेव इत्यभिधिया लब्धप्रसिद्धिर्जने ।
उत्पन्नो जयदेव इत्यवहितस्वांतः सुधर्मे तत-
स्तत्राद्यस्य सदा प्रिया प्रियतमा लक्ष्मी तथा नाइकिः ॥२

आद्याया जिनचंद्र इत्यनुदिनं सद्धर्मकर्मोद्यतः
पुत्रश्चाहिणिसंज्ञिता सहचरी तस्य त्वमी सूनवः ।
ज्येष्ठोऽभूत्किल देवचंद्र इति यो द्रव्यं व्ययित्वा निजं
सत्तीर्थेषु शिवाय संघपतिरित्याख्यां सुधीर्लब्धवान् ॥ ३

नामंधराख्योऽथ महाधराख्यो-
ऽतो [1]वीरधवलाभिधभीमदेवौ ।

पुत्री तथा धाहिणिनामिकाभू-
त्सर्वेपि जैनांघ्रिसरोजभृंगाः ॥ ४

श्रीदेवभद्रगणिपादसरोरुहाले-
र्भक्त्या नमद्विजयचंद्रमुनीश्वरस्य ।
देवेंद्रसूरिसुगुरोः पदपद्ममूले
तत्रांतिमौ जगृहतुर्यतितां शिवोक्तो[1] ॥ ५

नाइकेस्तु सुता जातास्तत्र जेष्ठो धनेश्वरः ।
खेत्तनाम्नी प्रिया तस्य अरसिंहादयः सुताः ॥ ६

द्वैतीयीकः सुसाधुश्रुतवचनसुधास्वादनातृप्तचित्तः
श्रीमज्जैनेंद्रबिंबप्रवरजिनगृहे प्रोल्लसत्पुस्तकादौ ।
सप्तक्षेत्र्यां प्रभूतव्ययितनिजधनो लाहडो नामतोभूत्
लक्ष्मश्रीरित्यभिख्या सुचरितसहिता तस्य भार्या सदाय

अभयकुमाराभिख्यस्तृतीयोऽजनि नंदनः ।
यो दध्रे मानसं धर्मश्रद्धासंबंधबंधुरं ॥ ८

धर्मे सहाया सहदेवसाधोः
सौभाग्यदेवीति बभूव जाया ।
पुत्रौ च षेढाभिधगोसलाख्यौ
प्रभावकौ श्रीजिनशासनस्य ॥ ९

किं च ।

यौ कृत्वा गुणसंघकेलिभवनं श्रीसंघमुच्चैस्तरां
श्रीशत्रुंजयरैवतप्रभृतिषु प्रख्याततीर्थेषु च ।
न्यायोपार्जितमर्थसार्थनिवहं स्वीयं व्ययित्वा भृशं
लेभाते सुचिराय संघपतिरित्याख्यां स्फुटां भूतले ॥ १०

[1] शिवोक्तौ ?

आद्यस्य जज्ञे किलषी च देवी
नाम्ना कलत्रं सुविवेकपात्रं ।
तथा सुता जेहडहेमचंद्र-
कुमारपालाभिधपासदेवाः ॥ ११

अभवद्गोसलसाधोर्गुणदेवीति वल्लभा ।
नंदनो हरिचंद्राख्यो देमतीति च पुत्रिका ॥ १२

जयदेवस्य तु गृहिणी जाल्हणदेवीति संज्ञिता जज्ञे ।
पुत्रस्तु वीरदेवो देवकुमारश्च हाभूश्च ॥ १३

शुभशीलशीलनपरा अभवंस्तेषामिमाः सधर्मिण्यः ।
विजयसिरी देवसिरी हरसिणिसंज्ञा यथासंख्यं ॥ १४

एवं कुटुंबसमुदय उज्ज्वलवृषविहितवासनाप्रचयः ।
सुगुरोर्गुणगणसुगुरोः शुश्राव सुदेशनामेवं ॥ १५

दानशीलतपोभावभेदाद्धर्मश्चतुर्विधः ।
अग्रणी यः सदा भव्यैर्भाव्यो मोक्षपदप्रदः ॥ १६

विषयजसुखमिच्छोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदशरंभिणो[1] भावनाः किं
तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ १७

ज्ञानाभयोपग्रहदानभेदा-
त्तच्च त्रिधा सर्वविदो वदंति ।
तत्रापि निर्वाणपथैकदीपं
संज्ञानदानं ------

237. Commentary on the **Uttaradhyayana**, by ŚÂNTYÂCHÂRYA [उत्तराध्ययनस्य टीका । शान्त्याचार्यः].

Folios 1 to 395: 28½ inches long, 2¼ inches broad. 12 to 14 lines in a folio. 133 to 140 aksharas in a line.

Begins:

ए० ॥ नमो वीतरागाय ॥

शिवदाः संतु तीर्थेशा विघ्नसंघातघातिनः ।
भवकूपोद्धृतौ येषां वाग्वरत्रायते नृणां ॥ १

238. Commentary on the **Vyavaharasutra** by MALAYAGIRI [व्यवहारसूत्रस्य टीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 314: 31½ inches long, 2 inches broad. Numbered as 183. Folio 314. R. सू / ल्ल / एक L. ३१४. Contains the ṭîka on the first khaṇḍa of the work. The "granthâgra" is given as 10,878.

Begins:

नमः सर्वविदे ॥

प्रणमत नेमिजिनेश्वरमखिलप्रत्यूहतिमिररविबिंबं ।
दर्शनपथमवतीर्णं शशिवद्दृष्टेः प्रसत्तिकरं ॥ १

Ends:

तत्रापि निर्वाणपथैकदीपं
सज्ज्ञानदानं प्रवरं वदंति ॥ १८
कालानुभावान्मतिमांद्यतश्च
तच्चाधुना पुस्तकमंतरेण ।
न स्यादतः पुस्तकलेखनं हि
श्राद्धस्य युक्तं नितरां विधातुं ॥ १९
इत्याकर्ण्य सकर्णस्तत्श्च निजभुजसमर्जितधनेन ।
व्यवहाराद्यसुखंडस्य पुस्तकं लेखयामास ॥ २०
यावद्व्योमसरोवरे० ॥ २१ ॥ मंगलमस्तु ॥ ग्रं० १०८७८

239. Parsvanathacharitra by DEVABHADRAGANI [पार्श्वनाथचरित्रम् । देवभद्रगणिः].

Folios 1 to 313 : 31½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 135 to 141 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 313. R. स्ता र्त्ता ३ L. ३१३.

Begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

वम्ममहामहिमुद्धरिउ मिच्छुणो जस्स विहियसत्तसिरो ।
दोउं साहेज्जं पिवउ वद्धिउ सहइ भुयगवइ ॥ १

ɜ :

तित्थंमि वहंत तस्स भयवउं तियसवंदणिज्जंमि ।
चंदकुलंमि प्रसिद्धो विउलाए वइरसाहाए ॥
सिरिवद्धमाणसूरी अहेसितव[र]नाणचरणरयणनिही ।
जस्सवि सुमरंतो लोगो रोमंचमुव्वहइ ॥
तस्सासि दोन्नि सीसा जयविरुयाया दिवायरससिव्व ।
आयरियजिणेसरबुद्धिसागरायरियनामाणो ॥
तेसिं च पुणो जाया सीसा दो महियलंमि सुपसिद्धा ।
जिणचंदसूरिनामो बीउं ऽभयदेवसूरित्ति ॥
सिद्धंतवित्तिविरयणपगरणउवयरियभव्वलोयाण ।
को ताण गुणलवंपि हु होज्ज समत्थो पवित्थरिउं ॥
तेसिं विणेयस्स पसन्नचंदसूरिस्स सव्वगुणनिहिणो ।
पयपउमसेवगेहिं सुमइउवज्झायसिस्सेहिं ॥
संवेगरंगमालाराहणसत्थं जगंमि वित्थरियं ।
रइयं च वीरचरियं जेहिं कहारयणकोसा य ॥
सोवन्निंडियमंडियमुणिसुव्वयवीरभवणरमणीए ।
भरुयत्थे तेहिं ठिए मंदिरे आमदत्तस्स ॥

सिरिदेवभद्दसूरीहिं विरइयं पासनाहचरियमिमं ।
लिहियं पढमिल्लुय पोत्थयंमि गणिअमलचंदेण ॥
इह इं जे उ वयरिया मुणिगिहिणो ते सवि नंदंतु ।
काराविय च एयं जेहिं ते पुण निसामेह ॥
जयपयडवियडवायडकुलमंदिरजयपडायपडितुल्लो ।
कप्पडवाणिज्जपुरे सेठी गोवद्धणो आसि ॥
वावन्नसिहरमणहरसुवन्नवरकलससोहमाणसिरं ।
जिणवासपहुभवणं जेणं काराविय तुंगं ॥
तस्स सुउ सोट्ठाकुच्छिसंभवो सेट्ठि जज्जणागोत्ति ।
छत्तावल्लिनिवासी अहेसि सावयगुणाणुगउ ॥
तस्स सुया सुंदरिकुच्छिसंभवा सिद्धसेट्ठिवीरो य ।
अन्नो य भाइणेज्जो सुउ जसणागसेट्ठित्ति ॥
जिणभवणबिंबपोत्थयसंघत्थसुतित्थजत्तकरणेण ।
नियजम्मजीवियाणं फलमुवलद्धं जए जेहिं ॥
अह हेममयं व विभूसणेहिं णेगेहिं सेट्ठीवीरेण ।
सिरिपासनाहबिंबं सुट्ठु पइट्ठावियं लट्ठं ॥
पित्तियसुयगग्गयसेट्ठिआमसहिएण परमरिद्धीए ।
काऊण तित्थजत्तं निव्विग्घं संघजुत्तेणं ॥
वीरसुएण य जसदेवसेट्ठिणा नन्नइकुरेणं च ।
काराविय सुहबोहं परमेसरपासचरियमिमं ॥
काले वसुरसरुद्दे विक्कमाउ सिद्धमिमं ।
अणुचियमिह सूरीहिं खमियव्वं सोहियव्वं च ॥
इय विमलकेवलालोयलोइयालोयलोयभावस्स ।
बहुसत्थसमुद्धरिए पासजिणिंदस्स व वरचरिए ॥

नेव्वाणलंभनामो विहुणियसव्वंगिवग्गसंतावो ।
पंचमउ पंचमउ समत्थिउ एस पत्थावो ॥

निप्पत्तिमुवगयमिमं मुणिसुव्वयसामिणो पसाएण ।
अंबासुदरिसणावंभसंतिसुयदेवयाणं च ॥

एयं तिलोयपहुपासजिणेसरस्स
जे सुंदरं चरियमेक्कमणा कहिंति ।
जे वा पढंति निसुणंति धरंति चित्ते
[1]भत्तिभरेक्कहियया सह संथुणंति ॥

ते रोगसोगधणनासपवासवेरि-
भूयाइसंभवमहादुहविप्पमुक्का ।
भोत्तूण वंछियसुहाइ जणाण हज्जा
सज्जो लहंति सुरलोयसिरिं सिवं च ॥

मंगलमस्तु ॥ इति श्रीप्रसन्नचंद्रसूरिपादसेवकश्रीदेवभद्राचार्यविरचितं पार्श्वचरितं समाप्तम् ॥ ६२ ६२

240. Tilayasundarirayanachudakaha by DEVENDRAGAṆI [तिलयसुंदरिरयणचूडकहा । देवेंद्रगणिः].

Folios 1 to 109: 27 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 136 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 109. R. $\frac{\text{सु}}{\text{उ}}$ L. १०९.

Begins:

जयइ मुहकंतिनिज्जियसारयरयणीयरा सुयदेवी ॥
दुत्तरसुयरयणायरतरणतरंडोवमपसाया ॥ २
इय नमिउं वीरजिणं थोऊण सरस्सइं च भावेण ।
भवियजणबोहत्थं उवएसं किंचि वोच्छामि ॥ ३

Ends :

देहे संपत्तमहंतचक्कवट्टिभोगो महाकुलुप्पन्नाइंहिं पुव्वभवभारियाहिं संगउं । घेत्तूण सामंनं अहिज्जिऊण सुत्तं काऊण समणगुणपरिवालणं । उप्पाडिऊण सयललोयालोयप्पयासयं केवलनाणं जंमजरामरणरोयसोयपरंमुहं[1] विगयनिस्सेसदुहं निरुपमसासयसोखं पाविही मोखंति । ता भो महाराय समासएउ एयं साहियं रयणचूडचरियं जं तए मुट्ठंति[2] भणिऊण उवसंहरिया धम्मकहा भगवया गोयमसामिणा । सेणिउवि राया परितुट्ठचित्तो मुहो जिणपूयणाईणं थेवाणवि महंतो सुहाण बंधोत्ति सकोउगो विंदिऊण गोयमसामीसपरियणो गउं सनयरंति ।

सोऊण चरियमेयं तु रयणचूडाइयाण सत्ताणं ।
जिणपूयाइसु जुत्तो कायव्वो भव्वसत्तेहिं ॥
मिच्छत्तमोहमहणं भवसायरतरणपवहणं परमं ।
[3]कुसुमयविणेसणं सिरिजिणिंदवरसासणं जयउं ॥
सयलजयजंतुपत्थियसुहफलया कप्पपायवलयत्त[4] ।
सग्गोवसग्गसंगमनिबंधणं जयइ जिणपूया ॥
सयलसुहसिद्धिकरणो दुहहरणो पयडपावविसहरणो ।
जिणसासणस्स सारो जयइ सया पंचनवकारो ॥

---

[1] °परंमुहं ? [2] पुट्ठंति ? [3] कुसमय° ? [4] °ल्लयव्व ?

धणउ धणकामीणं कामत्थीणं च सव्वकामकरो ।
दाणाइउंवि धम्मो जिणिंदभणिउ जए जयइ ॥
भइं सरस्सईदेवीएं समणुभावउ जीमे[1] ।
मंदमइविउसाणं तहा सुविउसायए पुरिसो ॥
सिरिदेवसूरी दुव्वहसीलंगगुणगणाधरणो ।
उज्जयविहारनिरउ तग्गच्छे तयणु संजाउ ॥
सिरि नेमिचंदसूरी कोमुइचंदोव्व जणमणानंदो ।
तयणु महिवलयपसरियनिम्मलकित्ती विमलचित्तो ॥
समणगुणदुव्वहधुराधारणधोरेयभावमणुपत्तो ।
सिरिउज्जोयणसूरी सोमतणू सोमदिट्ठी य ॥
धम्मोव्व मुत्तिमंतो पयपंकयरेणुनासियतमोहो ।
जसदेवसूरिनामो रविव्व नवतेयसा जुत्तो ॥
दूरविणिज्जियमयणो रूवेण मणेण सयलगुणनिलउ ।
आणंदियसयलजणो पवरो पज्जुन्नसूरिवरो ॥
निविडमइमुणियदुग्गमकव्व जीवोव्व नायसत्थत्थो ।
मुद्धसूरियमेयमयणो सरिवरो माणदेवोत्ति ॥
उद्दामकित्तिसद्दो मणहरदेहो महामई कुसलो ।
दंसणमेत्ताणंदियजिणवयणपउट्ठलोगोवि ॥
पयडियवरसत्थत्थो वयणट्ठियसरसइ व्व पटुवयणो ।
सिरिदेवसूरिनामो समत्थलोगम्मि विक्काउ ॥
तह चेव तम्मि गच्छे उज्जोयणसूरिणो पवरसीसो ।
जाउ गुणरयणनिही उवज्झाउ अंबदेवोत्ति ॥

कोमुइमयंकमंडलसोमसरीरस्स संतचित्तस्स ।
वरमइणो धम्मसहोदरेण मुणिचंदसूरिस्स ॥
गणिणा देविंदेणं [1]सासावयवेण तस्स तणुमइणा ।
एसा कहिया २ अक्करबंधेण संखित्ता[2] ॥
आणंदियविउसासु अच्चासु कहासु विज्जमाणासु ।
एसा हासढाणं जाणंतेणेवि विउमाणं[3] ॥
कलहंसगमविलासेणं संवरं[4] नोहु घइवलिपुट्ठो ।
हासट्ठाणं जायइ जणंमि निस्संसयं जेण ॥
किं तु इह सुयणुरयणा हासो च्चियमवि हसंति न कयावि ।
अविय कुणंति महग्घं गुणाणसारोवणेणेत्थ[5] ॥
इइ भवति - - - - - - - - - - - - ।
एसा कहिया रइया तेण प्पणो णुसरणत्थं । ६१
तोणुग्गहं कुणंतो सुणंतु गिण्हंतु निग्गुणंपि इमं ।
सोहंतु दोसजालं दक्खिन्नमहोयही सुवणा ।
पज्जुन्नसूरिणो धम्मनच्चुएणं व्व सुवणुसारेण ।
गणिणा जसदेवेणं उद्धरिया पढमपई ॥ - - - -

ण्णनफलं समाप्तं रत्नचूडकहा ॥ ६१

वत् १२२१ ज्येष्ठसुदि ९ शुक्रदिने अद्येह श्रीमदणहिल-पाटके महाराजाधिराजजिनशासनप्रभावकपरमश्रावकश्रीकुमरपाल-देवराज्ये श्रीवड्डापल्यां च श्रीकुमरपालदेवप्रसादास्पदश्रीधारावर्ष-नरेंद्रराज्ये श्रीचक्रेश्वरसूरिश्रीपरमानंदसूरिप्रभूपदेशेन बड्डापल्लिपुरी-वास्तव्य श्रे० पूमाश्रावकेण आशाचंद्रआशाधरपोइणिछाहिणिराजूप्र-

[1] सीसा°? [2] संखित्ता? [3] विउसाणं? [4] संचरं? [5] गुणाणमारोवणेणेत्थ?

मुखमानुषमानुषसमेतेन[1] इदं ज्ञाताधर्मकथांगरत्नचूडकथापुस्तकं लेखितमिति ॥ शिवमस्तु०

श्रीचक्रेश्वरसूरिश्रीपरमानंदसूरिश्रीयशःप्रभसूरीणां - - - -

241. **Prasnavyakaranadisutratikah** [प्रश्नव्याकरणादिसूत्रटीकाः].

Injured. The folios are 32½ inches long, 2¼ inches broad.

242. **Sukritangasutra** with its **Niryukti** and a **Commentary** by SILÂCHÂRYA. [सुकृतांगसूत्रं निर्युक्तिटीका च । टी० शीलाचार्यः].

Folios 1 to 463 : 32½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 122 to 132 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 463. R. स्तो ६ L. ४६३. The "granthâgra" is given as 13,000.

Ends :

समाप्ता चेयं सुकृतांगसूत्रस्य टीका कृता चेयं शीलाचार्येण वाहरिगणिसहायेन ॥

243. **Karmagrantha** by DEVENDRASURI with the **Commentary** of ŚRÎ MALAYAGIRI [कर्मग्रंथः सटीकः । देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 271 : 32½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 112 to 163 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 119. R. स्तु ६ उ L. ११९. Folio 271. R. स्तु ६ उ L. २७१. The "granthâgra is given as 3880. Dated Samvat 1447 = A. D. 1391.

Begins :

आग्रयणीयपूर्वादुद्धृत्य परोपकारसारधिया ।
येनाभ्यधायि शतकः स जयतु शिवशर्मसूरिवरः ॥ २

अनुयोगधरान्सर्वान्धर्माचार्यान्मुनींस्तथा नत्वा ।
स्वोपज्ञशतकसूत्रं विवृणोमि यथाश्रुतं किंचित् ॥ ३

Ends:

इति श्रीमलयगिरिविरचिता सप्ततिटीका समाप्ता संवत् १४४७ वर्षे भट्टारकरदेवसुंदरसूर्युपदेशेन कर्मग्रंथवृत्तिपुस्तकं लेखयामास ॥

244. Upadesamala, with Commentary [उपदेशमाला सटीका].

Folios 1 to 53: 35½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 151 aksharas in a line. Incomplete.

Text begins:

सिद्धमकम्मविग्गह

Commentary begins:

येन प्रबोधपरिनिर्मितवाग्गरत्राः...

245. Upadesamala with Commentary, by HEMACHANDRA [उपदेशमाला सटीका। हेमचन्द्रः].

Injured. About 150 folios: agreeing in all respects with No. 244.

246. Uttaradhyayana Sutra with the Commentary called Subodha of NEMICHANDRA [उत्तराध्ययनसूत्रं सटीकम्। नेमिचन्द्रः].

Folios 1 to 341: 34½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line.

Begins:

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ।

Ends:

तस्य च मिथ्या दुःकृतमस्तु कृतमसंस्कृतं यदिह ॥

मंगलं महाश्रीः ॥

प्राग्वाटवंशोजनि मोहणाख्यः
श्रेष्ठी प्रिया तस्य सुहागदेवी ।
तयोः सुतो नागडनामकोभू-
त्तस्यापि भार्या सलषू प्रसिद्धा ॥ १
तयोस्तु नारायणनामधेयः
पुत्रोभवत्स्फूर्जितभागधेयः ।

चित्रं गुरुत्यागकृतादरोपि
यः सर्वदा धार्मिकलोकधुर्यः ॥ २
तस्याभूत्कंडुयाभिख्योनुजो धरणिगस्तथा ।
तयोः प्रियतमा लाषू जासलेति यथाक्रमं ॥ ३
नारायणस्य संजज्ञे हंसलेति सधर्मिणी ।
रत्नपालोभिधानेन पुत्रोभूत् हृदयप्रियः ॥ ४
जैनधर्मधुराधुर्यः श्रेष्ठी नारायणोन्यदा ।
श्रीमद्देवेंद्रसूरीणामिति वाक्यामृतं पपौ ॥ ५ ।
तथाहि ।
विषयसुखपिपासोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः किं
तर्हि नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ६
तच्च द्विधा सर्वविदो वदंति
ज्ञानाभयोपग्रहदानभेदात् ।
तत्रापि विश्वैकविकासनेन
सद्ज्ञानदानं प्रवरं वदंति ॥ ७
कालादिदोषान्मतिमांद्यतश्च
तच्चाधुना पुस्तकमंतरेण ।
न शक्यते कर्तुमतोत्र युक्तं
भव्यस्यसत्पुस्तकलेखनं हि ॥ ८
एवं निशम्य सम्यक् श्रेष्ठी नारायणो विमलबुद्धिः ।
हृदममलमुत्तराध्ययनपुस्तकं लेखयामास ॥ ९
यावद्व्योमसरोवरे &c., ॥ ६२ ६२

247. Upasakadivipakantasutrapanchaka, with Commentary [उपासकादिविपाकान्तं सूत्रपञ्चकं सटीकम्].

Folios 1 to 308 (of which folios 1 to 112 contain the text of the five sûtras): 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" of the text is given as 1226. Numbered as 183. Folio 112. R. सू ल्ल २ L. ११२. Folio 308. R. सु ० ल्ली L. ३०८. Dated Samvat 1301 = A.D. 1245.

Ends:

कृतिरियं संविग्नमुनिजनप्रधानश्रीजिनेश्वराचार्यचरणकमलचंचरीककल्पस्य श्रीमदभयदेवाचार्यस्येति ग्रंथाग्रं ९८० संवत् १३०१ वर्षे फाल्गुणवदि १ शनौ अद्येह वीजापुरे पंचांगी सूत्रवृत्तिपुस्तकं ठ० अरसीहेण लिखितं ॥ उभय ११२८० ॥ संवत् १३०१ वर्षे फाल्गुणवदि १३ शनौ इहैव प्रल्हादनपुरे श्रीनागपुरीयश्रावकेण पोषधशालायां सिद्धांतशास्त्रं पूज्यश्रीदेवेंद्रसूरिश्रीविजयचंद्रसूरिउपाध्यायश्रीदेवभद्रगणेर्व्याख्यानतः संसारासारतां विचिंत्य सर्वज्ञोक्तशास्त्रं प्रमाणमिति मनसा विचिंत्य श्रीनागपूरीयवहुडियासंताने सा० आसदेवसुतसाहु नेमडसुतराहडजयदेव सा० सहदेवतत्पुत्र संघ० सा० षेढा संघ० सा. गोसल० राहडसुत सा० जिणचंद्रधरणसरलाहडदेवचंद्रप्रभृतीनां चतुर्विधसंघपठनार्थं वाचनार्थं आत्मश्रेयोर्थं पंचागीसूत्रवृत्तिपुस्तकं लिखापितमिति ॥ छ छ

248. Vritti on the **Jnatadharmakathanga**, by ABHAYADEVA [ज्ञाताधर्मकथांगस्य वृत्तिः। अभयदेवः.]

Folios 108 to 208: agreeing in all respects with No. 247. The "granthâgra" is given as 3800.

249. **Yogasastra** with **Commentary** by HEMACHANDRA [योगशास्त्रं सटीकम्-हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 393 : 31½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 110 to 120 aksharas in a line. Ordinary numerical characters on both sides.

Begins:

॥ अर्हं ॥

प्रणम्य सिद्धाद्भुतयोगगम्यं...

Ends:

तेन जिनबोधिलाभप्रणयी भव्यो जनो भवेत् ॥

इति परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालशुभूषित आचार्यहेमचंद्रविरचिते अध्यात्मोपनिषन्नाम्नि संजातपट्टबंधे श्रीयोगशास्त्रे स्वोपज्ञं द्वादशप्रकाशविवरणं ॥ ग्रंथश्लोक १२००० संपूर्णं योगशास्त्रविवरणमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ छ

भृंगीणामिव पक्षपातललितैर्लीलागृहं सुश्रियां
सुच्छायो विततोतिविस्मयकरः श्रीमालवंशोस्त्यसौ ।
उद्यत्पर्वमनोहरक्षितिधरप्राप्तप्रतिष्ठोदये
यत्र च्छत्रपरंपरा ननु परा दृश्यन्त एवानिशं ॥ १

आसीद्वंशे वरगुणगणे तत्र मुक्तानुकारी
कांत्युल्लासैर्निरुपमतमः साधुवृत्तानुसारी ।
शुद्धध्यानोपचितसुतो देवपूजादिनिष्ठः
श्रेष्ठी श्रेष्ठः सुनयविनयैः सातदेवो गरिष्ठः ॥ २

पासिलाख्यः सुतस्तस्मादत्यद्भुतसुवैभवात् ।
सुमनोवर्गमुख्योभूज्जायंत इव वासवात् ॥ ३

अगण्यपुण्यलावण्या तस्य पूनाविनामिका ।
शीतेव रामचंद्रस्य जाता पत्नी पतिव्रता ॥ ४

तौ सर्वदेवसाभाख्यौ तत्कुलव्योममंडनं ।
जज्ञाते ज्ञातमाहात्म्यौ चंद्रार्काविव विश्रुतौ ॥ ५
एतयोः सोहिणिर्भभ्री भग्नकंदर्पशासना ।
जिनशासनधरा जज्ञे सद्ज्ञानांभोजदीर्घिका ॥ ६
श्रेष्ठिनः सर्वदेवस्य पार्श्वनागः सुतोजनि ।
लक्ष्मीकुक्षिभवा शांता तस्य स्वामिणिरात्मजा ॥ ७
जाते सधर्मचारिण्यौ धर्मकर्मातिकर्मठे ।
साभाकस्य सदा भक्ते वीरीवयजसंज्ञिते ॥ ८
वीरीकायाः सुते जाते जातिश्लाघ्योपमान्विते ।
शीताजस्यौ[1] जिनाधीशधर्माराधनतत्परे ॥ ९
सत्पुत्रस्तत्र शीताया आसदेवाभिधोऽभवत् ।
ततो भूतौ सुतावाभूशोभनदेवनामकौ ॥ १०
अभूतां नंदनौ जास्यास्तुबूटडियशोधरौ ।
जिंदायर्शकुमाराख्यौ बभूवतुस्तयोः सुतौ ॥ ११
वयजाख्यातु तत्पत्नी पंचास्तत्सुतोत्तमात्[2] ।
कुंतीव पांडवान् पांडुयशःशुभ्रितभूतलान् ॥ १२
तेषामाम्रप्रसादाख्य आद्यो देवधरस्ततः ।
रामदेवस्ततश्चांडूयशोधवलसंज्ञितौ ॥ १३
पंचाप्यद्भुतधर्मकर्मनिरताः पंचापि पुण्यांचिताः
पंचाप्युग्रभवप्रपंचविमुखाः पंचापि सत्यप्रियाः ।
एते पंचमहाव्रतैकरुचयः पंचापि शुद्धाशयाः
प्रापुः पंचजनौघमौलितिलका पंचापि कीर्त्तिं परां ॥ १४

---

[1] शीताजास्यो ? [2] पंचासूत सुतोत्तमान् ?

अभूदाम्रप्रसादस्य सज्जनी वरगेहिनी ।
ज्ञानविज्ञानयोः पात्रं तनूजः सोहडस्तयोः ॥ १५
जाया देवधरस्यासीच्छ्रेष्ठिनः श्रेष्ठतानिधेः ।
सांतूकायाः सुता माहूः शम्मकैरवकौमुदी ॥ १६
आभडो नरसिंहश्च जज्ञिरे सूनवस्तयोः ।
जगद्देवाख्यलाखाकचाहडाः श्रुतशालिनः ॥ १७
आद्या प्रियमतिनामा संजाता तदनु कुमरदेवीति ।
लघ्वी त्वविहवदेवी वधूटिका तस्य विनययुता ॥ १८
भार्याभूद्रामदेवस्य पदमी नंदनास्त्वमी ।
शंबो वयरसिंहश्च पुण्यश्च जयतूः सुता ॥ १९

अन्यच्च ।

येन जिग्ये जगद्देवगुरुभक्त्याऽखिलं भृशं ।
जगद्देवस्य तस्यासीद्दैवाग्लानिकारणं[1] ॥ २०

इतश्चतुर्भिःसंबंधः ।

ज्ञात्वा येन लघीयसापि सहसा स्वस्यांतकालं क्षणा-
दानाय्य व्रतिनः स्वयं तदखिलं कृत्वांत्यकृत्यं स्फुटं ।
त्यक्त्वा स्नेहमशेषमात्मवदनेनोच्चार्य धर्मव्ययं
जिग्ये मोहमहामहीपतिरतिप्राज्यप्रभावोप्यसौ ॥ २१
आबाल्यादपि येन पूर्वविधिना भक्त्यार्चितः श्रीजिन-
स्तात्पर्यादतिसेवितः[2] सुगुरवोभ्यस्तं च शास्त्रं परं ।
आत्मीयैर्विनयादिभिर्वरगुणैराचंद्रकालं कलौ
चंद्रांशुज्ज्वलकांतकीर्त्तिरतला स्वल्पैर्दिनैरर्जिता ॥ २२

श्रीयोगशास्त्रवृत्तेर्हेवधरेणात्मपुत्रसहितेन ।
निस्संगचित्तमुनिवत्सावद्यारंभरहितेन ॥ २३

साधुजनजनिततोषं निर्दोषं पुस्तकप्रवरमेतत् ।
तस्यात्मसुतस्य जगद्देवस्य श्रेयसेऽलेखि ॥ २४

यद्दोषैरकलंकितं गुणगणैर्युक्तं मनोहारिभि-
र्नित्याभ्यासवसेन निर्वृतिकरं दिव्योक्तसाधुक्रियं ।
श्रीभूपालकुमारपालसहितं श्रीहेमचंद्रप्रभोः
कर्मव्याधिविबाधकं विजयतां तद्योगशास्त्रं सदा ॥ २५

सूर्याचंद्रमसोर्यावद्द्योतयंति भुवं रुचः ।
अभ्रांतं पुस्तकं तावत्कोविदैर्वाच्यतामिदं ॥ २६

स्वस्ति श्रीविक्रमनृपतेः संवत् १२९१ वर्षे कार्तिकसुदि १२ शुक्रे रेवतीनक्षत्रे सिद्धयोगे महाराजश्रीभीमदेवविजयराज्ये अवनिवनिता-प्रशस्तकस्तूरिकातिलकायमानलाटदेशालंकारिणि सकलजनमनोहा-रिणि विविधधार्मिकविराजमानदर्भवतीस्थाने श्रीमालवंशीयश्रे० सभानंदनेन जगदानंदनेन निर्मलतमसम्यक्त्वधरेण श्रे० देवधरेण सक-लधर्मकर्मावहितेन ठ० आभडनरसिंहादिसुतसहितेन निजपुत्रजगदेव-श्रेयोनिमित्तं श्रीवटपद्रकपुरप्रसिद्धप्रबुद्ध पं० केशवसुत पं० वोस-रिहस्तेनाशेषविशेषज्ञानवतश्चमत्कारीदमप्रतिमप्रतापश्रीजिनशासनप्र-भावकश्रीकुमारपालभूपालविधायितस्य श्रीहेमचंद्रसूरिरचितस्य श्री-योगशास्त्रस्य वृत्तिपुस्तकं लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीः । शुभं भवतु लेखकपाठकवाचकानामिति ॥ छ

250. **Uttaradhyayanasutra** with the **Commentary** of NEMICHANDRASŪRI [उत्तराध्ययनसूत्रं सटीकम् । टी० नेमिचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 477: 34½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in

a folio. 110 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 476. R. स्तो ७ ६ L. ४७६. Dated Samvat 1296 = A.D. 1240.

251. Akhyanamanikosa by AMRADEVASÛRI, with the **Commentary** of NEMICHANDRASÛRI [आख्यानमणिकोशः सटीकः। मू० नेमिचन्द्रसूरिः। टी० आम्रदेवसूरिः].

Folios 1 to 482 : 34 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 105 to 116 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 482. R. स्तो ७ २ L. ४८२.

Commentary begins :

९० ॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

स्वर्त्रार्थभीतघनभूवरसेव्यमूर्त्ति-
र्लावण्यधाम बहुवीवरलब्धमध्यः ।
आख्यानकाख्यमणिकोशमहार्थरूपो
जीयाद्युगादिजिननायकनीरनाथः ॥ १

t begins :

नमिऊण जिणं वीरं सुरमहियं केवलपवरवाणिं ।
अक्खाणयमणिकोसं भव्वजणविबोहयं वोच्छं ॥ १

Book ends :

इति श्रीमदाम्रदेवसूरिविरचितवृत्तावाख्यानकमणिकोशे विवेकिजनस्वकृतकर्मोदयोपनतदुःखादिसहनो नाम एकचत्वारिंशोधिकारः समाप्त इति ॥ इदानीं शास्त्रकारः शास्त्रवक्तव्यतामुपसंहरन् शास्त्रगतपठनादिफलं च दिदर्शयिषुरिदमाह ॥

अक्खाणयमणिकोशं एयं जो पढइ कुणइ जहजोगं ।
देविंदसाधुमहियं अइरा सो लहइ अपवग्गं ।
व्याख्या आख्यानकमणिकोशं...

देवेंद्रिरिति[1] साध्ववस्थायां निजनामविशेषणं मध्ये विरचितमिति कृतिरियं सैद्धांतिकशिरोमणिश्रीमन्नेमिचंद्रसूरेरिति आख्यानमणि कोशवृत्तिः समाप्ता ॥

वृत्तिं विधाय यदिमां महतीं मयाप्तं
पुण्यं पवित्रितजगत्त्रयचित्तवृत्ति ।
तेनाशु भव्यनिवहो लभतां भवाब्धौ
सद्यानपात्रमिव बंधुरबोधिबीजं ॥

ज्ञानादिरत्नवसतिर्जनमान्यलक्ष्मी-
र्जन्माभ्यभूमिरभितो बहुसत्त्वसेव्यः ।
निर्द्धौतकर्ममलनिर्मलधर्मनीरः
क्षोणीभृदाश्रितगरित्वगभीरमध्यः ॥ १

अच्युतप्रवणो वासो मर्यादानतिवर्त्तकः ।
अस्ति स्वच्छो वृहद्गच्छः श्रीमान्नाथ इवांभसां ॥ २

इति नीरधितुल्यगुणे दयासुधापास्तजन्मरुद्भरुणो[2] ।
क्वचिदतिशायिनि समये शिस्ता[3] निशमयत यज्ज्ञातं ॥ ३

मुनिविबुधवृतजिनमतमंदरमथिमथ्यमानतन्मध्यात् ।
स्फूर्जन्महाप्रभावः प्रादुरभूद्रम्यरत्नचयः ॥ ४ ॥

तथाहि ।

श्रीदेवसूरिः सुमनःसमृद्धः
समुल्लसत्सत्फलपत्रशाखः ।
कुतोप्यथो आविरभूदमुष्मा-
त्सुरावगीतोपथि परिजातः ॥ ५

---

[1] देवेंद्र इति ? [2] °जन्मरुग्मरणे ? [3] शिष्टा ?

अनेकविकृतिक्रियाकुटिलकर्मभूपामया-
पहारकरणक्षमः श्रुतिविचारदक्षः शुचिः ।
प्रवृद्धकरुणामृतस्समुदपादि धन्वंतरिः
श्रियां पदमनागसामजितसूरिरर्यः सतां ॥ ६

रुचिरचरणयोगाद्वर्यरैरावतोभू-
दनुपममदवारिप्रोल्लसत्कीर्त्तिघंटः ।
प्रकटितसकलागो मोहसैन्याप्रवृद्ध्यै
विबुधपतिनिषेव्यः श्रीमदानंदसूरिः ॥ ७

समुच्चत्याधारः स्वरगलसल्लक्षणधरः[1]
[2]श्रुतिश्रेयानंशिर्ह्रवदपरचिह्नानि नितरां ।
विनिर्यत्सद्धेतौ [3]सुविषमनद्धावादिसमरे
स्फुरत्तेजोदृप्यत्तरलभवनोइश्व[4] निरगात् ॥ ८

नेमिचंद्रसूरिर्यः कर्त्ता प्रस्तुतप्रकरणस्य ।
सर्वज्ञागमपरमार्थवेदिनामग्रणीः कृतिनां ॥ ९

अन्यां च सुखावगमां यः कृतवानुत्तराध्ययनवृत्तिं ।
लघुवीरचरितमथ रत्नचूडचरितं चतुरमतिः ॥ १०

[5]स्वपांडित्यमंडलीकुमुदिनीकांताप्रमोदावहः
सर्वज्ञागमदेशनामृतकरैर्निर्वापयन्मेदिनीं ।
भास्वत्सन्मुनितारकेषु नियतं यन्नायकत्वं दध-
त्स श्रीमानुदियाज[6] यो निजकुलव्योमांगणालंकृतिः ॥ ११

सूरिः श्रीजिनचंद्रश्चंद्रो निःशेषजनमनोदयितः ।
सौम्यत्वकलाविद्यत्वप्रभृतिगुणानां स्वकुलभवनं ॥ १२
तच्छिष्यः प्रथमपदे [1]श्रीपटवानाम्रदेवसूरिरभूत् ।
अपरोपि तत्कनिष्ठः श्रीमान् श्रीचंद्रसूरिरभूत् ॥ १३

इतश्च ।

यो मेदपाटाध्युषितोपि धीमान्
दयाघनो धार्मिकमध्यवर्त्ती ।
तत्साधुताधर्मकृताभिलाषः
सुश्रावकत्वं परिपाति सम्यक् ॥ १४

The page containing the next nine verses is much damaged and in parts wholly illegible. The verses refer to a visit to Abu.

श्रीपदसंगतनाम्ना श्रीमज्जिनचंद्रसूरिशिष्येण ।
रचिताम्रदेवमुनिपेन वृत्तिरेषा स्वबोधेन ॥ २४

व्याख्याप्रज्ञप्ताविव लब्धवरायामिहापि सद्वृत्तौ ।
श्रुतिसुखदवर्णरुचिरा विचित्रगमभंगरमणीयाः ॥ २५

सुव्यक्तमेकचत्वारिंशदनूना भवेयुरधिकाराः ।
तत्र [2]सतानीचविचारश्रुता अग्र्यवृत्ताश्च ॥ २६

सत्स्वपि नानारूपेषु पूर्वकविभिर्विशिष्टमतिविभवैः ।
रचितेषु शास्त्रविवरणकथाप्रबंधेषु सरसेषु ॥ २७

कीदृगिदं मत्काव्यं तदपि ग्राह्यं कृतप्रचुरकरणैः[3] ।
मयि वल्लभमाध्यस्थ्ये माध्यस्थ्यगुणान्वितैः सद्भिः ॥ २८

---

[1] श्रीपद°? [2] सतामनीच° ? [3] कृतप्रचुरकरुणैः ?

छंदोलक्षणविकलं समयोत्तीर्णं च यत्किमपि लिखितं ।
तच्छोध्यं विद्वद्भिः कृतांजलिः प्रार्थये भवतः ॥ २९

अन्यच्च ।

नेमिचंद्रो गुणाकरः[1] पार्श्वदेवनामानः ।
एते त्रयोपि गणयो विपश्चितो मुख्यजिनशिष्याः ॥ ३०
साहाय्यं कृतवंतो मम लेखने शोधनादिकृत्येषु ।
आधानोद्धरणे च प्रमादविकलाः कलाकुशलाः ॥ ३१

नवत्या युक्तेषु प्रथितयशसो विक्रमनृपा-
च्छतेषु क्रांतेषु त्रिनयनसमानेषु शरदां ।
अजय्ये सौराज्ये जयति जयसिंहस्य नृपते-
रियं स्थानीयेगाद्धवलकपुरे सिद्धिपदवीं ॥ ३२

श्रेष्ठियशोनागस्यारब्धा वसतावेव स्थितैः सद्भिः ।
वसतां सम्यगवसिता वसतावच्छुभ्रसत्कायां ॥ ३३
भुवनानीव चतुर्दश धातुर्मम[2]रस्य वर्णपदभाजि ।
अक्षरगणनाद्गाथाजातानुष्टुप्सहस्राणि ॥ ३४
मानसगर्भे स्थितो लक्षणयुगयं सपादनवमासैः ।
आख्यानकमणिकोशः श्रुतमव[3] समपादि सद्वृत्ति[4] ॥ ३५
यावच्चं ॥ ३७ ॥

इति श्रीमदाम्रदेवसूरिविरचितवृत्तावाख्यानकमणिकोशवृत्तिः समाप्तेति ॥

प्राग्वाटवंशतिलको... १४ ॥ मगलं महाश्रीः ॥

252. Tattvarthatika by SIDDHASENAGAṆI [तत्त्वार्थटीका । सिद्धसेनगणिः].

Folios 1 to 380 : 26½ inches long, 2 inches broad. 12 to 16 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 61. R. ई L. ६१. Folio 107. R. सु ० मा L. १०७. Folio 339. R. स्ता ला ई L. ३३९. Folio 343. R. स्ता सू ३ L. ३४३. Folio 349. R. स्ता सू ई L. ३४९.

Begins :

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

वीरं प्रणम्य सर्वज्ञं तत्त्वार्थस्य विधीयते ।
टीका संक्षेपतः स्पष्टा मंदबुद्धिविबोधिनी ॥ १

सम्यगर्हत्प्रवचनमधिगम्य कालसंहननश्रद्धामुरादेः[1] परिहाणिमवलोक्य सत्त्वानुकंपया समासतो मोक्षमार्गमुपदेष्टुकाम आचार्य इदमाह ॥

सम्यग्दर्शनशुद्धं यो ज्ञानं विरतिमेव चाप्नोति ।

अत्र सम्यग्दर्शनशुद्धमिति कतरो विग्रह आस्थीयते यदि तावत्सम्यग्दर्शनेन शुद्धमिति करोति करणे तृतीया परश्वादीनामिव प्राङ्निवृत्तिर्वक्तव्या उत कर्त्तरि तदा दर्शनज्ञानयोरभेदात्मनो य आप्नोतीत्ययुक्तं . . .

Folio 61 :

इति भाष्यानुसारिण्यां तत्त्वार्थटीकायां प्रथमोध्यायः समाप्तः ॥

Folio 107 :

भाष्यानुसारिण्यां तत्त्वार्थटीकायां द्वितीयोध्यायः ॥

---

[1] °श्रद्धासुरादेः ?

Folio 339:

संप्रति वाचको निजाचार्यान्वयं द्विप्रकारमप्यावेदयते । तत्रायं प्रव्राजकान्वयः । शिवश्रीर्नाम वाचकः पितामहः संग्रहकारस्य । तस्य शिष्योप्येष नंदिक्षमणस्तस्यायं संग्रहकारकः शिष्यः । संप्रति वाचनाचार्यान्वयो मुंडपादो नाम महावाचकक्षमणः सोस्य पितामहः संग्रहकारस्य । तस्य शिष्यो मूलनामा वाचकस्तस्यायं संग्रहकारकः शिष्यः । संप्रत्यात्मीयजन्मान्वयस्थानमाचष्टे । न्यग्रोधिका नाम ग्रामस्तत्र जातेन पाटलिपुत्रे कुसुमपुरनाम्नि विरहता कौभीषणिनेति गोत्राव्हानं स्वातितनयेनेति पितुराख्यानं चाप्सीसुतेनेति गोत्रेण नाम्ना उमेति मातुराख्यानं संप्रदायाविच्छेदेनायातमर्हद्वचनं सम्यगवधार्य शारीरैर्मानसैश्च दुःखैरार्त्तं दुरागमैरैहिकसुखोपदेशप्रायैस्वयैः प्रभूतिभिः प्रमाणविघट्टनायामक्षमैर्विहतमुपहतविज्ञानमवलोक्य लोकमुच्चैर्नागरवाचकेनेति स्वशाखासूचकं तत्त्वार्थाधिगमाख्यं शास्त्रं भव्यसत्त्वानुकंपया विरचितं स्फुटार्थमुमास्वातिनेति । तदेतच्छास्त्रं जीवादितत्त्वाधिगमार्थं यो बभोत्स्यते सूत्रतोर्थतश्चानुष्ठास्यति तत्रोक्तं सोव्याबाधसुखलक्षणमनंतमनुपमं परमार्थं मोक्षमचिरेण प्राप्स्यतीति ॥

आसीद्दिनगणी क्षमाश्रमणतां प्रापत्क्रमेणैव यो
विद्वत्सु प्रतिभागुणेन जयिना प्रख्यातकीर्त्तिर्भृशं ।
वोढा शीलभरस्य सच्छ्रुतनिधिर्मोक्षार्थिनामग्रणी-
र्जज्वालामलमुच्चकैर्निजतपस्तेजोभिरव्याहतं ॥ १

यत्र स्थितं प्रवचनं पुस्तकनिरपेक्षमक्षतं विमलं ।
शिष्यगणसंप्रदेयं जिनेंद्रवक्त्राद्विनिष्क्रांतं ॥ २

तस्याभूत्परवादिनिर्जयपटुः सैंहीं दधच्छूरतां
नाम्ना व्यज्यत सिंहसूर इति च ज्ञाताखिलार्थागमः ।

शिष्यः शिष्टजनप्रियः प्रियहितव्याहारचेष्टाश्रया-
द्भव्यानां शरणं भवौघपतनक्लेशार्दितानां भुवि ॥ ३

निर्द्धूततमःसंहतिरखंडमंडलशशांकसच्छाया ।
अद्यापि यस्य कीर्त्तिर्भ्रमति दिगंतानविश्रांता ॥ ४

शिष्यस्तस्य बभूव राजतशिरोरत्नप्रभाजालक-
व्यासंगच्छुरितस्फुरन्नखमणिप्रोद्भासिपादद्वयः ।
भास्वामीति विजित्य मामजगृहे यस्तेजसां संपदा
भास्वंतं भवनिर्जयोद्यतमतिर्विद्वज्जनाग्रेसरः ॥ ५

क्षमया युक्तोतुलया समस्तशास्त्रार्थविन्महाश्रमणः ।
गच्छाधिपगुणयोगाद्गणाधिपत्यं चकारार्थं ॥ ६

तत्पादरजोऽवयवः स्वल्पागमशेमुषीकबहुजाद्यः ।
तत्त्वार्थशास्त्रटीकामिमां व्यधात्सिद्धसेनगणिः ॥ ७

अष्टादशसहस्राणि द्वे शते च तथापरे ।
अशीतिरधिका द्वाभ्यां टीकायाः - - संग्रहः ॥ ८

ग्रंथाग्रं १८२८२ तत्त्वार्थटीका समाप्ता ॥

Then begins the Mûlasûtra :

ॐ० सिद्धिः ॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

मोक्षमार्गस्य नेतारं भेत्तारं कर्मभूभृतां ।
ज्ञातारं विश्वतत्त्वानां वंदे तद्गुणलब्धये ॥ १

सम्यग्दर्शनज्ञानचारित्राणि मोक्षमार्गः ॥ १

तत्त्वार्थश्रद्धानं सम्यग्दर्शनं ॥ २

तन्निसर्गादधिगमाद्वा ॥ ३

जीवाजीवाश्रवबंधसंवरनिर्जरामोक्षास्तत्त्वं ॥ ४

नामस्थापनाद्रव्यभावतस्तन्न्यासः ॥ ५ ...

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे प्रथमोध्यायः ॥

Mûlasûtra ends folio 343:

इति तत्त्वार्थाधिगमे मोक्षशास्त्रे दशमोध्यः ॥

Then begins the Mûlasûtrabhâshya:

॥ ६० ॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

सम्यग्दर्शनशुद्धं यो ज्ञानं विरतिमेव चाप्नोति ।

दुःखनिमित्तमपीदं तेन सुलब्धं भवति जन्म ॥ १ ॥...

Folio 349:

तत्त्वार्थाधिगमे भाष्यतः प्रथमोध्यायः समाप्तः ॥

Ends:

तत्त्वार्थाधिगमे जिनप्रवचनसंग्रहे भाष्यतः दशमोध्यायः समाप्तः॥ संवत् १४४९ वर्षे आश्विनशुदि ४ गुरौ अद्येह स्तंभतीर्थे - - - - - - - - - -

253. **Commentary,** called **Subodha** on the **Uttaradhyayana** by NEMICHANDRA [उत्तराध्ययनस्य टीका].

Folios 1 to 413; 33 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 413. R. स्तो ल्हे ३ L. ४१३. Dated Samvat 1380 = A.D. 1324.

Begins:

॥ ॐ नमो जिनशासनाय ॥

प्रणम्य विघ्नसंघातघातिनस्तीर्थनायकान् ॥...

Ends:

इत्येवमादिसकलं साढाकस्य कुटुंबकम् ॥ २७ ।

इतश्च ।

श्रीमान्सत्त्वगृहं गभीरिमनिधिर्निःशेषभूभूषणै-
र्व्याकीर्णः शुचिसाधुरत्ननिकरैः पाठीनपीठान्वितः ।
संसेव्यः सुमनोभिरक्षयगुणज्ञानामृतोत्कंठितै-
र्नैद्याद्दूरमपारसंवरवरः श्रीचंद्रगच्छार्णवः ॥ १ ॥

आद्यः श्रीनन्नसूरिः समजनि जनिताशेषदोषप्रमोषः
सद्वादींद्रैरजय्यो गुरुरमितयशोवादिसूरिस्ततश्च ।
सूरिः श्रीसर्वदेवस्तदनु समभवद्वादिवृंदैकवंद्यः
श्रीमान्प्रद्युम्नसूरिः सकलकलिमलक्षालने वारिपूरः ॥ २

इत्येवमादिप्रमुखेषु सूरि-
वर्येषु गच्छत्सु कथावशेषं ।
भद्रेश्वरः सूरिरजायतास्मि-
न्मुनीश्वरस्तारितभव्यलोकः ॥ ३

तच्छिष्योप्यथ चंद्रगच्छतिलकः श्रीदेवभद्राभिधः
सूरिर्भूरिगुणालयः सुविहितश्रेणीधुरीणोभवत् ।
अक्लेशेन बभार मारविजयी श्रामण्यभारं पृथग्
भागीकृत्य सुदुर्वहं स्ववपुषा सैकादशांगेन यः ॥ ४

श्रीसिद्धसेनसूरिस्तत्पट्टविशेषको जयति यस्य ।
कलिकोपमानसहिता दशनावलिरेव न तपःश्रीः ॥ ५

जिग्ये देवगुरुर्येन विद्यया निरवद्यया ।
आचार्यवर्यः समभूद्यशोदेवगुरुस्ततः ॥ ६

अदृष्टदोषस्तमसां निहंता
भरविंदप्रबोधहेतुः[1] ।

ततो विवस्वानिव मानदेवः
सूरिर्यशःपूरितदिग्वितानः ॥ ७ ॥
ततोभूच्चारुचारित्रचर्यामर्यादयांबुधिः ।
श्रीमद्रत्नप्रभाचार्यो धुर्यो माधुर्यशालिनां ॥ ८
तत्पादांभोजभृंगः प्रवरगुणयुतः सर्वसिद्धांतवेत्ता
ज्ञानादिश्रीनिवासः स्मरकरिदमने सिंहपोतः सतेजाः ।
मायाद्यैर्दोषजालैः प्रवरहितवपुः शर्करामिष्टवाक्य-
न्यासः श्रेयः शिवश्रीं दिशतु भुवि सदा सूरिदेवप्रभोथ ॥९
व्याख्यास्यतस्तस्य गुरोर्मुखाब्जा-
द्येनागमं संसदि साधुवृत्तः ।
कुटुंबयुक्तः कटुको महात्मा
शुश्राव सिद्धांतरहस्यमेतत् ॥ १०
चक्रे मुक्तिवधूः स्वहस्तकलिता त्रैलोक्यलक्ष्मीरपि
स्वायत्ता विदधे च दुर्गतिगतिस्तेनैव रुद्धात्मनः ।
येन स्वं भुजपंजरार्जितमिदं वित्तं गुरोराज्ञया
सिद्धांताद्भुतपुस्तकस्य लिखने साफल्यमारोपितं ॥ ११
इत्याकर्ण्य वचःसुधाकवलितं वक्त्रांबुजात्सद्गुरोः
साधुः साधितमुक्तिमार्गमतिकः सद्भावनाभावितः ।
वर्षे सिद्धिवियत्कृशानुविधुभिः संख्याकृते श्रेयसे
पित्रोः सुंदरमुत्तराध्ययनकं ग्रंथं मुदालीलिखत् ॥ १२
न केवलं पुस्तकमेकमेव
विलेखयामास गुरोर्भणित्या ।
निवेशयामास गुरोः पदे च
रत्नाकरं सूरिवरं गुरुं यः ॥ १३

नक्षत्राक्षतपूरितं . . .

मंगलमस्तु ॥ प्रशस्तिरियं कृता लिखिता च श्रीरत्नाकरसूरिभिः ।

मंगलमस्तु श्रीश्रमणसंघस्य ॥

254. Upadesamala with **Commentary**, by HEMACHANDRA [उपदेशमाला सटीका । हेमचंद्रः].

Folios 1 to 413 : 32½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line.

Commentary begins :

ॐ नमो जिनाय ॥

येन प्रबोधवरनिर्मितवाग्वरत्रा . . .

Text begins :

सिद्धमकम्ममविग्गह . . .

255. Acharangasutra with its **Niryukti** [आचारांगसूत्रस्य निर्युक्तिश्च].

Folios 1 to 92 : 33½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 2644. Numbered as 183. Folio 80. R. ४९ L. ८०. Folio 92 R. ९३ L. ९२.

Niryukti begins :

वंदित्तु सव्वसिद्धे जिणे य अणुउरादायएसव्वे ।

आयारस्स भगवउ निजुत्तिं कित्तइस्सामि ॥ १

आयारस्स भगवउ चउत्थमूला एस निजुत्ती ।

Niryukti ends :

पंचमचूलनिसीहं तस्स य उवरिं भणीहामि ॥३६३॥ गाथा ॥

आयारंगनिज्जुत्ती समत्ता ॥ शुभं भवतु ॥

256. Commentary on the **Acharangasutra** by ŚILÂNGASÛRI [आचारांगसूत्रस्य टीका । शीलांगसूरि.].

Folios 1 to 369 : agreeing in all respects with 255. Folio 369. R. स्ता ९ मं L. ३६९.

Ends:

१२००० शकनृपकालातीतसंवत्सरशतेषु सप्तसु चतुरशीत्यधिकेषु वैशाखपंचम्यां आचारटीका दृब्धेति ॥

शीलाचार्येण कृतांगनूतायां[1] स्थितेन टीकैषा ।
सम्यगुपयुज्य शोध्या मात्सर्यविनाकृतैरार्यैः ॥२॥ इति भद्रं ॥

संवत् १३२७ वर्षे पौषशुदि १० भौमे आचारांगपुस्तकं ठ०विक्रमसिंहेन लिखितमिदमिति ॥ ॥ मंगलमस्तु ॥

257. Amamasvamicharitra by MUNIRATNASÛRI [अममस्वामिचरित्रम् । मुनिरत्नसूरिः].

Folios 1 to 282: $30\frac{1}{4}$ inches long, $2\frac{1}{4}$ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 128 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 282. R. $\frac{\text{सू}}{\text{७}\ \text{२}}$ L. २८२.

Begins:

॥ ८० ॥ अर्हं ॥

भव्यांबुजन्मनां गोभिर्बोधलक्ष्मीप्रदाः सदा ।
सर्वक्षेत्रेषु युगपज्जिनादित्याः पुनंतु वः ॥ १...

स्तौमि श्रीगौतमादींस्तानेकादशमहाकवीन् ।
यैरपूरि द्वादशांगैः समस्या त्रिपदी गुरोः ॥ १३

शय्यंभवोस्तु वो भूत्यै चक्रे सर्वांगमूर्त्तिभृत् ।
येनादुःप्रसभाचार्यकालिकं दशकालिकं ॥ १४

श्रीभद्रबाहुर्वः प्रीत्यै सूरिः शौरिरिवास्तु सः ।
यस्माद्दशानां जन्मासीच्चिर्युक्तीनामृचामिव ॥ १५

वाक्यैर्विशेषातिशयैर्विश्वसंदेहहारिभिः ।
जिनमुद्रं जिनभद्रं किं क्षमाश्रमणं स्तुवे ॥ १६

उमास्वातेर्वाचकस्य वाचः कस्य न चेतसि ।
ध्वनंत्यद्यापि घंटावत्तारटंकारसुंदराः ॥ १७

उदितोर्हन्मतव्योम्नि सिद्धसेनदिवाकरः ।
चित्रं गोभिः क्षितौ जह्रे कविराजबुधप्रभाः ॥ १८

स्तौमि श्रीहरिभद्रं तं येनार्हद्गीर्महत्तरा ।
चतुर्दशप्रकरणशत्यागोप्यत मातृवत् ॥ १९

व्योम्नश्च भद्रकीर्त्तेश्च प्रेंखत्तारागणस्य कः ।
बहुधामराजमित्रराद्धस्यावैतु वैभवं ॥ २०

अद्याप्युपमितिग्रंथच्छलाद्यज्जयडिंडिमः ।
विश्वे धुनत्यसौ जीयात्सिद्धर्षिः कविकुंजरः ॥ २१

पालित्तसूरिः स श्रीमानपूर्वः श्रुतसागरः ।
यस्मात्तरंगवत्याख्यं कथाश्रोतो विनिर्ययौ ॥ २२

मानतुंगदेवभद्रसूरी स्तुत्यौ मरालवत् ।
ऊषतुर्मानसे यौ श्रीशातवाहनभोजयोः ॥ २३

गुरुर्गुर्जरराजस्य चातुर्विद्यैकसृष्टिकृत् ।
त्रिषष्टिनरसद्वृत्तकविर्वाचां न गोचरः ॥ २४

गोभिर्दर्शनशुद्धिं यः कषायस्वादुभिर्व्यधात् ।
सोपूर्वाभ्युदयः श्रीमान्नंद्याचंद्रप्रभः प्रभुः ॥ २५

चैत्रवद्धनपालो न कस्य राजप्रियः प्रियः ।
सकर्णाभरणं यस्माज्ज्ञे तिलकमंजरी ॥ २६

जयंतु सूरयोन्येपि येषां वाग्ब्रह्मवैभवं ।
ग्रंथसृष्टौ महाकाव्यसर्गेषु च नवं नवं ॥ २७
वंद्यास्ते रामवत्संतो यैर्व्यस्तखरदूषणैः ।
क्रियते विबुधैः सेव्यो निष्कलंकाकृतिः कविः ॥ २८
नरोत्तमः स वैकुंठः पुरारातिश्च शंकरः ।
धाता पद्मासनस्तत्स्यात्समानः केन सज्जनः ॥ २९
वृत्तरम्येण पीयूषवर्षिणा सत्कलावता ।
नेंदुनापि समः साधुः कालकूलसजन्मना ॥ ३०
अनेकपस्य भद्रस्य गर्जतश्च स्थिरैः पदैः ।
साधोः कुर्यात्सुवंशस्य किं श्वेव पिशुनो भषन् ॥ ३१
कवेर्यशःशरीरे यः काव्ये दोषं कुदृष्टिजं ।
हंति स्यादहितः क्षुद्रः स मषीबिंदुवत्कथं ॥ ३२
परस्यासाधुशब्दं यो द्विधादाय निजं पुनः ।
साधुशब्दं द्विधादत्ते स दुर्वाच्यः कथं जनः ॥ ३३
विदुषां सत्कविग्राममार्गे प्रस्थितिकारिणां ।
कुर्वन्त्यामः स्वरैरर्थलाभं शस्यः खरः खलः ॥ ३४
रसोचितपदन्यासे प्रबंधे खलखेलितं ।
व्यर्थं वश्यात्मनीव स्यात्कामिनीकिलिकिंचितं ॥ ३५
सुकुमारपदा स्फारवृत्ता विजयतां परं ।
रीतिः कवीनी[1] वैदर्भी न लसद्विग्रहाश्रया[2] ॥ ३६
शुक्लपक्ष इवारोहत्सुधाकरकलः शुभैः ।
सत्कविः स्यात्तदन्यस्तु कृष्णपक्ष इवाशुभैः ॥ ३७

शुद्धा कर्पूरवत्सद्भिरंतर्भावेन गृह्यते ।
मृगनाभिरिवाशुद्धालीकेन तु कवेः कृतिः ॥ ३८
प्रतिमेव नवा कृष्णिः प्रतिष्ठामेति सूरिभिः ।
विज्ञैस्तेजःपुनर्भावव्यंजितां रंगनायकैः ॥ ३९
शुद्धा प्रबुद्धा सामोदा नंदतात्सुमनस्तुतिः ।
या सभाभूषणं मालावृत्तिश्चित्रं तु संमुखी ॥ ४०
रसं विपच्य रुच्यं ये वाक्ये भूते च तन्वते ।
प्रवर्द्धतां चिरं श्रोतृजना ग्रीष्मदिनाश्च ते ॥ ४१
सभामलंकरोत्येकश्चिद्रूपो लक्षितः[1] परैः ।
अंतरात्मेव मध्यस्थः कलापात्रं तनूमिव ॥ ४२
परिश्रमविदो वाक्यै रज्यंतेनर्थकैरपि ।
[2]विज्ञेत्साः किं न तुष्यंति शकलैर्जीर्णवाससः ॥ ४३
येषां प्रसत्तिर्व्युत्पत्तिरोजःकांतिसमाधयः ।
श्रोतारः कवितारश्च युज्येरन्सुकृतैरिमे ॥ ४४
रसोत्कर्षप्रवर्द्धिष्णुसुपर्वोल्लासिवैभवा ।
नंद्यादपास्तसंभेदाः[3] स्वर्द्धुनीव सभा चिरं ॥ ४५
रत्नकंकणवद्देव्या ब्राह्म्या ग्रंथकृतः क्षितौ ।
नंदंतु यत्कृतौ लोकोत्तरं शब्दार्थगौरवं ॥ ४६
तेषां प्रबन्धैर्माणिक्यैरिव बह्वर्थबंधुरैः ।
सुहृदां कर्णपूरेषु निर्मितेषु पुरा भृशं ॥ ४७
अल्पार्थापि स्फुटामोदा जातिस्रगिव निर्मला ।
कंठालंकृतिमातन्वत्येषा मान्यास्तु मत्कृतिः ॥ ४८

सेविताः प्रागवस्थासु फलंति स्वामिनोधिकं ।
पदारूढाः प्रणयिनां द्विजातेर्ब्रह्मदत्तवत् ॥ ४९
ध्यात्वेति भाविनोप्येतदममस्वामिनः प्रभोः ।
चरित्रोत्कीर्त्तनव्याजान्मयोपास्या विधीयते ॥ ५०
भ्रातरौ प्रथमे जन्मन्यभूतां कुलपुत्रकौ ।
द्वितीये राजललितांगदत्तौ वणिक्सुतौ ॥ ५१
तार्त्तीयीके सुरौ तुर्ये रामकृष्णौ यदूद्वहौ ।
पंचमे वालुकाजन्मा कनीयानभवत्तयोः ॥ ५२
संपूर्णसप्तवाद्धर्यायुस्तदुद्भूत्तो नृपान्वये ।
षष्ठे भविष्यति श्रीमानममो द्वादशो जिनः ॥ ५३
ब्रह्मलोके सुरो भूत्वा रामस्तीर्थेस्य सेत्स्यति ।
संक्षेपोयं चरित्रस्य विस्तरस्त्वेष वर्ण्यते ॥ ५४
चतुर्भिः कलापकं ॥

Ends:

४० ॥ इत्याचार्यश्रीमुनिरत्नविरचिते महाकाव्ये श्रीअममस्वामिचरिते भाविश्रीअममस्वामिसंघादिसंख्यानिर्वाणमहोत्सवतद्भ्रातृबलदेवजीवनिर्वाणतत्समयभाविविष्णुबलदेवस्वरूपवर्णनो विंशः सर्गः ॥ ७५

संपूर्णं चेदं श्रीअममस्वामिचरित्रं नव्यं महाकाव्यं ॥ ग्रंथाग्रं १९१

अपूर्वा यस्य पूर्वेयं चतुर्वर्णमनोहरा ।
चकास्ति क्ष्मा शिलापट्टे श्रीवीरः सोस्तु वः श्रिये ॥ १
जयतात्तत्पंचमगणनायकसंताननंदनप्रभवात् ।
कोटिकगणकल्पद्रोः प्रसृता श्रीवज्रमुनिशाखा ॥ २
अतुच्छः पुष्पगच्छश्रीश्चंद्रगच्छस्तदुद्भवः ।
नंद्यात्सौरभ्यसंलुभ्यत्साधुरोलंबचुंबितः ॥ ३

श्रीमांश्चंद्रप्रभः सूरिस्तस्माद्वार्द्धेरिवोदगात् ।
चक्रे कलाभिर्यः पूर्णः पूर्णिमां प्रकटां जने ॥ ४
सूरिः श्रीधर्मघोषोभूत्तत्पट्टे देवताकृतिः ।
सिद्धराजस्तुतः कर्त्ता स्वमूर्त्तेः सूरिविंशतेः ॥ ५

निष्ठामतीतविषयामपि वर्तमाने
व्युत्पादयन्विरचयन्गुणवत्सुवृद्धिं ।
सूत्रार्थयुक्तिकलनासु विशुद्धबुद्धि-
र्यः शब्दसिद्धिमकरोदपरप्रकारां ॥ ६

तेन स्वगच्छे प्राधान्यं दत्वाचार्यपदे स्वयं ।
प्रतिष्ठितः श्रीसमुद्रघोषसूरिरजायत ॥ ७

यो मालवोपात्तविशिष्टतर्क-
विद्यानवद्योपशमप्रधानः ।
विद्वज्जनालिश्रितपादपद्मः
केषां न विद्यागुरुतामधत्त ॥ ८

धारायां [1]नरवर्मदेवनृपतिं श्रीगोह्रदक्ष्मापतिं
श्रीमत्सिद्धपतिं च गुर्जरपुरे विद्वज्जने साक्षिणि ।
स्वैर्यो रंजयति स्म सद्गुणगणैर्विद्यामविद्याशयो
लब्धीः प्राक्तनगौतमादिगणभृत्संवादिनीर्द्धारयन् ॥ ९
मुख्यस्तदीयशिष्येषु कवींद्रेषु बुधेषु च ।
सूरिः सूरप्रभः श्रीमानवंतीख्यातसद्गुणः ॥ १०

दुर्वादिकैरवकुले ददतास्यमुद्रा-
मन्वर्थतां गमयता निजमत्र नाम ।

गोभिर्न भव्यकमलाकर एव बोधं
सचक्रपर्षदपि हर्षमलंभि येन ॥ ११
अथापरः श्रीमुनिरत्नसूरि-
नामा निकामाद्भुतमूर्त्तिकीर्त्तिः ।
कैः पौनरुक्त्येन न यद्गुणौघः
श्रांघाचलन्मौलिभिरभ्यवर्णि ॥ १२
सिद्धांतसाहित्यपदप्रमाण-
स्कंधत्रयज्योतिषशास्त्ररूपान् ।
सप्रापि वार्द्धीन्भजतो यदीये
स्पर्द्धानुबंधादिव बुद्धिकीर्त्ती ॥ १३
तार्त्तीयीकः श्रीतिलकचंद्रसूरिरजायत ।
सूरिस्तिलकयामास नभो यद्बुद्धिनिर्जितः ॥ १४
पट्टे स्वे जिनसिंहसूरिसुगुरुं सूरप्रभस्य प्रभोः
पट्टे किं च जिनेश्वराभिधगुरुं संस्थाप्य मध्ये तयोः ।
आसीनो मुनिरत्नसूरिगणभृद्राजे जगन्नंदिनो-

इतश्च ।

वाराहीं नगरीं तनूमिव शुचिर्मुक्तोपमो भूषयन्
श्रीश्रीमालकुले यशोधवल इत्यासीत्स कोशाधिपः ।
निश्छद्मोपि गुणान्वितस्ततलसत्तेजाः सुवृत्ताग्रणी-
र्यश्चौलुक्यपुरश्रियो विहितवान्सीमंतशृंगारणं ॥ १६
तत्सूनुर्धिषणानिरस्तधिषणारंभोस्ति दंभोज्झित-
स्त्रैविद्यो विदुषां स्थितो धुरि जगद्देवो नृदेवार्चितः ।

बालत्वे स्वकवित्वरंजितहृदः श्रीहेमसूरेर्मुखा-
द्वैतीयीकमवाप बालकविरित्युद्दामसन्नाम यः ॥ १७
प्राक् चक्रे किल धर्मघोषगणभृद्यान् षोडश श्रावकान्
गच्छे स्वे व्रतिनां जिनागमविधिं व्यालुंपतां शासकान् ।
धर्मस्थीयविशारदो नयपटुर्विद्याब्धिपारंगम-
स्तेष्वप्येष यथावशेषविबुधानुल्लंघ्य वाग्मुख्यतां ॥ १८
यत्प्रभाशंकया शंके सरस्वत्यपि पुस्तकं ।
हस्ते यत्सर्वदा धत्ते तत्सूरीणां कथैव का ॥ १९
आचार्याः कति माम[1] नामरगुरुस्पर्द्धिष्णवः प्रज्ञया
विद्यंते प्रभुधर्मघोषगणभृद्गच्छे गुणैरुल्वणैः ।
किं तु [2]श्रीमुनिरत्नसुगुरोर्वृत्तैरुदात्तैर्द्विधा
चेतः केतकसौरभैर्भ्रमरवद्यस्याध्यवास्यद्भुतं ॥ २०
श्रीरुद्रस्य कुमारभूपतिमहामौहूर्त्तिकस्यात्मजो
मंत्री निर्नय इत्युदात्तचरितो विप्रोपि सुश्राद्धवत् ।
भट्टः सूदनसंज्ञितश्च सुगुरोस्तस्यैव बोधाद्यधा-
त्सार्द्धं येन जिनेंद्रशासनधनोन्नत्यं धनस्य व्ययात् ॥ २१
मंत्रिणा बालकविना विद्वज्जनसभे स्थितः ।
प्रार्थ्यत श्रीमुनिरत्नसूरिस्तेनान्यदा मुदा ॥ २२
चतुर्भिः कलापकं ।
विद्यावल्लिफलं कवित्वमथ यद्वच्छूत्वमाहुर्बुधाः
पार्षद्यैर्नरवर्मदेवनृपतेः श्रीउज्जयिन्यां पुरि ।
तद्विद्याशिववादिनः किल महाकालाग्रतो निर्जये
यौष्माकं गुरुसाक्षिकं परिमलाद्युष्टैर्मुहुस्तुष्टुवे ॥ २३

[1] नाम ? [2] श्रीमुनिरत्नसूरिसु° ?

श्रीनेमिना यदुकुलाधिपतिर्मुकुंदो
भावी जिनोस्ति कथितोममसंज्ञया यः ।
कृत्वा नवं चरितमस्य सदस्यसाक्ष्यं
व्याख्याय तत्फलयुगं मम दत्त पूज्याः ॥ २४
युग्मं ।

इत्यार्थितो मंत्रिवरेण भक्त्या
तेनाममस्वामिजिनेश्वरस्य ।
भविष्यतश्चारुरसैः पवित्रं
संपल्लताचैत्रसमं चरित्रं ॥ २५

समुद्रसूरेश्चरणैकरेणुः
समग्रविद्यासरसीकरेणुः ।
स्वान्योपकृत्य[1] श्रुतरत्नभूरि-
र्विनिर्ममे श्रीमुनिरत्नसूरिः ॥ २६
युग्मं ।

स्वयं भगवता तेन जैनान्विद्वज्जनान्प्रति ।
अभ्यर्थनेयं विदधते विबुधेश्वरचित्रकृत् ॥ २७

विद्वांसः सकलश्रुतार्णवनवावागस्त्याः स्वमध्यस्थिताः
प्रख्याताः सुहृदः परिश्रमविदो युष्मासु बद्धांजलिः ।
यद्विद्यासु [2]विभद्धमागमगमासिद्धं निबद्धं मया
ग्रंथेस्मिंस्तदिदं विशोध्यमधिकं कृत्वा प्रसन्नं मनः ॥ २८

गूर्जरवंशोद्योतनपुत्रोदयराजमंत्रितनुजन्मना[3] ।
विद्वान्सागरचंद्रः प्रथमादर्शे लिलेखास्य ॥ २९

एतद्विक्रमतो द्विपंचदिनकृद्वर्षे कृतं पत्तने
सम्यक्शोधितवान्नृपाक्षपटलाध्यक्षः कुमारः कविः ।
सद्वैयाकरणाग्रणीर्विधिरुचिः श्रीपूर्णपालो यशः-
पालो बालकविस्तथा मणमहानंदौ च सभ्याग्रिमौ ॥ ३०

[1]श्रीशांतेर्मुनिरत्नसूरिगुरून्व्याख्यापयन्मंदिरे
तस्मिन्नेव पुरे महर्द्धिकसभे संलेख्य तत्पुस्तके ।
मंत्री बालकविर्विधाप्य च धनैरर्थव्ययैरुत्सवा-
न्प्रीतः कौतुकमार्जयज्जयमयं कल्याणकोटिश्रियः ॥ ३१

यावत्तीर्थेशकीर्त्तेस्त्रिभुवनभवनोत्संगरंगे नटंत्याः
सर्वाशादेवतास्ताः सलिलनिधिमहामर्दलान्वादयंति ।
व्योमश्रीश्चार्कचंद्रौ कलयति सततं तालवत्तावदेष
ग्रंथः प्राबोधिकश्रीर्जनयतु कृतिनां मंगलान्युज्ज्वलानि ॥ ३२

मंत्री बालकविः सदा नवद्युतानंदी चिरं नंदता-
द्दोषानुच्चपदस्थितो हरति यो लग्नेषु दत्ते श्रियं ।
चित्रं साभ्युदयो जयोत्सवकरो यत्संमुखो यत्पुन-
स्त्रेधा श्रीमुनिरत्नसूरिसुगुरौ लीनस्तदत्यद्भुतं ॥ ३३

विद्यासु यः श्रीमुनिरत्नसूरि-
गुरुप्रसादेन मनागधीती ।
स निर्ममे सूरिषु लब्धरेखः
प्रशस्तिमेतां जिनसिंहसूरिः ॥ ३४

इति प्रशस्तिः ॥ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ ॥

---

[1] मुनिरत्नसूरिसुगुरून्?

258. Commentary on the **Sthananga** by ABHAYADEVA [स्थानांगटीका । अभयदेवः].

Folios 1 to 320: 32½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 146 to 158 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 14,250.

259. Commentary on the **Prajnapanasutra** by MALAYAGIRI [प्रज्ञापनासूत्रटीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 357: 35⅓ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 138 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 357. R. सू ७ श्लो ३ L. ३९७. Dated Samvat 1387 = A.D. 1331.

Ends:

इति मलयगिरिविरचितायां प्रज्ञापनाटीकायां षट्त्रिंशत्तमं पदं समर्थितं । समर्थिता प्रज्ञापनाटीका ॥ शुभं भवतु समस्तसंघस्य ॥ मंगलं महाश्रीः ॥ संवत् १३८७ वर्षे वैशाखवदि १ गुरौ श्रीस्तंभतीर्थे प्रज्ञापनापुस्तकं लिखितं ॥

260. Vivekamanjari by ÂSAḌA, with the **Commentary** of BÂLACHANDRA [विवेकमञ्जरी सटीका । मू० आसडः । टी० बालचन्द्रः].

Folios 1 to 242: 32¾ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 102 to 115 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 240. R. सू ५७५ L. २४०. Dated Samvat 1322 = A.D. 1266. The text in 144 gâthâs.

Begins:

अर्हं ॥

श्रीनाभिनंदनविभोर्वदनं मुदेस्तु
श्रीसारदासदनमक्षिगवाक्षरम्यं ।
स्कंधाचलोपरि कलश्रुतिदोलयोर्य-
त्पर्यंतयोरुपवनीयति कुंतलाली ॥ १...

॥ ७ ॥ इह हि महितगुणमहिमकुमुदहिमकरस्य मकरकेतुबाणविस्तस्तजनपरित्राणवज्रपंजरस्य गूर्जरवसुंधरावदनमंडलीनगरमंडनश्रीमहावीरचैत्यप्रतिष्ठाकृतः सुकृतचरितचमत्कृतदेवेंद्रस्य श्रीदेवेंद्रगुरुस्वहस्तस्वपदविनिवेशितस्य भुवनभद्रंकरस्य श्रीभद्रेश्वरसूरिगुरोः पट्टनभस्तलालंकरणकिरणमालिना प्रवादिदैत्यदमनशौरिणा श्रीमदभयदेवसूरिणा समुपदिष्टसकलसिद्धांतसारः संसारवैराग्यरसप्रसरपुष्टचेताः शिष्टसमयसरसिजवनीविकाशनैकरविः श्रीमदासडकविः कविसभाशृंगार इत्यपरनामधेयः श्रेयःप्रवृत्तिसुभगं भावुकभविकसमस्तजनचक्रप्रमोदसंपादनच्छेकरुचिर्विवेकमंजरीप्रकरणकरणमभीष्टदेवतानमस्कारपुरःसरं प्रतिजानीते यथा ॥ सिद्धिपुरसत्थवाहं ...

Ends:

श्रीभिल्लमालाभिधया प्रसिद्धो
वंशावतंसो जगतीतलस्य ।
समस्ति पाथोधिरिवाच्युतश्री-
सरस्वतीवासनिवास एकः ॥ १

तस्मिन्नवो रजनिजानि[1] इवाजनिष्ट
भासा पटुः कटुकराज इति प्रतीतः ।
यो जैनदर्शनमयो भवमूर्द्धि चक्रे
लीलास्पदं पदमखंडितवृत्त एव ॥ २

सुधांशो रोहिणीवास्य बुधपुत्रप्रसूप्रिया ।
बभूवानलदेवीति सतीजनमतल्लिका ॥ ३

---

[1] रजनिजानिरिव ?

तयोरजनिषातां द्वौ सुतावासडजासडौ ।
सत्पथं न व्यलंघेतां धुर्यौ धर्मरथस्य यौ ॥ ४

आसडः कालिदासस्य यशोदीपमदीपयत् ।
मेघदूतमहाकाव्ये टीकास्नेहनिषेचनात् ॥ ५

श्रुत्वा नवरसोद्गारकिरोऽस्य कवितागिरः ।
राजसभ्याः कविसभाशृंगार इति यं जगुः ॥ ६

जिनस्तोत्रस्तुतीः पद्यगद्यबंधैरनेकशः ।
चक्रे यः क्रूरकर्माहिजांगुलीमंत्रसंनिभाः ॥ ७

येनोपदेशकंदल्याद्वानप्रकरणच्छलात् ।
कृतं मोक्षाध्वनीनेभ्यः पाथेयातिथ्यमक्षयं ॥ ८

आसडस्य मृडस्येव गौरीगंगे बभूवतुः ।
पृथिवीदेविजैतल्लदेव्यौ द्वे तस्य वल्लभे ॥ ९

जैतल्लदेव्यां तनयावभूतां
द्वावेतयो राजडनामधेयः ।
ज्येष्ठः कनिष्ठः कलिकालकुंभि-
द्विड्वित्रसिंहः किल जैत्रसिंहः ॥ १०

अरिसिंह इति पृथिवीदेव्यां करपुष्करभवद्वानः ।
गुरुगिरिपरिणयकर्मा गज इव कलभोंगजः समभूत् ॥ ११

पुत्रे राजडनाम्नि बालकदलीकांडोपमे स्वःपुरीं
याते बालसरस्वतीति विदिते तच्छोकमूढाशयः ।
संबुद्धोभयदेवसूरिसुगुरोर्यैरेव वाक्यैरसौ
तैरेवेदमसूत्रयत्प्रकरणं श्रीआसडः सत्कविः ॥ १२

एतामासडिजैत्रसिंहसचिवेनात्यर्थमभ्यर्थितो
वृत्तिं श्रीहरिभद्रसूरिसुगुरोः शिष्यप्रशिष्यावधिः ।
वाग्देवीप्रतिपन्नसूनुरकृत श्रीबालचंद्राख्यया
विख्यातोधिपतिर्गणस्य गणिनीरत्नश्रियो धर्मजः ॥ १३

नागेंद्रगच्छार्णवपार्वणेंदु-
रेतां वृहद्गच्छनभोरविश्च ।
श्रीमान्विपूर्वो जयसेनसूरिः
श्रीपद्मसूरिः समशोधयेतां ॥ १४

देवानंदमुनींदुगच्छगगनालंकारशीतद्युतेः
शिष्यः श्रीकनकप्रभाभिधगुरोस्त्रैविद्यचूडामणेः ।
वाग्देवीसुतबालचंद्रसुकवेराप्तप्रतिष्ठः सुधी-
रेतस्यां सहकारिकारणमभूत्प्रद्युम्नसूरिः पुनः ॥ १५

उत्सूत्रं यदसूत्रि सूत्रविकलेनालक्षणं लक्षण-
न्यूनेन श्रथरीति रीतिरिपुणा व्यर्थं हतार्थेन च ।
किंचित्क्वापि मया वचः प्रलपितं स्वच्छंदमच्छंदसा
तच्छोध्यं विबुधैः परैरपि परं कृत्वा प्रसादं मयि ॥ १६

श्रीधातुर्लेखशाली त्रिदशपथमहालेखिनीदंडशाली
सायं सायं किलायं शितकरखटिनीपात्रमादाय कालः ।
यावद्द्यौपट्टिकायामुडुलिपिविपुलं हस्तलेखं विधत्ते
तावद्भावच्यमाना कृतिभिरतितरां वर्त्ततां वृत्तिरेषा ॥ १७

इत्याचार्यबालचंद्रविरचितायां विवेकमंजरीवृत्तौ भावनाविवरणं नाम चतुर्थः परिमलः ॥

उद्दंडशैलमयदंडधृतस्य धात्री-
छत्रस्य वारिधिदुकूलवृतस्य मौलौ ।
स्वर्णाचलः कलशतामयमेति याव-
त्तावज्जयं कलयतादिह जैत्रसिंहः ॥ १

समाप्ता चेयं विवेकमंजरीप्रकरणवृत्तिः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

Praśasti of the donor of the book:

ॐ नमः श्रीवीतरागाय ॥
यन्नाममात्रवशतोपि शरीरभाजां
नश्यंति सामजघटा इव दुष्कृतौघाः ।
पादाग्रलांछनमृगेंद्रभुवा भियेव
देवः स वः शिवसुखानि तनोतु वीरः ॥ १

विस्तीर्णोयं क्षितिरुह इव श्लाघ्यमूलप्रतिष्ठः
प्राग्वाटाख्यो गरिमगुणवानन्वयोस्ति प्रधानः ।
लक्ष्मीर्यस्मिन्नवकिसलयश्रेणिशोभां बिभर्त्ति
ज्योत्स्नाकारा विकचकुसुमस्तोमसाम्यं च कीर्त्तिः ॥ २

आद्यस्तत्रानवद्यश्रीः सीदः श्रीद इवाभवत् ।
विभ्राणनेन यश्चित्रं तत्याज न कुलीनताम् ॥ ३

वीरदेव्यभिधया शुभलीला
तस्य शीलपरिपालनशीला ।
गेहिनीव कमला विमलाभू-
द्गेहिनी सुकृतनिर्मलबुद्धेः ॥ ४

चंद्र इव पूर्णदेवः सुतस्तयोः सुगुणकिरणसंपूर्णः ।
दोषाश्रितो न चित्रं कलंकितां न भजते यस्तु ॥ ५

लोकोपकारकरणाद्विजयाद्यसिंह-
सूरेरुपास्तिजननाज्जिनबिंबकल्पेः ।
पुत्रद्वयव्रतविधापनतश्च चक्रे
यः सार्थकं द्रविणमायुरपि स्वकीयम् ॥ ६

तस्य च प्रियतमाजनि रम्या
वाल्हिविः शशिसमुज्ज्वलशीला ।
वीतरागचरणार्चनचित्ता
क्षेत्रसप्तकवितीर्णसुवित्ता ॥ ७

कृत्तोपतापनिधनं विधिनोपधाना-
भिख्यं तपः शिवसुखाय विधाय धैर्यात् ।
मालाधिरोपणमकारयदात्मनो या
द्वेषद्विषो विजयसिंहगुरोः करेण ॥ ८

त्रपामणिक्षोणिरसावसूत
सूतान्दिगीशान्स्फुटमष्टसंख्यान् ।
ये पुण्यकाष्ठाश्रितचेतसोपि
चित्रं न संक्रन्दनयोगमापुः ॥ ९

भोगिभोगायितभुजस्तंभः कुलगृहं श्रियः ।
आद्यस्तत्राभिरामश्रीर्ब्रह्मदेवोऽभवत्सुतः ॥ १०

अभिरामगुणग्रामद्रुमारामवसुंधरा ।
दयिता पोहणिस्तस्य बभूव प्रियसंभवा ॥ ११

वासनावासितस्वांतश्चंद्रावत्यां महत्तमे ।
यश्चैत्ये कारयामास बिंबं वीरजिनेशितुः ॥ १२

या पद्मदेवसूरेर्गुरोः कृते शुभमतिः स्वविन्तेन ।
चरितं त्रिषष्टिमध्यादलेखयत्प्रथमतीर्थकृतः ॥ १३

द्वैतीयीको बोहडिरभवत्तनुजो गुणव्रजनिकेतम् ।
एतस्यांबीति[1] कुटुंबिनी च चंचद्गुणकदंबा ॥ १४

स्वकीयवंशे भुवनावतंसे
ध्वजानुकारं दधदंगजन्मा ।
सद्धर्मनिर्मापणदत्तवित्त-
[2]चित्तस्वयोर्विल्हणसंज्ञ आद्यः ॥ १५

सती सतीसंहतिशीर्षरत्नं
तस्य प्रिया जैनपदाब्जभृंगी ।
बभूव दानादिगुणप्रधाना
सन्मानसा रूपिणिनामधेया ॥ १६

द्वितीय आल्हणश्चाभूद्भाग्यसौभाग्यजन्मभूः ।
अनन्यजनसामान्यसौजन्यमणिरोहणः ॥ १७

जल्हणस्तृतीयसूनुश्चतुर्थो मल्हणाभिधः ।
समभून्मोहिनी चापि सुता स्वजनमोहिनी ॥ १८

जल्हणस्य तृतीयस्य नाऊजा या शुभाशया ।
वीरपालो वरदेवो वैरिसिंहः सुतास्तयोः ॥ १९

वहुदेवस्तु तृतीयो यश्चारित्रं च सूरिपदवीं च ।
संप्राप्य नाम लेभे सूरिः श्रीपद्मदेव इति ॥ २०

चतुर्थ आमणश्चारुगुणमाणिक्यमंडितः ।
पंचमो वरदेवाख्यः सत्सख्यविहितोद्यमः ॥ २१

---

[1] एतस्यांबेति? [2] चित्तस्तयो?

षष्ठः पंडितसंहतिचतुरः स्फूर्ज्जद्यशा यशोवीरः ।
आचार्यपदे लेभे श्रीपरमानंद इत्यभिधाम् ॥ २२

सप्तमो वीरचंद्राख्यो जज्ञेनूनगुणावलिः ।
समभूज्जिनचंद्राद्वः प्रकृष्टवपुरष्टमः ॥ २३

वोहडिजविल्हणस्य च पुत्रचतुष्टयमनूनगुणरूपम् ।
रूपिणिकुक्षिसरोवरकलहंसनिभं विवेकयुतम् ॥ २४ ।

आशापालः कीर्त्तिवल्लचालवालः
सीधूनामा भूरिधामा द्वितीयः ।
तार्त्तीयीकोभूज्जगत्सिंघसंज्ञ-
स्तुर्यः सूनुः पद्मसिंहाभिधानः ॥ २५

वीरीति पुत्री सुगुणैः पवित्रा
मनोहरा सा हरिणीसुनेत्रा ।
अभूच्छुभाचारपवित्रपात्रा
सद्रूपलावण्यविशुद्धगात्रा ॥ २६

जग्राह यः पुत्र इह तृतीयः
कामप्रदां संयमराज्यलक्ष्मीं ।
क्षिप्रं तथा सूरिपदं च लेभे
सुदुर्लभं पुण्यवतापि पुंसा ॥ २७

प्रथमस्यासपालस्य खेतुकाकुक्षिसंभवाः ।
सज्जनोभयसिंहाख्यस्तेजाकः सहजः सुताः ॥ २८

सीधुकाख्यद्वितीयस्य सोहरेत्यभवद्वधूः ।
अगण्यपुण्यदाक्षिण्यलावण्यादिगुणान्विता ॥ २९

या पद्मदेवसूरेर्गुरोः कृते शुभमतिः स्वचित्तेन ।
चरितं त्रिषष्टिमध्यादलेखयत्प्रथमतीर्थकृतः ॥ १३

द्वैतीयीको बोहडिरभवत्तनुजो गुणव्रजनिकेतम् ।
एतस्यांबीति[1] कुटुंबिनी च चंचद्गुणकदंबा ॥ १४

स्वकीयवंशे भुवनावतंसे
ध्वजानुकारं दधदंगजन्मा ।
सद्धर्मनिर्मापणदत्तचित्त-
[2]चित्तस्वयोर्विल्हणसंज्ञ आद्यः ॥ १५

सती सतीसंहतिशीर्षरत्नं
तस्य प्रिया जैनपदाब्जभृंगी ।
बभूव दानादिगुणप्रधाना
सन्मानसा रूपिणिनामधेया ॥ १६

द्वितीय आल्हणश्चाभूद्भाग्यसौभाग्यजन्मभूः ।
अनन्यजनसामान्यसौजन्यमणिरोहणः ॥ १७

जल्हणस्तृतीयसूनुश्चतुर्थो मल्हणाभिधः ।
समभून्मोहिनी चापि सुता स्वजनमोहिनी ॥ १८

जल्हणस्य तृतीयस्य नाऊजा या शुभाशया ।
वीरपालो वरदेवो वैरिसिंहः सुतास्तयोः ॥ १९

वहुदेवस्तु तृतीयो यश्चरित्रं च सूरिपदवीं च ।
संप्राप्य नाम लेभे सूरिः श्रीपद्मदेव इति ॥ २०

चतुर्थ आमणश्चारुगुणमाणिक्यमंडितः ।
पंचमो वरदेवाख्यः सत्सख्यविहितोद्यमः ॥ २१

---

[1] एतस्यांबेति? [2] चित्तस्तयो?

षष्ठः पंडितसंहतिचतुरः स्फूर्ज्जद्यशा यशोवीरः ।
आचार्यपदे लेभे श्रीपरमानंद इत्यभिधाम् ॥ २२

सप्तमो वीरचंद्राख्यो जज्ञेनूनगुणावलिः ।
समभूज्जिनचंद्राद्यः प्रकृष्टवपुरष्टमः ॥ २३

वोहडिजविल्हणस्य च पुत्रचतुष्टयमनूनगुणरूपम् ।
रूपिणिकुक्षिसरोवरकलहंसनिभं विवेकयुतम् ॥ २४ ।

आशापालः कीर्त्तिवल्लचालवालः
सीधूनामा भूरिधामा द्वितीयः ।
तार्त्तीयीकोभूज्जगत्सिंघसंज्ञ-
स्तुर्यः सूनुः पद्मसिंहाभिधानः ॥ २५

वीरीति पुत्री सुगुणैः पवित्रा
मनोहरा सा हरिणीसुनेत्रा ।
अभूच्छुभाचारपवित्रपात्रा
सद्रूपलावण्यविशुद्धगात्रा ॥ २६

जग्राह यः पुत्र इह तृतीयः
कामप्रदां संयमराज्यलक्ष्मीं ।
क्षिप्रं तथा सूरिपदं च लेभे
सुदुर्लभं पुण्यवतापि पुंसा ॥ २७

प्रथमस्यासपालस्य खेतुकाकुक्षिसंभवाः ।
सज्जनोभयसिंहाख्यस्तेजाकः सहजः सुताः ॥ २८

सीधुकाख्यद्वितीयस्य सोहरेत्यभवद्वधूः ।
अगण्यपुण्यदाक्षिण्यलावण्यादिगुणान्विता ॥ २९

तुर्यस्य पद्मसिंहस्य वालूनाम्नी प्रियाभवत् ।
सुतस्तयोः समुत्पन्नो नागपालाभिधः सुधीः ॥ ३०

किं च ।

रूपं बलं च विभवो विषयाभिषंगो
नीरोगता लवणिमा प्रियसंप्रयोगः ।
वातावधूतपटचंचलमेव सर्वं
विज्ञाय धर्मनिपुणैर्भविभिर्विभाव्यं ॥ ३१

अंगुष्ठमात्रं यो बिंबं कारयत्यर्हतां बुधः ।
सिद्धिनारीपरीरंभभवं स लभते सुखं ॥ ३२
न मनःपर्ययमवधि न केवलज्ञानमत्र नैवास्ति ।
पुस्तकलिखनमेतत्तद्यष्टिर्दृष्टिहीनानां ॥ ३३
श्रीरत्नप्रभसूरेर्गुरोः सकाशान्निजस्य सद्बंधोः ।
संसारांभोधितरीं श्रुत्वेत्यथ देशनां विशदां ॥ ३४
डाहापद्रपुरे चैत्ये कारयामास भावभाक् ।
श्रीमतः सुमतेर्बिंबमर्हतान्निजगत्पतेः ॥ ३५

आलेखयत्सैष किलासपालः
श्रेयःश्रिये स्वस्य पितुः प्रधानं ।
विवेकमंजर्यभिधां दधानं
सत्पुस्तकं निर्वृतिदीपकल्पं ॥ ३६

यावत्पूर्वाद्रिशृंगोदित इह जगति स्वप्रतापेन हंति
प्रोद्यन्नीलीविनीलं तिमिरभरमरं तापनस्तत्समंतात् ।
यावच्छेषाहिराजः क्षितिवलयमसौ स्फूर्त्तिमान्संबिभर्त्ति
श्रेयोधिष्ठानयानप्रवररभः[1] पुस्तकस्तावदास्तां ॥ ३७

[1] °प्रवररसनिभः ?

चक्षुर्लोचनविष्टपात्रिनयनप्रोद्भूतसंवत्सरे
मासे कार्तिकनाम्नि चंद्रसहिते कृष्णाष्टमीवासरे ।
वृत्तिर्निर्वृतिमार्गदीपकलिकातुल्या विनीतात्मना
रामेण स्वयमादरेण लिखिता नंद्यादनिंद्याक्षरा ॥ ३८

प्रशस्तिः समाप्ता ॥ शुभमस्तु ॥ पूज्यश्रीप्रद्युम्नसूरिभिः प्रशस्तिः शोधितेति ॥ छ

261. Nirayavalisutra [निरयावलिसूत्रम्].

Injured. 37 folios.

262. Abidhanachintamani with **Commentary**, by HEMACHANDRA [अभिधानचिन्तामणिः सटीकः । हेमचन्द्र·].

Folios 1 to 250 : 37½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 140 to 145 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 10,000. Dated Samvat 1376 = A.D. 1220.

263. Pratyekabuddhacharitra by TILAKÂCHÂRYA [प्रत्येकबुद्धचरित्रम् । तिलकाचार्यः].

Folios 1 to 110: 2½ inches long, 1½ inches broad. 6 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. In 671 gâthâs.

264. Nyayavataravivriti [न्यायावतारविवृतिः].

Folios 1 to 151 : 14½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 40 to 43 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 151.

R. $\frac{\text{सू}}{१}$ L. १९१. Incomplete. Compare No. 216.

Begins :

॥ नमो वाग्देवतायै ॥

अवियुतसामान्यविशेषदेशिनं वर्द्धमानमानम्य ।
न्यायावतारविवृतिः स्मृतिबीजविवृद्धये क्रियते ॥ १

तस्येदमादिवाक्यं ॥ प्रमाणेत्यादि ॥

265. Haimavyakarana with **Commentary** by HEMACHANDRA [हैमव्याकरणं सटीकं बृ० । हेमचन्द्रः].

Injured. 295 folios.

266. Sutrapatha, Unadi and **Linganusasana** by VÂMANÂCHÂRYA [सूत्रपाठः । उणादि. । लिंगानुशासनम् । वामनाचार्यः].

Folios 1 to 66: $15\frac{3}{4}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. 6 lines in a folio 62 to 70 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 62 R. बु २ L. ६२, Dated Samvat 1287 = A.D. 1231.

Begins:

I. Sûtrapâṭha.

८० ॥ उपकारीदमत्यंतं पंजिकायामतो बुधैः ।
शास्त्रांतरात्समादत्तं परसूत्रकदंबकम् ॥ १
ह्रस्वं लघु । संयोगे गुरु । दीर्घं च । . . .

Folio 46:

इति अष्टमः पादः समाप्तः ॥ परसूत्राणि समाप्तानि ॥ नवौ भ्रमेः । न धात्वैकदेशलोपे गुणवृद्धी । वृद्धिरादैच् । गुण्यनः स्यात् । लोकस्य प्रीणेः । . . .

Folio 52:

कृत्परसूत्राणि समाप्तानि ॥

II. Unâdi.

आद्यरयोखनिस्वभ्यां दुः । मद्यंकिवासिमथिवतिभ्य उरः ।

Folio 54:

इत्युणादौ प्रथमः पादः समाप्तः ॥

Folio 62:

प्रथेरमचमंगेरलच् ॥ इत्युणादौ षष्ठः पादः समाप्तः ॥
उणादिः समाप्ता इति ॥

III. Lingânuśâsana. *

॥ इ० ॥
सिद्धं विबुधजनेष्टं विदिताखिलवाङ्मयं प्रणम्यात्मं ।
लिंगानुशासनमहं वक्ष्यार्याभिः समासेन ॥ १

* Corrected *yathâśakti*. See remarks in body of Report.

नाम नपुंसकलिंगं तत्रनलस्तुत्वशब्दपर्यंतं ।
मन्नंतो हितदितमपि सांतं हल्पूर्व-रुजातं ॥ २

भवनस्य रजतहांतं चार्थरणापत्यहृदयतालुपुराः ।
रांतं च तमोर्वारुकतमसामव्यक्तलिंगोक्तौ ॥ ३

दलपलबिलहिमखामृतभयसुखदुःखपुण्यपापविशां ।
प्रसवाभरणविलेपव्यंजनफललवणजातीनां ॥ ४

दार्व्वस्त्रौषधजलधनुरुदराजिरशिखरवस्त्रपिच्छानां ।
द्विगुरपि पात्राद्यंतः क्रियाव्ययविशेषणं चैक्ये ॥ ५

छायासभाबहूनां संघे राजार्थराक्षसादीनां ।
भवने च तत्समासे द्वंद्वैकत्वाव्ययीभावौ ॥ ६

कृतषष्ठ्यंतसमासे तदादिकथने ह्युपक्रमोपज्ञे ।
कंथोशीनरदेशे नाम्न्यव्ययपूर्वकश्च पथः ॥ ७

भावेऽचिन्नणकांतो ऽदंतो हि समूहभावकर्मार्थाः ।
धर्मार्द्धसारमित्रा ह्स्वांगदलन्यायसुहृदर्थे ॥ ८

कुहकं चिबुकं लिंगं क्रकचं बीजं ललाटशृंगाटं।
चटपिटलोष्टकरोटं पीठं पृष्ठं च कुष्ठं च ॥ ९

कुंडांडभांडकारणशरणमृणक्षूणमुष्णतीर्थोक्थं ।
गुदवृंदकुसीदानि श्राद्धान्ने रत्नचिह्ने च ॥ १०

रूपं तल्पं शिल्पं समीपकूर्पोडुपांतरीपाणि ।
बिंबकुटुंबे कुंकुमसिध्मेध्मयुग्मगुल्मं च ॥ ११

किशलयशिशिरकुकुंदुरचामरकांतारतीरदूराणि ।
वैराक्षरांतरोखरकिण्वशरावाणि दैवं च ॥ १२

कणिशं वडिशं पलिशं शीर्षं वर्षं च साहसं सबुसं ।
पुण्याहं सुदिनाहं जक्षत्पुरीतं जगद्भवनं ॥ १३
नीडं गृहशशयूविस्थूणोर्ण्णं गंधमादनास्थक्षि ।
शक्तयररिकशिपु जानु च कशेरुतोरणविशाद्वटच्चाहः ॥ १४

इति नपुंसकलिंगाधिकारः समाप्तः ॥ ७

पुल्लिंगमृदुदंतो वुभ्यक्यंतः स्यदनदाध्वकूपानां ।
सर्वज्ञपरिसरधर्मखघनघृणिरदपुष्यवलयानां ॥ १
ध्वनितरुविषमासासुरवर्णमरुत्प्राणिनो विशेषाणां ।
धान्यानां रात्राह्नचसमाहारे दुंदुभिरनक्षे ॥ २
ग्रंथिकलिकेलिवलिगिरिवृतिराशि च मौलिकुक्षिपाण्यंघ्रिः ।
अंजलिहाहाहूहूसंकेतव्रातपोतयुताः ॥ ३
सूनवातायनहायनजनौदनाभिजनफेनवेमाश्म ।
श्लेष्मोष्मपाप्मयक्ष्मोत्सवद्वंद्वं मद्राश्च मंत्रयुताः ॥ ४
गर्त्तो वटो निकाय्योस्ताच्छादपटस्तथोत्तरासंगः ।
नूपुरहारकलापा रैकोशस्वार्थविभवाश्च ॥ ५
बहवः सक्तुबल्वजदारालाजासुगृहा दशावासाः ।
नाट्यनयादिजनाः प्रपराणि व्रणयुगपदांगानि ॥ ६
मलखलकपोलकंवलचखालकल्लोलकालकीलगलाः ।
तरलप्रवालतंदुलकल्लोपलतूलफालगोलनलाः ॥ ७

इति पुल्लिंगाधिकारः समाप्तः ॥

स्त्रीलिंगं योनिमंतं प्रागुदीर्धांत उदितोप्यनुक्त इह ।
ह्रदलिल्लिदंतदीधतिजात्यादिदरद्यविटछार्दिः ॥ १

भा द्वाः पूरुडकाकुप्रियंगुकुत्सनायुरज्जुचंचुतनुः ।
बहवश्च समासिक्तावर्षाप्सुमनोजलौकसोप्सरसः ॥

इति स्त्रीलिंगाधिकारः समाप्तः ॥

विषकुलिशकलत्राणि त्रिपिष्टपात्रे नपुंसके पर्व्व ।
प्रसवाश्ववडववाक्च्छेदगरुदुच्चारवेधसः पुंसि ॥ १
विंशत्याद्येकार्थाः स्त्रियां तु नित्यं नपुंसकेदंता ।
संख्या शतादिरिष्टा द्वित्वाद्यर्थे च संख्यायां ॥ २
स्त्रीलिंगनपुंसकयोराबंतोत्तरपदोद्विगुश्चार्चिः ।
षष्ट्यादिपदाच्छाया शाला सेना सुरा सनिशा ॥ ३
पुल्लिंगस्त्रीलिंगा मरीचिमणियष्टिमुष्टितोष्याणि ।
तुटिमखिपाटलिशाल्मलितरणिश्रोण्यूर्मयो वसतिः ॥ ४
अरणीषुधीषुतिथयः समृत्यु कर्कंधुबाहुकंटु तथा ।
संज्ञाबहुलं वाच्यं दशरत्रित्वं ह्यनेकलिंगार्थाः ॥ ५
स्वत आमलकविभीतकवटभल्लातकहरीतकास्त्रिषु ।
हिंस्रंताः स्त्रियामथांताः शृंगलसविषाणनखरवल्लराः ॥ ६
परवल्लिंगं द्वंद्वे तत्पुरुषे च द्विगौ हि वाच्यमिव ।
अर्थांतरे च प्राज्यलमापन्नप्राप्तपूर्वे च ॥ ७
दृश्यंते अर्द्धर्चाद्या अपि पुंसि च शंखपद्ममंभोजे ।
भूतो ग्रहेथ लवणासैंधवमित्यनुदितं जनाज्ज्ञेयम् ॥ ९

व्याडिप्रणीतमथ वाररुचं सचांद्रं
जैनेंद्रलक्षणगतं विविधं तथान्यत् ।
लिंगस्य लक्ष्म हि समस्य विशेषयुक्त-
मुक्तं मया परिमितं नृदृशा इहार्याः ॥ ९

हेमचंद्रानुस्मृते सिद्धहेमचंद्रनाम्नि शब्दानुशासने अ-
चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ अष्टमोध्यायः समाप्तः । समाप्तं
वंद्राभिधशब्दानुशासनमिति ॥

ं कटण...

ासनानि लिंगानां ॥ छ ॥ लिंगानि समाप्तानि ॥
ैं ॥ भू सत्तायां । पा पाने...

चार्यहेमचंद्रानुस्मृताश्चुरादयो णितो धातवः समाप्ताः ॥
ावापाजिस्वदिसाध्य...

ोवहेः क्विप् सश्च डः । छ ॥
चंद्रानुस्मृता उणादयः समाप्ताः ॥ ग्रंथाग्रं २०९० ॥
२९३ वर्षे आश्विनशुदि १५ सोमे स्तंभतीर्थे श्रीनरेश्वरि-
ाव्याकरणसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

bdanusasana by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम्।

, 90: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a
sharas in a line. Incomplete.

य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनम् ।
ार्यहेमचंद्रेण श्रुत्वा किंचित्प्रकाश्यते ॥ १

he same, with Commentary [तस्यैव सवृत्ति]

ं316. Numbered as 183. Folio 316. R. सुं ३ कु L. ३२६. In-

अद्यापि संशयगतार्थमनिष्टसंग-
लिंगानुशासनमिहाज्ञतया मया तत् ।
प्रोक्तं हि किंचिदविचार्य तदार्यवर्यैः
संस्कार्यमस्ति यदि कार्यमुतावधीर्यं ॥ १०

Ends:

लिंगानुशासनमिदं कृतमुन्नतेन
शुभ्रैर्गुणैः कविहितं भुवि वामनेन ।
बुद्ध्वाऽखिलं विमलशब्दगतप्रमेयं
नातःपरं स्फुटतरं शुभमस्ति लोकाः ॥ ११

इति श्रीवामनार्यकृतं लिंगानुशासनं समाप्तमिति ॥ छ

संवत् १२८७ वर्षे वैशाख सुदिं गुरावद्येह वीजापुरीयभावकपोषधशालायां पूज्यश्रीदेवेंद्रसूरिविजयचंद्रसूरिउपाध्यायश्रीदेवभद्रगणे सद्गुरूणां धर्मोपदेशतः सा० रत्नपाल सा० लाहड भे० वील्हण हु० आसपाल परसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

267. Hemavyakaranasutradi [हेमव्याकरणसूत्रादिः].

Folios 1 to 161: $14\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{3}{5}$ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 55 to 60 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 97. R. ६३ मा L. १७. Folio 113. R. सू ल्ल ३ L. ११३. Folio 138. R. सू ला ऋा L. १३८. Folio 161. R. सू घु १ L. १६१. Dated Samvat 1293 = A.D. 1237.

Begins:

॥ अर्हं ॥

सिद्धिः स्याद्वादात् । लोकात् ऊदात्ताः स्वराः...

Folio 97:

शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृते सिद्धहेमचंद्रनाम्नि शब्दानुशासने अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ अष्टमोध्यायः समाप्तः । समाप्तं चेदं सिद्धहेमचंद्राभिधशब्दानुशासनमिति ॥

पुल्लिंगं कटण...

Folio 113:

अनुशासनानि लिंगानां ॥ छ ॥ लिंगानि समाप्तानि ॥

॥ अर्हं ॥ भू सत्तायां । पा पाने...

Folio 138:

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृताश्वुरादयो णितो धातवः समाप्ताः ॥

॥ कृवापाजिस्वदिसाध्य...

Ends:

अनेसोवहेः क्विप् सश्च डः । छ ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृता उणादयः समाप्ताः ॥ ग्रंथाग्रं २०९० ॥

संवत् १२९३ वर्षे आश्विनशुदि १५ सोमे स्तंभतीर्थे श्रीनरेश्वरियोग्या श्रीहेमव्याकरणसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

268. Sabdanusasana by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 90: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

पणम्य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनम् ।

आचार्यहेमचंद्रेण श्रुत्वा किंचित्प्रकाश्यते ॥ १

269. The same, with **Commentary** [तदेव सवृत्ति]

Folios 1 to 316. Numbered as 183. Folio 316. R. $\frac{\text{सुं}}{\text{कु}}$ L. ३२६. Incomplete.

अद्यापि संशयगतार्थमनिष्टसंग-
लिंगानुशासनमिहाज्ञतया मया तत् ।
प्रोक्तं हि किंचिदविचार्य तदार्यवर्यैः
संस्कार्यमस्ति यदि कार्यमुतावधीर्यं ॥ १०

Ends:

लिंगानुशासनमिदं कृतमुज्ज्वतेन
भुभ्रैर्गुणैः कविहितं भुवि वामनेन ।
बुद्ध्वाऽखिलं विमलशब्दगतप्रमेयं
नातःपरं स्फुटतरं शुभमस्ति लोकाः ॥ ११

इति श्रीवामनार्यकृतं लिंगानुशासनं समाप्तमिति ॥ छ

संवत् १२८७ वर्षे वैशाख सुदि गुरावद्येह वीजापुरीयश्रावकपोषधशालायां पूज्यश्रीदेवेंद्रसूरिविजयचंद्रसूरिउपाध्यायश्रीदेवभद्रगणे सद्गुरूणां धर्मोपदेशतः सा० रत्नपाल सा० लाहड श्रे० वील्हण ठ० आसपाल परसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

267. Hemavyakaranasutradi [हेमव्याकरणसूत्रादिः].

Folios 1 to 161: 14½ inches long, 1⅔ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 55 to 60 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 97. R. ६३ मा L. ९७. Folio 113. R. सू ल ३ L. १११. Folio 138. R. सू ला फा L. १३८. Folio 161. R. सू घु १ L. १६१. Dated Samvat 1293 = A.D. 1237.

Begins:

॥ अर्हं ॥

सिद्धिः स्याद्वादात् । लोकात् ऊदात्ताः स्वराः...

Folio 97:

शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृते सिद्धहेमचंद्रनाम्नि शब्दानुशासने अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ॥ अष्टमोध्यायः समाप्तः । समाप्तं चेदं सिद्धहेमचंद्राभिधशब्दानुशासनमिति ॥

पुल्लिंगं कटण...

Folio 113:

अनुशासनानि लिंगानां ॥ छ ॥ लिंगानि समाप्तानि ॥

॥ अर्हं ॥ भू सत्तायां । पा पाने...

Folio 138:

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृताश्वुरादयो णितो धातवः समाप्ताः ॥

॥ कृवापाजिस्वदिसाध्य...

Ends:

अनेसोवहेः क्विप् सश्च डः । छ ॥

इत्याचार्यहेमचंद्रानुस्मृता उणादयः समाप्ताः ॥ ग्रंथाग्रं २९९० ॥

संवत् १२९३ वर्षे आश्विनशुदि १५ सोमे स्तंभतीर्थे श्रीनरेश्वरियोग्या श्रीहेमव्याकरणसूत्रपुस्तिका लिखापिता ॥

268. Sabdanusasana by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 90: 15½ inches long, 2 inches broad. 4 to 8 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

पणम्य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनम् ।

आचार्यहेमचंद्रेण श्रुत्वा किंचित्प्रकाश्यते ॥ १

269. The same, with **Commentary** [तदेव सवृत्ति].

Folios 1 to 316. Numbered as 183. Folio 316. R. सुं कु L. ३२६. Incomplete.

270. The same, with Great Commentary [तदेव सबृह-द्वृत्ति].

Folios 1 to 188 : 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 asksharas in a line. Numbered as 183. Folio 198. R. ६३ सु ऋ L. १९८.

Begins :

अर्हं ॥

अनुमोत्यादिः कृत् ॥ धातोर्विधीयमानस्त्यादिवर्जितो वक्ष्यमाणः प्रत्ययस्तुममभिव्याप्य कृत्संज्ञो भवति ॥

Ends:

पंचमोध्यायः समाप्तः ॥

क्षुण्णाः क्षोणिभृतामनेन कटका भग्नाथ धारा ततः
कुंठः सिद्धपतेः कृपाण इति रे मामंसत क्षत्रियाः ।
आरूढप्रबलप्रतापदहनः संप्राप्तधारश्चिरा-
त्पीत्वा मालवयोषिदश्रुसलिलं हंतायमेधिष्यति ॥

संव १३०० वर्षे वीजापुरपोषधशालायां समस्तश्रावकैः कृद्बृह-द्वृत्तिपुस्तिका लिखापिता । सा०रत्नपाल भ्रे० वील्हण० ठ० आसपाल-सा० लाहडेन लिखापितं ॥

271. The same with Commentary [तदेव सवृत्ति। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 253 : 15 inches long, 2 inches broad. 10 to 15 lines in a folio. 68 to 75 aksharas in a line.

Begins :

अर्हं ॥

वृद्धिरारैदौत् ॥...

Ends:

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञश-ब्दानुशासनवृत्तौ पंचमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ पंचमोध्यायः । सं. ४६३ मंगलं महाश्रीः ॥

272. The same [तदेव].

Folios 1 to 330; agreeing in all respects with No. 271. Numbered as 183. Folio 330. R. स्ता / ला / ० L. ३३०. Contains the sixth and seventh adhyâyas of the work.

Begins:

॥ अर्हं ॥

तद्धितोणादिः । अणादिप्रत्ययो य इत ऊर्ध्वं वक्ष्यते ।...

Ends:

शास्त्रप्रवृत्तिरिति ॥

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरचितायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपज्ञशब्दानुशासनवृत्तौ सप्तमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ सप्तमोध्यायः समाप्तः ॥ ग्रं० १९२ ॥ मंगलं महाश्रीः ।

क्षितिधव भवदीयं क्षीरधारावलक्षै
रिपुविजययशोभिः श्वेत एवासिदंडः ।
किमुत कवलितैस्तैः कज्जलैर्मालवीनां
परिणतमहिमानं कालिमानं तनोति ॥ २८ ॥ छ

273. The same, with **Commentary** [तदेव सवृत्ति].

Folios 1 to 192: 14½ inches long, 1⅔ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 192. R. ह / ६३ / र्मा L. १९२. Contains the sixth adhyâya of the work.

Ends:

इत्या० षष्ठाध्यायस्य चतुर्थपादः समाप्तः ॥

भूमिं कामगवि [1]श्वगोमयरसैरासिंच रत्नाकर
मुक्तास्वस्तिकमातनु त्वमुडुप त्वं पूर्णकुंभी भव ।

---

[1] स्वगोमय?

धृत्वा कल्पतरोर्दलानि सरलैर्दिग्वारणास्तोरणा-
न्याधत्त स्वकरैर्विजित्य जगतीं नन्वेति सिद्धाधिपः ॥ ४ ॥

संवत् १२९८ वर्षे द्वितीयभाद्रपदवदि ७ गुरौ लिखितेयं ॥ शुभं भवतु ॥ वीजापुरे पोषधशालायां तद्धितप्रथमखंडं समस्तभाव-कैर्लिखापितं ॥

274. The same (तदेव).

Folios 98 to 121: 14½ inches long, 1¾ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 50 to 54 aksharas in a line. Contains the eighth adhyâya of the work.

275. A Commentary on the **Avasyaka** [आवश्यकस्य विवृतिः टीका]

Folios 1 to 366: 29½ inches long, 2¾ inches broad. 12 to 14 lines in a folio. The "granthâgra" is given as 14,940. Numbered as 183.

Folio 364. R. सू थू ऐ L. ३६४. Dated Samvat 1294 = A.D. 1238.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

प्रणिपत्य जिनवरेंद्रं वीरं श्रुतदेवतां गुरून्साधून् ।
आवश्यकस्य विवृतिं गुरूपदेशादहं वक्ष्ये ॥
यद्यपि मया तथान्यैः कृतास्य विवृतिस्तथापि संक्षेपात् ।
तद्रुचिसत्वानुग्रहहेतोः क्रियते प्रयासोयं ॥

276. Samaradityacharitra by HARIBHADRASÛRI [समरादित्यचरित्रम् । हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 317: 34 inches long, 2½ inches broad. 6 to 7 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 316.

R. स्ता ल्ल ग्रं L. ३१६. Dated Samvat 1299 = A.D. 1243.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

पणमह विजियसुदुज्जयाणिज्जियसुरमणुयविसमसरपसरं ।
तिहुयणमंगलनिलयं वसहगइगयं जिणं उसभम् ॥
परमसिरिवद्धमाणं पणट्ठमाणं विसुद्धवरनाणं ।
गयजोयं जोईसं सयंभुवं वद्धमाणं च ॥
सेसे चिय वावीसे जाइजरामरणबंधणविमुक्के ।
तेलोक्कमत्थयत्थे तित्थयरे भावउं नमह ॥
उवणेउ मंगलं वो जिणाण मुहलालिजालसंवलिया ।
तित्थपवत्तणसमए तियसविमुक्का कुसुमवुट्ठी ॥
देउ सुहं वो सुरसिद्धमणुयचंदेहिं सायरं नमिया ।
तित्थयरवयणपंकयविणिग्गया मणहरा वाणी ॥
अलं पवित्थरेण सुणह...

Ends:

एयं जिणदत्तायरियस्स उ अवयवभूएण चरियमिणं ।
जं विरइऊण पुन्नं महाणुभावचरियं मए पत्तं ॥
तेणं गुणाणुरागेउ होइ इहं सव्वलोयस्स ॥
गंथग्गमिमीए इमं छंदेणाणुट्ठएण भणिऊण ।
पाएणदससहस्सा हंदिसिलोयाण संठविया ॥ १०००० ॥

Praśasti:

वंशः श्रीपल्लिपालोस्ति सशाखः सत्यर्ववान्[1] ।
भूभृतोप्यधरीचक्रे येनैकच्छत्रितात्मना ॥
अजनि विनयपात्रं तत्र पुंरत्नचूडा-
मणिरमलिनकीर्तिः साढदेवाभिधानः ।

[1] सत्यपर्ववान्.

निरुपमजिनराजस्मेरपादारविंदा-
विचलविहितसेवावाप्तविश्वप्रतिष्ठः ॥ २

शीलव्रतदृढा साढूसंज्ञिता तस्य वल्लभा ।
जिनक्रमयुगांभोजे यन्मनो हंसकायते ॥ ३

भ्राताऽभूत् साढदेवस्य दोसलः सत्यशालितः ।
पदमीनामधेयाथ प्रिया तस्य विवेकिनी ॥ ४

आसीत् श्रेष्ठिकसाढदेवतनुभूर्जोजाकनामा जिन-
श्रेणिध्याननिशाणशोणितमतिप्राकाश्यनश्यत्तमाः ।
शश्वद्यस्य यशःप्रसूनमसमं राकानिशानायक-
ज्योतिःक्षालितनिर्मलांबरतलामोदाय यज्जातवान् ॥ ५

जाया तस्य जयत्नुका समभवद्दीनानुकंपारसा
सारासिक्तविवेककंदलवनप्रस्तारबद्धादरा ।
नित्यध्यातजिनेश्वरांघ्रिनखरुग्ध्वस्तांधकारांकुरो
यस्याश्चित्तगृहोदरे प्रतिपदं धर्मः सुखं खेलति ॥ ६

पुत्रो लाषणसंज्ञितोऽजनि तयोः पुण्यैकपात्रं कृती
नीतिज्ञो विनयी नयी सुकुलजो दक्षः क्षमादक्षिणः ।
येनोत्तुंगनिजान्वयाह्वयमहाप्रासादमूर्द्ध्नि स्फुटं
दिग्विस्तारियशःसुकेतनपटः प्रस्तारयामासिवान् ॥ ७

जाजाकस्याभवद्भ्राता जसपालाभिधः सुधीः ।
संतुकासंज्ञिता तस्य दयिता दानशालिनी ॥ ८

जातौ तयोः सुतौ रत्नधणसिंहाभिधावुभौ ।
अग्रिनी नाउका नाम्नी बभूवाम्नायभूषणं ॥ ९

अथ ।

जायाऽजायत लाषणस्य कुलजा दानोद्यता रुक्मिणी
नाम्ना दीनसुवच्छलाऽवयविनी पुण्यैंदिरा मंदिरे ।
यस्या मानसपंकजं त्यजति नो पक्षद्वयीनिर्मलो
धर्मो हंसयुवा युतो वरलया तीर्थेशभक्त्याख्यया ॥ १०

नरपतिरितिनामा लाषणस्यांगजन्मा
तदनु भुवनपालाख्यो यशोदेवसंज्ञः ।
क्रमश इह तनूजा जज्ञिरे तस्य तीर्था-
ऽधिपतिसुगुरुपूजालब्धलक्ष्मीविकाशाः ॥ ११

जाल्हणदेवीति सुता जासीनामा तथापरा पुत्री ।
सद्धर्मकर्मनिपुणा क्रमादिमा दुहितरोभूवन् ॥ १२
आसीत्कुलीनचरिता नायिकदेवीति नरपतेर्दयिता ।
अपरा च गौरदेवी तनुभूः सामंतसिंमाख्यः[1] ॥ १३

प्रिया भुवनपालस्य पउदेवीति संज्ञिता ।
बभूव भाग्यभूः शीलरत्नरत्नाकरावनिः ॥ १४
यशोर्णवस्य पत्नी सोहरासंज्ञा पतिव्रता जज्ञे ।
तस्याः समभवत्पुत्रः सांगणनामा स्फुरद्धामा ॥ १५

मातुस्तातो राजपालाभिधानो
मातुर्माता यस्य राणीति नाम्नी ।
मातुर्भ्राता राणिगो वूढडिश्च
मातुः पक्षो लाषणस्येत्थमुक्तः ॥ १६

श्रीमज्जिनेशप्रभुहस्तपद्मा-
धिवासतो लाषणनामधेयः ।
तीर्थेशयात्रादिककर्मनिर्मलः
कुलप्रदीपः सुजनोपकारी ॥ १७
अथान्यदा लाषण एष हृष्टः
सुदृष्टशास्त्रार्थविनीतचेष्टः ।
भवस्वरूपं क्षणदृष्टनष्टं
विभावयामास निशावसाने ॥ १८
प्रातः प्रयातः सुगुरोः समीपे
तदेव तत्रैव तथा निशम्य ।
ततः [1]प्रयोधार्कसुदृष्टवस्तुना
समाधिना ध्यायति सर्वमप्यदः ॥ १९

तथाहि ॥

देहं दुःखैकगेहं जलनिधिलहरीचंचलं जीवितव्यं
संपत्तिः प्राणभाजां प्रसृमरपवनोद्भूतकेतूपमेया ॥
सौंदर्यं सुभ्रुनेत्रांचललुलितसमं बंधुसंगोप्यनित्यो
जैनं धर्मं विनान्यन्नहि मनुजभवे शाश्वतं किंचिदास्ति॥१९ (sic)
दानशीलतपोभावभेदैर्धर्मश्चतुर्विधः ।
मुख्यतो यतयो दानमेवैकं संप्रचक्ष्यते ॥ २०
यद्यपि त्रिविधं शास्त्रं तद्दानं न तु विश्रुतम् ।
तथापि ज्ञानदानान्नो दानमन्यत्प्रशस्यते ॥ २१
ज्ञानं श्रुताश्रितं प्रोक्तं श्रुतं शास्त्रमिति स्मृतम् ।
तच्च द्विधा समाख्यातं कल्पिताचरितक्रमात् ॥ २२

[1] प्रबोधार्क°?

तद्वयोद्योतितं किंचिच्चरितं सुनिरूपये ।
इति चिंतयतस्तस्य स्मृतिगोचरतां गतम् ॥ २३

चरित्रं समरादित्यभूभुजः प्रशमास्पदम् ।
[1]संसारिजीववैरायरसनिस्यंदभाजनं ॥ २४

द्वेषव्याघ्रहुताशनं शमधुनीपूरार्णवं दुर्णय-
ध्वांतध्वंसनभास्करं कलिमलप्रक्षालनैकामृतम् ।
एतत्सच्चरितं सुचारु समरादित्येशितुः शस्रतो
बद्धं श्रीहरिभद्रसूरिगुरुणा संवेगसंगाय नः ॥ २५

यदिष्टं वसु[2] संसारे तदिष्टेषु नियोज्यते ।
अन्यदिष्टं हि नो दृष्टं मातरं पितरं विना ॥ २६

इति मातृजयतुकाया निजपितृजाजाह्वयस्य पुण्याय ।
समरादित्यचरित्रं विलेखितं लाषणेनैतत् ॥ २७

येन द्रव्यमुपार्जितं शुभवशादेकांतवीरेण तत्
क्षेत्रे सप्तमिते निवेश्य विहिता सद्वृत्तिरूपा वृतिः ।
तत्सीम्नि प्रकटो जिनेशसुगुरोरादेशतः शाश्वतो
जैनः श्रीसमरार्कपुस्तकतया घाटः समारोपितः ॥ २८

नंदनवभानुवर्षे पित्रोः सुकृताय लाषणः कुलजः ।
समरादित्यचरित्रव्याख्यानं कारयामास ॥ २९

यावन्नालति नागराट् नलिनति क्षोणीतलं दिग्ततिर्-
यत्र स्तोमति केसरत्यहिमरुक् किंचांबरं भृंगति ।
तावत्तत्समरार्कभूपचरितं चैतन्यविस्तारकं
श्रोतृणां समसंपदं वितनुतां व्याख्यायमानं बुधैः ॥ ३०

---

[1] संसारिजीववैराग्य° ? [2] वस्तु ?

नंदनवभानुवर्षे श्रीरत्नप्रभसूरिणा शुभध्यानात् ।
श्रीस्तंभतीर्थनगरे व्याख्यातं कार्तिके मासि ॥ ३१

277. Trishashtisalakapurushacharitra by HEMACHANDRA [त्रिषष्टिसलाकापुरुषचरित्रम् । हेमचन्द्रः].

Folios 2 to 223 : 15½ inches long, 2 inches broad. 5 to 6 lines in a folio. 65 to 70 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 223.

सू
३. व L. २२३. Contains the third parva of the work.
३

Ends :

श्रीशीतलस्वामिचरितवर्णनो नामाष्टमः सर्गः । समाप्तं तृतीयं पर्व ।

श्रीसंभवप्रभृतितीर्थकृतां तृतीये
ऽष्टानां चरित्रमिह पर्ववरेषु सर्गः ।
ध्येयं पदस्थमिव वारिरुहेषु पत्रे-
ऽनुध्यायतो भवति सिद्धिरवश्यमेव ॥ छ ॥

मंगलं महाश्रीः ॥ ढ ॥ ढ १२९९ वर्षे आश्विनवदि २ रवौ ऽद्येह श्रीवीजापुरपत्तने समस्तराजावलीपूर्वकं तपाकीयश्रीपोषधशालायां चरित्रगुणनिधानसमस्तसिद्धांतकलोन्मानेन पारगेन तपादेवभद्रगणिमलयकीर्त्तिपंडितकुलचंद्रपंडि० देवकुमारमुनिनेमिकुमारमुनिप्रभृतिसमस्तसाधून् तच्चरणकमलान् भक्तपरमश्रावकसाधु० रतनपालसमस्तसिद्धांतपुस्तकानां पौषधशालाभारनिर्वाहकपरमश्रावकश्रेष्ठिवील्हणद्वितीयभारनिर्वाहकसाधर्मिकानां वात्सल्यतत्परे परमश्रावक ठ० आसपालतृतीयभारनिर्वाहकनिरंतरं पुस्तकसिद्धांतनिर्विकल्पभक्त्या सारतत्परपरमश्रावकसाधु० लाहडप्रभृतीन् समस्तश्रावकैः त्रिषष्टिपुस्तकं समस्तसाधून् श्रावकाणां पठनवाचनपुण्यश्रेयोर्थं लिखापितं ॥ ढ ॥ ढ ॥ लेखकपाठकानां शुभं भवतु ॥ ढ मंगलं महाश्रीः ॥ शिवमस्तु ॥ आचंद्रार्कं अयं पुस्तकं नंदतु ॥ ॥ - - - - मगलं महाश्रीः ॥ ढ ॥ ढ

278. Nagakumaracharitra by RATNAYOGÎNDRA [नागकुमारचरित्रम् । रत्नयोगीन्द्रः].

Folios 1 to 14: 15¼ inches long, 1¾ inches broad. 8 lines in a folio. 70 to 75 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 14. R एक L. १४.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

श्रीमान्व्यवहितारोपी वृत्तिं धर्मरथस्य यः ।
चक्रे भ्रांतेर्विनाक्रांतस्तं नमीनं नमीम्यहं ॥

अथ दिग्वदनांभोजमंडनेन मनोमुदं ।
प्रतन्वता प्रसादेन सहसा लब्धजन्मना ॥

द्युसद्दुंदुभिनादेन नभस्तलविसर्पिणा ।
दिव्यगंधभरेणेव मंदप्रस्थानवायुना ॥

वृंदारकनिकायस्य वंदनायै जिनेशिनः ।
सप्रुताव्हाननादेन देवान् दूरस्थितानपि ॥

पूर्वमेव [1]परिक्किंनसंनिधेर्मगधाधिपः ।
व्यबोधि विपुलाद्रिस्थं वीरं [2]यतिनिवेदकान् ॥

प्रमादनिद्रानिर्विण्णान् पौरान् प्रतिविबोधयन् ।
नादः प्रादुरभूदद्रेस्तदाव्याप्तदिगंतरः ॥

पर्युपासितमर्हंतं परिवारपरिष्कृतिः ।
चचाल चेलिनीनाथस्तदा शक्रसमद्युतिः ॥

Ends:

ततोसौ श्रेणिकः श्रीमान्नत्वा त्रैलोक्यपूजितं ।
देवं श्रीवर्द्धमानाख्यमगमत्स्वास्पदं मुदा ॥

---

[1] परिच्छिन्न°? [2] यतिनिवेदकान्?

श्रीपंचम्युपवासस्य फलोदाहरणात्मकं ।
एवं नागकुमारस्य समाप्तिं चरितं ययौ ॥ ७९

इति श्रीरत्नयोगींद्रेणोपसंगृह्य कीर्त्तितं ।
सहस्रार्द्धमितग्रंथमेतच्चरितमुच्चकैः ॥ ७९

इति नागकुमारचरिते श्रीपंचमीमहोपवासफलोदाहरणे पंचमः सर्गः ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

279. Pravachanasaroddharavishamapadavyakhya by UDAYAPRABHASÛRI [प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदव्याख्या। उदयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 187 : 9½ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 61 to 63 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 187. R. ७ L. १८७. The "granthâgra" is given as 3303.

Begins :

८० ॥ प्रवचनसारोद्धारे विषमपदार्थावबोधमाधत्ते ।
श्रीउदयप्रभसूरिः श्रीपार्श्वाधीशमानम्य ॥ १

Ends :

सर्वप्रकारसाहाय्यकारिणः क्षांतिशालिनः ।
जयप्रभस्य कृतिनः प्रयत्नादेष निर्मितः ॥ ८
अवधानवंध्यबुद्धिर्यदत्र न समंजसं ।
उक्तवानहमुत्सूत्रं तत्र मिथ्या कृतं मम ॥ ९
यद्वा यदत्र किंचित्तनुमतिभिर्दुष्टमुदितमस्माभिः ।
प्रीतास्तद्धीमंतः संतः कुर्वंतु निर्दोषम् ॥ १०

ग्रंथाग्रं ३३०३ ॥

मुनिचंद्रसूरिपंडितगुणचंद्राभ्यां भरादिहोपकृतं ।
प्रथमोत्साहनवाचनलेखनकर्मप्रकर्षेण ॥ ११

आकाशकमलं यावन्मेरुनालं हरिद्दलं ।
भास्वान् विकाशयत्येष तावन्नंद्यादसौ भुवि ॥ १२

280. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 255: 13½ inches long, 1¾ inches broad. 4 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 255. R. सू ६ वृ. L. २५५.

281. Panchasutra [पञ्चसूत्रम्].

Folios 1 to 16: 18 inches long, 2 inches broad. Numbered as 183. Folio 16. R. ल्लं ङ्गा L. १६.

Begins:

नमो वीतरागाणं सव्वन्नूणं देविंदपूइयाणं जहट्ठियवत्थुवाईणं तेलोक्कगुरूणं अरुहंताणं भगवंताणं

Ends:

अविराहणाफला तिलोगनाहबहुमाणेणं निस्स्येयस्स साहिगित्ति ॥

पवज्जफलसुत्तं समत्तं ॥ ङ ॥ समत्तं पञ्चसूत्रम् ॥

282. Two books in one manuscript.

Folios 1 to 44; agreeing in all respects with No. 281. Folio 43. R. ग ३ L. ४३.

282, 1. Samgrahini [संग्रहिणी].

Begins:

निट्ठवियअट्ठकम्मं.....

Ends:

३८३ संग्रहणी प्रकरणं समाप्तेति ॥

282, 2. Pratikramana [प्रतिक्रमणम्].

Begins:

नमिऊण महावीरं दंसणमूलं गिहत्थधम्ममहं ।
गिह्णामि सव्वभवकयमिच्छत्ताविरइपडिकमणो ॥ १

Ends:

पडिवज्जए सम्मं ॥ ६०

Then follows the verse नमिऊण महावीरं repeated, and 42 gâthâs, ending: वारह सत्तसिए पडिवज्जइ लखमसिरी सम्मं ॥ ४२

283. Commentary on the **Pakshikasutra,** by YASODEVASÛRI [पाक्षिकसूत्रवृत्तिः । यशोदेवसूरिः].

Folios 1 to 199: 18 inches long, 2 inches broad. 8 to 12 lines in a folio. Numbered as 183. Folio 199. R. सू ६३ नं L. १९९.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ।

शिवशर्मैकनिमित्तं विघ्नौघविघातिनं जिनं नत्वा ।
वक्ष्यामि सुखविबोधां पाक्षिकसूत्रस्य वृत्तिमहम् ॥ १
एतच्चूर्ण्यनुसाराद्ग्रंथांतरविवरणानुसाराच्च ।
प्रायो विवरणमेतद्विधीयते मंदमतिनापि ॥ २

Ends:

समाप्ता चेयं शास्त्रानुसारिणी पक्षप्रतिक्रमणवृत्तिरिति ॥
चंद्रकुलांबरशशिनो भव्यांबुजबोधनैकदिनपतयः ।
गुणगणरत्नसमुद्रा आसन् श्रीवीरगणिमिश्राः ॥ १

ये च ।

शुद्धध्यानजलापनीतकलिलाः [1]सक्तानदीपालया
निःसंगव्रतभारधारणरतास्तीव्रे तपस्युद्यताः ।

[1] सज्ज्ञान°?

ग्रीष्मेष्वातपवेदनां गुरुतरां जेतुं सदोपस्थिता
हेमंतेषु च शार्वरं हिमभरं सोढुं सदा निश्चलाः ॥ २
श्रीचंद्रसूरिनामा तेषां शिष्यो बभूव गुणराशिः ।
आनंदितभव्यजनः शंसितसंशुद्धसिद्धांतः ॥ ३
कलिकालदुर्लभानां गुणरत्नानां निधानमनवद्यं ।
समयावदातशुद्धिस्तथापरो देवचंद्रगणिः ॥ ४
श्रीचंद्रनाम्नः सूरेः[1] पादपंकजसेविना ।
दृब्धेयं प्रसृता वृत्तिः श्रीयशोदेवसूरिणा ॥ ५
गँभीरमेतदार्ष न चोहने शक्तिरस्ति मम दक्षा ।
नापीह संप्रदायः सम्यग्बहवश्च षाडगमाः ॥ ६
शास्त्रानुसारात्सुखबोधपावै-[2]
रात्मीयशक्त्या निवृतं तथापि ।
यच्चेह किंचिद्वितथं निबद्धं
तत्रास्तु मिथ्या मम दुःकृतं हि ॥ ७
अणहिलपाटकनगरे सौवर्णिकनेमिचंद्रसक्तायां ।
वरपौषधशालायां राज्ये जयसिंहभूपस्य ॥ ८
विशारदैः सूरिवरैर्विहारिभि-
र्विशोधितो यत्नपरायणैरियं ।
तथापि यन्न्यूनमुताधिकं पदं
तत् शोधनीयं कुशलैः कृपापरैः ॥ ९
शुभाशयवशाच्चेह यन्मया सुकृतं कृतं ।
तेन भूयान्ममाभ्यासः सर्वदैव जिनागमे ॥ १०

---

[1] सूरेश्च on सूरेः सु°? [2] पाठै–?

एकादशशतैरधिकैरशीत्या विक्रमाब्दतैः ।
द्वे सहस्रे शतैरधिके सप्तभिर्मथमानतः ॥ ११

मंगलं महाश्रीः ॥ शुभं भवतु लेखकपाठकयोः ॥ संवत् १३०९ वर्षे माघवदि १४ सोमे स्वस्ति श्रीमदाघाटे महाराजाधिराजभगवन्नारायणदक्षिणउत्तराधीशमानमर्दनश्रीजयतसिंहदेवतत्पट्टविभूषणराजाश्रिते जयसिंघविजयराज्ये तत्पादपद्मोपजीविनि महं० श्रीतल्हणप्रतिपत्तौ श्रीश्रीकरणादिसमस्तव्यापारान्परिपंथयतीत्येवं काले प्रवर्त्तमाने ठ० वयजलेन पाक्षिकवृत्तिर्लिखितेति ॥ शिवमस्तु ॥

284. Sraddhapratikramanasutravritti by KULAPRABHÂCHÂRYA [श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तिः । कुलप्रभाचार्यः].

Folios 1 to 60: 13½ inches long, 1½ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. Numbered as 183. Folio 60. R. थू ००० L. ६०.

285. Commentary on the **Upadesamala** of **Dharmadasagani** by SIDDHASÂDHU [उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृताया विवरणम् । सिद्धसाधुः].

Folios 1 to 204: 19½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 65 to 68 aksharas in a line.

Commentary begins:

नमः सर्वज्ञाय ॥

हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः . .

Text begins:

जगच्चूडामणीभूर्ड . . .

Book ends:

विषं विनिर्द्धूय कुवासनामयं
व्यचीचरद्यः कृपया मदाशये ।
अचिंत्यवीर्येण सुवासनाह्रधां
नतोस्मि तस्मै जिनधर्मसूरये ॥ १

उत्सूत्रमत्र विवृतं मतिमांद्यदोषा-
द्वांभीर्यभाजि वचने यदनंतकीर्तेः ।
संसारसागरमनेन तरीतुकामै-
स्तत्साधुभिः कृतकृपैर्मयि शोधनीयम् ॥ २
तोषाद्विधाय विवृतिं गिरिदेवतायाः
पुण्यानुबंधिकुशलं यदिमां[1] मयाप्तं ।
सर्वोपि तेन भवतादुपदेशमाला-
प्रोक्तार्थसाधनपरः खलु जीवलोकः ॥ ३
॥ उपदेशमालाविवरणं समाप्तं ॥

भगवद्गीर्देवतायानिभमात्रदुर्गस्वामिगुरुशिष्यसहर्षिचरणरेणो सिद्धसाधोः ॥ ग्रंथाग्रं ३९०० ॥ संवत् १३८३ वर्षे कार्तिकशुदि १३ शनौ अद्येह श्रीदेवगिरौ साधुराजसीहसुतसाधुतिहुणसिंहेन श्रीमदुपदेशमालालघुवृत्तिपुस्तिका लिखापिता ॥ यादृशं पुस्तके दृष्टं० ॥ मंगलमस्तु ॥

286. Acharangachurni [आचारांगचूर्ण्णिः].

Folios 1 to 292: 15½ inches long, 2 inches broad. 8 to 12 lines in a folio. 79 to 82 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 191. R. सू ६३ १ L. १९१. The "granthâgra" is given as 8300. Dated Saṃvat 1303 = A.D. 1247. The donor of this copy is celebrated in a praśasti of 21 ślokas.

287. Pandavacharitra by DEVAPRABHASÛRI [पाण्डवचरित्रम् देवप्रभसूरिः].

Folios 1 to 263: 34½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 130 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 263. R. सू ६३ २ L. २६३.

[1] यदिदं?

The first folio is defective, and the beginning is supplied on paper as follows:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

श्रियं विश्वत्रयत्राणनिष्णः पुष्णातु वः प्रभुः ।
शंकरः पुंडरीकाक्षः श्रीमन्नाभिसमुद्भवः ॥ १

पुण्यप्रसूतिः श्रीनेमेः पातु वो देशनागवी ।
घासः स्मरादयो यस्याः क्षीरं मोक्षसुखं पुनः ॥ २

पार्श्वनाथः स वः पायाद्यदंगद्युतिसागरे ।
प्रवालकंदलायंते फणिरत्नप्रभांकुराः ॥ ३

जयंति वर्द्धमानस्य जितदंभोलिवैभवाः ।
मोहांधतमसध्वंसहेलयः सत्त्वकेलयः ॥ ४

चरित्रं पांडुपुत्राणां पवित्रमभिदध्महे ।
श्रुतं हितोपदेशाय यज्ज्ञाने पर्यवस्यति ॥ ५

Ends:

महाकाव्यमेतद्धिनोतु ॥ २८

इति मलधारिश्रीदेवप्रभसूरिविरचिते पांडवचरिते महाकाव्ये बलदेवस्वर्गगमनश्रीनेमिनाथपांडवनिर्वाणवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः ॥

श्रीकोटिकाख्यगणभूमिरुहस्य शाखा
या मेध्यमेत[1] विदिता विटपोपमेस्याः ।
श्रीप्रश्नवाहनकुले सुमनोभिरामः
ख्यातोस्ति स्वच्छ इव हर्षपुरीयगच्छः ॥ १

तत्राजनि श्रुतसुधांबुधिरिंदुरोचिः-
स्पर्द्धिष्णुकीर्त्तिविभवोऽभयदेवसूरिः ।

---

[1] मध्यमेति ?

शांतात्मनोप्यहह निस्पृहचेतसोपि
यस्य क्रियाखिलजगज्जयिनी बभूव ॥ २

बद्धक्रीड इवावतीर्य परमज्योतिर्विवर्त्तः क्षितौ
तत्पट्टे वरचंद्रमाः समजनि श्रीहेमसूरिप्रभुः ।

चित्रं यद्वचनामृतानि नृपतिः श्रीसिद्धराजः पपौ
विश्वेषामपि लेभिरे तनुभृतामायूंषि वृद्धिं पुनः ॥ ३

तस्यापदे[1] मदनादिद्विषि जयी विजयसिंहसूरिरभूत् ।
यद्वपुषि स्पर्द्धाभूल्लावण्यामृतशमामृतयोः ॥ ४

श्रीचंद्रसूरिरभवत्तदीयपदभूषणं गुणैकनिधिः ।
विद्यायाश्च मदस्य च येन वितेने चिरवियोगः ॥ ५

धर्मज्ञानविवेकसंयमतपःसंकेतकेलीगृहं
स श्रीमान्मुनिचंद्रसूरिरभवत्तत्पट्टभूषामणिः ।

ब्रूमस्तस्करपुष्करस्य महिमा किं नाम यत्सौरभै-
र्गण्यंते वत सादृश अपि[2] जनैः संख्यासु संख्यावतां ॥ ६

श्रीदेवप्रभसूरिर्बभूव तच्चरणकमलरोलंबः ।
येन कलैः कीर्तिरवैरभितो मुखरीकृतं भुवनं ॥ ७

मुनिचंद्रसूरिपट्टे श्रीदेवानंदसूरयोभूवन् ।
स्तोत्राय यद्गुणानां ध्रुवं न वेधा अपि सुमेधाः ॥ ८

तेषां[3] कल्पतरुत्रिपिष्टपगवीचिंताइमवैहासिका-
दादेशात्कविमार्गवल्गनकलानैपुण्यभून्यैरपि ।

---

[1] तस्य पदे ? [2] बत मादृशा अपि ? [3] कल्पतरुत्रिविष्टपगवी° ?

श्रीदेवप्रभसूरिभिः पोडोश्चरित्रं[1] किम-
प्येतद्विबुधादिशिष्यहृदयोल्लासार्थमभ्यर्थते[2] ॥ ९
श्रीयशोभद्रसूरीणां तथात्र व्यातृतादृशः[3] ।
यथैतदगमत्सर्वं विद्वल्लोकावलोक्यतां ॥ १०
ज्ञानैकमयमूर्त्तनामस्मिन्नवरसान्विते ।
श्रीनरचंद्रसूरीणां प्रज्ञया कृतधाधितं[4] ।
प्रीत्यावलोकनेनैव कर्णक्रोडनवातिथेः ।
कर्तुमातिथ्यमर्हति ग्रंथस्यास्य मनीषिणः ॥ १२

मंगलं महाश्रीः ॥

288. Katharatnakosa by DEVABHADRASÛRI [कथारत्नकोशः । देवभद्रसूरिः].

Folios 1 to 317 : 34¼ inches long, 2¾ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 308. R. स्ता ० L. ३०८. Dated Saṃvat 1286 = A.D. 1230. र्श्रो

Begins :

ॐ नमो जिनागमाय ॥

पडिबिंबियपणयजणनिलीणभवभीरुभव्वलोयच्च ।
उम्मुहमऊहनिवहसिवभवणारोहसेणिव्व ॥ १
भीमभवोयहिलंघणसज्जासज्जाणवत्तपतिव्व[5] ।
चरणनहमालिया सहइ जस्स सो जयइ पढमजिणो ॥ २
सुमणोभिरामरूवो चारुयडं सुरहिवयणसयवत्तो ।
जयइ सिवनयरिपत्थियमंगलकलसोव्व वीरजिणो ॥ ३

---

[1] पोडोश्चरित्रं is evidently for पांडोश्चरित्रं. But the pâda is also defective in four syllables. Some such word as सुकृतिभिः may have followed, and been by the scribe confounded with सूरिभिः.

[2] °ग्रंथ्यत? [3] व्यातृता दृशः? [4] कृतकायितं? [5] पंत्तिव्व?

स जयइ पुणोवि दुज्जयकसायसरहोलिविहलिउच्छाहो ।
लंठणछलेन भीउव्व केसरी जं समल्लीणो ॥ ४

भववारयबंधं बंधुणोव्व अवणिं तुवोवसेवावि ।
जिणवइणो मोहमहंधयारहरणंमि रविणो व्व ॥ ५

पासस्स फणामणिणो उंमुहपसरंतकंतिणो दूरम् ।
विहियावट्टियदीवूसवव्व तिमिरं हरंतु ममं ॥ ६

जयइ विलसंतनिंमलमऊहमंडलपसाहियसरीरा ।
पग्गहियपारिवेसव्व ससिकला भयवई वाणी ॥ ७

ससिरीया सच्चाहिट्ठिया य सच्चक्कनंदया सुगया ।
गुरुणो हरिणो व्व कुणंतु वंछियं निच्छियं मज्झ ॥ ८

इत्थं थोयव्वथुईईसामत्थेणं जडोवि जंपेमि ।
संमत्ताइपयत्थप्पडिबद्धकहारयणकोसं ॥ ९

एत्थय जिणिंदसमयंमि संमया मुत्तिपहपवित्तीए ।
सुमुणी सुसावगो चिय जहुत्तकिरियाकलावन्नू ॥ १०

सुमुणित्तणं च पायं सुसावगत्तं विणा न संभवइ ।
पत्तसिय देसचरित्तो हि सव्वविरइंपि काउमलं ॥

सामन्नविसेसगुणन्निउ य सुसावगत्तणं लहइ ।
सो पुण सामन्नगुणी नेउं संमाइदारेहिं ॥ १२

Folio 10. R. $\frac{\text{ल्ँ}}{\text{०}}$ L. १०. इति श्रीकथारत्नकोशे सम्यक्त्वाधिकारे नरवर्मनृपकथानकं समाप्तं ।...

Folio 13. R. $\frac{\text{ल्ँ}}{\text{३}}$ L. १३. इति० सम्यक्त्वातिचारचिंतायां शंकादोषे धनदेवकथानकं समाप्तं ।...

Folio 15. R. ल्लं L. १९. इति० सम्यक्त्वचिंतायां द्वितीयातिचारप्रक्रमे नागदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 18. R. ल्लं श्रा L. १८. इति स० तृतीयातिचारप्रक्रमे गंगवसुमत्याः कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 27. R. थ्थं L. २७. इति श्रीक० पंचमातिचारे रुद्राचार्यकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 33. R. ला ३ L. ३३. इति श्रीक० षष्ठातिचारप्रक्रमे भवदेवराजर्षिकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 39. R. ल्ला L. ३९. इति० सप्तमातिचारे धनकथानकं समाप्तं.

Folio 46. R. म्मं L. ४६. इति० अष्टमातिचारे अचलकथोक्त्या सम्यक्त्वपटलं समाप्तं ॥...

Folio 55. R. ६ र्नृ L. ५५. इति० पंचनमस्कारे श्रीदेवनृपकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 64. R. र्थ्थं L. ६४. इति० चैत्याधिकारे विजयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 75. R. र्थ्थं L. ७५. इति० जिनबिंबप्रतिष्ठाप्रक्रमे महाराजपद्मकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 85. R. ७ र्नृ L. ८५. इति० पूजाधिकारे प्रभंकरकथानकं समाप्तं ।.

Folio 90. R. ६७ ० L. ९०. इति० देवद्रव्यचिंताधिकारे भ्रातृद्वयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 98. R. ६७ श्रा L. ९८. इति० शास्त्रश्रवणाधिकारे श्रीगुप्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 105. R. ॐ नमः L. १०५. इति० ज्ञानदानावसरे धनदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 111. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १११. इति० अभयप्रदानप्रस्तावे जयराजर्षि-कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 118. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. ११८. इति० यत्यवष्टंभदाने सुजयराजर्षिक-थानकं समाप्तं ॥...

Folio 125. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १२५. इति० कुग्रहत्यागे विमलोपाख्यानकं स-माप्तम् ॥...

Folio 131. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १३१. इति० माध्यस्थगुणचिंतायां पुरोहितसुत-नारायणकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 136. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १३६. इति० सामर्थ्यगुणचिंतायाममरदत्तक-थानकं समाप्तं ।...

Folio 142. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १४२. इति० धर्मार्थव्यतिरेकचिंतायां सुंदरक-थानकं समाप्तं ॥...

Folio 147. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १४७. इति० आलोचकपुरुषव्यतिरेके धर्मदेव-कथानकं समाप्तं ॥...

Folio 155. R. ॐ नमः सिद्धेभ्यः L. १५५. इति० उपायचिंतायां विजयदेवकथानकं समाप्तं ॥

Folio 162. R. सु २ थु L. १६२. इति० उपशांतप्रक्रमे सुदत्तकथानकं स-
समाप्तं ॥ २५...

Folio 167. R. सु थु मो L. १६७. इति० दक्षत्वगुणचिंतायां सुरशेखरराज-
पुत्रकथानकं समाप्तं ॥ २६...

Folio 171. R. सु थु १ L. १७१. इति० दाक्षिण्यचिंतायां भवदेवकथानकं
समाप्तं ॥ २७...

Folio 176. R. सु थु कु L. १७६. इति० धैर्यगुणचिंतायां महेंद्रनृपकथानकं
समाप्तं ॥ २८...

Folio 180. R. सु ८ ० L. १८०. इति० गांभीर्यगुणचिंतायां विजयाचार्य-
कथानकं समाप्तं ॥ २९...

Folio 185. R. सु ८ नै L. १८५. इति० इंद्रियपंचकविजयव्यतिरेकवर्त्तना-
यां सुजसश्रेष्ठिसुतकथानकं समाप्तं ॥ ३०...

Folio 192. R. सु ६३ २ L. १९२. इति० पैशून्यगुणदोषचिंतायां धनपाल-
बालचंद्रकथानकं सामाप्तं ॥

Folio 199. R. सु ६३ मै L. १९९. इति० परोपकारद्वारचिंतायां भरतकथा-
नकं नमाप्तं ॥ ३२...

Folio 206. R. सू ० कु L. २०६. इति० विनयद्वारव्यावर्तनायां सुलसकथा-
नकं समाप्तं तत्समाप्तौ धर्माधिकारिसामान्यगुण-
कथनापि त्रयस्त्रिंशद्वारप्रमाणा समाप्तेति ॥...

Folio 212. R. सू० २ ले० L. २१२. इति० प्रथमाणुव्रतचिंतायां यज्ञदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 219. R. सू० ३ ले० L. २१९. इति० द्वितीयाणुव्रतचिंतायां सागरकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 225. R. सू० ४ ले० L. २२५. इति० तृतीयाणुव्रतगुणचिंतायां फरुसरामकथानकं समाप्तं ॥ ३६...

Folio 232. R. सू० २ ला० L. २३२. इति० चतुर्थाणुव्रतचिंतायां सुरप्रियकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 240 R. सू० ५ L. २४०. इति० पंचाणुव्रतविचारणायां धरणकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 249. R. सू० १ पू० L. २४९. इति० प्रथमगुणव्रतचिंतायां शिवभूतिस्कंदयोराख्यानकं समाप्तं ॥ ..

Folio 256. R. सू० २ दि० L. २५६. इति० भोगोपभोगव्रतचिंतायां सकुटुंबमेहश्रेष्टिकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 263. R. सू० ३ शु० L. २६३. इति० अनर्थदंडविरतिचिंतायां चित्रगुप्तकथोक्त्या गुणव्रतत्रयं समाप्तं ॥...

Folio 269. R. सू० ४ शु० L. २६९. इति० शिक्षाव्रतविचारणायां सामान्यप्रक्रमे [1]धरथकथानकं समाप्तं ॥...

[1] घनरथ°?

Folio 275. R. सू १ L. २७९. इति० शिक्षाव्रतविचारणायां देशावकाशिकविषये पवनंजयकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 280. R. सू ७ L. २८०. इति० तृतीयाशिक्षाव्रतविचारणायां ब्रह्मदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 287 R. सू ७ L. २८७. इति० अतिथिसंविभागव्रतविषये नरदेवकथानकमुक्तं ॥...

Folio 292. R. सू ६३ L. २९२. इति० द्वादशावर्त्तवंदनकफलवर्त्तनायां शिवचंद्रचंद्रदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 296. R. सू ६३ L. २९६. इति० प्रतिक्रमणगुणचिंतायां सोमदेवकथानकं समाप्तं ॥...

Folio 303. R. स्ता ० L. ३०३. इति० कायोत्सर्गविधानचिंतायां सशिराजकथानकं समाप्तं ॥...

इति० प्रत्याख्यानव्यतिरेकचिंतायां भानुदत्तकथानकं समाप्तं ॥...

Ends:

सूरीपसन्नचंदो न नामउ अत्थउवि परं ।
तस्सेव गेहिं सिरिसुमइवायगाणं विणेयलेसेहिं ।
सिरिदेवभद्दसूरीहिं पसरइउ कहाकोसो ।
संघधुरंधरसिरिसिद्धवीरसेट्ठीण वयणउ ।
जेहिं चरियं चरिमजिणिंदस्स व रइयं वीरनाहस्स ॥

परिकम्मिऊण विहियं च जे हिंसइ भव्वलोगपाउग्गं ।
संवेगरंगसालाभिहाणमाराहणारयणं ॥

कंचलकलसविहूसियमुणिसुव्वयभुवणमंडियंमि पुरे ।
भरुयत्थे तेहिं इएहिं एस नीई परिसमत्ति ॥

वसुबाणरुद्दसंखे वच्चंते विक्कमाउ कालंमि ।
लिहिउं पढमंमि य पोत्थयंमि गणिअमलचंदेण ॥

अलं बहुभणिएण ॥

यदिह जगदे किंचिन्मोहान्मया समयाद्वहि-
र्यदपि सुकविक्षुण्णान्मार्गाद्वचोभिदधेऽन्यथा ।
तदुदितकृपैः सद्भिस्त्यक्त्वात्तथैष विशोध्यतां
भवति कथिकाकोशः पंथा यथा सिवसद्मनः ॥ १

यत्कृत्वेदं त्रिकरणजयात्पुन्यमस्माभिरार्जं
तेनैवैतच्छ्रवणपठनाख्यानचिंतैकचित्ताः ॥
संतः संतु प्रतिसभमितश्चाप्तमोहव्यपोहा
भूयो भूयो जिनपतिमते बोधिसिद्धिं लभंताम् ॥ २

जीयासुः शशिनीलकांचनजपामेघोपमांगत्विषः
श्रीमन्नाभितनूद्भवप्रभृतयः सर्वेपि तीर्थेश्वराः ।
गीरंबा च सुदर्शना च विदिता देव्योपि काल्यादयो
भूयासुर्जिनसासनस्य सततं प्रोत्सर्पणाद्धेतवे ॥ ३

इति बहुविधवाक्यानेकमाणिक्यपूर्णा-
गमजलनिधिलब्धैरर्थलेशैर्निबद्धः ।
तदपि निहतभूतिप्राणिदौर्गत्यदुःखो
जयतु सततमेष श्रीकथारत्नकोशः ॥ ४

इति प्रव्रज्यार्थचिंतायां श्रीप्रभप्रभाचंद्रचरितमुक्तं तदुक्तौ च सम्यक्त्वादिपंचाशदर्थाधिकारसंबद्धः कथारत्नकोशोपि समाप्तः ॥

मंगलं महाश्रीः ॥ शिवमस्तु सर्वजगतः ० ॥

संवत् १२८६ वर्षे श्रावणसुदि ३ बुधेऽद्येह प्रल्हादनपुरे कथारत्नकोशपुस्तकमलेखीति भद्रमिति ॥

289. Avasyakachurni [आवश्यकचूर्णि.].

Folios 1 to 268: 37 inches long, 2¾ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 120 inches in a line. Contains the first khaṇḍa of the work.

290. Dasasrutaskandhachurni [दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः].

Folios 1 to 164: 27 inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 91 to 95 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 164. R. सु र्चु फ्रै L. १६४. Dated Saṃvat 1328 = A.D. 1272.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

नमो अरहंताणं । णमो सिद्धाणं णमो आयरियाणं । णमो उवज्झायाणं । नमो लोए सव्वसाहूणं । सुतं मे आउसंतेणं भगवता एवमक्खातं इह खलु थेरेहिं भगवंतेहिं असमाहिट्ठाणा पन्नत्ता ॥

Ends:

जात्यंधाः ससंकंठाः जावणयावि । जावकरणणयो ॥ सव्वेसिंपि-णयाणं गाधा ॥ दशानां चूर्णी परिसमाप्ता ॥

अनुष्टुप्छंदोहेशेन श्लोक २२२५

संवत् १३२८ वर्षे आषाढशुदि १२ गुरौऽद्येह षयरोदुग्रामवास्तव्य ठ० चंडसुत ठ० लक्ष्मणेन दशाश्रुतस्कंधस्य चूर्णिर्लिखिता ॥

291. Yogasastravivarana by HEMACHANDRA [योगशास्त्र-विवरणम् । हेमचन्द्र].

Folios 1 to 323 : 34½ inches long, 2⅔ inches broad. 10 to 16 lines in a folio. 110 to 115 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 12,000. Numbered as 183. Folio 323. R. स्ता ४ ३ L. ३२३.

292. Siddhaprabhrita with **Commentary** [सिद्धप्राभृतं सटीकम्].

Folios 1 to 20 : 34 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 162 aksharas in a line.

Text begins :

तिहुयणपणए तिहुयणगुणाहिपति

Text ends :

वीसुत्तरसयमंगं गाधाबंधेण पुव्वणिस्संदं ।
वित्थारेण महत्थं सुयाणुसारेण णेयव्वं ॥ ११८

वीसुत्तरसयगणणाम सिद्धपाहुडं सम्मत्तं ॥ अग्गेण पुव्वणिस्संदं ॥

Commentary begins :

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

सकलभुवनेशभूताञ्निखिलातिसयान् जिनान् गुरून् स्तुत्वा ।
सिद्धप्राभृतटीका तदर्थहितकाम्यया क्रियते ॥ १

Commentary ends :

णवरं पूर्वस्याग्रेणीयाख्यस्य निष्यंद इदं सिद्धप्राभृतमिति ।
गाथासंयोजनार्थोयं प्रयासः केवलो मम ।
अर्थः सूक्तः स्फुटो ह्येष टीकाकृद्भिश्चिरंतनैः ॥
सिद्धप्राभृतं समाप्तं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

293. Munisuvratacharitra by MUNIRATNA [मुनिसुव्रतचरित्रम् । मुनिरत्नः].

Folios 1 to 193: 34 inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line.

Begins:

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

पायात्पदनखश्रेणिर्मणिस्वच्छा जिनोस्य[1] वः ।
धर्मस्य दशरूपस्य या क्रीडा दर्पणायते ॥ १

Ends:

८३ इत्याचार्यश्रीमुनिरत्नविरचिते श्रीमुनिसुव्रतचरिते महाकाव्ये अश्वावबोधस्कंदकाचार्यकार्त्तिकयथाविस्तारिविहारस्वामिनिर्वाणस्वरूपवर्णनस्त्रयोविंशः सर्गः ॥ समाप्तं चेदं मुनिसुव्रतचरितं । मंगलं महाश्रीः ॥ ६८०६

294. Jambudvipaprajnaptichurni [जंबूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिः].

Folios 2 to 122: agreeing in all respects with No. 293.

Ends:

जंबूद्दीवपण्हकरणाणं चूर्ण्णी सम्मता ॥ ग्रंथसर्वसंख्याश्लोक ६३२३.

295. Trishashtisalakapurushacharitra by HEMACHANDRA [त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरित्रांतर्गतमष्टमं पर्व । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 129: 35¾ inches long, 2¼ inches broad. 6 to 12 lines in a folio. 102 to 110 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 129. R. सु थ र्ज्ञा L. १२९. Dated Samvat 1391 = A.D. 1335. Contains the eighth parva of the work.

Ends:

समस्तनिर्ग्रंथचक्रचूडामणिश्रीकृष्णराजर्षिगच्छे सुविहितशिरोमणिश्रीपद्मचंद्रोपाध्यायान्वये भट्टारकश्रीपृथ्वीचंद्रसूरयस्तत्पट्टांबरदिनकरश्रीप्रभानंदसूरीणां सदुपदेशेन समस्तपृथ्वीतलाख्ये सुचिंतितगो-

[1] जिनस्य?

पवित्रिते सा० क्षेमंधरपुत्रः सा० धनचंद्रमुनिचंद्रदेपालाभिधाः धनचंद्रसुतौ षीमसींहकालाभिधौ मुनिचंद्रसुताः । छीहिल नोलू सोमसीह हालाभिधा षीमसीहपुत्रौ लाडणनरपालौ सोमसीहपुत्राः सा० धरणिग-आसपाल दूलह काल्ह पारश्वाभिधानाः तैः सद्गुरूणामुपदेशलेशं निशम्य संसारासारतां विचार्य संवत् १३९१ वर्षे स्वमातुः सोनश्री-श्रेयोर्थं गृहीतमिदं नंदताद्दाचंद्रार्कं वाचकग्राहकैः सह ॥

296. The same [तदेव सप्तमं पर्व].

Folios 1 to 223: agreeing in all respects with No. 295. Folio 223.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{ई}}$ L. २२३. Contains the seventh parva of the work.

297. Sabdanusasana by HEMACHANDRA [शब्दानुशासनम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 212: $7\frac{3}{4}$ inches long, $1\frac{1}{2}$ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 32 to 34 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 212.

R. $\frac{\text{सू}}{\text{ई}}$ L. २१२. Goes down to the second pâda of the third adhyâya of the work.

298. Commentary on the above portion of the **Sabdanusasana** (तस्यैव टीका).

Folios 1 to 228: $10\frac{1}{2}$ inches long, 2 inches broad. 8 to 16 lines in a folio. 40 to 44 aksharas in a line.

299. Samyaktvaprakarana by CHANDRAPRABHASÛRI with the **Great Commentary** [सम्यक्त्वप्रकरणम् सवृहद्वृत्ति । चन्द्रप्रभसूरिः].

Folios 1 to 200: 34 inches long, $2\frac{1}{2}$ inches broad. 8 lines in a folio. 105 to 115 aksharas in a line. Incomplete and injured.

Commentary begins:

नमः श्रीपंचपरमेष्ठिभ्यः ॥

यद्वक्त्रांभोजवाप्याः स्फुटवचनघटीयंत्रचारेण निर्य-
त्सूरिश्रेणिप्रणालीप्रणयिगुणगणप्रोच्छलच्छीकरौघं ।

तत्त्वांभोऽद्यापि सिंचत्सफलयतितमां शासनोद्यानमेत-
त्तं भक्त्या नौमि नम्रस्त्रिजगदधिपतिं श्रीजिनं वर्द्धमानं ॥

Text begins:

पत्तभवन्नवतीरं दुहदवनीरं सिवंबतरुकीरं ।
कंचणगोरसरीरं नमिऊण जिणेसरं वीरं ॥ १

वुच्छं तुच्छमईणं अणुग्गहत्थं समत्थभव्वाणं ।
संमत्तस्स सरूवं संखेव — — — — महं ॥ २

300. Jnatasutrapramukhashadangavritti by ABHAYADEVASÛRI [ज्ञातासूत्रप्रमुखषडंगवृत्तिः । अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 472: 36 inches long, 2½ inches broad. 8 lines in a folio. 138 to 145 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 472. R. स्तै ६ ७ २ L. ४७२. Dated Samvat 1292 = A. D. 1236.

301. Upamitibhavaprapancha Katha by SIDDHARSHI [उपमितिभवप्रपञ्चा कथा । सिद्धर्षिः].

Folios 1 to 393: 32½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 115 to 123 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 393. R. स्ता ६ ३ ३ L. ३९३.

Begins:

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

नमो निर्नाशिताशेषमहामोहाहिमार्त्तये ।
लोकालोकामलालोकभास्वते परमात्मने ॥ १

Ends:

तत्साधुभिः कृतकृपैर्मयि शोधनीयं ॥
पार्श्विलसाधोरपि लिखितं तथा ॥

इत्युपमितभवप्रपंचायां कथायां पूर्वसूचितमीलकवर्णनो नामाष्टमः प्रस्तावः समाप्तः ॥ समाप्ता चेयमुपमितभवप्रपंचा कथेति ॥

द्योतिताखिलभावार्थः सद्भव्याब्जप्रबोधकः ।
सूराचार्योऽभवद्दीप्रः साक्षादिव दिवाकरः ॥

आचारपंचकोद्युक्तः प्रसिद्धो जगतीतले ।
अभूद्भूतहिते धीरस्ततो देल्लमहत्तरः ॥

ज्योतिर्निमित्तशास्त्रज्ञः प्रसिद्धो देत्सविस्तरः[1] ।
ततोभूदुल्लसत्कीर्तिर्ब्रह्मगोत्रविभूषणः ॥

दुर्गस्वामिमहाभागः प्रख्यातः पृथिवीतले ।
प्रव्रज्यां गृह्णता येन गृहं सद्धनपूरितं ॥

हित्वा सद्धर्ममाहात्म्यं क्रिययैव प्रकाशितं ।
यस्य तच्चरितं वीक्ष्य शशांककरनिर्मलं ॥

बुद्धास्तत्प्रत्ययादेव भूयांसो जंतवस्तदा ।
सद्दीक्षादायकं तस्य स्वस्य चाहं गुरूत्तमं ॥

नमस्यामि महाभगं गर्गर्षिमुनिपुंगवं ।
क्लिष्टेपि दुःखमाकाले यः पूर्वमुनिचर्चया ॥

विजहारेह निःसंगो दुर्गस्वामी धरातले ।
सद्देशनांशुभिर्लोके द्योतित्वा भास्करोपमः ॥

श्रीभिल्लमाले यो धीरो गतोस्तं सद्विधानतः ।
तस्मादतुलोपशमः सद्दार्षिरभूदनाविलमनस्कः ।
परहितनिरतैकमतिः सिद्धांतनिधिर्महाभागः ॥

विषमभवगर्त्तनिपतितजंतुशतालंबदानदुर्ल्ललितः ।
दलिताखिलदोषकुलोपि सततकरुणापरीतमनाः ॥

---

[1] देशविस्तरः?

यः संग्रहकरणरतः सदुपग्रहनिरतबुद्धिरनवरतं ।
आत्मन्यतुलगुणगणैर्गणधरबुद्धिं विधापयति ॥
बहुविधमपि यस्य मनो निरीक्ष्य कुंदेंदुविशदमद्यतनाः ।
मन्यंते विमलधियः सुसाधुगुणवर्णनं सत्यं ॥
उपमितिभवप्रपंचा कथेति तच्चरणरेणुकल्पेन ।
गीर्देवतया विहिताऽभिहिता सिद्धाभिधानेन ॥

अथवा ।

आचार्यहरिभद्रो मे धर्मबोधकरो गुरुः ।
प्रस्तावे भावतो हंत स एवाद्ये निवेदितः ॥

विषं विनिर्ज्जूय कुवासनामयं
व्यचीचरद्यः कृपया सदाशये ।
अचिंत्यवीर्येण सुवासनासुधा-
न्नतोस्मि तस्मै हरिभद्रसूरये ॥

अनागतं परिज्ञाय चैत्यवंदनसंभ्रया ।
मदर्थेन कृता येन वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥
यत्रातुलरथयात्राधिकमिदमिति लब्धवरजयपताकम् ।
निखिलसुरभुवनमध्ये सततप्रमदं जिनेंद्रगृहं ॥
यत्रार्थाष्टंकशालायां धर्मः सहेवधामसु ।
कामो लीलावतीलोके सदास्ते त्रिगुणो मुदा ॥
तत्रेयं तेन कथा कविना निःशेषगुणगणाधारे ।
श्रीभिल्लमालनगरे गदिता जिनमंडपस्थेन ॥
प्रथमादर्शे लिखिता साध्व्या श्रुतदेवतानुकारिण्या ।
दुर्गस्वामिगुरूणां शिष्यिकयेयं गणाभिधया ॥

संवत्सरशतनवके द्विषष्टिसहितेतिलंघिते चास्याः ।
ज्येष्ठेसितपंचम्यां पुनर्वसौ गुरुदिने समाप्तिरभूत् ॥
मंगलं महाश्रीः ॥

aśasti of the donor of the book :

॥ श्रीमालाचलमौलिमूलमिलितत्रैलोक्यसुश्लाघितः
पर्वालीकलितः सुवर्णनिलयः प्रासादलब्धालयः ।
लीनाभ्यकुलः (sic) प्रलीनकलुषः शुभ्रातपत्रानुगो
वंशोस्ति प्रगटः सदौषधनिधिः श्रीधर्कटानां पटुः ॥ १
सारासारविचारचारुचतुरः सारार्थबद्धादरः
संसारोदरवर्त्तिजंतुशरणश्रीमज्जिनार्चापरः ।
कारुण्याकरसद्गुरुस्तुतिवशप्राप्तार्थदानोद्यत-
स्तत्रात्मीयकुलक्रमोचितरतः सच्चेमिचंद्रोभवत् ॥ २
तस्यानघा घनपयोधरयुग्मरम्या
रामानुरूपगुणरंजितभर्तृचित्ता ।
चिंताव्यतीतफलदायकधर्मलीना
निर्वाणनामविदिता जनतासु पत्नी ॥ ३
जीवाजीवपदार्थसार्थवचनः संपूर्णचंद्राननः
सर्वाधीनधनः सलीलगमनः क्रोधेभपंचाननः ।
नैपुण्यार्जितसज्जनः प्रतिदिनप्रारब्धदानावनः
सूनुः श्लाघितसर्वदेवभुवनख्याताभिधानस्तयोः ॥ ४
देवेन केनापि कदाचिदेष
नीतो रजन्यां स्वगृहात्प्रसुप्तः ।
अष्टापदे वंदितवान् जिनेंद्रान्
प्रातः स्वहस्ते कुसुमं ददर्श ॥ ५

सदा दानाशक्ता[1] स्वकुलविमलाचारनिरता
सुशीलप्रख्याता परहितरता दैन्यरहिता ।
अमानातिक्रांता गुणगणयुता सज्जनमता
सदच्छुभ्रानामा वरसहचरी तस्य च तयोः ॥ ६

लक्ष्मीपतिः सुतनयोऽजनि यक्षदेवः
श्रीराजिनीनयनसंमद आम्रदेवः[2] ।
धीधीमनोभवनदीपकचांदिगाख्या-
स्तुर्या[3] यशोमतिवधूप्रियपुंडरीकः ॥ ७

चतुर्भिरेभिर्जिनधर्मलीनै-
र्विभावितागाधभवाब्धिभावैः ।
व्यधायि धंधाणकसंनिवेशे
शरण्यचंद्रप्रभदेवहर्म्यं ॥ ८

प्रत्याख्यानं येन कृत्वौदनादेः
पङ्क्तां निर्गत्योज्जयंते नगेंद्रे ।
श्रीमच्चेमिर्वंदितः पूजितश्च
क्षिप्रं भूयाद्यक्षदेवः ससौख्यं ॥ ९

यक्षदेवस्य तस्याद्यमी[4] जातवान्
चारुपुत्रः प्रियः शांतनामादिमः ।
धर्मकर्मा सुशीलाम्रदत्ताभिधः
क्रोधकोपोजितः [5]कमरुःपोजितः ॥ १०

धर्मार्थादिचतुःप्रकारपुरुषास्वार्थोद्यतस्यान्यदा
द्वौ द्वौ सुंदरभार्ययोर्वरसुतौ श्राद्धाम्रदेवस्य तौ ।

---

[1] दानसक्ता ? [2] आम्रदेवः? [3] चांदिगाख्यस्तुर्यो? [4] तस्माद्यमी ? [5] कामरूपो ?

संजातौ कुलजप्रियः[1] सुसरलौ पार्श्वाख्यमूणागकौ
राजन्या बुधलक्ष्मणो [2]गणनिधिर्नागेंद्रनामानघः ॥ ११

सन्नेमिचंद्रगुणमंदिरदेवचंद्र-
सूनुद्वयं व्यजनि चांदिगनामधेयः ।
प्रद्युम्नशंवकृतनामकमुज्ज्वलांगं
सत्पुंडरीकसुतयाजनि पुत्रयुग्मं ॥ १२

नागेंद्रः शुभधर्मकर्मनिरतः सन्मोहिनीभार्यया
पद्मावत्यभिधानया सरलया स्वस्रीयया संयुतः ।
वाहिन्या सुतया सुतेन गुणिना सुश्रीकुमारेण वै
शांतापत्ययशःप्रियानघयशोदेवेन धर्मार्थिना ॥ १३

अथान्यदा दानतपोविधान-
सुभावनाशीलसनाथधर्मे ।
जिनप्रणीते विदधन् प्रयत्नं
शृणोति धर्म्यं वचनं गुरुभ्यः ॥ १४

तद्यथा ।

निरवधिभववार्द्धौ कर्मदोषाङ्कमंतः
प्रवरशरणहीनो योनिलक्षेषु जीवाः ।
कथमपि त्रुटियोगान्मानुषं जन्मरत्नं
सकलगुणविशिष्टं कष्टलक्षैर्लभंते ॥ १५

प्राप्य तत्प्राणिभिः प्रार्थितार्थप्रदं
प्रेरणाप्रोद्यतप्रांजलप्रेरितैः ।
प्रत्यहश्चिंतयित्वा धनाद्यस्थिरं
कर्तुमेवोचितं चारु जैनं वचः ॥ १६

[1] कुलजप्रियौ? [2] गुणनिधिः?

प्राणातिपातविरतिप्रमुखानि यानि
जैनागमे निगदितानि महाव्रतानि ।
तानि क्षमो यदि न कर्त्तुमशक्तियोगा-
द्यूयं कुरुध्वममलं गृहिधर्ममेनं ॥ १७

कर्त्तव्यं जिनपुंगवस्य महनं स्तोत्रैश्च तत्संस्तवः
सेव्यः साधुजनः प्रसन्नवदनैः श्रव्यं जिनेंद्रोदितं ।
चिंत्या द्वादशभावना निजहिते कार्यः प्रयत्नो महान्
शक्त्या चान्यहिते भवाब्धितरणप्रत्युद्यतैः प्राणिभिः ॥ १८

मोहादिद्विपकुंभभेदनविधौ येषां सदा पौरुषं
कामित्वं कमनीयमुक्तिललनापीनस्तनस्पर्शने ।
न्यायोपात्तधनं गतं जिनमतक्षेत्रेषु सप्तस्वहो
तेषां पौरुषकामिता विभविता मन्ये कृतार्था भुवि ॥ १९

रम्ये श्रीजिनपुंगवस्य सदने बिंबे तदीयेऽनघे
संघे श्राध्यतमे प्रसस्तचरिते पूज्ये चतुर्वर्णके ।
सर्वज्ञागमलेखने विनिहितं वित्तं भवेदिष्टदं
सत्क्षेत्रे विधिनोप्तमिष्टसमये शाल्यादिबीजं यथा ॥ २०

ये कृत्वा जिनमंदिराणि विधिना संपूज्य वस्त्रादिभिः
श्रीसंघं समुपात्तनीतिविभवाः श्रद्धापराः श्रावकाः ।
स्याद्वादप्रतिबद्धवाक्यजनकश्रीचीररागेण[1] य-
न्निर्नीतं किल लेखयंति भविनः किं किं न तैः सत्कृतं ॥ २१

श्रुत्वा पुस्तकवाचनामनुदिनं गृह्णंति केचिद्व्रतं
देवाधीशजिनेंद्रपूजनपरा श्राद्धा भवेयुः परे ।

---

[1] श्रीवीतरागेण ?

अन्ये भद्रकभावभावितमनःसद्धर्मयोग्या नरा
जायंते खलु यस्य पुस्तकमिदं हेतुः स तच्छ्रेयसः ॥ २२ ॥

इत्याकर्ण्य जिनप्रणीतमनघं धर्मं गुरुभ्यस्ततः
पर्यालोच्य कुटुंबकेन गुणिना नागेंद्रनामा गृही ।
सिद्धाख्येन कृतां कथामुपमितिं सिद्धांतसारोद्धृतां
तोषादेष सुधीर्व्यलीलिखदिमां स्वश्रेयसे पुस्तके ॥ २३

यावन्मेरुः प्रतपति रविर्द्योतते यावदिंदु-
र्यावद्वायुः स्फुरति गगने तारकाः संति यावत् ।
यावद्भूमिः प्रवहति पयः सागरे यावदेत-
त्तावच्चंद्याद्गुणिभिरनिशं पुस्तकं वाच्यमानं ॥ २४

मंगलं महाश्रीः ॥

302. Kalpabhashya and **Kalpasutra** [कल्पभाष्यं । कल्पसूत्रं च].

Folios 137 to 252: 33½ inches long, 2¼ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 120 to 130 aksharas in a line. Numbered as No. 183.

Folio 252. R. सू ६ २ L. २५२.

Kalpabhâshya begins:

॥ नमः श्रीवर्धमानाय ॥

परिसए खित्तम्मीउ एस्स एक्केरिसंमि वसियव्वं ।
पुवुत्तदोसरहिए वीयाइ जढेससंबंधो ॥ १

Kalpabhâshya ends:

दीवणाय आराधणछित्तसंसारी ॥ सर्वसंख्या ग्रंथाग्रं ३९७०॥
कल्पभाष्यं समाप्तं ॥ मंगलमस्तु ॥

Kalpasûtra begins :

|| उवस्सयस्स अंतोवगडा यसालीणि वावी हीणिव ...
वितिउद्देश उसम्मत्तो ||

Kalpasûtra ends :

णोकप्पति निग्गंथाणं निग्गंथीणं उवस्सए आसइत्तए वा चिट्ठित्तए वा ।

जिणकप्पट्ठिई थेरकप्पट्ठित्तीत्ति बेमि || ६५
कप्पे छट्ठो उद्देसउ सम्मत्तो || ग्रंथाग्रं ३२१ सूत्रं ||

303. Avasyakatika by HARIBHADRÂCHÂRYA [आवश्यकटीका। हरिभद्राचार्यः].

Folios 1 to 227 ; agreeing in all respects with No. 302.

304. Chandraprajnaptitika by MALAYAGIRI [चन्द्रप्रज्ञप्तिटीका। मलयगिरिः].

Folios 1 to 249 : 34½ inches long, 1⅓ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 135 to 145 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 9500. Dated Samvat 1445 = A.D. 1389.

305. Chandraprajnaptisutra [चन्द्रप्रज्ञप्तिसूत्रम्].

Folios 1 to 50; agreeing in all respects with No. 304. The "granthâgra" given as 1854.

306. Laghusamgrahini by CHANDRASÛRI [लघुसंग्रहिणी। चन्द्रसूरिः].

Injured. 50 folios.

307. Strimokshavivada [स्त्रीमोक्षविवादः].

Injured. 25 folios.

308. Commentary on the **Abhidhanachintamani** by HEMACHANDRA [अभिधानचिन्तामणेटीका। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 323 : 31½ inches long, 1⅓ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 10,000. Numbered as 183. Folio 323. R. स्ता व L. ३२३.

309. Bhavabhavana, by HEMACHANDRA, with **Commentary** [भवभावना सटीका। हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 325 ; 29 inches long, 2½ inches wide. 14 lines in a folio. 120 to 135 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 12,950. Dated Samvat 1249 = A.D. 1193.

श्रीप्रभवाहनकुलांबुनिप्रसूनः[1]
क्षोणीतलप्रथितकीर्तिरुदीर्णशाखः ।
विश्वप्रसाधितविकल्पितवस्तुरुच्चै-
श्छायाश्रितप्रचुरनिर्वृतभव्यजंतुः ॥ १

ज्ञानादिकुसुमनिचितः फलितः श्रीमन्मुनींद्रफलवृंदैः ।
कल्पद्रुम इव गच्छः श्रीहर्षपुरीयनामास्ति ॥ २

[2]तस्मिन् गुणगणरत्नरोहणगिरिर्गांभीर्यपाथोनिधि-
स्तुंगत्वानुकृतक्षमाधरपतिः सौम्यत्वतारापतिः ।
सम्यग्ज्ञानविशुद्धसंयमतपःस्वाचारचर्यानिधिः
शांतः श्रीजयसिंहसूरिरभवन्निःसंगचूडामणिः ॥ ३

रत्नाकरादिवैतस्माच्छिष्यरत्नं बभूव तत् ।
स वागीशोपि नो मन्ये यद्गुणग्रहणे प्रभुः ॥ ४

श्रीवीरदेवविबुधैः सन्मंत्राद्यतिशयप्रवरतोयैः ।
द्रुम इव यः संसिक्तः कस्तद्गुणकीर्त्तने विबुधः ॥ ५

तथा हि ।

आज्ञा यस्य नरेश्वरैरपि शिरस्यारोप्यते सादरं
यं दृष्ट्वापि मुदं व्रजंति परमां प्रायोतिदुष्टा अपि ।
यद्वक्त्रांबुधिनिर्यदुत्कलवचःपीयूषपानोद्यतै-
र्गीर्वाणैरिव दुग्धसिंधुमथने तृप्तिर्न लेभे जनैः ॥ ६

---

[1] अंबुनिधिप्रसूतः? [2] तस्मिन्सद्गुणरत्न°?

कृत्वा येन तपः सुदुष्करतरं विश्वं प्रबोध्य प्रभो-
स्तीर्थं सर्वविदः प्रभावितमिदं तैस्तैः स्वकीयैर्गुणैः ।
शुक्लीकुर्वदशेषविश्वकुहरं भव्यैर्निबद्धस्पृहं
यस्याशास्वनिवारितं विचरति श्वेतांशुशुभ्रं यशः ॥ ७

यमुनाप्रवाहविमलश्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसंपर्कात् ।
अमरसरितेव सकलं पवित्रितं येन भुवनतलं ॥ ८

विस्फूर्जत्कलिकालदुस्तरतमःसंतानलुप्तस्थितिः
सूर्येणेव विवेकभूधरशिरस्यासाद्य येनोदयं ।
सम्यग्ज्ञानकरैश्चिरंतनमुनिक्षुण्णः समुद्योतितो
मार्गः सोभयदेवसूरिरभवत्तेभ्यः प्रसिद्धो भुवि ।

निजशिष्यलवश्रीहेमचंद्रसूरिमुखेन विवृतिरियं ।
सूत्रयुता तैरेव हि विहिता श्रुतदेवतावचसा ॥ १०

सप्तत्यधिकैकादशवर्षशतैर्विक्रमादतिक्रांतैः ।
निष्पन्ना वृत्तिरियं श्रावणवदि पंचमीदिवसे ॥ ११

आसीन्मेढतकस्थाने बोधिस्थः श्रावको धनी ।
याहिका नाम तद्भार्या शीलादिगुणसंयुता ॥ १२

सौवर्णिकः प्रसिद्धोत्र समायातः सुतस्तयोः ।
[1]सासनासान्यतान्ना तु साधारणसमाह्वयः ॥ १३

सोहिणिनाम्नी भार्या पुत्रौ लक्ष्मीधरोस्ति तस्येह ।
छत्रापल्यां च तथा वीरश्रेष्ठचंगसंभूतः ॥ १४

श्रेष्ठी यशोदेव इति प्रसिद्धो
यदेतयोर्वृत्तिरियं समग्रा ।

स्थितैर्गृहे चेल्लकनामकस्य
श्रेष्ठेस्तथा वीरकनंदनस्य ॥ ४
निष्पादितास्माभिरतोप्यमीषां
निःशेषकाणामपि मुक्तिहेतुः ।
संपद्यतां शीघ्रमसौ सहाय-
कर्मार्जितानामपरांगिनां च ॥ ५

प्रत्यक्षरगणनया ग्रंथाग्रं १२९९० मंगलं महाश्रीः ।
संवत् १२४९ श्रावणवदि ८ सोमे ॥ छ

310. Commentary on the **Vyavaharasutra** by MALAYAGIRI [व्यवहारसूत्रस्य टीका । मलयगिरि·].

Folios 1 to 374 : 32½ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 150 aksharas in a line. Numbered as No. 183. Folio 374. R. सू ६ ए L. ३७४. The "granthâgra" is given as 33,625. Dated Samvat 1,309 = A.D. 1253.

311. Vyavaharasutrasya Dasamoddesaka [व्यवहारसूत्रस्य दशमोद्देशकः].

Folios 385 to 392: agreeing in all respects with No. 310. The "granthâgra" is given as 688. Dated as 310.

312. Parsvanathacharitra by MÁNIKYACHANDRA [पार्श्वनाथचरित्रम् । माणिक्यचन्द्रः].

Folios 1 to 187 : 33 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 145 to 156 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 186. R. सू ६ फु L. १८६.

Begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥ अर्हं ॥
ॐ नमो विश्वमित्राय जैत्राय परमात्मने ।
लोकः कोक इव[1] स्तोकप्रीतिः संपद्यते यतः ॥ १ ॥

[1] इवास्तोक°?

Ends :

॥ ८९ ॥ इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचन्द्रविरचिते महाकाव्ये श्री-पार्श्वनाथविहारनिर्वाणवर्णनो नाम दशमः सर्गः समाप्तः ॥

सद्वृत्तिलक्ष्मीरचलप्रतिष्ठा-
निकेतनस्फारसरस्वतीकः ।
मनुष्यलोकेप्रतिमः पृथिव्यां
श्रीकोटिकः स्फीतगणः समस्ति ॥१

सदापि नाकिभ्रितपादभूमेः
कैलासकांतेरिह वज्रसूरेः ।
सदौषधीभेदविभासमाना
वज्राह्वया संततिचूलिकास्ति ॥ २

अस्ताघलक्ष्मीसुभगंभविष्णुः
कलाविलासिद्विजपुंडरीकः ।
श्रीराजगच्छः शुचिमानसश्री-
स्तत्रास्ति गच्छः पृथ्वीपवित्रः ॥ ३

पुंसां विग्रहजं विकारमखिलं निर्मूलमुन्मूलयं-
स्तत्राद्यः समभूद्भवाभयभिषक् प्रद्युम्नसूरिर्गुरुः ।
येन स्वेदयता प्रयुज्य तरलां तर्कोज्ज्वलां भारतीं
वादीन्द्राः प्रविलापिनो घनतरं दर्पज्वरं त्याजिताः ॥ ४

दिगंबरसमाक्रान्तवैकपट्टं समाददे ।
यः प्रत्यक्षं नरेंद्रस्य जगतस्तद्यशः पुनः ॥ ५

तर्कग्रंथविचारदुर्गमवनीसंचारपंचानन-
स्तत्पट्टेभयदेवसूरिरजनि श्वेताम्बरग्रामणीः ।

सद्वाक्यश्रुतिलालसा मधुकरीकोलाहलाशंकिनी
हित्वा विष्टरपंकजं श्रितवती ब्राह्मी यदीयाननम् ॥ ६

दृङ्मिगाः सत्पथभेदमेता
ध्रुवं करिष्यंति जडैः समेताः ।
इतीव रोधाय चकार तासां
ग्रन्थं नवं वादमहार्णवं यः ॥ ७

विद्वन्मंडलमौलिमंडनमणिः श्रेखत्तपोहर्मणि-
र्निर्ग्रन्थोपि जिनेश्वरः समजनि श्रीमांस्ततः सद्गुरुः ।
यः स्फूर्जद्गुणपुंजमुंजजगतीजिष्णोः पुरः प्रज्ञिला-
न्वादे वादिवरान्विजित्य विजयश्रीसंग्रहं स व्यधात् ॥ ८

तत्पट्टपूर्वपर्वतमंडनमार्त्तंडमंडलश्रीकः ।
श्रीअजितसेनसूरिर्दूरितमस्तोमहज्ज्ञातः[1] ॥ ९

तर्कग्रंथपथप्रथापृथुमतिः क्ष्मापीठवाचस्पतिः
सूरिर्भूरिनयस्ततः समजनि श्रीवर्द्धमानाह्वयः ।
आस्थाने विदुषां यदीयवचनैरुत्कंटके वादिभि-
र्लेशेनापि भियेव नाम न पदोल्लासप्रयासः कृतः ॥ १०

श्रीसिद्धांतव्यवहृतिपटुस्तत्पदांभोजभृंगः
सूरिः श्रीमानजनि जगतीमंडनं शीलभद्रः ॥
अंगीकृत्या सकलसुमनःसाक्षिकं दीयमाना
व्यस्तव्याजं यदमलवचःसंपदाप प्रवृद्धिम् ॥ ११

अतुच्छराजगच्छश्रीसमुल्लासनलालसः ।
सूरिः कृपांबुधिरभूत्तत्पट्टे भरतेश्वरः ॥ १२

---

[1] °दूरितमस्तोमहत्?

द्राक्षे ख्यापय शक्तिमान्मविभवं पीयूषपोषं नय
प्रख्याता भव सर्करे तव मधो माधुर्यमत्यस्फुटं (sic)।
खर्जूर प्रभवं प्रपञ्चय रसं सत्काव्य येनाधुना
न श्रोत्राणि पवित्रयन्ति कृतिनामस्मद्गुरूणां गिरः । १३

तत्पट्टपूर्णकलशाः श्रीवैरस्वामिसूरयो गुरवः ।
विकिरंतु दुरितनिकरं वितरंतु समीहितां सिद्धिं ॥ १४

ज्योतिःशास्त्रमहर्निशं गणयतां नैमित्तकान्पृच्छतां
चर्चां शाकुनिकैः समं कलयतां क्लेशो भवेत्केवलः ।
पूज्यानां यदि नाममंत्रकलना मैत्री पवित्रीकृता
नो मिथ्या शृणुतामुवन्ति परमां ते कार्यसिद्धिं जनाः ॥१५

षड्तर्कीललनाविलासवसतिश्चंचत्तपोहर्म्पति-
स्तत्पट्टोदयचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रप्रभुः ॥
निःसामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः प्रालेयशैलोज्ज्वलै-
र्यश्चक्रे कणभोजिनो मुनिपतेर्व्यर्थं मतं सर्वतः ॥ १६

यस्याश्रावसुधाकिरः सुचिगिरः श्रीभारती शृण्वती
कामं कंपयती स्म विस्मयरसाकीर्णापि न स्वं शिरः ।
मंदारप्रभृतिप्रभूतकुसुमभ्रग्दामलीनालिनां
यद्वाणीश्रवणांतरायजननः कोलाहलः खेलति ॥ १७

यत्र प्रातिभशालिनामपि नृणां संचारमातन्वतां
सद्देहैः प्रतिभाकिरीटपटली सद्यः समुत्सार्यते ।
नीरंध्रं विषमप्रमेयविटपिव्रातावकीर्णे सदा
तस्मिंस्तर्कपथे यथेष्टगमना यज्ञे[2] यदीया मतिः ॥ १८

शिष्यस्तस्य प्रशस्यः समजनि जगदानंदकंदांबुदश्रीः
सूरिः श्रीसागरेंदुर्वचनरसभरैर्यस्य सिक्तां जनौघः ।
रोमोद्भेदांकुराढ्यां सिरसि युतकरांभोजपत्रां प्रमोदा-
दभ्रांभोबिंदुपुष्पां सुकृतफलवतीं कायवल्लीं बिभर्ति ॥ १९

निर्व्याजं घनदानयोग्यजडतावस्त्वन्विता मन्मति-
र्यत्पादप्रभवप्रसादविलसत्सद्यक्षरैः[1] स्वीकृतैः ।
संदेहोल्वणसौक्ष्मिकैः प्रतिपदं बाधामनासादिता
ग्रंथाली पथकांतराणि परितः स्पष्टं समुज्जृंभते ॥ २०

गुरुप्रसादविगलज्जडिमैकतमस्तमः ।
सूरिर्माणिक्यचंद्रोभूत्तत्पादाब्जमधुव्रतः ॥ २१

वंशः सत्त्वगुरुस्थितिः समहिमा सद्धर्मकर्मोदया-
दस्ति स्वस्तिनिबंधनं मतिमतां श्रीभिल्लमालाह्वयः ।
आमूलं भुवनाद्भुतैकगुणभूः श्रीमेहिलस्यांगजो
वीरस्तत्र पवित्रवृत्तसदनं मुक्ताफलश्रीरभूत् ॥ २२

विमलमतिमृणालिनीमरालः
सकलकलाकमलावलीविवस्वान् ।
निरुपममहिमावनीभू[2]-
त्समजनि सूनुरमुष्य वर्द्धमानः ॥ २३

कुमारपालक्ष्मापालाजयपालमहीभुजोः ।
यः सभाभूषणं चित्रं जैनं मतमरोचयत् ॥ २४

त्रिभुवनपालः श्रीमान्मल्हः सच्चक्रनंदकः ।
प्रियसत्यः श्रीदेहड इत्यस्याः पुरुषोत्तमाः ॥ २५

---

[1] °सद्भ्याक्षरैः ? [2] °महिमाहिमावनीभू° ?

सतीसीमंतमाणिक्यश्रीमादूकुक्षिसंभवाः ।
सच्चरित्रात्रयः पुत्रास्तस्य शस्यधियोभवन् ॥ २६

प्रज्ञावता सत्कविपुंगवेन
श्रीपल्हणानात्मसुतेन साकं ।
माणिक्यसूरिं गुरुमन्यदेति
श्रीदेहडोजल्पदनल्पभक्तिः ॥२७

नीरागतानिधी राजगच्छभूर्गुणवारिधिः ।
सूरिः प्रद्युम्नसूर्याख्यः पूर्व वः पूर्वजोऽभवत् ॥ २८

स पादलक्षगोपालत्रिभुवनगिर्यादिदेशगोपालान् ।
ययुश्चतुरधिकासीत्या (sic) वादजयैरंजयामास ॥ २८

श्रीअभयदेवसूरिस्तच्छिष्यस्तर्कभूरभूत् ।
भग्नासनालितुमुलाद्गीर्यदास्यमशिश्रियत् ॥ २९

जडोल्लासेन सन्मार्गभेदिनी दृक्तरंगिणी ।
रोद्धुं चकार स नवं ग्रंथं वादमहार्णवं ॥ ३०

तदाम्नायपुषां युष्मादृशानामपि युज्यतां ।
सद्ग्रंथकरणे स्फीतपरोपकरणे मतिः ॥ ३१

माणिक्यचंद्राचार्येण तस्येति प्रार्थनावशात् ।
श्रीपार्श्वनाथचरितं वाचां पथि विपंचितं ॥ ३२

गगनवसनमासायंत्रगं शीतरोचिः
सितकृमिजगुलुंछोदात्तरुक्तंतुजालैः ।
विरचयति विरंचिर्यावदुल्लासितारा-
कुसुमकमिह शास्त्रं नंदतात्तावदेतत् ॥ ३३

तमो विघटयन्नलिप्रतिममंबरारामतः
सदा दिनमुखे [1]विशाविकसदृक्षपुष्पोत्करं।
करैः किरणमालिकश्चटति यावदुल्लासिभि-
र्मतं जिनपतेर्मतं जयतु तावदेतल्क्षितौ ॥ ३४
श्रीसंघेन मयि क्रमांबुजरजःकल्पे पयःकल्पया
दृष्ट्या वाप इव प्रसादविटपी न्यस्तः परं पुष्यतां।
यस्माद्विश्वजनानुरागमहिमश्रीमंजरीसद्यसः-
पुष्पोल्लासि परोपकारकरणैश्वर्यं फलं चाप्यते ॥ ३५
रसर्षिरविसंख्यायां समायां दीपपर्वणि।
समर्थितमिदं वेलाकूले श्रीदेवकूपके ॥ ३६
ग्रंथाग्रं ९२७८ मंगलमस्तु ॥

श्रीपार्श्वनाथाय नमः ॥

यत्रानेकबुधा अनेककवयो धिष्ण्यानि भूयांस्यलं
चंद्रास्यापचयः[2] कलंकविकलः संजायते सर्वदा।
वक्रः कोपि न दृश्यते न च गुरुर्मित्रोदये निःप्रभः
पल्लीपालजनान्वयो नवनभोलक्ष्मीं दधानोस्ति सः ॥ १
तत्रोल्लासितलोकभूरिकमलः श्लिष्यत्प्रतापाकृती
राजा मंडलवृद्धिकारणतया प्रीतिं समुत्पादयन्।
दोषातिक्रमजातकांतिसुभगो बिभ्रत्सुवृत्तां तनुं
मार्त्तंडो जसदूर्धनी समभवच्चंदाणिपूर्मंडनं ॥ २
तद्भार्या योषितां वर्या परिचर्यापरायणा।
जिनेशचरणद्वंद्वे शोभना शोभनाजनि ॥ ३

[1] निशा°? [2] चंद्रस्योपचयः?

महाव्रतानीव सुताः स्युस्ताभ्यां पंच विभुताः ।
गुप्तित्रयमिवावद्यं पुत्रीत्रयं च जज्ञिरे ॥ ४

तेषां च ज्येष्ठः किल पूर्णचंद्रो
धर्मानुरक्तो यशश्चंद्रनामा ।
औचित्यचर्याचतुरस्त्वाभड-
नाहडजाल्हणश्च तथापरे ॥ ५

शीलमती च सहजू रत्नी च श्रावकव्रतं ।
श्रीयशोभद्रसूरीणां चरणांते प्रपेदिरे ॥ ६

कल्हणाल्हणरत्नश्च राजपालश्चतुर्थकः ।
पूर्णस्यागण्यपुण्यस्य तनयां मुनया अमी[1] ॥ ७

कल्हणाल्हणरत्नानां सुताः संति यथाक्रमं ।
अजयोऽचारिसिंहश्च[2] गुरुदेवार्चने रतौ ॥ ८

सुगुणसुवर्णशाली वित्राणेनैव गुरुगणाक्रमणं ।
सुकवेः श्लोक इव स्तनंधयस्तिङ्गणपालोभूत् ॥ ९

यशश्चंद्रजगद्देवोभूत्ततोपि वरदेवः ।
आभडः श्रीमानतुंगचरणांभोजषट्पदः ॥ १०

आभडस्य सुता एतेभयश्रीकुक्षिसंभवाः ।
पांडवा इव विख्याताश्चित्रं कौरवसंगताः ॥

प्रथमः पद्मसिंहाख्यो वीरचंद्रो द्वितीयकः ।
आसलो मूलदेवश्च देदलश्चाथ पंचमः ॥ - - - - - - -

---

[1] तनया मुनयोप्यमी ? [2] अजयश्चारिसिंहश्च ?

313. Dasavaikalikaniryukti [दशवैकालिकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 16. 30½ inches long, 2 inches broad. 6 to 10 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 445. Numbered as 183. Folio 16. R. $\frac{\text{ई}}{\text{कु}}$ L. १६.

314. Commentary on the **Dasavaikalika** by HARIBHADRA [दशवैकालिकनिर्युक्तिटीका । हरिभद्रः].

Folios 1 to 173; agreeing in all respects with No. 313. Folio 167. R. $\frac{\text{सु}}{\text{मो}}$ L. १६७.

Begins:

॥ नमः श्रुतदेवतायै ॥

जयति विजितान्यतेजाः सुरासुराधीशसेवितः श्रीमान् । ...

Ends:

महत्तराया याकिन्या धर्मपुत्रेण चिंतिता ।
आचार्यहरिचंद्रेण टीकेयं शिष्यबोधिनी ॥

दशवैकालिकटी

315. Santinathacharita by MUNIDEVASÛRI [शान्तिनाथचरित्रम् । मुनिदेवसूरिः].

Folios 1 to 245: 28½ inches long, 1½ inches broad. Incomplete. Contains six sargas and part of the seventh.

316. Upadesamala by DHARMADÂSAGAṆI, with the **Commentary** of RATNAPRABHASÛRI [उपदेशमाला विशेषवृत्तिसहिता । मू० धर्मदासगणिः । टी० रत्नप्रभसूरिः].

Folios 1 to 311: 36 inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 142 to 146 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 311. R. $\frac{\text{स्ता}}{\text{१}}$ L. ३११.

Commentary begins:

नमः श्रीदेवसूरिगुरुपादुकाभ्यः ॥

यस्यारघट्टस्य घनोपदेश-
मालार्पितध्यानघटाघटीभिः ।
संसारकूपाज्जवभृज्जलाना-
मूर्द्धं गतिः स्यात्स जिनोक्तताद्वः ॥

रागादिक्षपणपटुः स केवलश्री-
र्जृंभारिव्रजमहितो यथार्थवाक्यः ।
नाभेयः स भवतु भूतये सदा न-
स्तीर्थस्याधिपतिरयं च वर्द्धमानः ॥

पायं पायं प्रवचनसुधां प्रीयते या प्रकामं
स्वैरं स्वैरं चरति कृतिनां कीर्त्तिवल्लीवनेषु ॥
दोग्ध्री कामान्नवनवरसैः सा भृशं प्रीणयंती
मादृग्वत्सान् जयति जगति श्रीगवी देवसूरेः ॥

विशुद्धसिद्धांतधुरं दधानां
संसारनिस्सारकृतावधानाम् ।
श्राद्धः सुधासिंधुमिमां विशालां
प्राप्नोति पुण्यैरुपदेशमालाम् ॥

सत्यामपि सद्वृत्तौ वृत्तिममुष्याः करोम्यहृदयोपि ।
त्वरयति यस्मान्मामिह सविशेषकथार्थिनां यत्नः ॥

तत्रादौ मंगलाभिधेयादिप्रतिपादनायाह ।

नमिऊणगाहा ॥

Commentary ends :

इति श्रीरत्नप्रभसूरिविरचितायामुपदेशमालाविशेषवृत्तौ चतुर्थो विश्रामः ॥

नानारूपनरोत्तमैकवसतिर्नीरागतासंगतः
पातालं परितः स्फुरन्निह वृहद्वच्छोस्ति रत्नाकरः ।
स श्रीमन्मुनिचंद्रसूरिसुगुरुस्तत्राभवद्भूरिभिः
शाखाभिर्भुवि यः प्रयागवटवद्विस्तारमुद्रामगात् ॥

साहित्यतर्कागमलक्षणेषु
यद्ग्रंथवीथीकविकामधेनुः ।
कस्योपकारं न चकार सम्यक्
निःशेषदेशेषु च यद्विहारः ॥

शिष्यः श्रीमुनिचंद्रसूरिगुरुभिर्गीतार्थचूडामणिः
पट्टे स्वे विनिवेशितस्तदनु स श्रीदेवसूरिप्रभुः ।
आस्थाने जयसिंहदेवनृपतेर्येनास्तदिग्वाससा
स्त्रीनिर्वाणसमर्थनेन विजयस्तंभः समुत्तंभितः ॥
तत्पट्टप्रभवोभवन्नथ गुणग्रामाभिरामोदयाः
श्रीभद्रेश्वरसूरयः शुचिधियस्तन्मानसप्रीतये ।
श्रीरत्नप्रभसूरिभिः शुभकृते श्रीदेवसूरिप्रभोः
शिष्यैः सेयमकारि सम्मदकृते वृत्तिर्विशेषार्थिनाम् ॥
श्रीदेवसूरिशिष्यभ्रातृणां विजयसेनसूरीणां ।
आदेशस्यानृणभावमगममेतावताहमिह ॥
यदीयमुपदेशमाला आवलोकस्य[1] मूलसिद्धांतः ।
प्रायेण पठति चायं तदिहास्माभिः कृतो यत्नः ॥

[1] आबाललोकस्य?

व्याख्यातृचूडामणिसिद्धनाम्नः
प्रायेण गाथार्थ इहाभ्यधायि ।
क्वचित्क्वचिद्या तु विशेषरेखा
सद्भिः स्वयं सा परिभावनीया ॥
यदिह किंचिदनागमिकं क्वचि-
द्विरचितं मतिमंदतया मया ।
तदखिलं सुधियः क्षमयामि च
कृतकृपाः परिशोधयतादरात् ॥
स्वस्य परस्य च सूक्तैवृत्तिर्विस्तारिता चकास्तीयम् ।
मणिखंडमंडलैरिव सुवर्णपूजा जिनेंद्राणाम् ॥
प्रकृता समर्थिता च श्रीवीरजिनाग्रतो भृगुपुरेसौ ।
अश्वावबोधतीर्थे श्रीमुव्रतपर्युपास्तिवशात् ॥
संशोधिता च संनिहितकतिपयैः सहृदयैरियं प्रायः ।
पुनरपि कंटकशुद्धिः कार्या वः प्रार्थये सर्वान् ॥
भास्वद्भास्वरकांतकांततिलकं प्रक्षिप्तवज्रावृतं
निर्यन्नीलशिलातलांशुपटलीदूर्वारदूर्वांकुरं ।
यावन्मेरुमहीभृतं प्रतिकरोत्यारात्रिकोत्तारणं
तारामिर्भुविलासिनी विजयतां तावन्नवैषा कृतिः ॥
विक्रमाद्वसुलोकार्कवर्षे माघे समर्थिता ।
एकादशसहस्राणि मानं सार्धं शतं तथा ॥ ११९५०
नमः श्रीवर्द्धमानाय वर्द्धमानाय वेदसा ।
वेदसारं परं ब्रह्म ब्रह्मबद्धस्थितिश्च यः ॥ १

स्वबीजगुप्तं कृतिभिः कृषीवलैः
क्षेत्रेषु सिक्तं शुभभाववारिणा ।
क्रियेत यस्मिन् सफलं शिवश्रिय
पुरं तदत्रास्ति दयावटाभिधम् ॥

तस्तत्रास्ति वस्तुप्रगुणगुणगणः प्राणिरक्षैकदक्षः
सज्ज्ञाने [1]लब्ध जिनवचनरुचिश्चंचदुच्चैश्चरित्रः ।
पात्रं पात्रैकचूडामणिजिनसुगुरूपासनावासनायाः
संघः सुश्रावकाणां सुकृतमतिरमी संति तत्रापि मुख्याः ॥३

होनाकः सज्जनज्येष्ठः श्रेष्ठी कुमरसिंहकः ।
सोमाकः श्रावकः श्रेष्ठः शिष्टधीररिसिंहकः ॥ ४

कडुयाकश्शुशुश्रेष्ठी सोंगाक इति सत्तमः ।
खीस्वाकः सुहडाकश्च धर्मकर्मैककर्मठः ॥ ५

एतन्मुखः श्रावकसंघ एषो-
न्यदावदान्यो जिनशासनः सः ।
सदा सदाचारविचारचारु-
क्रियासमाचारश्चुचित्रतानाम् ॥ ६

श्रीमज्जगच्चंद्रमुनींद्रशिष्य-
श्रीपूज्यदेवेंद्रमुनीश्वराणाम् ।
तदाद्यशिष्यत्वभृतां च विद्या-
नंदाख्यविख्यातमुनिप्रभूणाम् ॥ ७

तथा गुरूणां सुगुणैर्गुरूणां
श्रीधर्मघोषाभिधसूरिराजां ।

---

[1] लब्धलक्षो ?

सद्देशनामेवमपापभावां
शुभ्राव भाद्यवचतोत्तमांगः ॥ ८

विषयसुखपिपासोर्गोहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः का-
स्तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ९

किंच ।

धर्मः स्फूर्ज्जति दानमेव गृहिणां ज्ञानाभयोपग्रहै-
स्त्रेधा तद्वरमाद्यमत्र यदि तौ निःशेषदानोदयः ॥
ज्ञानं चाद्य न पुस्तकैर्विरहितं दातुं च लातुं च वा
शक्यं पुस्तकलेखनेन कृतिभिः कार्यस्तदर्थोर्थवान् ॥ १०

श्रुत्वेति संघसमवायविधीयमान-
ज्ञानार्चनाद्भुतधनेन मिथः प्रवृद्धिं ।
नीतेन पुस्तकमिदं श्रुतकोशवृद्धयै
बद्धादरश्चिरमलेखयदेष हृष्टः ॥ ११

यावज्जिनमतभानुप्रकाशिताशेषवस्तुविस्तारः ।
जगति जयतीह पुस्तकमिदं बुधैर्वाच्यतां तावत् ॥ १२

शुभं भवतु ॥

317. Kalpachurni [कल्पचूर्णिः].

Folios 1 to 136 : 34¼ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 145 aksharas in a line.

Begins :

॥ ६॥ भद्दं सरस्सतीए सत्तस्सरकोसवयणवसहीए ।
जीय गुणेहिं कविवरा मयाविणासेहिं जीवंति ॥

उवस्सयस्स अन्तोवगडाए सुत्तं उच्चारयव्वं । अंतोवगडा नाम उवस्सगस्स अब्भंतरं अंगणं वा...

Ends:

संसारसंततिं छेत्तुं मोक्खं पावतीति ॥ कल्पचूर्णी समाप्ता ॥

318. Vyavaharachurni [व्यवहारचूर्णिः].

Folios 1 to 270: 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 270. R. थू L. २७०.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

णमो जिणाणं ॥

उक्तः कल्पः अधुना व्यवहारस्यावसरः प्राप्तः तत्र कल्पव्यवहारस्यायं संबंधः ॥

Ends:

व्यवहारस्स भगवतः अर्थविवक्षया प्रवर्त्तनं दक्षं विवरणमिदं श्रमणगुणानाममृतमिति ॥ ॥ ग्रंथाग्रं १०२३० ॥ शुभं भवतु ॥

ले० खीवडेन लिखितं पुस्तकं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

ऊकेशवंशप्रभवे प्रसिद्धः
वाचाकपुत्रो नरसिंहसाधुः ।
सोहीतनूजास्तनयास्तदीयाः
सप्तैव [1]कृप्नोज्ज्वलधर्मकृत्याः ॥ १

तत्राद्यः सांगण इति चीताकस्त्रिभुवनश्च लाखाकः ।
रावणदेदाकावथ धानाक इति क्रमेणामी ॥ २

सहेशनामेवमपापभावां
शुभाव भाद्यावचतोत्तमांगः ॥ ८

विषयसुखपिपासोर्गेहिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः का-
स्तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ९

किंच ।

धर्मः स्फूर्ज्जति दानमेव गृहिणां ज्ञानाभयोपग्रहै-
स्त्रेधा तद्वरमाद्यमत्र यदि तौ निःशेषदानोदयः ॥
ज्ञानं चाद्य न पुस्तकैर्विरहितं दातुं च लातुं च वा
शक्यं पुस्तकलेखनेन कृतिभिः कार्यस्तदर्थोर्थवान् ॥ १०

श्रुत्वेति संघसमवायविधीयमान-
ज्ञानार्चनाद्भुतधनेन मिथः प्रवृद्धिं ।
नीतेन पुस्तकमिदं श्रुतकोशवृद्धचै
बद्धादरश्चिरमलेखयदेष हृष्टः ॥ ११

[1]यावज्जिनमतभानुप्रकाशिताशेषवस्तुविस्तारः ।
जगति जयतीह पुस्तकमिदं बुधैर्वाच्यतां तावत् ॥ १२

मं भवतु ॥

317. Kalpachurni [कल्पचूर्णिः].

Folios 1 to 136 : 34¼ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 145 aksharas in a line.

Begins :

॥ ६॥ भद्दं सरस्सतीए सत्तस्सरकोसवयणवसहीए ।
जीय गुणेहिं कविवरा मयाविणासेहिं जीवंति ॥

उवस्सयस्स अन्तोवगडाए सुत्तं उच्चारयव्वं [अंतोवगडा नाम उवस्सगस्स अब्भंतरं अंगणं वा...

Ends:

संसारसंततिं छेत्तुं मोक्खं पावतीति ॥ कल्पचूर्णी समाप्ता ॥

318. Vyavaharachurni [व्यवहारचूर्णिः].

Folios 1 to 270: 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folios 270. R. थू L. २७०.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

णमो जिणाणं ॥

उक्तः कल्पः अधुना व्यवहारस्यावसरः प्राप्तः तत्र कल्पव्यवहारस्यायं संबंधः ॥

Ends:

व्यवहारस्स भगवतः अथेविवक्षया प्रवत्तेनं दक्षं विवरणामं श्रमणगुणानाममृतमिति ॥ ॥ ग्रंथाग्रं १०२३० ॥ शुभं भवतु ॥

ले० खीवडेन लिखितं पुस्तकं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

ऊकेशवंशप्रभवे प्रसिद्धः
वाचाकपुत्रो नरसिंहसाधुः ।
सोहीतनूजास्तनयास्तदीयाः
सप्तैव [1]कृप्तोज्ज्वलधर्मकृत्याः ॥ १

तत्राद्यः सांगण इति चीताकस्त्रिभुवनश्च लाखाकः
रावणदेदाकावथ धानाक इति क्रमेणामी ॥ २

सद्देशनामेवमपापभावां
शुभाव भावावचनोत्तमांगः ॥ ८
विषयसुखपिपासागेर्हिनः क्वास्ति शीलं
करणवशगतस्य स्यात्तपो वापि कीदृक् ।
अनवरतमदभ्रारंभिणो भावनाः का-
स्तदिह नियतमेकं दानमेवास्य धर्मः ॥ ९
व ।
धर्मः स्फूर्ज्जति दानमेव गृहिणां ज्ञानाभयोपग्रहै-
स्त्रेधा तद्वरमाद्यमत्र यदि तौ निःशेषदानोदयः ॥
ज्ञानं चाद्य न पुस्तकैर्विरहितं दातुं च लातुं च व.
शक्यं पुस्तकलेखनेन कृतिभिः कार्यस्तदर्थोर्थवान् ॥ १०
श्रुत्वेति संघसमवायविधीयमान-
ज्ञानार्चनाद्भुतधनेन मिथः प्रवृद्धिं ।
नीतेन पुस्तकमिदं श्रुतकोशवृद्धचै
बद्धादरश्चिरमलेखयदेष हृष्टः ॥ ११
[1]यावज्जिनमतभानुप्रकाशिताशेषवस्तुविस्तारः ।
जगति जयतीह पुस्तकमिदं बुधैर्वाच्यतां तावत् ॥ १२
शुभं भवतु ॥

317. Kalpachurni [कल्पचूर्णिः].

Folios 1 to 136 : 34¼ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 145 aksharas in a line.

Begins :

॥ ६॥ भद्दं सरस्सतीए सत्तस्सरकोसवयणवसहीए ।
जीय गणेहिं कविवरा मयाविणासेहिं जीवंति ॥

उवस्सयस्स अन्तोवगडाए सुत्तं उच्चारेयव्वं । अंतोवगडा नाम उवस्सगस्स अब्भंतरं अंगणं वा...

Ends:

संसारसंततिं छेत्तुं मोक्खं पावतीति ॥ कल्पचूर्णी समाप्ता ॥

318. Vyavaharachurni [व्यवहारचूर्णिः].

Folios 1 to 270: 34½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 120 to 140 aksharas in a line. Numbered as 183. Folios 270. R. थू L. २७०.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

णमो जिणाणं ॥

उक्तः कल्पः अधुना व्यवहारस्यावसरः प्राप्तः तत्र कल्पव्यवहारस्यायं संबंधः ॥

Ends:

व्यवहारस्स भगवतः अर्थविवक्षया प्रवर्त्तनं दक्षं विवरणमिदं श्रमणगुणानाममृतमिति ॥ ॥ ग्रंथाग्रं १०२३० ॥ शुभं भवतु ॥

ले० खीवडेन लिखितं पुस्तकं ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

ऊकेशवंशप्रभवे प्रसिद्धः
वाचाकपुत्रो नरसिंहसाधुः ।
सोहीतनूजास्तनयास्तदीयाः
सप्तैव [1]कृप्तोज्ज्वलधर्मकृत्याः ॥ १

तत्राद्यः सांगण इति चीताकस्त्रिभुवनश्च लाखाकः ।
रावणदेदाकावथ धानाक इति क्रमेणामी ॥ २

---

[1] तोज्ज्वल°?

व्यवहारचूर्णिमेनामलीलिखन्निजसुतस्य सोमस्य ।
देवश्रीतनुजस्य श्रेयोर्थं साधुदेदकः ॥
जयति जिनशासनमिदं निर्वृतिपुरमार्गशासनं यावत् ।
मुनिभिरिह वाच्यमानस्तावदसौ पुस्तको नंद्यात् ॥

319. Commentary on the **Bhagavatisutra** by ABHAYADEVASŪRI [भगवतीसूत्रस्य टीका। अभयदेवसूरिः]..

Folios 1 to 401 : 34½ inches long, 2½ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 135 to 150 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 18,616. Numbered as 183. Folio 401. R. $\frac{\text{स्ता}}{\text{१}}$ L. ४०१. Dated Samvat 1298 = A.D. 1242.

320. Commentary on **Dharmadasagani's Upadesamala** [उपदेशमालाया धर्मदासगणिकृताया विवरणम्].

Folios 1 to 269 : 36 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 118 to 125 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 268. R. $\frac{\text{पू}}{\text{र्ण}}$ L. २६८. Dated Samvat 1291 = A.D. 1235.

Begins :

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥
॥ हेयोपादेयार्थोपदेशभाभिः प्रबोधितजनाब्जं ॥

Text begins :

जगचूडामणि

Ends :

कृतिरियं जैनजैमिनिकणभुक्सौगतादिदर्शनवेदिनः सकलग्रंथार्थ-
- - - - - - - - चार्यस्येति ॥
सिद्धर्षिकृता विवृतिः कथानकैर्योजिता स्वबोधाय
प्राक्तनमुनींद्ररचितैश्चारुभिरुपदेशमालायाः ॥

---------- संवत् १२९१ वर्षे आषाढशुदि १३ शनावुपदेशमालायाः पुस्तकं लिखितमिति ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

321. Commentary on the **Suryaprajnapti**, by MALAYAGIRI [सूर्यप्रज्ञप्तिटीका । मलयगिरिः].

Folios 1 to 385 : $32\frac{1}{2}$ inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 6 to 8 lines in a folio. 140 to 150 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 385. R. $\frac{\text{स्ता}}{\text{द}}$ ० L. ३८९.

Begins:

॥ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥

यथास्थितं जगत्सर्वमीक्षिता यः प्रतिक्षणं ।
श्रीवीराय नमस्तस्मै भास्वते परमात्मने ॥

श्रुतकेवलिनः सर्वे विजयंतां तमश्छिदः ।
येषां पुरो विभांति स्म खद्योता इव तीर्थिकाः ॥

जयति जिनवचनमनुपममज्ञानतमःसमूहरविबिंबं ।
शिवसुखफलकल्पतरुं प्रमाणनयभंगगमबहुलं ॥

सूर्यप्रज्ञप्तिमहं गुरूपदेशानुसारतः किंचित् ।
विवृणोमि यथाशक्ति स्पष्टं स्वपरोपकाराय ॥

अस्या निर्युक्तिरभूत्पूर्वं श्रीभद्रबाहुसूरिकृता ।
कालिदोषात्सानेशत् व्याचक्षे केवलं सूत्रं ॥

Ends :

सुकृती ३ ॥ इति मलयगिरिसूरिविरचिता सूर्यप्रज्ञप्तिटीका समाप्ता ।

322. Suryaprajnaptisutra [सूर्यप्रज्ञप्तिसूत्रम्].

Folios 1 to 88 ; agreeing in all respects with No. 321. Numbered as 183. Folio 88. R. $\frac{\text{ज्ञ}}{\text{ज्ञा}}$ L. ८८. The "granthâgra" is given as 2200.

323. Salibhadracharitra by Dharmakumârasâdhu
[शालिभद्रचरित्रम्। धर्मकुमारसाधु].

Folios 1 to 147: 12¼ inches long, 1¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 39 to 41 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 145.

R. सु पू L. १४९. Folio 147. R. सु मा L. १४७.

Begins:

॥ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥

श्रीदानधर्मकल्पद्रुर्ज्जीयात्सौभाग्यभाग्यभूः ।
पूर्वापश्चिमतीर्थेशलक्ष्मीभोगमहाफलः ॥ १
आदौ धनभवे येन घृतमेघायितं तथा ।
यज्ञे यथोर्वीशस्य श्रीः श्रीनाभेयः स वः श्रिये ॥ २

Ends:

श्रीशालिर्गुरुराजकुंजरवराध्यारूढया प्रौढया
श्रीमद्धर्मधराधिपप्रहितया वैराग्यभंग्या स्वयं ।
स्वीचक्रे जगमुद्रयेव सहसा सर्वार्थसिद्धचैव य-
स्तस्यैतच्चरितं सतां प्रदिशतां कल्याणमालाश्रियः ॥ ४७
प्रस्तुतं दानधर्मेण श्रीशालिचरितं शुभं ।
गोभद्रेण श्रीविबुधप्रभेण तु विशेषितं ॥ ४८
श्रीमद्भद्रेश्वरवीरपदोपांते समर्थितं भूयात् ।
सकर्णकर्णानाममृतप्रातराशवत् ॥ ४९
श्रीनागेंद्रमुनींद्रवंशविपुलक्षीरार्णवैरावणाः
श्रीहेमप्रभसूरयः प्रसृमरश्रीकीर्त्तिसांराविणः ।
तत्पट्टे प्रभुधर्मघोषगुरवो रेजुः स्फुरद्गौरवाः
श्रीसोमप्रभसूरयस्तरणयस्तत्पट्टपूर्वाचले ॥ ५०

ब्रह्माणः[1] किल भारती श्रितवती यत्कंठपीठे मठी
गोविंदः[2] कमला यदंघ्रिकमलासेवासुहेवाकिनी ।
ईशनाः किमु गंगयेव महिता[3] गौर्या सुकीर्त्या च ये
श्रीसोमप्रभसूरयः सुमनसां मूर्द्धन्यतां ते दधुः ॥ ५१

तत्पट्टाचलचूलिका विजयते दंभाख्यजंभाजित-
श्रीः श्रीमान्विबुधप्रभः प्रभुरसौ सुज्ञानलीनाशयः ।
तस्य प्राप्य निदेशलेशमनिशं गीर्देवता ध्यानत-
श्चक्रे धर्मकुमारसाधुरमलां श्रीशालिलाकथां[4] ॥ ५२

इयं कथा वृद्धिकुमारिकेव[5]
सदूषणा भूषणवर्जितासीत् ।
प्रद्युम्नदेवस्य गुरुप्रसादात्[6]
बभूव पाणिग्रहणस्य योग्या ॥५३

प्रभाचंद्रेण गणिना गुणगौरवशालिना ।
अलेखि प्रथमादर्शे भक्तिव्यक्तिनिदर्शनं ॥ ५४

यावद्भानदिवाकरः शुभदिनश्रीसौविदल्लोहित-
स्तीर्थे पूर्वगिरावुदेति तिमिरध्वंसी विवेकारुणः ।
स्फीता तावदियं यतिक्षितिपतेः श्रीशालिभद्रप्रभो-
र्बुद्धैर्बोधकरैः सुमंगलकलाभोगावली कीर्त्यतां[7] ॥ ५५

श्रीशालिभद्रचरिते धर्मकुमारसुधिया कृते ।
श्रीप्रद्युम्नधिया सुद्धे [8]सप्तमधिक्रमोभवत् ॥ ५६

---

[1] ब्रह्माणं? [2] गोविंदं? [3] महितो? [4] श्रीशालिलीलाकथां? [5] वृद्धकुमारिकेव?
[6] गुरोःप्रसादात्? [7] कीर्त्यतां? [8] सप्तमाधिक्रमो?

इयं दानमहाधर्मकल्पद्रुम इवाद्भुतः ।
भूयात्समस्तभव्यानां मनोवांछितसिद्धये ॥ ९७
ब्राह्मी निर्मलशब्दसिद्धिकलिता मन्ये पवित्राशया
लक्ष्मीर्वा पुरुषोत्तमप्रियतमा नानार्थजातप्रसूः ।
[1]द्युन्मंगशालिभद्रचरिता गौरीगिरीशप्रिया
जीयाद्धर्मकुमारपंडितमतिविस्तारिधर्मोन्नतिः[2] ॥ ९८

इति श्रीशालिभद्रचरिते सर्वार्थसिद्धिवर्णनो नाम सप्तमः प्रस्तावः समाप्तः ॥

जिनातिशययक्षाख्यवत्सरे विहिता कथा ।
ग्रंथेन द्वादशशती चतुर्विंशतिसंयुता ॥ १ ॥ छ

324. Samavayangasutra [समवायांसूगत्रम्].

Folios 1 to 97 : 14½ inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 45 to 50 aksharas in a line. The "granthâgra" is given a 1667.

325. Commentary on the **Yogasastra** by HEMACHANDRA [योगशास्त्रस्य टीका । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 258 : 12½ inches long, 1½ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 40 to 43 in aksharas in a line. Incomplete.

326. Uttaradhyayanasutra [उत्तराध्ययनसूत्रम्].

Folios 3 to 139 : 12 inches long, 1½ inches broad. 4 to 6 lines in a folio. 50 to 57 aksharas in a line. Incomplete.

327. Upadesamalavritti [उपदेशमालावृत्तिः].

Folios 3 to 205. Injured. Numbered as 183. Folio 186. R. L. १८६. सु ७ फु

328. Karmavipakavrittiyadi [कर्मविपाकवृत्त्यादि ।].

Folios 1 to 200. Injured.

329. Samavayangavritti [समवायांगवृत्तिः].

Folios 1 to 100. Dated Samvat 1349 = A.D. 1293. Injured.

[1] उद्यन्मंगलशालि°? [2] °मतेर्विस्तारिधर्मोन्नतिः?

330. Kalpavrihachchurni [कल्पवृहच्चूर्णि].

Folios 1 to 240: 32½ inches long, 2½ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 127 to 130 aksharas in a line. The "granthâgra" is given as 8700. Numbered as No. 183. Folio 92. R. ९३/२ L. ९२. Folio 240. R. सू/द/० L २४०.

Begins:

नमः प्रवचनाय ॥

मंगलादीनि सत्थाणि मंगलमज्झाणि मंगलावसाणाणि । मंगल-परिग्गहिया य सिस्सा सुत्तत्थाणं अवग्गहेहावायधारणासमत्था भवंति । तानि चादिमध्यावसानमंगलात्मकानि सर्वाणि लोके विराजंति विस्तारं च गच्छंति ।

अनेन कारणेनादौ मंगलं मध्ये मंगलं अवसाने मंगलमिति । ...

कल्पचूर्णीपीठिका परिसमाप्ता ॥ ...

Ends:

एमेव तेल्लिगाहा कंठा ॥ पणित्ति महल्लावणावि पणित्ति दारि-ल्लावणा एवं दावणे पुच्छा य महगिरिणोत्ति । महागिरिणा अज्जसुहत्थी पुच्छितो अज्जो पउरो अहोरोवही[1] जाणेज्जासि । मा रन्ना लोगो पउत्ततो होज्जा । ताहे अज्जसुहत्थिणा अगविसित्ता चेव भणियं । अहं राया ममत्तं करेति । तेण अणुराया जणो लोतियं धम्मं मणु-यत्तमाणो देन्ति संभोएत्ति । ताहे अज्जमहागिरिणा अज्जसुहत्थीभ-णितो । अज्जोउमं णाम एरिसो एवं भणसि । अगविसित्तत्ति । संभो-गपत्थद्धं कंठं ॥ एवं पसंगेण गयं सो राया गाहाद्वयं कंठं ॥ ताहे अणुयाणे गाहा कंठा ॥ अणुजाणंति रधो तस्स पत्थतो गच्छंति ।

[1] आहारेविहा?

जं च ते करं देतीति यातत्तु संपतिणा भणिया । जतिमं गाहाद्वयं घासावणत्ति । सरेज्जेसु जे जणवया तेसु घोसावियं । जहा । समणाणं पणमह तेण । साधूणं पत्थद्धं । किंच समणगाहाद्वयं । चारहडसाहुवेसेणं एसणादिजुत्तं भिक्खं हिंडाविया । ते समणभडा सेस कंठं ॥ उदीर्णैर्योधैराकुला सिद्धा सेना यस्य स उदीर्णयोधाकुलसिद्धसेन इति भगवतः कल्पचूर्ण्यां प्रथमोद्देशकः परिसमाप्तः ॥ वृहच्चूर्णिग्रंथाग्रं ८७०० ॥

331. A collection of books in one manuscript [महत्पञ्चकल्पमित्यादि].

Folios 1 to 225 : 30½ inches long, 2¼ inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 145 to 152 aksharas in a line. Numbered as 183. See separate entries which follow.

381, 1. Mahatpanchakalpabhashya [महत्पञ्चकल्पभाष्यम् । संघदासः].

Folios 1 to 67. Folio 43. R. $\frac{\text{घ}}{\text{३}}$ L. ४३. Folio 67. R. $\frac{\text{व्वं}}{\text{र्मा}}$ L. ६७.

Begins :

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

॥ वंदामि भद्दबाहुं पाईणं चरिमसगलसुयनाणी ।
सुत्तस्स कारगमिसिं दसाणकप्पे य ववहारे ॥ १

कप्पंति णाम निष्पण्णं महत्थं वत्तुकामतो णिज्जूहगस्स भत्तीए मंगलठाए संभूतिं ...

Folio 43 :

मोक्खय चेव छिन्नसंसारो ॥ ७२ ॥ दसकप्पो सम्मत्तो ॥
वुत्तो दसविहकप्पो अहुणा वीसतिविहं तु वोच्छामि ।
तस्स उ दारा इणमो संगहिया ईहिं गाहाहि कप्पेसु णाम कप्पो ठवणा...

. Ends :

चरणकरणविसुद्धे आयरणपरूवणं कुणह ।
आयरियसमासार्उ[1] सोचा एंचा[2] य घेतुमत्थेणं ॥
हियए ववत्थवेउं आपूरणकरणसमग्गो जत्थ जदा ।
गणप्पहाणो उ सो होइ गणथेरी गणचरियवियाणऊ वीरो ॥
पासत्थोसन्नकुसीलट्ठाणपरिरक्कर्उ दुपक्केवि ।
सो होइ गणथेरो गुणथेरगुणेहि उवउत्तो ॥

गणपरूषणा कुज्जा ।

कप्पपणगस्सभेदो परूविर्उ मोक्कसाहणट्ठाए ।
जं चरिऊण सुविहिया करेंति दुक्करकयं धीरा ॥
पंचविहमुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तूणं ।
गहिया सीसहियट्ठा [3]अव्वो—त्तठया चेव ॥ छ्

महत्पंचकल्पभाष्यं संघदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥ छ्
गाहग्गेणं पंचवीससयाइं चउहत्तराइं ॥ २५०४ सिलोयग्गाणं
एगत्तीससयाणि ॥ ३१३० ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

331, 2. Panchakalpachurni [पञ्चकल्पचूर्णिः].

Folios 68 to 135. Folio 68. R. श्रु L. ६८. Folio 110. R. सु ल L. ११०.

Folio 134. R. ला एक्क L. १३४. Folio 135. R. सू ध वृ L. १३५.

Begins :

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

मंगलादीणि सत्थाणि पूर्वाभिहितानि मंगलानि पूर्वं मा वास्मिन् तंत्रे कल्पाख्यनामनिष्पन्ने निक्षिपे भगवंतः तीर्थकराः ऋषभाद्याः कृतार्थ[4]-

[1] सगासार्उ ? [2] गचा? [3] The letter here looks like ज्जि. [4] कृतार्थाः?

कृतकृत्या इति कृत्वा तेषां नमस्कारः कृतः। अधुना नामनिष्पन्ने निक्षेपे पंचकल्पसंज्ञके येनेदं दशाकल्पव्यवहारसूत्रं प्रवचनमहितार्थं दाहूतं[1] तस्य नमस्कारं करोमि प्रत्येकशः गाहा यस्तत्र कर्त्तुः तत्राद्या गाथा ॥ वंदामि भद्दबाहुं ॥ वदि स्तुत्यभिवादनयोः वंदनं अर्चनं ...

Folio 68

गाहा ॥ आयारदसा जम्हा तेण भगवता आयाइयस्स कप्पो दसा कप्पववहारा य नवमपूव्वनीसंदभूता निर्ज्जूढा तेनासौ पूजार्हः ...

Folio 110 :

इयाणिं वीसइविहकप्पो दाराणि । नामठवणादव्वकप्पो ३ खेत्तकप्पो ४ कालपकप्पो ५ दंसणकप्पो ६ सुयकप्पो ७ अज्झयणकप्पो ८ चरित्तकप्पो ९ उवहिकप्पो १० संभोगकप्पो ११ आलोयणकप्पो १२ उवसंपयकप्पो १३ अणुन्नकप्पो १४ अट्ठाणकप्पो १५ अणुवासकप्पो १६ ठियकप्पो १७ अट्ठियकप्पो १८ जिणकप्पो १९ अणुपालणकप्पो २० नामस्थापने पूर्ववत् ...

Folio 134 :

कप्पकप्पस्स[2] भेउ परूविउं मोरकसाहणट्ठाए ।
जं चरिऊण सुविहिया करेंति दुक्करकयं धीरा ॥ ७९

पंचकल्पचूर्णिः समाप्ता ॥ ग्रंथप्रमाणं सहस्रत्रयं शतमेकं पंचत्रिंशत्युत्तरं ॥ ३१३५ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

Ends :

इत्याकर्ण्य ततो निजविभवैः श्रीकल्पसूत्रभाष्यस्य ।
श्रीपंचकल्पचूर्णेश्च पुस्तकं लेखयामास ॥ २०
यावद्व्योमसरोवरे० २१ ॥ मंगलं महाश्रीः ॥

---

[1] व्याहृतं ? [2] कप्पपकप्पस्सं ?

331, 3. Dasasrutaskandhachurni [दशाश्रुतस्कन्धचूर्णिः].

Folios 135 to 221. Folio 175. R. $\frac{\text{सु}}{\text{शु}\ \text{नै}}$ L. १७५. Folio 176. R. $\frac{\text{सु}}{\text{शु}\ \text{न}}$ L. १७६. Folio 190. R. $\frac{\text{रै}}{\text{नै}}$ L. १९०. Folio 221. R. $\frac{\text{सू}}{\text{र्ण}\ \text{९}}$ L. २२१.

Begins :

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

। नमो अरहंताणं । णमो सिद्धाणं । नमो आयरियाणं । णमो उवज्झायाणं । नमो लोए सव्वसाहूणं । सुतं मे आउसंतेण भगवता एवमक्खातं इंध खलु थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाहिट्ठाणा पन्नत्ता । इमे खलु ते थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाहिट्ठाणा पण्णत्ता तं जहा ॥ दवदवचरियावि भवति । अपमज्जियचारीयावि भवति...

Folio 175 :

आयातिट्ठाणनामं अज्झयणे सभट्ठं सहेउयं सकारणं सूत्तं च अत्थं च तदुभयं च भुज्जो २ उवदरिसित्तित्ति बेमि ॥ छ छ

नेव पावनियाणट्ठाणदसा दसमज्झयणं सम्मत्थं ॥ समत्तो आयारदसाउ ॥ शुभं भवतु ॥ ग्रंथाग्रं श्लो० १८३१ ॥ छ

Folio 176 :

॥ नमः सर्वविदे ॥

मंगलादीणि सत्थाणि मंगलमज्झाणि मंगलावसाणाणि ।
मंगलपरग्गहिता य सिस्सा अवग्गहेहापायधारणासमत्था ॥

अविग्घेण सत्थाणं पारगा भवंति ताणि य सत्थाणि लोगे वियरंति वित्थारं च गच्छंति । तत्थादिमंगलेण निव्विग्घेण सिस्सा सत्थस्स पारं गच्छंति । मज्झमंगलेणं सत्थं थिरपरिजियं भवइ । अवसाणमंगलेण सत्थं सिस्सपसिस्सेसु पच्चयं गछंति । तत्थादिमंगलं ॥

सुतं मे आउसंतेण भगवता एवमक्खातं इह खलु थेरेहिं भगवंतेहिं वीसं असमाधिट्ठाणा पन्नता । मज्झमंगलं । पज्जोसवणाकप्पो पढमं सुतादारब्भ जाव थेरावलिया परिसम्मत्ता ॥ अवसाणमंगलं । तेणं कालेणं तेणं समएणं समणे भगवंतमहावीरे रायगिहे नगरे गुणसिलए चेइए बहूणं समणाणं जाव आयाति ठाणं नाम अज्झो अज्झयणं सअट्ठं सहेतुयं सकारणं भुज्जो उवदंसेमि त्ति बेमि ॥ तं पुण मंगलं नामादिचतुर्विधं । आवस्सगाणुक्कमेण परूवेयव्वं । तत्थ भावमंगलं निज्जुत्तिकार आह ।

वंदामि भद्दबाहुं गाहा ॥ भद्दबाहुं नामेणं पाईणा गोत्तेण चरिमो अपच्छिमो । ...

Folio 190 :

गणिसंपदा चउत्थं अज्झयणं समत्तं ।...

Ends :

जण्ण भणितं तं कंठं ॥ पंचमज्झयणं समाप्तं ।

जात्यंधः सेसं कंठं जावणयावि । जावकरणणयो सव्वेसिंपि णयाणं गाधा ॥ दशानां चूर्णी परिसमाप्ता ॥ छ

संवत् १३२१ वर्षे...श्रेयोर्थं दशाश्रुतस्कंधस्तत्रचूर्णिर्लिखापिता ॥छ

331, 4. Ayaradasanijjutti [आयारदसानिज्जुत्ती].

Folios 221 to 225.

Begins :

॥ नमः सर्वज्ञाय ॥

वंदामि भद्दबाहुं०

आउविवागज्झयणाणि भावउं दव्वउं उवत्थदसा ।
दसआउविवागदसा वाससयाउं दसहत्थेत्ता ॥ २...

Ends:

१९ आचारदसाणं निज्जुत्ती सम्मत्ता ॥ १४४ गाथा श्लोक १८० शुभं भवतु ॥

332. Pannavanasutra [पन्नवणासूत्रम्.]

Folios 1 to 161 : 32½ inches long, 2 inches broad. 10 to 14 lines in a folio. 165 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 161. R. सु १ L. १६१.

Folio 34:

उमुक्कम्मकवया अजरा अमरा असंगया णिच्छिन्नसव्वदुक्खे जाइजरामरणबंधणविमुक्का अवावाहं सोक्खं अणुहंती सासयं सिद्धा ॥ द्वितीयपदं समत्तं .....

दिसगतिइंदियकाए जोगे वेदे कसायलेस्सा य ।
सम्मत्तणाणदंसणसंजयउवगआहारो ।...

Folio 37:

पज्जत्तगा संखेज्जगुणा सकाइया पज्जत्तगा विसेसाहिता । सकाइया विसेसाहिता ॥ ढ ॥ सूत्राणि पंच सामान्येन प्रतिपादितानि । अधुना सूक्ष्मबादराभेदेन पंचदश सूत्राण्याह ॥ एतेसिणंसु भं ते सुहुमाणं सुहुमपुढविकाइयाणं । - - -

333. Avasyakaniryuktichurni [आवश्यकनिर्युक्तिचूर्णी].

Folios 1 to 257 : 33 inches long, 2½ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 110 to 122 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 257. R. सू ८ मा L. २५७.

Begins:

॥ ९ ॥ तेणं कालेणं २ दसण्णपुरं नाम नगरं होत्था ।

Ends:

इति आवस्सगनिज्जुत्तिचूर्णी समाप्ता ॥

334. Upadesamalavritti [उपदेशमालावृत्तिः].

Folios 1 to 322: 36½ inches long, 2¼ inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 148 to 156 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 322. R. स्ता २ L. ३२२.

Commentary begins:

॥ अर्हं ॥

हेयोपादेयार्थो०

Text begins:

जगचूडामणिभूउ उसहो

Book ends:

नमोस्तु तस्मै हरिभद्रसूरये ॥ १

उत्सूत्रमत्र विवृतं० २

335. Vasudevahinda [वसुदेवहिंडस्य प्रथमखण्डः].

Folios 1 to 308: 36 inches long, 2 inches broad. 8 to 10 lines in a folio. 140 to 156 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 306. R. स्ता ० L. ३०६.

Begins:

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

॥ णमो विणयपणयसुरिंदविंदवंदियकमारविंदाणं ।
अरिहंताणं णमो परिसुद्धणाणदंसणसमिद्धाण सिद्धाणं ॥
नमो जिणप्पणीयायारविहिवियरकणाणं आयरियाणं ।
णमो सीसगणपरमसुयसंपयज्झावयाणं उवज्झायाणं ।
णमो सिद्धिवसहिगमणकारणजोगसाहणाणं साहूणं ॥

एवं पंचणमोक्कारपरममंगलवलविवड्ढिउंच्छाहो ।
अणुउगधरे सिरसा पणमिऊण विण्णवेमि ॥

अणुजाणंतु मं गुरुपरंपरागयं वसुदेवचरियं णाम संगहं वन्नइस्सं । तत्थ इमे अहिगारा । तं जहा । कव्वुपत्ती पेढियामुहं सरीरं उवसंहारो । तत्थ ताव सुहंमसामिणा जंबुणामस्स पढमाणुउगे तित्थयरवव्वावड्ढि[1]दसारवंसपन्नवणागयं वसुदेवचरियं कहियंति । तस्सेव पभवो काहयव्वो । तप्पभवस्स य पभवस्सति ॥ अत्थि मगधाजणवउं धणधन्नसमिद्धदाणधणवतिकुलबहुगगामसयसण्णिमहिउं...

Ends:

सच्चभामाघरं णाएहि तं धणुं आरुहेउं अणोहवि कण्हेण आरुहियं आगंत्तण य ममसमीवे एति ताय मम समीवे णिवेएति ता य मया सच्चभामाघरे धणुं विलइयंति । मया भणियं पुत्त सुट्ठु कयं ते धणुं सजीवियं करंतेण एवं पुव्वविवत्थियं जो एयं धणुं सजीवं करेइ तस्स एसा दारिया दायव्वा ॥ समाप्तं प्रथमखंडं ॥ छ ॥ ग्रंथाग्रं ११२००

336. Anuyogachurni by JINADÂSAGAṆI [अनुयोगचूर्णिः । जिनदासगणी].

Folios 1 to 53 : 32⅔ inches long, 2 inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 117 to 120 aksharas in a line. Numbered as 183. Folio 53. R. $\frac{9}{3}$ L. ५३. Dated Saṃvat 1333 = A.D. 1277.

Begins:

ॐ नमो वीतरागाय ॥

कंचि पंचविहायारजाणयं तप्परूवणे अउज्जत्तं तद्धिअं व गुरुं पणमिऊण जातिकुलरूववियादिगुणसंपन्नो य सीसो भणाई । भगवं तुभ्भं तिए अणुयोगद्दारक्कमं समोतारं तदत्थं वण्णातुमिच्छामि ।

[1] चक्कवट्टि ?

ततो गुरुत्तं सीसविणयादिगुणसंपन्नं जाणिऊण तदरिहंउ ततो भणाति सुणेहि कहेमि ते अणुउगद्दारत्थं तक्कमं च । जधा य सव्व-ज्झयणेसु समोया रिज्जंति । तं च कहेकामो गुरू विग्घोवसमणि-मित्तं आदीयमंगलपरिग्गहं करेइ ॥ ...

Ends:

तं सव्वं इत्यादि । चरणमेव गुणो चरणगुणो अहवा चरणं चारित्रं गुणा खमादिया[1] अणेगविधा तेसु जो जहट्ठिउं साधू सो सव्वणयसंमतो भवतीति ॥

कृतिः श्रीश्वेतांबराचार्यश्रीजिनदासगणिमहत्तरपूज्यपादानामनुयो-गद्वाराणां चूर्णिः ॥ संवत् १३३३ चैत्र शु ११ बुधेऽह धवलक्कके ।

337. Anuyogadvarasutra [अनुयोगद्वारसूत्रम्].

Folios 1 to 55; agreeing in all respects with No. 336. Folio 55. R. $\frac{6}{12}$ L. ५५. Dated Samvat 1301 = A.D. 1245.

Begins:

नमो वीतरागाय ।

नाणं पंचविहं पण्णत्तं । तं जहा । आभिणिबोहियणाणं सुयणाणं ओहिणाणं मणपज्जवणाणं केवलणाणं । तत्थ चत्तारि णाणाइं उप्पाइंउ वणिज्जाइं नो उद्दिस्संति । णो समुद्दिस्संति । णो अणुण्ण-विज्जंति । सुयणाणस्स उद्देसो समुद्देसो अणुण्ण अणुओगो पवत्तइ । जइ सुयणाणस्स उद्देसो सउद्देसो अणुण्ण आणुओगो पवत्तइ ॥ ...

Ends:

उवएसो नएनामा । सव्वेसिं पि नयाणं०
अणुओगदारा सम्मत्ता ॥ छ

सोलससयाणि चउरुत्तराणि गाहाणं जाण सव्वग्गं ।
दुसहस्समणुहसछंदवित्तपरिमाणउ भणियं ॥

[1] खमादया ?

नगरमहादारा इव कम्महाराणुउगवरदारा ।
अक्करबिंदुमत्ता लिहिया दुक्करक्कयट्ठाए ॥ छ

सं० १३०१ वर्षे आषाढ शु० १० शुक्रे धवलक्ककनगरनिवासिना प्राग्वाटवंशोद्भवेन व्य० पासदेवसुतेन गंधिकश्रेष्ठिधीणाकेन वृहद्भ्रातासीद्धाश्रेयार्थं सवृत्तिकमनुयोगद्वारसूत्रं लेखयांचक्रे ॥ छ

338. Prithvichandrarajarshicharitra [पृथ्वीचन्द्रराजर्षिचरित्रम्].

Folios 152 : 29 inches long, $1\frac{3}{4}$ inches broad. 10 to 12 lines in a folio. 152 to 166 aksharas in a line. R. $\frac{\text{ल्ल}}{\text{श्री}}$ L, १८. Incomplete.

APPENDIX II.

EXTRACTS FROM BOOKS PRESERVED IN LIBRARIES AT AHMEDABAD, BOONDI, KOTAH, JHALRA PATHAN, INDORE, AND CAMBAY.

PAPER MANUSCRIPTS.

A

List of the more important Paper MSS. preserved in the Temple of Santinath, Cambay.

1. **Anekantajayapataka** by HARIBHADRASÛRI. [अनेकांत-जयपताका। हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 97: 26 lines in a folio. 46 aksharas in line. Granthâgra 3350.

Ends:

कृतिरियं श्वेतभिक्षुश्रीहरिभद्राचार्यस्येति ॥

मतिर्बौद्धाः शुद्धा प्रभवति कथं साद्य भवतां
विचारश्चार्वाकाः प्रचरति कथं चारुचतुरः ।
कुतर्कस्तर्कज्ञाः किमपि स कथं तर्कयति वः
सति स्याद्वादांगे प्रकटहरिभद्रोक्तवचने ॥ १

प्रावग्रंथिप्रमाथिप्रकटपटुरणत्कारवाग्भारतुष्टाः
प्रेंखद्दर्पिष्टदुष्टप्रमददसभुजास्फालनोत्तालवालाः ।
यद्दृष्ट्वा मुक्तवंतः स्वयमतनुमदं वादिनो हारिभद्रं
तद्गंभीरं प्रसन्नं न हरति हृदयं भाषितं कस्य जंतोः ॥ २

यथास्थिताऽर्हद्गतवस्तुवेदिने
निराकृताशेषविपक्षवादिने ।
विदग्धमध्यस्थनृमूढतारये
नमोऽस्तु तस्मै हरिभद्रसूरये ॥ ३

सितपटहरिभद्रग्रंथसंदर्भगर्भं
विदितमभयदेवं निष्कलंकाकलंकं ।
सुगतमतमथालंकारपर्यंतमुच्चै-
स्त्रिविधमपिवतार्कं तेतियं सांख्यभट्टौ ॥ ४

श्रीमत्संगमसिंहसूरिसुकवेस्तस्यांघ्रिसेवापरः
शिष्यः श्रीजयसिंहसूरिविदुषस्त्रैलोक्यचूडामणेः ।
यः श्रीनागपुरप्रसिद्धसुपुरस्थायी श्रुतायागतः
श्लोकान् पंच चकार सारजडिमासौ यक्षदेवो मुनिः ॥ ५

समाप्तं चेदमनेकांतजयपताकासूत्रं संपूर्णमिति ॥ ग्रंथ ३३५०

2. **Jnanabinduprakarana** by YAŚOVIJAYA. [ज्ञानबिन्दुप्रकरणम् । यशोविजयः].

Folios 1 to 32 : 30 lines in a folio. 48 aksharas in a line. Dated Samvat 1731 = A.D. 1675.

Begins :

ऐंद्रस्तोमनतं नत्वा वीरं तत्त्वार्थदेशिनं ।
ज्ञानबिंदुः श्रुतांभोधेः सम्यगुध्रियते मया ॥ १

Ends :

गच्छे श्रीविजयादिदेवसुगुरोः स्वच्छे गुणानां गणैः
प्रौढिं प्रौढिमधाम्नि जीतविजयप्राज्ञाः परामैयरुः ।
तत्सातीर्थ्यभृतां नयादिविजयप्राज्ञोत्तमानां शिशु-
स्तत्त्वं किंचिदिदं यशोविजय इत्याख्यानूदाख्यातृवान्[1] ॥ ९

इति श्रीमहोपाध्यायश्रीकल्याणविजय ग० शिष्यमुख्यपंडित-श्रीलाभविजय ग० शिष्यालंकारपंडितश्रीजीतविजय ग० सुतीर्थ्य-

[1] आख्याभृदाख्यातवान्?

तिलकपंडितश्रीनयविजय ग० चरणकमलचंचरीकेण पंडितश्रीपद्मविजयसहोदरेणोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिना रचितं ज्ञानबिंदुप्रकरणं संपूर्णं ॥

3. **Vrihatkshetrasamasavritti** by SIDDHASŪRI [बृहत्क्षेत्रसमासवृत्ति । सिद्धसूरिः].

Folios 1 to 46. 38 lines in a folio. 60 aksharas in a line.

Praśasti :

श्रीमदूकेशगच्छीयश्रीसिद्धाचार्यकृता समाप्तेति ॥

प्रसिद्ध ऊकेशपुरीयगच्छे
श्रीकक्कसूरिर्विदुषां वरिष्ठः ।
साहित्यतर्कागमपारदृश्वा
बभूव सल्लक्षणलक्षितांगः ॥ १
तदीयशिष्योजनि सिद्धसूरिः
सद्देशनाबोधितभव्यलोकः ।
निर्लोभतालंकृतचित्तवृत्तिः
सज्ज्ञानचारित्रदयान्वितश्च ॥ २

श्रीदेवगुप्तसूरिस्तच्छिष्योभूद्विशुद्धचारित्रः ।
वादिगजकुंभभेदनपटुतरनखरायुधसमानः ॥ ३

तच्छिष्यः सिद्धसूरिः क्षेत्रसमासस्य वृत्तिमियमकरोत् ।
गुरुभ्रातृयशोदेवोपाध्यायज्ञातशास्त्रार्थः ॥ ४
उत्सूत्रमत्र किंचिन्मतिमांद्याज्ञानतो मयालेखि ।
निर्व्याजं विद्वद्भिस्तच्छोध्यं मयि विधाय दयां ॥ ५

खैः षण्णवत्यांकैश्चतुःषष्टया द्वात्रिंशताक्षरैः ।
श्लोकः श्लोकमानेन त्रिसहस्री ग्रंथसंख्या तु ॥ ६

अब्दशतेष्वेकादशसु द्विनवत्याधिकेषु विक्रमतः ।
वैशाखशुक्लपक्षे समार्थिता शुक्लपंचम्यां ॥ ७

यावज्जैनेश्वरो धर्मः समेरुर्वर्त्तते भुवि ।
भव्यैः पाठ्यमानो ---- ग्रंथाग्रं ३०००

4. **A Short Commentary** on HARIBHADRASŪRI'S **Anekantajayapatakatippana** [अनेकान्तजयपताकाटिप्पणम्].

Folios 1 to 44. 30 lines in a folio. 48 aksharas in a line.

Begins:

शेषमतमतिशयाना यस्यानेकांतजयपताकेह ।
हर्तुमशक्या केनापि वादिना नौमि तं वीरम् ॥ १

कतिपयविषमपदगतं वक्ष्येनेकांतजयपताकायाः ।
वृत्तेर्विवरणमहमल्पबुद्धिबुद्ध्यै समासेन ॥ २

Ends:

इत्यनेकांतजयपताकोद्द्योतटिप्पणकं समाप्तम् ॥
प्रत्यक्षरगणनायां टिप्पणकस्य मानं ग्रंथः २०००

6. **Mahavirastavana** by YAŚOVIJAYA [महावीरस्तवनम् । यशोविजयः].

Folios 1 to 74. 42 lines in a folio. 58 aksharas in a line. Dated Samvat 1736 = A.D. 1680.

Ends: ॥

महोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिभिः कृतमिदं न्यायखंडखाद्यापरनामकं महावीरस्तवनप्रकरणं संपूर्णम् ॥

7. **Padmacharitra** or **Ramacharitra** by VIMALASŪRI [पद्मचरित्रं वा रामचरित्रम् । विमलसूरिः].

Folios 1 to 151. 42 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Dated Samvat 1609 = A.D. 1553.

Begins:

सिद्धसुरकिन्नरोरगदणुवइभवणिंदचंदपरिमहियं ।
उसहं जिणवरवसहं अवसप्पिणिआइतित्थयरं ॥ १ ...

नामावलियनिबद्धं आयरियपरंपरागयं सव्वं ।
वुच्छामि पउमचरियं अहाणुपुव्विं समासेणं ॥ ७८ ...

को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।
[1]मन्नूण केवलिजिणं तिकालनाणं हवइ जस्स ॥ ९

जिणवरमुहाउ अत्थो जो पुव्विं निग्गंउ बहुवियप्पो ।
सो गणहरेहि धरिउ संखेवमिणो य उवइट्ठो ॥ १०

एवं परंपराए परिहाणी पुव्वगंथअत्थाणं ।
नाऊण कालभावं न वसियव्वं बुहजणेणं ॥ ११...

अह पउमचरियतुंगे वीर[2]महागयवारणनिम्मविए ।
मग्गे परंपराए अज्जावि कविकुंजराण गमो ॥ २९

तह कइवरगयमयगंधलोलुउ महुयरो व्व मग्गेणं ।
पयदाणविंदुदिट्ठो अहमवि तेणं चिय पयट्ठो ॥ ३०

सुत्ताणुसारसरिसं रइयं गाहाहिं पायडफुडत्थं ।
विमलेण पउमचरियं संखेवेणं निसामेह ॥ ३१

ठिइउ१ समुप्पत्ती२ पत्थाण ३ रणं ४ लवंकुसुप्पत्ती ५ ।
निव्वाण६ मणेयभवा७ सत्त पुराणेत्थ अहियारा ॥ ३२

पउमस्स चेट्ठियमिणं कारणमिणमोऽहिगारसंजुत्तं ।
तिसलासुएण भणियं सुत्तं संखेवउं सुणह ॥ ३३

---

[1] मइण? [2] महागंधवारण?

अब्दशतेष्वेकादशसु द्विनवत्याधिकेषु विक्रमतः ।
वैशाखशुक्लपक्षे समार्थिता शुक्लपंचम्यां ॥ ७

यावज्जैनेश्वरो धर्मः समेरुर्वर्त्तते भुवि ।
भव्यैः पाप्यमानो ---- ग्रंथाग्रं ३०००

4. **A Short Commentary** on HARIBHADRASŪRI'S **Anekantajayapatakatippana** [अनेकान्तजयपताकाटिप्पणम्].

Folios 1 to 44. 30 lines in a folio. 48 aksharas in a line.

Begins:

शेषमतमतिशयाना यस्यानेकांतजयपताकेह ।
हर्तुमशक्या केनापि वादिना नौमि तं वीरम् ॥ १

कतिपयविषमपदगतं वक्ष्येनेकांतजयपताकायाः ।
वृत्तेर्विवरणमहमल्पबुद्धिबुद्धयै समासेन ॥ २

Ends:

इत्यनेकांतजयपताकोद्द्योतटिप्पणकं समाप्तम् ॥
प्रत्यक्षरगणनायां टिप्पणकस्य मानं ग्रंथः ३०००

6. **Mahavirastavana** by YAŚOVIJAYA [महावीरस्तवनम् । यशोविजयः].

Folios 1 to 74. 42 lines in a folio. 58 aksharas in a line. Dated Samvat 1736 = A.D. 1680.

Ends: ॥

महोपाध्यायश्रीयशोविजयगणिभिः कृतमिदं न्यायखंडखाद्यापरनामकं महावीरस्तवनप्रकरणं संपूर्णम् ॥

7. **Padmacharitra** or **Ramacharitra** by VIMALASŪRI [पद्मचरित्रं वा रामचरित्रम् । विमलसूरिः].

Folios 1 to 151. 42 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Dated Samvat 1609 = A.D. 1553.

Begins:

सिद्धसुरकिन्नरोरगदणुवइभवणिंदचंदपरिमहियं ।
उसहं जिणवरवसहं अवसप्पिणिआइतित्थयरं ॥ १ ...

नामावलियनिबद्धं आयरियपरंपरागयं सव्वं ।
वुच्छामि पउमचरियं अहाणुपुव्विं समासेणं ॥ ७८ ...

को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।
[1]मन्नूण केवलिजिणं तिकालनाणं हवइ जस्स ॥ ९

जिणवरमुहाउ अत्थो जो पुव्विं निग्गउ बहुवियप्पो ।
सो गणहरेहि धरिउ संखेवमिणो य उवइट्ठो ॥ १०

एवं परंपराए परिहाणी पुव्वगंथअत्थाणं ।
नाऊण कालभावं न वसियव्वं बुहजणेणं ॥ ११...

अह पउमचरियतुंगे वीर[2]महागयवारणनिम्मविए ।
मग्गे परंपराए अज्जावि कविकुंजराण गमो ॥ २९

तह कइवरगयमयगंधलोलुउ महुयरो व्व मग्गेणं ।
पयदाणबिंदुदिट्ठो अहमवि तेणं चिय पयट्टो ॥ ३०

सुत्ताणुसारसरिसं रइयं गाहाहिं पायडफुडत्थं ।
विमलेण पउमचरियं संखेवेणं निसामेह ॥ ३१

ठिइउ१ समुप्पत्ती२ पत्थाण ३ रणं ४ लवंकुसुप्पत्ती ५ ।
निव्वाण६ मणेयभवा७ सत्त पुराणेत्थ अहियारा ॥ ३२

पउमस्स चेट्ठियमिणं कारणमिणमोऽहिगारसंजुत्तं ।
तिसलासुएण भणियं सुत्तं संखेवउ सुणह ॥ ३३

---

[1] मणुय? [2] महागंधवारण?

वीरस्स पवरङ्गाणं विमलगिरी मत्थए मणभिरामे ।
तह इंदभूइकहियं सेणियरण्णस्स नीसेसं ॥ ३४...
एयं अट्ठमरामदेवचरियं वीरेण सिट्ठं पुरा
पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोगस्स उज्झासियं ।
एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहानिबद्धं कयं
सुत्तत्थं निसुणंतु संपइ महापुण्णं पवित्तकरं ॥ ९०
इइ पउमचरिए सुत्तविहाणो नाम उद्देसो सम्मत्तो ॥ १

Ends:

राहूणामायरिउ ससमयपरसमयगहियब्भावो ।[1]
विजउ य तस्स सीसो णाइलकुलवंसणंदियय[रो] ॥ १६
सीसेण तस्स रइयं राहवचरियं तु सूरिविमलेणं ।
सोऊणं पुव्वगए नारायणरामचरियाइं ॥ १७
जिहि सुयं ववगयमच्छरेहिं तब्भत्तिभावियमणेहिं ।
ताणंवि हेउ[2] बोहिं विमलं चरियं सुवुरिसाणं ॥ १८

इति पुमचरिए पउमनिव्वाणगमणं णाम अट्ठदसुत्तरसयं पव्वं सम्मत्तं ॥ ११८ ॥ इति पद्मचरित्रं समाप्तमिति ॥ संवत् १६०९ वर्षे पोससुदि ५ मंगलवारे ।

8. **The First Khanda of the Vasudevahinda** by SAMGHADÁSAVÂCHAKA [वसुदेवहिंडिप्रथमखण्डः । संघदासवाचकः].

Folios 1 to 400. 22 lines in a folio. 38 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

ॐ नमो सुयदेवयाए ॥

णमो विणयपणयसुरिंदविंदवंदियकमारविंदाणं अरिहंताणं । णमो परिसुद्धणाणदंसणसमिद्धाणं सिद्धाणं । णमो जिणप्पणीयायारवि-

[1] °म्हियसब्भावो? [2] देऊ?

हिवियरकणाणं अयियाणं[1] । णमो सीसगणपरमसुयसंपयज्झावयावयाणं उवज्झायाणं । णमो सिद्धिवसएहिगमणकारणजोगसाहणाणं साहूणं । एवं पंचणमोक्कारपरममंगलबलविवड्ढिउंछाहो । अणुउगधरे सिरसा पणमिऊणं विण्णवेमि । अणुजाणंतु मं गुरुपरंपरागयं वसुदेवचरियं णाम संगहं वन्नइस्सं । तत्थ इमे अहिग्गरा तं जहा । कव्वुप्पत्ती पेठीयासुहं पडिसुहं[2] सरीरं उवसंहारो तत्थ ताव सुहंमसामिणा जंबुणामस्स पढमाणुउगे तित्थयरचक्कवट्टिदसारवंसपन्नवणे गयं वसुदेवचरियं कहियंति ।

9. The Second Khanda of the Vasudevahinda by DHARMASENAGAṆI [वसुदेवहिंडिदुइयखण्ड । धर्मसेनगणिः].

Folios 1 to 247. 22 lines in a folio. 46 aksharas in a line. Granthâgra 17,800.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥ जयत्यनेकांतकंठीरवः ॥

जयइ नवनलिणिकुवलयवियसियवरकमलपत्तलडलत्थो[3] ।
उसभो सभावसललियमयगलगइललियपत्थाणो ॥
जयइ य पणयपुरंदरणहप्पहा[4]हसितभूसणच्छाउ ।
वीरो समत्ततिहुयणलोयणकमलागराइच्चो ॥

तत्तो य ।

पणयसुरवइमउडतडाघट्टललियकमजुमला ।
अजियाइपासचरियमा[5] सेसावि जयंति जिणयंदा ॥
भवसिद्धिबुद्धिमंगलजयसिवसुपसत्थसिद्धकल्लाणा ।
जइणो जयंति लोए निच्चंपि ह सुहफला सिद्धा ॥

---

[1] आयिरयाणं? [2] पेठीयासुहं? [3] °लडहत्थो? [4] °णाहप्पहा?
[5] °पासचरिमा?

वीरस्स पवरङ्गाणं विमलगिरी मत्थए मणभिरामे ।
तह इंदभूइकहियं सेणियरण्णस्स नीसेसं ॥ ३४...
एयं अट्ठमरामदेवचरियं वीरेण सिट्ठं पुरा
पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोगस्स उज्झासियं ।
एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहानिबद्धं कयं
सुत्तत्थं निसुणंतु संपइ महापुण्णं पवित्तक्करं ॥ ९०
इइ पउमचरिए सुत्तविहाणो नाम उद्देसो सम्मत्तो ॥ १

Ends:

राहूणामायरिउ ससमयपरसमयगहियब्भावो ।[1]
विजउ य तस्स सीसो णाइलकुलवंसणंदियय[रो] ॥ १६
सीसेण तस्स रइयं राहवचरियं तु सूरिविमलेणं ।
सोऊणं पुव्वगए नारायणरामचरियाइं ॥ १७
जिहि सुयं ववगयमच्छरेहिं तब्भत्तिभावियमणेहिं ।
ताणंवि हेउ[2] बोहिं विमलं चरियं सुवुरिसाणं ॥ १८

इति पुमचरिए पउमनिव्वाणगमणं नाम अट्ठदसुत्तरसयं पव्वं सम्मत्तं ॥ ११८ ॥ इति पद्मचरित्रं समाप्तमिति ॥ संवत् १६०९ वर्षे पोससुदि ५ मंगलवारे ।

8. **The First Khanda of the Vasudevahinda** by SAMGHADÂSAVÂCHAKA [वसुदेवहिंडिप्रथमखण्डः । संघदासवाचकः].

Folios 1 to 400. 22 lines in a folio. 38 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

ॐ नमो सुयदेवयाए ॥

णमो विणयपणयसुरिंदविंदवंदियकमारविंदाणं अरिहंताणं । णमो परिसुद्धणाणदंसणसमिद्धाणं सिद्धाणं । णमो जिणप्पणीयायारवि-

[1] °महियसब्भावो? [2] देउ?

हिवियरकणाणं अयियाणं[1] । णमो सीसगणपरमसुयसंपयज्झावयावयाणं उवज्झायाणं । णमो सिद्धिवसएहिगमणकारणजोगसाहणाणं साहूणं । एवं पंचणमोक्कारपरममंगलबलविवड्ढिउंछाहो । अणुउगधरे सिरसा पणमिऊणं विण्णवेमि । अणुजाणंतु मं गुरुपरंपरागयं वसुदेवचरियं णाम संगहं वन्नइस्सं । तत्थ इमे अहिग्गरा तं जहा । कव्वुप्पत्ती पेठीयासुहं पडिसुहं[2] सरीरं उवसंहारो तत्थ ताव सुहंमसामिणा जंबुणामस्स पढमाणुउगे तित्थयरचक्कवट्टिदसारवंसपन्नवणे गयं वसुदेवचरियं काहियंति ।

9. The Second Khanda of the Vasudevahinda by DHARMASENAGAṆI [वसुदेवहिंडिद्वितीयखण्डः । धर्मसेनगणिः].

Folios 1 to 247. 22 lines in a folio. 46 aksharas in a line. Granthâgra 17,800.

Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥ जयत्यनेकांतकंठीरवः ॥

जयइ नवनलिणिकुवलयवियसियवरकमलपत्तलडलत्थो[3] ।
उसभो सभावसललियमयगलगइललियपत्थाणो ॥
जयइ य पणयपुरंदरणहप्पहा[4]हसितभूसणच्छाउ ।
वीरो समत्ततिहुयणलोयणकमलागराइच्चो ॥

तत्तो य ।

पणयसुरवइमउडतडाघट्टललियकमजुमला ।
अजियाइपासचरियमा[5] सेसावि जयंति जिणयंदा ॥
भवसिद्धिबुद्धिमंगलजयसिवसुपसत्थसिद्धकल्लाणा ।
जइणो जयंति लोए निच्चंपि हु सुहफला सिद्धा ॥

---

[1] आयिरयाणं? [2] पेठीयासूहं? [3] °लडहत्थो? [4] °णाहप्पहा?
[5] °पासचरिमा?

नमिउण [1]तविणएणं संघमहारयणमंदरगिरिस्स ।
वोच्छामि सुणह निहुया खंडं वसुदेवचरियस्स ॥

तं सुणह भइ वो[2] जयउ जिणसासणं । साहुजणसंमयाणि य मंगलाणि वोउ[3] तत णमंतु । सुणह कहाकरणकारणं च । सोऊण लोइयाणं णिगणहसणलधुंधुमारणिहसपुरुहूवमच्चातरामरामणजाणमेयकरामकोरवपंडुसुयतिणखावाहणदत्तादीणं कहाउ कामियाउ लोगो एगंतेणं कामकहासु रज्जंति । सोग्गइपहादंसियं पुण धम्मं सोउंपि णेछइ य जरपित्तवसकडुयमुहो इव गुलसक्कररकंडमच्छंडियाइसु विपरीतपरिणामो । धम्मत्थकामकलियाणि य सुहाणि धम्मत्थकामाण य मूलं धम्मो तम्मि य मंदतरो जणो । तं जह णाम कोइ वेज्जो आउरं अमउसहपाणपरंमुहं उसढमिति उचित तं मणोभिलसियपाणववएसेण[4] उसहं ते पज्जेति । कामकहारत्तयहितयस्स[5] जणस्स सिंगारकहावसेण धम्मं चेव परिकहेमि ॥ अवि य । जाणति चेव पंडितजणो जहा ण विणा धम्मेण हियइच्छियकामा उवणमंति कामंकहारत्तहितउ य जणो पुच्छति । किह तेण एरिसाभोगा समासादिता । भण्णइ य सुचरितवसेणंति । अवि य ।

चक्किसुहमणुस्ससुहं मोक्कसुहमणुत्तरं च जं भणियं ।
जे सुचरियसामण्णा न दुल्लहं दुल्लहं तेसिं ॥

एएण कारणेण भणामि कामकहावि विउसजणहिययणिहित्ता परिणामवसेण धम्मकहा एसं जग्गति । तं सुणह इमं । धम्मत्थकामकुसुमियमाफलभरियणमितसारं सिंगारवंछललितकिसलया उलं । सुतणसोभापमुइयमधुकरं विविहगुणविहसेवियं वसुदेवचरितलतावितारणं निसुज्जति य आयरितपरंपरागतं अंवितहं दिट्ठिवादणीसंदं ।

[1] तं विणएणं? [2] भइं? [3] होउ? [4] °पाणउवएसेण? [5] °रत्ताहिययस्स?

अरहंतचक्किवलवासुदेवगणिताणुउगकम्मनिदिट्ठं वसुदेवचरियंति । तत्थ य किवि सुयनिबंधे किंचि आयरियपरंपरएण आगतं ततो अवधारितं मे सुव्वइ य किर वसुदेवेणं वाससतं परिभमंतेणं इमंमि भरहे विज्जाहरिंदनरवतिवाणकुलवंससंभवाणं कण्णाणं सतं परिणीतं । तत्थ य सामापियवमादियाणं रोहिणिपज्जवसाणाणं एगुणतीसं लंभता संघदासवायएणं उवणिवद्धा एगत्तरिसं च वित्थारभीरुणा कहा मज्झे च्छडिता । ततोहं लोइयसिंगारकहापसंसणं असहमाणो आयरियसगासे अवधारेऊणं पवयणाणुरागेणं आयरियनिउएण य तेसिं मज्झिल्लंभयाणं गंथणत्थे अब्भुज्जउहं तं सुणह । इतो पुव्वकहाणुसारेण चेव सावत्थीए नयरीए कामदेवसेट्ठिसुताए एणियपुत्तनरेंदसुताए एय पियंगुसुंदरीए वसुदेवसुपरिणीताउ वसुदेवो एणियपुत्तनरेंदसर मंदरोदरगतो पंचलक्खणविसयसुहसागरागाढो सुरवहूसहितो इव सुरवरो अभिरमइ । जाणइ तंपि कालं ण णाहित्थ एतं च कहं वसुदेवो सयमेव पज्जुण्णसंवादीणं कुमाराणं परिकहेइ । भणइ पणत्तुया सुणह ॥ ...

६६ ॥ इति धम्मसेणगणिमहत्तरयाए वसुदेवहिंडीए पढमो पभावइलंभो णाम पच्छेउ समत्तो ॥ १...

७७ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे अड्डकण्णगालंभो नाम बीउ समत्तो...

९४ ॥ इति मज्झिमखंडे ततिउ लंभो पत्ती पुणदसमा[1] मेहमालालंभउ सम्मत्तो ॥ ३...

१०७ ॥ तेत्तीसतिमभारिया विरयालंभो सम्मत्तो ॥...

---

[1] पुण्णदंसणा ?

नमिउण [1]तविणएणं संघमहारयणमंदरगिरिस्स ।
वोच्छामि सुणह निहुया खंडं वसुदेवचरियस्स ॥

तं सुणह भइ वो[2] जयउ जिणसासणं । साहुजणसंमयाणि य मंगलाणि वोउ[3] तत णमंतु । सुणह कहाकरणकारणं च । सोऊण लोइयाणं णिगणहुसणलधुंधुमारणिहसपुरुहूवमच्चातरामरामणजाणमेयकरामकोरवपंडुसुयतिणखावाहणदत्तादीणं कहाउ कामियाउ लोगो एगंतेणं कामकहासु रज्जंति । सोग्गइपहादंसियं पुण धम्मं सोउंपि णेच्छइ य जरपित्तवसकडुयमुहो इव गुलसक्करखंडमच्छंडियाइसु विपरीतपरिणामो । धम्मत्थकामकलियाणि य सुहाणि धम्मत्थकामाण य मूलं धम्मो तम्मि य मंदतरो जणो । तं जह णाम कोइ वेज्जो आउरं अमउसहपाणपरंमुहं उसढमिति उचित तं मणोभिलसियपाणववएसेण[4] उसहं ते पज्जेति । कामकहारत्तयहितयस्स[5] जणस्स सिंगारकहावसेण धम्मं चेव परिकहेमि ॥ अवि य । जाणति चेव पंडितजणो जहा ण विणा धम्मेण हियइच्छियकामा उवणमंति कामकहारत्तहितउ य जणो पुच्छति । किह तेण एरिसाभोगा समासादिता । भण्णइ य सुचरितवसेणंति । अवि य ।

चक्किसुहमणुस्ससुहं मोक्कसुहमणुत्तरं च जं भणियं ।
जे सुचरियसामण्णा न दुल्लहं दुल्लहं तेसिं ॥

एएण कारणेण भणामि कामकहावि विउसजणहिययणिहित्ता परिणामवसेण धम्मकहा एसं जग्गति । तं सुणह इमं । धम्मत्थकामकुसुमियमाफलभरियणमितसारं सिंगारवंछललितकिसलया उलं । सुतणसोभापमुइयमधुकरं विविहगुणविहसेवियं वसुदेवचरितलतावित्ताणं निसुज्जति य आयरितपरंपरागतं अंवितहं दिट्ठिवादणीसंदं ।

[1] तं विणएणं? [2] भइं? [3] होउ? [4] °पाणउवएसेण? [5] °रत्ताहिययस्स?

अरहंतचक्किवलवासुदेवगणिताणुउगकम्मनिदिट्ठं वसुदेवचरियंति । तत्थ य किंवि सुयनिबंधे किंचि आयरियपरंपरएण आगतं ततो अवधारितं मे सुव्वइ य किर वसुदेवेणं वाससतं परिभमंतेणं इमंमि भरहे विज्जाहरिंदनरवतिवाणकुलवंससंभवाणं कण्णाणं सतं परिणीतं । तत्थ य सामापियतमादियाणं रोहिणिपज्जवसाणाणं एगुणतीसं लंभता संघदासवायएणं उवणिबद्धा एगत्तरिसं च वित्थारभीरुणा कहा मज्झे च्छडिता । ततोहं लोइयसिंगारकहापसंसणं असहमाणो आयरियसगासे अवधारेऊणं पवयणाणुरागेणं आयरियनिउएण य तेसिं मज्झिल्लंभयाणं गंथणत्थे अब्भुज्जउहं तं सुणह । इतो पुव्वकहाणुसारेण चेव सावत्थीए नयरीए कामदेवसेट्ठिसुताए एणियपुत्तनरेंदसुताए एय पियंगुसुंदरीए वसुदेवसुपरिणीताउ वसुदेवो एणियपुत्तनरेंदसर मंदरोदरगतो पंचलक्खणविसयसुहसागरागाढो सुरवहुसहितो इव सुरवरो अभिरमइ । जाणइ तंपि कालं ण णाहित्थ एतं च कहं वसुदेवो सयमेव पज्जुण्णसंवादीणं कुमाराणं परिकहेइ । भणइ पणत्तुया सुणह ॥ ...

६६ ॥ इति धम्मसेणगणिमहत्तरयाए वसुदेवहिंडीए पढमो पभावइलंभो णाम पच्छेउ समत्तो ॥ १...

७७ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे अड्डकण्णगालंभो नाम बीउ समत्तो...

९४ ॥ इति मज्झिमखंडे ततिउ लंभो पत्ती पुणदसमा[1] मेहमालालंभउ सम्मत्तो ॥ ३...

१०७ ॥ तेत्तीसतिमभारिया विरयालंभो सम्मत्तो ॥...

---

[1] पुण्णदंसणा?

१३२ ॥ चत्तोत्ति इसिदत्ता सम्मत्ता ॥...

१४७ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे अणिलजसालंभो संमत्तो...

१५८ ॥ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे वेरुलियमालालंभो नाम पंचतीसइमो ॥ ३५ ॥...

२४२ ॥ तेचत्तालीसइमो सागदत्तालंभो नाम सम्मत्तो ॥...

२४५॥ मलयसेणाणामलंभउ चत्तालीसइमो[1] सम्मत्तो ॥ ४४...

Ends:

अणाभोगकएणच्छिदो ॥

२४७ ॥ वसुदेवहिंडीखंडं ग्रंथाग्रेण सहस्सषट् शतानि षट् ॥ ६६०० उभयं ग्रंथ ॥ १७८०० ॥ छ

10. The Third Khanda of the Vasudevahinda [वसुदेवहिण्डस्य तृतीयखण्डः].

Folios 1 to 317. 22 lines in a folio. 46 aksharas in a line. Dated Samvat 1767 = A.D. 1711.

Begins:

६० ॥

॥ मया भणिया जइ पुण तुब्भे अजाणमाणा विसकंदं अमयकंदंति काउं भक्खेज्जा । तेण य भक्खिएण जइ न रेज्जह तं उसक्कसहहिं [2]दुं अणाभोगयं ण लग्गतित्ति । तउ ते एवमादीहिं वहूहिं हेऊहिं मया निवारिउ कहिउ मया तेसिं जिणप्पणीउ अहिं सालक्खणो धम्मो धम्मजणिदायगदिवसे सासुय धम्माय भणंति मे सो सप्पती हा मे जिणवयणआरोथिउं विन्ना तुमे अम्हाणं उत्तमा धम्मसुत्ती । जह नवरं किंचि सुविहिवं पेच्छामो तस्स सगासे अ-

[1] चउचालीसइमो ? [2] काउं?

वस्सपव्वयामोत्ति । किंतु कहेह इदाणिं तुब्भे कउ आगतत्ति । मया भणितं पुव्वविराहियणजक्खिणीए मलयाओ हरिदुं इहत्थ दिउहं सया मएत्थ कन्नगा रक्कसगहिदा भीदा रवंती पडिमोक्खिदा मे मत्ताए दीय इहागउ तुब्भं सगासंति । तं इदाणिं तुब्भे कहेह को एसए येसो जणवउ वा जेण ह एव तुब्भे का एसा कन्नगा रक्कसो वा तदा कुलपईणा भणितं भो पियदंसण एसं ताव अवंतीजणवउ इमो य आसि । तं गिरी अइउ अदूरे उज्जेणी नाम नगरी अवंतिसेणो नाम राया वम्मपदिवरुयमग्गणाउ हेडंवगदेणं मया आ राइणो सगासे दिट्ठा । से सा एसा कन्नगा तस्स राइणो धूदा एदं पुण रक्कसं न जाणामित्ति । तउ मे सा कुलवदी ताव विसज्जिज्जतु केयरिसि कुमारगा कन्नगाए पिउणो सगासं एयं तुएहं कन्नगं अहं पुण वच्चामि । जउ मे गंतव्वयंति । एवं मया भणिदे सा कन्नगा विवन्नवयणा संवुत्ता भणदि य संपातपडिदा सामिणो रहेह मम बंधुजणसं अमिलिदं मोत्तु तुज्झे । तउ मया अणुकंपंतेण भणिदा अलं भद्दे विवादेणं थिति लभाहि णमुयामित्ति विसज्जिदा य कासवेणं रिसिकुमारगा णिव्वेदणहेउं उज्जेणगराइणो मया संठिता या अहं कन्नगाए णातिचिरेण य तउ तावसपुरोगमा आगता महता फलेणं रन्नो ..

२ अवंतिवद्धणालंभो नाम पंचचत्तालीसत्तमो सम्मत्तो ॥...

२४ छचत्तालीसतिमो तारापतिलंभउ नाम सम्मत्तो ॥ ..

३९ अच्छरालंभो नामग्ग सत्तचत्तालीसइमो संमत्तो ॥ ...

४९ इति ग मज्झिमकंडे चंद्रलेहालंभउ नाम अष्टचत्वारिंशतिमः ॥ छ ...

३०४ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे विमलप्पभालंभो णाम एगसत्तत्तिमो लंभो समत्तो ॥...

Ends :

३१४ वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडं सम्मत्तं ॥ छ

सेसं पुरा हिंडी दट्ठव्वं ।

Table of Contents.

णमो भावसिद्धाणं णमो वसुदेवताए वसुदेवभारियाउं तं जहा सामा ॥ ...

Ends:

३१७ अत्तिया बालचंद्रा ॥ इति वसुदेवहिंडीए संगहणिपयं णाम संपयं सुणध ॥ तं जहा ॥ सासा वियया सोमलिं गंधव्वदत्ता ॥ ...

रोहिणीबालचंद्राय ॥ छ संवत् १७७६ वर्षे फागुणवदि ७ बुधे० ।

11 **Avasyakavrihadvritti** by HARIBHADRASŪRI [आवश्यकवृहद्वृत्तिः । हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 219. 20 lines in a folio. 84 aksharas in a line. Dated Samvat 1492 = A.D. 1436. Granthâgra 22,000. Contains the first khanda of the work.

Ends :

समाप्ता चेयं शिष्यहिता नामावश्यकटीका ॥ कृतिः सितांबराचार्यजिनभटनिगभटनिगदानुसारिणा[1] विद्याधरकुलतिलकाचार्यजिनदत्तशिष्यसाधर्मतो[2] जाइणीमहत्तरासूनोरल्पमतेराचार्यहरिभद्रस्य ॥

यदिहोत्सूत्रमज्ञानाद्व्याख्यातं तद्बहुश्रुतैः ।
क्षंतव्यं कस्य सम्मोहो छद्मस्थस्य न जायते ॥

---

[1] जिनभटनिगदानुसारिणो ? [2] शिष्यस्य साधर्म्यतो ?

यदार्चितं विरचयता सुबोध्यां
पुण्यार्थमावश्यकशास्त्रटीकां ।
भवे भवे तेन ममैवमेवं
भूयाज्जिनोक्तौ नु मनने[1] प्रयासः ॥

अन्यच्च[2] संत्यज्य समस्तसत्त्वा
मात्सर्यदुःखं भवबीजभूतं ।
सुखात्माकं मुक्तिपदावहं च
सर्वत्र माध्यस्थमवाप्नुवंतु ॥

ग्रंथाग्रं २२००० ॥ संवत् १४९२ वर्षे आषाढसुदि ५ गुरौ श्रीमेदपाटदेशे श्रीदेवकुलपाटकपुरवरे श्रीकुंभकर्णराज्ये श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनचंद्रसूरिपट्टे श्रीजिनसागरसूरिणामुपदेशेन श्रीऊकेशवंशीयनवलक्षशाखामंडन सा० श्रीरामदेवभार्या साध्वी नीमेलादे तत्पुत्रराजमंत्रिधुराधौरेयः साधुश्रीसहणपालस्तेन संसरणमल्ल सा० रणधीर सा० रणवीर सा० भांडा सा० सांडा सा० रणभ्रम सा० चउंडा सा० कर्मसिंहप्रमुखसारपुत्रपरिवारपरिकलितेन निजपुण्यार्थं श्रीआवश्यकवृहवृत्तिद्वितीयखंडं भांडागारे लिखापितं ॥ शुभं भवतु ॥

12. **Sripalacharitra** by RATNAŚEKHARASŪRI [श्रीपालचरित्रं वा सिद्धचक्रमाहात्म्यम् । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 30. 32 lines in a folio. 57 aksharas in a line. Dated Samvat 1430 = A.D. 1374. Granthâgra 1341.

Begins:

अरिहाइ नवपयाइं...

---

[1] जिनोक्तानुमते ? [2] संत्यज्य ?

३०४ इति वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडे विमलप्पभालंभो णाम एगसत्तत्तिमो लंभो समत्तो ॥...

Ends :

३१४ वसुदेवहिंडीए मज्झिमखंडं सम्मत्तं ॥ छ

सेसं पुरा हिंडी दट्ठव्वं ।

Table of Contents :

णमो भावसिद्धाणं णमो वसुदेवताए वसुदेवभारियाउं तं जहा सामा ॥ ...

Ends:

३१७ अत्तिया बालचंद्रा ॥ इति वसुदेवहिंडीए संगहणिपयं णाम संपयं सुणध ॥ तं जहा ॥ सासा वियया सोमलिं गंधव्वदत्ता ॥ ...

रोहिणीबालचंद्राय ॥ छ संवत् १७७६ वर्षे फागुणवदि ७ बुधे० ।

11 Avasyakavrihadvritti by HARIBHADRASÛRI [आवश्यकवृहद्वृत्तिः । हरिभद्रसूरि.].

Folios 1 to 219. 20 lines in a folio. 84 aksharas in a line. Dated Samvat 1492 = A.D. 1436. Granthâgra 22,000. Contains the first khaṇḍa of the work.

Ends :

समाप्ता चेयं शिष्यहिता नामावश्यकटीका ॥ कृतिः सितांबराचार्यजिनभटनिगभटनिगदानुसारिणा[1] विद्याधरकुलतिलकाचार्यजिनदत्तशिष्यसाधर्मतो[2] जाइणीमहत्तरासूनोरल्पमतेराचार्यहरिभद्रस्य ॥

यदिहोत्सूत्रमज्ञानाद्व्याख्यातं तद्बहुश्रुतैः ।
क्षंतव्यं कस्य सम्मोहो छद्मस्थस्य न जायते ॥

---

[1] जिनभटनिगदानुसारिणो ? [2] शिष्यस्य साधर्म्यतो ?

यदार्चितं विरचयता सुबोध्यां
पुण्यार्थमावश्यकशास्त्रटीकां ।
भवे भवे तेन ममैवमेवं
भूयाज्जिनोक्तौ नु मनने[1] प्रयासः ॥

अन्यच्च[2] संत्यज्य समस्तसत्त्वा
मात्सर्यदुःखं भवबीजभूतं ।
सुखात्माकं मुक्तिपदावहं च
सर्वत्र माध्यस्थमवाप्नुवंतु ॥

ग्रंथाग्रं २२००० ॥ संवत् १४९२ वर्षे आषाढसुदि ५ गुरौ श्रीमेदपाटदेशे श्रीदेवकुलपाटकपुरवरे श्रीकुंभकर्णराज्ये श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनचंद्रसूरिपट्टे श्रीजिनसागरसूरिणामुपदेशेन श्रीऊकेशवंशीयनवलक्षशाखामंडन सा० श्रीरामदेवभार्या साध्वी नीमेलादे तत्पुत्रराजमंत्रिधुराधौरेयः साधुश्रीसहणपालस्तेन संसरणमल्ल सा० रणधीर सा० रणवीर सा० भांडा सा० सांडा सा० रणभ्रम सा० चउंडा सा० कर्मसिंहप्रमुखसारपुत्रपरिवारपरिकलितेन निजपुण्यार्थं श्रीआवश्यकवृहवृत्तिद्वितीयखंडं भांडागारे लिखापितं ॥ शुभं भवतु ॥

12. **Sripalacharitra** by RATNAŚEKHARASÛRI [श्रीपालचरित्रं वा सिद्धचक्रमाहात्म्यम् । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 30. 32 lines in a folio. 57 aksharas in a line. Dated Samvat 1430 = A.D. 1374. Granthâgra 1341.

Begins:

अरिहाइ नवपयाइं . . .

---

[1] जिनोक्तानुमते? [2] संत्यज्य?

Ends:

सिरिवज्जसेणगणहरपट्टपहुतहेमतिलयसूरीणं ।
सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा हु संकलिया ॥ ३९
तस्सीसलेसहेमचंदेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि ।
चउदस अट्ठावीसे लिहिया गुरुभत्तिकलिएणं ॥ ४०
सायरमेरू जा महीयलम्मि जा नहयलंमि ससिसूरा ।
वट्टंति ताव नंदउ वाइज्जंता कहा एसा ॥ ४१

इति श्रीश्रीपालराज्ञः कथा श्रीसिद्धचक्रमाहात्म्ययुक्ता सम्मत्ता ॥

संवत् १४३० वर्षे फागुण शुदि १३ सोमे श्रीआगमगच्छे श्रीमुनिसिंहसूरिशिष्य उदयरत्नगणिना लिखितं ॥ सौराष्ट्रदेशे मधुमतीस्थितेन०

13. Sarasvatamandana by a pupil of MANDANÂCHÁRYA [सारस्वतमण्डनम् । मण्डनाचार्यशिष्यः].

Folios 1 to 43. 24 lines in a folio. 55 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

ॐ नमः श्रीसरस्वत्यै ॥ श्रीतुंगाराय नमः ॥

ते नः पांतु चलत्कलिंदतनयाकल्लोललीलाभृतः
कालोत्तालभुजंगदर्पजनताजीवैकजीवातवः ।
उन्मीलत्कवितालतांकुरकिरत्कादंबिनीकेलयो
मातर्मातृपुराधिवासिनि तव स्मेराः कटाक्षोत्कराः ॥ १
हयवरलयनं नत्वा जडदगवन्ह्युज्ज्वलोल्लसद्वसनं ।
चटत कपरमतिगहनग्रंथग्रंथिं महामतयः ॥ २
शांतः संतप्तचित्तप्रचुरतरनरस्वांतविभ्रांतकांत-
ध्वांतध्वस्तिप्रशस्तप्रकटपटुतराजिह्मवाग्ब्रह्मवाहः ।

कर्मैदी कोपि मंदीकृतसुकृतकृतोदंचितानंदकंदा-
मंदस्वानंदसांद्रः स्फुरतु मम हृदि श्रीनरेंद्रो मुनींद्रः ॥ ३
वाणीमुखशृंगारः सौजन्यसुधारासेकभृंगारः ।
दुरितौघतृणांगारः स्फुरतु श्रीभट्टतुंगारः ॥ ४
यः पक्षं पक्षिलस्य क्षपयति नियतैर्लक्षणाक्षेपलक्षैः
काणादं निःप्रणादं तृणयति तरलं कापिलं चाप्यलंघ्यं ।
[1]चंचच्चार्वाकलिंतमतकृतोत्तालसंतापसंप-
त्तांतं तौतातितं तं नयति व्यक्ततां [2]युक्तिसूक्तैः ॥ ५

तस्य प्रसादादधिगम्य सम्यक्
पदादिविद्यापरिपाकपूरं ।
श्रीमंडनाचार्यस्य[3] कुतूहलार्थं
निर्मामि सारस्वतमंडनं स तत् ॥ ६

इह खलु विविधवैयाकरणवर्यविपतिपत्तित्रातव्यातव्याकुलितचित्तश्रोतृजनमनःसमाधानाय [4]परापरगुरुपरदैवपरमात्मप्रणतिमयमंगलाचरणपुरःसरं सारस्वतप्रक्रियाया आर्जवं प्रतिजानीते ॥ प्रणम्य परमात्मानं...

14. Satrumjayakalpa [शत्रुंजयकल्पः].

Folios 1 to 3. 22 lines in a folio. 26 aksharas in a line.

Begins:

ॐ नमः ॥

सुअधम्मकित्तिअंतं तित्थं देविंदवंदिअं थुणिमो ।
पाइडए विज्जाणंदे सिअमिगवीसनामज्झं ॥ १

---

[1] चचंचार्वाककोलिं कालित°? [2] नयति न न यतिव्यक्ततां? [3] श्रीमंडनाचार्यकुतूहलार्थं?
[4] °वर्यैविपत्तित्रातव्याकुलित°?

Ends :

सिरिवज्जसेणगणहरपट्टपहुतहेमतिलयसूरीणं ।
सीसेहिं रयणसेहरसूरीहिं इमा हु संकलिया ॥ ३९
तस्सीसलेसहेमचंदेण साहुणा विक्कमस्स वरिसंमि ।
चउदस अट्ठावीसे लिहिया गुरुभत्तिकलिएणं ॥ ४०
सायरमेरू जा महीयलम्मि जा नहयलंमि ससिसूरा ।
वट्टंति ताव नंदउ वाइज्जंता कहा एसा ॥ ४१

इति श्रीश्रीपालराज्ञः कथा श्रीसिद्धचक्रमाहात्म्ययुक्ता सम्मत्ता ॥

संवत् १४३० वर्षे फागुण शुदि १३ सोमे श्रीआगमगच्छे श्रीमुनिसिंहसूरिशिष्य उदयरत्नगणिना लिखितं ॥ सौराष्ट्रदेशे मधुमतीस्थितेन०

13. Sarasvatamandana by a pupil of MANDANÂCHÂRYA [सारस्वतमण्डनम् । मण्डनाचार्यशिष्यः].

Folios 1 to 43. 24 lines in a folio. 55 aksharas in a line. Incomplete.

Begins :

ॐ नमः श्रीसरस्वत्यै ॥ श्रीतुंगाराय नमः ॥

ते नः पांतु चलत्कलिंदतनयाकल्लोललीलाभृतः
कालोत्तालभुजंगदर्पभजनताजीवैकजीवातवः ।
उन्मीलत्कवितालतांकुरकिरत्कादंबिनीकेलयो
मातर्मातृपुराधिवासिनि तव स्मेराः कटाक्षोत्कराः ॥ १
हयवरलयनं नत्वा जडदगवन्ह्युज्ज्वलोल्लसद्वसनं ।
चटत कपरमतिगहनग्रंथग्रंथिं महामतयः ॥ २
शांतः संतप्तचित्तप्रचुरतरनरस्वांतविभ्रांतक्रांत-
ध्वांतध्वस्तिप्रशस्तप्रकटपटुतराजिह्मवाग्ब्रह्मवाहः ।

कर्मैदी कोपि मंदीकृतसुकृतकृतोद्दंचितानंदकंदा-
मंदस्वानंदसांद्रः स्फुरतु मम हृदि श्रीनरेंद्रो मुनींद्रः ॥ ३
वाणीमुखशृंगारः सौजन्यसुधारासेकभृंगारः ।
दुरितौघतृणांगारः स्फुरतु श्रीभट्टतुंगारः ॥ ४
यः पक्षं पक्षिलस्य क्षपयति नियतैर्लक्षणाक्षेपलक्षैः
काणादं निःप्रणादं तृणयति तरलं कापिलं चाप्यलंब्यं ।
[1]चंचच्चार्वाकलिंतमतकृतोच्चालसंतापसंप-
त्तांतं तौतातितं तं नयति व्यक्ततां [2]युक्तिसूक्तैः ॥ ५

तस्य प्रसादादधिगम्य सम्यक्
पदादिविद्यापरिपाकपूरं ।
श्रीमंडनाचार्यस्य[3] कुतूहलार्थं
निर्मामि सारस्वतमंडनं स तत् ॥ ६

इह खलु विविधवैयाकरणवर्यविपतिपत्तिव्रातव्यातव्याकुलितचि-त्तश्रोतृजनमनःसमाधानाय [4]परापरगुरुपरदैवपरमात्मप्रणतिमयमंग-लाचरणपुरःसरं सारस्वतप्रक्रियाया आर्जवं प्रतिजानीते ॥ प्रणम्य परमात्मानं...

14. Satrumjayakalpa [शत्रुंजयकल्प·].

Folios 1 to 3. 22 lines in a folio. 26 aksharas in a line.

Begins:

ॐ नमः ॥

सुअधम्मकित्तिअंतं तित्थं देविंदवंदिअं थुणिमो ।
पाहुडए विज्जाणंदे सिअमिगवीसनामज्झं ॥ १

---

[1] चचंचार्वाककोलिं कालित°? [2] नयति न न यतिव्यक्ततां? [3] श्रीमंडनाचार्यकुतूहलार्थ?
[4] °वर्यविपत्तिव्रातव्याकुलित°?

Ends:

इय भद्दबाहुरईआ कप्पा सित्तुंजसिद्धिमाहप्पं ।
सिरिवयरपहुद्धरिअं पालित्तेण संखिविअं ॥ ३८

तं जहसुअं थुअं मे पढति निसुणंति संभरंताणं ।
सित्तुज्जकप्पथुत्तं देउ लहं सित्तुंजयसिद्धिं ॥ ३९

॥ इति श्रीशत्रुंजयकल्पः संपूर्णः ॥

15. Syadvadamanjari by HEMACHANDRA with the **Commentary** of MALLISHEṆASÛRI [स्याद्वादमञ्जरी सटीका । मू० हेमचन्द्रः। टी० मल्लिषेणसूरिः].

Folios 1 to 64. 34 lines in a folio. 51 aksharas in a line. Granthâgra 3101.

Begins:

॥ अर्हं नमः ॥

यस्य ज्ञानमनंतवस्तुविषयं यः पूज्यते दैवतैः...

चातुर्वैद्यनिर्माणैकब्रह्मणा श्रीहेमचंद्रसूरि[1]जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदिवाकरविरचितद्वात्रिंशद्वात्रिंशिकानुसारिश्रीवर्द्धमानजिनस्तुतिरूपं अयोगव्यवच्छेदान्ययोगव्यवच्छेदाभिधानं द्वात्रिंशिकाद्वितयं विद्वज्जनमनस्तत्त्वावबोधनिबंधनं विदधे। तत्र च प्रथमद्वात्रिंशिकायाः सुखोन्नेयत्वाद्व्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निःशेषदुर्वादिपरिषदधिक्षेपदक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणप्रकरणेन स्वस्मृतिबीजप्रबोधविधिर्विधीयते। तस्याश्चेदमादिकाव्यं ॥ अनंतविज्ञानमतीतदोषं...

Ends:

नागेंद्रगच्छगाव्यंद[2]वक्षोलंकारकौस्तुभाः ॥
ते विश्ववंद्या नंद्यासुः हृदयप्रभसूरयः ॥ ६

---

[1] श्रीहेमचंद्रसूरिणा? [2] °गच्छगोविंद°?

श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।
वृत्तिरियं मनुरविमितशकाब्दे दीपमहसि शनौ ॥ ७
श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।
[1]श्रुतावर्तीसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८
बिभ्राणा कलिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ
[2]वदृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितमिषाद्भक्तिर्मयाविष्कृता ।
निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां [3]तन्नार्थपर्य्ये सज्जनान्
तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्यत्र सम्यग्यतः ॥ ९
ग्रं. ३१०१ ॥ इति स्याद्वादमंजरीवृत्तिः ॥

16. Samvegamala [संवेगमाला].

Folios 1 to 3. 16 lines in a folio. 36 aksharas in a line.

Begins:

आनंदमंदिरमतीततमःस्वरूपं
पंचास्तिकायमयभाचिविभासकं[4] च ।
चित्तेंद्रियप्रसृतिसंवृतहेतुमेकं
देवं भजामि विमलं हृदयालयस्थं ॥ १

Ends:

आधारद्वा दिशांतं स्फुरति यदि निस्यंयोगिनो[5] यत्स्मरंति
त्रैगुण्यं जेन श्रिष्टं[6] ददति परणतिं सर्वधर्माच्च[7] यस्मै ।
लोका यस्मादभूवन् विलयमपि गमिष्यंति यस्मिंश्च भव्या-
श्चक्रे संवेगमालामसमरसयुतां ब्रह्मणस्तस्य भावः ॥ २९
॥ इति संवेगमाला संपूर्णा ॥

17. Mugdhabodhavyakarana [मुग्धबोधव्याकरणम्].

Folios 1 to 21. 18 lines in a folio. 41 aksharas in a line. Incomplete and injured.

---

[1] श्रुताववर्तसतु ? [2] संदृब्धस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषात् ? [3] तन्नार्थर्ये ? [4] भावविभासकं ?
[5] आधाराद्वा दिशांतं स्फुरति यदनिशं योगिनो ? [6] त्रैगुण्यं येन सृष्टं ? [7] धर्माश्च ?

Ends:

इति स्वादिपादः । ४ ॥ इति कृदंताध्यायः । १ ॥ इति मुग्ध-बोधे कृत्प्रकरणम् । ३ । एवं प्रकरणत्रयेऽध्याया एकादश ॥ ११

मुग्धबोधव्याकरणं समाप्तम् ॥

18. Moharajaparajayanataka by MANTRI YAŚAḤPÂLA [मोहराजपराजयनाटकम् । मंत्रियशःपालः].

Folios 2 to 53. 22 lines in a folio. 45 aksharas in a line.

Ends:

भूयान्मे भुवने यशः शशिसखं मोहाधिकारच्छिदः ॥

इति निःक्रांताः सर्वे । पचमोंकः॥

श्रीमंत्रियशःपालकृतं मोहराजपराजयो नाम नाटकं समाप्तम् ॥

19. Commentary on the **Tattvaloka** by PRAJÑÂNÂNANDA [तत्त्वालोकस्य टीका । प्रज्ञानानन्दः].

Folios 1 to 179. 22 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Saṃvat 1432 = A.D. 1376.

Commentary begins:

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

या चित्संस्मृतिमाश्रितेव तमसां संनद्धधामाधुना...

Text begins:

शुद्धानंदघनोपीत्यादिना ।...

Commentary ends:

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यप्रज्ञानस्वरूपशिष्यस्य प्रज्ञा-नानंदभगवतः कृतौ तत्त्वालोकटीकायां तत्त्वप्रकाशिकायां द्वितीयो-ध्यायः समाप्तः ॥ संवत् १४३२ वर्षे मार्गशीर्षे मासि कृष्णपक्षे नवम्यां तिथौ सोमवासरेऽद्येह श्रीमदणहिल्लपत्तनवास्तव्येन व्यास-हरिशर्मसुतेन श्रीपतिना आत्मनोध्ययनार्थं तत्त्वालोकटीकायास्तत्त्व-प्रकाशिकायाः पुस्तकमलेखि ॥

20. Utpadasidhiprakarana with **Commentary**, by CHANDRASENA [उत्पादसिद्धिनामकं प्रकरणं सटीकम् । श्रीचन्द्रसेनः].

Folios 1 to 182. 22 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Commentary begins:

|| वाग्देवताभ्यो नमः || अर्हं ||

आज्ञा यस्य परैरलंघ्यमहसः साधुस्थितेः कारणं
यन्मुद्रामधिगम्य नीतिनिपुणाः सद्यो लभंते श्रियः ।
तं सिंहासनचक्रचामरवरच्छत्रध्वजोद्भासितं
सेवे श्रीजिनराजमीप्सितपदप्राप्त्यै निबद्धादरः ||

Text begins:

यस्योत्पादव्ययध्रौव्ययुक्तवस्तूपदेशतः । ...

Commentary ends:

श्रीमांश्चंद्रकुलेभवद्गुणनिधिः प्रद्युम्नसूरिः प्रभु-
र्व्वर्धुर्यस्य[1] स सिद्धहेमविधये श्रीहेमसूरिर्विधिः ।
तच्छिष्यावयवोत्र सूरिरजनि श्रीचंद्रसेनाभिध-
स्तेनेदं रचितं प्रकाशपदवीं नेयं पुनः साधुभिः ||
कृत्वा प्रकरणमेतद्यत्कुशलमिहार्जितं मया किंचित् ।
तस्मात्तत्त्वैकरुचिर्भवतु जनः सिद्धिसद्बोधः ||
द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतो गतेषु मुनिभिः[2] ।
चैत्रे संपन्नमिदं साहाय्यं चात्र मे नेमेः ||

भद्रमस्तु ||

21. A Short Commentary by LAKSHMÎSENA on the **Samghapattaka** of JINAVALLABHASÛRI [संघपट्टकस्य जिनवल्लभसूरिकृतस्य लघुटीका । लक्ष्मीसेनः].

Folios 1 to 9. 34 lines in a folio. 57 aksharas in a line. Dated Samvat 1513 = A.D. 1457.

---

[1] बंधुर्यस्य ? [2] मुनिभिश्च ?

22. Malayasundaricharitra by JAYATILAKASÛRI [मलयसुंदरीचरित्रम् । जयतिलकसूरिः].

Folios 1 to 45, 42 lines in a folio. 59 aksharas in a line. Granthâgra 2430.

23. Commentary on the **Raghuvansa** by CHÂRITRAVARDHANA [रघुवंशकाव्यस्य टीका । चारित्रवर्द्धनः].

Folios 1 to 112. 38 lines in a folio. 68 aksharas in a line.

Begins :

ॐ नमो विश्वेश्वराय ॥

प्रत्यूहव्यूहनाशं दिशतु जिनपतिः पार्श्वनाथः स देवो
भक्तिप्रह्वो द्विजिह्वोथतुलमलं[1] स्थानमुच्चैरवापत् ।
यस्मिन्विस्मेरकारिस्फुरदुरुमहिमा मोहभूमीशगर्व्वा-
खर्वाद्रींद्रः[2] कृपार्द्रो द्रुहिणहरिहरध्येयपादारविंदः ॥ १

सद्भक्तियुक्तिनतकल्पितकल्पवल्ली
विघ्नौघसंतमसनाशनवासरश्रीः ।
पद्मावती मम तनोतु मनोमतानि
देवासुरेश्वरनुता हि परःशतानि ॥ २

श्रीशारदा शारदनीरदाभा
समग्रजाग्रज्जनजाड्यहंत्री ।
कर्त्री चिदानंदमहोदयस्य
स्फुरत्वहोरात्रमियं ममांतः ॥ ३

समस्तविद्वज्जनमानसाब्ज-
प्रकाशभास्वद्दिवसायमानात् ।
गुरूनमेयाद्भुतवैभवाढ्यान्
नमामि वादं[3] दृढभक्तियुक्तः ॥ ४

---

[1] द्विजिह्वोप्यतुलममलं ? [2] °गर्वाखर्वाद्रींद्रः ? [3] वाढं ?

राघवीयस्य काव्यस्य विद्वज्जनमनोहरां ।
मंदधीरपि कुर्वेहं टीकां शिशुहितैषिणीम् ॥ ५
वागर्थाविति ।

Ends:

इति श्रीमालान्वयसाधुश्रीसालिंगतनूजसाधुश्रीअरडकमल्लसम-भ्यर्थितखरतरगच्छीयश्रीजिनप्रभाचार्याचार्यसंतानधुर्यनरवेषसरस्वती-वाचनाचार्यश्रीचारित्रवर्द्धनविरचितायां राघवीयटीकायां शिशुहितै-षिण्यामेकोनविंशतिः सर्गः ॥

24. Ramalamrita [रमलामृतः].

Folios 1 to 11. 22 lines in a folio. 41 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

श्रीशारदायै नमः ॥

गणपतिगुरुपादांभोजसंयोजितात्मा
गणकगणगुरूंस्तान् गर्गमुख्यान्प्रणम्य ।
यवनगहनभाषागूढसंदर्भगर्भ-
रमलममलशास्त्रं तत्सुबोधं करोमि ॥ १

गणयितुमुदबिंदून्नीरदेप्युत्सहेद्यो
वियति रचयितुं वा चित्रमुद्युक्तचेताः ।
ग्रहगणमखिलं यो मुष्टिना कुष्टुमिष्टे
रमलममलमेनं स स्वयं स्वीकरोतु ॥ २

पुरा यवनपुंगवैः कलयितुं त्रिकालज्ञतां
यदादमहवाभिवादनवशात्समासादितं ।
अलब्धममरैरपि स्वगुरुसत्कृपासागरा-
त्तदद्य रमलामृतं स्वमतिकल्पमुद्धार्यते ॥ ३

25. Chaturvinsatidandakastotra by GAJASÂRA, pupil of DHAVALACHANDRA [चतुर्विंशतिदंडकस्तोत्रम् । गजसारो धवलचंद्रशिष्य·].

Folios 1 to 2. 26 lines in a folio. 34 aksharas in a line.

26. Sarasvatistotra by BAPPABHAṬṬISÛRI [सरस्वतीस्तोत्रम्। बप्पभट्टिसूरिः].

One folio containing 13 Ślokas.

27. Nigodashadtrinsika of ABHAYADEVASÛRI with the **Commentary** of RATNASINHASÛRI. [[निगोदषड्त्रिंशिका सटीका । मू० अभयदेवसूरिः टी० रत्नसिंहसूरि].

Folios 1 to 14. 22 lines in a folio. 45 aksharas in a line. Gâthâs 20. Dated Saṃvat 1652 = A.D. 1596.

Text ends :

इति य ठाणाउ रईयं सव्वजियप्पबहुमियपदांतइयं ।
थंभणपासपयडीकरेहिं सिरि अभयदेवेहिं ॥ २०

28. Parsvastavana by PADMAPRABHADEVA with the **Commentary** of MUNIŚEKHARA [पार्श्वस्तवनं सटीकम् मू० पद्मप्रभदेवः। टी० मुनिशेखर·].

Folios 1 to 2. 36 lines in a folio. 57 aksharas in a line.

Begins :

लक्ष्मीमहास्तुत्यसतीसती सती . . .

Ends :

श्रीपद्मप्रभदेवनिर्मितमिदं स्तोत्रं जगन्मंगलं ॥९॥

॥ इति पार्श्वनाथस्तवनं ॥

29. Pasakakevali by GARGA RISHI [पासककेवली । गर्गऋषिः].

Folios 1 to 4. 30 lines in a folio. 55 aksharas in a line.

Begins :

महादेवं नमस्कृत्य केवलज्ञानभास्करं ।
— — — — — — — ज्ञेयं जनशुभाशुभं ॥ १

Ends:

जैन आसीज्जगद्वंद्यो गर्गनामा महामुनिः ।
तेन स्वयं [1]निगीर्णेयं कृता पाशककेवली । १८७

इति गर्गऋषिकृता पासककेवली संपूर्णा ॥

30. **Annikacharyapuspachula Katha** by MUNIVIJAYA, a pupil of AMARAVIJAYA [अन्निकाचार्यपुष्पचूलाकथा । मुनिविजय अमरविजयशिष्यः].

Folios 1 to 2. 34 lines in a folio. 44 aksharas in a line.

31. **Sivalikhita** [शिवालिखितम्].

Folios 1 to 2. 15 lines in a folio. 43 aksharas in a line.

32. **Chaturvinsatijinastotra** by VIMALAVIJAYA [चतुर्विंशतिजिनस्तोत्रम् । विमलविजयः].

Folios 1 to 2. 11 lines in a folio. 38 aksharas in a line.

33. **Virastuti** with a **Commentary** [वीरस्तुतिः सटीका].

Folio 1. 19 lines in a folio. 48 aksharas in a line.

34. **Jirapallisthaparsvastuti** by SRÎ KARṆA [जीरापल्लिस्थपार्श्वस्तुतिः । श्रीकर्णः].

Folio 1. 11 lines in a folio. 36 aksharas in a line.

35. **Pathitasidhasarasvatastotra** [पठितसिद्धसारस्वतस्तोत्रम्].

Folio 1. 11 lines in a folio. 30 aksharas in a line.

36. **Santistotra** by MÂNADEVASÛRI [शान्तिस्तोत्रम् । मानदेवसूरिः].

Folio 1. 11 lines in a folio, 34 aksharas in a line. 17 slokas.

37. **Jambudvipasamgrahani** by HARIBHADRASÛRI [जंबूद्वीपसंग्रहणिः । हरिभद्रसूरिः].

Folios 2. 12 lines in a folio. 40 aksharas in a line. 30 gâthas.

38. **Sarasvatoddharastotra** by a pupil of NANDIRATNAGURU [सारस्वतोद्धारस्तोत्रम् । नन्दिरत्नगुरोः शिष्यः].

Folio 1. 13 lines in a folio. 46 aksharas in a line.

39. **Dhundhakotpatti** by LAKSHMÎVIJAYA [ढुंढकोत्पत्तिः । लक्ष्मीविजयः].

Folios 4. 15 lines in a Folio. 40 aksharas in a line.

---

[1] निर्णीर्येयं.

40. Paryantaradhanaprakarana by SOMASÛRI [पर्यन्ताराधनाप्रकरणम् । सोमसूरिः].

Folios 1 to 9. 20 lines in a folio. 40 aksharas in a line. Gâthâs 70. Dated Saṃvat 1699 = A. D. 1643.

Begins:

नमिऊण भणइ एवं भयवं समउचियं समाइससु...

Ends:

सिरिसोमसूरिरइअं पज्जंताराहणं पसमजणणं ।
जेणु ~ ~ त्ति सम्मं लहंति ते सासयं सुरकं ॥ ७० ॥

इति पर्यंताराधना समाप्ता ॥

41. Silopadesamala by JAYAVALLABHA pupil of JAYASIMHAMUNI [शीलोपदेशमाला । जयवल्लभो जयसिंहमुनिशिष्यः].

42. Gunasthanakramarohanaprakarana by RATNAŚEKHARASÛRI [गुणस्थानक्रमारोहणप्रकरणम् । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 6. 20 lines in a folio. 34 aksharas in a line. Ślokas 134.

43. The Varttika of **Parsvachandra** on VÎRABHADRASÂDHU's **Chatuhsaranaprakirnaka** [चतुःशरणप्रकीर्णकस्य वीरभद्रसाधुकृतस्य वार्त्तिकम् । पार्श्वचन्द्रः].

Folios 1 to 8 52 lines in a folio. 82 aksharas in a line. Dated Saṃvat 1608 = A. D. 1552.

Begins:

श्रीपार्श्वचंद्रसूरींद्रसद्गुरुभ्यो नमः ॥
वर्द्धमानं जिनं नत्वा वर्द्धमानगुणालयं ।
स्मृत्वा श्रीसद्गुरोर्नाम वांछितार्थप्रदायकं ॥ १
प्रकीर्णके प्रधानार्थे चतुःशरणनामनि ।
बालबोधोपकाराय लिख्यते वार्त्तिकं मया ॥ २

Ends:

मुनिनंदेषुचंद्राब्दे व्यतीते विक्रमार्कतः ।
सुभासि फाल्गुने मासि त्रयोदश्यां रवेर्दिने ॥ १

पवित्रे मूलनक्षत्रे चतुःशरणवार्त्तिकं ।
गुरुश्रीसाधुरत्नानां साधुरत्नानुयायिनां ॥ २
सूरिश्रीपार्श्वचंद्रेण विहितं हितहेतवे ।
शब्दशास्त्रानभिज्ञानां साध्वादीनां तदादरात् ॥ ३
वाच्यमानमिदं नंद्याद्यावत्तीर्थं जिनेशितुः ।
श्रीमतो वर्द्धमानस्य वर्द्धमानस्य सद्गुणैः ॥ ४

चतुर्भिःकलापकं ।

स्वस्ति श्रीसंवत् १६०८ वर्षे मार्गशुदि सोमे० लिखितं ॥

44. Chitrasenapadmavaticharitra by PÂTHAKA RÂJAVALLABHA with a Translation by BHAKTIVIJAYA [चित्रसेनपद्मावतीचरित्रं । पाठकराजवल्लभः । भा० भक्तिविजयः].

Folios 1 to 152. 18 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Begins:

॥ ऐं नमः ॥

नत्वा जिनपतिमाद्यं पुंडरीकं गणाधिपं ।
शीलालंकारसंयुक्तां साश्चर्यां तत्कथां ब्रुवे ॥ १

Ends:

युग्मे च युग्मे शरबाणचंद्रे १६२४
संवत्सरे चाश्विनमासकेन ।
त्रयोदशीकृष्णशनैश्चरेण
कथा कृता शीलसमुद्भूतेन ॥ १२
श्रीधर्मसूरेस्तदनुक्रमेण
श्रीमूलपट्टक्रममागतेन ।
श्रीपद्मचंद्रेण गुरुः स्वसंघो
दत्तस्ततः श्रीमहिचंद्रसूरेः ॥ १३

शिष्यस्तदीयो महिमानिधान-
चारित्रपात्रं स्वगुणैः प्रधानः ।
पद्मावतीशीलगुणस्य कीर्त्तनं
[1]कथाकरोत्पाठकराजवल्लभः ॥ १४

श्रीनयविजयशिष्येण भक्तिना स्तीबुकार्थकैः ।
चरित्रं चित्रसेनस्य पुण्यार्थं चारु निर्मितम् ॥ १५

इति श्रीशीलविषये चित्रसेनपद्मावतीचरित्रं संपूर्णम् ।

45. Vardhamanastava by JINAVALLABHASŪRI [वर्द्धमान-स्तवः । जिनवल्लभसूरिः].

Folios 1 to 2. 46 lines in a folio. 66 aksharas in a line.

Begins :

भावारिवारणनिवारणदारुणोरु-
कंठीरवं मलयमंदरसारधीरं ।
वीरं नुवामि कलिकालकलंकपंक-
संभारसंहरणतुंगतरंगतोयं ॥ १ ॥

Ends :

इत्थं ते समसंस्कृतस्तवमहं प्रस्तावयामासिवा-
नाशंसे जिन वीर नेंद्रपदवीं न प्राज्यराज्यश्रियं ।
लीलाभाजिनवल्लभप्रणयिनीवृंदानि किं त्वर्थये
नाथेदं प्रथय प्रसादविशदां दृष्टिं दयालो मयि ॥ ३० ॥

इति श्रीमहावीरस्तोत्रं श्रीजिनवल्लभसूरिकृतं ससाप्तम् ॥

46. Yatidinacharya by DEVASŪRI [यतिदिनचर्या । देवसूरिः].

Folios 1 to 16. 28 lines in a folio. 49 aksharas in a line.

---

[1] तथाकरोत् ?

Begins.

॥ ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

तं जयइ सुहं कम्मं निम्मियसम्मं जयंमि जं सूरो ।
अविरामं पिच्छंतो अज्जवि न करेइ वीसामं ॥ १

Ends:

[1]संविग्गविग्गसायरपभणियसिरिदेवसूरिउद्धरिया ।
जाव रविदिवसचरिया ता जयउ जईण दिणचरिया ॥३९६

इति यतिदिनचर्या संपूर्णा ॥

47. Manushyabhavadurlabhatve Dasa Drishtantah [मनुष्यभवदुर्लभत्वे दश दृष्टांताः].

Folios 1 to 8. 26 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

48. Mahaviradvatrinsika by SIDHASENADIVÂKARA [महावीरद्वात्रिंशिका । सिद्धसेनदिवाकरः].

Folios 1 to 3 18 lines in a folio. 34 aksharas in a line.

49. Avasyakaniryukti [आवश्यकनिर्युक्तिः].

Folios 1 to 47 34 lines in a folio. 60 aksharas in a line. Dated Samvat 1522=A. D. 1466.

50. Sraddhajitakalpa [श्राद्धजीतकल्पः].

Folios 1 to 3 28 lines in a folio. 41 aksharas in a line.

51. Danadikulakani by DEVENDRASÛRI [दानादिकुलकानि मा० देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 7 38 linesin a folio. 53 aksharas in a line.

52. Ajivapainna, Gâthâs 43. **Saravalipainna**, Gâthâs 116. [अजीवपईन्ना तथा सारावली पईन्ना].

Folios 1 to 18 10 lines in a folio. 35 aksharas in a line.

53. Dhananjayi Namamala by DHANANJAYA [धनंजयी नाममाला । धनंजयः].

Folios 1 to 11 26 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

[1] संविग्गविग्ग°?

Begins :

॥ ५० ॥

तं नमामि परं ज्योतिरव्यङ्गनसगोचरं ।
उन्मूलयत्यविद्यां यद्विद्यामुन्मीलयत्यपि ॥ १

युग्मनाम ।

द्वयं द्वितीयमुभयं यमलं युगलं युगं ।
युग्मं द्वंद्वं यमं द्वैतं पादयोः पातु जैनयोः ॥ २

Ends :

अर्हत्सिद्धमिति द्वावप्यर्हत्सिद्धाभिधायिनौ ।
अर्हदादीनपि प्राहुः शरणोत्तममंगलान् ॥ ३९

इति धनंजयकविविरचितायां धनंजयीनाममालायामनेकार्थद्वितीयपरिच्छेदः संपूर्णः ॥

54. **Sattaribhashya** by ABHAYADEVASÛRI [सत्तरिभाष्यम् । अभयदेवः].

Folios 1 to 9. 28 lines in a folio. 39 aksharas in a line.

Begins :

नमिऊण महावीरं कम्मट्ठपरूवणं करिस्सामि ।
बंधोदयसंतेहि सत्तरीयावूत्ति चून्निअणुसारी ॥ १

Ends:

इय सव्वकम्मबंधाइपरूवणा लेसउ मए भणिया ।
संतंताणंतअभयपुरं इच्छमाणेण ॥ ९०

इति सत्तरीभाष्यं संपूर्णम् ॥

55. **Danasilatapobhvanakulakani** by DEVENDRASÛRI [दानशीलतपोभावनाकुलकानि । देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 4. 24 lines in a folio. 42 aksharas in a line.

56. **Usuyariyaprakaranam** with a **Translation** [उसुयारियप्रकरणं भाषासहितम्].

Folios 1 to 21. 18 lines in a folio. 33 aksharas in a line.

Begins:

देवा भवित्ताणु पुरे भवंमि
केई चुया एगविमाणवासी ।
पुरे पुराणे इसुयारनामे
खाए समिद्धे सुरलोयरम्मे ॥ १

Ends:

राया सह देवीए माहणो य पुरोहिउ ।
माहणी दारगा चेव सव्वे ते परिनिव्वुडि त्ति बेमि ॥ ५३

दुरुकारियं १४ ग्रंथाग्रं ४००

57. Parasiprakasa by VIHÂRIKRISHNADÂSAMISRA [पारसीप्रकाश। विहारिकृष्णदासमिश्रः].

Folios 1 to 7. 34 lines in a folio. 42 aksharas in a line

Begins:

श्रीसूर्याय नमो विधाय विधिवत्संधाय चित्तं रवौ...
कियतां पारसीकानां वचसां संग्रहो मया ।
विधीयते स्वबोधार्थं संस्कृतार्थं विबोधनैः ॥ ५
थोवगाहितुमिच्छंति पारसीवाग्महार्णवं ।
तेषामर्थे कृष्णदासो निबध्नाति वचःप्लवं ॥ ६...

Ends:

१५२ इति श्रीमहामहेंद्रश्रीअकब्बरशाहकारिते विहारिकृष्णदासमिश्रकृते पारसीप्रकाशे शब्दार्थकोषप्रकरणम् ॥

58. Tirthamalastavana by MUNICHANDRA [तीर्थमालास्तवनम् । मुनिचन्द्रः].

Folios 1 to 6. 22 lines in a folio. 44 aksharas in a line. In Gâthâs 111 Dated: Samvat 1737=A. D. 1681.

Ends:

पुज्जासिरिअज्जरक्खिअगुरुणो तप्पट्टि पुज्जजयसिंघा ।
सूरिसिरिधम्मघोसा महिंदसिंहा तर्ड गुरुणो ॥ १

Begins :

॥ ९० ॥

तं नमामि परं ज्योतिरवाङ्मनसगोचरं ।
उन्मूलयत्यविद्यां यद्विद्यामुन्मीलयत्यपि ॥ १

युग्मनाम ।

द्वयं द्वितीयमुभयं यमलं युगलं युगं ।
युग्मं द्वंद्वं यमं द्वैतं पादयोः पातु जैनयोः ॥ २

Ends :

अर्हत्सिद्धमिति द्वावप्यर्हत्सिद्धाभिधायिनौ ।
अर्हदादीनपि प्राहुः शरणोत्तममंगलान् ॥ ३९

इति धनंजयकविविरचितायां धनंजयीनाममालायामनेकार्थद्वितीयपरिच्छेदः संपूर्णः ॥

54. **Sattaribhashya** by ABHAYADEVASÛRI [सत्तरिभाष्यम् । अभयदेवः].

Folios 1 to 9. 28 lines in a folio. 39 aksharas in a line.

Begins :

नमिऊण महावीरं कम्मट्ठपरूवणं करिस्सामि ।
बंधोदयसंतेहि सत्तरीयावूत्ति चून्निअणुसारी ॥ १

Ends:

इय सव्वकम्मबंधाइपरूवणा लेसउ मए भणिया ।
संतंताणंतअभयपुरं इच्छमाणेण ॥ ९०

इति सत्तरीभाष्यं संपूर्णम् ॥

55. **Danasilatapobhvanakulakani** by DEVENDRASÛRI [ज्ञानशीलतपोभावनाकुलकानि । देवेंद्रसूरिः].

Folios 1 to 4. 24 lines in a folio. 42 aksharas in a line.

56. **Usuyariyaprakaranam** with a **Translation** [उसुयारियप्रकरणं भाषासहितम्].

Folios 1 to 21. 18 lines in a folio. 33 aksharas in a line.

Begins:

देवा भावित्ताणु पुरे भवंमि
केई चुया एगविमाणवासी ।
पुरे पुराणे इसुयारनामे
खाए समिद्धे सुरलोयरम्मे ॥ १

Ends:

राया सह देवीए माहणो य पुरोहिउ ।
माहणी दारगा चेव सव्वे ते परिनिव्वुडि त्ति बेमि ॥ ५३

दुरुक्कारियं १४ ग्रंथाग्रं ४००

57. **Parasiprakasa** by VIHÂRIKRISHṆADÂSAMISRA [पारसीप्रकाशः। विहारिकृष्णदासमिश्रः].

Folios 1 to 7. 34 lines in a folio. 42 aksharas in a line

Begins:

श्रीसूर्याय नमो विधाय विधिवत्संधाय चित्तं रवौ...
कियतां पारसीकानां वचसां संग्रहो मया ।
विधीयते स्वबोधार्थं संस्कृतार्थं विबोधनैः ॥ ५
योवगाहितुमिच्छंति पारसीवाग्महार्णवं ।
तेषामर्थे कृष्णदासो निबध्नाति वचःप्लवं ॥ ६...

Ends:

१५२ इति श्रीमहामहेंद्रश्रीअकब्बरशाहकारिते विहारिकृष्णदासमिश्रकृते पारसीप्रकाशे शब्दार्थकोषप्रकरणम् ॥

58. **Tirthamalastavana** by MUNICHANDRA [तीर्थमालास्तवनम्। मुनिचन्द्रः].

Folios 1 to 6. 22 lines in a folio. 44 aksharas in a line. In Gâthâ 111 Dated: Samvat 1737=A. D. 1681.

Ends:

पुज्जसिरिअज्जरक्खिअगुरुणो तप्पट्टि पुज्जजयसिंघा ।
सुरिसिरिधम्मघोसा महिंदसिंहा तउ गुरुणो ॥ १

तप्पइ सिरिसिंहपहा तेसिं पइ अजिअसिंहवरगुरुणो ।
देविंदसिंहगुरुणो तप्पइ सिरिधम्मपहसूरी ॥ २
सिरिसिंहतिलयसूरी तप्पइ सिरिमहिंदपहगुरुणो ।
सिरिमेरुतुंगगुरुणो तप्पइ जयकित्तिगुरुरार्ड ॥ ३
सिरिजयकेसरिसूरी तप्पइ सिद्धंतसायरो सुगुरू ।
सिरिभावसायरगुरू तप्पइ सूरी गुणनिहाणो ॥ ४
सिरि धम्मगुत्तिसुगुरू तप्पइ कल्लाणसायरमुणिंदो ।
सिरिअमरसायरगुरू अंचलगणनायगे वंदे ॥ ५ इति ।

59. **Sripalakatha** by LABDHISÂGARA [श्रीपालकथा। लब्धिसागरः], Folios 1 to 23. 22 lines in a folio. 36 aksharas in a line.

Ends :

श्रेयः श्रीलब्धिसागरः ॥ ३
मुनीषुशरभूत्येब्दे पौषशुभ्राष्टमीदिने ।
समापिता सोमवारे संघश्रेयो — — — — ॥ ४
राजद्राजसमाजपूजितपदाः सौभाग्यभाग्यास्पदं
श्रीमद्वृद्धतपोगणोत्तमरमाशृंगारहारोपमाः ।
मार्त्तंडा मुनिराट्जयादितिलकोद्योत्पट्टपूर्वाचले[1]
ये रेजुर्भुवि रत्नसिंहगुरवः ख्यातावदाताश्चिरम् ॥ ५
तत्पट्टालीमलंचक्रुः सूरींद्रोदयवल्लभाः ।
ज्ञानसागरसूरींद्रा गच्छेन्द्रोदयसागराः ॥ ६
तत्पट्टे जयवद्भिः श्रीलब्धिसागरसूरिभिः ।
गाथामयकथांभोधेः श्लोकैरेषा कथोद्धृता ॥ ७

[1] जयादितिलकास्तत्पट्ट°?

रवींदू गगने यावद्भूमौ मेरुमहीधरः ।
वाच्यमाना बुधैस्तावत्कथेयं नंदतात्सदा ॥ ८
दारिद्र्यद्रावणे हेतुर्धर्मलक्ष्मीसुखास्पदम् ।
धर्मचिंतामणिः सद्भिः सेव्यतामर्थितार्थये ॥ ९

इति श्रीपालकथा सिद्धचक्रमाहात्म्ययुता ॥

60. Sravakapratikramanasutravivarana by TARUṆAPRABHASŪRI [श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रविवरणम् । तरुणप्रभसूरिः].

Folios 1 to 70. 42 lines in a folio. 79 aksharas. in a line Granthágra 7000.

Ends:

जयति चंद्रकुलं शुभसंकुलं
कुवलयोल्लसनैककलाकुलम् ।
गुरुचकोरवरव्रजमंजुलं
विमलकोमलगोकमलाकुलम् ॥ १
यः स्तंभनाधीश्वरपार्श्वनाथ-
प्रसादमासाद्य नवांगवृत्तिं ।
लब्ध्वा बबंधेह किमत्र चित्रं
सोजीजनिष्टाभयदेवसूरिः ॥ २
तदीयपादद्वयपद्मसेवा-
मधुव्रतः श्रीजिनवल्लभोभूत् ।
यदंगरंगे व्रतनर्त्तकेन
किं नृत्यता कीर्त्तिधनं न लेभे ॥ ३
तत्पट्टशैलेजनि योगिराजः
सुरानतः श्रीजिनदत्तसूरिः ।
तदंतिषच्चैक उदैत्कलावान्
विना कलंकं जिनचंद्रसूरिः ॥ ४

शिष्योस्य जज्ञे जिनपत्यभिख्यः
प्रवादिनागेंद्रजये मृगेंद्रः ॥
जिनेश्वराख्योस्य बभूव शिष्यः
प्रभावनोद्भावनसिद्धिरामः ॥५

जिनप्रबोधाभिधसूरिरासी-
त्तत्पट्टपूर्वाचलचंडभानुः ।
पट्टे तदीये जिनचंद्रसूरि-
रभून्मनोभूजयकारिमूर्त्तिः ॥ ६

येषां युगप्रधानानां प्रसाद्य पददैवतम् ।
दीक्षाचिंतामणीं मह्यं ज्ञानतेजस्विनीं ददौ ॥ ७
पितृभ्योप्यतिवात्सल्यं येनाधायितरां मयि ।
यशःकीर्त्तिगणिर्मां स पूर्वं विद्यामभाणयत् ॥ ८
राजेंद्रचंद्रसूरींद्रैर्विद्या काचन काचन ।
जिनादिकुशलाख्यैश्चादाय्याचार्यपदं च मे ॥ ९
[1]अंभरुहकरंदबिंदुनिकराँल्लात्वा यथा षट्पदः
स्वां वृत्तिं तनुते तथा श्रुतकणानादाय ह्युच्चैः पदैः ।
सूरिः श्रीतरुणप्रभः प्रमितये मुग्धातिमुग्धात्मनां
षोढावश्यकसूत्रवृत्तिमलिखत्सौख्यावबोधप्रदां ॥ १०
यन्मिथ्याभिदधे मया मतिमहामांद्यादसम्यग्विदा
व्याक्षेपादथवा तदत्र सुधियः संशोध्य निर्मत्सराः ।
व्यातन्वंतु तथैमकां गतधियो निःसंशयानां यथा
षोढावश्यकधर्मकर्मणि परं संबोधमाबिभ्रते ॥ ११

---

[1] अंभोजान्मकरंद ?

अबुधबोधदशैधनदीधिते-
र्दिनकृतेर्विवृतेर्यदुपार्जयं ।
उपचितं सुकृतं सुकृतेप्सितं
भवतु तेन भवी सुकृती कृती ॥ १२

शशिशशिवेदेंदुमिते संवति सति पत्तने महानगरे ।
दीपोत्सवे च लिलेख सुगमां दिनकृत्यविवृतिरियं ॥ १३

भरतमिव षडंशं त्रायमाणोंगिकायं
त्रिदशदशशताक्षैः श्राव्यकमान - - - -
अनुष्टुभां सहस्राणि [1]सप्ताक्षरसंज्ञया ।
ज्ञेयानि विवृतावत्र साधिकानि मनीषिभिः ॥ ११

61. **Lokanalikasutra** with the **Bhashavritti** of DHANAVIJAYAI [लोकनालिकसूत्रं भाषावृत्तियुक्तम् । भा० धनविजयः].

Folios 1 to 6. 28 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Gâthâs 32.

Ends:

लोकगिरा वृत्तिरियं विनिर्मिता लोकनालिसूत्रस्य ।
वाचकधनविजयेन स्वपरकृते राजवरनगरे ॥ १
श्रीविजयदेवसूरीश्वरराज्ये विजयसिंहसूरियुते ।
शशिवारिधिशशि - - संख्ये वर्षे वरभाद्रपदमासि ॥

62. **Gautamakulakavritti** by JNÂNATILAKAGAṆI [गौतमकुलकवृत्तिः । ज्ञानतिलकगणिः].

Folios 1 to 23. 36 lines in a folio. 52 aksharas in a line.

Ends:

श्रीखरतरगणनायकजिनहंसयतीश्वरा भुवि बभूवुः ।
श्रीपुण्यसागरमहोपाध्यायास्तद्विनेयवराः ॥ १
विजयंते तच्छिष्यवाचकवरपद्मराजगणिमणयः ।

---

[1] सप्तैव?

तेषामंतेवासी विनिर्ममे ज्ञानतिलकगणिः ॥ २
गौतमकुलस्य वृत्तिं विलोक्य शास्त्राणि वाक्पताकायां ।
वर्षे व्योमभवानीसुतास्यलेद्याशशांकमिते ॥ ३
दीपोत्सवपर्वदिने विनयिनि जिनचंद्रयुगप्रवरे ।
जगति यदशुद्धं तच्छोध्यं प्रसाद्य सद्योत्र धीमद्भिः ॥४
एकोनसप्ततिकथा समुदायसमन्विता सुगमबोधा ।
विज्ञजनवाच्यमाना वृत्तिरियं भुवि चिरं जीयात् ॥ ५

इति श्रीगौतमकुलकवृत्तिः समाप्ता ॥

63. Nanditadhyachchhandasutra with **Commentary**, by RATNACHANDRA [नंदिताढ्यच्छंदःसूत्रं सटीकम् । रत्नचन्द्रः].

Folios 1 to 10. 30 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Samvat 1713 = A. D. 1657

Begins :

॥ ६० ॥ पंडितप्रवरपंडितश्री ५
संघविजयगणिगुरुभ्यो नमः ॥

जैनीं वाचं नमस्कृत्य कृत्स्नज्ञेयप्रकाशिनीं ।
नंदिताढ्यमहं छंदः प्राकृतं विवृणोम्यहं ॥ १

Text begins.

नमिऊण चरणजुयलं नेमिजिणंदस्स भावउं पयउं ।
गाहालक्खणमेयं वुच्छामि गरूवएसेण ॥ १

Ends :

९३ ॥ मांडव्यपुरगच्छीयदेवानंदमुनेर्गिरा ।
टीकेयं रत्नचंद्रेण नंदिताढ्यश्च निर्मितौ ॥ १ ॥

समाप्ता चेयं नंदिताढ्यच्छंदष्टीका कृतिः श्रीदेवाधार्यशिष्यस्याष्टोत्तरशतप्रकरणकर्तुर्महाकवेः पंडितरत्नचंद्रगणेरिति ॥

64. Srutaboda by VARARUCHI, with a **Commentary** by a pupil of MEGHACHANDRA [श्रुतबोधः सटीक । मू० वररुचि. टी० मेघचन्द्रस्य शिष्यः].

Folios 1 to 8. 34 lines in a folio. 54 aksharas in a line.

Commentary begins :

श्रीमत्सारस्वतं धाम नत्वा स्तुत्वा च सद्गुरुं ।
टीका श्रीश्रुतबोधस्य च्छंदसः क्रियते मया ॥ १

Text ends :

स्रग्धरा सा प्रसिद्धा ॥ ४० स्रग्धराच्छंदः] ॥

इति पंडितवररुचिविरचिते कांताप्रश्ने एकांतसमासीने श्रुतबोधाभिधाननामच्छंदः संपूर्णम् ॥

Commentary ends :

इति श्रीवाचकोत्तममेघचंद्रगुरवो विश्वत्रयीविश्रुता-
स्तत्पादांबुरुहप्रसादपटु— — — — — — —

65. Vrittaratnakara by KEDÂRA BHAṬṬA with a **Commentary** [वृत्तरत्नाकरः सटीकः । मू० केदारभट्टः].

Folios 1 to 7. 50 lines in a folio. 88 aksharas in a line. Dated Samvat 1666 = A. D. 1610.

Commentary begins :

शारदायै नमः ॥

देहावलंबितव्यालं नत्वा सुरगणस्तुतं ।
गणेशं क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराश्रया ॥ १ ॥

गणेशमीश्वरं नत्वा एष श्लेषः वृत्तिसच्को ज्ञेयः । सुखसंतान० । . . .

66. Kalikacharyakatha [कालिकाचार्यकथा].

Folios 1 to 10. 18 lines in a folio. 20 aksharas in a line.

Begins :

हयपडिणीयपयावो तक्कत्तइकारउ कलानिलउ ।
जयउ जणाणंदयरो जगपवरो कालगायरिउ ॥ १

Ends·

इअ बोहिअबहुअनरो देविंदियवंनिया जुगप्पवरा ।
सिरिकालगसूरिवरा हवंतु भव्वाण भद्दकरा ॥ २१

67. **Sraddhapratikramanasutravritti** by RATNAŚEKHARASÛRI [श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्ति· । रत्नशेखरसूरिः].

Folios 1 to 126. 34 lines in a folio. 60 aksharas in a line. Dated Samvat 1646=A. D. 1590. Granthâgra 6644.

Praśasti :

विख्याततपेत्याख्या जगति जगच्चन्द्रसूरयोभूवन् ।
श्रीदेवसुंदरगुरूत्तमाश्च तदनुक्रमाद्विदिताः ॥ १
पंच च तेषां शिष्यास्तेष्वाद्या ज्ञानसागरा गुरवः ।
विविधा च चूर्णिणलहरिप्रकटनतः सान्वयाह्वानाः ॥ २
श्रुतगतविविधालापकसमुद्धृत[1]समभवंश्चंद्रसूरींद्राः ।
कुलमंडना द्वितीयाः श्रीगुणरत्नास्तृतीयाश्च ॥ ३
षट्दर्शनवृत्तिक्रियारत्नसमुच्चयविचारनिचयसृजः ।
श्रीभुवनसुंदरादिषु भेजुर्विद्यागुरुत्वं ये ॥ ४
श्रीसोमसुंदरगुरुप्रवरास्तुर्या अहार्यमहिमानः ।
येभ्यः संततिरुच्चैर्भवति द्वेधा सुधर्मभ्यः ॥ ५
यतिजीतकल्पविवृत्तेश्च पंचमाः साधुरत्नसूरिवराः ।
यैर्मादृशोप्यकृष्यत करप्रयोगेण भवकूपात् ॥ ६
श्रीदेवसुंदरगुरोः पट्टे श्रीसोमसुंदरगणेंद्राः ।
युगवरवद्विजयंते तेषां शिष्याश्च पञ्चैते ॥ ७
मारीत्यवमनिराकृतिसहस्रनामस्मृतिप्रभृतिकृत्यैः ।
श्रीमुनिसुंदरगुरवश्चिरंतनाचार्यमहिमभृतः ॥ ८

---

[1] °समुद्राः समभवन्?

श्रीजयचंद्रमुनींद्रा निस्तंद्राः संघगच्छकार्येषु ।
श्रीभुवनसुंदरवरा दूरविहारैर्गुणोपकृतः ॥ ९

एकांगा अप्येकादशांगिनश्च जिनसुंदराचार्याः ।
निर्ग्रंथा ग्रंथकृतः श्रीमज्जिनकीर्तिगुरवश्च ॥ १०

एषां श्रीसुगुरूणां प्रसादतोब्दे षडंकविश्व१४९६मिते ।
श्रीरत्नशेखरमणिर्वृत्तिमिमामकृत कृतितुष्टयै ॥ ११

चातुर्विद्योदधिभिर्दधिभिर्दधिश्रुद्धपरमपरभागं ।
साशोध्यत प्रयत्नाल्लक्ष्मीभद्राह्वविबुधेन्द्रैः ॥ १२

विज्ञावतंसविहितप्रशंसगणिसत्यहंसविबुधाद्यैः ।
गुरुभक्त्यास्याः प्रथमादर्शे सान्निध्यमाधायि ॥ १३

एतस्यां टीकायामनुष्टुभामर्थदीपिकानाम्न्यां ।
षट्षष्टिशती चत्वारिंशच्चतुरुत्तरानुमिता ॥ १४

वरचूर्णिविविधवृत्त्याद्यनुसृत्य कृतेयमल्पमतिनापि ।
उत्सूत्रमत्र विबुधैः शोध्यं जीयादियं च चिरम् ॥ १५

इति श्रीतपागच्छ०श्राद्धप्रतिक्रमणसूत्रवृत्तौ शेषाधिकारः पंचमः । समाप्ता चेयमर्थदीपिकानाम्नी श्रावकप्रतिक्रमणसूत्रटीका । ग्रं०५६४४ संवत् १६४६ वर्षे चैत्रशुदि ४ गुरौ लिखिता । तपागच्छनायकश्रीपूज्यसोमविमलसूरीश्वरपट्टालंकारपूज्यश्री ६ श्रीहेमसोमसूरीश्वरविजयराज्ये पं० श्रीआणंदवीरगणिशिष्य पं० श्रीसंघवीरगणिशिष्य पं० उदयवीरगणिशिष्येण उदयसिंघमुनिना लिखितम् । विश्वलनगरे ।

68. **Kalyanamandirastotra** by KUMUDACHANDRA with the **Commentary** of GUṆASÂGARA [कल्याणमंदिरस्तोत्रं सटीकम् । मू० कुमुदचन्द्रः । टी० गुणसागरः].

Folios 1 to 21. 42 lines in a folio. 15 akshara in a line.

Commentary ends:

श्रीवादीश्वरदेवसूरिसुगुरोर्मूलक्रमोद्भासकाः
सूरींद्रा अमरप्रभाः सुगुरवो वादीभविद्रावणाः।
तत्पट्टप्रकटैकभाग्यविशदः श्रीसागरेंदुः प्रभुः
पट्टे श्रीगुणसागरस्तु गणभृत्क्षांत्या क्षितौ राजते ॥ १
गुणसागरसूरीशैर्नानाशास्त्रविशारदैः ।
कल्याणमंदिरे टीका सुगमा तैर्विनिर्मिता ॥ २

69. Bhaktamarastotra by MANATUṄGASÛRI with the **Commentary** of AMARAPRABHASÛRI [भक्तामरस्तोत्रं सटीकम्। मू० मानतुंगसूरिः। टी० अमरप्रभसूरिः].

Folios 21 to 39. 42 lines in a folio. 15 aksharas in a line. Dated Saṃvat 1747=A. D. 1691.

Commentary ends:

श्रीअमरप्रभसूरीशा वैदुष्यगुणभूषिताः ।
भक्तामरस्तवां वृत्तिमकार्षुः सुखबोधिकाम् ॥ १
साधुश्रीवाचनाचार्यदेवसुंदरसद्यतेः ।
तस्याभ्यर्थनतोप्येवं गुणरत्नमहोदधेः ॥ २
रीत्या भंगोन्वये भंगो समासव्यत्ययः क्वचित् ।
कथितो विपरीतार्थो विबुधैः शोध्यतामियं ॥ ३
इति भक्तामरस्तवटीका समाप्ता ॥

70. Upadesakalpadruma [उपदेशकल्पद्रुमः].

Folios 1 to 35. 40 lines in a folio. 52 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

॥ ६ ॥

ऐं नमः पार्श्वनाथ विश्वकल्पद्रुमाय ते ।
सुरासुरनराधीशैः सततं वंदितांघ्रये ॥ १

Folio 6:

इति उपदेशकल्पद्रुमाभिधाने व्याख्यानपद्धतौ प्रथमप्रश्नोत्तरः संपूर्णः १ ॥ ...

Folio 19:

इति उपदेशकल्पद्रुमाभिधाने शतशाखाविस्तारे व्याख्यानपद्धतौ शाखायां देवत्वायुर्बंधकनाम द्वितीयप्रश्नोत्तरः ॥ २ ...

Folio 22:

इति उपदे° सागचंद्राशोकदत्तयोः कथाकथने° तृतीयचतुर्थप्रश्नोत्तरः ॥ ३४...

71. A Commentary on the **Pratikramakrama** of JAYACHANDRASÛRI by NAYACHANDRA [प्रतिक्रमक्रमस्य जयचन्द्रसूरिकृतस्य सहेतुकविधिः। नयचन्द्रः].

Folios 1 to 19. 30 lines in a folio. 40 aksharas in a line.

Begins:

॥ नमः श्रीप्रवचनाय ॥

श्रीवर्द्धमानमानम्य श्रीगुरूंश्च गुणैर्गुरून् ।
प्रतिक्रांते क्रमः कोपि यथावगममुच्यते ॥ १

दृष्टांतकथाः श्रीआवश्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः ।

Ends:

इत्थं सहेतुकयथाक्रमसूत्रयुक्त्या
साधुप्रतिक्रमणकृन्निजकर्मजालं ।
सद्यो विभिद्य वृतकेवलिविक्रमेण
मुक्तिं भजेत भूशमक्षयसौख्यलक्ष्मीं ॥ १

श्रीजयचंद्रगणेंद्रैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमं ।
लिखितस्तत्रोत्सूत्रं यन्मिथ्यादुष्कृतं तस्य ॥ २

॥इति किंचिद्धेतुगर्भः प्रतिक्रमणकविधिः समाप्तः ॥

॥ श्रीपरमगुरुश्रीतपागच्छनायकश्रीनयचंद्रसूरिकृतः समाप्तः ॥

72. **Ajitasantistava** by NANDISHEṆA with the **Commentary** of JINAPRABHASŪRI [अजितशान्तिस्तवस्य नन्दिषेणकृतस्य टीका। जिनप्रभसूरिः].

Folios 1 to 12. 34 lines in a folio. 63 aksharas in a line. Granthâgra 740.

Begins:

॥ ऊर्हं ॥

अजितशांतिजिनाधिपयोः स्तवः
सकलरोगविषोर्मिसुधाप्लवः ।
जयति विघ्नतमःपटलीरविः
कुशलकैरवखंडहिमच्छविः ॥ १

जगत्त्रयीशांतिकपादसेवौ
सम्यक्प्रणम्याजितशांतिदेवौ ।
सूत्रं तयोरेव चिरंतनर्षि-
व्याख्यानुसाराद्विवृणोमि किंचित् ॥ २

च शब्दः समुच्चये । प्रापयतु च लंभयतु च नंदिषेणं स्तवकारमभिनंदिं सामस्त्येन समृद्धिमानंदं वा पर्षदोपि श्रोतृसभाया अपि सुखनिंदिं शर्मवृद्धिं दिशतु दिशत्वित्युत्तरत्र वर्तमानं क्रियापदमिहापि योज्यं । मम च श्रोतुर्दिशतु प्रयच्छतु संयमे पृथिवीसंयमादिसप्तदशलक्षणे नंदिं प्रमोदसमृद्धिं नंदिषेणश्चेह श्रेणिकपुत्रोन्यो वा कश्चिन्महर्षिर्न सम्यगवगम्यते । केचित्त्वाहुः । श्रीशत्रुंजयांतर्गुहायामजितशांतिनाथौ वर्षारात्रमवस्थितौ तयोश्चैत्यद्वयं पूर्वाभिमुखं जातं अनुपमसरःसमीपे अजितचैत्यं मरुदेव्यंतिके शांतिचैत्यं श्रीनेमिनाथगणधरेण नंदिषेणाख्येन तीर्थयात्रोपागतेन तत्राजितशांतिस्तवरचनाकृतेति ॥ ३७ ॥ मूलवृत्तावेतावानेवाजितशांतिस्तवो व्याख्यातः । संप्रति पुनस्तस्यैव मा-

हात्म्यप्रख्यापकं गाथाद्वयमन्यदप्यभिधीयते । तच्चान्यकर्तृकमप्यतिप्र-
सिद्धत्वाद्व्याचक्ष्महे तत्राद्यगाथेयं परिकियचाउम्मासियसंवत्सर ।...

Ends:

३९ ॥ कविदर्पणमुपजीव्य प्रायेण छंदसामिहस्तोत्रे ।
स्वपरोपकारहेतोरभिदधिरे लक्षणानि मया ॥ १

किंचन चिरत्नविवृत्तेः सुधियः स्वधिया च किंचिदभ्यूह्य ।
स्तवमिहमेतं व्यवृणवमिह यदनुचितं विशोध्यं तत् ॥ २

जगति चिरमजितशांतिस्तवविवृतिर्बोधदीपिका सेयं ।
स्फुरतु खलवचनमरुतामगोचरः सुरुचिरथ रत्नमयी ॥ ३

संवद्विक्रमभूपतेः शिरऋतूदर्चिःशशांकैर्मिते
पौषस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।
श्रीमान् श्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादाब्जपुष्पंधयः
पुर्यां दाशरथेर्जिनप्रभगुरुर्जैग्रंथ टीकामिमाम् ॥ ४

अशुद्धपाठप्रतिशोधनार्थं
वृत्तिः स्तवस्यास्य मया व्यधायि ।
इतोपि चेत्क्वस्य च नोपकारः
शंखस्तदापूरितरां पयोभिः ॥ ५

समाप्ता चेयं श्रीमदजितशांतिस्तववृत्तिर्बोधदीपिका नाम कृतिरियं श्रीजिनप्रभसूरीणाम् । ग्रंथाग्रं ७४०

प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रंथमानं विनिश्चितम् ।
अनुष्टुभां सप्तशती चत्वारिंशत्समन्विता ॥ १

73. Angavijja [अंगविज्जा].

Folios 134 to 230. 28 lines in a folio. 40 aksharas in a line. Incomplete.

१३४ ॥ इति भो महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कम्मजोणी नाम अट्ठावीसतिमो अज्झाउ संमत्तो ॥ २८

१३५ इति० अंगविज्जाये णगरविजयो णामाज्झायो एगूणतीसतिमो समत्तो ॥ २९

१३६ इति० अंगविज्जाये आभरणजोणीणामाज्झायो तीसतिमो संमत्तो ॥ ३०

१३७ इति० अंगविज्जाय वच्छजोणीणामज्झाउ एगतीसतिमो संमत्तो ॥ ३१...

१३८ इति० अंगविज्जाय धणजोणीनामाज्झायो बत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३२...

१३९ इति० अंगविज्जाय जाणज्जोणीणामज्झायो तेत्तीसतिमो-सम्मतो ॥ ३३...

१४० इति० अंगविज्जाय संलाबज्जोणीनामाज्झायो चउत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३४...

१४३ इति० अंगविज्जाय पयाविशुद्धीणामाज्झायो पंचत्तीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३५...

१४५ इति० अंगविज्जाय दोहलो णामाज्झायो छत्तीसतिमो सम्मतो ॥ ३६...

१४६ इति० अंगविज्जाय लरकणो णामाज्झायो सत्ततीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३७...

इति० अंगविज्जाय वंजणज्झायो अठतिमो सम्मत्तो ॥ ३८...

१४७ इति० अंगविज्जाय कण्णवासणो णामाज्झायो एगुणचत्तालीसतिमो सम्मत्तो ॥ ३९...

१९९ इति० भोयणो णामज्झायो चत्तालीसइमो सम्मत्तो ॥

नमो भगवते महावीरवद्धमाणस्स णमो भगवतो जसवतो महापुरिसस्स महावीरवद्धमाणस्स अहापुव्वं खलु भो महापुरिसदिण्णए चरिए गंडिया नाम अपहस्स मज्झायंतं खलु भो तमणु वरकामो तं जधा ।

१९८ इति खलु भो महापुरिसदिण्णाय अंगविज्जाय रहस्सपडलेणामज्झाउ एगचत्तालीसइमो सम्मत्तो ॥

१६३ इति सुविणो णामाज्झायो बायालीसतिमो सम्मत्तो ॥

१६५ इति० पवासो णामाज्झायो तेयालसइमो सम्मत्तो ॥

इति० पवासज्झायस्स अट्ठकालंज्झायो चउयालीसतिमो संमत्तो ॥

१६७ इति० पवेसो णामाज्झायो पणयालीसतिमो सम्मत्तो॥४५

१७० इति० पवेसणो णामज्झायो षट्चालीसतिमो संमत्तो॥४६

१७१ इति० जक्षाज्झायो नाम सीतालीसतिमो संमत्तो ॥ ४७

१७२ इति० जयो णामाज्झायो अडयालीसतिमो संमत्तो ॥ ४८

१७४ इति० पराजयो णामाज्झायो एगोणपण्णासतिमो समणुगंतव्वो भवति ॥ ४९

१७६ इति० उवदुत्तो णामाज्झायो पण्णासतिमो संमत्तो ॥५०

१७७ इति० देवताविजयो णामोज्झायो एगपण्णासतिमो वरकातो भवति ॥ ५१

१८१ इति० णरकत्तविजयो णामज्झायो वरकातो भवति द्विपंचासतिमो सम्मत्तो ॥ ५२

१८२ इति० उप्पातो णामाज्झायो तिपण्णासतिमो सम्मत्तो॥ ५३

१८४ इति० पसारो णामाज्झायोतो चउपन्नासतिमो ॥ ५४

१८९ इति० णिधाणो णामाज्झायो वरकातो भवति पणपण्णास-
तिमो सम्मत्तो ॥ ९९

८७ इति० पणिव्विसुत्तो णामोज्झायो वरकात्तो भवति छप-
ण्णासतिमो सम्मत्तो ॥ ९६

१९२ इति० पणट्ठकोसयो णामज्झायो सत्तावण्णोवरकातो भ-
वति ॥ ९७

२०३ इति खलु भो महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय चिंतिता-
णामाज्झायो अणंतागमसंजुत्ता जिणाणंतराणि पवरगुणांतपवरागम-
संयुत्ताय मणोगतभावप्पकासणकराय मंगविज्झाय णमो कारयित्ता
णमो भगवतो जसवतो महति महावीरवद्धमाणाय अभिप्पसण्णाय
अंगविज्झाय चिंताणामज्झायो अट्ठावणो सम्मतो ॥

उसभादीतिच्छकरे सिरसा वंदितु वीरणित्थे वोविज्जं महापुरिस-
देसितं चरणाणीय पंचविहो जो कालो महापुरिसदेसिताय विज्झाय
सो गाधाहि णिविद्धो अणु अणुयो गच्छंति घेतूणं पंचविधो पुण-
कालो मुहुत्तमादी दिवसाय परकाया मासा वस्सं वस्साणि य दिग्घ-
कालो य ॥...

२०९ भगवतीयमहापुरिसदिन्नाय मंगविज्जाय कालणामावलि-
कयोमध्यायइतीयं ॥ ३८

२१८ एवं भगवतीय अंगविज्जाय महापुरिसदिण्णाय अग्घप-
माणं सम्मत्तं ॥ २२

२२३ भगवतीयमहापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कालज्झायो
सम्मतो ॥

२२९ इति महापुरिसदिन्नाय अंगविज्जाय कालज्झायो नाम
एकोनषष्टिमो समाप्तः ॥

74. Dharmakalpadruma by UDAYADHARMASŪRI [धर्मकल्पद्रुमस्य नवमः पल्लवः । उदयधर्मसूरिः].

Folios 1 to 23. 34 lines in a folio. 47 aksharas in a line. Contains the ninth "pallava" of the work.

Ends:

श्रीमदागमगच्छेस्ति नानाशास्त्रविशारदः ।
श्रीमानुदयधर्माह्वः पंडितस्तीक्ष्णबुद्धिमान् ॥ १७

मया मूर्खेण यत्किंचिदत्रावद्य प्ररूपितं ।
संशोध्यं तद्बुधैः कृत्वा सुप्रसादं ममोपरि ॥ १८

सर्ववाङ्मयदक्षाणां विदुषां का हि मत्कृतिः ।
तथापि ग्रंथ एषोपि वाच्यः श्रोतृविनोदकृत् ॥ १९

यशोधर्मगुणाः सौख्यं लक्ष्मीरायुश्चमंगलं ।
फलान्येतानि दत्तेऽत्र धर्मकल्पद्रुमो ह्ययं ॥ २०

इति श्रीवीरदेशनायां धर्मकल्पद्रुमे शिखरोपमरूपसेननृपाख्यानवर्णनो नाम नवमः पल्लवः ॥

75. Snatripanchasika by ŚUBHAŚĪLAGAṆI with the **Translation of** JINAHARSHA [स्नात्रपंचाशिका भाषासहिता । मू० शुभशीलगणिः भा० जिनहर्षः].

Folios 1 to 20. 28 lines in a folio. 47 aksharas in a line.

Ends:

इति देवपूजायां श्रेणिकनृपकथा ५०

इति श्रीजिनेंद्रपूजाविषये श्रीतपागच्छाधिराजश्रीमुनिसुंदरशिष्य पं० शुभशीलगणिविरचिता स्नात्रपंचाशिका समाप्ता । तस्या बालावबोधः कृतो जिनहर्षेण संवेगिगणिकनकविजयाभ्यर्थया श्रीपत्तनमध्ये ग्रंथाग्रं ८००

76. **Snatripanchasika** by UDAYASAGARA [स्नात्रपञ्चाशिका। उदयसागरः].

Ends:

इति श्रीजिनपूजायां वीरवणिक्कथा द्वितीया समाप्ता ॥ २

इति श्रीसम्यक्त्वदीपिकायां स्नातृपंचाशिकायां चंद्रगोपकथा तृतीया समाप्ता ॥ ३

इति श्रीभट्टारकश्रीउदयसागरसूरीश्वरविरचितायां सम्यक्त्वदीपिकायां स्नातृपंचाशिकायां जलपूजायां प्रतिबद्धा हीरकबंटिककथा चतुर्थी समाप्ता ॥ ४

इति० गंधपूजायां सुंदरश्रेष्ठिककथा पंचमी समाप्ता ॥ ५

इति० वस्त्रपूजायां चंदनश्रेष्ठिकथा षष्ठी ॥ ६

इति० नृत्यपूजायां भीमरजककथा सप्तमी ॥ ७

इति० प्रणामपूजायां हंसकुंभकारकथाऽष्टमी ॥ ८

इत्यक्षतपूजायां शुकशुकीकथा नवमी ॥ ९

इति० कोशवृद्धिविषये भीमवणिक्कथा दशमी ॥ १०

इति० पुष्पविषये अर्जुनभिल्लकथा एकादशी ॥ ११

इति० प्रणामपूजायां विषये केशवविप्रकथा द्वादशी ॥ १२

इति० पूजोपकरणविषये कमलाब्राह्मणीकथा त्रयोदशी ॥ १३

इति० फलपूजाविषये दिलीपगोपकथा ॥ १४

इति० भावपूजायां वृद्धनारीकथा पंचदशी ॥ १५

इति० पुष्पपूजाविषये सागरकथा षोडशी ॥ १६

इति० दीपपूजाविषये वणिक्कथा सप्तदशी ॥ १७

इति० पुष्पपूजोपरि हरिवणिक्कथा अष्टादशी ॥ १८

इति० नवीनबिंबपूजाविषये रावणनृपकथा ऊगणीसमी ॥ १९

इति० जिनपूजाविषये रामचंद्रकथा विंशत्तमी । २०
इति० तिलकपूजाविषये दमयंतीकथा एकविंशत्तमी । २१
इति० कर्णनृपकथा द्वाविंशत्तमी । २२
इति० फलविषये कौलककथा त्रयोविंशत्तमी । ३
इति० चंद्रमेनिककथा चतुर्विंशत्तमी । २४
इति० मुकंदविप्रकथा पंचविंशत्तमी । २५
इति० मातंगकथा षड्विंशत्तमी । २६
इति० पुष्पपूजायां मालिकाकथा सप्तविंशत्तमी । २७
इति० पुष्पपूजाविषये मुकुंदद्विजकथाऽष्टाविंशत्तमी । २८
इति० धनवणिक्कथा एकोनत्रिंशत्तमी समाप्ता । २९
इति० स्वर्णकारकथा त्रिंशत्तमी । ३०
इति० कुमारपालभूपकथा एकत्रिंशत्तमी । ३१
इति० भीमसूत्रधारकथा द्वात्रिंशत्तमी । ३२
इति० वीरभूपकथा त्रित्रिंशत्तमी । ३३
इति० सिंहलनृपकथा चतुस्त्रिंशत्तमी ।। ३४
इति० रमाकुंभकारिकाकथा पंचत्रिंशत्तमी । ३५
इति० श्रीपर्वदिने पूजायां युधिष्ठिरनृपकथा षट्त्रिंशत्तमी । ३६
इति० संप्रतिभूपकथा सप्तत्रिंशत्तमी । ३७
इति० विक्रमार्कनृपकथा अष्टत्रिंशत्तमी । ३८
इति० भावसारकथा एकोनचत्वारिंशत्तमी । ३९
इति० श्रीवज्रस्वामिकथा चत्वारिंशत्तमी समाप्ता । ४०
इति० कुंतलश्रेष्ठिकथा एकचत्वारिंशत्तमी । ४१
इति० कपर्दकश्रेष्ठिकथा द्विचत्वारिंशत्तमी । ४२
इति० कार्बटिकप्रियाकथा त्रिचत्वारिंशत्तमी । ४३

इति० अशोकमालिकथा चतुश्चत्वारिंशत्तमी । ४४

इति० सिंहनृपकथा पंचचत्वारिंशत्तमी । ४५

इति० श्रीजिनपूजायां पाजाश्रेष्ठिकथा षट्चत्वारिंशत्तमी । ४६

इति० नागार्जुनयोगिकथा सप्तचत्वारिंशत्तमी । ४७

इति० शंखनृपमदनकुमारकथा अष्टचत्वारिंशत्तमी । ४८

इति० प्रह्लादनभूपकथा एकोनपंचाशत्तमी । ४९

इति० श्रेणिकनृपकथा पंचाशत्तमी । ५०

इति श्रीजिनेंद्रपूजाविषये श्रीविधिपक्षगच्छाधिराजपूज्यभट्टारक-श्रीश्रीउदयसागरसूरीश्वरविरचितायां० स्नातृपंचाशिका नाम ग्रंथः समाप्तः ॥

Praśasti:

जयति भुवनैकसूरः सर्वत्राविहतकेवलालोकः ।
नित्योदयः स्थिरस्तापवर्जितो वर्द्धमानजिनः ॥ १

श्रीवीरवक्त्राच्चिपदीमवाप्य
यो द्वादशांगीं विमलां चकार ।
स्वामी सुधर्मा सकलर्षिशास्ता
जीयात्स्वकीयान्वयवृद्धिकर्त्ता ॥ २

चांद्रे कुले श्रीविधिपक्षगच्छ-
स्तत्राभवत्साधुपथमर्मूर्त्तिः ।
तदीयपट्टे शिवसिंधुसूरि-
स्तत्स्थानके श्रीअमराब्धिसूरिः ॥ ३

तत्पट्टांबुजभास्करा भृशधियो दुर्वादिदंतावल-
हर्यक्षा उपकेशवंशजनुषो रोषादिदोषद्विषः ।

निर्णीतागमशब्दशास्त्रविषया उद्योगिनोध्यापने
विद्यासागरसूरयो युगवरा विश्वप्रियाः स्वर्ययुः । ४

तत्पदांभोजमधुपः सूरिः श्रीउदयोदधिः ।
ज्ञातृपंचाशिकाग्रंथे रचयामास हर्षतः । ५

वर्षेऽब्धिखाग्नींदुमिते सुरम्ये
श्रीपौषमासे च वलक्षपक्षे ।
श्रीपूर्णिमायां शशिवासरे च
श्रीपादलिप्ताख्यपुरे सुराष्ट्रे । ६

श्रीयोग्यविमलसाधोस्तथा श्रीदर्शनांबुधैः ।
अभ्यर्थनया रचितो ग्रंथोयं बोधिलब्धये । ७

श्रीमालिवंशे गुरुदेवभक्तः
कीकासुतः श्रीकचराभिधानः ।
तदीयसंघेन समं च यात्रां
कुर्वन् कृतोयं जिनराजभक्त्यै । ८

यावल्लवणसमुद्रो यावन्मेरुर्महीधरः ।
यावच्चंद्रदिवानाथौ तावन्नंदत्वयं ग्रंथः ॥ ९

अर्हतो मंगलं मे स्युः सिद्धाश्च मम मंगलं ।
साधवो मगलं मे स्युर्जैनो धर्मोस्तु मंगलं । १०

॥ इति प्रशस्तिः समाप्ता ॥

Navagrahastotra [नवग्रहस्तोत्रम्].

Ends :

भद्रबाहुरुवाचेदं पंचमश्रुतकेवली ।
विद्याप्रवादपूर्वाच्च ग्रहशांतिविधिः स्मृतः । ११

77. Srimandalaprakarana by VINAYAKUŚALA [श्रीमंडलप्रकरणम् । विनयकुशल].

Folios 1 to 5. 24 lines in a folio. 36 aksharas in a line. Dated Samvat 1888 = A. D. 1832.

Ends:

एसो विचारलेसो जीवाभिगमाइआगमेहिंतो ।
विणयकुसलेण लिहिउं सरणत्थं सपरगाहाहिं । ९९
इति श्रीमंडलप्रकरणं समाप्तं ।

78. Kayasthitistavana with an **Avachuri** [कायस्थितिस्तवनं सावचूरि].

Folios 1 to 3. 24 lines in a folio. 49 aksharas in a line. Incomplete.

Begins:

जह तुह दंसणरहिउं कायठिईभीसणे भवारन्ने ।
भमिउं भवभयभंजण जिणंद तुह विन्नविस्सामि ॥ १

79. Vichararasayanaprakarana by MAHEŚVARASŪRI [विचाररसायनप्रकरणम् । महेश्वरसूरिः].

Folios 1 to 3. 26 lines in a folio. 42 aksharas in a line. In 87 Gâthâs.

Begins:

श्रीपरमात्मने नमः ॥
नमिऊण वद्धमाणं धम्मनिहाणं जिणागमं सोच्चा ।
वुच्छामि बोहणट्ठं कंपि सरूवं जिणरकायं ॥ १
गुणाट्ठाणाणि १४ य जोगा १५ उवउगा १२ तहय लेस ६ संघयणा ६ ।
संठाणाणि य ६ पाणा १० पज्जत्ती ६ चेव सम्मत्तं ॥ २
मिच्छत्ताणि य ५ इंदी ५ अह व समुग्घाय ७ सन्नि १० वियाणि ।
दिट्ठी ३ नाण ५ उप्पती ५ अणुक्कमेणं भणिज्जामि ॥ १

Ends:

सिरिविक्कमकालाउ रामतुरंगेसुपंचभूमीसु । १९७
फग्गुणमासे रइयं पगरणमेयं मए विहिणा ॥ ८९

जं दिट्ठं सुयमज्झे संकलियं तं समासउं किंचि ।
सहाए सहभेउं नायव्वो निउणबुद्धीहिं ॥ ८६
सिरिपल्लगणाहिवेण सूरिवरेणावि महेसरेणेयं ।
कहियं विचारपगरणं पढज्जमाणं सुहं देउं ॥ ८७

इति श्रीमहेंद्रसूरिकृतं विचाररसायनं समाप्तं ॥

80. Arthakandantargata Sasthisamvatsari by DURGADEVA [अर्थकाण्डान्तर्गतषष्टिसंवत्सरी । दुर्गदेव].

Folios 1 to 12. 32 lines in a folio. 50 aksharas in a line. Dated Samvat 1754 = A. D. 1698.

Begins:

६० ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

एवं पार्श्व भविष्यंति पृथिव्यां सचराचरं ।
अर्थकांडं मयाख्यातं सर्वं नरविशेषतः ॥ १
ज्योतिषी नहि जानाति अर्थकांडस्य लक्षणं ।
माता पिता च भ्राता च किं करिष्यंति योषितः ॥ २
अर्थकांडं न जानाति तस्य जन्म निरर्थकं ।

ॐ नमः परमात्मने ।

केवलज्ञानमास्थाय दुर्गदेवेन भाषितं ॥ ३

दिगंबरोवाच ।

भगवन् दुर्गदेवेश देवानामधिप प्रभो ।
भगवन् कथितं सत्यं संवत्सरफलाफलं ॥ ४

अथ षष्टिसंवसरनामानि ।

प्रभव भला १ विभव २ शुक्ल ३ प्रमोद ४ प्रजापति भव्या ५ अंगिराज अभव्यं ६ श्रीमुख ७ भाव ८ भव्ययवा न चारू ९

धाता १० ईश्वर ११ बहुधान्य १२ भव्य प्रमाथी निबल १३ विक्रम १४ वृषभ १५ चतुर्भावि १६ विरुर्द शुभा न १७ तारण चारू १८ पार्थिव निबल १९ व्यय २० ॥

भणितं दुर्गदेवेन ज्ञायते येन शुभाशुभं ।

ब्रह्मावीसी ।

अथ विष्णुवीसी ।

सर्वजित् १ सर्वधारी २ चारू । विरोधी निबल ३ विकृत ४ खर ५ नंदन ६ निबल विजय ७ जय ८ मन्मथ ९ दुर्मुख १० हेमलंबं भला ११ विलंब भलो १२ विकारी विरूर्द १३ शर्बरी १४ प्लवंग चारू १५ शुभकृत् १६ शोभन १७ क्रोधन १८ विश्वावसु १९ पराभव २० अभव्य एवं विष्णुवीसी ॥ एवं संवत्सरई ४० फल हूआ ॥

हवि रुद्रवीसी ।

प्लवग १ कीलक २ भला सोम्य निबल ३ साधारण ४ विरोधकृत् भला ५ परधावी निबल ६ प्रमाथी ७ आनंद भला ८ राक्षस निबल ९ नल १० पिंगल ११ कायुक्त १२ सिद्धार्थ १३ रौद्र १४ दुर्गति १५ दुंदभि भला १६ रुधिरोद्गारी १७ रक्ताक्ष १८ क्रोधन १९ कृतकृत्य २० ए रुद्रवीसी ।

Ends:

इति क्षय सं० फलं ६० इति रुद्रवीसी समाप्ता ॥

इति दुर्गदेवकृता षष्टिसंवत्सरी समाप्ता ॥

81. Jinachaityastava [जिनचैत्यस्तवः].

आघाटे मेदपाटे क्षितितटमुकुटे चित्रकूटे त्रिकूटे
लाटे धाटे च नाटे विटपिघनतटे देवकूटे विराटे ।

कर्णाटे हेमकूटे विकटतरतटे चित्रकोटे च भोटे
श्री० ॥ ४ ॥
श्रीमाले मालवे वा मलयिनि निखिले मेहले पिच्छले वा
नेपाले नाहले वा कुवलयतिलके सिंहले मेखले वा ।
डाहाले कौशले वा विगलितसलिले जंगले वा तमाले
श्री० ॥ ५ ॥ ...✓
चंपायां चंद्रमुख्यां गजपुरमथुरापत्तने चोज्जयिन्यां
कोशांब्यां कोशकायां कनकपुरवरे देवगिर्य्यां च काश्यां ।
नाशिक्ये राजगेहे दशपुरनगरे भद्दिले तामलिप्यां
श्रीमत्तीर्थंकराणां प्रतिदिवसमहं तत्र चैत्यानि वंदे ॥ ७

B

List of the more important paper MSS, preserved in the Library of the late Kalyanachandra, Cambay.

1. **Avasyakasaptati** by MUNICHANDRASÛRI with the **Commentary** of MAHEŚVARÂCHÂRYA [आवश्यकसप्ततिः पाक्षिक-सप्तत्यपरनाम्नी सटीका । मू० मुनिचन्द्रसूरिः । टी० महेश्वराचार्यः].

Commentary begins :

श्रीगौतमाय नमः ॥
श्रीमते वर्द्धमानाय जिनेंद्राय जगद्विदे ।
सुरासुरनमस्याय वागीशाय नमो नमः ॥ १
अनन्यसाधारणशीलसंपदे
विनम्रविद्वज्जनमुद्रितापदे ।
दिगंबराडंबरभंगसूरये
प्रणम्य तस्मै गुरुदेवसूरये ॥ २

स्वगुरूणामपि श्रीमद्गुरूणामनघा गिरः ।
सिद्धांतगर्भसंदर्भाः किंचिल्किंचिद्विवृण्महे ॥ २

इह किल कलिकालबलप्रबलकुतर्ककर्कशप्रादुर्भवत्कुग्रहाग्रहावेशवशीकृतांतःकरणाः केचित्तपस्विनः कष्टानुष्ठानेनात्मानमायासयंतः संतोन्यानपि मुग्धबुद्धीन्व्यामोहयंति ततस्तानेवंविधानवलोक्य अपारकरुणासारसुधारसैकपारावाराः अनेकांतजयपताकाचारुचारीसंचारचतुरनर्तकीनर्तनसूत्रधाराः दुःखमासमयसमुल्लासितप्रमादपातालतलावमज्जच्चित्तःकलंकानुष्ठाननिष्ठाधरणीसमुद्धरणादिवराहरूपाः संसारकांतारांतःपरिभ्रांतनितांतश्रांतजंतुजातसंतापनिर्वापकसद्देनामृतकूपाः कर्मप्रकृत्याद्यखिलखिलग्रंथग्रंथाभिद्रुरस्वशेमुषीविमुखीकृताखर्वगर्वसुपर्वसूरयः पूज्याः श्रीमन्मुनिचंद्रसूरयः सूर्या इव मूलोन्मूलिततमस्संभारेण स्वगोप्रस्तारेण तेषां सन्मार्गप्रबोधमुत्पादयितुं तद्विप्रतार्यमाणान्यजंतुजातमवबोधयितुमात्मस्मृतिं विधातुं च सिद्धांतोद्धारसारभूतं प्रमाणनिष्पन्ननामकमावश्यकसप्तत्याख्यं प्रकरणमारभमाणाः प्रत्यूहव्यूहापोहाय स्वाभिमतं प्रत्यासन्नोपकारित्वाच्चरमतीर्थाधिपतिं यथार्थाभिधानं श्रीमन्महावीरमभिष्टुवंतः साक्षादभिधेयप्रयोजनाभिधायिकामिमामादावेव गाथां प्राहुः ॥

Text begins:

देविंदविंदवंदियपयपउमं वंदिउं जिणं वीरं ।
आवस्सयस्सरूपं समासउं किंपि जंपेमि ॥ १

Text ends:

मुणिचंदसूरिणा सुमरणत्थमिणमप्पणो पवचणाउं ।
उद्धरियं जुत्तिजुयं परेसि संबोहणत्थं च ॥ ७० ॥

Commentary ends:

श्रीदेवसूरिगुरोः[1] स्फुटनाममंत्र-
नित्यस्मृतिस्तदुपदेशवशेन वृत्तिं ।
श्रीमन्मुनींद्रमुनिचंद्रकृतावमुष्यां
सूरिर्महेश्वर इति प्रकटां चकार ॥ १

सिद्धांततर्कसाहित्यलक्षणेषु विचक्षणैः ।
वज्रसेनसुधीरस्मत्सहाय्यं कृतवानिह ॥ २

मूलग्रंथनिरीक्षणोत्सुकमनाः कृत्वा तदन्वेषणां
प्रादुर्भूतगुरूक्तिनिश्चलमतिर्वृत्तिं यतो निर्ममे ।
तद्युष्माभिरशेषशास्त्रहृदयग्राहि स्फुरन्निर्मल-
प्रज्ञैरज्ञजनैरिवात्र न मनः कार्यं समारोपभूः ॥ ३

विपक्षाक्षेपविक्षेपवलक्षं दिक्षु यद्यशः ।
मतिः सिद्धांतशुद्धा च तत्सद्यः फलमस्य तु ॥ ४

इति श्रीमुनींदुसूरिविरचितायामावश्यकसप्ततिकायां श्रीदेवसूरि-पूज्यपादपद्मोपजीविना श्रीमहेश्वराचार्येण विरचिता सुखप्रबोधिनी वृत्तिः समाप्ता ॥

2. **Jayatihuyanastotra** by ABHAYADEVASŪRI with a **Commentary** [जयतिहुयणस्तोत्रं सटीकम् । मू० अभयदेवसूरिः].

Folios 1 to 6.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धं ॥

जय तिहुयणवरकप्परुक्ख जय जिणधन्नंतरि
जय तिहुयणकल्लाणकोस दुरियक्करिकेसरि ।

तिहुयजणअविलंघिआण भुवणत्तयसामिय
कुणसु सुहाइ जिणेस पास थंभणयपुरट्ठिय ॥ १

अत्रायं वृद्धसंप्रदायः ॥

पुरा भगवान् श्रीअभयदेवसूरिर्गूर्जरयात्रायां शंभाणकस्थाने विहृतवान् । तत्र च महाव्याधिवशेनातीव शरीरापाटवे सति प्रत्यासन्ननगरग्रामेभ्यः पाक्षिकप्रतिक्रमणाय समाजिगमिषुर्विशेषेण समाहूतो मिथ्यादुःकृतदानाय सर्वश्रावकसंघः । त्रयोदश्यर्द्धरात्रे चाभाणि शासनदेवतया । प्रभो स्वपिषि जागर्षि वा । ततो मंदस्वरेणोक्तं भगवता । जागर्मि । पुनरूचे तया । प्रभो शीघ्रमुत्तिष्ठत चैताः सूत्रकुकुटिका उन्मोचय । भगवानाह । न शक्नोमि । देवता प्राह । कथं न शक्नोषि । अद्यापि चिरकालं वीरतीर्थं प्रभावयिष्यसि नवांगीवृत्तिं च विधास्यसि । भगवानवोचत् । कथमेवंविधशरीरो विधास्यामि । देवतावादीत् । स्तंभनकपुरे सेढिकानद्युपकंठे खंखरपलासमध्ये श्रीपार्श्वनाथः स्वयंभूरस्ति तत्पुरो वेदान् वंदस्व । येन सुस्थशरीरो भवसि । ततः सा तिरोभूत् । प्रातः क्षणे प्रत्यासन्ननगरग्रामेभ्यः समागत्य श्रावकसंघेन ववंदे भगवान् । भणितं च भगवता । स्तंभनकपुरे श्रीपार्श्वनाथं वंदिष्यामहे । आद्धैरचिंति । नूनं कश्चिदुपदेशः प्रभूणां येनेदमावेदयंति । ततस्तैर्भणितं । वयमपि वंदिष्यामहे । ततो वाहनेन गच्छतः प्रभोर्मनाक् शरीरसौस्थ्यमभूत् । ततो धवलक्कपुरात्परतः पादचारेण विहृतवान् । स्तंभनपुरं श्रावकाः सर्वतः पार्श्वनाथमवलोकयंतो गुरुणाभिहिताः खंखरपलासमध्ये अवलोकयत । ते तथा चक्रुः । ततस्तत्र न दृष्टा पार्श्वप्रतिमा । तत्र च प्रत्यहं गौरेका समागत्य प्रतिमामूर्द्ध्नि क्षीरं क्षरति । ततो हृष्टैः श्रावकैर्यथादृष्टं निवेदितं गुरोः पुरः । ततः श्रीअभयदेवसूरिस्तत्र गत्वा दर्शनमात्रे

एव स्तोतुं प्रवर्त्तते । जय तिहुयणेत्यादिभिर्द्वात्रिंशता तात्कालिकैर्नमस्कारैः । ततोत्यं नमस्कारद्वयमतीव देवताकृष्टिपरमवगम्याभिदधे देवतया । भगवंस्त्रिंशतापि नमस्कारैरध्येतृणां भद्रं विधास्ये । अतोत्यनमस्कारद्वयमस्मदाकृष्टिकरत्वेन नः कष्टावहमित्यपसार्यतां । तदनुरोधात्तथा चक्रे । ततोचिंत्यप्रभावत्वात्प्रभुकृतनस्काराणां स्वयं प्रत्यक्षीभूते श्रीपार्श्वनाथे विधिना चैत्यवंदनं संघेन सह विदधे । ततस्तत्र कारितं श्रावकसंघेनोत्तुंगतोरणं देवगृहं । ततो रोगोपशमात्सुस्थीभूतशरीरेण प्रभुणा श्रीअभयदेवसूरिणा स्थापितस्तत्र श्रीपार्श्वनाथः । विदधे च प्रतिष्ठा प्रसिद्धं च महातीर्थमिति । सेयं नमस्कारत्रिंशिका किंचिद्वचाख्यायते ॥

Ends :

अथ विज्ञप्तिकासर्वस्वमाह ।

एय महारिय जत्त देव इहु न्हवणमहूसर्उ ।
जं अणलियगुणगहणु तुम्हं मुणिजणअणिसिद्धर्उ ॥
एम पसीय सुपासनाह थंभणयपुरट्ठिय ।
इय मुणिवरु सिरिअभयदेउ विन्नवइ आणिंदिय ॥ ३०

एषा मदीया यात्रा देव एष स्नानमहोत्सवो यदनलीकगुणग्रहणं स्तवनं कृतमिति शेषः । युष्माकं मुनिजनानिषिद्धं । अन्यस्य हि पाप्मिनो राजादेर्गुणग्रहणं साधूनां निषिद्धं । एवंसति प्रसीद [1]पार्श्वनाथ स्तंभनकपुरास्थित इत्येवं मुनिवरः श्रीअभयदेवसूरिर्नवांगीविवरणकरणानंदितभूरिसूरिः विज्ञपयति आनंदितत्रिलोकः लोकश्लाघितः ।

॥ ३० ॥ इति जयतिहुयणवृत्तिः समाप्ता ॥

---

[1] सुपार्श्वनाथ ?

3. **Meghadutakavya** by MERUTUṄGASŪRI [मेघदूतकाव्यं । मेरुतुंगसूरि].

Folios 1 to 9.

Begins :

ॐ नमः श्रीवीतरागाय ॥ अर्हं ॥

कश्चित्कांतामविषयसुखानीछुरत्यंतधीमा-
नेनोवृत्तिं त्रिभुवनगुरुः स्वैरमुज्झांचकार ।
दानं दत्वा सुरतरुरिवात्युच्चधामारुरुक्षुः
पुण्यं पृथ्वीधरवरमथो रैवतं स्वीचकार ॥ १ ॥...

॥ ५० ॥ इति श्रीविधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेशश्री-मेरुतुंगसूरिविरचिते श्रीमेघदूतकाव्ये प्रस्तावनापरिस्कृतपतिविरहविवशराजीमतीविहितदेवाधिदेवश्रीनमीश्वरबालकेलिवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥...

॥ ५० ॥ इति श्री०मेघदूतमहाकाव्ये पतिविरहविवशराजीमती विहितदेवाधिदेवश्रीनेमीश्वरवसंतकेलिवर्णनो नाम द्वितीयः स्वर्गः॥..

॥ ५६ ॥ इति श्री०श्रीनेमीश्वरविवाहमहोत्सवप्रत्यावृत्तिवर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ॥...

Ends :

सप्रीचीनां वचनरचनामेवमाकर्ण्य साधोः
पत्युर्ध्यानादवहितमतिस्तन्मयत्वं तथापत् ।
संख्याताहैरधिगति महानंदसर्वस्वसद्मा
तस्माद्भेजेनुपमति यथा शाश्वतीं सौख्यलक्ष्मीं ॥ ४२ ॥

इति श्रीविधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेश्वरश्रीमेरुतुंगसूरि-विरचिते श्रीमेघदूतकाव्ये पतिविरहविवशराजीमतीवितीर्यमाणोपलंभवर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः ॥

4. **Commentary** on MERUTUṄGA'S **Meghaduta**, by ŚÎLA-RATNASÛRI [मेघदूतकाव्यस्य टीका । शीलरत्नसूरिः].

Folios 2 to 46.

Ends:

समाधिरलंकारोतिशयोक्त्यनुप्राससंकराश्च ॥ इति चतुर्थसर्गटीका ॥ तथा च ।

सर्वव्याकरणप्रमाणपटवो न्यायस्फुरत्फाक्किका-
निष्णाता गुरवोभवन्न तु कृतिस्तेषां हि मिथ्या भवेत् ।
एष प्रत्यय एव मेस्ति सुचिरं तेषां पदाब्जद्वयी-
सेवातो बहुलप्रयोगरचनास्पष्टोपयोगस्पृशां ॥ १
अन्येषां मतिगूढतापहृतये व्याख्यामधीतां मुखा-
त्तेषामेव तथा विचार्य विबुधैः सार्वै प्रयत्नेन च ।
स्पष्टार्था लिखिता व्यधीयत परावर्त्तः प्रयोगेषु य-
त्क्वापि क्वापि तदस्तु मा गुरुवचश्चर्चाव्यलीकं मम ॥ २
व्याख्यालेखि मयामृषान्न खलु या शोध्यैव[1] सद्भुधै-
र्व्यर्थंग्यानि प्रकटीकृतान्यनुपदं गूढानि नो यान्यपि ।
नेयानि स्वयमेव तान्यनलसैः स्पष्टं परेषामपि
ज्ञाप्यानि प्रकटापकारकृतये प्राग्भावनावैर्भुवि ॥ ३
वर्षे चंद्रनिधानपूर्व१४९१कलिते श्रीविक्रमार्कात्तथा
चैत्रांतर्वदिपंचमीबुधदिने श्रेष्ठानुराधायुते ।
श्रीजैनोज्ज्वलमेघदूतसुवृहत्काव्यस्य पूर्णाभव-
द्टीका श्रीअणहिल्लपाटक इति ख्याते क्षितौ पत्तने ॥ ४
पूज्यश्रीगुरुमेरुतुंगगणभृद्भुर्यैर्व्रतं लंभितः
श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिसूरिगुरुभिस्तत्पट्टलब्धोदयैः ।

[1] मयकामृषान्न खलु या शोध्यैव सा सद्भुधैः ?

वात्सल्यात्परिपाठितश्च कृतवान् श्रीकाव्यटीकामिमा-
मार्चार्यः किल शीलरत्न उचितां स्वाल्पिष्टबुद्धेर्मितां ॥ ५
एतस्याः किल वृत्तेः श्रीमन्माणिक्यसुंदराचार्याः ।
विबुधाः शोधनमवहितमतयो बहुसमयतत्त्वज्ञाः ॥ ६

इत्याचार्यश्रीशीलरत्नसूरिविरचितायां श्रीजैनमेघदूतमहाकाव्यटीकायां चतुर्थः सर्गः समाप्तः ॥ तत्समाप्तौ समाप्ता चेयं टीका ॥

5. **Panchalingiprakarana** by JINEŚVARA, with a **Commentary** [पंचलिंगिप्रकरणं सटीकम् । मू० जिनेश्वरसूरिः].

Folios 1 to 40.

Commentary begins:

॥ श्रीवीतरागाय नमः ॥

सम्यक्त्वं नयसारनामविदितः श्रीग्रामचिंतामणी-
र्यः संप्राप्य सुरद्रुमाधिकसहः श्रीसर्वमुख्येंदिराः ।
पत्राभा उपभुज्य जैनकमलामासाद्य पुष्पोपमां
श्रीकैवल्यफलश्रियं निरुपमां भुंक्ते स वीरः श्रिये ॥ १

श्रीजिनेश्वरसूरीणां नत्वा पादसरोरुहं ।
पंचलिंगिप्रकरणविवृतिर्लिख्यते मया ॥ २ ॥

इह गूर्जरवसुंधराधिपश्रीदुर्ल्लभराजसभासभ्यसमाजमहावादिचैत्यवासिकल्पितजिनभवनवाससमासादितविसृत्वरकीर्त्तिकर्पूरपूरसुरभितत्रिभुवनभवनाभोगश्रीजिनेश्वरसूरिविरचितपंचलिंग्याख्यप्रकरणस्य यद्यपि प्रतिवादिदंतिकुंभस्थलकेशरिभिः श्रीजिनपतिसूरिभिर्नानाप्रमाणावतारबंधुरा विद्वज्जनमनोहरा वृत्तिर्निर्मिता तथापि संक्षिप्तरुचिसत्त्वानुग्रहाय तद्व्याख्यानुसारेण किंचिल्लिख्यते मया । तत्र निःश्रेयसकल्पविटपिबीजभूतस्य शक्रचक्रवर्त्तिकमलासंबंधावंध्यनिबंधनि-

बंधनस्य दुर्गतिद्वारनिरोधामोघपरिघायमाणस्य प्रशस्ततत्त्वार्थश्रद्धान-कृपात्मपरिणामविशेषस्य सम्यक्त्वस्य लिंगमभिधित्सुरुपलिंगे[1] मागश्-दिपंचकसमाहाररूपं पंचलिंग्याख्यप्रकरणमारभमाणः श्रीजिनेश्वर-सूरिः प्रत्यूहापोहाय प्रथमं भावमंगलरूपलिंगपंचकाभिधायिकां गा-थामाह ॥

Text begins:

उपसमसंवेगा चिय निव्वेउ तह य होइ अणुकंपा ।
अत्थिक्कं चिय पंचवि हवंति सम्मत्तलिंगाइं ॥ १

Text ends:

इय भावणासमेउ सम्मदिट्ठी न इत्थ संदेहो ।
इत्तु चिय लिंगमिणं अव्वहिचारी ससज्झेणं ॥ १०१

Commentary ends:

आस्तिक्यत्वात् । अभयकुमारमंत्रिवदिति गाथार्थः ॥ १०१

इति पंचलिंगं विवृतं तद्विवृतौ समाप्तं पंचलिंगिप्रकरणविवरणं ।

6. **Kumarasambhavakavya**, by JAYAŚEKHARASŪRI [कुमा-रसंभवः । जयशेखरसूरि·].

Folios 1 to 19.

Begins:

॥ ६० ॥

अस्त्युत्तरस्यां दिशि कोशलेति
पुरी परीता परमर्द्धिलोकैः ।
निवेशयामास पुरः प्रियायाः
स्वस्या वयस्यामिव यां धनेशः ॥ १ ॥...

---

[1] उपलिंगेनोपशमादि ?

॥ ७७ ॥ इति श्रीजयशेखरसूरिविरचिते श्रीजैनकुमारसंभवमहाकाव्ये कोशलाश्रीऋषभदेवबालकेलियौवनवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥...

॥ ७३ ॥ इति० सौधर्मेंद्रागमनप्रभुस्तवनवर्णनो नाम द्वितीयः सर्गः ॥...

॥ ८१ ॥ इति० शक्रविज्ञप्तिविवाहमंडपरचनकन्यालंकारलक्षणस्तृतीयः सर्गः ॥...

॥८०॥ इति० भगवद्विवाहमहोत्सववर्णनो नाम चतुर्थः सर्गः॥...

॥८७॥ इति० सुमंगलासुनंदापरिणायनलक्षणः पंचमः सर्गः॥...

॥ ७४ ॥ इति० निशानिशाकरोदयऋतुवर्णनसुमंगलागर्भसंभवो नाम षष्ठः सर्गः ॥ ...

॥ ७७ ॥ इति० सुमंगलास्वप्नदर्शनो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ...

॥ ६८ ॥ इति० चतुर्दशमहास्वप्नावधारणावर्णनो नाम अष्टमः सर्गः ॥ ...

॥ ८० ॥ इति० महास्वप्नव्यावर्णनो नाम नवमः सर्गः ॥ ...

॥ ८६ ॥ इत्याचार्यश्री० सुमंगलास्वप्नाभ्युपगमनस्वप्नप्रतिजारणलक्षणो दशमः सर्गः ॥ ...

Ends:

॥ ७० ॥ इति० सूर्योदयशक्रसमागमवर्णनो नाम एकादशः सर्गः ॥ ग्रंथाग्रं ११२ समस्त १२२५ ॥

सूरिश्रीजयकेसरः कविघटाकोटीरहीरच्छवि-
र्द्धम्मिल्लादिमहाकवित्वकलनाकल्लोलिनीनीरधिः ।

वाणीदत्तवराश्चिरं विजयते तेन स्वयं निर्मिते
सर्गो जैनकुमारसंभवमहाकाव्ये ऽमेकादशः ॥

7. Rishibhashitani [ऋषिभाषितानि].

Folios 1 to 16.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धं ॥

सोयव्व वदती सोयव्वमेव ए दवति ।
जेण समयं जीवे सव्वदुरकाण मुच्चति ॥ १ ॥
तम्हा सोयव्वातो परं णत्थि सोयंती ।
देवनारदेण अरहता इसिणो पुइयं ॥ २ ॥ ...
॥ १२ ॥ नारदज्झयणं सम्मत्तं ॥

Ends:

एवं सिद्धे बुद्धे विरते विपावे दंते दविए अलंताती ।
णो पुणरवि रज्जत्थं हव्वमागच्छंति त्ति बेमि ॥ ४५ ॥
इसिभासियाइं सम्मत्ताइं ॥ ग्रं. ८१५ ॥

8. Jambudvipasamgrahini by HARIBHADRASÛRI with Commentary by PRABHÂNANDASÛRI [जम्बूद्वीपसंग्रहिणी सटीका । मू० हरिभद्र सूरिः । टी० प्रभानन्दसूरिः].

Folios 1 to 17.

Begins:

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

नत्वा वीरजिनं संदर्शितविश्वविश्ववस्तुचयं ।
श्रीक्षेत्रसंग्रहण्या वृत्तिं कुर्वे यथाशक्ति ॥ १ ॥

दत्तैकांतवादिसंदोहविशारदानां गिरा स्वर्गापगानादानुवादानां श्रीहरिभद्रसूरिपादानां कृतेर्व्याचिख्यासायां मादृशस्याल्पमेधसः कोवकाशस्तथाप्यर्थनिपुणप्रकरणरागाच्च शक्तिमजानानोप्युपचक्रमे ।

इह तावत्सूत्रकारः प्रथमं चतुरतिशयस्वरूपभगवन्नमस्कारमंगलाद्य-
भिधायिकां शिष्टोपदिष्टमार्गानुसरणार्थमाद्यगाथामाह ॥ नमिय जिणं
सव्वन्नुं ...

आह चोमास्वातिवाचकः । नद्यौ विजयच्छेदिन्यो रोहितादिवत् ।...

Text ends:

खंडाई गाहाए दसहि दारेहिं जेंबुदीवस्स ।
संघयणी संमत्ता रइया हरिभद्दसूरीहिं ॥ २८ ॥

Commentary ends:

कैः कृतेयमित्याह । श्रीहरिभद्रसूरिभी राचितास्तत्र तया निब-
द्धेति भद्रं ॥

नित्यं श्रीहरिभद्रसूरिगुरवो जीयासुरत्यद्भुत-
ज्ञानश्रीसमलंकृताः सुविशदाचारप्रभाभासुराः ।
येषां वासस्नपया[1] प्रसन्नतरया शीलांबुसंपूर्णया
भव्यस्येह न कस्य कस्य विदधे चेतोमलक्षालनं ॥ १

9. Rayamallabhyudayamahakavya by PADMASUNDARA [रायमल्लाभ्युदयमहाकाव्यम् । पद्मसुंदरः].

Folios 1 to 105 Dated Samvat 1625.

Begins:

॥ ॐ नमः सिद्धेभ्यः ॥

स श्रीमान्नाभिसूनुर्विलसदविकलब्रह्मविद्याविभूति-
प्रश्लेषानंदसांद्रद्रवमधुरसुधासिंधुमग्नानुभूतिः ।
यस्यांतर्वैरिवारेंधनदहनशिखाधूमभूमभ्रमाभा
भ्राजंते मूर्द्धि नीलच्छविजटिलजटाः पातु वः श्रीजिनेंद्रः॥१...

उमाग्रोतकवंशजः शुचिमतिस्तत्त्वार्थविद्यापटु-
र्यस्याभिज्ञमतल्लिकाभिरनिशं गोष्ठी स्फुटं रोचते ।
मान्यो राजसभासु सज्जनसभाशृंगारहारो भुवि
श्रीजैनेंद्रपदद्वयार्च्चनरतः श्रीरायमल्लोभवत् ॥ ७

तेनाभ्यर्थनयार्थितः सविनयं तेजःपुरस्थः — —
—[1] न्यः संसदि पद्मसुंदरकविः षट्तर्कसंक्रांतधीः ।
श्रीनाभेयजिनादिवीरचरमश्रीतीर्थकृत्संकथा-
गर्भं चा — — — तां[2] मृदु महाकाव्यं मम प्रीतये ॥ ८

यः पूर्वं श्रुतपंचमीफलकथागर्भं भविष्याव्हयं
काव्यं कारितवान् — — ज्ञपदथो[3] नत्वा पुनः सत्कविं ।
नाभेयादिसमस्ततीर्थपमहाकल्याणवृत्तांकितं
सत्काव्यं क्रियतां सतां श्रुतिमनःप्रल्हादनश्रेयसे ॥ ९

चतुर्विंशतितीर्थेशकल्याणचरिताद्भुतं ।
प्रारभ्यते महाकाव्यं महापुरुषसंश्रितं ॥ १०

---

[1] पुरस्थः सदा मान्यः or पुरस्थः सतां मान्यः ? [2] चारु विधीयतां ?
[3] कारितवान्व्यजिज्ञपदथो ?

महाकवीनामालंब्य मतमागमसम्मतं ।
संक्षेपरुचिभव्यांगिप्रीत्यै तदभिदध्महे ।। ११

Ends :

श्रीवीरनिर्वाणदिने भविता केवलं मम ।
विहृत्याहं कियत्कालं प्रांते तु विपुले गिरौ ।। ८२
प्राप्स्यामि निर्वृतिं तस्मिन्दिवसेथ गणेश्वरः ।
श्रीसुधर्माभिधो लब्धा केवलज्ञानमुज्ज्वलं ।। ८३
तन्निर्वाणदिने जंबूनामा भाव्यंतकेवली ।
ततो नंदी नंदिमित्रस्तृतीयोप्यपराजितः ।। ८४
गोवर्द्धनो भद्रबाहुः पंचैते श्रुतपारगाः ।
क्रमेणैव भविष्यंति विशाखार्यस्ततः परं ।। ८५
प्रोष्टिलः क्षत्रियांकश्च जयनामा नगाह्वयः ।
सिद्धार्थो धृतिषेणश्च विजयो बुद्धिलस्तथा ।। ८६
गंगदेवो धर्मसेनो द्वादशांगस्य पारगाः ।
दशपूर्वार्थगास्सर्वे तथा नक्षत्रनामकः ।। ८७
जयपालश्च पांडुश्च ध्रुवसेनोनुकंपकः ।
एकादशांगवेत्तार एतेभूवन्मुनीश्वराः ।। ८८
सुभद्रोथ यशोभद्रो यशोबाहुस्तृतीयकः ।
लोहार्योपि चतुर्थः स्यादाचारांगविदोप्यमी ।। ८९
जिनसेनादयः पश्चाद्वर्त्तयिष्यंत्यणुश्रुतं ।
पुरूरवाः सुरश्चापि मरीचिर्ब्रह्मकल्पजः ।। ९०
जटिलब्राह्मणो देवः पुत्रमित्रद्विजस्ततः ।
देवश्चाग्निद्विजो देवश्चाग्निमित्राह्वयो द्विजः ।। ९१

माहेंद्रोभूत्ततो देवो भारद्वाजो द्विजस्ततः ।
माहेंद्रदेवो मनुजो नरकेषु त्रसेषु च ॥ ९२

स स्थावरेष्वसंख्यातकालं भ्रांत्वा स्वकर्मतः ।
स्थावराख्यो द्विजस्तुर्ये कल्पे देवस्ततोभवत् ॥ ९३

विश्वनंदी महाशुक्रेदेवश्च्युत्वाथ केशवः ।
त्रिपृष्ठाह्वः सप्तमेथ निरये स मृगाधिपः ॥ ९४

प्रथमे नरके तस्मात्केसरी धर्ममर्मवित् ।
आद्ये कल्पे सिंहकेतुः सुरोथ कनकोज्ज्वलः ॥ ९५

खेचरेशः सुरः स्वर्गे सप्तमे हरिषेणराट् ।
महाशुक्रसुरो राजा प्रियमित्रस्ततः सुरः ॥ ९६

सहस्राराभिधे कल्पे राजा नंदाभिधस्ततः ।
अच्युतेंद्रस्ततश्च्युत्वा वर्द्धमानो जिनेश्वरः ॥ ९७

श्रीमद्गौतमवक्त्रतः श्रुतसुधां पीत्वा नृपः श्रेणिकः
प्रापानंदममंदमुज्ज्वलमनाः श्रुत्वाथ नत्वा जिनं ।
प्रह्वीभूय स गौतमं मगधराट् श्रीश्रेणिकः शुद्धधीः
स्वामुत्तंभितकेतनामथ पुरीं धर्मैकतानोविशत् ॥ ९८

यः स्याद्वादसुधासमुद्रलहरीमग्नं निरूप्याखिलं
विश्वं विश्वपदार्थसार्थकलितं प्राबोधयत्सज्जनान् ।
तन्नीराजनवर्द्धमान - निभो द्राग्मुक्तिपूर्यायिनां
भूयान्मंगलकारणं स भविनां श्रीवर्द्धमानः प्रभुः ॥ ९९

आनंदोदयपर्वतैकतरणेरानंदमेरोर्गुरोः
शिष्यः पंडितमौलिमंडनमणिः श्रीपद्ममेरुर्गुरुः ।

तच्छिष्योत्तमपद्मसुंदरकविः श्रीरायमल्लोदयं
काव्यं नव्यमिदं चकार सकलार्हद्वृत्तभव्यांकितं ॥ १००

जनपदेषु महान्कुरुजंगलः
सुकृतिभिः कृतिभिः कृतमंगलः ।
उडुगणेषु निशाकरमंडलः
किमु विभाति विभाकरतुंदिलः ॥ १

यत्रासिधारासत्तीर्थे स्नात्रातं कुरुपांडवैः ।
वसुंधरावधूद्वाहकृते कृतपरिश्रमैः ॥ २

यत्र गंगासरित्पूरधारा हारायते भृशं ।
विलसद्भूमिभामिन्याः शंखकुंदेंदुसुंदरा ॥ ३

तत्र स्नात्रामपुरवद्धस्तिनामपुरं परं ।
तच्छाखानगरं रम्यं चरस्थावरसंज्ञकं ॥ ४

यच्च नानाद्रुमारामपरिमंडितमंडलं ।
विभ्राजते नु वसुधावनिताकर्णकुंडलं ॥ ५

यत्र रूपाः स्फुरद्रूपवीहपरिमंडलैः ।
पुष्करिण्यः पुष्करौघैः सारसैः परिशीलिताः ॥ ६

यत्र सौधाः सुधाशुभ्राश्चंद्रिकाधौतभूतलाः ।
जनताजनितानंदाः संति संतापहारिणः ॥ ७

नंद्यावर्त्तादयो यत्र नागराणां बभुर्गृहाः ।
स्फुटस्फुटिकपाषाणघटितामलविग्रहाः ॥ ८

यत्सौधशिखरस्थानां मुग्धानां मुखमंडलैः ।
लक्ष्यते पौरवृंदेन शतचंद्रायितं नभः ॥ ९

सुभावकाणां यत्र श्रीर्व्ययिता जिनसद्मसु ।
प्रोत्तुंगशिखरव्याजादुच्चैः पदमिवादिशत् ॥ १०

तत्राग्रोतकवंशे गोइलगोत्रे बभूव नरसिंहः ।
सिंहः सत्पुरुषाणां पौरुषवृत्त्या विभाति स्म ॥ ११

तत्पत्नी मदनाही शीलवती धर्मकर्मसु नितांतं ।
कुशलाथ रत्नगर्भा सुतरत्नद्वयमसौ सुषुवे ॥ १२

नानूचसहणपालस्तत्तनयौ विनयनयकलाकुशलौ ।
आस्तां निरस्तकलुषौ जिनधर्मपरायणौ नित्यं ॥ १३

नानूसाधोश्च सुधासुधांशुशुद्धांशुविशदगुणकीर्त्तेः ।
उंढरहीपत्न्यासीन्निजशीलपवित्रितचरित्रा ॥ १३

रोहणभूरिव रत्नं नररत्नं रायमल्लतनयं सा ।
प्रासूत रत्नगर्भा जननी जननयनकुमुदेंदुं ॥ १४

यस्तु जिनचरणपूजापुरंदरः सुंदरः सदा स्वगुणैः ।
दाता ज्ञाता निपुणो जिनधर्मधुरंधरः सततं ॥ १५

एकोनपंचवर्गप्रमितजिनानां चरित्रसंदृब्धं ।
यो रायमल्लपूर्वाभ्युदयं काव्यं च कारितवान् ॥ १६

यस्य धनं धनबीजं सुदेवगुर्वागमादिसत्क्षेत्रे ।
उप्तं श्रद्धांभोभिः सिक्तं स्वर्गादिफलदायि ॥ १७

यस्य भवानीदासः सहोदरः पुण्यवानपि कनीयान् ।
नृपसदसि लब्धमानः सौभाग्यसुभाग्यभोगनिधिः ॥ १८

स च रायमल्लसाधुः सद्धर्मसुधाब्धिवर्द्धननवेंदुः ।
जैनक्रियासु कुशलः कुशलैकशिरोमणिर्जीयात् ॥ १९

तच्छिष्योत्तमपद्मसुंदरकविः श्रीरायमल्लोदयं
काव्यं नव्यमिदं चकार सकलार्हद्वृत्तभव्यांकितं ॥ १००

जनपदेषु महान्कुरुजंगलः
सुकृतिभिः कृतिभिः कृतमंगलः ।
उडुगणेषु निशाकरमंडलः
किमु विभाति विभाकरतुंदिलः ॥ १

यत्रासिधारासत्तीर्थे स्नात्वा कुरुपांडवैः ।
वसुंधरावधूद्वाहकृते कृतपरिश्रमैः ॥ २

यत्र गंगासरित्पूरधारा हारायते भृशं ।
विलसद्भूमिभामिन्याः शंखकुंदेंदुसुंदरा ॥ ३

तत्र स्नात्रामपुरवद्धस्तिनामपुरं परं ।
तच्छाखानगरं रम्यं चरस्थावरसंज्ञकं ॥ ४

यच्च नानाद्रुमारामपरिमंडितमंडलं ।
विभ्राजते नु वसुधावनिताकर्णकुंडलं ॥ ५

यत्र रूपाः स्फुरद्रूपवीहपरिमंडलैः ।
पुष्करिण्यः पुष्करौघैः सारसैः परिशीलिताः ॥ ६

यत्र सौधाः सुधाशुभ्राश्चंद्रिकाधौतभूतलाः ।
जनताजनितानंदाः संति संतापहारिणः ॥ ७

नंद्यावर्त्तादयो यत्र नागराणां बभुर्गृहाः ।
स्फुटस्फुटिकपाषाणघटितामलविग्रहाः ॥ ८

यत्सौधशिखरस्थानां मुग्धानां मुखमंडलैः ।
लक्ष्यते पौरवृंदेन शतचंद्रायितं नभः ॥ ९

सुभावकाणां यत्र श्रीर्व्ययिता जिनसद्मसु ।
प्रोत्तुंगशिखरव्याजादुच्चैः पदमिवादिशत् ॥ १०

तत्राग्रोतकवंशे गोइलगोत्रे बभूव नरसिंहः ।
सिंहः सत्पुरुषाणां पौरुषवृत्त्या विभाति स्म ॥ ११

तत्पत्नी मदनाही शीलवती धर्मकर्मसु नितांतं ।
कुशलाथ रत्नगर्भा सुतरत्नद्वयमसौ सुषुवे ॥ १२

नानूचसहणपालस्तत्तनयौ विनयनयकलाकुशलौ ।
आस्तां निरस्तकलुषौ जिनधर्मपरायणौ नित्यं ॥ १३

नानूसाधोश्च सुधासुधांशुशुद्धांशुविशदगुणकीर्त्तेः ।
ऊढरहीपव्यासीन्निजशीलपवित्रितचरित्रा ॥ १३

रोहणभूरिव रत्नं नररत्नं रायमल्लतनयं सा ।
प्रासूत रत्नगर्भा जननी जननयनकुमुदेंदुं ॥ १४

यस्तु जिनचरणपूजापुरंदरः सुंदरः सदा स्वगुणैः ।
दाता ज्ञाता निपुणो जिनधर्मधुरंधरः सततं ॥ १५

एकोनपंचवर्गप्रमितजिनानां चरित्रसंदृब्धं ।
यो रायमल्लपूर्वाभ्युदयं काव्यं च कारितवान् ॥ १६

यस्य धनं धनबीजं सुदेवगुर्वागमादिसत्क्षेत्रे ।
उप्तं श्रद्धांभोभिः सिक्तं स्वर्गादिफलदायि ॥ १७

यस्य भवानीदासः सहोदरः पुण्यवानपि कनीयान् ।
नृपसदसि लब्धमानः सौभाग्यसुभाग्यभोगनिधिः ॥ १८

स च रायमल्लसाधुः सद्धर्मसुधाब्धिवर्द्धननवेंदुः ।
जैनक्रियासु कुशलः कुशलैकशिरोमणिर्जीयात् ॥ १९

तच्छिष्योत्तमपद्मसुंदरकविः श्रीरायमल्लोदयं
काव्यं नव्यमिदं चकार सकलार्हद्वृत्तभव्यांकितं ॥ १००

जनपदेषु महान्कुरुजंगलः
सुकृतिभिः कृतिभिः कृतमंगलः ।
उडुगणेषु निशाकरमंडलः
किमु विभाति विभाकरतुंदिलः ॥ १

यत्रासिधारासत्तीर्थे सुस्नातं कुरुपांडवैः ।
वसुंधरावधूद्वाहकृते कृतपरिश्रमैः ॥ २

यत्र गंगासरित्पूरधारा हारायते भृशं ।
विलसद्भूमिभामिन्याः शंखकुंदेंदुसुंदरा ॥ ३

तत्र सुत्रामपुरवद्धस्तिनामपुरं परं ।
तच्छाखानगरं रम्यं चरस्थावरसंज्ञकं ॥ ४

यच्च नानाद्रुमारामपरिमंडितमंडलं ।
विभ्राजते नु वसुधावनिताकर्णकुंडलं ॥ ५

यत्र रूपाः स्फुरद्रूपवीहपरिमंडलैः ।
पुष्करिण्यः पुष्करौघैः सारसैः परिशीलिताः ॥ ६

यत्र सौधाः सुधाशुभ्राश्चंद्रिकाधौतभूतलाः ।
जनताजनितानंदाः संति संतापहारिणः ॥ ७

नंद्यावर्त्तादयो यत्र नागराणां बभुर्गृहाः ।
स्फुटस्फुटिकपाषाणघटितामलविग्रहाः ॥ ८

यत्सौधशिखरस्थानां मुग्धानां मुखमंडलैः ।
लक्ष्यते पौरवृंदेन शतचंद्रायितं नभः ॥ ९

सुश्रावकाणां यत्र श्रीर्व्ययिता जिनसद्मसु ।
प्रोत्तुंगशिखरव्याजादुच्चैः पदमिवादिशत् ॥ १०

तत्राग्रोतकवंशे गोइलगोत्रे बभूव नरसिंहः ।
सिंहः सत्पुरुषाणां पौरुषवृत्त्या विभाति स्म ॥ ११

तत्पत्नी मदनाही शीलवती धर्मकर्मसु नितांतं ।
कुशलाथ रत्नगर्भा सुतरत्नद्वयमसौ सुषुवे ॥ १२

नानूचसहणपालस्तत्तनयौ विनयनयकलाकुशलौ ।
आस्तां निरस्तकलुषौ जिनधर्मपरायणौ नित्यं ॥ १३

नानूसाधोश्च सुधासुधांशुशुद्धांशुविशदगुणकीर्त्तेः ।
ऊढरहीपत्न्यासीन्निजशीलपवित्रितचरित्रा ॥ १३

रोहणभूरिव रत्नं नररत्नं रायमल्लतनयं सा ।
प्रासूत रत्नगर्भा जननी जननयनकुमुदेंदुं ॥ १४

यस्तु जिनचरणपूजापुरंदरः सुंदरः सदा स्वगुणैः ।
दाता ज्ञाता निपुणो जिनधर्मधुरंधरः सततं ॥ १५

एकोनपंचवर्गप्रमितजिनानां चरित्रसंदृब्धं ।
यो रायमल्लपूर्वाभ्युदयं काव्यं च कारितवान् ॥ १६

यस्य धनं धनबीजं सुदेवगुर्वागमादिसत्क्षेत्रे ।
उप्तं श्रद्धांभोभिः सिक्तं स्वर्गादिफलदायि ॥ १७

यस्य भवानीदासः सहोदरः पुण्यवानपि कनीयान् ।
नृपसदसि लब्धमानः सौभाग्यसुभाग्यभोगनिधिः ॥ १८

स च रायमल्लसाधुः सद्धर्मसुधाब्धिवर्द्धननवेंदुः ।
जैनक्रियासु कुशलः कुशलैकशिरोमणिर्जीयात् ॥ १९

ऊधाहीति प्रथमा तद्भार्या दानशीलसंपन्ना ।
धुरि सौभाग्यवतीनां पतिव्रतासीत्कुलगरिष्ठा ॥ २०

तत्पुत्रोमीद्रो दक्षो नयविनयशीलसंपन्नः ।
सद्धर्मकर्मनिरतो जयतादाचंद्रतारार्कं ॥ २१

अथ रायमल्लसाधोर्मीनाहीति द्वितीयभार्यासीत् ।
तत्कुक्षिशुक्तिगर्भे बभुः सुताः शुक्तिजाकृतयः ॥ २२

आद्यस्तूदयसिंहोनुजस्तथा शालिवाहनाभिख्यः ।
अपरोप्यनंतदासो नंदंतु चिरं त्रयस्तनयाः ॥ २३

वर्षे विक्रमराज्यतः शरकलाभृत्तर्कभूसंमिते
ज्येष्ठे मासि सिते च पंचमदिनेर्हद्दत्तसंदर्भितं ।
काव्यं कारितवानपूर्वरसवद्यो रायमल्लोदयं
जीयादारविचंद्रतारकमयं श्रीरायमल्लाह्वयः ॥ २४

इति श्रीपरमाप्तपरमपुरुषचतुर्विंशतितीर्थकरगुणानुवादचरिते पं० श्रीपद्ममेरुविनेय पं० पद्मसुंदरविरचिते वर्द्धमानजिनचरितमंगलकीर्त्तनं नाम पंचविंशः सर्गः ॥ २५

असुरसुरनरेंद्रव्यूहकोटीरकोटी-
मणिगणकिरणांभोधौतपादारविंदः ।
चरमजिनपतिस्ते वर्द्धमानः समिद्धां
प्रदिशतु शिवलक्ष्मीं राजमल्लाह्वयाय ॥ १ ।

आशीर्वादः ।

10. **Kanadarahasya** by PADMANÂBHA [कणादरहस्यम्। पद्मनाभ.].

Folios 1 to 22.

Begins:

॥ श्रीसर्वज्ञाय नमः ॥

जयति पुरनिहंतुः क्षोभपंचेषुबाणो-
जनि रचति पुमर्थानेककल्पद्रुमाणां ।
युगपदसुरजानां तद्वृहां त्रासहास्यौ
निरवधिगुणसीमा कोपि भीमा कटाक्षः ॥ १

स्तंबेरमाग्रणीयं भ्रमरकुलं दानपानरमणीयं ।
प्रद्योतमानगंडस्थलमंडलमंडनं जयति ॥ २
आरचय्य प्रयत्नाद्यैरिहैकाशीतिकारिकाः ।
आचार्यपद्मनाभेन व्याख्या संप्रति तन्यते ॥ ३

विघ्नध्वंसकामनया कृतं मंगलं शिष्यशिक्षायै निबध्नाति । कालिं-दीत्यादिना ॥

Ends:

अंतेपि मंगलं शिष्टाचारप्राप्तमिति तनोति । अक्षय्यघटेत्यादिना । अतिरिक्तं तु ग्रंथविस्तरभयान्न लिखितमित्युपरम्यते ॥

न प्रार्थयामि भवतो दुर्वृत्ताः प्रार्थये साधून् ।
अंगीकृतमपि येषां शेषादिभिरप्यहो दूभूष्य [sic] ॥
यद्यदत्र विनिक्षिप्तं नव्यं सिद्धांतवर्त्तिना ।
पद्मनाभेन तैः प्रीतः प्रगल्भोस्तु गुरोर्गुरुः ॥

इति श्रीसन्मिश्रश्रीजगद्गुरुबलभद्रात्मजविश्वनाथानुजविजयश्री-गर्भसंभवसकलशास्त्रारविंदप्रद्योनभट्टाचार्यमिश्रश्रीमत्पद्मनाभकृतौ स्व-कृतराद्धांतमुक्ताहारव्याख्याने कणादरहस्यं समाप्तमिति ॥

11. Pravachanasaroddharavishamapadavyakhya by UDAYAPRABHASÛRI [प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदव्याख्या । उदयप्रभसूरिः].

Folios 1 to 34. Dated Saṃvat 1526 = A.D. 1470.

Begins:

|| □ ||

प्रवचनसारोद्धारे विषमपदार्थावबोधमाधत्ते ।

श्रीउदयप्रभसूरिः श्रीपार्श्वाधीशमानम्य || १

सूत्रेणैव गतार्थे व्याख्या पुनरुक्तदोषपोषाय ।

हीनांग इत्यवज्ञा विज्ञैस्तेनात्र नो कार्या || २

यथा ।

सूत्रेणैष सुसूत्रः कार्यो हार इव योजितविमुक्तः ।

यस्माद्विषमपदार्थासंबंधिर्दुरधिगम्याः[1] || ३

तस्मात् ।

सारस्वतामृतनिषेकविबोधितेषु
प्रेक्षावतामिह मनःकमलाकरेषु ।
क्षीरोदकोद्धरणशास्त्रमराल एष
क्रीडाः प्रमोदमुदिताः सततं तनोतु || ४

नमिऊणमिति वक्ष्ये ।

Ends:

चउरंसेन परिमंडल इत्यादि || ८

समाप्तोयं प्रवचनसारोद्धारस्य विषमपदार्थावबोध इति ||

सपादलक्षक्षोणीशसमक्षं जितवादिनां ।
श्रीधर्मघोषसूरीणां पट्टालंकारकारकः || १
त्रिवर्गपरिहारेण गद्यगोदावरीसृजः ।
बभूवुर्भूरिसौभाग्याः श्रीयशोभद्रसूरयः || २

[1] °विषमपदार्थावबोधबंधा दु°?

स्वपरसमयज्ञानप्र[1]तीतप्रकृष्टजगज्जना-
श्रुतुरवचनामो[2]दापृष्टामरेशगुरुप्रभाः ।
अभिनृपसभं गंगागौरीप्रनर्त्तितकीर्त्तय-
स्तदनु महसः पात्रं जाता रविप्रभसूरयः ॥ ३
एवं प्रवचनसारे तच्छिष्यलवश्चकार टिप्पनकं ।
श्रीउदयप्रभसूरिर्विषमपदार्थावबोधाख्यं ॥ ४
इह संति तेपि सिद्धांतसिंधुपारीणबुद्धयः सुधियः ।
हृद्यात्मभवां[3] येषां कौस्तुभरत्नायते विश्वं ॥ ५
प्रवचनसारोद्धारश्रियः समस्तांगसंगसुभगानां ।
स्यात्तद्विचारचर्चा तेषामेषा प्रमोदाय ॥ ६
प्रवचनसारं सारं विषमपदार्थावबोधसंतप्तः ।
सत्यं उदयात्सवितुं[4] विश्वं विश्वमपि सजीवमाभाति ॥ ७
सर्वप्रकारसाहाय्यकारिणः क्षांतिशालिनः ।
जयप्रभस्य कृतिनः प्रयत्नादेष निर्मितः ॥ ८
अवधानवंध्यबुद्धिर्यदत्र न समंजसं ।
उक्तवानहमुत्सूत्रं तत्र मिथ्या कृतं मम ॥ ९
यद्वा यदत्र किंचित्तनुमतिभिर्दुष्टमुदितमस्माभिः ।
प्रीतास्तद्धीमंतः संतः कुर्वंतु निर्दोषं ॥ १० ग्रंथाग्रं ३३०३
मुनिचंद्रसूरिपंडितगुणचंद्राभ्यां भरादिहोपकृतं ।
प्रथमोत्सहनवाचनलेखनकर्मप्रकर्षेण ॥ ११
आकाशकमलं यावन्मेरुनालं हरिद्दलं ।
भानुर्विकाशयत्येष तावन्नंद्यादसौ भुवि ॥ १२
इति सिद्धांतावचूरिः ॥ संवत् १५२६ वर्षे ० लिखितावचूर्णिः ॥

---

[1] ० ज्ञानातीत०? [2] ० वचनामोदस्पृष्टामरेश०? [3] हृद्यात्मभुवां? [4] सवितुर्विश्वमपि?

12. **Parsvanathashtaka** by INDRANANDI with the **Commentary** of ŚRUTAKĪRTI [पार्श्वनाथाष्टकं सटीकम्। मू० इन्द्रनन्दिः। टी० श्रुतकीर्तिः].

Folios 1 to 20.

Begins:

॥ नमः श्रीपार्श्वनाथाय ॥

श्रीपार्श्वनाथमानम्य धरणेंद्रनमस्कृतं ।

पार्श्वाष्टकसंबद्धां सद्वृत्तिं विदधाम्यहं ॥ १

श्रीमदिंद्रनंद्याचार्यो मंत्रस्तुतिरूपेण श्रीपार्श्वनाथभट्टारकं स्तोतुकाम आह ॥

श्रीमन्नागेंद्ररुंडस्फुरितफणमणिद्योतिताशामुखश्रीः...

शाकिन्यः श्रींद्रनंदिप्रथितगतिरसौ पातु मां पार्श्वनाथः ॥ ८ ॥

Ends:

लब्धार्थलाभाः श्रुतकीर्त्तयस्ते

यद्वृत्तिरत्नाकरतो भवंतु ॥ १

पांडितश्रीश्रुतविरचितश्रीपार्श्वनाथाष्टकसद्वृत्तिः समाप्ता ॥

13 **Laghustava** with the **Commentary** by RAJAMUKUṬA [लघुस्तवः सटीकः। टी० राजमुकुटः].

Commentary begins:

॥ ॐ नमः श्रीत्रिपुरायै ॥

केवलाक्षरशुद्ध्यर्थमर्थमात्रप्रतीतये ।

लघुस्तवे मया वृत्तिरुद्धृता ज्ञानतो ननु ॥ १

अत्रायं श्लोकः ।

Text begins:

ऐंद्रस्येव शरासनस्य दधती मध्ये ललाटं प्रभां...

Text ends:

त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवं ॥ २१ ॥

Commentary ends:

अपिशब्दो विस्मयार्थे ॥ इति महाकविराजमुकुटमणिना विरचितभारतीस्तोत्रस्य स्वनाम्ना चिह्नितस्य लघुस्तवाभिधेयस्य भाष्यं परिसमाप्तमिति ॥

14. Prakritalakshana by CHANDA [प्राकृतलक्षणम् । चण्डः].

Folios 1 to 7.

Begins:

॥ ऐं नमः ॥ स्वस्ति श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ अर्हं ॥

प्रणम्य शिरसा वीरं स्वल्पैर्व्यापिभिरक्षरैः ।
लक्षणं प्राकृतं वक्ष्ये किंचिद्बुद्धमनादहं ॥ १

क्वचिल्लोपः क्वचित्संधिः क्वचिद्वर्णविपर्ययः ।
आगमोत्यादिमध्येषु लक्ष्यःस्यात्सुभाषितात् ॥ २

सिद्धं प्राकृतं त्रेधा ।

Ends:

हंसे पथुत्ते ॥ ४० ॥

इति श्रीचंडकृते प्राकृतलक्षणे व्यंजनविधानं तृतीयं समाप्तं ॥ समाप्ता चैषा प्राकृतसारोद्धारवृत्तिः ॥

15. Pramanamanjari by SARVADEVASŪRI with an **Avachuri** [प्रमाणमञ्जरी सावचूरिः । सर्वदेवसूरिः].

Folios 1 to 6.

Begins:

॥ अर्हं नमः ॥

कासारतीरसरसीरुहमाददानः
शुभ्रं भ्रमद्भ्रमरमध्यमिवेंदुबिंबं ।
ह्रैमातुरश्चिरतरं भवतः स पाया-
त्संजातनिर्मलजलप्रतिबद्धनर्मा ॥ १

अभिवंद्य विधोरर्द्धधारिणं च कणव्रतम् ।
प्रमाणमंजरी शर्वदेवेन क्रियते मया ॥ २ ...
नाकाशे व्यभिचारः तस्यापि साधनात् ॥ इति ।

इति तार्किकसर्वदेवसूरिणा प्रणीतायां प्रमाणमंजर्यामभावपदार्थः सप्तमः ॥

Ends:

आकाशस्य सपक्षत्वान्न व्यभिचार इत्यर्थः ॥
प्रमाणमंजर्यामभावपदार्थावचूरिः सारप्रदर्शिनी ॥

16. **Mahapurushacharita** by MERUTUṄGÂCHÂRYA [महापुरुषचरितम् । मेरुतुंगाचार्यः].

Folios 1 to 9. Incomplete.

॥ ॐ नमः परमात्मने ॥

जयति स परमात्मा केवलज्ञानमूर्त्ति-
र्दलितनिखिलकर्मा शास्वतानंदमग्नः ।
हृदयकमलमंतर्यः सदालोक्यमानः
प्रवितरति मुमुक्षोर्मोक्षलक्ष्मीं प्रसन्नः ॥ १
श्रीऋषभनेमिशांतिश्रीमत्पार्श्वजिनवर्द्धमानानां ।
भवसहितान्यपि रचयिष्यंतेत्र चरितानि ॥ २
शेषमहापुरुषाणामास्मिन्सूत्रे तु संगृहीतानां ।
तद्गुणमात्रग्रहणाद्रचयिष्यंतेत्र चरित्राणि ॥ ३
श्रुतिमार्गाध्वगः प्राय उपदेशो गतागतैः ।
यदि विश्राम्यति श्रावकस्यापि कृतिनो हृदि ॥ ४

तथाहि ।

ग्रंथप्रारंभे इष्टदेवताप्रणिधानप्रधाना प्रेक्षावतां प्रवृत्तिरित्यौचित्यानस्तत्र[1] प्रथमनमस्कारो यथा ।

[1] औचित्यापादनस्तत्र ?

प्रणिधाय परंज्योतिर्नत्वा चंद्रप्रभुं गुरुं ।
उपदेशशतीं कुर्वे सूक्तमुक्ताकलस्रजं ॥ १...

इति श्रीमन्मेरुतुंगाचार्यविरचिते महापुरुषचरिते सपरिकरश्री-युगादिजिनचरितवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

17. Vastuvijnanaratnakosha [वस्तुविज्ञानरत्नकोश].
Folios 1 to 5.

॥ ॐ नमो वीतरागाय ॥

अथातो वस्तुविज्ञानरत्नकोशं व्याख्यास्यामः ॥

सर्वशास्त्रमयं रम्यं सर्वज्ञानप्रकाशिकं ।
स्वल्पग्रंथं सुबोधार्थं रत्नकोशं समभ्यसेत् ॥ १

तत्र शतेन सूत्राणां संग्रहो यथा ।

१ त्रीणि भुवनानि
२ त्रिविधं लोकस्थानं
३ त्रिविधा भूमिः
४ त्रिविधाः पुरुषाः
५ त्रयः पदार्थाः
६ चत्वारः पुरुषार्थाः
७ षट्त्रिंशद्राजवंशाः
८ सप्तांगं राज्यं
९ षण्णवतिराजगुणाः
१० षट्त्रिंशद्राजपात्राणि
११ षट्त्रिंशद्राजविनोदाः
१२ अष्टादशविधं स्थानं
१३ चतस्रो राजविद्याः
१४ चतस्रो राजनीतयः
१५ षट्त्रिंशद्दंडायुधानि
१६ सप्तविंशतिशस्त्राणि
१७ द्विपंचाशत्तत्त्वानि
१८ द्विसप्ततिकलाः
१९ चतुरशीतिविज्ञानानि
२० चतुरशीतिदेशाः
२१ द्वात्रिंशल्लक्षणास्थानानि
२२ चतुर्विंशतिविधं गृहं
२३ अष्टोत्तरशतं मंगलानां-स्थानानि
२४ त्रिविधं दानं
२५ पंचविधं यशः

२६ सप्तधा कीर्त्तिः
२७ अष्टौ रसाः
२८ एकोनपंचाशद्भावाः
२९ चत्वारोभिनयाः
३० चतस्रो वृत्तयः
३१ चत्वारो महानायकाः
३२ चत्वारो नायकाः
३३ द्वात्रिंशद्गुणनायकाः
३४ त्रिविधा महानायिकाः
३५ अष्टविधा नायिकाः
३६ द्वात्रिंशद्गुणनायिकाः
३७ त्रिविधं सौख्यं
३८ चत्वारि सौख्यस्य कारणानि
३९ नवविधो गंधोपयोगः
४० दशविधं शौचं
४१ द्विविधः कामः
४२ दश कामावस्थाः
४३ विंशती रक्तस्त्रीणां लक्षणानि
४४ एकविंशतिर्विरक्तस्त्रीणां लक्षणानि
४५ द्वाविंशतिः कामिनीनां विकारेंगितानि
४६ चतुर्विंशतिरसतीनां लक्षणानि
४७ षोडश दुष्टस्त्रीणामपलक्षणानि
४८ अष्टौ स्त्रीणामभिसारकारणानि
४९ अष्टौ नार्योगम्याः
५० अष्टविधो मूर्खः
५१ चतुर्विंशतिविधं नागरिकवर्त्तनं
५२ त्रिविधं रूपं
५३ त्रिविधं स्वरूपं
५४ द्वादशविधः प्रमोदोपचारः
५५ पंचविधः परिचयः
५६ दश पुरुषाः स्त्रीणामनिष्टा भवंति
५७ दशभिः कारणैः स्त्रियो विरज्यंते
५८ दशभिः कारणैः कामिन्यः संबध्यंते
५९ सप्तविधाः कामुकानां सुरतारंभाः
६० अष्टविधं विदग्धानां सुरतं
६१ नवविधं सुरतावसानं

६२ नवविधाः शयनगुणाः
६३ दशविधो नृपाणां प्रमोदः
६४ चतुर्विधः प्रबोधः
६५ चतुर्विधा बुद्धिः
६६ अष्टौ बुद्धिगुणाः
६७ चतुर्विधं गांधर्वं
६८ त्रिविधं गीतं
६९ षट्त्रिंशद्गीतगुणाः
७० चतुर्विधं व्याधं
७१ त्रिविधं नृप - - -
७२ षोडशविधं वादलक्षणं
७३ विंशतिविधं विकृत्वं[1]
७४ षड्विधं भाषालक्षणं
७५ पंचविधं पांडित्यं
७६ चतुर्विधं वादलक्षणं
७७ षड्विधं दर्शनलक्षणं
७८ अष्टविधं माहेश्वरं
७९ दशविधं ब्राह्मं
८० चतुर्विधं सांख्यं
८१ सप्तविधं जैनं
८२ दशविधं बौद्धं
८३ चतुर्विधं चार्वाकं
८४ चतुर्विंशतिविधं विचारकत्वं
८५ दशविधं गुरुत्वं
८६ पंचविधं चरित्रं
८७ पंचविधं पालनं
८८ सप्तविधमुत्तमत्वं
८९ नवविधा शक्तिः
९० सप्तविधा भुक्तिः
९१ अष्टविधमभिमानलक्षणं
९२ चतुर्विधं वात्सल्यं
९३ पंचविधो महोत्सवः
९४ सप्तविधा प्राप्तिः
९५ चतुर्विधं शौर्यं
९६ दशविधं बलं
९७ दशविधो जयः
९८ दशविधः संग्रहः
९९ पंचविधः परिच्छेदः
१०० पंचविधं प्रभुत्वं चेति ॥

सूत्राणां शतेन समूहः समाख्यातः ॥
अथ वस्तुविज्ञानरत्नकोशे समासेनैव निर्देशः समारभ्यते ॥
तत्रादौ त्रीणि भुवनानि १ सुरनरनागानां ॥ १ ॥

---

[1] विकृतत्वं ?

Ends:

पंचविधं प्रभुत्वं ॥ कुलप्रभुत्वं १ ज्ञानप्रभुत्वं २ दानप्रभुत्वं३ स्थानप्रभुत्वं ४ अभयप्रभुत्वं ५ ॥ १०० ॥

इति वस्तुविज्ञानरत्नकोशे सूत्रशतेन निर्देशो व्याख्यानं समाप्तमिति ॥

18. Srutasvadasiksha by SAHAJAKUŚALA [श्रुतास्वादशिक्षा। सहजकुशलः].

Folios 1 to 5.

Begins:

॥ ६० ॥

सिद्धत्थसुयं सिद्धं बुद्धं नमिऊण वीरमर्हंतं ।
देमि नियअप्पसिरकं विविहसुयस्सायसुहजणयं ॥ १ ॥

Ends:

समजिणसुरसुरकं अप्पणो बोहिदरकं
दुहदुरियविपरकं धम्मचिंतासुभिरकं ।
सहजकुसलसिरकं जो सहाणं समरकं
मुणिय धरइ दिरकं सो सुहं जाइ मुरकं ॥ १६८ ॥

॥ इति श्रुतास्वादशिक्षाग्रंथः ॥

19. Vicharasaraprakarana by PRADYUMNASŪRI [विचारसारप्रकरणम् । प्रद्युम्नसूरिः].

Folios 1 to 21.

Begins:

॥ श्रीसर्वज्ञाय नमः ॥

पणयजणपूरियासो भयइतासो गुणाण आवासो ।
उवसग्गवग्गनासो जयउ जए जिणवरो पासो ॥ १ ॥
मुणिरायतिलयभूई अच्चभुयच्चरियकयचमुक्कारो ।
सिरिधम्मघोससूरी वइयचूडामणी जयउ ॥ २ ॥

तस्स य सीसो गुणरयणजलनिही लद्धिबुद्धिसंजुत्तो ।
पढमो बुहजणणिलउ पंडियपउमप्पहो जयउ ॥ ३ ॥
चारित्तचक्कवट्टी खमदमसहिउ सहाइमियवयणो ।
सिरिदेवप्पहसूरी सुसिद्धहत्थो जए जयउ ॥ ४ ॥
पज्जुन्नसूरिलिहियं वियारलेसं जिणाण समयाउ ।
नमिउं देवं सुगुरुं सपरत्थं ताण सीसेण ५ ॥ ...

Folio 13 ·

थूलभद्दभगिणी सत्तत्ति ॥

जक्खा १ य जक्खदिन्ना २ भूया तह भूयदिन्ननामा य ।
सेणा५वेणा६रेणा७ताउ एयउ अणुक्कमसो ॥ १९ ॥
सो जयउ थूलभद्दो तिन्नि पमत्ताइ जस्स जायाइं ।
सीहविउव्वणममणं कहणं अत्थस्स मित्ताणं ॥ २० ॥
चउदसपुव्वच्छेउ संघयणं पढमयं च संट्ठाणं ।
सुहममहापाणाणि य छिन्नाइ थूलभद्दंमि ॥ २१ ॥
चरमजिणमुक्कगए चालीसेहिं चउहिं वरिससए ।
वइरो दसपुव्वधरो वइरमुणी तस्स साहाए ॥ २२ ॥
दसपुव्वयस्स छेउ संघयणं चउत्थयस्स तह चेव ।
साहंमि वइरनामे खीरासवलद्धि संपन्ने ॥ २३

किंचोणनवपुर्व्वधर आर्यरक्षितो जातः ।

आरेण अज्जरक्खियकालाणुन्नाउ नत्थि अज्जाणं ।
सामाइयवयमारोवणं च पच्छित्तदाणं च ॥ २४ ॥
पव्वाविउं सुहत्थी अज्जा[1] जक्खदिन्न नामाए ।
पव्वावणनिस्सेहो[2] इत्थिसपक्केवि अप्पाणं ॥ २५ ॥

[1] अज्जाए ? [2] °निम्मेहो ?

पंचेव य वरिससए सिद्धसेणदिवायरो य जयपयडो ।
छच्चसए वीसहिए सक्कथुई अज्जरक्खिपहू ॥ २६ ॥
सिरिवीरजिणवरिंमि मुक्के पत्तंमि गुरुदुरितदलणे ।
नवसय नऊहिं अहिए कालियसूरी समुप्पन्नो ॥ २७ ॥

सक्किसंथुणिउं । तेन य ।

पज्जुसवणं चउत्थि तह चउद्दसीए पडिक्कमणं ।
विहियं संघसमक्कं दसासुयक्कंधनिद्दिट्ठं ॥ २८ ॥
चउत्थीए पज्जुसवणं कालयसूरीहिं जुगप्पहाणेहिं ।
सिरिसालवाहणकए कथमणुमयमेव संघस्स ॥ २९ ॥
पंचसए पणतीए विक्कमभूयाउकत्ति अत्थमिउं ।
हरिभद्दसूरिसूरो धम्मरउं देउ मुक्कसुहं ॥ ३० ॥

अहवा ।

पणपन्न दससएहिं हरिसूरी आसि तत्थ पुव्वकवी ।
तेरसवरिससएहिं अहिएहिंवि बप्पहट्टिपहू ॥ ३१ ॥

Ends:

गाहग्ग नवसयाइं सिलोयमाणेण चउदससयाइं ।
नंदउ जा ससिसूरा पज्जुन्नसूरिवयणेणं १०० ॥

इति विचारसारप्रकरणं समाप्तं ॥

20. Nyayakandali by ŚRÎDHARA with the **Panjika** of RÂJAŚEKHARA [न्यायकन्दल्याः श्रीधरकृतायाः पञ्जिका । राजशेखरः].
Folios 1 to 73. Dated Saṃvat 1480 = A. D. 1424.
Begins:

ॐ नमः सर्वज्ञाय ॥

अनंतदर्शनज्ञानसुवीर्यमयात्मने[1] ।
जिनाय तस्मै कस्मैचित्परस्मै रहसे नमः ॥ १

[1] सवीर्यसमयात्मने?

श्रीमज्जिनप्रभविभोरधिगत्य न्यायकंदलीं किंचित् ।
तस्यां विवृतिलवमहं करवै स्वपरोपकाराय ॥ २

इह किल पूर्वमजिह्मब्रह्माभ्यासदूरीकृतप्रमादाय मुनये कणादाय स्वयमीश्वर उलूकरूपधारी प्रत्यक्षीभूय द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायलक्षणं पदार्थषट्कमुपदिदेश । तदनु स महर्षिर्लोकानुकंपया षट्पदार्थरहस्यप्रपंचनपराणि सूत्राणि रचयांचकार । तेषु सूत्रेषु प्रशस्तकरदेवो भाष्यं सकृद्ध्वननमात्रेण महोग्रदष्टकविषापहारदृष्टलोकोत्तरवैभवं चकार । तत्र चतस्रो वृत्तयो निवृत्ताः । एकां व्योमवतीनाम्नीं वृत्तिं व्योमशिवाचार्यो जुगुंफ । द्वितीयां तु न्यायकंदल्यभिधानां श्रीधराचार्यः संददर्भ । तृतीयां किरणावलीनाम्नीमुदयनाचार्यस्तनुते । चतुर्थीं तु लीलावतीति ख्यातां श्रीवत्साचार्यो बबंध । चतस्रोपि गंभीरार्थाः । तत्रेमां न्यायकंदलीं प्रारभमाणः श्रीधरदेवः शिष्टसमयपरिपालनायेश्वरविष्णुब्रह्मलक्षणामिष्टदैवतत्रयीमेकेनाद्यश्लोकेन प्रणिदधानः प्राह ।

स चायं ।

अनादिनिधनं देवं जगत्कारणमीश्वरं ।
प्रपद्ये सत्यसंकल्पं नित्यविज्ञानविग्रहं ॥ १

Ends :

इति समवायपदार्थः समर्थितस्तत्समर्थनायां च समर्थितेयं भट्टश्रीश्रीधरविरचितन्यायकंदलीवृत्तिरिति ॥

अथ भट्टश्रीधरो ग्रंथप्रशस्तिं प्रस्तौति । सुवर्णेत्यादिपद्यैः । अक्षीणनिजपक्षेष्विति । अक्षीणनिजप्रतीतेषु विद्वत्सु इति यावत् । अच्छुकेति । अंभोकेत्यपि पाठः । षट्पदार्थहितामिति । तर्कपक्षे षड्भ्यः पदार्थेभ्यो द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायेभ्यो हितां । द्वितीय-

पक्षे षट्पदार्थे भ्रमरार्थे हितां श्रीपांडुदासेति कायस्थस्याख्या । उपायं करोतीति । अत्रत्यं जल्पं तैरेवार्थैः शब्दपरावर्त्तेन स्वग्रंथांतर्निक्षिपति ततश्च मयेदं रचितमिति वक्तीत्यर्थः । पंचानामिति ब्रह्महत्यासुरापानस्तेयगुर्वंगनागमनतत्संसर्गाख्यानामिति न्यायकंदलीप्रशस्तिः ।

श्रीप्रभवाहनकुले कोटिकनामनि गणे जगद्वंद्ये ।
श्रीमध्यमशाखायां वंशे श्रीस्थूलिभद्रमुनेः ॥ १
गच्छे हर्षपुरीये श्रीमज्जयसिंहसूरिवरशिष्यः ।
षष्ठाष्टमतीव्रतपाः षड्विकृतित्यागसाहसिकः ॥ २
देव्याश्चक्रेश्वर्याः प्रतिपन्नः सुतः श्रुताब्धिगोविंदः ।
श्रीअभयसूरिरवभवन्निःसंगसिद्धबहुविद्यः ॥ ३ ॥

त्रिभिर्विशेषकं ।

परःसहस्रान् भूदेवान् यक्षं कडमडं च यः ।
प्रबोध्य मेडतपुरे वीरचैत्यमचीकरत् ॥ ४
श्रीगूर्जरेश्वरो दृष्ट्वा तीव्रं मलपरीषहं ।
श्रीकर्णो विरुदं यस्य मलधारीत्यघोषयत् ॥ ५
नाथं सुराष्ट्राराष्ट्रस्य खेंगारं प्रतिबोध्य यः ।
उज्जयंततीर्थपथं खिलीभूतमवीवहत् ॥ ६
यस्योपदेशान्निर्मुच्य चतस्रश्चपलेक्षणः ।
प्रद्युम्नो राजसचिवश्चारित्रं प्रत्यपद्यत ॥ ७
श्रीहेमचंद्र इत्यासीत्सूरिर्भूरिगुणः स तु ।
ग्रंथलक्षविनिर्माता निर्ग्रंथानां विशेषकः ॥ ८
प्रतिबोध्य सिद्धभूधवमुद्दंडैः कनकदंडकलसैर्यः ।
उत्तंसितवान् परितः स्वदेशपरदेशचैत्यानि ॥ ९

प्रतिवर्षजीवरक्षामशीत्यहमशीत्यहं ।
यस्योपदेशात्सिद्धेशस्ताम्रपत्रेष्वलीलिखत् ॥ १०

श्रीश्रीचंद्रमुनीद्रो विबुधेंदुमुनिश्च तस्य वंद्यौ द्वौ ।
यौ लाटदेशमुद्रामुज्झित्वा जगृहतुर्दीक्षां ॥ ११

श्रीचंद्रसूरिशिष्यः श्रीमुनिचंद्रः प्रभुः शुचिचरित्रः ।
चौलुक्यमानलनृपं वाग्मी प्रव्राजयामास ॥ १२

तत्क्रमिको देवप्रभसूरिः किल पांडवायनचरित्रं ।
श्रीधर्मसारशास्त्रं च निर्ममे सुकविकुलतिलकः ॥ १३

तदीयसिंहासनसार्वभौम-
सूरीश्वरः श्रीनरचंद्रनामा ।
सरस्वतीलब्धवरप्रसाद-
स्त्रैविद्यमुष्टिंधयधीर्बभूव ॥ १४

टिप्पनमनर्घ्यराघवशास्त्रे किल टिप्पनं च कंदल्यां ।
सारं ज्योतिषमदृभद्यः प्राकृतदीपिकामपि च ॥ १५

तस्य गुरोः प्रियशिष्यः प्रभुर्नरेंद्रप्रभः प्रभावाढ्यः ।
योलंकारमहोदधिमकरोत्काकुत्स्थकेलिं च ॥ १६

राजानः प्रतिबोधिताः कति कति ग्रंथाः स्वयं निर्मिता
वादींद्राः कति निर्जिताः कति तपांस्युग्राणि तप्तानि च ।
श्रीमद्धर्षपुरीयगच्छमुकुटैः श्रीसूरिसुत्रामभि-
स्तच्छिष्यैर्मुनिभिश्च वेत्ति नवरं वागीश्वरी तन्मतिं ॥ १७

नरचंद्रसूरिवंशे सूरिः श्रीपद्मदेव इत्यासीत् ।
सूरिः श्रीश्रीतिलकस्तस्य मृगेंद्रासने जयति ॥ १८

तच्चरणरेणुकणिकाभूषितभालस्थलोत्र कंदल्यां ।
श्रीराजशेखरोयं सूरिः श्रीपंजिकामतनोत् ॥ १९
पूज्यश्रीतिलकाभिधानसुगुरोः सामर्थ्यमेतद्ध्रुवं
मादृक्षोपि यदत्र सभ्यपुरतो धत्ते वचश्चापलं ।
यद्विंभा अपि शुद्धसंस्कृतगिरः कश्मीरदेशोद्भवा
वाग्देव्याः स खलु प्रभावविभवस्तत्र स्थितायाश्चिरात् ॥ २०
यदत्र दोषकालुष्यं जातं मे मतिमांद्यतः ।
तत्क्षालयंतु संतः स्वबुद्धिगंगांबुधारया ॥ २१

21. **Kshetrasamgrahani** by HARIBHADRASÛRI with the **Commentary** of PRABHÂNANDASÛRI [क्षेत्रसंग्रहणिः सटीका । मू० हरिभद्रसूरि. । टी० प्रभानन्दसूरिः].

Folios 1 to 17.

Begins :

॥ नमो वीतरागाय ॥

नत्वा श्रीवीरजिनं संदर्शितविश्वविश्ववस्तुचयं ।
श्रीक्षेत्रसंग्रहण्या वृत्तिं कुर्वे यथाशक्ति ॥ १ ॥

दत्तैकांतवादिसंदोहविशारदानां गिरा स्वर्गापगानादानुवादानां श्रीहरिभद्रसूरिपादानां कृतेर्व्याचिख्यासायां मादृशस्याल्पमेधसः कोवकाशस्तथाप्यर्थनिपुणप्रकरणरागाच्च शक्तिमजानानोप्युपक्रमे ॥ इह तावत्सूत्रकारः प्रथमं चतुरतिशयस्वरूपभगवच्चमस्कारमंगलाद्यभिधायिकां शिष्टोपदिष्टमार्गानुसरणार्थमाद्यगाथामाह ॥

नमिय जिणं सव्वन्नुं जयपुज्जं जयगुरुं महावीरं ।
जंबुद्दीवपयत्थे वुच्छं सुत्ता सपरहेउ ॥१॥

Ends :

कैः कृतेयमित्याह । श्रीहरिभद्रसूरिभी रचितास्तत्र तया निबद्धेति भद्रं ॥

नित्यं श्रीहरिभद्रसूरिगुरवो जीयासुरत्यद्भुत-
ज्ञानश्रीसमलंकृताः सुविशदाचारप्रभाभासुराः ।
येषां वासस्नपया[1] प्रसन्नतरया शीलांबुसंपूर्णया
भव्यस्येह न कस्य कस्य विदधे [2]रंतोमलक्षालनं ॥१॥

वित्ते श्रीकृष्णगच्छे श्रवणपरिवृढश्रीप्रभानंदसूरिः
क्षेत्रादेः संग्रहण्या अकृतसमयगैः संवदंतीं सदर्थैः ।
एतां वृत्तिं खनंदज्वलनविधुमिते विक्रमाब्दे चतुर्थ्यां
भाद्रस्य श्यामलायामिह यदनुचितं तद्बुधाः शोधयंतु ॥२॥

॥ क्षेत्रसंघयणीवृत्तिः समाप्ता ॥

22. **A Great Commentary** on the **Yatijitakalpa** by SÁDHURATNA [यतिजीतकल्पवृहद्वृत्ति । साधुरत्न].

Folios 1 to 115.

Begins :

॥ ॐ नमः श्रीजिनप्रवचनाय ॥

जयति महोदयशाली भास्वान् श्रीवर्द्धमानतीर्थपतिः ।
विशदं चरणपथं सा तपःस्थितिर्यदुदिता तनुते ॥ १ ॥

जयति प्रवचनदीपः प्रतिहतदुरपोहमोहतिमिरौघः ।
चित्रं निरंजनोयं जगति गुणग्रामवृद्धिकरः ॥ २ ॥

सकलत्रिलोकाविस्मयविधायिनिस्सीमगुणातिशयान् ।
बहुविधलब्धिसमृद्धान्निखिलानपि गणधरान्नौमि ॥ ३ ॥

प्रणमामि विश्रुतश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणमुख्यं ।
संक्षिप्तजीतकल्पं महाश्रुताद्यः समुद्ध्रे ॥ ४ ॥

---

[1] वाग्भवया ? [2] चेतो ?

श्रीसोमप्रभसूरीन् गुरूत्तमान्स्तौमि विश्रुतातिशयान् ।
सुविहितहिताय विहितः सव्यासो यैरसावेव ॥ ५ ॥
श्रीसोमतिलकसूरीन् वंदे विख्यातवैभवाभ्युदयान् ।
यैरस्य जीतकल्पस्यातेने वृत्तिरतिविशदा ॥ ६ ॥
मंदमतिबोधहेतोरतिगहनमहागमावगाहनया ।
कालानुभाववशतो व्युच्छिन्ना सा तदैव परं ॥ ७
युग्मं ।
जगति जयंति गरिष्ठा गुरवः श्रीदेवसुंदरमुनींद्राः ।
संप्रति निष्प्रतिमगुणप्रभाप्रभावाद्भुता विदिताः ॥ ८ ॥
ये निजवचनसुधांजनवशेन शिष्यस्य मादृशस्यापि ।
उद्घाटयंति लोचनमांतरमज्ञानतिमिरभृतं ॥ ९ ॥
तस्याः पुनरालेखे चित्रकलाकौशलेन विकलोपि ।
तैः स्वविनेयकनिष्ठोप्यादिष्टोयं ततो यतते ॥ १० ॥
यद्यपि साहसमेवं कुर्वन् हास्योस्मि तदपि किं कुर्वे ।
यन्मामत्र प्रसभं प्रेरयति गुरुप्रसादोयं ॥ ११ ॥

इह दुःषमांधकारनिमग्नजिनप्रवचनप्रदीपायमानश्रीजिनभद्रगणिक्षमाश्रमणविरचितो जीतकल्पोतिसंक्षिप्तः । निशीथभाष्यादिच्छेदग्रंथाश्चातिमहांतो दुरवगाहाश्च । अतः साध्वनुग्रहाय श्रीपूज्यसोमप्रभसूरयः किंचित्सविस्तरप्रायश्चित्तप्रतिपत्तये प्रायो जीतकल्पनिशीथाद्यंतर्गतगाथाभिरेव यतिप्रायश्चित्तविभागाविर्भावकं जीतकल्पनामकं प्रकरणं चिरंतनजीतकल्पार्त्किंचित्समधिकगाथाकदंबकं कृतवंतः । परं द्विधा विनेया योग्या अयोग्याश्च । तत्र योग्या ये रंगत्संवेगतरंगिणीतरंगप्रक्षालितांतरमलाः परिमलितबुद्धयः समस्तसिद्धांतमहार्णवपारीणाः परिणतवयसः सर्वपथीनप्रतिभाप्राग्भारसारचेतसः सततमुत्स-

र्गापवादगोचराचारचतुराश्चिरप्रव्रजिताः । ये च तद्विपरीतास्तिंतिणिकादयश्चाग्रतो वक्ष्यमाणस्वरूपास्तेयोग्याः । एतेषामयं जीतकल्पो न दातव्यः । यतः ।

आमे घडे निहित्तं जहा जलं तं घडं विणासेइ ।
इअ सिद्धंतरहस्सं अप्पाहारं विणासेइ ॥ १ ॥

अतो योग्यानामेव दातव्यः । अत्र चादौ पूर्वजीतकल्पगतास्तद्रूपा एव चतुर्विंशतिगाथाः संति तासां व्याख्यापि प्रायस्तद्रूपैव । तथाहि । सर्वाण्यपि शास्त्राणि मंगलाभिधेयप्रयोजनप्रतिपादनपुरस्सराण्येव प्रणीयंते विशेषतो निःशेषकल्मषकरीषंकषो जीतकल्पस्ततस्तस्यादौ मंगलादिप्रतिपादिकेयं गाथा ॥

कयपवयणप्पणामो वुच्छं पच्छित्तदाणसंखेवं ।
जीअव्ववहारगयं जीवस्स विसोहणं परमं ॥ १ ॥

Ends:

अमुद्रसकलपरमागमसमुद्रं महाप्रयत्नेनावगाह्यामृतकल्पं प्रकटमकारीति ।

इति श्रीयतिजीतकल्पवृत्तिर्जगत्प्रतीतश्रीतपागच्छाधिराजसुविहितशिरोमणिभट्टारकप्रभुश्रीदेवसुंदरसूरिशिष्यश्रीसाधुरत्नसूरिकृता ॥

वर्षे तर्कशराब्धिचंद्रगणिते १६५६श्रीविक्रमार्काद्गते
गुर्वादेशवशाद्विलोक्य सकलाः कल्पादिशास्त्रावलीः ।
सूरिः श्रीयुतदेवसुंदरगुरोः शिष्याग्रणीरातनो-
देतां श्रीयतिजीतकल्पविवृतिं श्रीसाधुरत्नाह्वयः ॥ १ ॥

प्राज्ञैरुद्देशतो वृत्तौ ग्रंथमानं विनिश्चितं ।
सहस्राः पंच श्लोकानां शतैः सप्तभिरन्विताः ॥ २ ॥

23. **A Short Commentary** on the **Gitagovinda** by MÂNÂNKA [गीतगोविंदकाव्यस्य टिप्पनिका । मानांकः].

Incomplete.

Folio 1.

Begins:

|| श्रीपरमात्मने नमः ||

चराणां स्थावराणां च येन ज्ञानं चराचरं ।
सर्वज्ञाय नमस्तस्मै ज्ञानदात्रेच्युतात्मने || १
कवीनां मतिमतानां च स्वार्थाय सुखबुद्धये ।
कृता टिप्पनिका मुख्या मानांकेन महीभुजा || २
वासना वासुदेवस्य सद्यः पापापनुत्तये ।
गीतगोविंदकं काव्यं जयदेवश्चकार सः || ३

यस्यायमाद्यश्लोकः । मेघैरित्यादि ||

24. **Navatattvaprakarana** by JINACHANDRAGAṆI, with **Bhashya** by ABHAYADEVASÛRI and **Vivarana** by YAŚODEVASÛRI [नवतत्त्वस्य सभाष्यस्य विवरणम् । मू० जिनचन्द्रगणिः । भाष्य० अभयदेवसूरि. । टी० यशोदेवसूरि·].

Folios 1 to 51.

Begins:

|| ॐ नमः सर्वज्ञाय||

मोक्षस्यादिमकारणं जिनवरोद्दिष्टार्थरुच्यावहं
लक्ष्यं लक्षविपन्नबुद्धिविभवैः क्षांत्यादिभिः सद्गुणैः ।
यैरादेशि सुरासुरेंद्रविनतैः सद्दर्शनं देहिनां
नत्वा तान्निहतांतरारिनिकरान्नाभेयमुख्यान् जिनान् || १
सम्यक्त्वार्थनिरूपणगाथाः श्रीदेवगुप्तसूरिर्याः ।
कृतवांस्तासां विवरणमभिधास्ये भाष्यसहितानां || २

इह क्रोधादिकलुषकषायकरालपातालभीषणे जन्मजरामरणनीरपूरपूरिते महामोहावर्त्तपतितानंतजंतुसंतानसंकटे नानाधिव्याधिबा-

धासहस्रक्रूरजलचराकुलेनर्वाक्परपारसंसारपारावारे प्रचुरतरमिथ्या-
प्रकारमकरनिकरावलुप्यमानमवलोक्य सकलजीवलोकमनन्यशरणं
परमकारुणिकः श्रीमन्महावीरवर्द्धमानस्वामी सिद्धसांयात्रिको वि-
हिततदुत्तारणाभिलाषोनंतसुखसंदोहमहानंदनगरनिनीषयानेकविधवि-
शुद्धजीवपरिणामफलकावबद्धं प्रशमादिलिंगसितपटोपलक्ष्यमाणं स-
म्यक्त्वयानमादर्शयत् । तस्य च समस्तधर्ममूलभूतत्वात्स्वरूपादिप्रति-
पादनपराः श्रीदेवगुप्तसूरिणा कतिचिद्गाथा जिनमतोदधेरुद्धृतास्तासां
चातिमहार्थत्वाद्यद्यप्यभयदेवसूरिणा भाष्यं गाथाभिः कृतं तथापि
तासां तद्भाष्यगाथानां च गंभीरमहार्थतया विषमत्वात्तावन्मात्रेण
बोद्धुमशक्यत्वान्मंदमतिबोधार्थं व्याख्या प्रस्तूयते । तासु चेयमा-
दिसूत्रगाथा ॥

सम्मं च मोक्खबीयं तं तु ण भूयत्थसद्दहणरूवं ।
पसमाइलिंगगम्मं सुहायपरिणामरूवं तु ॥ १

Ends :

सूत्रकार एवाधुना प्रकरणकरणफलमुपदर्शयितुं स्वकृतत्वं च
प्रकरणस्य सूचयितुं स्वनामगर्भां समाप्तिगाथामाह ।

इय एए नवतत्ता सभेयभिन्नाउ संगहनिमित्तं ।
गणिणा जिणचंदेणं सरणत्थं अप्पणो रइया ॥

व्याख्या ।

इयत्ति । एवं पूर्वोक्तनीत्या एतानि नवतत्त्वानि प्राकृतत्वाच्च पुंसा
निर्द्दिष्टानि सभेदभिन्नानि नवानामपि तत्त्वानां ये भेदाः संभवंति तैः
सह भिन्नानि पृथग्भूतानि प्रत्येकभणनात्तुशब्दः पूरणे संग्रहः संक्षेप-
करणं तदर्थं संग्रहनिमित्तं गणिना षाण्मासिकभगवत्यंगोपधानोद्व-
हनावाप्तगणिनाम्ना जिनचंद्रेण पूर्वावस्थानामैतत्तस्योत्तरावस्थायां तु

श्रीदेवगुप्ताचार्येणेत्यर्थः । जिनचंद्रगणिनेति भणनेन चैतज्ज्ञापितमेतन्नाम्ना सता मयेदं प्रकरणमकारि । किमर्थं पुनरेतेन च पदार्थाः संगृह्यंते नोक्तास्तत्त्वार्थादिप्रकरणेषु पूर्वसूरिभिरेवामीषां प्रपंचितत्वादित्याशंकापनोदाय स्वयमेवाह स्मरणार्थमात्मनो रचिता । अयमर्थो यद्यपि गंधहस्तिभाष्यादिषु प्रपंचेनामी दर्शितास्तथापि ते कार्यकालोपयोगिनो नास्मादृशां मंदमतीनामतः संक्षेपेणात्मस्मरणार्थं रचिता आत्मस्मरणार्थं कृताश्चान्येषामप्युपयोगिनो भविष्यंतीति गाथार्थः ॥ १९२ ॥

इदानीं भाष्यकार आत्मव्यापारं सप्रयोजनमुपदर्शयन्समाप्तिगाथामाह ॥

इय पुव्वसूरिविरइय संमत्तपरूवणत्थगाहाणं ।
विवरणमेयं भणियं मंदमईणं विबोहत्थं ॥

व्याख्या ॥

इयत्ति । एवं पूर्वोक्तसूरिभिः श्रीदेवगुप्ताचार्यैर्विरचिताः कृता याः सम्यक्त्वप्ररूपणार्थं सम्यग्दर्शनप्रकटनार्थं गाथास्तासां विवरणं व्याख्यानमेतद्गणितं गदितं मंदमतीनामल्पबुद्धीनां विबोधार्थमवगमार्थमिति भाष्यकर्तुः श्रीमदभयदेवसूरेः स्थानांगादिवृत्तिकृतो वचनमिति गाथार्थः ॥ १९३ ॥

समाप्तं नवतत्त्वप्रकरणस्य सभाष्यस्य विवरणं ।

नमो नवतत्त्वप्ररूपणाविधायकेभ्यो धर्मतीर्थकरेभ्यो नमः श्रुतदेवतायै नमो जिनशासनप्रभावकेभ्यः ॥

कृत्वा विवरणमेद्यदर्जितं पुण्यमिह मया किंचित् ।
तस्मात्तदर्थिलोकस्य भवतु नवतत्त्वसद्बोधः ॥ १

उत्सूत्रमत्र रचितं यदनुपयोगान्मया कुबोधाद्वा ।
तच्छोधयंतु सुधियः सदाशया मयि विधाय कृपां ॥ २
विलसद्गुणमणिनिकरः पाठीनविराजितो नदीनश्च ।
जलनिधिरिवास्ति गच्छः श्रीमानूकेशपुरनिसृतः ॥ ३
तत्रासीदतिशायिबुद्धिविभवश्चारित्रिणामग्रणीः
सिद्धांतार्णवपारगः स भगवान् श्रीदेवगुप्ताभिधः ।
सूरिर्भूरिगुणान्वितो जिनमतादुद्धृत्य येन स्वयं
श्रोतृणां हितकाम्यया विरचिता भव्याः प्रबंधा नवाः ॥ ४
तेनैव स्वपदप्रतिष्ठिततनुः श्रीकक्कसूरिप्रभु-
र्नानाशास्त्रसुबोधबंधुरमतिर्जज्ञे स विद्वानिह ।
मीमांसां जिनचैत्यवंदनविधिं पंचप्रमाणीं तथा
बुद्ध्वा यस्य कृतिं भवंति कृतिनः सद्बोधशुद्धाशयाः ॥ ५
तत्पादपद्मद्वयचंचरीकः शिष्यस्तदीयोजनि सिद्धसूरिः ।
तस्माद्बभूवोज्ज्वलशीलशाली त्रिगुप्तिगुप्तः खलु देवगुप्तः ॥ ६

अपि च ।

यं वीक्ष्य निःसीमगुणैरुपेतं
श्रीसिद्धसूरिः स्वपदे विधातुं ।
श्रीमत्युपाध्यायपदे निवेश्य
प्रख्यापयामास जनस्य मध्ये ॥ ७

तदंतेवास्युपाध्यायो धनदेवाद्यनामकः ।
यशोदेवो जडोप्येतद्भाष्टर्चाद्विवरणं व्यधात् ॥ ८
विक्रमनृपतेरेकादशशतसंख्येष्वितेषु वर्षेषु ।
अधिके चतुःसप्ततिसमाभिरिदमागमत्सिद्धिं ॥ ९

श्रीमदणहिल्लपाटकनगरोकेशीयवीरजिनभवने ।
रचितमदः श्रीजयसिंहदेवनृपतेश्च सौराज्ये ॥ १०
श्रीमद्देवाचार्यैः कुशलैः सिद्धांतमुख्यविद्याङ्ग ।
शोधितमिदमु -- सूरिश्रीसिद्धसूरियुतैः ॥ ११
यावज्जैनेश्वरो धर्मो भव्यचेतस्सु वर्त्तते ।
वाच्यमानमिदं तावत्साधुभिर्भवताद्भुवि ॥ १२
प्रत्यक्षरं निरूप्यास्य ग्रंथमानं विनिश्चितं ।
अनुष्टुभां सहस्रे द्वे चतुःशतसमन्विते ॥ १३ ॥

शुभं भवतु ।

C

Extracts from Books preserved in other Libraries.

Gathasahasri by SAMAYASUNDARA [गाथासहस्री । समयसुंदर].
Folios 42. Dated Samvat 1686 = A. D. 1630.
Folio 5:

पंचसया चोआला तईया सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो अंतरंजिआए तेरासिअदिट्ठिउप्पत्ति ॥ ९६
छव्वाससएहिं नउत्तरेहिं सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो बोडीअणदिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पन्ना ॥ ९७
बारसवाससएहिं सड्ढेहिं निव्वुअस्स वीरस्स ।
जिणधरमठआवासो पगप्पिउं सायसीलेहिं ॥ ९८
पंचसु सएसु वरिसाण अईगएसु जिणाउ वीराउं ।
वइरो सोहग्गनिही सुनंदगम्भे समुप्पन्नो ॥ ९९
पंचसए पणतीए विक्कमकालाउज्झति अत्थमिउं ।
हरिभद्दसूरिसूरो निव्वुउ दिसउ सिवसुक्खं ॥ १००

तेरसवाससएहिं वीराउ समहिएहिं निवुत्तो ।
सिरिबप्पभट्टिसूरी विउसाण सिरोमणी जाउ ॥ १०१
पणसयरि वरिसाणं तिन्निसयसमन्नियं अइक्कमियं ।
विक्कमकालाउ तउ वलहीभंगो समुप्पन्नो ॥ १०२

श्रीविक्रमादित्यनृपस्य काला-
दष्टोत्तरे वर्षशते व्यतीते ।
शत्रुंजये जावडिना प्रतिष्ठा
विंबस्य पाषाणमयस्य कारिता ॥ १०३

छव्वाससएहिं नवुत्तरेहिं रयणेण रेवयगिरिंमि ।
संठविअं मणिबिंबं कंचणभवणाउ तेऊणं ॥ १०४
बारसवाससएहिं पन्नासहिएहि वद्धमाणाउ ।
चउदसिपढमपदेसो पकप्पिउ साईसूरीहिं ॥ १०५

॥ इति गच्छोत्पत्तिप्रकीर्णके ॥...

तेणउअ नवसएहिं समइक्कंतेहि वद्धमाणाउ ।
पज्जोसवणचउत्थी कालगसूरीहि तो ठविआ ॥ ६
वीसहिं दिणेहिं कप्पो पंचगहाणीइ कप्पठवणा य ।
नवसयतेणउहिं वुछिन्ना संघआणाए ॥ ७
सालाहणेण रन्ना संघाएसेण कारिउ भयवं ।
पज्जोसवणचउत्थी चउम्मासं च चउदसिए ॥ ८
चाउमासयपडिकमणं पक्खियदिवसंमि चउव्विहो संघो ।
नवसयतेणउवेहिं आयरणं तं पमाणंति ॥ ९

॥ इति गाथाचतुष्टयं तीर्थोद्गालिप्रकीर्णके ॥

सिरिवीराउ गएसुं पणतीसहिएसु तिवरससएसु । ३३५
पढमो कालगसूरी जाउ सामज्जनामुत्ति ॥ १०

चउसयतिपन्नवरिसे ४५३ कालिगगुरुणा सरस्सई गहिआ ।
चउसयसत्तरि ४७० वरिसे वीराउ विक्कमो जाउ ॥ ११

इति श्रीहरिभद्रसूरिकृते पंचवस्तुके ॥...

Folio 33 :

इति ज्ञानपंचकविवरणं प्रकरणं श्रीहरिभद्रसूरिकृतं [तत्र गाथाः २६]।

Folio 34 :

चतुस्तिलैर्जवः प्रोक्तश्चतुर्जवैश्च अंगुलं ।
चतुर्भिरंगुलैर्मुष्टिश्चतुर्मुष्टिमितः करः ॥ ४३
चतुर्हस्तैश्च दंडः स्यात् क्रोशस्तैर्द्विसहस्रकैः ।
चतुर्भिः क्रोशकैश्चाथ योजनं परिकीर्त्तितं ॥ ४४
शतयोजनदेशः स्याच्छतदेशं तु मंडलं ।
शतमंडलखंडः स्यान्नवखंडा वसुंधरा ॥ ४५

॥ इति गाथात्रयं गणिते ॥

Folio 34 :

पुव्वभवा सो पेच्छइ इक्कं दो तिन्नि जाव नवमं वा ।
उवरिं तस्स अविसउ सभावउ जाइसरस्स[1] ॥ ४७

॥ इतींद्राचार्यकृतयोगविधौ ॥

चउदस वासाणि तया जिणेण उप्पाडियस्स नाणस्स ।
तो बहुरयाण दिट्ठी सावत्थीए समुप्पण्णा॥ ४८ ॥
जेट्ठासुदंसणजमालिणुज्ज सावत्थितिंदुजाणे[2] ।
पंचसया य सहस्सं ढंकेण जमालिपुत्तेणं ॥ ४९

॥ इति जमालिमतं ॥

सोलसवासाणि तया जिणेण उप्पाडियस्स नाणस्स ।
जीवपएसिअदिट्ठी उसभपुरंमि समुपन्ना ॥ ५०

---

[1] °समरस्स ? [2] °तिंदुकुज्जाणे ?

रायगिहे गुणसिलए वसुचउद्दसपुव्वितीसगुत्ताऊ ।
आमलकप्पानयरी मित्तसिरिकूरपिउडाई ॥ ५१
॥ इति द्वितीयस्तिष्यगुप्तनिह्नवः ॥
चउदस दोवाससया तईया सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
अचित्तयाण दिट्ठी सेअवियाए[1] समुप्पन्ना ॥ ५२
सेअंविपोलासाढे जोगे तद्दिवसहिअयसूले अ ।
सोहम्मिनलणगुम्मे[2] रायगिहे सुरिअ बलभद्दे ॥ ५३
॥ इति आषाढाचार्यस्तृतीयोनिह्नवः ॥
वीसा दोवाससया तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
सामुच्छेइअदिट्ठी महिलपुरीए समुपन्ना ॥ ५४
महिलाए लच्छिधरे महगिरिकोडिन्नआसमित्ते अ ।
नेउणि अनुप्पवायण रायगिहे खंडरक्काय ॥ ५५
॥ इति आसमित्तश्चतुर्थो निह्नवः ॥
अडवीस दोवाससया तइआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
दोकिरिआणं दिट्ठी उल्लगतीरे समुप्पन्ना ॥ ५६
नइखेडजणवउल्लगमहिगिरिधणगुत्तअज्जगंगे अ ।
किरिआदो रायगिहे महातवो तीरमणनाणे ॥ ५७
॥ इति गांगेअनिह्नवः पंचमः ॥
पंचसया चोआला तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
पुरिमंतरंजिआए तेरासिदिट्ठी उप्पन्ना ॥ ५८
पुरिमंतरंजिभुयगुहबलसिरिसिरिगुतरोहगुत्ते अ ।
परिवारपोट्टसाले घोसणपरिसेहणावाए ॥ ५९
॥ इह रोहगुप्तनामा षष्ठो निह्नवः ॥

---

[1] सेअंबियाए ? [2] नलिणगुम्मे ?

पंचसया चुलसीआ तईआ सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
अव्वाद्धिआण दिट्ठी दसपुरनयरे समुप्पन्ना ॥ ६०
दसपुरनयरुछुधरे अज्जरक्खिअपूसमित्ततिअगं च ।
गोट्ठामाहिलनवमट्ठे नेअ पुछाय बिंज्झस्स ॥ ६१
पुट्ठो जहा अबद्धो कंचुईणं कंचुउं सम्मन्नेई ।
एवं पुट्ठमबद्धं जीवं कम्मं स मन्नेई ॥ ६२
॥ इति गोष्ठामाहिलः सप्तमो निह्नवः ॥
॥ एते सप्तापि निह्नवा देशविसंवादिनः ॥
छवाससएहिं नवुत्तरेहिं सिद्धिं गयस्स वीरस्स ।
तो बोडियाण दिट्ठी रहवीरपुरे समुप्पन्ना ॥ ६३
इति दिगंबरमतप्रवर्त्तकः सहस्रमल्लनामा सर्वविसंवादिनिह्नवः ।
एताः षोडश गाथाः श्रीआवश्यकचूर्णितो लिखिताः । आसां
व्याख्या संबंधसहिता मत्कृतविशेषसंग्रहतो ज्ञेयाः ॥ ...

Folio 36 :

स्वामिभक्तो१महोत्साहः२कृतज्ञो३धार्मिकः४शुचिः ५ ।
अकर्कशः६कुलीनश्च७शास्त्रज्ञः८सत्यभाषकः९ ॥
विनीतः १०स्थूललक्ष्यश्च११व्यसनी१२वृद्धसेवकः १३ ।
अक्षुद्रः१४सत्त्वसंपन्नः१५प्राज्ञः१६ शूरो१७चिरक्रियः१८ ॥ ८५
पूर्वपरीक्षितः सर्वोपधासु १९ निजदेशजः २० ।
राजार्थस्वार्थलोकार्थकारको२१निःस्पृहः२२शमी२३ ॥ ८६
अमोघवचनः२४कल्पः२५पालिताशेषदर्शनः२६ ।
पात्रौचित्येन सर्वत्र नियोजितपदक्रमः २७ ॥ ८७
आन्वीक्षिकीत्रयीवार्त्तादंडनीतिकृतश्रमः २८ ।
क्रमागतो२९वणिक्पुत्रो३०भवेन्मंत्री न चापरः ॥ ८८
॥ इति कुमारपालचरित्रे उदयनमंत्रिस्थापने गुणाः ॥

Folio 37 :

आदौ मज्जनचारुचीरतिलकं नेत्रांजनं कुंडलं
नासामौक्तिकपुष्पहारचिकुरालंकारकं नूपुरं ।
अंगे चंदनलेपकंचुकमणी क्षुद्रावलीघंटिका
तांबूलं करकंकणं चतुरता शृंगारकाः षोडश ॥ ९८

स्नानं १ कुंतलधूपनं २ च कबरीगुंफः ३ करे बीटकं ४
चीरं ५ चंदनलेप ६ कंचुक ७ रदोद्योतां ८ जना ९ लक्तकं १० ।
तांबूलं ११ तिलकं १२ च पत्रलतिका १३ कर्पूरपूरस्तथा १४
पुष्पाणां मुकुटो १५ नखेषु रचना १६ शृंगारकाः षोडश ॥ ९९

प्रकारांतरम् ॥

क्षौरं १ मज्जन २ वस्त्र ३ शीर्षतिलकं ४ गात्रे विलेपार्चनं ५
कर्णे कुंडल ६ मुद्रिका च ७ मुकुटं ८ पादौ च चर्मोज्जितौ ९ ।
हस्ते खड्ग १० पटांबरं ११ कटिछुरी १२ विद्याविनोदो मुखे १३
तांबूलं १४ करकंकणं १५ चतुरता १६ शृंगारकाः षोडश ॥ १०० ...

Folio 41 :

दोपंथे हि न गम्मई दोमुहसुईइ न सीवए कंथा ।
दोवि कयावि न हुज्जा इंदियसुखं च मुक्कं च ॥ ६८

इति सुदर्शनकथायां चिवालवगच्छीयश्रीदेवेंद्रसूरिकृता गाथा ॥

नाम्ना गाथासहस्रीति ग्रंथोयं ग्रथितो मया ।
पंडितास्तांबूलमिवादीयतां मुखमंडनं ॥ १

गाथाः कियत्यः प्रकृताः कियत्यः
श्लोकाश्च काव्यानि कियंति संति ।
नानाविधग्रंथविलोकनश्रमा-
देकीकृता अत्र मया प्रयत्नात् ॥ २ ...

श्रीजिनचंद्रगणाधिपशिष्यादिमसकलचंद्रगणिशिष्यैः ।
श्रीसमयसुंदरोपाध्यायैः संदर्भितो ग्रंथः ॥ ५
ऋतुवसुरसशशि १६८६ वर्षे विनिर्मितो विजयतां चिरं ग्रंथः ।
व्याख्यानपुस्तकेषु व्याख्याने वाच्यमानोसौ ॥ ६ ...
राज्ये श्रीजिनराजस्य प्रतापाक्रांतविष्टपे ।
आचार्यपदवीं प्राप्ते सूरिश्रीजिनसागरे ॥ ४

Visamvadasataka by SAMAYASUNDARA · [विसंवादशतकम् । समयसुंदरः].

Folios 13.

Begins:

सूत्रवृत्त्यादिसंबंधिविसंवादाभिधानकं ।
शतकं श्रीजिनं नत्वा ब्रूते समयसुंदरः ॥ १

Ends:

वृहत्खरतरे गच्छे सुविशुद्धपरंपरे ।
राज्ये श्रीजिनराजस्य सर्वसूरिशिरोमणेः ॥
सूत्रप्रकरणटीकाप्रबंधसंबंधचारुचरितेषु ।
ये केपि विसंवादा दृष्टा एकीकृता इह ते ॥
शरवसुरसशशिवर्षे १६८५ पाठकवरसमयसुंदरैः सम्यक् ।
स्वपरस्मृतिहेतुकृते कृतं विसंवादशतकमिदम् ॥

Chandraprabha Haimakaumudi, by MEGHAVIJAYA UPÂDHYÂYA [चंद्रप्रभाख्या हैमकौमुदी । मेघविजयमहोपाध्यायः].

Folios 86:

विजयंते ते गुरवः शैलशरर्षींदुवत्सरे १७५७तेषां ।
आदेशाद्देशपतेः स्थितिः कृता राजधान्यंतः ॥ ७
चातुर्मास्यामस्यां नाम्ना श्रीअगरावराख्यायां ।
नानायोगै रचितै रचिता चंद्रप्रभा सुधिया ॥ ८ ...

Folio 87:

भट्टोजिनाम्ना भवदीक्षितेन
सिद्धांतयुक्ता वरकौमुदी या ।
श्रीसिद्धहैमानुगता व्यधायि
सैवाश्रिता भानुविभोदयाय ॥१२...
संवत्सरे बाणकरिक्षमाधर-
चंद्रोन्मिते श्रावणपौर्णमास्यां ।
महीतले खारतरे सुगच्छे
जगत्प्रसिद्धे सति भासमाने ॥ ६ ॥

Vrindavanakavya by MÂNÂNKA [वृन्दावनकाव्यम् । मानांक :].

Begins:

वरदाय नमो हरये पतति जनो यं स्मरन्न मोहरये ।
बहुशश्चक्रंद हता मनसि दितिर्येन दैत्यचक्रं दहता ॥ १

Ends:

इत्याह पीतवाससमायतनेऽत्रस्तं
कंसासुरात्पशुमतामायतनेत्रस्तं ।
हसितानां विलसितया स हली लाजानां
छायां विकरन्दशनैः सह लीलाजानां ॥ ३७ ॥
॥ इति वृंदावनकाव्यं पंचदशवृत्तन्यूनम् ॥

Meghabhyudayakavya by MÂNÂNKA [मेघाभ्युदयकाव्यम् । मानांकः].

Begins:

जितालिमालामधुभित्तमालं
द्युमार्गमाधाय महत्तमालं ।
पयो विमुंचत्यचिरप्रभाभि-
र्महांबुदाली चलदीप्रभाभिः ॥१ ॥

Ends:

विद्युल्लता लसतिकांचनसन्निभारं
धात्रा वहंति घनवंति न भानि भारं ।
उच्चैरसत्यविरतं जलदोऽस्तवारि-
रस्मिन्प्रयातु समये प्रिय यस्तवारिः ॥ ३० ॥

इति मेघाभ्युदयकाव्यं सप्तवृत्तहीनम् ॥

Chandradutakavya by JAMBÛKAVI [चन्द्रदूतकाव्यम् । जंबूकवि·]

Begins:

यदतिशितशरायस्तमापन्न दुःखं
त्यजति जगदशेषं दीनमापन्नदुःखं ।
स्मरत तदतनूनं सर्वदा शासनस्य
प्रभुमजरमनंतं श्रीमदाशासनस्य ॥ १

Ends:

इति विविधवचोभिश्चंद्रमा यामवत्यां
गदित उदयमानो दीनमायामवत्यां ।
कथयितुमिव तस्मै तूर्णमध्वन्यबाधां
सरति रतिमिलाभृत्यंबराध्वन्यवध्वा ॥ २३

इति चंद्रदूतकाव्यं संपूर्णम् ॥

Sivabhadrakavya by SIVABHADRA [शिवभद्रकाव्यम् । शिवभद्रः]

Begins:

प्रणमत सदसिगदं तं चैद्यमहन्योऽप्रियाणि सदसि गदंतं ।
चूर्णितचक्रतुरंगं रुक्मिणममुंचच्च यस्यं च क्रतुरंगं ॥ १...
इति शिवभद्रकाव्ये प्रथम आश्वासो नववृत्तरहितः ॥ ...

Ends:

दृष्टा वानरहरिणाः के ते स्थास्यंति वीर वानरहरिणा ।
गुप्तिं कां तव पुर्यां पश्यसि च स नाभिहंति कां तव पुर्यां ॥ २८

इति शिवभद्रकाव्ये द्वितीय आश्वासो विंशतिकाव्यरहितः समग्रः ॥

इति शिवभद्रकवीश्वरविरचितमिदं काव्यम् ॥

Panchasutra with **Commentary** by HARIBHADRASÛRI [पञ्चसूत्रकम् । सटीकम् । टी० हरिभद्रसूरिः].

Folios 9.

॥ नमो वीअरागाणं सव्वन्नूणं देविंदपूइआणं जहट्ठियवत्थुवाईणं । तेलुक्कगुरुणं । अरुहंताणं । भगवंताणं । जे एव माइक्खंति ।...

इति पावपडिग्घायगुणबीजाहाणसुत्तं समत्तं ॥...

साहुधम्मपरिभावणासुत्तं ॥...

पव्वज्जागहणविहिसुत्तं ॥...

पव्वज्जापरिपालणसुत्तं ॥...

पव्वज्जाफलसुत्तं ॥

समाप्तं पंचसूत्रकं ॥

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

Siyachariya by BHUVANATUNGASÛRI [सीयाचरियम् । भुवनतुंगसूरिः].

Folios 8:

Begins:

जस्स पयपउमनहचंदजुन्हजलखालियमलोहं ।
तिजयंपि सुई जातं तं मुणिसुव्वयजिणं नमिउं ॥ १
तिजगचमक्कारकरं मुणिसुव्वयतित्थलद्धमाहप्पं ।
सीयामहासईए चरिअं किंत्तेमि लवमित्तं ॥ २

Ends:

सीलगुणसवणसंभूयवरपवरमाणंदकारइयं ।
सीयाचरियं सिरिभुवणतुंगपयसाहगं होउ ॥४६९

इति सीयाचरियं समत्तम् ॥

Dharmapariksha by AMITAGATI [धर्मपरीक्षा । अमितगतिः].
Folios 36.
Begins:

श्रीमान्नभस्त्रत्रयतुंगशालं[1]
जगद्गृहे बोधमयः प्रदीपः ।
समंततो द्योतयते यदीयो
भवंतु ते तीर्थकराः श्रिये नः ॥ १

Ends:

सिद्धांतपाथोनिधिपारगामी
श्रीवीरसेनो जिनसूरिवर्यः ।
श्रीमाथुराणां यमिनां गरिष्ठः
कषायविध्वंसविधौ पटिष्ठः ॥ १
ध्वस्ताशेषध्वांतवृत्तिर्महस्वी
तस्मात्सूरेर्देवसेनोजनिष्ट ।
लोकोद्योती पूर्वशैलादिवार्कः
सिष्टाभीष्टः स्थेयसोपास्तदोषः ॥ २
भासिताखिलपदार्थसमूहो
निर्मलोमितगतिर्गणनाथः ।
वासरो दिनमणेरिव तस्मा-
ज्जायते स्म कमलाकरबोधी ॥ ३
नेमिषेणगणनायकस्ततः
पावनं वृषमधिष्ठितो विदुः ।
पार्वतीपतिरिवास्तमन्मथो
योगगोपनगणार्चितक्रमः ॥ ४

[1] शाले?

क्रोपनिवारी शमदमधारी
माधवसेनः प्रणतरसेन ।
सोभवदस्माद्दलितमदात्मा
यो यतिसारः प्रसमितमारः ॥ ५
धर्मपरीक्षामकृत वरेण्यां
धर्मपरीक्षामखिलसरण्यां ।
शिष्यवरिष्ठोमितगतिनामा
तस्य पटिष्ठोनघमतिधामा ॥ ६
बद्ध मया जलधियात्र विरोधि यत्तत्
गृह्णंत्विदं स्वपरशास्त्रविदो विशोध्य ।
गृह्णंति किं बुसमपास्य न सस्यजातं
सारं न सारमिदमूह्यधियो विबुध्य ॥ ७
कृतिः पुराणा सुखदा न नूतना
न भाषणीयं वचनं बुधैरिदं ।
भवंति भव्यानि फलानि भूरिसो
न भूरुहां किं प्रसवः प्रसूनतः ॥ ८
पुराणसंभूतमिदं न गृह्यते-
पुराणमित्यस्य न सुंदरेति गीः ।
सुवर्णपाषाणविनिर्गतं जने
न कांचनं गच्छति किं महार्थतां ॥ ९
न बुद्धिगर्वेण न पक्षपातता
मयान्यशास्त्रार्थविवेचनं कृतं ।
ममैष धर्मं शिवशर्मदायकं
परीक्षितुं केवलमुत्थितः श्रमः ॥ १०

अहारि किं केशवशंकरादिभि-
र्व्यतारि किं वस्तु जिनेन मेर्थितं ।
स्तुवे जिनं येन निषिध्य तानहं
बुधा न कुर्वंति निरर्थकां क्रियां ॥ ११

विमुच्य मार्गं कुगतिप्रवर्त्तकं
श्रयंतु संतः सुगतिप्रवर्त्तकं ।
चिराय मा भूदखिलांगतापकः
परोनुतापो नरकादिगामिनां ॥ १२

निगूह्यते ये विनिवेदितं हितं
व्रजंति ते दुःखमनेकधाग्रतः ।
कुमार्गलग्नो व्यवतिष्ठते न यो
निवारितोसौ पुरतो विषीदति ॥ १३

विनिष्ठुरं वाक्यमिदं ममादितः
सुखं परं दास्यति नूनमग्रतः ।
निषेव्यमाणं कटुकं किमौषधं
सुखं विपाके न ददाति कांक्षितं ॥ १४

विविच्य गृह्णीय[1] बुधा ममोदितं
शुभाशुभं ज्ञास्यथ निश्चितं स्वयं ।
निषेव्यमाणं शतशोपि जायते
स्फुटं भृशं नानुभवं विना जनाः ॥ १५

क्षतसकलकलंका प्राप्यते तेन कीर्त्ति-
र्बुधमतमनवद्यं बुद्ध्यते तेन तत्त्वं ।

---

[1] गृह्णीत?

हृदयसदनमध्ये धूतमिथ्यांधकारो-
जिनपतिमतदीपो दीप्यते [1]यस्य दीप्रः ॥ १६
वदति पठति भक्त्या यः शृणोत्येकचित्तः
स्वपरसमयतत्त्वावेदि शास्त्रं पवित्रं ।
विदितसकलतत्त्वः केवलालोकनेत्र-
स्त्रिदशमहितपादो यात्यसौ मोक्षलक्ष्मीं ॥ १७
धर्मो जैनः पवित्रः प्रभवतु भुवने सर्वदा शर्मदायी
शांतिं प्रामोतु लोको धरणिमवनिपा न्यायतः पालयंतु ।
हत्वा कर्मारिवर्गं यमनियमजैरैः [2]साधवो यांतु सिद्धिं
विस्तीर्णा शुद्धबोधाजितहितनिरता जंतवः संतु सर्वे ॥ १८
इत्यमितगतिकृता धर्मपरीक्षा समाप्ता ॥

Gathakosa by MUNICHANDRASÛRI [गाथाकोशः । मुनिचंद्रसूरिः].

Folio 1:

बम्मह १ छयल्ल २ विज्ज ३ जोइसिउ ४ लेहउ ५ तहा वेसा ।
६ सिहिणा ७ सुरय ८ दिट्ठी ९ दूई १० असईण ११ पावलिया ॥
१२ पहियाण १३ पुणो माणं १४ बालालायण्णं १५ तहयमहिलाण ।
१६ दयियाणुराय १७ णेहो १८ पडिवण्ण १९ उण विरहो ॥
२०आलावो पुरिसाणं २१महिलाणं२२धण्ण२३विज्ज२४जिणसंखा ॥

दिट्ठी दिट्ठीपसरो पसरेण रईइ सब्भाउ ।
सब्भावेण य नेहो पंचवि बाणा अनंगस्स ॥
डज्झणभयेन णट्ठो कामो वसिउ कामिणीगुज्झे ।
ईसरपय जे भत्ता हणंति ते णिट्ठुरे घाए ॥

---

[1] यस्य? [2] °भरैः?

हरविसमनयणकोवानलेण दड्ढेण तहवि मयणेण ।
कज्जलमसेण तरुणीणयणम्मि संकामिउ अप्पा ॥
णिवसंति जत्थ छेया ललियकरक्कव्वबंधणे कुसला ।
जाणंति वंकभणियं सुंदरि णयरं ण सो गामो ॥
तं नत्थि तं न होसिइ तिलतुसमित्तंपि [1]तिहुयले ।
तं विहिणा ण य विहियं ज ण हु णाउ छयल्लेहिं ॥
दोतिन्निबुहा दोतिन्निमाणिणो पंचसत्तरंगिल्ला ।
जत्थ न हुंति निवेसे तं नयरं रण्णसारित्थं ॥

Folio 2 :

लोहमई गुणविमुक्का रत्तं दट्ठूण जीवियं हरइ ।
विसभक्खियव्व वेसा जं पावइ तं विणासेइ ॥
उवयारसहस्सहवि तिण्णि ण लज्जंति माणुसे लोए ।
वेसा अविवेयपहू खलाण हियय तह चेव ॥

Folio 3 :

दुल्लह जणाण राउ लज्जा गुरू ईय परवसो अप्पा ।
पियसहि विसमं पिम्मं मरणं सरणं णवरमेकं ॥
पीडे नियथणहारं वहेइ कंपं [2]ससभ्भसं सेयं ।
चुंबेइ डिंभयावि हु मम्महसरपीडिया बाला ॥
अइलज्जियमइभीयं अइभूमिपलोयणं च अइमोणं ।
पुरिसस्स महिलियाए ण सुद्धसीलस्स चरियाइ ॥

Folio 4 :

संताविय ण विहडइ पिम्मं णवजुव्वकंचणच्छायं ।
वड्ढइ कलाहि अहियं मिहुणाणं माणकसवट्टे ॥

---

[1] तिहुयणतले ? [2] ससम्भमं ?

Folio 5:

अहह मयमोहमच्छरपमुक्कसंगाण वरमुणीणंपि ।
कामिणिकाबालहसियं णूणं हियए चमक्केइ ॥
अहरं कंठकवोले थणजुयलं नाहिमंडलं रमणं ।
एयं जणसामन्नं हिययं जं जस्स तं तस्स ॥
लायण्णसलिलभरियं वयणसरं दप्पणे पलोयंती ।
फुट्टणभएण बाला कोरइ सीमंतपरिवाहं ॥
एकेण कवडवलिबंधणेण भुयणे ण माइ गोविंदो ।
अच्चरियं भमइ पियाणवि मियमुही तिवलिबंधेवि ॥
ते धण्णा जाण घरंमि दीसंति धूलिधूसरा णिच्चं ।
उट्ठंत पडंत रडंत दोतिण्णि जत्थ डिंभाइं ॥
आयासं पायालं सयलं महिमंडलं सगहचक्कं ।
जाणंति बुद्धिमंता महिलाचरियं न याणंति ॥
मच्छपयं जलमज्झे आयासे पंखियाण पयपंती ।
जाणंति बुद्धिमंता महिलाहिययं न याणंति ॥

Folio 6 :

धवला मइलणसीला सिणेहपरिपूरियावि तावेइ ।
दीवयसिहिव्व महिला कज्जलमइलं घरं कुणइ ॥
जम्मंतीए सोगो वड्ढंतीए विवड्ढए चिंता ।
परणीयाए दंडो जुवइपिउ दुक्किउ निच्चं ॥
मा वच्चह वीसंभं णईण णारीण सरइवारीण ।
पसरिय पउहराउ कूलाइ कुलाइ पाडंति ॥
एवं चिय स लहिज्जइ दिणेसदियहाण णेहनिव्वहणं
आजम्मं एक्कमेकेहि विरहो चिय ण दिट्ठो ॥

णेहो कहवि ण कीरइ अहवा कीरइ रत्तकंबलसरित्थो ।
अणवरयं धोयमाणो अण्णं वण्णं ण गिण्हेइ ॥
कज्जेण विणा णेहो अत्थविहूणेण गोरवं लोए ।
पडिवण्णे णिव्वहणं कुणंति जे ते जए विरला ॥
अणुराय जस्स जेहिं तेणं चिय हिययणिव्वुई तस्स ।
मेहसलिलेण तप्पइ बप्पीहो ण सरसलिलेण ॥

Folio 7:

सज्जणपिईपसंगो गुलियारंगव्व दुक्कपक्कालो ।
इयरजणाण य णेहो हलिद्दिरंगव्व [1]उ गिलइ ॥

Folio 8:

जह बप्पीउ खरगिम्हताविउ सुसियतालहुड्डो ।
घणआगमणं जोअइ तह अम्हे तुम्ह आगमणं ॥

Folio 9:

सव्वोवि जणो पच्चक्कदंसणे कुणइ णिब्भरं णेहं ।
सो सुयणो जो दूरट्ठियाण पालेइ पडिवण्णं ॥
सो चिय कीरइ मित्तो जो चिय पत्तंमि वसमयंमि ।
ण होइ परायत्तो सेलसिलाघडियपुरिसव्व ॥
णयणेहि को ण दीसइ केण समं णह हवंति आलावा ।
जं पुण हियाणंदं जणेइ तं माणुसं विरलं ॥
जह चक्कवायजुयलं ण लहइ सुरकं विओय संतत्तं ।
तुह दंसणमलहंतं अह्माण मणं तह च्चेय ॥
सज्जणजणाण संगो पइदियहं जं ण होइ अम्हाणं ।
ता मण्णे पुव्वभवे मयावि विच्छोहिउ कोइ ॥

Folio 10:

णह जाणेमि गुणा तुह कित्तियमित्ताइ संति ससिवयणे ।
एक्क चिय तुह दोसो जं विरहे दहसि अंगाइ ॥
अमयरसपाणिसरिसं सुंदरि तुह दंसणं जइ लहेमि ।
ता एत्तिएण तित्तो अण्णंपि ण किंपि पत्थेमि ॥
संसारंमि असारे जीविज्जइ तुज्झ दंसणाए[1] ।
जइ सावि ण होइ पिए ता किं जीएण अफलेण ॥
सरणागयंवि काऊण धरसि पासम्मि मह मणं बाले ।
किं अवरुद्धं ण याणहि जेहिं तादूं विजोजेसि ॥
[2]अमयमउणि सुणिज्जइ णूणं पसयच्छि पुण्णमाइंदो ।
सा चेव तुज्झ विरहे हुयवहसविसेसउ जाउ ॥
जे णामंति ण सीसं कस्सवि भुवणेवि ते महासुहडा ।
रागंधा गलियबला रुलंति महिलाण चलणतले ॥
मरणेवि दीणवयणं माणधरा जे नरा ण जंपंति ।
तेवि य कुणंति लल्लिं अबलाणं णेहगहगहिला ॥
तत्थवि जत्थवि णूणं कामियणो णियइ तम्मयं सयलं ।
उम्मत्तयरसरसिउ पिच्छइ णण्णं विणा कणयं ॥

Folio 11:

जाणामि तुज्झ विरहे जइ जलणहुयासणंमि पविसामि ।
डज्झहिसि मज्झ हियए अत्थं तो तेण बीहामि ॥
पियमहिलामुहकमलं बालमुहं धूलिधूसरच्छायं ।
सामिमुहं सुपसण्णं ते धण्णा जेइ पिच्छंति ॥

Folio 12:

हंसा रचंति सरे भमरा रचंति केतकीकुसुमे ।
चंदणवणे भुयंगा सरिसा सरिसेहि रचंति ॥

---

[1] दंसणासाए? [2] अमिय?

णेहो कहवि ण कीरइ अहवा कीरइ रत्तकंबलसरित्थो ।
अणवरयं धोयमाणो अण्णं वण्णं ण गिण्हेइ ॥
कज्जेण विणा णेहो अत्थविहूणेण गोरवं लोए ।
पडिवण्णे णिव्वहणं कुणंति जे ते जए विरला ॥
अणुराय जस्स जेहिं तेणं चिय हियय णिव्वुई तस्स ।
मेहसलिलेण तप्पइ बप्पीहो ण सरसलिलेण ॥

Folio 7:

सज्जणपिईपसंगो गुलियारंगव्व दुरुक्परकालो ।
इयरजणाण य णेहो हलिद्दिरंगव्व [1]उ गिलइ ॥

Folio 8:

जह बप्पीउ खरगिम्हताविउ सुसियतालहुट्टुट्ठो ।
घणआगमणं जोअइ तह अम्हे तुम्ह आगमणं ॥

Folio 9:

सव्वोवि जणो पच्चक्खदंसणे कुणइ णिब्भरं णेहं ।
सो सुयणो जो दूरट्ठियाण पालेइ पडिवण्णं ॥
सो चिय कीरइ मित्तो जो चिय पत्तंमि वसमयंमि ।
ण होइ परायत्तो सेलसिलाघडियपुरिसव्व ॥
णयणेहि को ण दीसइ केण समं णह हवंति आलावा ।
जं पुण हियाणंदं जणेइ तं माणुसं विरलं ॥
जह चक्कवायजुयलं ण लहइ सुक्कं विओय संतत्तं ।
तुह दंसणमलहंतं अह्माण मणं तह चेय ॥
सज्जणजणाण संगो पइदियहं जं ण होइ अम्हाणं ।
ता मण्णे पुव्वभवे मयावि विच्छोहिउ कोइ ॥

Folio 10:

णह जाणेमि गुणा तुह कित्तियमित्ताइ संति ससिवयणे ।
एक्क चिय तुह दोसो जं विरहे दहसि अंगाइ ॥
अमयरसपाणिसरिसं सुंदरि तुह दंसणं जइ लहेमि ।
ता एत्तिएण तित्तो अण्णंपि ण किंपि पत्थेमि ॥
संसारंमि असारे जीविज्जइ तुज्झ दंसणाए[1] ।
जइ सावि ण होइ पिए ता किं जीएण अफलेण ॥
सरणागयंवि काऊण धरसि पासम्मि मह मणं बाले ।
किं अवरुद्धं ण याणहि जेहिं तादूं विजोजेसि ॥
[2]अमयमउणि सुणिज्जइ णूणं पसयच्छि पुण्णमाइंदो ।
सा चेव तुज्झ विरहे हुयवहसविसेसउ जाउ ॥
जे णामंति ण सीसं कस्सवि भुवणेवि ते महासुहडा ।
रागंधा गलियबला रुलंति महिलाण चलणतले ॥
मरणेवि दीणवयणं माणधरा जे नरा ण जंपंति ।
तेवि य कुणंति लल्लिं अबलाणं णेहगहगहिला ॥
तत्थवि जत्थवि णूणं कामियणो णियइ तम्मयं सयलं ।
उम्मत्तयरसरसिउ पिच्छइ णण्णं विणा कणयं ॥

Folio 11:

जाणामि तुज्झ विरहे जइ जलणहुयासणंमि पविसामि ।
डज्झहिसि मज्झ हियए अत्थं तो तेण बीहामि ॥
पियमहिलामुहकमलं बालमुहं धूलिधूसरच्छायं ।
सामिमुहं सुपसण्णं ते धण्णा जेइ पिच्छंति ॥

Folio 12:

हंसा रच्चंति सरे भमरा रच्चंति केतकीकुसुमे ।
चंदणवणे भुयंगा सरिसा सरिसेहि रच्चंति ॥

---

[1] दंसणासाए? [2] अमिय?

णेहो कहवि ण कीरइ अहवा कीरइ रत्तकंबलसरित्थो ।
अणवरयं धोयमाणो अण्णं वण्णं ण गिण्हेइ ॥
कज्जेण विणा णेहो अत्थविहूणेण गोरवं लोए ।
पडिवण्णे णिव्वहणं कुणंति जे ते जए विरला ॥
अणुराय जस्स जेहिं तेणं चिय हिययणिव्वुई तस्स ।
मेहसलिलेण तप्पइ बप्पीहो ण सरसलिलेण ॥

Folio 7:

सज्जणपिईपसंगो गुलियारंगव्व दुक्कपरकालो ।
इयरजणाण य णेहो हलिद्दरंगव्व [1]उ गिलइ ॥

Folio 8:

जह बप्पीउ खरगिम्हताविउ सुसियतालहुट्टो ।
घणआगमणं जोअइ तह अम्हे तुम्ह आगमणं ॥

Folio 9:

सव्वोवि जणो पच्चक्खदंसणे कुणइ णिब्भरं णेहं ।
सो सुयणो जो दूरट्ठियाण पालेइ पडिवण्णं ॥
सो चिय कीरइ मित्तो जो चिय पत्तंमि वसमयंमि ।
ण होइ परायत्तो सेलसिलाघडियपुरिसव्व ॥
णयणेहि को ण दीसइ केण समं णह हवंति आलावा ।
जं पुण हियाणंदं जणेइ तं माणुसं विरलं ॥
जह चक्कवायजुयलं ण लहइ सुक्कं विओय संतत्तं ।
तुह दंसणमलहंतं अह्माण मणं तह चेय ॥
सज्जणजणाण संगो पइदियहं जं ण होइ अम्हाणं ।
ता मण्णे पुव्वभवे मयावि विच्छोहिउ कोइ ॥

Folio 10:

णह जाणेमि गुणा तुह कित्तियमित्ताइ संति ससिवयणे ।
एक्क चिय तुह दोसो जं विरहे दहसि अंगाइ ॥
अमयरसपाणिसरिसं सुंदरि तुह दंसणं जइ लहेमि ।
ता एत्तिएण तित्तो अण्णंपि ण किंपि पत्थेमि ॥
संसारंमि असारे जीविज्जइ तुज्झ दंसणाए[1] ।
जइ सावि ण होइ पिए ता किं जीएण अफलेण ॥
सरणागयंवि काऊण धरसि पासम्मि मह मणं बाले ।
किं अवरुद्धं ण याणहि जेहिं तादूं विजोजेसि ॥
[2]अमयमउणि सुणिज्जइ णूणं पसयच्छि पुण्णमाइंदो ।
सा चेव तुज्झ विरहे हुयवहसविसेसउ जाउ ॥
जे णामंति ण सीसं कस्सवि भुवणेवि ते महासुहडा ।
रागंधा गलियबला रुलंति महिलाण चलणतले ॥
मरणेवि दीणवयणं माणधरा जे नरा ण जंपंति ।
तेवि य कुणंति लल्लिं अबलाणं णेहगहगहिला ॥
तत्थवि जत्थवि णूणं कामियणो णियइ तम्मयं सयलं ।
उम्मत्तयरसरसिउ पिच्छइ णण्णं विणा कणयं ॥

Folio 11:

जाणामि तुज्झ विरहे जइ जलणहुयासणंमि पविसामि ।
डज्झहिसि मज्झ हियए अत्थं तो तेण बीहामि ॥
पियमहिलामुहकमलं बालमुहं धूलिधूसरच्छायं ।
सामिमुहं सुपसण्णं ते धण्णा जेइ पिच्छंति ॥

Folio 12:

हंसा रच्चंति सरे भमरा रच्चंति केतकीकुसुमे ।
चंदणवणे भुयंगा सरिसा सरिसेहि रच्चंति ॥

---

[1] दंसणासाए? [2] अमिय?

पुव्वकइरइयगाहा गहिऊणं एगउवि काऊण ।
पुण्णिमपरहुप्पण्णो मुणिचंदो तेण णिम्मिउ ॥...
तिसउचउरासीउ रसालउ जयउ भुवणंमि ॥...

Vichararatnasamgraha by JAYASOMASÛRI. [विचाररत्नसंग्रहः] जयसोमसूरिः].

Folios 1 to 222. Dated Saṃvat 1748.=A. D. 1692.

The Granthâgra is given as 14,000.

1. *From the praśasti of a Munisuvratacharitra* [मुनिसुव्रतचरित्र-प्रशस्तौ].

पूर्वं चांद्रकुले बभूव विपुले श्रीवर्द्धमानः प्रभुः
सूरिर्मंगलभाजनं सुमनसां सेव्यः सवृत्तास्पदं ।
शिष्यस्तस्य जिनेश्वरः समजनि स्याद्वादिनामग्रणी-
र्बंधुस्तस्य च बुद्धिसागर इति त्रैवेद्यपारंगमः ॥ १
सूरिः श्रीजिनचंद्रोभयदेवगुरुर्नवांगवृत्तिकरः ।
श्रीजिनभद्रमुनींद्रो जिनेश्वरविभोस्त्रयः शिष्याः ॥ २
चक्रे श्रीजिनचंद्रसूरिगुरुभिर्धुर्यैः प्रसन्नाभिध-
स्तेन ग्रंथचतुष्टयीस्फुटमतिः श्रीदेवभद्रः प्रभुः ।
देवानंदमुनीश्वरोऽभवदतश्चारित्रिणां ग्रामणीः
संसारांबुधिपारगामिजनताकामेषु कामं सखा ॥ ३
यन्मुखावासवास्तव्या व्यवस्यति सरस्वती ।
गंतुं नान्यत्र स न्याय्यः श्रीमान् देवप्रभुः प्रभुः ॥ ४
मुकुरतुलामंकुरयति वस्तुप्रतिबिंबविशदमतिंवृत्तं ।
श्रीविबुधप्रभचित्तं न विधत्ते वैवरीत्यं तु ॥ ५
तत्पदपद्मभ्रमरश्चक्रे पद्मप्रभश्चरितमेतत् ।
विक्रमतोतिक्रांते वेदग्रहरविमिते समये ॥ ६ ॥

2. *From a Kalpâdhyananaduryapadanirukta by Vinayachandra* [कल्पाध्ययनदुर्गपदनिरुक्तम् । विनयचन्द्रः].

प्रणम्य श्रीमहावीरं द्वादशांगीगुरूनपि ।
कल्पाध्ययनशब्दानां पर्यायान् कांश्चन ब्रुवे ॥...

नववाससयाइंति । श्रीवीरनिवृतेर्नवसु वर्षशतेष्वशीत्या त्रिनवत्या वाधिकेषु इयं वाचना जाता । यद्वा पंचम्याः चतुर्थ्यां पर्युषणा प्रववृते । तेणउ य नवसएहिं० ।

वीसहि दिणेहि कप्पो पंचयहाणीए कप्पठवणा य ।
नवसयतेउणएहिं वुछिन्ना संघआणाए ॥
सालाहणेण रन्ना संघाएसेण कारियं भयवं ।
पज्जूसवणचउत्थी चाउम्मासं चउद्दसीए ॥ ३
चउमासपडिकमणं पक्खियं दिवसम्मि चउविहा संघो ।
नवसयतेणउयएहिं आयरणं ते पमाणंति ॥ ४

इति तीर्थोद्गरादिषु भणनात् ।

3. *From a Sthavirâli* [स्थविराली].

गोमय सुहम्म जंबू पभवो सिज्जंभवो य जसभद्दो ।
संभूइविजय सिरिथूलभद्द गणहरमहागिरिणो ॥ १
सूबलसह साई सामज्जो संडिलो य जीयधरो ।
अज्जसमुद्दो [1]मंनंनंदिल्लो नागहत्थी य ॥ २
रेवइ सिंह खंदिल्ल हिमवन्नागज्जुणाइ गोविंदो ।
सिरिभूईदिन्न लोहिच्च दूसगणिणो य देवड्ढी ॥ ३...
अज्जसुहत्थी तहेव दिन्ने तहिंदादिन्ने य ।
सीहगिरि वइरसामी एमाइ सुहत्थिवंसो य ॥ ६

[1] मंगू?

समाप्तं श्रीपर्युषणाकल्पाध्ययनस्य कतिचिद्दुर्गपदनिरुक्तमिति ।

सैद्धांतिकश्रीमुनिचंद्रशिष्या
अनूचानवरा[1] जयंति ।
श्रीरत्नसिंहाह्वयसूरिमुख्या
यच्छिष्यलेशो विनयेंदुसूरिः ॥ १
श्रीविक्रमात्तत्त्वगुणेंदुवर्षे १३२९
चूर्ण्यादि वीक्ष्य स्वगुरोर्मुखाच्च ।
ज्ञात्वानघं पर्युषणाभिधान-
कल्पस्य किंचिद्विदधे निरुक्तं ॥ २

4. *From the praśasti of a Commentary by Devaguptisuri on the Navapada* [नवपदलघुवृत्तिः । देवगुप्तसूरिः].

नवपदटीका प्रोक्ता श्रावकानंदकारिणी ।
श्रीदेवगुप्तसूरिभिर्भावयितव्या प्रयत्नेन ॥
त्रिःसप्त्यधिकसहस्रे मासे कार्त्तिकसंज्ञिते ।
श्रीपार्श्वनाथचैत्ये तु [2]दुर्गमाय च पत्तने ॥
श्रावकानंदटीकेयं नवपदस्य प्रकीर्त्तिता ।
जिनचंद्रगणिनाम्ना तु गच्छे उकेशसंज्ञके ॥
कत्कदाचार्यशिष्येण कुलचंदसंज्ञितेन च ।
तेनैषा सूत्रिता टीका निर्जरार्थं तु कर्मणां ॥

5. *From a Commentary on the Sârdhaśataka by Dhaneśvarasûri* [सार्धशतकवृत्तिः । धनेश्वरसूरिः].

जिणवल्लहगणिलिहियं सड्ढमत्थवियारलवमिणं ।
सुयणा निसुणंतु सुणंतु सयं परिविबोहिंतु सोहिंतु ॥

व्या० जिनवल्लभगणिनामकेन मतिमता सकलार्थसंग्राहिस्थानांगाद्यंगोपांगपंचाशकादिशास्त्रवृत्तिविधानाप्रावदातकीर्त्तिसुधाधवलि तस्य

[1] प्राज्ञा अनूचान°? [2] दुर्गमायतपत्तने ?

रामंडलानां श्रीमदभयदेवसूरीणां शिष्येण लिखितं कर्मप्रकृत्यादि-
गंभीरशास्त्रेभ्यः समुद्धृत्य दृब्धं जिनवल्लभगणिलिखितं ॥

इति सार्द्धशतकवृत्तौ विशवालगच्छे धनेश्वरसूरिकृतायां ।

शशिमुनिपशुपतिसंख्ये वर्षे नृपविक्रमादतिक्रांते ।
[1]चैत्रे सप्तम्यां समर्थितेयं गुरौ वारे ॥

6. *From the prasasti of a Srivacharitra by Guruchandraganî* [श्रीवीरचरित्रप्रशस्तिः । गुरुचन्द्रगणिः].

आसि सिरिवद्धमाणो मुणिनाहो संजमनिहिव्व ।
बहुलकलिकालतमपसरपूरियासेससविसमसमभागे ॥
दीवेणं व मुणीणं पयासिउं जेहि [2]मुत्तिपत्तो ।
मुणिवइणो तस्स हरइहाससिरिजसपयासियासस्स ॥
आसि दुवे वरसीसा जयपयडा सूरससिगुव्व ।
भवजलहिवीहिसंभंतभवियणसंताणतारणसमत्थो ॥
बोहित्थोव्व समत्थो सिरिसूरजिणेसरो पढमो ।
गुरुसाराउं धवलाउं खरयसाहुसंतई जाया ॥
हिमवंताउं गंगुव्व निग्गया सयलजणपुज्जा ।
अण्णो य पुण्णिमाचंदसुंदरो बुद्धिसागरो सूरी ॥
निम्मवियपवरवागरणछंदमत्थोवसत्थमई ।
एगंतवायविलसिरपरवायकुरंगभंगसीहाण ॥
तेसिं सीसो जिणचंदसूरी नामा समुप्पण्णो ।
संवेगरंगसाला न केवलं कव्वविरईया जेण ॥
सव्वजणविम्हयकरी विहिया संजमपवित्तीवि ।
ससमयपरसमयन्नू विसुद्धसिद्धंतदेसणाकुसलो ॥

[1] चैत्रे सितसप्तम्यां ? [2] मुत्तिपथो ?

समाप्तं श्रीपर्युषणाकल्पाध्ययनस्य कतिचिद्दुर्गपदनिरुक्तमिति ।

सैद्धांतिकश्रीमुनिचंद्रशिष्या
अनूचानवरा[1] जयंति ।
श्रीरत्नसिंहाह्वयसूरिमुख्या
यच्छिष्यलेशो विनयेंदुसूरिः ॥ १
श्रीविक्रमात्तत्त्वगुणेंदुवर्षे १३२५
चूर्ण्यादि वीक्ष्य स्वगुरोर्मुखाच्च ।
ज्ञात्वानघं पर्युषणाभिधान-
कल्पस्य किंचिद्विदधे निरुक्तं ॥ २

4. *From the praśasti of a Commentary by Devaguptisuri on the Navapada* [नवपदलघुवृत्तिः । देवगुप्तसूरिः].

नवपदटीका प्रोक्ता श्रावकानंदकारिणी ।
श्रीदेवगुप्तसूरिभिर्भावयितव्या प्रयत्नेन ॥
त्रिःसप्त्यधिकसहस्रे मासे कार्त्तिकसंज्ञिते ।
श्रीपार्श्वनाथचैत्ये तु [2]दुर्गमाय च पत्तने ॥
श्रावकानंदटीकेयं नवपदस्य प्रकीर्त्तिता ।
जिनचंद्रगणिनाम्ना तु गच्छे उकेशसंज्ञके ॥
कक्कदाचार्यशिष्येण कुलचंदसंज्ञितेन च ।
तेनैषा सूत्रिता टीका निर्जरार्थं तु कर्मणां ॥

5. *From a Commentary on the Sârdhaśataka by Dhaneśvarasûri* [सार्धशतकवृत्तिः । धनेश्वरसूरिः].

जिणवल्लहगणिलिहियं सड्ढमत्थवियारलवमिणं ।
सुयणा निसुणंतु सुणंतु सयं परिविबोहिंतु सोहिंतु ॥

व्या० जिनवल्लभगणिनामकेन मतिमता सकलार्थसंग्राहिस्थानांगाद्यंगोपांगपंचाशकादिशास्त्रवृत्तिविधानाप्तावदातकीर्त्तिसुधाधवलि तस्य

[1] प्राज्ञा अनूचान°? [2] दुर्गमायतपत्तने ?

रामंडलानां श्रीमदभयदेवसूरीणां शिष्येण लिखितं कर्मप्रकृत्यादि-
गंभीरशास्त्रेभ्यः समुद्धृत्य दृब्धं जिनवल्लभगणिलिखितं ॥

इति सार्द्धशतकवृत्तौ विशवालगच्छे धनेश्वरसूरिकृतायां ।

शशिमुनिपशुपतिसंख्ये वर्षे नृपविक्रमादतिक्रांते ।
[1]चैत्रे सप्तम्यां समर्थितेयं गुरौ वारे ॥

6. *From the praśasti of a Śrīvīracharitra by Guruchandragaṇi* [श्रीवीरचरित्रप्रशस्तिः । गुरुचन्द्रगणिः].

आसि सिरिवद्धमाणो मुणिनाहो संजमनिहिव्व ।
बहुलकलिकालतमपसरपूरियासेससविसमसमभागे ॥
दीवेणं व मुणीणं पयासिउं जेहि [2]मुत्तिपत्तो ।
मुणिवइणो तस्स हरइहाससिरिजसपयासियासस्स ॥
आसि दुवे वरसीसा जयपयडा सूरसासणुव्व ।
भवजलहिवीहिसंभंतभवियणसंताणतारणसमत्थो ॥
बोहित्थोव्व समत्थो सिरिसूरजिणेसरो पढमो ।
गुरुसाराउं धवलाउं खरयसाहुसंतई जाया ॥
हिमवंताउं गंगुव्व निग्गया सयलजणपुज्जा ।
अण्णो य पुण्णिमाचंदसुंदरो बुद्धिसागरो सूरी ॥
निम्मवियपवरवागरणछंदमत्थोवसत्थमई ।
एगंतवायविलसिरपरवायकुरंगभंगसीहाण ॥
तेसिं सीसो जिणचंदसूरी नामा समुप्पण्णो ।
संवेगरंगसाला न केवलं कव्वविरईया जेण ॥
सव्वजणविम्हयकरी विहिया संजमपवित्तीवि ।
ससमयपरसमयन्नू विसुद्धसिद्धंतदेसणाकुसलो ॥

[1] चैत्रे सितसप्तम्यां ? [2] मुक्तिपथो ?

सव्वमहिवलयवित्तो अन्नोभयदेवसूरित्ति ।
जेणालंकारधरा सलक्खणा वरपया पसन्ना य ॥
नवरंगवित्तिवररयणभारई कामिणीव कया ।
तेसिं अत्थि विणेउं समत्थसत्थबोहकुसलमई ॥
सूरी पसन्नचंदो चंदो इव जणमणानंदो ।
तव्वयणेणं सिरिसुमइवायगाणं विणेयलेसेणं ॥
गणिना गुरुचंदेणं रइयं सिरिवीरचरियमिमं ।
नंदसिहिरुद्द११३९संखे वोक्कंते विक्कमाउ कालम्मि ।
जेट्ठस्स सुद्धतईयातिहिम्मि सोमे समत्तमिमं ॥

7. *From the Vasudevahindi* [वसुदेवहिंडौ मध्यमखण्डप्रारंभः].

तत्थ य सामापिययमादियाणं रोहिणिपज्जुवसाणं एगुणतीसं लंभगा संघदासवायगेणं उवणिबद्धा एग्गत्तरिसं च वित्थारभीरुणा कथामज्झे छड्डिया ततोहं लोइयसिंगारकहापसंसणं असहमाणो आयरियसगासे अवधारे ऊण पवयणाणुरागेणं आयरियनिउएण य तस्सि मज्झिल्लंभाणं गंथणत्थे अब्भुज्ज उहंतं सुणह ॥

8. *From the Yogavidhi by Ajitadevasúri* [योगविधिः । अजितदेवसूरिः

चंद्रकुले ते जाताः श्रीशीलगणाख्यगणभृतः ख्याताः ।
श्रीमानतुंगगणभृन्मलयप्रभसूरिमुख्याश्च ॥ १
श्रीभद्रगुप्तगुरवः कुवलयसुप्रीतिकारिवरचरिताः ।
तन्नाममंत्रभक्तिस्मरणादपि जायतेभिमतं ॥ २
द्वादशवर्षशतेषु श्रीविक्रमतस्त्रिसप्ततियुतेषु ।
श्रीभानुप्रभगुरुराजपट्टकल्याणकुंभाभैः ॥ ३
श्रीअजितदेवसूरिभिरिति योगविधिः प्रपंचितः ।
किंचित्पाक्षिकनंद्यादुक्तं विभाव्य भव्यबुधैः कार्यं ॥ ४

9. *From a Commentary by Prithvichandrasúri on the Paryushana-kalpa* [पर्युषणाकल्पटिप्पनकम् । पृथ्वीचन्द्रसूरिः].

चांद्रकुलांबरशशिनश्चारित्रश्रीसहस्रपत्रस्य ।
श्रीशीलभद्रसूरेर्गुणस्य महोदधेः शिष्यः ॥ २
अभवद्वदनमदहारः षट्तर्कीभोजबोधनदिनेशः ।
श्रीधर्मघोषसूरिर्बोधितशाकंभरीनृपतिः ॥ ३
चारित्रांभोजशशी त्रिपथीपरिहारजनितबुधहर्षः ।
दर्शितविधिशर्मनिधिः सिद्धांतमहोदधिः प्रवरः ॥ ४
बभूव श्रीयशोभद्रसूरिस्तच्छिष्यशेखरः ।
तत्पादपद्ममधुपोभूच्छ्रीदेवसेनगणिः ॥ ५
टिप्पनकं पर्युषणाकल्पस्यालिखदवेक्ष्य शास्त्राणि ।
तच्चरणकमलमधुपः श्रीपृथ्वीचंद्रसूरिरिदं ॥ ६ ॥

10. *From a "Duḥkhamakálaśrīśramaṇastotra* [दुःखमाकालश्रीश्रमणसंघस्तोत्रम्].

वीरजिणभुवणविस्सुयपवयणगयणिक्कदिणमण[1]समाणे ।
वट्टंतसुयनिहाणे थूणामि सूरी जुगप्पहाणे ॥ १
वीस[1]तिवीस[2]ठनवइ[3]अडसयरि[4]पंचसयरि[5]गुणनउई[6] ।
सउ[7]सगसी[8]पणनउई[9]सगसी[10]छस्सयरि[11]अडसयरी[12] ॥ २
चउनवइ[13]अठ[14]तिय[15]सग[16]चउ[17]पन्नुत्तरसयं[18]तितीससयं[19]।
सउ[20]पण नउइ[21] नव नवइ[22]चत्त[23]तेवीसुदयसूरी ॥ ३
अह उदयाणं पढमे जुगप्पवरे पणवयामि तेवीसं ।
सिरिसुहम[1]वयर[2]पडिवय[3]हरिस्सहं[4]नंदिमित्तं च ५ ।
सिरिसूरसेण[6]रविमित्त[7]सिरिप्पहं[8]मणिरहं च ९ ।
जसमित्तं[10]धणसिंह[11]सव्वमित्तं[12]धम्मिल्लं[13]सिरिविजयणंदं[14]॥ ५

---

[1] दिणमणि?

वंदामि सुमंगल १५ धम्मसिंह १६ जयदेव १७ सूरसुरदित्तं १८ ।
वइसाहा१९कोडिन्नं२० माहुर२१वणिपुत्तं२२सिरिदत्तं २३ ॥ ६
उदयाणंतिमसूरी पुसमित्त१अरहमित्त२वइसाहं ३ ।
वंदे सुकित्ति४थावर५रहसुय६जयमंगलमुणिंदं७ ॥ ७
सिद्धत्थं८ईसाणं९रथमित्तं १०भरणिमित्त ११दढमित्तं १२ ।
सिरिसंगयमित्तं१३सिरिधरं१४मागह१५ममरसूरिं१६ ॥ ८
सिरिरेवइमित्तं १७ कित्तिमित्त१८सुरमित्त१९ फग्गुमित्तं च२० ।
कल्लाण२१देवमित्तं२२नमामि दुप्पसहमुनिवसहं२३ ॥ ९
वंदे सुहम्मजंबूपभवं सिज्जंभवं च जसभद्दं ।
संभूयविजयसिरिभद्दबाहुसिरिथूलभद्दं च ॥ १०
महागिरिसुहत्थगुणसुंदरं च सामज्जखंदिलायरियं ।
रेवइमित्तं धम्मं च भद्दगुत्तं च सिरिगुत्तं ॥ ११
सिरिवयरमज्जरक्खियसूरिं पणमामि पूसमित्तं च ।
इय सत्त कोडिनामे पढमुदए वीस जुगपवरे ॥ १२
बीए तिवीस वइरं च नागहत्थिं च रेवईमित्तं ।
सीहं नागुज्जणभूइदिन्नयं कालयं वंदे ॥ १३
सिरिसच्चमित्तहारिलजिणभद्दं वंदिमो उमासाइ ।
पुसमित्तं संभूयं मोढरिसिं भूयधम्मसिरिं ॥ १४
जिइंकपग्गुमित्तं धम्मघोसं च विणयमित्तं च ।
सिरिसीलमित्तरेवइमित्तसुमित्तं अरिहमित्तं ॥ १५
इय सव्वोदयजुगपवरसूरिणो चरणसंजुए वंदे ।
चउरूत्तरदुसहस्सं दुप्पसहंते सुहम्माई ॥ १६
इय सुहमजंबू तब्भवसिद्धा एगावयारिणो सेसा ।
सट्ठिदुजोयणमज्झे जयंतु दुब्भिक्खडमरहरा ॥ १७ ॥ ...

एवं देविंदनयं सिरिविज्जाणं धम्मकित्तिपयं ।
वीरजिणपवयणट्ठियं दुसमसंघं नमह निच्चं ॥
इति दुःखमाकालश्रीश्रमणसंघस्तोत्रं ।

11. *From an "Ashtakavritti by Jineśvarasúri* [अष्टकवृत्तिः । जिनेश्वरसूरिः].

जिनेश्वरानुग्रहतोष्टकानां विविच्य गंभीरमपीदमर्थं ।
अवाप्य सम्यत्क्रमपेतरेकं सदैव लोकाश्वरणे यतध्वं ॥ १
सूरेः श्रीवर्द्धमानस्य निःसंबंधविहारिणः ।
हारिचारित्रपात्रस्य श्रीचंद्रकुलभूषिणः ॥ २
पादांभोजद्विरेफेण श्रीजिनेश्वरसूरिणा ।
अष्टकानां कृता वृत्तिः सत्त्वानुग्रहहेतवे ॥ ३
समानामधिकेशीत्या सहस्रे विक्रमाद्गते ।
श्रीजावालपुरे रम्ये वृत्तिरेषा समापिता ॥ ४

इति श्रीजिनेश्वरसूरिवराचार्यकृता श्रीमदभयदेवसूरिप्रतिसंस्कृताष्टकवृत्तिः समाप्ता ॥ ग्रंथमानं ३३७०

Folio 222:

श्रीमत्खरतरगच्छे विजयिनि मंदाकिनीजलस्वच्छे ।
श्रीजिनचंद्रविवस्वति युगप्रधानेतिपदवर्ये ॥ १
श्रीवामेयप्रमेयप्रमेयपारंगतं च पारगतं ।
कृत्वा चेतोविषयं विषयांतरविरतनिजमनसः ॥२
वागीसदयातिलकक्रमकमलरजोलवस्य परिचरणात् ।
समवसितसमयसारा बाल्येपि कृतश्रुताचाराः ॥ ३
श्रीचंद्रमंत्रिदेवाः सारणदासादिविबुधसामग्र्या ।
नानाग्रंथविचारव्याख्याकरणाच्च संयत्य ॥४

अणहिलपत्तनजेसलमेरुस्थितसमयकोशवीक्षायाः ।
समवसितगोप्यगंभीरभावश्रुतनिकरसंचाराः ॥ ५
खरतरसमाचारीविचारणप्रवणमानसैः सद्भिः ।
सूजामेघोदयकर्णडुंगराद्यैः परिश्रमिताः ॥ ६
हिंसारमहिमजेसलमेसलमेरुषु चर्चाश्रमेण विख्याताः ।
रेजुः श्रीगुरुकृपया लब्धजया जगति हरिवद्ये ॥ ७
श्रीमत्प्रमोदमाणिक्यगुरूणामनुशासनात् ।
साहाय्याच्च सतीर्थ्यश्री ५ दयारंगगणीशितुः ॥ ८
यथालब्धागमव्यूहाद्गृहीत्वा सारमादृताः ।
नानाप्रश्नपदश्रेणिप्रत्युत्तरपदात्मकं ॥ ९
परोपकारसंसिद्धचै स्वस्य च स्मृतिहेतवे ।
मृक्षणमिव तेयं श्रीजयसोमबुधा व्यधुः ॥१०
विक्रमतो मुनिशररसशशिमाने वत्सरे विजयमाने ।
गुणविनयस्तच्छिष्यः सेरूणानाम्नि वरनगरे ॥ ११
विशकलितपत्रराशिं दृष्ट्वा तस्य क्रमेण तं कृत्वा ।
ग्रंथं ब्राग्बोधार्थं लेखकतो लेखयांचक्रे ॥ १२ ग्रंथाग्रं१४,०००

विचाररत्नसंग्रहः समाप्तः ॥

Yamakastuti by DHARMAGHOSHASŪRI with the **Commentary** of SOMATILAKASŪRI [यमकस्तुतिः सटीका । मू० धर्मघोषसूरिः । टी० सोमतिलकसूरिः].

Folios 1 to 21 :

Commentary begins :

ॐ नमः सिद्धं ॥ अर्हं ॥

श्रीमत्तीर्थपतीन्सर्वाननर्वाचीनचिन्मयान् ।
अद्वैतसंविदे वंदे सानंदेन स्वचेतसा ॥ १

अधिकृत्य श्लेषमहं प्रकृतिप्रत्ययविभक्तिरचनाढ्यं ।
एकामपि हि चतुर्द्धा विवृणोमि स्तुतिमिमां सुकृतां[1] ॥ १

सा चेयं ।

श्रीतीर्थराजः पदपद्मसेवा-
हेवाकिदेवासुरकिंनरेशः ।
गंभीरगीस्तारतरो वरेण्य-
प्रभावदाता ददतां शिवं वः ॥ १

व्याख्या० श्रीतीर्थराजः ।...

Folio 3 :

Commentary ends :

प्रकाशितमिति चतुर्थः स्तुत्यर्थः ॥ ४

श्रीसोमतिलकसूरिः स्तुतिमेकामपि स्वयं रचितां ।
विवृणोति स्म चतुर्द्धा श्लेषवशात्स्वपरहितकृतये ॥ १

इत्येकरूपस्तुतिचतुष्टयवृत्तिः समर्थितेति भद्रं ।

Commentary begins:

॥ अर्हं ॥

श्रेयःश्रीवरदं जिनौघमनघं प्रणम्य विवृणोमि ।
यमकैरलंकृतयतीर्जिनस्तुतीः स्वपरहितकृतये ॥ १

तास्त्वष्टाविंशतिः स्वष्टा मालिनीछंदसाद्भुताः ।
अष्टाष्टयमकै रम्या वर्णयुग्मविनिर्मिताः ॥ २

तत्रादिदेवत्वादादौ श्रीवृषभजिनस्तुतिमाह ।

जय वृषभजिनाभिष्टूयसे निम्ननाभि-
र्जडिमरविसनाभिर्यः सुपर्वांगनाभिः ।

---

[1] स्वकृतां?

तम इह किल नाभिक्षोणिभृत्सूनुनाभि-
द्रुतभुवनमनाभिक्षांतिसंपत्कुनाभिः ॥ १

व्याख्या० जय रागादिरिपुवर्गजयनाज्जयवान् भव ।...

Commentary ends:

तथेति श्रुतदेवतास्तुत्यर्थः ३ ॥ २८ ॥

श्रीदेवेंद्रमुनींद्रपट्टमुकुटैः श्रीधर्मघोषाख्यया
ख्यातैः सूरिवरैर्विंशिष्टकविभिश्चारित्रिभिर्ज्ञानिभिः ।
संघाचार इति प्रसिद्धमहिमा सिद्धांततत्त्वाचित-
श्चक्रे ग्रंथवरः परोपकृतये यैः कृप्रयत्नैर्भृशं ॥ १

तस्यांतिर्यतिपर्यंतविन्यस्तयमका इमाः ।
व्यरच्यंत च यैरष्टाविंशतिः स्तुतयोनघाः ॥ २

तच्छिष्यशेखरश्रीसोमप्रभसूरिपादपद्मालिः ।
श्रीसोमतिलकसूरिस्तनुमतिरपि विवृतिमकृतेमां ॥ ३

एतस्यां शुचिसंप्रदायविगमात्तादृक्सुशास्त्रेक्षणा-
भावाद्ग्रंथगतार्थबोधविरहान्मांद्याच्च बुद्धेर्मया ।
दुष्टं क्लिष्टमशिष्टमिष्टसमयातीतं च यत्किंचन
प्रोचे शास्त्रविचारचारुहृदयैः क्षम्यं च शोध्यं च तत् ॥ ४

जयति जगतीह यावज्जिनमतममिकृप्रभावपात्रमिदं[1] ।
यमकस्तुतिवृत्तिरियं तावद्भव्योपकृतयेस्तु ॥ ५

इति यमकस्तुतिवृत्तिः समर्थितेयं ॥ भद्रमस्तु ॥ पंडितश्री०
मुनिचंद्रवाचनार्थं गणिदेवचंद्रेण लिखितं ॥ संवत् १६४८ वर्षे०

---

[1] अमितप्रभाव?

Yogaratnamala by NÂGÂRJUNÂCHÂRYA with the **Commentary** of GUṆÂKARA [योगरत्नमाला सटीका। मू० नागार्जुनाचार्यः। टी० गुणाकरसूरिः]·

Commentary begins:

गुरुचरणकमलममलं चरणे च नागार्जुनप्रणीतायाः ।
विवृतिं सुखावबुद्धयै वक्ष्येहं योगरत्नमालायाः ॥ १

Text begins:

विमलमतिकिरणनिकरप्रभिन्नसच्छिष्यकमलसंघावाः ।
सकलभुवनैकदीपा जयंति गुरुभास्करा भुवने ॥ १

स्पष्टाक्षरपदसूत्रैर्गुरुमतरत्नाकरात्समुद्धृत्य ।
ग्रथिता परिस्फुरंती निगद्यते योगरत्नमालेयं ॥ २

Text ends:

आश्चर्यरत्नमाला नागार्जुनविरचितानुभवसिद्धा ।
सकलजनहृदयदयिता समर्थिता सूत्रतो जयति ॥ १४०

इति श्रीआचार्यनागार्जुनकृता योगरत्नावली समाप्ता ॥

Commentary ends:

शास्त्रस्याशीर्वादं ददात्याचार्यः ॥ १४०

यदशुद्धमिह निरूपितमार्यास्तत्क्षम्यतां प्रसादं मे ।
कृत्वा विशोध्यतां यत् को न स्खलति प्रमादनिवहेन ॥ १

आत्मस्मरणाय मया विवृता नागार्जुनप्रणीतेयं ।
आश्चर्यरत्नमाला अग्रेतनवृद्धटीकातः ॥ २

श्रीनृपविक्रमसमये द्वादशनवषड्भिरंकिते वर्षे ।
रचिता गुणाकरेण श्वेतांबरभिक्षुणा विवृतिः ॥ ३

इति श्रीसिद्धघटीयश्वेतांबरमंडितश्रीगुणाकरविरचिता नागार्जुनप्रणीतयोगरत्नमालालघुवृत्तिः समाप्ता ॥

Atmabodha, by JINALÂBHASURI [आत्मप्रबोधः। जिनलाभसूरिः].

Folios 1 to 183:

Prasasti:

श्रीमद्वीरजिनेंद्रतीर्थतिलकः सद्भूतसंपन्निधिः
संजज्ञे सुगुरुः सुधर्मगणभृत्तस्यान्वये सर्वतः।
पुण्ये चांद्रकुलेभवत्सुविहिते पक्षे सदाचारवान्
सेव्यः शोभनधीमतां सुमतिमानुद्योतनः सूरिराट् ॥ ३

आसीत्तत्पदपंकजैकमधुकृच्छ्रीवर्द्धमानाभिधः
सूरिस्तस्य जिनेश्वराख्यगणभृज्ज्ञातो विनेयोत्तमः।
यः प्रापच्छिव॰ सिद्धि८पंक्ति१०शरदि१०८० श्रीपत्तने वादितो
जित्वा सद्विरुदं कृती खरतरेत्याख्यं नृपादेर्मुखात् ॥ ४

तच्छिष्यो जिनचंद्रसूरिगणभृज्ज्ञज्ञे गुणांभोनिधिः
संविग्नोभयदेवसूरिमुनिपस्तस्यानुजोभूत्ततः।
येनोत्तुंगनवांगवृत्तिरचनां कृत्वार्हतः शासने
साहाय्यं विदधे महच्छ्रुतपरिज्ञानार्थिनां धीमताम् ॥ ५

तत्पट्टे जिनवल्लभो गणधरः सन्मार्गसेवापरः
संजातस्तदनु प्रभूतमहिमा सद्भव्यबोधप्रदः।
अंबादत्तयुगप्रधानपदभृन्मिथ्यात्वविध्वंसकृ-
न्नेता श्रीजिनदत्तसूरिरभवद्वंदारकाभ्यर्चितः ॥ ६

तदनु श्रीजिनचंद्रः सूरिवरोभूत्स्वधर्मनिस्तंद्रः।
सन्मणिमंडितभालः प्रणताखिलशिष्टभूपालः ॥ ७

तद्वंशे गुणनिधयः सम्यग्विधयो मुनीश्वराः शुचयः।
श्रीजिनकुशलमुनींद्रश्रीजिनभद्रादयोभूवन् ॥ ८

जज्ञे मुनींद्रस्तदनुक्रमेण
श्रीजैनचंद्रो मुनिमार्गसेवी ।
प्रबोधितो येन दयापरेण
ह्यकब्बराख्यः पतिसाहिमुख्यः ॥ ९

तदन्वयेभूज्जिनसिंहसूरिः
स्वपाटवाल्हादितसर्वसूरिः ।
ततः स्वधीनिर्जितदेवसूरिः
स्फुरत्प्रभावो जिनराजसूरिः ॥ १०

तच्छिष्यो जिनरत्नसूरिसुगुरुः श्रीजैनचंद्रस्ततो
गच्छेशो गणभृद्वरो गुणगणांभोधिर्जगद्विश्रुतः ।
तत्पट्टोदयशैलमूर्ध्नि सुतरां भास्वत्प्रतापोद्भुरः
पूज्यश्रीजिनसौख्यसूरिरभवत्तत्कीर्त्तिविद्यावरः ॥ ११

तत्पादांबुजसेविनो युगवराः सत्यप्रतिज्ञाधराः
श्रीमंतो जिनभक्तिसूरिगुरवोभूवन् गणाधीश्वराः ।
यैरुद्दामगुणैः स्वधर्मनिपुणैर्निःशेषतेजस्विनां
तस्थे मौलिपदैः प्रकामसुभगैः पुष्पैरिव प्रत्यहं ॥ १२

तेषां विनेयो निरवद्यवृत्तिः
प्रमोदतः श्रीजिनलाभसूरिः ।
इमं महाग्रंथपयोधिमध्यात्
समग्रहीद्रत्नमिवात्मबोधम् ॥ १३

इताश३मध्या३वसु८चंद्र१वत्सरे
१८३३ समुज्ज्वलत्कार्त्तिकपंचमीदिने ।
मनोरमे श्रीमनराख्यबिंदिरे-
ऽगमन्निबंधः परिपूर्णतामयम् ॥ १४

Atmabodha, by JINALÂBHASURI [आत्मप्रबोधः। जिनलाभसूरिः].

Folios 1 to 183 :

Prasasti :

श्रीमद्वीरजिनेंद्रतीर्थतिलकः सद्भूतसंपन्निधिः
संजज्ञे सुगुरुः सुधर्मगणभृत्तस्यान्वये सर्वतः ।
पुण्ये चांद्रकुलेभवत्सुविहिते पक्षे सदाचारवान्
सेव्यः शोभनधीमतां सुमतिमानुद्योतनः सूरिराट् ॥ ३

आसीत्तत्पदपंकजैकमधुकृच्छ्रीवर्द्धमानाभिधः
सूरिस्तस्य जिनेश्वराख्यगणभृज्जातो विनेयोत्तमः ।
यः प्रापच्छिव॰ सिद्धि८पंक्ति१०शरदि१०८० श्रीपत्तने वादितो
जित्वा सद्विरुदं कृती खरतरेत्याख्यं नृपादेर्मुखात् ॥ ४

तच्छिष्यो जिनचंद्रसूरिगणभृज्जज्ञे गुणांभोनिधिः
संविग्नोभयदेवसूरिमुनिपस्तस्यानुजोभूत्ततः ।
येनोत्तुंगनवांगवृत्तिरचनां कृत्वार्हतः शासने
साहाय्यं विदधे महच्छ्रुतपरिज्ञानार्थिनां धीमताम् ॥ ५

तत्पट्टे जिनवल्लभो गणधरः सन्मार्गसेवापरः
संजातस्तदनु प्रभूतमहिमा सद्भव्यबोधप्रदः ।
अंबादत्तयुगप्रधानपदभृन्मिथ्यात्वविध्वंसकृ-
न्नेता श्रीजिनदत्तसूरिरभवद्वंदारकाभ्यर्चितः ॥ ६

तदनु श्रीजिनचंद्रः सूरिवरोभूत्स्वधर्मनिस्तंद्रः ।
सन्मणिमंडितभालः प्रणताखिलशिष्टभूपालः ॥ ७

तद्वंशे गुणनिधयः सम्यग्विधयो मुनीश्वराः शुचयः ।
श्रीजिनकुशलमुनींद्रश्रीजिनभद्रादयोभूवन् ॥ ८

जज्ञे मुनींद्रस्तदनुक्रमेण
श्रीजैनचंद्रो मुनिमार्गसेवी ।
प्रबोधितो येन दयापरेण
ह्यकब्बराख्यः पतिसाहिमुख्यः ॥ ९

तदन्वयेभूज्जिनसिंहसूरिः
स्वपाटवाल्हादितसर्वसूरिः ।
ततः स्वधीनिर्जितदेवसूरिः
स्फुरत्प्रभावो जिनराजसूरिः ॥ १०

तच्छिष्यो जिनरत्नसूरिसुगुरुः श्रीजैनचंद्रस्ततो
गच्छेशो गणभृद्वरो गुणगणांभोधिर्जगद्विश्रुतः ।
तत्पट्टोदयशैलमूर्ध्नि सुतरां भास्वत्प्रतापोद्भुरः
पूज्यश्रीजिनसौख्यसूरिरभवत्तत्कीर्त्तिविद्यावरः ॥ ११

तत्पादांबुजसेविनो युगवराः सत्यप्रतिज्ञाधराः
श्रीमंतो जिनभक्तिसूरिगुरवोभूवन् गणाधीश्वराः ।
यैरुद्दामगुणैः स्वधर्मनिपुणैर्निःशेषतेजस्विनां
तस्थे मौलिपदैः प्रकामसुभगैः पुष्पैरिव प्रत्यहं ॥ १२

तेषां विनेयो निरवद्यवृत्तिः
प्रमोदतः श्रीजिनलाभसूरिः ।
इमं महाग्रंथपयोधिमध्यात्
समग्रहीद्रत्नमिवात्मबोधम् ॥ १३

हुताश३मध्या३वसु८चंद्र१वत्सरे
१८३३ समुज्ज्वलत्कार्त्तिकपंचमीदिने ।
मनोरमे श्रीमनराख्यबिंदिरे-
ऽगमन्निबंधः परिपूर्णतामयम् ॥ १४

Atmabodha, by JINALÂBHASURI [आत्मप्रबोधः। जिनलाभसूरिः].

Folios 1 to 183 :

Prasasti :

श्रीमद्वीरजिनेंद्रतीर्थतिलकः सद्भूतसंपन्निधिः
संजज्ञे सुगुरुः सुधर्मगणभृत्तस्यान्वये सर्वतः ।
पुण्ये चांद्रकुलेभवत्सुविहिते पक्षे सदाचारवान्
सेव्यः शोभनधीमतां सुमतिमानुद्योतनः सूरिराट् ॥ ३

आसीत्तत्पदपंकजैकमधुकृच्छ्रीवर्द्धमानाभिधः
सूरिस्तस्य जिनेश्वराख्यगणभृज्ज्ञातो विनेयोत्तमः ।
यः प्रापच्छिव० सिद्धि८पंक्ति१०शरदि१०८० श्रीपत्तने वादितो
जित्वा सद्विरुदं कृती खरतरेत्याख्यं नृपादेर्मुखात् ॥ ४

तच्छिष्यो जिनचंद्रसूरिगणभृज्ज्ञे गुणांभोनिधिः
संविग्नोभयदेवसूरिमुनिपस्तस्यानुजोभूत्ततः ।
येनोत्तुंगनवांगवृत्तिरचनां कृत्वार्हतः शासने
साहाय्यं विदधे महच्छ्रुतपरिज्ञानार्थिनां धीमताम् ॥ ५

तत्पट्टे जिनवल्लभो गणधरः सन्मार्गसेवापरः
संजातस्तदनु प्रभूतमहिमा सद्भव्यबोधप्रदः ।
अंबादत्तयुगप्रधानपदभृन्मिथ्यात्वविध्वंसकृ-
न्नेता श्रीजिनदत्तसूरिरभवद्वंदारकाभ्यर्चितः ॥ ६

तदनु श्रीजिनचंद्रः सूरिवरोभूत्स्वधर्मनिस्तंद्रः ।
सन्मणिमंडितभालः प्रणताखिलशिष्टभूपालः ॥ ७

तद्वंशे गुणनिधयः सम्यग्विधयो मुनीश्वराः शुचयः ।
श्रीजिनकुशलमुनींद्रश्रीजिनभद्रादयोभूवन् ॥ ८

जज्ञे मुनींद्रस्तदनुक्रमेण
श्रीजैनचंद्रो मुनिमार्गसेवी ।
प्रबोधितो येन दयापरेण
ह्यकब्बराख्यः पतिसाहिमुख्यः ॥ ९

तदन्वयेभूज्जिनसिंहसूरिः
स्वपाटवाल्हादितसर्वसूरिः ।
ततः स्वधीनिर्जितदेवसूरिः
स्फुरत्प्रभावो जिनराजसूरिः ॥ १०

तच्छिष्यो जिनरत्नसूरिसुगुरुः श्रीजैनचंद्रस्ततो
गच्छेशो गणभृद्वरो गुणगणांभोधिर्जगद्विश्रुतः ।
तत्पट्टोदयशैलमूर्ध्नि सुतरां भास्वत्प्रतापोद्धुरः
पूज्यश्रीजिनसौख्यसूरिरभवत्तत्कीर्त्तिविद्यावरः ॥ ११

तत्पादांबुजसेविनो युगवराः सत्यप्रतिज्ञाधराः
श्रीमंतो जिनभक्तिसूरिगुरवोभूवन् गणाधीश्वराः ।
यैरुद्दामगुणैः स्वधर्मनिपुणैर्निःशेषतेजस्विनां
तस्थे मौलिपदैः प्रकामसुभगैः पुष्पैरिव प्रत्यहं ॥ १२

तेषां विनेयो निरवद्यवृत्तिः
प्रमोदतः श्रीजिनलाभसूरिः ।
इमं महाग्रंथपयोधिमध्यात्
समग्रहीद्रत्नमिवात्मबोधम् ॥ १३

हुताश३मध्या३वसु८चंद्र१वत्सरे
१८३३ समुज्ज्वलत्कार्त्तिकपंचमीदिने ।
मनोरमे श्रीमनराख्यबिंदिरे-
ऽगमन्निबंधः परिपूर्णतामयम् ॥ १४

जज्ञे मुनींद्रस्तदनुक्रमेण
श्रीजैनचंद्रो मुनिमार्गसेवी ।
प्रबोधितो येन दयापरेण
ह्यकब्बराख्यः पतिसाहिमुख्यः ॥ ९
तदन्वयेभूज्जिनसिंहसूरिः
स्वपाटवाल्हादितसर्वसूरिः ।
ततः स्वधीर्निर्जितदेवसूरिः
स्फुरत्प्रभावो जिनराजसूरिः ॥ १०
तच्छिष्यो जिनरत्नसूरिसुगुरुः श्रीजैनचंद्रस्ततो
गच्छेशो गणभृद्वरो गुणगणांभोधिर्जगद्विश्रुतः ।
तत्पट्टोदयशैलमूर्ध्नि सुतरां भास्वत्प्रतापोद्धुरः
पूज्यश्रीजिनसौख्यसूरिरभवत्तत्कीर्त्तिविद्यावरः ॥ ११
तत्पादांबुजसेविनो युगवराः सत्यप्रतिज्ञाधराः
श्रीमंतो जिनभक्तिसूरिगुरवोभूवन् गणाधीश्वराः ।
यैरुद्दामगुणैः स्वधर्मनिपुणैर्निःशेषतेजस्विनां
तस्थे मौलिपदैः प्रकामसुभगैः पुष्पैरिव प्रत्यहं ॥ १२
तेषां विनेयो निरवद्यवृत्तिः
प्रमोदतः श्रीजिनलाभसूरिः ।
इमं महाग्रंथपयोधिमध्यात्
समग्रहीद्रत्नमिवात्मबोधम् ॥ १३
हुताश३मध्या३वसु८चंद्र१वत्सरे
१८३३ समुज्ज्वलत्कार्त्तिकपंचमीदिने ।
मनोरमे श्रीमनराख्यबिंदिरे-
ऽगमन्निबंधः परिपूर्णतामयम् ॥ १४

Kumaraviharaprasastikavya by VARDHAMANASURI कुमारविहारप्रशस्तिकाव्यम् । वर्द्धमानगणिः].

Folios 19 :

श्रीहेमचंद्रसूरिशिष्येण वर्द्धमानगणिना कुमारविहारप्रशस्तौ काव्येऽमुष्मिन् पूर्वं षडर्थे कृतेपि कौतुकात् षोडशोत्तरं शतं व्याख्यानं चक्रे सप्ताशीतितमं वृत्तं तच्चेदं ।

गंभीरः श्रुतिभिः सदाचरणतः प्राग्प्रतिष्ठोदयः
सत्कांतारचितप्रियो बहुगुणो यः साम्यमालंबते ।
श्रीचौलुक्यनरेश्वरेण विबुधश्रीहेमचंद्रेण च
श्रीमद्वाग्भटमंत्रिणा च परिवादिन्या च विप्रेण च ॥ ८७

Kathamahodadhi by SOMACHANDRA [कथामहोदधिः । सोमचन्द्रः].

Begins :

श्रीवर्द्धमानमानम्य निर्द्धूतवृजिनं जिनं ।
कर्पूरप्रकरग्रंथे कथाः लक्ष्यामि सप्रथाः ॥ १

Table of contents.

१ आर्द्रकुमारकथा	११ चिलातीपुत्रकथा
२ प्रदेशिनृपकथा	१२ रौहणेयचोरकथा
३ धरणेंद्रदृष्टांतः	१३ श्रेणिकनृपकथा
४ कंबलसंबलवृषभद्वयकथा	१४ सुलसाकथा
५ मेघकुमारकथा	१५ दर्दुरांकदेवकथा
६ प्रसन्नचंद्रराजर्षिकथा	१६ जीर्णश्रेष्ठिकथा
७ सुलसकथा	१७ श्रीगौतमकथा
८ प्रभावतीकथा	१८ जमाल्याचार्यकथा तथा
९ तामलीकथा	वज्रस्वामिकथा
१० शुकद्वयकथा	१९ शय्यंभवकथा

२० शशिराजकथा
२१ अतिमुक्तकथा तथा मदालसाकथा
२२ बलदेवकथा तथा पुण्याढ्यनृपकथा
२३ गजसुकुमारकथा
२४ चंडरुद्रशिष्यदृष्टांतस्तथा विशाखचौरदृष्टांतः
२५ कंडरीकपुंडरीककथा
२६ उदायिनृपमारकद्रव्यसाधुकथा
२७ आनंदकथा
२८ कामदेवकथा
२९ वज्रायुधराजकथा तथा संगमदेवकथा
३० नेमिकथानकं
३१ कालिकाचार्यकथा
३२ वसुराजकथा तथा ब्रह्मादीनां कथा
३३ दृढप्रहारिकथा
३४ आम्रचोरकथा
३५ जंबूस्वामिकथा
३६ सुदर्शनश्रेष्ठिकथा
३७ नंदनृपकथा
३८ मम्मणवणिग्दृष्टांतः
३९ चारुदत्तकथा
४० श्रीकृष्णकथा
४१ वंकचूलकथा
४२ ब्रह्मदत्तमित्रविप्रकुटुंबकथा तथा शक्रकथा
४३ चेटकमहाराजकथा
४४ अशोकचंद्रनृपकथा
४५ चंद्रावतंसकनृपकथा
४६ उदायननृपकथा
४७ काकजंघकोकाशिकथा
४८ लोहजंघकथा
४९ मेघरथकथा
५० सागरचंद्रदृष्टांतः
५१ मूलदेवकथा
५२ शालिभद्रकथा
५३ संप्रतिभूपतिकथा
५४ दत्तराजकथा
५५ विद्युन्मालीकथा
५६ अभयकुमारकथा
५७ अश्वावबोधतीर्थोत्पत्तिकथा
५८ बाहुबलिकथा तथा अष्टापदतीर्थोत्पत्तिकथा
५९ आर्यरक्षितसंबंधः
६० शय्यंभवकथा
६१ वज्रस्वामिकथा

Kumaraviharaprasastikavya by VARDHAMANASURI कुमारविहारप्रशस्तिकाव्यम्। वर्द्धमानगणिः].

Folios 19 :

श्रीहेमचंद्रसूरिशिष्येण वर्द्धमानगणिना कुमारविहारप्रशस्तौ काव्येऽमुष्मिन् पूर्वं षडर्थे कृतेपि कौतुकात् षोडशोत्तरं शतं व्याख्यानं चक्रे सप्ताशीतितमं वृत्तं तच्चेदं ।

गंभीरः श्रुतिभिः सदाचरणतः प्राप्तप्रतिष्ठोदयः
सत्कांतारचितप्रियो बहुगुणो यः साम्यमालंबते ।
श्रीचौलुक्यनरेश्वरेण विबुधश्रीहेमचंद्रेण च
श्रीमद्वाग्भटमंत्रिणा च परिवादिन्या च विप्रेण च ॥ ८७

Kathamahodadhi by SOMACHANDRA [कथामहोदधिः।सोमचन्द्रः]. Begins :

श्रीवर्द्धमानमानम्य निर्द्धूतवृजिनं जिनं ।
कर्पूरप्रकरग्रंथे कथाः स्रक्ष्यामि सप्रथाः ॥ १

Table of contents.

१ आर्द्रकुमारकथा	११ चिलातीपुत्रकथा
२ प्रदेशिनृपकथा	१२ रौहणेयचोरकथा
३ धरणेंद्रदृष्टांतः	१३ श्रेणिकनृपकथा
४ कंबलसंबलवृषभद्वयकथा	१४ सुलसाकथा
५ मेघकुमारकथा	१५ दर्दुरांकदेवकथा
६ प्रसन्नचंद्रराजर्षिकथा	१६ जीर्णश्रेष्ठिकथा
७ सुलसकथा	१७ श्रीगौतमकथा
८ प्रभावतीकथा	१८ जमाल्याचार्यकथा तथा
९ तामलीकथा	वज्रस्वामिकथा
१० शुकद्वयकथा	१९ शय्यंभवकथा

२० शशिराजकथा
२१ अतिमुक्तकथा तथा मदालसाकथा
२२ बलदेवकथा तथा पुण्याढ्यनृपकथा
२३ गजसुकुमारकथा
२४ चंडरुद्रशिष्यदृष्टांतस्तथा विशाखचौरदृष्टांतः
२५ कंडरीकपुंडरीककथा
२६ उदायिनृपमारकद्रव्यसाधुकथा
२७ आनंदकथा
२८ कामदेवकथा
२९ वज्रायुधराजकथा तथा संगमदेवकथा
३० नेमिकथानकं
३१ कालिकाचार्यकथा
३२ वसुराजकथा तथा ब्रह्मादीनां कथा
३३ दृढप्रहारिकथा
३४ आम्रचोरकथा
३५ जंबूस्वामिकथा
३६ सुदर्शनश्रेष्ठिकथा
३७ नंदनृपकथा
३८ मम्मणवणिग्दृष्टांतः
३९ चारुदत्तकथा
४० श्रीकृष्णकथा
४१ वंकचूलकथा
४२ ब्रह्मदत्तमित्रविप्रकुटुंबकथा तथा शक्रकथा
४३ चेटकमहाराजकथा
४४ अशोकचंद्रनृपकथा
४५ चंद्रावतंसकनृपकथा
४६ उदायननृपकथा
४७ काकजंघकोकाशिकथा
४८ लोहजंघकथा
४९ मेघरथकथा
५० सागरचंद्रदृष्टांतः
५१ मूलदेवकथा
५२ शालिभद्रकथा
५३ संप्रतिभूपतिकथा
५४ दत्तराजकथा
५५ विद्युन्मालीकथा
५६ अभयकुमारकथा
५७ अश्वावबोधतीर्थोत्पत्तिकथा
५८ बाहुबलिकथा तथा अष्टापदतीर्थोत्पत्तिकथा
५९ आर्यरक्षितसंबंधः
६० शय्यंभवकथा
६१ वज्रस्वामिकथा

६२ यक्षार्यकासंबंधः
६३ जीवानंदवैद्यकथा
६४ बाहुसुबाहुकथा
६५ ब्राह्मीकथा तथा पुष्यचूलासंबंधस्तथा मृगावतीकथा
६६ कुबेरदत्तासाध्वीसंबंधस्तथा याकिनीपुत्रसंबंधः
६७ भरतचक्रिकथा
६८ भद्रबाहुस्वामिकथा
६९ मरुदेनास्वामिनीकथा
७० सुभद्राकथा
७१ श्रेणिककथा
७२ दवदंतीकथा
७३ श्रीरामचंद्रकथा
७४ ब्रह्मदत्तकथा
७५ नमिविनमिकथा
७६ आर्यखपुटाचार्यकथा तथा विष्णुकुमारकथा
७७ सनत्कुमारकथा
७८ प्रत्येकबुद्धचतुष्ककथाः
१ करकंडुकथा
२ द्विमुखनृपकथा
३ नमिराजर्षिकथा
७९ श्रेयांसकथा
८० चंदनबालाकथा
८१ स्थूलिभद्रकथा
८२ सैव
८३ शिवकुमारकथा
८४ नंदिषेणद्विजकथा
८५ वल्कलचीरीकथा
८६ इलातीपुत्रदृष्टांतः
८७ श्रीअजितसंबंधः तथा श्रीसागरचक्रवर्तिकथा
८८ मल्लिनाथकथा
८९ सत्यकिविद्याधरदृष्टांतः
९० ब्रह्मदत्तकथा
९१ त्रिषष्टिपर्थैकपालकथा
९२ क्षुल्लकुमारकथा
९३ कुमारनंदिस्वर्णकारकथा
९४ सुज्येष्ठासंबंधः
९५ मंगुसूरिकथा तथा ढंढणकुमारकथा
९६ धर्मरुचिकथा तथा वडवानलसंबंधः । तथा नीलकंठसंबंधः
९७ सुबंधुमित्रकथा
९८ लोढककथा

१०० सुकुमालिकाकथा
१०१ कुमारपालभूपकथा
१०२ गौतमस्वामिकथा तथा स्थूलिभद्रकथा
१०३ पंचपांडवकथा
१०४ नलराजदृष्टांतः
१०५ हरिनृपकथा
१०६ चेल्लणाराज्ञीसंबंधः
१०७ जीवयशादृष्टांतः
१०८ वररुचिकथानकं
१०९ कृतपुण्यककथा
११० कुलवालकऋषिदृष्टांतः
१११ गांगेयशांतनुनृपकथानकं
११२ खांडवाग्निकथा तथा जराकुमारकथा तथा दशरथनृपकथा
११३ सगरपुत्रकथा
११४ मंडिककथा तथा कंदर्पकथा
११५ रावणदृष्टांतः
११६ दीर्घनृपकथा तथा चंद्रकथा
११७ सुभूमपरशुरामकथा
११८ चाणाक्यकथा
११९ कुरगडुकथा
१२० मेतार्यऋषिकथा तथा कुरडकरडसाधुद्वयकथा
१२१ नंदिषेणकथा तथा कार्तिकेयकथा
१२२ चमरेंद्रकथा
१२३ श्रीवीरकथा तथा कर्णकथा तथा श्रीपतिकथा
१२४ आषाढभूतिकथा तथा मल्लिस्वामिकथा तथा महेशसंबंधः तथा दुर्दांतदैत्यकथा
१२५ भरतचक्रवर्त्तिसंबंधः
१२६ कपिलब्राह्मणकथा

Ends:

समाप्तोयं श्रीमान्कथामहोदधिनामा ग्रंथः ।

वर्षे वाङ्कंबरशरसुधारश्मि१९०४संख्ये बभूव
श्रीमान्ग्रंथः सकलसुमनश्चित्तहर्षप्रदायी ।

६२ यक्षार्यकासंबंधः
६३ जीवानंदवैद्यकथा
६४ बाहुसुबाहुकथा
६५ ब्राह्मीकथा तथा पुष्यचूलासंबंधस्तथा मृगावतीकथा
६६ कुबेरदत्तासाध्वीसंबंधस्तथा याकिनीपुत्रसंबंधः
६७ भरतचक्रिकथा
६८ भद्रबाहुस्वामिकथा
६९ मरुदेनास्वामिनीकथा
७० सुभद्राकथा
७१ श्रेणिककथा
७२ दवदंतीकथा
७३ श्रीरामचंद्रकथा
७४ ब्रह्मदत्तकथा
७५ नमिविनमिकथा
७६ आर्यखपुटाचार्यकथा तथा विष्णुकुमारकथा
७७ सनत्कुमारकथा
७८ प्रत्येकबुद्धचतुष्ककथाः
१ करकंडुकथा
२ द्विमुखनृपकथा
३ नमिराजर्षिकथा
४ नग्गतिभूपकथा
७९ श्रेयांसकथा
८० चंदनबालाकथा
८१ स्थूलिभद्रकथा
८२ सैव
८३ शिवकुमारकथा
८४ नंदिषेणद्विजकथा
८५ वल्कलचीरीकथा
८६ इलातीपुत्रदृष्टांतः
८७ श्रीअजितसंबंधः तथा श्रीसागरचक्रवर्तिकथा
८८ मल्लिनाथकथा
८९ सत्यकिविद्याधरदृष्टांतः
९० ब्रह्मदत्तकथा
९१ त्रिषष्टिपर्यंकपालकथा
९२ क्षुल्लकुमारकथा
९३ कुमारनंदिस्वर्णकारकथा
९४ सुज्येष्ठासंबंधः
९५ मंगुसूरिकथा तथा ढंढणकुमारकथा
९६ धर्मरुचिकथा तथा वडवानलसंबंधः । तथा नीलकंठसंबंधः
९७ सुबंधुमित्रकथा
९८ लोढककथा
९९ चंडप्रद्योतभूपसंबंधः

१०० सुकुमालिकाकथा
१०१ कुमारपालभूपकथा
१०२ गौतमस्वामिकथा तथा स्थूलिभद्रकथा
१०३ पंचपांडवकथा
१०४ नलराजदृष्टांतः
१०५ हरिनृपकथा
१०६ चेल्लणाराज्ञीसंबंधः
१०७ जीवयशादृष्टांतः
१०८ वररुचिकथानकं
१०९ कृतपुण्यककथा
११० कुलवालकऋषिदृष्टांतः
१११ गांगेयशांतनुनृपकथानकं
११२ खांडवाग्निकथा तथा जराकुमारकथा तथा दशरथनृपकथा
११३ सगरपुत्रकथा
११४ मंडिककथा तथा कंदर्पकथा
११५ रावणदृष्टांतः
११६ दीर्घनृपकथा तथा चंद्रकथा
११७ सुभूमपरशुरामकथा
११८ चाणाक्यकथा
११९ कुरगडुकथा
१२० मेतार्यऋषिकथा तथा कुरडकरडसाधुद्वयकथा
१२१ नंदिषेणकथा तथा कार्तिकेयकथा
१२२ चमरेंद्रकथा
१२३ श्रीवीरकथा तथा कर्णकथा तथा श्रीपतिकथा
१२४ आषाढभूतिकथा तथा मल्लिस्वामिकथा तथा महेशसंबंधः तथा दुर्दांतदैत्यकथा
१२५ भरतचक्रवर्त्तिसंबंधः
१२६ कपिलब्राह्मणकथा

Ends:

समाप्तोयं श्रीमान्कथामहोदधिनामा ग्रंथः ।

वर्षे वाद्यैंबरशरसुधारश्मि१९०४संख्ये बभूव
श्रीमान्ग्रंथः सकलसुमनश्चित्तहर्षप्रदायी ।

६२ यक्षार्यकासंबंधः
६३ जीवानंदवैद्यकथा
६४ बाहुसुबाहुकथा
६५ ब्राह्मीकथा तथा पुष्यचूलासंबंधस्तथा मृगावतीकथा
६६ कुबेरदत्तासाध्वीसंबंधस्तथा याकिनीपुत्रसंबंधः
६७ भरतचक्रिकथा
६८ भद्रबाहुस्वामिकथा
६९ मरुदेनास्वामिनीकथा
७० सुभद्राकथा
७१ श्रेणिककथा
७२ दवदंतीकथा
७३ श्रीरामचंद्रकथा
७४ ब्रह्मदत्तकथा
७५ नमिविनमिकथा
७६ आर्यखपुटाचार्यकथा तथा विष्णुकुमारकथा
७७ सनत्कुमारकथा
७८ प्रत्येकबुद्धचतुष्ककथाः
१ करकंडुकथा
२ द्विमुखनृपकथा
३ नमिराजर्षिकथा
४ नग्गतिभूपकथा
७९ श्रेयांसकथा
८० चंदनबालाकथा
८१ स्थूलिभद्रकथा
८२ सैव
८३ शिवकुमारकथा
८४ नंदिषेणद्विजकथा
८५ वल्कलचीरीकथा
८६ इलातीपुत्रदृष्टांतः
८७ श्रीअजितसंबंधः तथा श्रीसागरचक्रवर्तिकथा
८८ मल्लिनाथकथा
८९ सत्यकिविद्याधरदृष्टांतः
९० ब्रह्मदत्तकथा
९१ त्रिषष्टिपर्यंकपालकथा
९२ क्षुल्लकुमारकथा
९३ कुमारनंदिस्वर्णकारकथा
९४ सुज्येष्ठासंबंधः
९५ मंगुसूरिकथा तथा ढंढणकुमारकथा
९६ धर्मरुचिकथा तथा वडवानलसंबंधः । तथा नीलकंठसंबंधः
९७ सुबंधुमित्रकथा
९८ लोढककथा
९९ चंडप्रद्योतभूपसंबंधः

१०० सुकुमालिकाकथा
१०१ कुमारपालभूपकथा
१०२ गौतमस्वामिकथा तथा स्थूलिभद्रकथा
१०३ पंचपांडवकथा
१०४ नलराजदृष्टांतः
१०५ हरिनृपकथा
१०६ चेल्लणाराज्ञीसंबंधः
१०७ जीवयशादृष्टांतः
१०८ वररुचिकथानकं
१०९ कृतपुण्यककथा
११० कुलवालकऋषिदृष्टांतः
१११ गांगेयशांतनुनृपकथानकं
११२ खांडवाग्निकथा तथा जराकुमारकथा तथा दशरथनृपकथा
११३ सगरपुत्रकथा
११४ मंडिककथा तथा कंदर्पकथा
११५ रावणदृष्टांतः
११६ दीर्घनृपकथा तथा चंद्रकथा
११७ सुभूमपरशुरामकथा
११८ चाणाक्यकथा
११९ कुरगडुकथा
१२० मेतार्यऋषिकथा तथा कुरडकरडसाधुद्वयकथा
१२१ नंदिषेणकथा तथा कार्तिकेयकथा
१२२ चमरेंद्रकथा
१२३ श्रीवीरकथा तथा कर्णकथा तथा श्रीपतिकथा
१२४ आषाढभूतिकथा तथा मल्लिस्वामिकथा तथा महेशसंबंधः तथा दुर्दांतदैत्यकथा
१२५ भरतचक्रवर्त्तिसंबंधः
१२६ कपिलब्राह्मणकथा

Ends:

समाप्तोयं श्रीमान्कथामहोदधिनामा ग्रंथः ।

वर्षे वाद्यर्चंबरशरसुधारश्मि१९०४संख्ये बभूव
श्रीमान्ग्रंथः सकलसुमनश्चित्तहर्षप्रदायी ।

यावत्क्रीडां गगनकमले राजहंसौ विशाले
तन्वानौ स्तस्तिमिरभिदुरौ तावदेषापि जीयात् ॥ १ ॥
त्रैविद्योपनिषद्विलासवसतेः प्रामाणिकज्ञप्रभोः
श्रीसूरीश्वररत्नशेखरगुरोश्चातुर्यतः स्वर्गुरोः ।
शिष्यः पंडितसोमचंद्र उरुधीर्माधुर्यधुर्यो व्यधात्
कर्पूरप्रकरादिकाव्यकथिता एताः कथाः सप्रथाः ॥ २ ॥

Kavyaprakasasanketa by MÂṆIKYACHANDRASÛRI [काव्यप्रकाशसंकेतः । माणिक्यचन्द्रसूरिः].

Folios 1 to 83.

Begins :

ॐ नमो वाग्यै ॥ अर्हं ॥

सर्वज्ञवदनांभोजविलासकलहंसिकां ।
विशुद्धपक्षद्वितयां देवीं वाचमुपास्महे ॥ १ ॥
नानाग्रंथचतुष्पथेषु निभृतीभूयोच्चयं कुर्वता
प्राप्तैरर्थकणैः कियद्भिरभितः प्रज्ञर्द्धिशून्यात्मना ।
सर्वालंकृतिभालभूषणमणौ काव्यप्रकाशे मया
वैधेयेन विधीयते कथमहो संकेतकृत्साहसं ॥ २ ॥
न प्राग्ग्रंथकृतां यशोधिगतये नापि ज्ञताख्यातये
स्फूर्जद्बुद्धिजुषां न चापि विदुषां सत्प्रीतिविस्फीतये ।
प्रक्रांतोयमुप क्रमः खलु मया किं तर्ह्यगर्ह्यक्रमं
स्वस्यानुस्मृतये जडोपकृतये चेतोविनोदाय च ॥ ३ ॥

समुचितेति । इह खलु लोके त्रिविधा देवता समुचिता इष्टा समुचितेष्टा च । क्वचित्समुचितायाः स्तुतिर्यथा । नीतिकामशास्त्रारंभे महीपतिमन्मथादेः स्तुतिः । क्वचिदिष्टाया यथा । रघुमहाकाव्ये प्रारंभे महेश्वरगौर्योः । क्वचिच्च समुचितेष्टाया यथात्रैव ।

Ends·

तानि नात्र काव्यालंकारतया प्रतिपादितानीति ॥

इत्याचार्यश्रीमाणिक्यचंद्रविरचिते काव्यप्रकाशसंकेते काव्यप्रकाशदशमोल्लाससंकेतः समाप्तः ॥

गुणेन प्रेक्षणीयेस्मिन्नर्थालंकारतत्परा ।
प्रौढापि जायते बुद्धिः संकेतः सोयमद्भुतः ॥ १ ॥
नानाग्रंथसमुद्धृतैरसकलैरप्येष संसूचितः
संकेतार्थलवैर्लविष्यति नृणां शंके विशंकं तमः ।
निष्पन्ना ननु जीर्णशीर्णवसनैर्नीरंध्रविच्छित्तिभिः
प्रालेयप्रथितां न मंथति कथं कंथा व्यथां सर्वथा ॥ १ ॥
श्रीशीलभद्रसूरीणां पट्टे माणिक्यसंनिभाः ।
परमज्योतिषो जाता भरतेश्वरसूरयः ॥ २ ॥
भरतेन परित्यक्तोस्मीति कोपं वहन्निव ।
शांतो रसस्तदधिकं भेजे श्रीभरतेश्वरं ॥ ३ ॥
पदं तदन्वलंचक्रे वैरस्वामिमुनीश्वरः ।
अनुप्रद्योतं ——— दिवमिंदुमरीचिवत् ॥ ४ ॥
वांछन्सिद्धिवधूं हसन् सितरुचिं कीर्त्या रतिं रोदयन्
पंचेषोर्मथनाद्दहन्भववनं क्रामन्कषायद्विषः ।
त्रस्यन्नागमलंघनाद्धनशकृद्भस्मास्त्यजन्योषितो
बिभ्राणः शममद्भुतं नवरसी यस्तुल्यमास्फारयन् ॥ ५ ॥
षट्तर्कीललनाविलासवसतिः स्फूर्जत्तपोहर्षति-
स्तत्पट्टोदयचंद्रमाः समजनि श्रीनेमिचंद्रप्रभुः ।
निःसामान्यगुणैर्भुवि प्रसृमरैः प्रालेयशैलोज्ज्वलै-
र्यश्चक्रे कणभोजिनो मुनिपतेर्व्यर्थं मतं सर्वतः ॥ ६ ॥

यत्र प्रातिभशालिनामपि नृणां संचारमातन्वतां
संदेहैः प्रतिभाकिरीटपटली सद्यः समुत्तार्यते ।
नीरंध्रं विषमप्रमेयविटपिव्रातावकीर्णे सदा
तस्मिंस्तर्कपथे [1]यथेष्टगमनाज्ज्ञे यदीया मतिः ॥ ७ ॥
यस्मात्प्राप्य पृथुप्रसादविशदां वेद्योपदेशात्मिकां
पत्नीं मुक्तिकरीमतीव जडतावस्त्वन्विता मन्मतिः ।
विक्षिप्य भ्रमशौल्किकान्कलयतो लात्वाश्रयं मानसे
मध्ये वाङ्मयपत्तनं प्रविशति द्वारि स्थिता तत्क्षणात् ॥ ८ ॥

मदमदनतुषारक्षेपपूषा विभूषा
जिनवदनसरोजावासिवागीश्वरायाः ।
द्युमुखमखिलतर्कग्रंथपंकेरुहाणां
तदनु समजनि श्रीसागरेंदुर्मुनींद्रः ॥ ९

माणिक्यचंद्राचार्येण तदंघ्रिकमलालिना ।
काव्यप्रकाशसंकेतः स्वान्योपकृतये कृतः ॥ १० ॥
स—वक्रग्रहाधीशवत्सरे मासि माधवे ।
काव्ये काव्यप्रकाशस्य संकेतोयं समर्थितः ॥ ११ ॥

ग्रं० ३२४४ काव्यप्रकाशसंकेतो माणिक्यचंद्रसूरिकृतः ॥

Dvyasrayamahakavya with **Commentary** by HEMACHANDRA प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यं सटीकम् । हेमचन्द्रः].

Folios 1 to 81.

Begins:

॥ ॐ नमः श्रीजिनेश्वराय ॥

पुण्यांकूराः शिवसुखफलं श्रोतृजंतूनु नेतुं
तैरग्रेस्ताः किमुत लिखितुं मंगलान्यष्ट लाजाः ।

---

[1] गमना जज्ञे ?

यस्योद्यंते सदसि दशनाभीशवो देशनायां
स श्रीचंद्रप्रभजिनपतिः प्रातिभं नस्तनोस्तु ॥ १

Ends:

एवं च व्याकरणाष्टमाध्यायलक्ष्यभूताः प्राकृतादिभाषाः समर्थिता इति शुभं ॥ इत्याचार्यहेमचंद्रविरचितश्रीकुमारपालचरितप्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यवृत्तावष्टमः सर्गः । तत्समाप्तौ समाप्तं चेदं वृत्तितः प्राकृतद्व्याश्रयमहाकाव्यमिति ॥

संतापापहदर्शनं शिवकलादानोदिताशंसनं
विश्वार्थ्यामृतदायिपादभजनं रत्नाकरानंदनं ।
श्रीकल्पद्रुमसोदरं कुवलयामोदप्रबोधोद्धुरं
कामोद्भासि कुरंगहारि सकलं भात्यत्र चांद्रं कुलं ॥ १

तस्मिन्सोभयदेवसूरिरभवत्कूपांगवृत्तिस्ततः
संविग्नो जिनवल्लभो युगवरो विद्यालितारांबरं ।
तत्पट्टे जिनदत्तयोगितिलकः सन्मार्गपद्मार्यमा
ख्यातः श्रीजिनचंद्रसद्गुरुरतः सौभाग्यभंगैकभूः ॥ २

विज्ञाः केचन लक्षणेथ कतिचित्तर्के परेप्यागमे
काव्येन्ये च समग्रशास्त्रचतुराः प्रायेण नामून्विना ।
व्यक्तं नूनमिदं विधिर्बहुविधैः शास्त्रैर्विजाप्यास[1]
प्राज्ञान्राजसभास्वलंभयदतो यान् जैत्रपत्राण्यरं ॥ ३

भृंगायमाणपदपुष्कररा जहंसाः
श्रीजैनचंद्रपदपंकजराजहंसाः ।
- - - - - - - - - - - - - - -
स्ते जज्ञिरे जिनपतिप्रभवोत्थहंसाः[2] ॥ ४

---

[1] विलाप्यासकृत्? [2] अच्छहंसाः?

यदेकेंदुहुताशादिप्रद्योतस्याप्यगोचरे ।
स्थितं प्रकाशयत्यर्थं ज्योतिस्तद्वाङ्मयं मम ॥ ५

रसभावभरोद्भिन्नां भारतीं [1]भारतादृते ।
कविश्रीकालिदासस्य व्याख्यातुं कः क्षमः पुमान् ॥ ६

तस्य प्रसन्नगंभीरात्प्रबंधान्नौरिवांबुधेः ।
उद्धर्त्तुं स्तोकमप्यर्थं व्याख्या मम भविष्यति ॥ ७

अत्र किल काव्यं रसवदुपादेयं । रसाः शृंगारादयस्तेषु शृंगारः प्रवरस्तद्भेदौ संभोगविप्रलंभौ तयोरपि विप्रलंभः सुभगः । तस्य पूर्वानुरागमानकरणप्रवासाः प्रकारास्तेषामत्र प्रवासाभिधानो भेदः । प्रबंधोपयोगित्वादभीप्सितः । स च रसनायकचरितमंतरेण वक्तुं न शक्यते । नायकाश्च धीरोदात्तदेवा एव तेषामपि पुण्यजनाः शृंगारिणः । ततः कविर्यक्षं नायकत्वेनोपात्तवान् । कालिदासश्च स्वयं शृंगारी तदसौ शृंगाररसप्रधानं मेघदूताभिधानं क्रीडाकाव्यमेतदेव निबंधः । गिरिनगरसागरर्तुचंद्रार्कोदयोद्यानजलकेलिमधुपानसुरतमंत्रदूतप्रयाणाजिनायिकाभ्युदयविवाहविप्रलंभकुमारवर्णनैरमीभिरष्टादशभिर्लक्षणैर्लक्षितत्वादिदमपि महाकाव्यमुच्यते ॥

Ends:

किं भूतौ विगलितशुचौ । विगलितो गतः शोको. ययोस्तौ विगलित गिउ शुच् शोकछइ जेहराहिं अत एव हृष्टचित्तौ सानंदमानसौ । शोकहर्षौ न मे अत एवानुभवति ॥ १२६

इति पंडितजनार्दनकृतं जनानंदनं मेघदूतभाष्यं समग्रं श्रीवरदप्रसादात् श्रीभारतीगुरोः प्रसादाच्च निःप्रत्यूहं समाप्तमिति ॥छ

---

[1] भरतात्?

सावद्यं निरवद्यं वा भवतु तद्बुधैः क्षंतव्यं । शुभं भवतु । कल्याणं भूयात् ॥

पुस्तके शुद्धमद्राक्षीत्कूटं च लिखितं मया ।
इति मत्वा तु मे गाली मा ददुः प्रतिवाचकाः ॥
यादृशं पुस्तके दृष्टं तादृशं लिखितं मया ।
यदि शुद्धमशुद्धं वा मम दोषो न दीयते ॥

स्वस्ति संवत् १४६६वर्षे नभस्यासितपक्षे ७ सप्तम्यां तिथौ बुधदिने । अद्येह श्रीधवलक्कसमर्यादवर्त्तिनि वयजल्लपुरे पातसाहेन पौत्रदत्तातपत्रवंशादुत्पन्नप्रधानावसरे दुर्ग्गासनमनस्तालाभिधसाधारणाह्वानराशिगतांगिरसि तेन प्राक्प्रयाणमहानंदपूःकृतोत्पन्नोत्कर्षजने । अस्मिन्नवसरे महादुस्थदुर्भिक्षोत्पन्नभीष्मवशात्सौराष्ट्रनिवासिनो नागराः समाजजनसत्रसमागच्छंतो गवादैः काठीसंज्ञकैर्मलिम्लुचैर्मुषिताः सर्वस्वं ततोनंतरं केपि धवलक्कं समाजग्मुः । ततस्तत्र निवासिभिः पंडितशंकरश्रुतिस्मृतिपुराणप्रवीणत्रि० वासुदेवमहं माधवपंडितमुरारिप्रमुखैः स्वीयं मंदिरं नीत्वा भोजनाच्छादनादिभूषणैरलंकृत्य स्थितं कृत्वा स्थापिताः । तत्र निवसता नागरज्ञातीयाभ्यंतरीयगुलेचावटंकीयविश्वेश्वरांघ्रिकोकनदमधुव्रतदुवेगदाधरात्मजश्रुतिस्मृतिपुराणज्ञदुःपुरुषोत्तमसुतपुराणपुरुषः [1]वस्त्रांघ्रिरेणुमौलिः । गीः प्रसादात् । पंडितश्रीजनार्दनविरचितं गुरुनिरपेक्षं जनानंदाभिधं मेघदूतभाष्यमलीलिखत् । दीक्षितकाह्नडदेवसुतदीक्षितनानासुतदामोदरेण लिखितं ॥ शुभं भवतु । मंगलं भूयात् ॥

---

[1] °वप्त्रांघ्रि ?

Yogabindu with **Commentary** by HARIBHADRASŪRI योगबिंदुः सटीकः। हरिभद्रसूरिः].

Folios 1 to 87.

Begins:

॥ ॐ नमः ॥

सद्योगचिंतामणितोनणीयो
येनाधिजिग्ये जगतः पतित्वं ।
स योगिवृंदारकवंदनीयो
[1]द्यतात्रद्यानि द्यनं जिनौघः ॥ १ ॥

सुधाबिंदोरिवानंदममंदमुपचिन्वतः ।
योगबिंदोः समासेन वृत्तिरेषा विधीयते ॥ २ ॥

गुरूपदेशो नच तादृगस्ति
मतिर्न वा काचिदुदाररूपा ।
तथापि योगप्रियतावशेन
यत्नस्तदाभ्यासकृते ममायं ॥ ३ ॥

तस्य चेदमादिसूत्रं । नत्वेत्यादिश्लोकद्वयं ॥

नत्वाद्यंतविनिर्मुक्तं शिवं योगींद्रवंदितं ।
योगबिंदुं प्रवक्ष्यामि तत्त्वसिद्धयै महोदयं ॥ १ ॥

सर्वेषां योगशास्त्राणामविरोधेन तत्त्वतः ।
सन्नीत्या स्थापकं चैव मध्यस्थान् तद्विदः प्रति ॥ २ ॥

Begins:

योग एव लोचनमक्षं यस्य स तथा विरह इति च भगवतः
श्रीहरिभद्रसूरेः [2]प्रकरप्रकरणांकप्रद्योतकमिति ।

समाप्ता चेयं योगबिंदुप्रकरणवृत्तिः ॥ ग्रं० ३२२० ॥

---

[1] °द्यतादद्यानि घनं ? [2] प्रकरणे ?

Arhatstava by SIDHASENA [अर्हत्स्तव. । सिद्धसेनः].

Folios 3.

Begins:

॥ ॐ ० ॥

ॐ नमोर्हते परमात्मने परमज्योतिषे परमपरमेष्ठिने परमवेधसे परमयोगिने परमेश्वराय तमसः पुरस्तात्सदोदितोदितादित्यवर्णाय समूलोन्मूलितानादिसकलक्लेशाय ॥

Ends:

आमुष्मिकयः स्वर्गापवर्गश्रियोपि क्रमेण यथेष्टं स्वयंवरणोत्सवसमुत्सुका भवंतीति सिद्धिश्रेयःसमुदयः ॥

यथेंद्रेण प्रसन्नेन समादिष्टोर्हतस्तवः ।
तथायं सिद्धसेनेन लिलिखे संपदां पदं ॥

Umasvativachaka's Pujavidhiprakarana with BHÂSHÂ [पूजाविधिप्रकरणं सभाषम् । मू० उमास्वातिवाचकः].

Folios 3.

Text begins:

॥ ६० ॥

स्नानं पूर्वमुखीभूय प्रतीच्यां दंतधावनं ।
उदीच्यां श्वेतवस्त्राणि पूजा पूर्वोत्तरामुखी ॥ १ ॥
गृहे प्रविशतां वामभागे सुस्थानके स्थितं ।
देवतावसरं कुर्यात्सार्द्धहस्तोर्ध्वभूमिके ॥ २ ॥

Text ends:

स्नानं विलेपनविभूषणपुष्पवास-
धूपप्रदीपफलतंडुलपत्रपूगैः ।
नैवेद्यवारिवसनं चमरातपत्र-
वादित्रगीतनटनस्तुतिकोशवृद्धिः ॥ १८ ॥

इत्येकविंशतिविधा जिनराजपूजा
ख्याता सुरासुरगणेन कृता सदैव ।
खंडीकृता कुमतिभिः कलिकालयोद्य[1]-
द्व्याप्तियं तदिह भाववशेन योज्यं ॥ १९ ॥

इति श्रीउमास्वातिवाचकविरचितं पूजाप्रकरणं समाप्तं ॥

Vairutyastavana by ÂRYANANDILA [वैरूट्यास्तवनम् । आर्यनन्दिलः].

Begins :

॥ ६० ॥

नमिऊण जिणं पासं नागिंदसुरिंदवंदिअं देवं ।
वइरुट्टाए थुत्तं अहयं समरामि भत्तीए ॥ १ ॥ ...
जो तसु नाउं लेइ तस असुहनिवारी ।
अज्जानंदिलेण संदिट्ठं एहिं थंडिलिनाहिवसेवं ॥ १३ ॥

Ends :

एह दुलंघिआ को लंघइ पारसनाथियमुइ ॥ ३० ॥

इति वइरुट्टास्तोत्रं समाप्तम् ॥

Nigamastavana by INDRANANDI, with a **Commentary** [निगमस्तवनं वा वेदान्तस्तवनं सटीकम् । मू० इन्द्रनन्दिर्वा धर्मसिंहाचार्यः].

॥ ६० ॥ पूर्वेभ्यो नमः ॥

Commentary begins :

श्रीनाभेयजिनं नत्वा धर्महंसगुरुं तथा ।
वेदांतस्तवनं मुग्धबोधाय विवृणोम्यहं ॥ १ ॥

Text begins :

श्रीनाभिसद्वंशसरोजभास्वते
निरंतरज्ञानमयाय चार्हते ।

[1] योगाद्यद्व्याप्तियं ?

श्रीधर्मकर्मव्यवहारदेशिने
नमो नमः श्रीऋषभाय तायिने ॥ १ ॥

जिनास्यपद्मश्रुतवस्तुजात-
ज्ञाता नृपश्रीभरतो जगाद ।
चतुःश्रुतिश्राद्धजनोपयोगि-
सुश्राद्धदेवोचितवृत्तकोशं ॥ २ ॥

त्रिगमसंबंधि षट्त्रिंशन्मितमद्भुतं ।
[1]सारोपनिषज्ज्ञातं कीर्त्तयिष्यामि नामतः ॥ ३ ॥

आदर्शवद्दर्शनभेददर्शी
नभस्वदर्कोदितभावनाभित् ।
श्रीउत्तरारण्यकमद्य वंदे
मंदेतरानंदतरंगितांगः ॥ ४ ॥

Commentary:

श्रीउत्तरारण्यकनामप्रथमोपनिषदमाह ॥ आदर्श० ४
पंचाध्यायनाम्नीं द्वितीयोपनिषदमाह ॥ गुर्वादि० ५
बह्वृचं तृतीयोपनिषदमाह ॥ श्रीकेव० ॥ ६
श्रीविज्ञानघनार्णवचतुर्थोपनिषदमाह ॥ निर्वाण० ७
श्रीविज्ञानेश्वराख्यपंचमोपनिषदमाह ॥ वह्निश्री० ८
श्रीविज्ञानगुणार्णवाख्यषष्ठोपनिषदमाह ॥ मथिता० ९
नवतत्त्वनिदाननिर्णयाख्यसप्तमोपनिषदमाह ॥ नतत्त्व० १०
तत्त्वार्थनिधिरत्नाकराभिधाष्टमोपनिषदमाह ॥ श्रीरत्ना० ११
विशुद्धात्मगुणगंभीराख्यनवमोपनिषदमाह ॥ विशुद्धा० १२
अर्हद्धर्मागमनिर्णयाख्यदशमोपनिषदमाह ॥ जीयास्त्वं० १३

---

[1] सुरसोपनिषज्ज्ञातं ?

उत्सर्गापवादवचनैकांताभिधानैकादशमोपनिषदमाह ॥ श्रीवच० १४
अस्तिनास्तिविवेकनिगमनिर्णयाख्यद्वादशमोपनिषदमाह॥अस्तिना १५०
श्रीदर्शनिजमनोनयनाह्लादाख्यत्रयोदशमोपनिषदमाह ॥श्रीदर्श० १६
श्रीरत्नत्रयनिदाननिर्णयनामचतुर्दशमोपनिषदमाह ॥ रत्नत्रि ०१७
सिद्धागमसंकेतस्तवकाख्यपंचदशमोपनिषदमाह ॥ श्रीसिद्धा० १८
भव्यजनभयापहारकनामषोडशोपनिषदमाह ॥ सेवध्व० १९
श्रीरागिजननिर्वेदजनकाख्यसप्तदशमोपनिषदमाह ॥ श्रीरागि० २०
स्त्रीमुक्तिनिदाननिर्णयाख्याष्टादशमोपनिषदमाह ॥ यत्रैव ॥ २१
कविजनकल्पद्रुमोपमाख्यैकोनविंशतितमोपनिषदमाह॥पापेषु०॥२२
सकलप्रपंचपथनिदाननामविंशतितमोपनिषदमाह ॥ सकल० ॥ २३
श्राद्धधर्मसाध्यापवर्गनामैकविंशतितमोपनिषदमाह ॥ श्रीश्राद्ध०॥ २४
सप्तनयनिदाननामद्वाविंशतितमोपनिषदमाह ॥ श्राद्ध० ॥ २५
बंधमोक्षापगमनामत्रयोविंशतितमोपनिषदमाह ॥ निबबं० ॥ २६
इष्टकमनीयसिद्धिनामचतुर्विंशतितमोपनिषदमाह ॥ इष्टक० ॥ २७
ब्रह्मकमनीयसिद्ध्यभिधाननामपंचविंशतितमोपनिषदमाह॥कर्णे०॥२८
नैःकर्मकमनीयाख्यषड्विंशतितमवेदांतमाह ॥ दुर्भव० ॥ २९
चतुर्वर्गचिंतामणिनामसप्तविंशतितमवेदांतमाह ॥ चतुर्वर्ग० ॥ ३०
पंचज्ञानस्वरूपवेदनाख्यमष्टाविंशतितमवेदांतमाह ॥ वेदांत० ॥ ३१
पंचदर्शनस्वरूपरहस्याभिधानैकोनत्रिंशत्तमोप०माह॥मिथ्याद०॥३२
पंचचारित्रस्वरूपरहस्याभिधानत्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ पंचव० ॥ ३३
निगमागमवाक्यविवरणाख्यैकत्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ निगमा०॥३४
व्यवहारसाध्यापवर्गनामद्वात्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ जनेज० ॥ ३५
श्रीनिश्चयैकसाध्यापवर्गाभिधानत्रयस्त्रिंशत्तमोप०माह॥श्रीनिश्च०॥३६
प्रायश्चित्तैकसाध्यापवर्गाख्यचतुस्त्रिंशत्तमोपनिषदमाह ॥ प्रायश्चि० ३७

श्रीदर्शनैकसाध्यापवर्गनामपंचत्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ भव्यज० ॥ ३८
विरताविरतसमानापवर्गाह्वषट्त्रिंशत्तमवेदांतमाह ॥ विनुमः० ॥ ३९

Ends:

वेदान् श्रीइंद्रनंदिर्भरंतनरपतिर्निर्ममे श्राद्धदेवः
श्राद्धाचारप्रपंचप्रकटननिपुणान् धर्मकर्मप्रवृत्त्यै ।
मिथ्यादृक्संगृहीतानवगतवचसोद्यापि ते धर्महंस-
क्रीडांभोजन्मकल्पाः कुतुकमिह कलौ बिभ्रते शुद्धपाठं ॥ ४६

इति श्रेयःश्रेणित्रततिवनराजीजलधरा
भवोदन्वत्तारा जिनचरितरत्नाकरवराः ।
तदुद्धाराः सारा जिनपतिवचोबिंबमुकुरा
बुधैरध्येतव्या ऋतुसमयसंख्योपनिषदः ॥ ४७ ॥

इति निमस्तवनं संपूर्णम् ॥

Commentary on the **Kavyaprakasa** by Ravi [काव्यप्रकाशस्य टीका मधुमती । रविः].

Folios 1 to 11. Incomplete.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

भूत्यालेपनभूषितः प्रविलसन्नेत्राग्निदीपांकुरः
कंठे पन्नगपुष्पदामसुभगो गंगाजलैः पूरितः ।
ईषत्ताम्रजटाम्रपल्लवयुतो न्यस्तो जगन्मंडले
शंभुर्मंगलकुंभतामुपगतो भूयान्मम श्रेयसे ॥ १

गंगे विमुंच रुषमेष न मेपराधः
संध्यां नमामि यदशेषजनाभिवंद्यां ।
तत्स्वप्नजल्पितमिदं स्वपतेर्निशम्य
कंठे श्रथीकृतभुजा गिरिजा पुनातु ॥ २

शिवसिंहान्मिथिलेशादवाप यो मंत्रितां विबुधः ।
तस्याच्युतस्य सूनुर्बभूव भुवि रत्नपाणिरयं ॥ ३
तर्कः कवितया सार्द्धं विवेकश्च सह श्रिया ।
मिथो विरोधमुत्सृज्य यत्रैकाश्रयतां गतौ ॥ ४
भावं काव्यप्रकाशस्य काव्यदर्पणबिंबितं ।
दृष्ट्वा मधुमतीटीकां कुरुते तत्सुतो रविः ॥ ५

शिष्टाचारपरिप्राप्ततया मंगलं प्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगतयाभिधेयं वा प्रथममभिधातुमुचितं न तु देवताकीर्त्तनमिति शंकां निराकर्त्तुमाह । ग्रंथारंभ इति ॥...

यत्तु काव्यदर्पणे पितृचरणैरुक्तं परामृशति प्रतिसंधत्ते स्तुतिविषयतयेति शेष इति तत्र परामृशतीत्यस्य स्तौत्यर्थो लक्षणया यो भास्करादिभिरुक्तः स लक्षणासामग्र्यभावाच्छेषद्वारा प्रतिपाद्यतां न हि तत्रापि प्रयोजनापेक्षा वस्तुतस्तु स्मृतिपरमेव तदित्यभिप्रायकं ।...

इति मधुमत्यां प्रथम उल्लासः । ...

Pranabharana by JAGANNÂTHA [प्राणाभरणम् । जगन्नाथः].
Folios 1 to 4.
Begins:

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ नमः ॥

विद्वांसो वसुधातले परवचःश्लाघासु वाचंयमा
भूपालाः कमलाविलासमदिरोन्मीलन्मदाघूर्णिताः ।
आस्ये धास्यति कस्य लास्यमधुना धन्यस्य कामालस-
स्वर्वामाधरमाधुरीमधरयन् वाचां विलासो मम ॥ १
विद्राणैव गुणज्ञता समुदितो भूयानसूयाभरः
कालोयं कलिराजगाम जगतीलावण्यकुक्षिंभरिः ।

एवं भावनया मदीयकविते मौनं किमालंबसे
जागर्त्ति क्षितिमंडलोपरि चिरं श्रीकामरूपेश्वरः ॥ २

Ends:

तैलंगान्वयमंगलालयमहालक्ष्मीदयालालितः
श्रीमन्भैरमभट्टसूनुरनिशं विद्वल्ललाटंतपः ।
संतुष्टः कमताधिपस्य कवितामाकर्ण्य विद्वन्मतं
भूयः पंडितमंडलाधिपजगन्नाथो व्यधासीदिदम् ॥ ९३

इति प्राणाभरणं समाप्तं ॥

Chandivilasanataka with **Commentary** by TRIPÂṬHÎ RUDRAŚARMÂ [चण्डीविलासनाटकं सटीकम् । त्रिपाठी रुद्रशर्मा].

Folios 1 to 111.

Commentary begins:

श्रीशिवाय नमः ॥

प्रणम्य गुरुमीशां च रुद्रशर्मत्रिपाठिभिः ।
चण्डीविलासशब्दार्थचंद्रिका तन्यतेपरा ॥

Text begins:

जगदंब विलंबलंबताहरहेरंबवरावलंबदे ।
तरुणां करुणां मयीश्वरे कुरु रोलंबकदंबसेविते ॥ १...

महेंद्रपुरीनरेंद्रतिलकपुरस्कृतो जसवंतरायोप्यत्रास्ति ।...

Text ends:

निष्क्रांताः सर्वे । चंडीविलासे सप्तमोंकः ।
चंडीविलासः संपूर्णः ॥

Commentary ends:

इति चंडीविलासगूढार्थचंद्रिकायाः सप्तमोंकः ॥

Commentary on **Nalodayakavya** by RÂMA ṚISHI [नलोदयकाव्यस्य टीका । रामऋषिः].

Folios 1 to 32. Dâted Saṃvat 1780 = A.D. 1724.

Begins:

प्रणम्य परमानंदं यदुनंदनमादितः ।
नलोदयमयी टीका यथाविधि वितन्यते ॥ १

बुद्ध्वा बुधान् यमकसागरपारकामान्
श्रीशंकरैकशरणः करुणार्द्रचेताः ।
टीकां स पोतसदृशीं हि नलोदयस्य
प्राज्ञः प्रियामलघु राम ऋषिः करोति ॥ २

वृद्धो व्याससरित्पतिर्गुणगणोप्यर्थैकरत्नाकरः
प्रख्यातो जनकोस्ति यस्य सरसः काव्यज्ञमौलिद्युतिः ।
श्रीमद्रामऋषिर्महामणिरभूच्छ्रीगोमतीसंभवो
येनैषा क्रियते नलोदयगृहाज्ञानांधकारक्षतिः ॥ ३

पीत्वाम्राय पयः पृदाकुरमृतस्पर्द्धी प्रकोपी यथा
तादृग्गो वमति स्वरूपममलं तत्पायसं तादृशं ।
दृष्ट्वालोच्य च सत्कृतिं हुगुणिनां सद्द्रोहकृत्स्वानना-
ज्ज्ञानानोप्यतिनिर्मलां न वदति प्रायस्तथा दुर्जनः ॥ ४

इह ध्रुवं यद्यपि सज्जनानां
नाधिक्यमस्त्यज्ञदृगंजनानां ।
तथाप्यहं तद्विनयानुवर्ती
करोमि टीकां प्रणये प्रवर्त्ती ॥ ५

Ends:

श्रीडिंडवाणनगरे किल वत्सगोत्रो
व्यासो बभूव फलहूः फलदोनुगानां ।
प्रीत्या सदा पुरजनैः परिपूज्यमानः
शुभ्रैर्यशोभिरमलीकृतचंद्रबिंबः ॥ १

बभूव भूमौ भवभूतितुल्यः
श्रीकेल्हणो नाम तदात्मजश्च ।
येन स्वबुद्धेः किल वैभवेन
वशीकृता राजसभासु सर्वे ॥ २
तस्यात्मजः सर्वगुणैकधाता
श्रीरंगनामा क्षितिदेववर्यः ।
बभूव भूपालकलब्धमानः
[1]सिछामितस्नानविधूतपापः ॥ ३
तस्यात्मजौ कीर्त्तिकरौ पितृणां
कौजूस्तथा वृद्ध इति प्रसिद्धौ ।
गोविंदपाद्दांबुजसेवनोत्कौ
वेदागमाचारपरावभूतां ॥ ४
श्रीभागवतभावार्थव्याख्याने श्रीधरोपमः ।
वृद्धव्यासोभवद्वृद्धमाननीयो दिने दिने ॥ ५
वैश्वदेवविशुद्धात्मा तीर्थाटनपरायणः ।
वृद्धव्यासोभवद्वाग्मीलोककल्याणकारकः ॥ ६
तस्यात्मजास्त्रयो जाता निंबादित्यो विदांवरः ।
तथा रामऋषिर्द्धीमान् हरिवंशस्तथावरः ॥ ७
तेषां माता महाभागा नामतो गोमती बभौ ।
महादानपरा नित्यं विप्राणां भोजनप्रदा ॥ ८
चक्रे रामऋषिर्विद्वान् वृद्धव्यासात्मजः सुधीः ।
नालोदयीमिमां टीकां शुद्धां यमकबोधिनीं ॥ ९

---

[1] सिप्रा°?

टीकां विना बुधा व्याख्यां कृत्वा नालोदयीमिमां ।
व्याख्याने यमकानां तु श्रमं ज्ञास्यथ मामकं ॥ १०

यद्विस्मृतं भ्रांतिवशात्कृतं वा
विचार्य तन्मे सुधियो महांतः ।
कृपालवः कीर्तिकृतः कवीनां
परोपकाराः किल शोधयंतु ॥ ११

केतकानां सुपुष्पाणां बुद्ध्वा कंटकिनामपि ।
सौरभं न त्यजंत्येव महांतो हि गुणग्रहाः ॥ १२

वेदांगरसचंद्राढ्ये वर्षे मासे तु माधवे ।
शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां गुरौ पुष्ये तथोडुनि ॥ १३

सुरत्राणे तथा साहिसलमे शासति क्षितिं ।
पत्तनाख्ये महादुर्गे राजशल्ये च राजनि ॥ १४

युवराजे भोजराजे टीकेयं पूर्णतामगात् ।
कृता रामर्षिमिश्रेण वृद्धव्यासस्य सूनुना ॥ १५

इति वृद्धव्यासात्मजमिश्ररामर्षिदाधीच्यविरचितायां रविदेवविरचितमहाकाव्यनलोदयटीकायां यमकबोधिन्यां नलराज्यप्राप्तिर्नाम चतुर्थ आश्वासः ॥

Murarivijayanataka by KṚISHṆAKAVI [मुरारिविजयनाटकम् । कृष्णकविः].

Folios 1 to 52.

Begins:

श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरवे नमः ॥

॥ श्रीभक्तानंददात्रे नवनीतचौराय नमो नमस्तु ॥

सानंदं तुहिनाचलस्य दुहितुश्चंडेन चारुभ्रुवा
कोदंडेन हठात्कटाक्षविशिखान्कामे विमुंचत्यपि ।

योयं क्वापि न खंडनां क्षणमपि प्राप्तः परे ब्रह्मणि
ध्यानस्य द्रढिमा स कोपि यमिनामाद्यस्य पायाज्जगत् ॥ १

अस्ति किल दाक्षिणात्यस्य गोदारोधोवास्तव्यस्य श्रीमद्विश्वरूपवंशवनमुक्तामणेरधिविद्यानगरसभं विद्वद्वृंदवितीर्णभट्टभट्टारकापरनाम्नो भट्टनृसिंहस्यात्मजः कृष्णभट्टो नाम महान्विद्वत्कविः। तत्कृतिर्मुरारिविजयं नाम नाटकमभिनीय सुमनोमनोरंजनं विधातुमुचितमिति ।

Ends:

समस्तैः सिद्धांतैर्विवृतमहिमांशस्य कमला-
विलासानां हेतोर्विबुधमुकुटालंकृतिमणेः ।
गुणालंकाराढ्या सरसपदयुक्ता मधुभिदः
कृतिः कृष्णस्येयं लुठतु वनमालेव पदयोः ॥
इति निष्क्रांताः सर्वे। कंसहिंसनो नाम पंचमोंकः ॥

॥ संपूर्णमिदम् ॥

Bhavasataka by NÂGARÂJA [भावशतकम्। नागराजः].

Folios 1 to 8.

Begins:

॥ ॐ ॥

शुभ्रं क्वचित्क्वचिदतीव सितेतराभं
क्वापि प्रफुल्लनवपंकजसंनिकाशं ।
तप्तं क्वचित्कचन शीतलमस्तु वस्तु
कैवल्यसंसृतपथानुगतं मुदे वः ॥ १

नागराजशतं ग्रंथं नागराजेन तन्वता ।
अकारि गतवक्त्रश्रीर्नागराजो गिरां गुरुः ॥ २

Ends:

आसीत्कर्पटिगोत्रसागरसुधाधामा सुकामाद्भुतः
श्रीविद्याधर इत्यशेषभुवनप्रख्यातनामामृतः ।
यः केदारपदारविंदयुगलप्रत्यग्रपूजाविधिः
प्राप्ताशेषपवित्रभव्यविभवैः सार्थीकृतार्थिश्रमः ॥ ९७

तत्पुत्रः सर्वमित्रः सरसकविकुलस्तूयमानोरुकीर्त्तिः
प्रख्यातो जालपाख्यो जगति विजयते टाकवंशप्रशस्यः ।
विष्णुर्दैत्येंद्रयुद्धव्यतिकरसमये व्याकुलीतात्मभार्यां
लक्ष्मीं निक्षिप्य यस्मिन्विहरति दिवसः स्वेच्छया स्वच्छचित्ते॥ ९८

तस्माज्जातः सुजातो निजगुणमणिभिः प्रिणिताशेषलोको
लोकाहंकारकारिस्मितमहितमुखष्टाकवंशावतंसः ।
भाति श्रीनागराजः परनृपतिशिरोदर्शितोद्यत्प्रतापो
राजेते यं समेते विगलितकलहे वाक्च पद्मालया च ॥ ९९

भारत्या यदि पुंस्त्वमामरतरुव्राते विवेकोस्ति चे-
त्सांगत्वं यदि मन्मथे सकलता नित्यं शशांके यदि ।
सिंहे चेच्चरता जितारियशसो भावज्ञचूडामणे-
स्तत्तत्सद्गुणतोपमानघटना स्यान्नागराजप्रभोः ॥ १००

यत्तीक्ष्णाक्षतधारदुर्द्धरमहाकौक्षेयकाक्षेपण-
विभ्यत्क्ष्मापतिवल्लभोदरदरीनिर्भिन्नगर्भायते ।
सोयं दुर्जयदोर्भुजंगगमितप्रौढप्रतापानल-
ज्वालाजालखिलीकृतारिनगरः श्रीनागराजो जयी ॥ १०१

इति श्रीनागराजविरचितं भावशतकं समाप्तमगात् ॥

Kavikarpatikarachana by ŚAṄKADVÂRA [कविकर्पटीकरचना । शंकद्वारः].

Folios 1 to 9.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

यः स्वातंत्र्यसुधाविधानकुशलः साहित्यरत्नालयः
सानंदस्फुरगद्यपद्यरचनाप्रागल्भ्यशिष्टोदयः ।
यद्वाच्यामृतपूरपूर्णवदनः सद्वृंदबद्धोदय-
स्तस्येयं कविकर्पटीकरचना कंठे प्रतिष्ठाप्यतां ॥ १

Ends:

पुनः सप्ताक्षराणि । वागीश्वरोयं नृपः । श्रीभीमसेनो नृपः । जीयादयं भूपतिः । भीमोयमालोक्यतां । विज्ञानपारायणः । विद्वानयं राजते । इति श्रीकविराजशंकद्वारविरचिते कविकर्पटीकरचना समाप्ता ॥

Prakritasutrani [प्राकृतसूत्राणि].

Folios 1 to 10.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथ पैशाचीवर्जप्राकृतसूत्राणि ॥

कगचजतदपयवां प्रायो लुक् १ यमुनाचामुंडाकामुकातिमुक्तके मोनुनासिकश्च २ नावर्णात्यः ३ अवर्णो यश्रुतिः ४ ॥...

Ends:

लिंगमतंत्रम् ११५ शौरसेनीवत् ११६ व्यत्ययश्च ११७ शेषं संस्कृतवत्सिद्धम् ११८ इति पैशाचीवर्जप्राकृतसूत्रपूर्वकशौरसेनी १ मागधी २ द्विधा २ पैशाच्य३पभ्रंश ४ भाषाचतुष्कसूत्राणि ॥

Naishadhanandanataka by KSHEMÎŚVARA. [नैषधानन्दनाटकम् । क्षेमीश्वरः].

Folios 1 to 59. Dated Saṃvat 1667 = A.D. 1611.

Begins :

|| श्रीकृष्णाय नमः ||

आख्याते हसितं पितामह इति त्रस्तं कपालीति च
व्यावृत्तं गुरुरित्ययं दहन इत्याविष्कृता भीरुता ।
पौलोमीपतिरित्यसूयितमथ व्रीडाविनम्रं श्रिया
पायाद्वः पुरुषोत्तमोयमिति यो न्यस्तः स पुष्पांजलिः || १

अपि च ।

अस्थि ह्यस्थि फणी फणी किमपरं भस्मापि भस्मैवत-
च्चर्मैतत्खलु चर्म किं तव जितं येनैवमुत्ताम्यसि ।
नैतां धूर्त्त पणीकरोषि सततं मूर्द्ध्नि स्थितां जाह्नवी-
मित्येवं शिवया सनर्मगदितो द्यूते हरः पातु वः || २

अपि च ।

देव्याः संभ्रमकातराः सकरुणा दीने सुराणां गणे
स्मेरा विद्रवविह्वले सुरपतावंभोनिधौ साद्भुताः ।
सानंदाः शशिकंदले कवलनक्रूराश्च हालाहले
शंभोर्वः परिपांतु तांडवमिव व्यातन्वतो दृष्टयः || ३

नांद्यंते सूत्रधारः ।

अलमतिविस्तरेण । आदिष्टोस्मि परिषदा । यथा किल विजय-कोष्ठप्रणप्तुः कवेराचार्यक्षेमीश्वरस्य कृतिरभिनवनैषधानंदं नाम नाटकं नाटयितव्यमिति ||

Ends :

येनादिश्य प्रयोगं घनपुलकभृता नाटकस्यास्य हर्षा-
द्वस्त्रालंकारहेम्नां प्रतिदिनमकृशा राशयः संप्रदत्ताः ।

तस्य क्षत्त्रप्रसूतेर्भ्रमतु जगदिदं कार्त्तिकेयस्य कीर्त्तिः
पारे क्षीरांबुसिंधो रविकवियशसा सार्द्धमग्रेसरेण ॥
इति निष्क्रांताः सर्वे । सप्तमोंकः समाप्तः ॥

Satrusalyakavya by VIŚVANÂTHA [शत्रुशल्यकाव्यम् । विश्वनाथः].
Folios 1 to 234.
Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीष्टदेवतायै नमः ॥
श्रीराधाकुचकलशद्वयेतिगौरे
संसर्पी नवजलदोद्धुरो मुरारिः ।
आश्लेषे जयति वपुःप्रभासमूहः
कस्तूरीललितघनांगरागमाली ॥ १

Ends:

योंतर्वाणिशिरोमणेर्वरभिषग्वंशैकमुक्तामणेः
साहित्यांबुरुहाकरैकतरणेः श्रीवैद्यनारायणात् ।
रुक्मिण्यामुदभूदमुष्य सुकवेः श्रीविश्वनाथस्य स-
त्काव्ये श्रीनृपशत्रुशल्यचरिते देवाचलत्रोटनं ॥ ९०

इति श्रीमद्वैद्यवंद्यपदश्रीनारायणात्मजश्रीविश्वनाथरचिते श्रीमन्महाराजाधिराजश्रीशत्रुशल्यचरिते देवगिरिग्रहणनामा द्वाविंशः सर्गः ॥ २२

Prakritachandrika by KṚISHṆAPAṆḌITA [प्राकृतचन्द्रिका । कृष्णपण्डितः],
Folios 1 to 52.
Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
अलिकुलमंडितगंडं प्रत्यूहव्यूहतिमिरमार्त्तंडं ।
सिंदूरारुणशुंडं देवं वेतंडमवलंबे ॥ १

कलितकलमपुस्तन्यस्तहस्ताग्रमुद्रा
दिशतु लिखनसिद्धिं शारदा सारदा नः ।
प्रतिवदनसरोजं या कवीनां नवीनां
वितरति मधुधारां माधुरीणां धुरीणां ॥ २
श्रीनृसिंहगुरोर्नत्वा पदपंकजतल्लजं ।
विशदार्थां शिशुहितां कुर्वे प्राकृतचंद्रिकाम् ॥ ३
प्रकृतिः संस्कृतं तत्र भवत्वात्प्राकृतं स्मृतं ।
तद्भवं तत्समं देशीत्येवमेतत्त्रिधा मतं ॥ ४
प्रकृतिप्रत्ययांशाभ्यां विकृतं तद्भवं यथा ।
गोरी आदेउ सोहग्ग सामिद्धिं पायडं सइ ॥ ५
यत्केवलं प्रत्ययांशे विकृतं तत्समं यथा ।
हरिणो चरणे चारू नमो कमलकोमले ॥ ६
देशी देशविशेषेण प्रयुक्तमपरिस्फुटं ।
यथा हल्लोहलं हालः कंदोइ समउप्पवं ॥ ७
तेषु देश्यं निरूढत्वात्स्वतंत्रत्वाच्च लक्षणं ।
नापेक्ष्यतेन्यशास्त्रावत्संप्रदायोस्य बोधकः ॥ ८
संस्कृतप्राकृतोक्ताभ्यां लक्ष्मभ्यां विद्धि तत्समं ।
अतस्तद्भवमेवैकामिह लक्ष्यतया स्थितं ॥ ९
तच्चार्षं मागधी शौरसेनी पैशाचिकी तथा ।
चूलिकापैशाचिकं चापभ्रंशश्चेति षड्विधं ॥ १०
एषां कार्यविशेषेण भेदोग्रे स्फुटयिष्यते ।
शेषं संस्कृतवत्सिद्धं प्रकृतिप्रत्ययादिकं ॥ ११
महाराष्ट्रोद्भवां भाषां प्रकृष्टं प्राकृतं विदुः ।
आकरः सूक्तिरत्नानां सेतुबंधादि यन्मयं ॥ १२

ऐऔ ँकँपक्रकृलृल्प्लुतशषाः सर्गश्चतुर्थीभ्यसि
प्रांते हल्ङञनाः पृथक् द्विवचन नाष्टादश प्राकृते ।
सुप्तिङ्लिंगनराज्झलादि बहुलं षष्ठी चतुर्थ्याः सदा
तादर्थ्योदितङेस्तु वा बहुवचो द्वित्वे प्रयोज्यं सदा ॥ १३

प्रायो वादोयं । कैअवं । सौअरिअं । कौरवा । इत्यादौ क्वचिदैदौतोरपि दर्शनात् । जिह्वामूलीयश्च क्वचिच्छौरसेन्यादौ वक्ष्यते । तक्षः तँक्को । शकारश्च मागध्यां वक्ष्यते । यथा । पक्षः पक्को । लाक्षा लाक्का ॥

लहशवशणमिअभुलशिलविभलिअमंदाललाइअंहियुगे ।
वीलयिणे पक्कालदु मह सयलमवज्जयंबालं ॥
रभसवशनमितसुरशिरोविगलितमंदारराजितांघ्रियुगः ।
वीरजिनः प्रक्षालयतु मम सकलमवद्यजंबालं ॥
मागध्यां रस्य लः सः शो जो यः सेर्डे च लक्ष्यते ।

चतुर्थी भ्यसि चतुर्थ्या भ्यस् न प्रयुज्यत इत्यर्थः । यद्वक्ष्यति । षष्ठी चतुर्थ्याः सदेति भ्यसीति वचनाच्चतुर्थ्या एकवचनमस्त्येव । यद्वक्ष्यति । तादर्थ्योदितङेस्तु वेति । तादर्थ्ये विहिता या चतुर्थी तत्संबंधिङेः षष्ठी वा स्यात् । देवाअ णिवेज्जं देवस्स वा देवतार्थमित्यर्थः । प्रांते हल् नास्ति । लोपोत्यहल इति वचनात् । प्रांतग्रहणादनंत्यस्य हलःप्रयोगं वारयति । ङञनाः पृथक् पृथक् असंयुक्ता न संति पृथग्ग्रहणात्संयुक्ता ननु मन्यंते । पञ्चमो सपङ्क्ति चिन्तइ द्विवचनं । स्यादित्यादीनां द्विवचनं न प्रयुज्यते द्वित्वे बहुवचनस्यैव विधास्यमानत्वात् । तथा प्राकृते सुबादिविधिर्बहुलं भवति । यत्र विहितास्ततोन्यत्रापि भवंति । सुप्तिङौ पाणिनिप्रसिद्ध्या तत्र द्वितीयार्थे षष्ठी । यथा । गंगाधरस्स वंदे ।

तृतीयार्थे यथा । धनस्स लुद्धो । पंचम्यर्थे यथा । चोरस्स बीहई । सप्तम्यर्थे यथा । पिट्ठीए केसवासो । पृष्ठे केशपाशः । क्वचिद्द्वितीयातृतीययोः सप्तमी । यथा । गामे अहिवसामि । घरे ण जामि । तिसु तेसु अलंकिआ पुहवी । त्रिभिस्तैरलंकृता पृथिवीत्यर्थः । क्वचित्पंचम्यास्तृतीयासप्तम्यौ । चोरेण बीहइ । अंतेउरम्मि आगओ राआ । अंतःपुरादुपागतो राजेति । क्वचित्सप्तम्या द्वितीया । यथा । विज्जुज्जोअंतरइ रत्तिं । विद्युद्द्योततते रात्रिं । आर्षे तु तृतीयापि दृश्यते । तेणं कालेणं तेणं समएणं । तस्मिन्काले तस्मिन्समये इत्यर्थः । क्वचित्प्रथमार्थे द्वितीया । चउव्वीसंपि जिणवरा । चतुर्विंशतिरपि जिनवराः । एवं तिङामपि व्यत्ययः । परस्मैपदात्मनेपदयोः । यथा । हसइ । हसए । वेवइ । वेवए । लिंगव्यत्ययः । यथा ।

प्रावृट्शरत्तरणयः पुंसि ।
पाउसो । सरओ । एसो तरणी ।
स्त्रांतमपि क्वचित् ॥ १२ ॥

सांतं नांतं च पुंसि स्यात् ।
जसो । पओ । तमो । चेओ ।
पुरो । नांतं । जम्मो । नम्मो । चम्मो । पिम्मो ।...

Folio 6 :

इति सामान्यविधिप्रकाशः । (३४)

कगचजतदपयवां लुप्यतेनाद्ययुक्तं
न विदुरसमवाये कोपने नो सपापे ।
स्वगतसुगतदेवे दानवे चूचके चा-
गुरुविजनसुतारे न प्रयागे सचापे ॥ १ ...

Folio 10:

इति असंयुक्तादेशप्रकाशः । (६९)

तीक्ष्णस्य तिण्हं तिरक्कं च जानातेर्ज्ञो जणौ क्वचित् ।

Folio 12:

इत्यव्ययानि ॥ (२३२)

एवं प्रकृतिषु संस्कृतासु ताभ्यः स्यादयो विभक्तयो योज्यंते तत्रादौ तदुपयोगि संगृह्यते ।

टामोर्णस्य सुपो हेः क्काश्चांते वा बिंदुरागमः ॥...

Folio 34:

निपातनेषु पर्यायसौकर्यप्रतिपत्तये ।

एवमुच्चावचमिह समाधेयं सुधीवरैः ॥ ९०

इति श्रीप्राकृतचंद्रिकायां स्याद्यंतप्रकाशः ॥ (२८२)...

Folio 48:

इति तिङंतप्रकाशः । (३८३)...

Folios 51:

अपभ्रंशस्तु यो भेदः षष्ठः सोत्र न लक्ष्यते ।

देशभाषादितुल्यत्वान्नाटकादावदर्शनात् ॥ २८

अनत्यंतोपयोगाच्चातिप्रसंगभयादपि ।

एवमन्येपि ये भेदा लक्षिताः पूर्वसूरिभिः ॥ २९

नेहोक्ताः किं तु नाम्नैते कीर्त्यंते स्पष्टबुद्धये ॥

तदुक्तम् ।

महाराष्ट्री तथावंती सौरसेन्यर्द्धमागधी ।

वाल्हीकी मागधी चैवेत्यष्टैता दाक्षिणात्यजाः ॥

शकाराभीरचंडालशबरद्रविडोद्भवाः ।

हीना वनेचराणां च विभाषा नाटकाश्रयाः ॥

आचंडो लाटवैदर्भावुपनागरनागरौ ।
वार्वरावंत्यपांचालटाक्कमालवकैकयाः ॥
गौडोड्रदैवपाश्चात्यपांड्यकौंतलसैंहलाः ।
कालिंग्यप्राच्यकर्णाटकांच्यद्राविडगौर्जराः ॥
आभीरो मध्यदेशीयः सूक्ष्मभेदव्यवस्थिताः ।
सप्तविंशत्यपभ्रंशा वैडालादिप्रभेदतः ॥
कांचीदेशीयपांड्ये च पांचालं गौडमागधं ।
आचंडदाक्षिणात्यं च सौरसेनं च कैकयं ॥
शावटं द्राविडं चैव एकादश पिशाचजाः ।
एवमार्षमनार्षं च संकीर्णं चोपजायते ॥
देवानां भूपतीनां च सचिवानां पुरोधसां ।
अमात्यवणिगादीनां पाठ्यमिच्छंति संस्कृतं ॥
संस्कृतेनैव केप्याहुः प्राकृतेनैव केचन ।
साधारण्यादिभिः केपि केचन म्लेच्छभाषया ॥
न म्लेच्छितव्यं यज्ञादौ स्त्रीषु नाप्राकृतं पठेत् ।
संकीर्णे नाभिजातेषु नाप्रबुद्धेषु संस्कृतं ॥
परित्राण्मुनिविप्राणां संस्कृताच्चान्यदिष्यते ।
अन्येषामुत्तमानां च प्रतीपं क्वापि दृश्यते ॥
बालस्त्रीवृद्धवैद्यानां हितं वाप्सरसां तथा ।
वैदग्ध्यार्थं प्रदातव्यं संस्कृतं चांतरांतरा ॥
ऐश्वर्यादिप्रमत्तस्य दारिद्र्योपप्लुतस्य च ।
उत्तमस्यापि पठतः प्राकृतं नैव दूष्यति ॥
क्रीडार्थं नृपतेरिष्टं प्राकृतं च द्विजन्मनां ।
भरतेनोदितं ग्राह्यमबाधितमिदं वचः ॥

वेशेषमाह भारद्वाजः ।

गाथासु तु महाराष्ट्री अन्या नाट्याभया मताः ।
बालस्त्रीवृद्धभिक्षूणां श्रावकव्याजलिंगिनां ॥
ग्रहोपसृष्टमत्तानां प्राकृतं षंडरूपिणां ॥
नायिकानां सखीनां च सौरसैन्यविरोधिनी ॥
प्राच्या विदूषकादीनां धूर्त्तानामप्यवंतिका ।
मागधी राक्षसादीनामंतःपुरनिवासिनां ॥
चेटानां राजपुत्राणां श्रेष्ठीनां चार्द्धमागधी ।
शकाराणां तु शाकारी बाल्हीकी दिव्यभाविनां ॥
योधानां भारिशादीनां शाबरी च प्रशस्यते ।
द्राविडी द्रविडादीनामौड्री खनकरक्षसां ॥
काव्ये वैतालिकादीनां वेतालादि सुभाषितं ।
किरातबर्बरादीनां न भाषा नैव लक्षणं ॥

तदिमां पदचंद्रिकानुजातां
प्रणुतां प्राकृतचंद्रिकां विदग्धाः ।
परिशील्य चिरादपास्ततापां
कविगोष्ठीषु विहारमातनुध्वं ॥ ३०

इति कृतिपरितोषप्रार्थनालंपटेन
प्रकटितपरभागा शेषकृष्णेन सेयं ।
रचयतु गुरुतोषं शेषवंशावतंसं
गुरुमिह नरसिंहं प्रापिता तत्पदाब्जे ॥ ३१

कृष्णपंडितविरचिता प्राकृतचंद्रिका समाप्ता ॥ (४

Saptasati by HÂLA [हालसप्तशती].

Folios 1 to 41.

Begins :

श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

अथ हालसप्तशती लिख्यते ॥ पसुवइणो...

Ends :

राएण विरइआए कुंतलजणवअइणेण हालेण ।

सत्तसई अ समत्तं सत्तम ७ मज्झासअं एअं ॥ ७०२

इति सप्तमं ७ शतकम् ॥ ७ ॥

इति श्रीमत्कुन्तलजनपदेश्वरप्रतिष्ठानपत्तनाधीशशातकर्णोपनामकडीपिकर्णात्मजमलयवतीप्राणप्रियकालापप्रवर्त्तकशर्ववर्मधीसखमलयवत्युपदेशपण्डितीभूतत्यक्तभाषात्रयस्वीकृतपैशाचिकपण्डितराजगुणाढ्यनिर्मितभस्मीभवद्बृहत्कथावशिष्टसप्तमां ७ शवलोकनप्राकृतादिवाक्पञ्चक ५ प्रीतकविवत्सल १ हाला २ ह्वयनामकश्रीसातवाहननरेंद्रनिर्मिता विविधान्योक्तिमयप्राकृतगीर्गुम्फिता शुचिरसप्रधाना काव्योत्तमा सप्तशत्य ७०० वसानमागात् ॥

लिखिता पौराणिककविवर्य्यबुन्दीन्द्रहडुरावराड्रामसिंहसप्रतिभसभ्यषड्भाषावेशभाभिनीभुजङ्गमिश्रणसूर्यमल्लेन स्वकीये श्रीभारतीभाण्डागारे लिखिता गौर्जरगौडविप्रेण नन्दशर्मणा स्वस्वामिलेखयित्रभिहितवंशभास्करलिपिकृता ॥ श्रावणशुक्लैकादश्यां ११ छायेयुजि शक्वर्यतिधृति१८१४मितश्रीग्रामारराड्विक्रमसंवत्सङ्कतायामन्तमिता लिविः ॥

Commentary on the **Sarasvatikanthabharana** by RÂMASIṂHADEVA [सरस्वतीकण्ठाभरणस्य टीका । रामसिंहदेवः].

Folios 1 to 126. Incomplete.

Begins :

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

एकेन यस्य यमिनः प्रमदेव देह-
मर्द्धेन राजति पुमानिव चापरेण ।
तत्त्वक्रमादथ च न प्रमदा पुमान्वा
श्रेयांसि वर्द्धयतु स स्मरशासनो वः ॥ १
श्रीरामसिंहदेवेन दोर्दण्डदलितद्विषा ।
क्रियतेवंतिभूपालकंठाभरणदर्पणः ॥ २
कंठाभरणमनर्घ्यं वाग्देवी रत्नदर्पणोत्संगे ।
अस्मिन्पश्यतु निभृतं प्रकाशसर्वांगलावण्यं ॥ ३

ग्रंथारंभे समुचितेष्टदेवतानमस्कारेण शिष्टाचारमनुवर्त्तते । ध्वनिरिति । ...

Folio 78 :

इति श्रीमिश्ररत्नेश्वरविरचिते रत्नदर्पणनाम्नि सरस्वतीकंठाभरणविवरणे गुणदोषयोर्विरचननामा प्रथमः परिच्छेदः ॥...

Folio 126 :

चित्रानुप्रास इत्युच्यते । तथाहि । प्रकृतोदाहरणे संदर्भसमाप्तिं यावदावर्त्तत ।...

Pushpabhashya by AJÂTAŚATRU [पुष्पभाष्यम् । अजातशत्रुः].

Folios 1 to 162.

Begins :

॥ ॐ नमो सामवेदाय ॥

जितं भगवता येन हरिणा लोकधारिणा ।
अजेन विश्वरूपेण निर्गुणेन गुणात्मना ॥ १

सोभराभीवर्त्तजयानां वृद्धं तुरीयं । सोभरअभीवर्त्तजयानां साम्नां तुरीयं चतुर्थमक्षरं व्वं दीर्घं यत्तद्वृद्धं भवति । तुरीयशब्देन चतुर्थ-

मुच्यते । दीर्घं द्विमात्रमुच्यते । वृद्धं त्रिमात्रं । उदाहरणानि । सौभरे वयमुत्वाघात्ययोः । अभीवर्त्ते युनानः सोमाघयोः योधा जयेत वाह6 सोमाघामां ॥ अस्यापवादमाह ॥...

Folio 6 :

या मे दीर्घं महित्रीणां द्वितीयं वर्द्धते । आयं गौरित्यत्र ॥

इति पुष्पभाष्ये प्रथमस्य प्रथमा कंडिका ॥...

Folio 37 :

तवाहं नक्तेति द्वैगताभीशवयोः । अहं शब्दो नीचैः । इति उच्च-नीचं समाप्तं ॥

इति पुष्पभाष्ये द्वादशमी कंडिका । प्रथमः प्रपादकः समाप्तः ॥

Folio 56 :

एते शब्दाः षट् षडष्टोऽसंकृष्टाः ॥ ७ इति द्वितीयस्य द्वादशमी कंडिका ॥

इति पुष्पभाष्ये द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 87 :

इति तृतीयस्यैकादशमी कंडिका ॥ पदांतश्च भवति । अंतःपदि-कानामभाव उक्तः । अथेदानीं पदांतीयस्याभाव उच्यते ॥...

Folio 89 :

मधु१म१धू३ ना ३३भा३कुं१मा३इ१॥ अत्र इकारस्याभावः॥

इति पुष्पभाष्ये तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 96 :

प्रत्ययभूतायामिति ॥ इति चतुर्थस्य चतुर्थी कंडिका ॥...

इति पुष्पभाष्ये उपाध्याय अजातशत्रुकृतौ भावाभावाः समाप्ताः॥

Folio 121 :

एतेन लक्षणप्रयोगेण ऊह्यः प्रयोगः कल्पयितव्यः कल्पयितुं शक्यत इति चतुर्थस्य दशमी कंडिका ॥

उपाध्यायाजातशत्रुपादैर्विष्णुयशःशिष्याय ।

अनुचरणार्थं भाष्यं कृतमिति भावापरिसमासाः[1] ॥

इदानीं विकल्पा उच्यंते । भावशेषं च एकस्मिन्पादे द्विधा गीतिर्दृश्यते।

Folio 122 :

ककुभो वृहत्यौ वा ॥ इति पुष्पभाष्ये पंचमस्य प्रथमा कंडिका ॥

अथ भावान्प्रवक्ष्यामः ॥ ...

Folio 139 :

वैरूपे तु देवतापदं । देवतापदमित्येवं निधनक्रमो भवति ।

ऊह गीतौ ।

इति पंचमस्याष्टमी कंडिका ॥...

Folio 140 :

पंचमस्य नवमी कंडिका ॥ पंचमः प्रपाठकः समाप्तः ॥...

Folio 143 :

ऊर्द्ध्वं व्यंजनादिविश्लेष्ट[2]मुपेयुरित्येवमारभ्यते ॥

उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पभाष्ये षष्ठस्य द्वितीया कंडिका ॥...

Folio 162 :

विकल्पमाह । वा प्रस्ताव्ये उ इति विकल्पः । उत्तरयोरिति सिद्धं ।

इत्युपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पभाष्ये षष्ठस्यैकादशमी कंडिका समाप्ता ॥ इति षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः ॥

The Karikas of BHARATA [भरतकारिका].

Folios 2.

Begins :

॥ श्रीहरिः ॥

अथ भरतकारिका ॥

---

[1] भावाः परिसमाप्ताः? [2] विश्लेष?

खंडिता विप्रलब्धा च वाससज्जाभिसारिका ।
कलहांतरिता चान्या तथैवोत्कंठितापरा ॥ १ ॥
स्वाधीनभर्तृका चैव तथा प्रोषितभर्तृका ।
संयोगविप्रलंभाभ्यामित्यष्टौ नायिकाः स्मृताः ॥ २ ॥
उन्निद्रताजनितरागविलोहिताक्षः
कांतानखक्षतविशेषविचित्रितांगः ।
यस्याः प्रभातसमये गृहमेति कांतः
सा नायिका निगदिता खलु खंडितेति ॥ ३ ॥
अहरहरनुरागाद्भूतिकां प्रेष्य पूर्वं
सरभसमुपयाति क्वापि संकेतितं या ।
न मिलति खलु यस्या वल्लभो दैवयोगा-
न्निगदति भरतस्तां नायिकां विप्रलब्धां ॥ ४ ॥
या वासवेश्मनि सुकल्पिततल्पमध्ये
तांबूलपुष्पवसनैश्च समं ससज्ज ।
कांतस्य संगमरसं समवेक्षमाणा
सा कथ्यते कविवरैरिह वाससज्जा ॥ ५ ॥
[1]उद्दामन्मथमहाज्वरवेपमाना
रोमांचकंटकितगात्रलतां वहंती ।
निःशंकिनी व्रजति या प्रियसंगमाय
सा नायिका निगदिता त्वभिसारिकेति ॥ ६ ॥
प्राणेश्वरप्रणयकोमलमंजुवाग्भि-
र्या चाटुकारमचिरादवधीर्य याति ।
संतप्यते मदनवह्निशिखासहस्रै-
र्बाष्पाकुला कुकलहांतरिता हि सा स्यात् ॥ ७ ॥

[1] उद्दाममन्मथ°?

दुर्वारदारुणमनोभवबाणपात-
पर्याकुलां तरलमानसमुद्वहंतीं ।
प्रस्वेदवपथुयुतां पुलकोचितांगी-
मुत्कंठितां वदति तां भरतः कवींद्रः ॥ ८ ॥
आश्लेषचुंबनशतैः कुसुमादिदानैः
प्रेमोल्लसन्मधुरकोमलमंजुवाग्भिः ।
या सर्वदा प्रियतमेन निषेव्यते सा
स्वाधीनभर्तृकपदं प्रकटीकरोति ॥ ९ ॥
निश्वासिनीं मलिनवस्त्रवपुर्वहंतीं
डिंडीरपिंडपरिपांडुरगंडभित्तिं ।
निर्भूषणां प्रियवियोगजभावतप्तां
तां प्रोषितप्रियतमां प्रवदंति संतः ॥ १० ॥

इति श्रीमत्कविकेसरिभरतविरचिताष्टनायिकालक्षणं समाप्तं ॥

Jagatprakasakavya by Viśvanâthavaidya [जगत्प्रकाश-महाकाव्यम्। विश्वनाथवैद्यः].

Folios 1 to 109. Dated Samvat 1700 = A.D. 1644.

Begins :

श्रीमन्मंगलमूर्तिर्जयति ॥ श्रीमन्नारायणाय नमः ॥

शंभुः शं भुवि भूरि भावयतु वः संभुज्यमानं जनै-
र्योर्द्धांगे निदधाति कामधगपि प्रेम्णा प्रकामं प्रियां ।
चित्रं यश्च सतीमतीव कुरुते [1]पंनीचुंबना-
दप्येनां सचराचरेत्र भुवने लोकालिशोकापहाम् ॥ १

Ends :

श्रीमद्राणकवंशमौक्तिकमणिश्रीकर्णदेवात्मज-
क्षोणीमंडलमंडनाभिधजगत्सिंहप्रशंसोज्ज्वले ।

[1] पंचाननी०?

सत्काव्येत्र जगत्प्रकाश उदिते श्रीविश्वनाथाभिध-
ज्ञेनापूरि चतुर्दशोतिविशदः सर्गो बुधानां प्रियः ॥७२

इति श्रीमन्महीमंडलाखंडलश्रीचित्रकूटसार्वभौमश्रौतस्मार्त्तधर्म-कर्माचारचातुरीनिवारितकलिकालश्रीमद्ब्राणखुमानकुलमौलिमंडनश्री-मत्कर्णदेवात्मजश्रीमन्महाराजाधिराजधर्मावतारसप्तलोकैकदानवीर-धीरोदात्तगुणशोभितश्रीमज्जगत्सिंहदेवप्रशंसोज्ज्वले श्रीमद्विद्वद्वृंदवंदनीयपादारविंदश्रीमन्नारायणात्मजश्रीमत्कविनाथविश्वनाथवैद्यकृते श्रीजगत्प्रकाशमहाकाव्ये बंदिस्तुतिर्नाम चतुर्दशः सर्गः ॥

॥ समाप्तं चेदं काव्यं ॥

Yudhistiravijayakavya by VÂSUDEVA [युधिष्ठिरविजयकाव्यम्। वासुदेवः].

Folios 1 to 73. Dated 1690 = A.D. 1634.

Begins :

॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

प्रदिशतु गिरिशः स्तिमितां ज्ञानदृशं वः श्रियं च गिरि शास्तिमितां।
प्रशमितपरमदमायं संतः संचिंतयंति परमदमा यं ॥ १ ॥...

७८ ॥ इति वासुदेवविरचिते युधिष्ठिरविजये प्रथम आश्वासः।

Ends :

सुखेन नागसाह्वये पुरे वसन्स भारतः।
ररक्ष गां पुरूरवा पुरैव सत्सभारतः ॥ १०५

इति श्रीयुधिष्ठिरविजयेऽष्टम आश्वासः ॥ ८॥ संवत् १६९०

Kansanidhana by ŚRIRÂMA [कंसनिधनं महाकाव्यम्। श्रीरामः].

Folios 1 to 105.

Begins :

॥ श्रीनंदनंदनो जयति ॥

आनंदयिष्यन्निखिलां धरित्रीं

निराकरिष्यन्दितिजाधिराजान् ।
जनिं जगद्गीतयशा दशार्ह-
संतानगेहे हरिराससाद ॥ १

Ends:

रणे निघ्नन्नित्थं निखिलखलचक्रं नतिकृतां
कृतांतीयं त्रासं निरतिशयितार्धिं शकलयन् ।
घनानंदं सेंद्रत्रिदशगणगीतस्थिरयशा
निरातंकं चक्रे [1]त्रिगदखिलं नंदतनयः ॥ ७२

इति श्रीरामकृतौ कंसनिधननामधेये महाकाव्ये सप्तदशः सर्गः । कंसनिधनाख्यं निरोष्ठ्यकाव्यमिदं ॥ ग्रंथसंख्या १९७९ शुभमस्तु ।

Kavyaloka by HARIPRASÂDA [काव्यालोकः । हरिप्रसादः].
Folios 1 to 69.
Begins:

॥ श्रीमहागणाधिपतये नमः ॥

अभिधेयकथनपुरस्सरं प्रयोजनं शास्त्रारंभं प्रतिजानानीते ।

काव्यस्य परमाह्लादकीर्त्यादिफलयोगिनः ।
हरिप्रसादविदुषा मीमांसा कापि तन्यते ॥ १

निपुणवर्णनारूपकविकर्मणः कापीत्येकदेशमात्रकथनं मीमांसा लक्षणविचारः परमाह्लाद इति सकलप्रयोजनमौलिभूतं तदर्थकपुरुषार्थसाधनप्रवृत्तेः ॥...

Folio 12:

इति श्रीमन्महामहिमकविपंडितश्रीमाथुरमिश्रगंगेशात्मजहरिप्रसादनिर्मिते काव्यालोके प्रथमः प्रकाशः ॥

Ends:

विशिष्टशब्दरूपस्य काव्यस्यात्मा चमत्कृतिः ।
उत्पत्तिभूमिः प्रतिभा मनागत्रोपपादितं ॥

[1] त्रिजगद° ?

अत्रेति काव्यालोके । स्पष्टमन्यत् ।

अब्धिदिङ्मुनिभू१७८४वर्षे माघशुक्लमुनौ७रवेः ।
काव्यालोकमिदं पूर्णमकारि गुरुसंनिधौ ॥

इयं माधुकरी भिक्षा सुमनोभ्यः समाहृता ।
बालानां तुष्टये गर्वो न मनागपि विद्यते ॥

प्राचीनैर्यदिहोदितं बहुविधैर्ग्रंथैस्तदत्राहृतं
संक्षेपेण न किंचिदन्यदुदितं गर्वेण तद्वन्मया ।
व्याख्यातं तदुदाहृतं तदुदितं भूयोपि तच्चापलं
भो विद्यागुरवः क्षमंतु शिशवः कुर्वंति चात्मोचितं ॥

इहेति काव्यलक्षणप्रस्तावे । अत्रेति काव्यालोके चकारो युक्तार्थे सर्वमलंकारस्वरूपमवदातं ॥

इति श्रीमन्माथुरमिश्रगंगेशात्मजहरिप्रसादनिर्मिते काव्यालोकेऽर्थालंकारनिरूपणं नाम सप्तमः ७ प्रकाशः समाप्तः ॥

Nalayana or **Kuberapurana** by MÂṆIKYASÛRI [नलायनं नाम कुबेरपुराणम् । माणिक्यसूरिः].

Folios 1 to 73. Dated Saṃvat 1464 = A.D. 1408.

Begins :

॥ ॐ नमः श्रीसर्वज्ञाय ॥

जयति जयति देवः केवलज्ञानमूर्ति-
र्मदमदनविजेता शाश्वतो वीतरागः ।
जयति कुमुदशुभ्रा भारती भूरिभावा
जयति कविकुलानां कोमलो वाक्प्रपंचः ॥ १

दुरितदलनसज्जः सज्जनोद्धारधीरो
धनवितरणवीरो धर्मविश्रामशाखी ।

जयति जगति नित्यं निश्चलो निष्कलंकः
सकलकलुषहारी लोकपालः कुबेरः ॥ २

स्निग्धैर्नवदुग्धमुग्धमधुरैः शुभ्रैर्यशोभिर्जग-
द्यश्चक्रे कलिकालकल्मषमषीविक्षेपिभिर्निर्मलं ।
स श्रीमानलकापतेर्भगवतः पूर्वावतारः कृती
नित्यं मंगलमातनोतु भवतां राजा नलो नैषधः ॥ ३ ...

मध्ये धर्मस्य शांतेश्च चतुर्थे च तथारके ।
वीरसेनसुतो राजा नलो राज्यमपालयत् ॥ २६...

Folio 9 :

२९ ॥ इति श्रीकुबेरपुराणे शुकपाठे नलायने माणिक्य-सूरिविरचिते उत्पत्तिस्कंधे एकादशः सर्गः ॥...

Ends :

एतत्किमप्यनवमं नवमंगलांकं
साहित्यसारविदुषा कविना कृतं यत् ।
तस्यार्यकर्णनलिनस्य नलायनस्य
स्कंधो जगाम दशमः शमसंभृतोयं ॥ २२

उत्पत्तिदौत्यचरविड्वरशीलभूचा-
संयोगराज्यभवनिर्वहणाभिधेयाः ।
स्कंधा भवंति दश यस्य नलायनस्य
पूर्णे तदेतदधुना धनदप्रसादात् ॥ २३

॥ शतसर्गं नलायनं समाप्तं ॥

समाप्तं चेदं नलायनं नाम कुबेरपुराणं शुकपाठ इति । सर्वग्रंथ-संख्या ॥ ४७२४.

Sandrakutuhalaprahasana by KRISHNADATTA [सान्द्रकुतूहल-प्रहसनम्। कृष्णदत्तः].

Folios 1 to 36.

Begins:

श्रीगणेशाय नमः ॥

व्रजगोपवधूरहस्करं
चरणांभोजजुषामहस्करं ।
यदुवंशमहायशस्करं
हरिमीडे नवनीततस्करम् ॥ १...

नांद्यंते सूत्रधारः । अलमनल्पजल्पनप्रकल्पनेन ।

जीवातुर्जन्मभाजामवनितलगतक्षत्रियाणां कुटुंबी
नाथोनाथप्रजानामखिलगुणखनिर्भाग्यभूर्भूसुराणां ।
दावाग्निर्दुर्ज्जनानां स्वजनसुरतरुर्वेदसन्मार्गसीमा
राजासीद्धर्मवर्मा प्रथितजगदसी राजराजाधिकर्द्धिः ॥ ४...

सूत्र० । आर्ये के ते सिद्धाः परिचिता अपरिचिता वा ।

हेमलता । परिचिता एव ।

पद्माकराचार्यसुतः सुखाकरः
प्रभाकराचार्यसुतः क्षपाकरः ।
दिवाकराचार्यसुतो गुहाकरो
दोषाकराचार्यसुतः सुधाकरः ॥ १...

Folio 3:

सुखा० । कस्तर्हि तत्प्राप्तावुपायः ।

पद्मा० । गाढमाक्रोश्य ।

किं हंत खिद्यत जना भवसागरेस्मिन्
सत्साधने महति सत्यपि विद्यमाने ।
यांतु व्रजाधिपतिवल्लभविङ्घ्रलेश-
संबंधिषट्पदसरोरुहषट्पदत्वं ॥ ३

सुखा० । पूज्यपाद किंकुलोत्पन्नो व्रजपतिः ।
पद्मा० ।

अमांगल्यध्वंसी भुवनशुभशंसी करपुटे
दधद्रम्यां वंशीमपरकलहंसीमिव परां ।
सदा दुष्टभ्रंशी विलसदवतंसी श्रवणयोः
स्वयं साक्षादंशी जयति यदुवंशीयतरणिः ॥ ४

Folio 35 :

इति श्रीमद्विद्वज्जनमनोरंजनसांद्रकुतूहलनाम्नि प्रहसने कविकृष्ण-दत्तकृते चतुर्थोंकः पूर्त्तिमैत् ॥

विद्वन्मनोरंजनकृत्कवित्वं
चतुर्भिरंकैः परिशोभमानं ।
सन्नाटकं सांद्रकुतूहलाख्यं
चकार कीर्त्यै कविकृष्णदत्तः ॥ १...

नवांबराष्टापदभूषिता समा
मामाधवो निर्मलपक्षसंयुतः ।
एका तिथिः श्रेष्ठतमा सुमंगला
तेनेन्वहं स्वां कृतितामिमामिह ॥ ११

अयं श्लोको व्यर्थः । संवत्सरपक्षेण भगवत्पक्षेण च ॥

Ramayanachampu by BHOJARÂJA and LAKSHMAṆABHAṬṬA [रामायणचम्पूः। भोजराजो लक्ष्मणभट्टश्च].

Folios 1 to 68.

Begins:

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ पद्यं ॥ लक्ष्मीं तनोतु सुतरामितरानपेक्ष-
मंघ्रिद्वयं निगमशाखिशिखाप्रवालं ।
हैरंबमंबुरुहडंबरचौर्यनिघ्नं
विघ्नाद्रिभेदशतधारधुरंधरं नः ॥ १ ॥...

Folio 13:

१८॥ इति श्रीविदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे बालकांडः ॥...

Folio 25:

॥ ८९ ॥ इति विदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमदयोध्या-कांडः समाप्तः ॥...

Folio 33:

इति श्रीमद्विदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमदरण्यकांडः समाप्तः॥...

Folio 40:

॥ ४७ ॥ इति श्रीविदर्भराजाविरचिते चंपूरामायणे किष्किंधा-कांडः समाप्तः ॥...

Folio 51:

॥ ७६ ॥ इति श्रीविदर्भराजविरचिते चंपूरामायणे श्रीमत्सुंद-रकांडः समाप्तः ॥...

Folio 68:

राज्यं स्वं समुपेयिवान्सविनयैरासेवितो भ्रातृभिः
सुग्रीवप्रमुखानपि प्रियसखान्स्वे स्वे पदे स्थापयन् ।

स्वच्छंदः सुचिरं सुखान्यनुभवन्देव्या तया सीतया
रामः पालयति स्म कीर्त्तिविभवैरामोदिनीं मेदिनीं ॥१०९
कोलालाख्यमहाग्रहारमहिताकल्पेन संख्यावतां
मूर्द्धन्येन विशारदेन विधुना श्रीसोमनाथोदये ।
प्राग्भोजोदितपंचकांडमहितानंदे प्रबंधे पुनः
कांडो निर्मित एकचूतपतिना षष्ठोपि जीयाच्चिरं ॥११०

इति श्रीलक्ष्मणकविविरचिते चंपूरामायणे युद्धकांडः समाप्तः ॥

Bharadvajiyagrihyasutra [भारद्वाजीयगृह्यसूत्रम्].

Folios 1 to 350.

Folio 13:

२७ ॥ इति चौलकर्म समाप्तम् । श्रवणकर्म व्याख्यास्यामः । श्रावण्यां पौर्णमास्यामुपकल्पयतेऽक्षतधानाश्चाक्षतसक्तूंश्च ॥...

Ends :

उक्तं प्रांते प्राजापत्यं तस्य विच्छित्तिः तस्य तु पुनराधेयं मनोज्योतिस्तंतुमतीः पुनस्त्वा रुद्रादित्या इति पूर्णाहुतिं प्रतीयादेतामप्युपघातेषु सर्वं स्त्रियाश्चैवं होमाभिगमनस्थालीपाकेषु सर्वेषामंततो व्याहृतिरिति सिद्धं नम आचार्येभ्यो नम आचार्येभ्यः ॥ ९०

॥ इति भारद्वाजीयं गृह्यसूत्रं समाप्तं ॥

Radharahasyakavya by KRISHṆADATTAKAVI with **Commentary** [राधारहस्यकाव्यं सटीकम् । मू० कृष्णदत्तकविः].

Folios 1 to 350.

Granthâgra 11150.

Commentary begins :

॥ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥

लीलैजद्वृषभानुमानसमहाकासारवर्यांतरा...

Text begins :

जनयति जगदिच्छामात्रतो ब्रह्मरूपी...

Text ends:

यस्यास्ते वाज्जडेतिप्रथितजनपदे ग्रामठीयाख्यखेटो
यं मातानंददेवी तनयमजनयच्छ्रीसदारामभर्त्तुः ।
साहस्रौदीच्यजातिर्य इह सुविदितो डालवाणीयजोशी-
त्याविख्यातावटंको जयति कृतिरियं कृष्णदत्तस्य तस्य ॥ ४४

॥ इति द्वाविंशः सर्गः पूर्त्तिमाप ॥ २२

Commentary ends:

४४ ॥ इति श्रीसद्राधारहस्याभिधकाव्यांतर्गतकठिनपदगूहकपाटमहार्गलाभेदिनीनाम्न्यां टीकायां द्वाविंशतितमःसर्गः पूर्त्तिमाप ॥ २२

Haravali by PURUSHOTTAMA. [हारावली । पुरुषोत्तमः].

Folios 2 to 19.

Granthagra 271.

Ends:

इति काव्यमलीकं स्यान्मात्सर्यमलिनात्मनां ।
शब्दार्णव उत्पलिनीं संसारावर्त्त इत्यपि ॥ ६९

कोषा वाचस्पतिव्याडिविक्रमादित्यनिर्मिताः ।
आदाय सारमेतेषामन्येषां च विशेषतः ।
हारावली निबद्धेयं मया द्वादशवत्सरैः ॥

उपास्य [1]सर्वज्ञपर्णवेषं
भूत्वातिथिः श्रीधृतिसिंहवाचां ।
हारावली द्वादशमासमानै-
र्विनिर्मितेयं पुरुषोत्तमेन ॥ ७०

नानाकाव्यपुराणनाटककथाकोषेतिहासस्मृति-
ज्योतिःशास्त्रगजाश्वपालव[2]भिषक्कोषान्प्रयत्नादियं ।

---

[1] सर्वज्ञसुपर्ण ? [2] पालक ?

दृष्ट्वान्यानपि शाब्दिकैः सह कृता हारावली यत्नतः
कर्त्तव्योत्र न संशयः सुमनसः शब्दार्थलिंगेष्वथ ॥

— — — सुधियो न भूभृता
धृतिसिंहेन समं निरूपितेयं ।
विदितो बहुदश्वभिः कवींद्रै-
र्भुवि केषां मनस (?) अमोमदीयैः ॥ ७२

हित्वा महाशाब्दिकताभिमानं
मात्सर्यमन्यत्र समुन्निनाय ।
हारावलीं यो विदधाति कंठे
विदग्धगोष्ठीषु परं विभाति ॥ ७३

इति श्रीमहाशाब्दिकपुरुषोत्तमविरचिता हारावली समाप्ता ॥

Surimantrakalpasaroddhara by MERUTUÑGA [सूरिमंत्र-कल्पसारोद्धारः । मेरुतुंगः].

Folios 1 to 47. Incomplete.

Folio 15:

सुरभिमुद्रया अंजलिमुद्रया च यथावस्थितं श्रीअंचलगच्छेशश्री-आर्यरक्षितसूरिक्रमागतं ३७८ अक्षरमानं सूरिमंत्रं जपेत् ।

Folio 19:

श्रीमदंचलगच्छेशाः श्रीमेरुतुंगसूरयः ।
आलोक्यानेकसूरींद्रमुख्यमंत्रोपयोगिनः ॥ १ ॥
ग्रंथान् गच्छोपयोगार्थं सारोद्धारं व्यधुः स्वयं ।
श्लोकाः पंचशतान्यत्राष्टापंचाशच्च निश्चिताः ॥ २ ॥

इति विधिपक्षमुख्याभिधानश्रीमदंचलगच्छेशश्रीश्रीमेरुतुंगसूरिलि-खितः श्रीअंचलगच्छश्रीसूरिमुख्यमंत्रकल्पः ॥ ग्रंथाग्रं श्लो० ५५८

Folio 22:

श्रीमानदेवसूरींद्रैर्व्याख्यातः पुण्यशालिभिः ।
सूरिप्रभावसुभगः पूर्वं श्रीगौतमाभिधः ॥
इति श्रीअंचलगच्छेश्वरश्रीमेरुतुंगसूरिसमुद्धृतः श्रीकल्पः ॥
इति सूरिमंत्रविशेषाम्नायः ॥ संवत् १४९६लिखितः ॥

Commentary on the Surimantra by JINAPRABHASŪRI [सूरिमंत्रप्रदेशविवरणम् । जिनप्रभसूरिः].

Folio 32:

इति श्रीसूरिमंत्रस्याम्नायलेशं विदृब्धवान् ।
दृष्ट्वा पुराणकल्पेभ्यः श्रीजिनप्रभसूरिराट् ॥
श्रीजिनप्रभसूरिसमुद्धृतः श्रीसूरिविद्याकल्पः ।

Folio 40:

मतांतरेण पदसंख्या समाप्ता ॥

रेवती १ रोहिणी २ नागार्जुन ३ आर्यखपुटाचार्य ४ यशोभद्राचार्य ५ इति नामानः सूरय एते मंतसिद्धयः । मिथ्या मे दुःकृतं चास्तु शुद्धमशुद्धं कल्पयतः । यतो भगवत्कालेप्येकादश गणधरा नव नव गणा हि । अनेकविधा जिनशासने । अनेकधा वाचनाः । इति परिभाव्यास्य कल्पस्यांते स्वनाम न निगदितं किंचित्तत्त्वं तत्त्वविदो जानंति । अंगविद्यामध्ये महाविशेषोस्ति । आलंबनमात्रमेतल्लाभ्यतां २ सूरिवराः । प्रवर्त्ततां जैनो धर्मः अतिशयेन मंत्रस्येष्टांशं जानंतु भूतभविष्यद्वर्त्तमानसूरयः प्रसन्ना भवंतु सिद्धचंतु ॥

Surimantrakalpadurgapadavivarana [सूरिमंत्रकल्पदुर्गपदविवरणम्].

Folio 45:

मिथ्यात्वदेवताधिष्ठितचैत्यश्रुततपःसंघसमुद्धरणं महाकाले सिद्धसेनदिवाकरवत् । बोटिकाधिष्ठितरैवतवत् । न्यायचक्रवालग्रंथे धर्मकीर्त्तिबौद्धाधिष्ठितवत् । अनशने उपोषितरात्रिभोजनदर्शनं चतु-

वर्णश्रीसंघस्य शाकिन्यादिक्षुद्रोपद्रवनाशनता योगिपाषंडासंक्रमकरणं । आसां मंत्राक्षरे ॥

Folio 47:

श्रीदेवाचार्यगच्छसमुद्भूतसूरिशिष्यलवेन रचितं विद्याकल्पसंग्रहे दुर्गपदविवरणं समाप्तमिति ॥

Kamasamuhamahakavyaprabandha by ANANTA [कामसमूहमहाकाव्यप्रबन्धः । अनन्तः].

॥ ६० नमो श्रीगणेशाय ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥

इदानीं कामसमूहो नाम काव्यप्रबंधो लिख्यते । तत्र पूर्वं इष्टदेवतावर्णननमस्कारमाह ।

सकलभुवनमध्ये दीव्यते देवताभिः
सकलभयहरो यः पूज्यते दानवेंद्रैः ।
अहिनरगणवृंदैः सेव्यते विघ्नराजः
स जयति रिपुहर्त्ता सर्वजाड्योपहर्त्ता ॥ १

यस्याः प्रसादेन महामतीनां
समागतायां[1] कविराजितायां ।
अर्थाः स्वयं किंकरतां भजंते
सा भारती नः श्रियमातनोतु ॥ २

लंबोदर तव ना रदमादरतो यो न पूजयति ।
स भवति विश्वामित्रो दूर्वासा गौतमश्चेति ॥ ३

प्रणम्य पूर्वं शिरसा सुपादा-
न्महेश्वसूनोश्च[2] विधेः सुतायाः ।
प्रगृह्य काव्यं सुकविप्रणीतं
विरच्यते काव्यसमूहबंधः ॥ ४

[1] सदा सभायां ? [2] महेशसूनोः ?

भामल्लवंशजाते[1] मंत्रिमंडनसूनुना ।
अनंतेन महाकाव्यप्रबंधो लिख्यते धिया ॥ ५
एषा वै पुस्तिका लोके [2]जननामुपकारिणी ।
प्रसिद्धास्तु सरस्वत्याः प्रसादाच्च गुरोरपि ॥ ६

अथ षड्ऋतुवर्णनं । तत्र तावद्ग्रसंतः ।

ईषद्ग्रसंतविभवेन यथा यथामी
प्रौढिं क्रमेण दिवसाः परिदर्शयंति।
शंके त्रपापरिमलेन तथा तथैता
यामा नवीनवनिता इव संकुचंति ॥ ७

भिंदंतश्चंदनालीः कमलमुकलजां धूलिमुद्धूलयंत-
श्चुबंतश्चूतवीथीः परिमलबहुलान् चंपकान् कंपयंतः ।
आरामाधामसीमातटघटितघटीयंत्रनिर्मुक्तवारा-
धारामाराधयंतः श्रमजलरिपवो यांत्यमी गंधवाहाः ॥ ८
कावेरीतीरभूमिरुहभुजगवधूभुक्तमुक्तावशिष्टः
कर्णाटीचीनपीनस्तनदशनदशालोलनिःस्यंदमंदः ।
लोलल्लाटीललाटालकलुलितलतालास्यलीलाविलोलैः
कष्टं भो दाक्षिणात्यः प्रसरति पवनः पांथकांताकृतांतः ॥ ९

महीरुहाणां विलसंति पल्लवा
नवा दवाग्निप्रतिमा वने वने ।
असौ [3]वसंतशशिरशनशतो
निवासभूमिं दहति क्रुधादिव ॥ १०

वसंतप्रारंभे चिरविरहखिन्ना सहचरी
यदि प्राणान् मुंचेत्तदपि वधभागी भवति कः ।

---

[1] मामल्लवंशजातेन? [2] जनाना°? [3] वंसतः शिशिरेशनाशतो?

वयो वा स्नेहो वा कुसुमविशिखो वेति विमृशन्
तुही वेति व्यक्तं पिकनिकरझंकारमशृणोत् ॥ ११

किंशुकाः कुसुमिताः किल कांतैः
कूजितैर्मुकुलिताः सहकाराः ।
नागतः प्रियतमः सखि हा मे
का गतिर्मधुरुपागत एषः ॥ १२

बोधयन् पिकरवेण वधूनां
मानसेष्वतिशयालुमनंगं ।
संप्रति प्रियतमस्य वियोगो
का गतिर्मधुरुपागत एषः ॥ १३

नितंबिनीं चुंबति चक्रपद्मं
शुकं पिकं चूतलतांकुरं च ।
भ्रमन्मुदाराममनंगमूर्ति-
र्मैत्रीप्यनंगस्य वसंतराजः ॥ १४

शोणांबरो गौरतनुः पलाशे
पुष्पोत्करं यस्य सुकेशपाशे ।
चूतांकुरानिच्छति कोकिलोपि
चूताश्रयोसौ कथितो वसंतः ॥ १५

वसंतसीतभीतेन कोकिलेन वने रुतं ।
अंतर्जलगताः सर्वे स्तोतुकामा इवोत्थिताः ॥ १६

असौ [1]सुरश्रुंबितपुष्पकेसरः
प्रसन्नतराधिपमंडलोग्रणी[2] ।

---

[1] पुर° ? [2] °मंडलाग्रणीः ?

वियोगिनी मानभिदातदाकृते
वसंतकालो हनुमानिवागतः॥ १७
कुड्मलितसहकारा किंशुकाशोकनागा
विकसितवनमाला मागधी दिव्यगंधा।
जनयति मदरागं कोकिलाशब्दितं च
प्रवरपुरुषसेव्या वर्त्तते श्रीर्वसंते॥ १८
ध्यात्वा समस्तगुरुकार्यविधौ समर्थां
श्रीसारदां कविजनस्य मुखे वसंतीं।
आनंदपूर्णगुरुपादयुगं प्रणम्य
व्याख्यां विधाय सुरभेरवयत्यनंतः॥ १९

इति श्रीकामसमूहे महाकाव्यप्रबंधे भिषग्मुकटालंकारहारमंत्रि-मंडनसूनोरनंतस्य कृतौ वसंतवर्णने प्रथमोध्यायः॥

अथ ग्रीष्मवर्णनं।

वह्निं प्रोषितभर्तृकाहृदि भृशं मंदोपि संदीपय-
न्नंगग्लानिमनंगसंगजनितां संभोगिनीनां हरन्।
सुस्पर्शश्च वने नयन् परिणतिं जंबूतरूणां फलं
व्यूढग्रीढकदंबपुष्पसुरभिग्रीष्मोत्र वातो ववौ॥ २०
धारायंत्रतुषारसारकणिकानिर्वारितोष्मोच्चयं
श्रीषंडागुरुधूपचारुरुचिरं हर्म्यं सचंद्रोदयं।
शय्या पुष्पमयी च चंदनरसः कर्पूरकस्तूरिका-
वासस्वच्छमकंचुकाः प्रियतमा ग्रीष्मे सुखस्यास्पदं॥ २१
तल्यं ताम्ररसं ताली तिकलं तारकापतिः।
तालवृंतस्तरंगिण्यो ग्रीष्मे सप्त सुखावहाः॥ २२

॥ श्रीकाम० कृतौ ग्रीष्मवर्णनं समाप्तं॥

अथ प्रावृड्वर्णनं ।

वर्षाकाले प्रणाले खलहलमुदकं याति खाले विशाले
चिखिल्ले लिप्सियित्वा षडहडपतितो वड्डगुड्डो नरेशः ।
चुल्ही गेहस्य मध्ये कुरु २ कुरुते कुर्कुटः खुट्टखुट्टी
शून्यागारेस्य मध्ये घनतररटनं रासभो रारटीति ॥ २३

तरुणीतुरंगतारुण्यतरुणस्तनपातपाः ।
तप्तरसस्तंत्रीवाद्यं वर्षा सप्तसुखावहा ॥ २३

शिखिनि कूजति गर्जति तोयदे
स्फुटति जातिलता कुसुमाकरे ।
अहह पांथ न जीवति ते प्रिया
नभसि मासि न यासि गृहं यदि ॥ २४

किं गतेन यदि सा न जीवति
प्राणति प्रियतमा तथापि किं ।
इत्युदीर्य नवमेघमालिकां
न प्रयाति पथिकः स्वमंदिरं ॥ २५

अतसीपुष्पसंकाशं खं वीक्ष्य जलदागमे ।
ये वियोगेपि जीवंति न तेषां विद्यते भयं ॥ २६

तरुणीवेषो दीपितकामा
विकसितजातीपुष्पसुगंधि ।
उन्नतपीनपयोधरभारा
प्रावृषि तनुते कस्य न हर्षं ॥ २७

आकर्ण्य गर्जितं घोरं जलदानां जलागमे ।
बालावधूतलाजे च सत्रास श्लिष्यति प्रियं ॥ २८

विग्रहेण शयने पराङ्मुखीं
नानुनेतुमबलां स तत्वरे ।
आचकांक्ष घनशब्दविक्लवां
तां विवृत्य विशतीं भुजांतरं ॥ २४
सचापबाणो धृतिभित्सुवेषो
मयूरपिच्छैः कृतसेखरश्रीः ।
विहारशीलो गिरिकंदरांते
श्रीमेघराजो घनकालवर्गः ॥ ३०

॥ इति प्रावृड्वर्णनम् ॥

अथ शरद्वर्णनम् ।

सुस्पर्शाः [1]शालगोपीविकटकुचतटाभोगभागाभिरामाः
प्रोन्मीलत्सप्तपर्णप्रसवपरिमलप्राप्तसौभाग्यभाग्याः ।
केदारोदारवारिप्रसृमरकुमुदांदोलनप्रोद्गलीलाः
पांथस्त्रीणामनिष्टाः प्रियऋतुसुखदाः शारदा वांति वाताः॥ ३१

परिमलमिलितालिर्मालतीपुष्पमाला
सुरभिघृतसहाशं चंदनालेपनं च ।
तुहिनकिरणरश्मिश्चंचला चापि दोला
शरदि सुखविभूतिः कामिनी कामलोला ॥ ३२

॥ इति शरद्वर्णनम् ॥

अथ हेमंतवर्णनम् ।

हेमंते दधिमुग्धसर्पिरशना मांजिष्ठवासोभृतः
काश्मीरद्रवसांद्र[2]दग्धवपुषः [3]खिन्नाचरित्रै रतैः ।

---

[1] शालि ? [2] दिग्ध ? [3] खिन्नाश्च चित्रै° ?

वृत्तोरस्तनकामिनीजनकृताश्लेषा गृहाभ्यंतरे
तांबूलीदलपूगपूरितमुखा धन्याः सुखं शेरते ॥ ३३
तैलं तापनतांबूले तूली ताम्रवती पटी ।
तप्तोदकं तरुण्यस्य[1] शीते सप्त सुखावहाः ॥ ३४
प्रावरणैरंगारैर्निर्वातहर्म्ये कुचोष्मभिः स्त्रीणां ।
धनवद्भिः परिभूतं निपतति सीतं दरिद्रेषु ॥ ३५
उल्लसंतीं हसंतीं वा रमंतीं बाललोचनां ।
हेमंते ये न सेवंते नूनं ते दैवदंडिताः ॥ ३६
धिग्जन्म धिक्च तां विद्यां धिग्गुणान् धिग्यौवनं[2] ।
यांति हेमंतयामिन्यो [3]मृगाक्षालिंगनं विना ॥ ३७
हे हेमंत स्मरिष्यामि त्वय्यतीते गुणद्वयं ।
अयत्नशीतलं वारि निशाश्च सुरतक्षमाः ॥ ३८

॥ इति हेमंतवर्णनम् ॥

अथ शरद्वर्णनम् ।

किंचिदूमान्मुकरयंस्तरसा[4] रसालान्
हेमंतमंतुमदनं मदयन् जनेषु ।
लीलायते न मलयाचलचूतमाला-
दावाति[5] मारुत इतः किल शैशिरोयं ॥ ३९
उन्मणा[6] हिमभयादिव भेजे
सुभ्रुवां कुचमहाचलदुर्गं ।
आह्वयन् युवजनं मुदितात्मा
तेन पंचविशेषोऽविषेवे[7] ॥ ४०

---

[1] तरुण्यश्च ? [2] सुयौवनं ? [3] मृगाक्ष्या ? [4] किंचिद्दूमान्मुकुलयंस्तरसा ?
[5] स्वाक्ति ? [6] उन्मना ? [7] ऽपि निषेवे ?

विद्वज्जनसभानंदी मंत्री नारायणात्मजः ।
मंडनस्तस्य पुत्रेण वर्ण्यते चात्र[1] वोधुना ॥ ४१

॥ इति श्रीषड्ऋतुवर्णनं समाप्तं ॥

इदानीं स्त्रीणां शृंगारविवरणं बाष्पायते तत्र तावद्बाला-वर्णनं ।

संतानकामा किल काचिदंगना
मारस्य बाणैः परिपीडिता सती ।
नक्तं मिथो भर्त्तुरमोघसंगमे
लेभे सुतां निर्जरकन्यकोपमां ॥ ४२
दिने दिने सा परिवर्द्धमाना
लब्धोदया चांद्रमसीव लेखा ।
पुपोष लावण्यमयान्विशेषान्
ज्योत्स्नांतराणीव कलांतराणि ॥ ४३

[2]कीलष्मी स्वयमागता मुररिपोर्देवस्य वक्षःस्थलात्
कोपात्पत्युरुतावतारमकरोद्देवी भवानी भुवि ।
श्यामांभोजसुदक्षपक्ष्मलचलन्नेत्रामिमां पश्यतो
धातस्तात करोषि किं न वदने चक्षुःसहस्रं मम ॥ ४४

मंदाकिनीसैकतवेदिकाभिः
सा कंदुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च ।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां
क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥ ४५

असंभृतं मंडनमंगयष्टे
रसान्नवाक्षं करणं मदस्य ।

---

[1] चाटवो? [2] किं लक्ष्मीः?

वृत्तोरस्तनकामिनीजनकृताश्लेषा गृहाभ्यंतरे
तांबूलीदलपूगपूरितमुखा धन्याः सुखं शेरते ॥ ३३
तैलं तापनतांबूले तूली ताम्रवती पटी ।
तप्तोदकं तरुण्यस्य[1] शीते सप्त सुखावहाः ॥ ३४
प्रावरणैरंगारैर्निर्वातहर्म्ये कुचोष्मभिः स्त्रीणां ।
धनवद्भिः परिभूतं निपतति सीतं दरिद्रेषु ॥ ३५
उल्लसंतीं हसंतीं वा रमंतीं बाललोचनां ।
हेमंते ये न सेवंते नूनं ते दैवदंडिताः ॥ ३६
धिग्जन्म धिक्च तां विद्यां धिग्गुणान् धिग्यौवनं[2] ।
यांति हेमंतयामिन्यो [3]मृगाक्षालिंगनं विना ॥ ३७
हे हेमंत स्मरिष्यामि त्वय्यतीते गुणद्वयं ।
अयत्नशीतलं वारि निशाश्च सुरतक्षमाः ॥ ३८

॥ इति हेमंतवर्णनम् ॥

अथ शरद्वर्णनम् ।

किंचिदूमान्मुकरयंस्तरसा[4] रसालान्
हेमंतमंतुमदनं मदयन् जनेषु ।
लीलायते न मलयाचलचूतमाला-
दावाति[5] मारुत इतः किल शैशरोयं ॥ ३९
उन्मणा[6] हिमभयादिव भेजे
सुभ्रुवां कुचमहाचलदुर्गं ।
आह्वयन् युवजनं मुदितात्मा
तेन पंचविशेषोऽविषेवे[7] ॥ ४०

---

[1] तरुण्यश्च ? [2] सुयौवनं ? [3] मृगाक्ष्या ? [4] किंचिद्द्रुमान्मुकुलयंस्तरसा ?
[5] स्वावाति ? [6] उन्मना ? [7] ऽपि निषेवे ?

विद्वज्जनसभानंदी मंत्री नारायणात्मजः ।
मंडनस्तस्य पुत्रेण वर्ण्यते चात्र[1] वोधुना ॥ ४१

॥ इति श्रीषड्ऋतुवर्णनं समाप्तं ॥

इदानीं स्त्रीणां शृंगारविवरणं बाष्पायते तत्र तावद्बाला-वर्णनं ।

संतानकामा किल काचिदंगना
मारस्य बाणैः परिपीडिता सती ।
नक्तं मिथो भर्त्तुरमोघसंगमे
लेभे सुतां निर्जरकन्यकोपमां ॥ ४२
दिने दिने सा परिवर्द्धमाना
लब्धोदया चांद्रमसीव लेखा ।
पुपोष लावण्यमयान्विशेषान्
ज्योत्स्नांतराणीव कलांतराणि ॥ ४३

[2]कीलक्ष्मी स्वयमागता मुररिपोर्देवस्य वक्षःस्थलात्
कोपात्पत्युरुतावतारमकरोद्देवी भवानी भुवि ।
श्यामांभोजसुदक्षपक्ष्मलचलन्नेत्रामिमां पश्यतो
धातस्तात करोषि किं न वदने चक्षुःसहस्रं मम ॥ ४४

मंदाकिनीसैकतवेदिकाभिः
सा कंदुकैः कृत्रिमपुत्रकैश्च ।
रेमे मुहुर्मध्यगता सखीनां
क्रीडारसं निर्विशतीव बाल्ये ॥ ४५

असंभृतं मंडनमंगयष्टे
रसान्नवाक्षं करणं मदस्य ।

---

[1] चाटवो? [2] किं लक्ष्मीः?

कामस्य पुष्पव्यतिरिक्तमस्त्रं
बाल्यात्परं सापि वयः प्रपेदे ॥ ४६

इंदोः सुंदर्यमीर्शं[1]कलयति कमलस्पर्द्धिनं[2] नेत्रपत्रे-
कालिंद्याः कुंतलाली तुलयति विभवं भव्यभंगे स्वरंगैः[3] ।
तस्याः किं श्लाघ्यतेअन्[4] सुभगगुणनिधेः कापि पूर्वै वयस्याः
पुष्पेषोर्वैजयंती जयति युवमनोन्मानिनी यौवनश्रीः ॥४७

दृशा दग्धं मनसिजं दृशैव जीवयंति याः ।
महेश्वरस्य जयिनीस्तास्तुवे वामलोचनाः ॥ ४८

मंडनतनयोनंतो मन्मथरूपसकलशास्त्रज्ञः ।
अभिमतदाता रचयति रूवं[5]बाल्यावि[6]वस्थायाः ॥ ४९

इति श्रीकामसमूहमहाकाव्यप्रबंधे भिषग्मुकारहारमंत्रिमंडनसू-नोरनंतस्य कृतौ बाल्यावस्थावर्णने द्वितीयोध्यायः ॥

अधुना बाल्यादनंतरं यौवनस्य केशाग्रादारभ्य नखाग्रं यावद्व-र्णनमारभ्यते ॥

Darsanasara by BHAṬṬÁRAKADEVASENA [दर्शनसारः । भट्टारक-देवसेनः].

पणमीय वीरजिणिंद[7] सुरसेणनमंसियं विमलणाणं ।
वोछं दंसणसारं जह कहियं [8]पुव्वरीहिं ॥ १

भरहे [9]तित्थराणं पणवियदेविंदणागगरुडाणं ।
समएसु होंति केइ मिच्छत्तपवड्ढणा जीवा ॥ २

---

[1] °भीषत्? [2] °स्पर्द्धिनी? [3] °गैस्त०? [4] °तेन्यत्? [5] रूपं? [6] °ल्याद्यव°? [7] जिणिंदं. [8] पुव्वसूरीहिं. [9] तित्थयराणं.

उसहजिणपुत्तपुत्तो मिच्छत्तकलंकितो महामोहो ।
सव्वेसिं भट्ठाणं धुरि गणिउ पुव्वसूरीहिं ॥ ३
तेण य [1]कायाविचित्तं दंसणरूवं सजुत्ति संकलियं ।
तम्हा इयराण पुण समए तह णिव्वुढिगयं ॥ ४
एयत्तं संसइयं विवरीयं विणयजं महामोहं ।
अण्णाणं मिच्छत्तं णिदिट्ठं सव्वदरीसेहिं ॥ ५
सिरिपासणाहतित्थे सरऊ तीरे पलासणयरत्थे ।
पिहिआसवस्स सीहे महालुदो बुड्ढिकित्तिमुणी ॥ ६
तिमिपूरणासणेया अगहियपज्जावऊ परमभट्ठे ।
रत्तंबरं धरित्ता पवट्टियं तेण एयत्तं ॥ ७
मंसस्स नत्थि जीवो जहा फले दहियदुद्धसक्करए ।
तह्मा तं मुणित्ता भक्कंतो णत्थि पाविट्ठो ॥ ८
मज्जं ण वज्जणीजं दव्वदव्वं जह जलं तह एदं ।
इदि लोए घोरीता पवात्तियं संघसावज्जं ॥ ९
अण्णो करेदि कम्मं अण्णो तं भुंजदीदि सिद्धंतं ।
परिकप्पिऊण णूणं वसिकिच्चा णिरयगुवपणे ॥ १०
छत्तीसे वरिससए विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
सोरहे [2]वली सेवडसंघो समुप्पण्णो ॥ ११
सिरिभद्दबाहुगणिणो सीसो णामेण संतिआयरिउ ।
तस्स य सीसो दुट्ठो जिणचंदो मंदचारित्तो ॥ १२
तेण कियं मदमेदं इत्थीणं अत्थि तब्भवे मोक्खो ।
केवलणाणीण पुणो अट्ठरुकाणं तहा रोऊ ॥ १३

[1] कीयाविचित्तं. [2] वलहीए.

अंबरसहिऊंवि जइ सिज्झइ वीरस्स गब्भचारित्तं ।
परलिंगेवि य मती पासुयभोजं च सव्वत्थ ॥ १४

अण्णं च एवमाई आममउड्डाइ मिड्डसत्थाइं ।
विरइत्ता इप्पाणं पडिड्ढवियं पढमए णिरए ॥ १५

सुव्वयतित्थे उज्झारवीरकदंबोत्ति सुद्धसंमत्तो ।
सीसो तस्स य दुट्ठो पुत्तोवि पाइऊं वक्को ॥ १६

विवरीयमयं किच्चा विणासियं सव्वसंजमं लोए ।
तत्तो पत्ता सव्वे सत्तमणरयं महाघोरं ॥ १७

सव्वेसु य तित्थेसु य वेणइयणं समुब्भऊं अत्थि ।
सजडा मुंडा सीसा सिहिणो णणायके इह ण ॥ १८

दुट्ठे दुणगवंते य समया भत्ती य सव्वदेवाणं ।
णमणं दंडुव्व जणे परिकलियं तेहि मूढेहिं ॥ १९

सिरिवीरनाहतित्थे बहुस्सुदो पाससंघगणिसीसे ।
मक्कडिपूरणसाहू अण्णी णसियं लोए ॥ २०

अण्णाणादो मोक्खो णाणं णत्थित्ति मुत्तजीवाणं ।
पुनरागमणं भमणं भत्तिभविणत्थिति जीवस्स ॥ २१

एको सुद्धो बुद्धो कत्ता जीवस्स जीवलोयस्स ।
सुण्णज्झाणं वण्णाचरणं परिसिक्खियं तेण ॥ २२

जिणमग्गबाहिरं जं तत्तं संदरसिऊण पावमणो ।
णिच्चणिगोयं पत्तो सत्तो मज्जेसु विविहेसु ॥ २३

सिरिपुंज्जपादसीसो दाविडसंघस्स कारगो दुट्ठो ।
णामेण वज्जणंदी पाहुडवेदी महासत्थो ॥ २४

अप्पासुयचणयाण भक्कणदो वज्जिदो मुणिंदेहिं ।
परिरयियं वियरीदं ससियवग्गण चोज्जं ॥ २५

विज्जेसु णत्थि जीवो उब्भसणं णत्थि फासुगं णत्थि ।
सावज्जं णहु मण्णइ ण गण्णइ गिहकप्पियं अट्ठं ॥ २६

कच्छं खित्तं वसहिं वाणिज्जं कारिऊण जीवंते ।
एहंतो सीयलणीरे पावं पउरं समज्जेदि ॥ २७

पंचसए छवीसे विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
दक्खिणमहुराजादो दाविडसंघो महामोहो । २८

कल्लाणे नरणयरे दुणिसये पंचउत्तरे जादो ।
जाउलियसंघभेऊ सिरिकलसा दो हु सेवड दो । २९

सिरिवीरसेणसीसो जिणसण्णो सयलसत्थविन्नाणी ।
सिरिपउमनंदि पच्छा चउसंघसमुद्धरो धीरो ॥ ३०

तस्स य सीसो गुणवं गुणभेहोहिव्वणाणपरिपुण्णो ।
परकव्वसयहमदी महातवो भावलिंगो य ॥ ३१

तेणप्पणोवि मच्चुं णाऊण मुणिस्स विणयसेणस्स ।
सिद्धंते घोसित्ता सयं गयं सग्गलोयस्स ॥ ३२

आसी कुमरसेणो णंदियरे विणयसेणमुणिसीसे ।
सण्णासभंजनेन य अगहियपुणुदिक्कऊ जादो ॥ ३३

परिवज्जिऊण पिच्छं चमरं घित्तूण मोहकलिदेण ।
उमग्गं संकलियं वागडविसएसु सव्वेसु ॥ ३४

इत्थीणं पुण दिक्का खुल्लयलोमस्स वीरचरियत्तं ।
कक्कसकेसग्गहणं छइं गुणव्वदं णाम ॥ ३५

आयमसत्थपुराण पयच्छितं च अणहा किंपि ।
थिरइत्तामिच्छत्तं पवत्थियं मूढलोएसु ॥ ३६
सो सवणसंघबज्झो कुमारसेणो हु समयमिच्छत्तो ।
चत्तोवसमो रुद्दो कट्ठं संघं पवत्तवेदि ॥ ३७
सत्तसये तेवण्णे विक्कमरायस्स मरणपत्तस्स ।
णंदियडेवरगामे कट्ठो संघो मुणेयव्वो ॥ ३८
णंदियडेवरगामे कुमारसेणो हि णाम पव्वइर्ऊ ।
कट्ठो दंसणभट्ठो जाउ सल्लहणाकाले ॥ ३९
ततो दुसएतीदे महुराये माहुराण गुरू णाहो ।
णामेण रामसेणो णिप्पिच्छियं च णियतेण ॥ ४०
सत्तमपयडिमिच्छं कहियं जं जिणिंदविंवेवासु ।
अप्पपरणि दुए सुय मम्मत्तबुद्धीए परिवसिणं ॥ ४१
एसो मम होइ गुरू अवरो णत्थित्ति चित्तपरियरणं ।
सगगुरुकूलाहिमाणे इयरेसु विभंगकरणं च ॥ ४२
जइ पउमणंदिणाहो सीमंधरसामिदिव्वणाणेण ।
ण विवोहइ तो समणो कहं सुमग्गं पयाणंति ॥ ४३
भूतबलिपुप्फयंता दाक्खिणदेशे [1]तहुत्तर धम्म ।
जं भासंति मुणिंदा [2]तत्तचं णिव्वियप्पेण ॥ ४४
दक्खिणदेशे विंझोपकूलये वीरचंदमुणिणामे ।
[3]अहारससए तीसे भिल्लियसंघं पत्तदेहिं ॥ ४५
सो णियसंघं किच्चा पडिक्कमणं तहय भिन्नकिरियाउ ।
वण्णाचारविवाइ जिणमग्गं स हु णिहणेदि ॥ ४६

---

[1] तहुत्तरे धम्मं ? [2] तत्तत्तं ? [3] अहरेससये ?

तत्तोवि कोवि भणिऊ गुरुगणहरपुंगवेहि मिच्छत्तं ।
पंचमकालवसाणे [1]सिच्छन्ताणं विणासो हि ॥ ४७
एक्को च्चिय मूलगुणो वीरंगजणामऊ जइ होइं ।
सो अप्पसुदोवि परं वीरोब्वयणंपवो होइ ॥ ४८
पुव्वापरियक्कयाइं अंगा होइं संचिऊण येयत्था ।
सिरिदेवसेणमुणिणा [2]धाराए वंवंसे तेण ॥ ४९
रइऊ दंसणसारो भव्वाण णवस्सए णउए ।
सिरिपासणाहगेहे सुपवित्ते माहसुद्धदसमीए ॥ ५०
रूसउ तूसउ लोऊ [3]सचं अक्खंतयस्स साहुस्स ।
किं जूयं भए साजं विवज्जिय वानरेंद्रेण ॥ ५१
इति भट्टारकदेवसेणकृतो दर्शनसारः समाप्तः ॥

---

[1] सिद्धन्ताणं? [2] धाराए संवसंतेण? [3] सचं?

APPENDIX III.

LIST OF MANUSCRIPTS ACQUIRED FOR GOVERNMENT.

LIST OF MSS. ACQUIRED FOR GOVERNMENT.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षरा-णि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्.
	साङ्गोपनिषदो वेदाः ।						
१	अथर्वगृह्यपद्धतिः.....	वासुदेवः ...	५२	९	३८	१९९५	अध्यायद्वय
२	अथर्वचतुरध्यायिका	.....	८	८	३०	...	
३	अथर्वच्छन्दः	.....	२	९	२५	...	
४	परिशिष्टानि	.....	५०	८	२६	१४७१	
			१९	१०	२६	१९३९	
५	अथर्वपूर्वोत्तरतन्त्रम्.....	.....	१७	७	२१	१७६६	
६	अथर्वप्रातिशाख्यसूत्रम्	.....	८	७	१८	...	
७	अथर्वप्रातिशाख्यभाष्यम्	.....	३७	१०	३४	...	नवीनम्.
८	अथर्ववृहत्सर्वानुक्रमणिका ...	.....	८८	१०	३१	...	पटलानि ९
९	सैव	....	३३	८	३२	...	पटलानि ५
१०	देव्या अथर्वशीर्षम्	.....	६	८	२०	...	
११	आथर्वसंस्काराः	.....	३४	१३	३२	...	अपूर्णाः.
१२	अथर्वसंहिता	.....	४८२	९	२५	१७१९	
१३	तस्या· पदानि.....	.....	४२१	९	३०	१७६६	
१४	अथर्वसंहिताविधेर्विवरणम् ..	कौशिकः ...	१७४	११	४०	१६८०	किञ्चिदून
१५	उपनिषदः—ईशावास्योपनिषद्	.....	४२	९	२८	...	
	केनोपनिषद्.						
	कठवल्ल्युपनिषद्.						
	प्रश्नोपनिषद्.						
	मुण्डकोपनिषद्.						
	माण्डूक्योपनिषद्.						
	ऐतरीयोपनिषद्.						
	तैत्तिरीयोपनिषद्.						
१६	ऋग्वेदसंहिता.....	.....	४९०	१२	३२	...	
१७	तस्याः पदपाठः	.....	४८७	८	२८	...	चतुर्थाष्ट पदपर्यन्त
१८	काण्वसंहिता शु०	.....	६३	८	३७	...	
१९	तस्या भाष्यम् अ० ८	अनन्तदेवः	११६	११	३६	...	अ० ३२–
२०	कात्यायनीयगृह्यसूत्रम्	.....	२४	७	२४	...	काण्डः १

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
२१	तस्य भाष्यम्	गदाधरः-वामनात्मजः	८६	२१	५६	१७७३	काण्डौ.
२२	काव्यायनीयपरिशिष्टान्तर्गत-मूल्याध्यायस्तद्भाष्यं च.	भा० गोपालः	४	१३	४८	...	
२३	तदेव भाष्यम्	स एव	४	११	४८	१८१४	
२४	कौशिकीयकल्पव्याख्या	.....	५५	१५	४५	१५६४	
२५	कालाग्निरुद्रोपनिषद्-नन्दिकेश्वरपुराणोक्ता.	....	६	१०	२८	...	
२६	सर्वानुक्रमणिका	काव्यायनः	४३	८	२७	...	
२७	अनुवाकसंख्या	.....	९	६	२४	...	
२८	ईशावास्यभाष्यम्	शंकराचार्यः	९	१६	४०	...	
२९	उपनिषदः	.....	१५	११	३२	...	
	गारुडोपनिषद्						
	कालाग्निरुद्रोपनिषद्						
	रामपूर्वतापनीयोपनिषद्						
	मृत्युलाङ्गूलोपनिषद्						
	हनुमदुपनिषद्						
	रामोपनिषद्						
	योगराजोपनिषद्						
	ब्रह्मविद्योपनिषद्						
	नादबिन्दूपनिषद्						
	ध्यानबिन्दूपनिषद्						
	तेजोबिन्दूपनिषद्						
	योगतत्त्वोपनिषद्						
	नारायणोपनिषद्						
	नीलरुद्रोपनिषद्						
	पिण्डोपनिषद्						
३०	उपनिषदः	.....		१८	८	३१	...
	वासुदेवोपनिषद्						
	गोपीचन्दनोपनिषद्						
	हनुमदुपनिषद्.						
	रामोपनिषद्.						
	योगराजोपनिषद्.						
	महोपनिषद्.						
	मृत्युलाङ्गूलोपनिषद्.						
	कृष्णोपनिषद्-श्लोकबद्धा.						

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
३१	गर्गपद्धतिः.....	.....	६६	१०	३८	...	.....
३२	गलितपदवीपिकाभाष्यम्-श्लोकबद्धम्.	लक्ष्मीधरः..	५	१०	४०	...	नवीनम.
३३	गृह्यतात्पर्यदर्शनम्	सुदर्शनाचार्यः.	११६	१०	४०	...	नवीनम्.
३४	गृह्यसूत्रम्	पारस्करः ...	२९	११	३२	...	
३५	तदेव	स एव	९५	७	३२	...	
३६	गोपथब्राह्मणम्	.....	२१८	८	३३	...	
३७	तदेव पूर्वार्द्धम्	.....	७८	८	३२	..	
३८	गोभिलीयश्राद्धकल्पभाष्यम्...	तार्किकभट्टशिष्यः.	६०	१०	३२	...	अपूर्णम्.
३९	चरणव्यूहः.....	.....	६	९	२०	१७२१	
४०	छान्दोग्योपनिषद्	.....	७१	९	२८	...	
४१	निरुक्तम्.....	.....	१७०	८	३२	...	
४२	नीतिमञ्जरीभाष्यम्	द्याद्विवेदी...	१३४	१०	४०	...	नवीनम.
४३	नैगेयानामृक्षु दैवतम्	.....	२१	८	३६	...	
४४	पदार्थादर्शः.....	.....	४६	११	४८	...	नवीनम.
४५	प्रतीहारभाष्यम्	वरदराजः...	९९	१०	४८	...	नवीनम.
४६	बृहदारण्योपनिषद्	.....	७५	९	३०	...	
४७	पुरुषसूक्तं सटीकम्	.....	८	१०	३७	...	
४८	भूनीलापञ्चसूक्तम्	.....	७	९	२०	...	
४९	मण्डलब्राह्मणम्	.....	११	६	२०	...	
५०	मौनसूत्रम्	.....	१४	१०	४०	...	नवीनम्.
५१	रात्रिसूक्तं सटीकम्.....	.....	९	८	४०	...	
५२	रामोत्तरतापिन्युपनिषद्	.....	७	९	२७	...	
५३	रुद्रमन्त्रस्य टीका	.....	४०	१४	२४	...	
५४	रुद्राध्यायो मैत्रायणीयस्य	.....	१४	८	३५	...	
५५	लघुरुद्रन्यासः.....	....	९	९	२६	...	
५६	लाट्यायनसूत्रम्	.....	९६	९	३३	...	
५७	वंशब्राह्मणम्	....	३	९	३१	१९५१	
५८	तदेव	.....	१४	६	३६	..	
५९	वज्रशूच्युपनिषद्	.....	११	१०	२८	...	
६०	सैव	शंकराचार्यः	३	१३	३३	...	
६१	वाजसनेयिसंहिता	.....	२७२	७	२७	...	
६२	वैतानसूत्रम्	.....	३८	९	४०	१९६५	अष्टावध्यायाः
६३	तदेव	.....	३३	१०	३२	...	नवमाध्यायात्सम्पूर्णम्.

ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
तस्य भाष्यम्	....	९०	१७	३०	...	द्वितीयाध्यायादष्टमाध्यायपर्यन्तम्.
शतपथब्राह्मणम्	.....	१०६९	९	३२	...	
शान्तिभाष्यम्.....	वेदमिश्रः ...	८	१२	३९	...	त्रुटितम्.
शान्तिसूक्तम्	....	४	११	३२	...	
शिक्षादिचतुष्टयम्	.....	२८	८	२६	...	
शिक्षा	मण्डूकः ...	३९	९	३१	...	
ज्योतिः						
शुक्लयजुर्ब्राह्मणम्	.....	१२	९	१६	..	
श्रौतसूत्रम्	.....	१८	१६	१७	...	
सर्वानुक्रम.....	.....	३४	९	३४	१७६३	
सांखायनगृह्यसूत्रम्.....	... .	४५	८	२४	१७३३	प्रथमपत्राभावः.
सांखायनारण्यकम्	.....	३३	१०	३६	१७४२	
सौरसूक्तम्	....	४	१०	३०	...	प्रथमपत्राभावः.
सूर्योपनिषद्	.....	६	८	१४	...	
सूर्योपनिषद्व्युपनिषच्च	.....	६	७	२७	...	
हौत्रम्	.....	१०	९	२४	...	
हौत्रमञ्जरी	जगन्नाथदीक्षितः	४८	११	४६	...	नवीनम्.
धर्मशास्त्रम्.						
अङ्गिरास्मृतिः	.....	४	८	४८	...	
अङ्गिरावृहत्स्मृतिः	.....	८	८	४०	...	
अश्वदानपद्धतिः	.....	९	१२	२४	१९०३	
आचारदीपकः	नागदेवः ...	१११	९	२५	...	
आचारप्रदीपाह्निकम्	कमलाकरः.	७८	१२	३३	१७८५	
आपस्तम्बस्मृतिः..... ...	.....	८	९	५२	...	
आशौचत्रिंशती सटीका	टी० आचार्यभट्टः	२०	१२	३४	...	२०।२१।२२पत्राणि न सन्ति.
आश्वलायनस्मृतिः	.....	३३	११	४४	१८८१	
आह्निकपद्धतिः	शिवरामः ...	७	१५	४८	१८३९	
उत्तरक्रियापद्धतिः	याज्ञिकदेवः	२७	११	३८	१६७२	
एकादशीव्रतनिर्णयः	देवकीनन्दनः	११	१०	३०	१६८८	
औशनसस्मृतिः प्रथमाध्यायः.	.....	३	९	४०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
९२	कात्यायनसूत्रपद्धतिः	याज्ञिकश्रीदेवः	६४	११	२४	१७८१	
९३	सैव	स एव	४८	१२	४१	१६२०	प्रारम्भेऽध्यायद्वयं नास्ति.
९४	कालचन्द्रिका	कृष्णभट्टः .	३४	११	३२	...	
९५	कालनिर्णयः सटीकः	मू० माधवाचार्यः	१२	१२	४०	१६८२	
९६	कालनिर्णयप्रकाशः	रामचन्द्रभट्टः	१८८	१०	३८	१८२१	
९७	कुण्डाकृतिः	रामः.....	१९	१०	३२	...	
९८	कृत्यरत्नावलिः	रामचन्द्रभट्टः	१३९	८	३४	..	पत्रत्रयाभावः १००।१०६
९९	क्रियापद्धतिः सामवेदिनाम् ...	... .	६३	९	२६	..	
१००	गायत्रीपद्धतिः	विश्वामित्रः	२५	६	१८	...	
१०१	गृह्यकारिका	....	१७	८	११	१६९५	
१०२	गृह्यपद्धतिः	वासुदेव ..	८७	९	२२	१४५८	चतुःसप्तनिपत्राद्वारभ्याष्टौ पत्राणि न सन्ति
१०३	गृह्यप्रकीर्णकम्	.....	३०	६	२०	.	
१०४	जयन्तीनिर्णयः	.....	११	१३	२०	१८६८	
१०५	जातककर्मपद्धतिः	दामोदर ..	९	१०	२८	..	अपूर्णा.
१०६	ज्येष्ठाविधानम्	... . .	५	८	१९	...	
१०७	तिथिनिर्णयोद्धार	राघवभट्टः .	१६	१२	२६	१८७४	
१०८	तिथिप्रदीपिका	रामसेवक ...	५	७	२६	१८७७	
१०९	दक्षस्मृतिः	.....	८	८	४५	१८८१	
११०	दर्शश्राद्धविधिः	....	१७	१४	२४	..	
१११	दानखण्डः	हेमाद्रिः.....	३०१	१२	४०	...	अपूर्ण.
११२	दानपद्धिका	रत्नाकरठक्कुर	३६	१०	५०	१६६१	
११३	दानपद्धतिः.....	.. ..	२३४	१६	३८	...	अपूर्णा.
११४	दानरत्नाकरः	चण्डीश्वरः.	८२	२०	३५	१७८४	
११५	देवलस्मृतिः.....	. ...	५	८	४२	...	
११६	धर्मशास्त्रोद्धृतवचनानि	.....	२२	१०	२२	...	
११७	धर्मशास्त्रनिबन्धः	फक्कीरचन्द्रः	२८	९	३०	...	
११८	धर्मप्रवृत्तिः.....	नारायणभट्टः	१७०	११	३२	१८४५	
११९	नित्यकर्मपद्धतिः..	श्रीधराचार्यः	२५	१०	३२	१४३४	त्रुटिता
१२०	नित्यपद्धतिः	रामानुजाचार्य	१०	१४	२२	..	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१४८	लघुपाराशरस्मृतिः	.....	२४	८	५०	१८८१	
१४९	लिङ्गप्रतिष्ठा	.....	३८	८	२४	...	
१५०	वाजसनेयिविवाहादिपद्धतिः ..	रामदत्तमन्त्री	४१	९	४७	१७४४	
१५१	वास्तुपद्धतिः	.....	११	१२	३०	१८८९	
१५२	वासिष्ठी शान्तिः	... .	१८	९	२३	१५४८	
१५३	विनियोगमाला	.....	१३	१३	३२	...	आरम्भे क ण्डचतुष्ट नास्ति.
१५४	विवाहतत्त्वम्	रघुनन्दनः...	२३	१३	४८	...	
१५५	विष्णुस्मृतिः	. .....	६	८	४४	...	
१५६	वृद्धशातातपस्मृतिः	.....	४	८	४२	...	
१५७	वृद्धहारीतस्मृतिः	.....	५५	१०	४४	१८८१	
१५८	वैश्वदेव	.....	३	१२	२४	..	
१५९	वैष्णवानामाह्निकम्	वल्लभदासः	७१	१०	२६	...	
१६०	वैष्णवोपयोगिनिर्णयः	.....	२८	८	३६	१७३२	आरम्भे प द्वयं नास्ति.
१६१	व्यवहारनिर्णयः	मयाराममिश्रः	१७	११	४२	...	
१६२	व्रतकौमुदी :.....	शंकरभट्टः ...	२२१	८	३२	१८८७	
१६३	व्याघ्रस्मृतिः	.....	१६	८	५६	१८८०	
१६४	व्यासस्मृतिः	....	४	८	४२	...	
१६५	शङ्खलिखितस्मृतिः	.....	२	८	४४	...	
१६६	शङ्खस्मृतिः	.....	१६	८	४८	...	
१६७	शान्तिकल्पः	.....	१७	७	२८	१६६८	
१६८	शान्तिपद्धतिः.....	.....	९	१३	३०	१८८७	
१६९	शुल्बपरिशिष्टम्	.. ..	७	९	३२	१६८२	
१७०	शौनकस्मृतिः	.....	३१	८	५२	...	
१७१	श्राद्धकल्पपरिशिष्टम्	कात्यायनः	३	१२	३६	...	
१७२	श्राद्धकल्पभाष्यम्	गदाधरः ...	६३	१०	२८	...	
१७३	श्राद्धोपयोगिनि वचनानि	अनन्तभट्टः	३३	१०	४०	१६६८	
१७४	संध्योपासनविधिः	.....	३	१२	३२	...	
१७५	संन्यासनिर्णय	पुरुषोत्तमः ..	२८	९	३२	...	
१७६	संप्रदायप्रदीपः.....	गदाभट्टः ..	३३	११	३६	...	प्रथमपत्राभा
१७७	संवत्सरोत्सवकालनिर्णयः ..	.....	४२	११	३६	...	
१७८	सं एव	भट्टनिर्भयरामः	२४	८	२८	१९२५	
१७९	संवर्तस्मृतिः.....	.....	१०	८	४८	...	
१८०	संस्कारप्रदीपः.....	.....	१०	१४	४५	...	त्रटितः.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
१८१	संस्कारादिधर्मशास्त्रम्	.....	१७०	१०	४१	...	अपूर्णम्.
१८२	समयसूक्तानि...	.....	१२	९	२८	१८४०	
१८३	सहगमनविधिः	.....	१२	११	२६	१६९६	
१८४	स्मृतिमञ्जरी	... ...	११	८	२९	...	
१८५	हारीतस्मृतिः	.....	९	८	४२	...	
	पुराणानि.						
१८६	आदित्यपुराणम्	.....	१४९	१०	३४	...	
१८७	गणेशपुराणम्	.....	४७३	११	३६	१८५२	
१८८	ब्रह्मोत्तरखण्डः	.....	४७	१७	४८	...	
१८९	स एव	....	१०६	१२	२६	१७९२	
१९०	भागवतक्रोडपत्राणि	.....	३६	१८	४८	...	
१९१	भागवततत्त्वदीपः सटीकः ...	मू० वल्लभाचार्यः टी०वल्लभदीक्षितः	१३६	१४	४०	...	
१९२	भागवतदशमस्कन्धानुक्रमणी.	वल्लभाचार्यः	४	११	३०	१८७५	
१९३	भागवतस्वरूपविषयकशंकानिरासः	पुरुषोत्तमः...	९	१३	२४	...	
१९४	स एव	श्रीनाथः ...	६	९	३२	...	
१९५	साभ्रमतीमाहात्म्यम्	....	३२	९	३१	१९४७	
१९६	हरिलीलाख्या भागवतानुक्रमणी	बोपदेवः ...	५४	१०	२४	...	
	न्यायशास्त्रम्.						
१९७	अनुमानदीधितिर्व्याप्तिवादस्य...	.....	३०	९	६४	...	अपूर्णम्.
१९८	अनुमानलक्षणम्	लक्ष्मीदासः	४१	८	४५	...	त्रुटितम्.
१९९	तर्कचन्द्रिका	विश्वेश्वराश्रमः	१९	१४	३०	१८८८	
२००	तर्कभाषाप्रकाशिका	बलभद्रः ...	५८	१०	४०	१६००	५-६-७ इति पत्रत्रयं नास्ति.
२०१	तर्कसंग्रहदीपिका.....	अन्नंभट्टः ...	१४	१४	४०	...	
२०२	न्यायबोधिनी–तर्कसंग्रहस्य टीका	शुक्करत्ननाथः	१९	११	२६	...	
	न्यायलीलावती	.....	१९	१६	४८	...	अपूर्णा.
	न्यायसिद्धान्तमञ्जरी	भट्टाचार्यचूडामणिः	२३	१३	४०	...	प्रथमपत्रं नास्ति.
	भाषापरिच्छेदः	भट्टाचार्यपद्मानन:	११	९	३२	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तय.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
२०६	मथुरानाथी सव्यभिचारस्य ...	.....	१३	११	६४	...	
२०७.	व्याप्तिग्रहोपायटिप्पनम्	गदाधरः ...	१९	१०	६४	...	
२०८	सिद्धान्तचन्द्रोदयः —तर्कसंग्रहस्य टीका.	श्रीकृष्णदीक्षितः	५०	११	३६	१८४६	
२०९	स एव	स एव	१२३	८	३०	...	
२१०	सिद्धान्तमुक्तावली	पञ्चाननः ...	७९	१०	३२	...	
२११	तस्या एव टीका.....	दिनकरः ...	१५४	१२	४०	...	
२१२	सिद्धान्तलक्षणम्.....	गदाधरः ...	१३	१०	९०	...	
	सांख्यमीमांसायोगग्रन्थाः						
२१३	जैमिनीयभावार्थचरणभाष्यं सटीकम्	मू० वल्लभाचार्य टी० यदुपतिः	१९	१३	४०	...	
२१४	जैमिनीयसूत्रभाष्यम्, द्वितीयाध्यायस्य प्रथमः पादः	वल्लभाचार्यः	१४	१०	३७	...	
२१५	न्यायप्रकाशः	आपदेवः ...	५८	१३	३२	१८३४	
२१६	मीमांसाभाष्यम्, प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः	शबरस्वामी.	१७	९	६४	१६४३	
२१७	योगज्ञानम्.....	आनन्दसिद्धः	११७	१०	३२	...	
२१८	योगशास्त्रम्	कात्यायनः	४	१२	४०	...	
२१९	तदेव	वसिष्ठः.....	२३	१०	२८	१४६३	प्रारम्भे ९ पत्राणि न सन्ति
२२०	सांख्यकारिका	कपिलः.....	६	९	३	...	
२२१	सांख्यतत्त्वकौमुदी	वाचस्पतिमिश्रः	३७	९	५२	१७८०	
२२२	हठदीपिका.....	स्वात्माराम	१७	११	३२	...	अपूर्णा.
	वेदान्तशास्त्रम्.						
२२३	अध्यात्मविद्योपदेशः	शंकराचार्यः	१८	११	३८	१७५६	
२२४	अवधूतानुभूतिः	अष्टावक्रः ...	२७	८	२३	...	प्रारम्भपत्रहीना.
२२५	अष्टावक्रः सटीकः.....	टी० विश्वेश्वरः	७६	९	३३	१६९१	
२२६	आत्मानात्मविवेकः	शंकराचार्यः	३	१०	३२	...	
२२७	आविर्भावतिरोभाववादः	पुरुषोत्तमः	१०	१०	३२	...	
२२८	कथालक्षणं सटीकम्	मू० आनन्दतीर्थः टी० जयतीर्थः	१८	१०	४०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
२२९	कारिकाः सटीकाः.....	मू० हरिरायः टी० गोकुलभट्टः	५	१०	३२	...	
२३०	जलभेदटीका	नारायणः	३५	७	२५	१६६४	
२३१	तत्त्वत्रयनिरूपणम्	वरदनायकसूरिः	१४	१२	३२	...	
२३२	पञ्चीकरणम्	सुरेश्वरः.....	२	१४	४०	.	
२३३	बालावबोधः	त्र्यम्बकः ...	८६	११	३४	१७०३	
२३४	भगवद्गीतातात्पर्यम्	विट्ठलदीक्षितः	२	१०	३२	...	
२३५	भगवद्गीता सटीका	टी० वल्लभाचार्यः	२१३	१०	३५	१८३८	
२३६	महावाक्यनिर्णयः.....	.....	७६	६	१७	...	त्रुटितः.
२३७	मानसोल्लासः	रामतीर्थः ...	६१	११	३८	...	
२३८	योगवासिष्ठसारः सटीकः	टी० महीधरः	२८	१०	४१	...	
२३९	वेदान्तचन्द्रिका	सदानन्दसरस्वती.	१९	१०	२६	१८४१	
२४०	वेदान्ततत्त्वसारः	रामानुजः ...	२२	११	३१	...	
२४१	वेदान्तमन्त्रविश्रामतोपनिषत्(?)	शंकराचार्यः	२२	९	१६	१७००	२१ पत्रं नास्ति.
२४२	वेदान्ताधिकरणमाला	भारतीतीर्थः	४८	२२	४०	१७९९	
२४३	सर्वदर्शनसंग्रहः	माधवाचार्यः	६७	१३	५०	१८९०	
२४४	सिद्धान्तबिन्दुः	मधुसूदनसरस्वती.	४२	९	३२	...	
२४५	सिद्धान्तलेशसंग्रहः	अप्पदीक्षितः	१२४	१०	२८	१७६१	
२४६	सारसंग्रहज्ञानभूषणभाष्यं भाषासहितम्	त्रिविक्रमानन्दः.	३६३	१२	३२	...	
	व्याकरणम्.						
२४७	अव्ययार्थनिरूपणम्.....	विट्ठलः.....	९	१३	३२	...	
२४८	कातन्त्ररूपमाला.....	भावसेनत्रैविद्यः.	१२२	१०	४०	१५३५	
२४९	गणपाठः..	पाणिनिः ...	३३	१०	२६	...	
२५०	जैनेन्द्रव्याकरणम्	.....	३५	१०	२८	१७०४	
२५१	धातुपाठः	.....	११	...	...	...	
२५२	धातुपाठः कातन्त्रव्याकरणस्य.	.....	२०	९	२९	१५७६	
२५३	परिभाषापाठः	.....	४	९०	२७	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
२५४	परिभाषेन्दुशेखरः.....	नागेशः ...	११३	७	३०	१७९७	
२५५	प्राकृतचन्द्रिका	कृष्णभट्टः ...	६४	१०	३८	...	नवीना.
२५६	प्राकृतप्रकाशः मनोरमाख्यटीकासमेतः.	मू० वररुचिः टी० भामहः	९	१७	५६	..	
२५७	प्राकृतलक्षणम्.....	चण्डः	२०	७	३२	...	
२५८	रप्रत्याहारमण्डनम्	.....	३	१९	४५	...	
२५९	वैयाकरणभूषणसारः.....	कोण्डभट्टः .	५४	१२	३४	...	त्रुटितः.
२६०	वैयाकरणसिद्धान्तरत्नाकरः...	रामकृष्णः...	५१६	१२	३६	...	
२६१	शब्दरत्नम्	.....	६७	१३	३४	...	
२६२	समासपटलम्	वररुचिः ...	२	..	...	१८०२	
२६३	सारस्वतटीका.....	माधवभट्ट....	६६	२३	६४	...	
२६४	सिद्धान्तकौमुद्याः स्वरवैदिकी सटीका.	टी० जयकृष्णः.	८९	१४	४८	...	
२६५	सिद्धान्तचन्द्रिकाव्याख्या तत्त्वदीपिका.	लोकेशः ...	८०	१६	४८	१७१६	
२६६	सिद्धान्तरत्नाकरः	.....	१०	१२	३०	...	अपूर्ण..
२६७	स्वरवैदिकीटिप्पणम्.....	जयकृष्णः...	१३	१०	४०	...	अपूर्णम्.
२६८	हैमव्याकरणढुण्ढिका	.....	१३०	१३	४४	...	अपूर्णा.
	काव्यनाटकालंकारादि.						
२६९	अनङ्गरङ्गः	कल्याणमल्ल	३०	१२	३२	१९१०	
२७०	अमरुशतकं सटीकम्	मू० अमरुः...	२९	१०	४२	१६६५	प्रथमपत्रनाम.
२७१	तदेव	टी० नंदलाल	३४	१२	४८	...	
२७२	अलंकारसारः	बालकृष्णः	७९	११	३२	१७५८	त्रुटितः.
२७३	ईश्वरविलासकाव्यम्	श्रीकृष्णः ...	५९	१०	३६	...	
२७४	उदयभानुकाव्यम्.....	अनन्तः ...	७९	७	३२	...	त्रुटितम्.
२७५	ऋतुसंहारकाव्यम्	कालिदासः	२१		३८	१७५४	
२७६	कंसनिधनम्	रामः ...	५१	११	४८	...	
२७७	करुणालहरी.	जगन्नाथः...	४	१२	३	...	
२७८	कर्पूरमञ्जरी सटीका.....	मू० राजशेखरः टी० वासुदेवः.	६७	९	४६	...	नवीनं अपि च.
२७९	कविकर्पटिः.....	शङ्कुः	१४	१२	१८	१९१७	त्रुटिता.
२८०	कादम्बरी पूर्वभागः	बाणः	११०	१	४५	...	
२८१	तस्या एवोत्तरभाग	बाणतनयः...	१८०	७	३२	१८९६	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
२८२	कामन्दकनीतिसारः सटीकः...	मू० कामन्दकः	४२	१०	४०	१८६२	अपूर्णः.
२८३	कामसमूहः	अनन्तः... ..	२३	१२	२४	...	आद्यन्तहीनः.
२८४	कार्तवीर्योदयकाव्यम्	चन्द्रचूडः ...	५५	१०	३२	१६८०	
२८५	काव्यप्रकाशः	मम्मटः.....	९०	१५	५०	१७२५	
२८६	काव्यप्रकाशकारिकाः	.....	८	११	३०	...	
२८७	काव्यप्रकाशः सटीकः	टी० वैद्यनाथः	६७	१५	६०	१७१७	प्रारम्भे ८ पत्राणि त्रुटितानि.
२८८	काव्यप्रकाशः सटीकः	टी० महेश्वरः	१८३	१३	४८	...	
२८९	काव्यप्रदीपः	गोविन्दः ...	२४	११	४८	...	त्रुटितः
२९०	काव्यानुशासनं सटीकम्	त्रयोः कर्ता-वाग्भटः.	२९	१५	६०	...	
२९१	किरातार्जुनीयकाव्यं सटीकम्.	मू० भारविः टी०अज्ञातः	८४	२५	६४	...	
२९२	कृष्णबालचरित्रम्	बिल्वमङ्गलः	२५	११	४०	१८७४	
२९३	कृष्णभक्तिकाव्यम्	अनन्तदेवः	८०	९	३२	...	१२पत्रं नास्ति.
२९४	कृष्णभक्तिचन्द्रिका.....	.. ..	१६	९	५०	...	आद्यन्तहीना.
२९५	खण्डप्रशस्तिः.....	हनूमान्.....	२८	७	३२	...	
२९६	सैव	स एव	१७	१०	२४	...	
२९७	गिरिजाकमलाविवादः	शिवरामः ...	१८	८	२८	...	
२९८	गीतगोविन्दः	जयदेवः ...	१९	१२	३२	१६०७	
२९९	चण्डकौशिकनाटकम्	क्षेमीश्वरः ...	३२	११	३४	१६७४	
३००	छन्दःशास्त्रम्	पिङ्गलः ...	८	१४	४८	१७१७	
३०१	छन्दोमुक्तावली	शंभुरामिश्रः	१०	१३	४३	१८४९	
३०२	जातिमाला	सोमनाथः...	९	१३	५०	...	
३०३	दशकुमारचरितं पूर्वभागः.....	दण्डी	६३	७	२४	...	
३०४	दुर्घटश्लोकाः.....	.....	७	१०	३४	...	
३०५	दुर्घटकाव्यं सटीकम्...	.....:...	१७	९	२६	...	
३०६	दूताङ्गदम्	सुभटः	७	९	२७	...	प्रारम्भे ३ पत्राणि न सन्ति
३०७	तदेव	स एव	११	६	१६	...	
३०८	द्रौपदीवस्त्राहरणम्	गोवर्धनः ...	७	९	३२	१८२४	
३०९	नन्दोपाख्यानम्	.....	९	११	४२	...	
३१०	नलोदयकाव्यं सटीकम्.....	मू० रविदेवः टी०रामर्षि-मिश्रः.	३०	१६	४८	१७७४	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
३११	तदेव	टी० केशवादित्य.	३०	७	१६	१६९१	
३१२	नीतिशास्त्रसमुच्चयः	.....	८	१२	४१	...	
३१३	पञ्चतन्त्रम्	विष्णुशर्मा..	१२२	१४	४०	...	
३१४	पद्यामृततरङ्गिणी सटीका प्रथमस्तरङ्गः	मू० हरिभास्करः टी० जयरामः	...	...	..	...	
३१५	पद्यावली	विद्याभूषणः	२८	१०	४८	..	नवीना
३१६	सैव	स एव	१६	१०	४०	..	त्रुटिता.
३१७	पिङ्गलं सटीकम्	.....	३	११	४०	...	
३१८	पुरुषपरीक्षा	विद्यापतिः	११२	८	३५	१८९१	
३१९	प्रणयिमाधवचम्पूः	माधवभट्टः .	५१	८	३८	...	
३२०	प्रस्तावरत्नाकरः	.....	२१	१०	३७	...	
३२१	प्रस्तावश्लोकाः.....	.....	२८	१०	४३	...	आद्यन्तपत्राभावः
३२२	बन्धकौमुदी	नृसिंहः	५	१७	५३	...	
३२३	बिल्हणपञ्चाशिका भाषाटीकासमेता	मू० बिल्हणः...	१५	११	३२	...	
३२४	भक्तिमञ्जरी	हर्षराम. ..	६९	१०	२६	१८०२	
३२५	भल्लटशतकम्	भल्लटः	७	१०	६२	.	नवीनम.
३२६	महानाटकम्	हनूमान्.....	९	१२	३८	१७५३	
३२७	माधवानलकथानकम्	आनन्द ...	११	१२	३२	१८६६	
३२८	मुद्राराक्षसटीका	महेश्वरः.....	४३	१३	६२	१८४१	नवीना.
३२९	मेघदूतं सटीकम्	मू० कालिदासः टी० क्षेमहंसगणिः.	१८	१६	६४	१८५२	
३३०	मेघदूतटीका	.. ..	१८	१५	३८	...	अपूर्णा
३३१	यदुवंशकाव्यम्	काशीनाथः	५०	१०	३०	...	
३३२	रघुवंशटीका	मल्लिनाथ ...	१०९	१७	५६	१८३७	
३३३	रघुवंशदर्पणम्	हेमाद्रिः... .	४६	८	२	...	त्रुटितम.
३३४	रत्नावली	श्रीहर्षः.....	११	१८	६४	..	
३३५	रम्भामञ्जरी टिप्पणसमेता .	नयचन्द्रः ...	११	१२	६४	१५३५	
३३६	रसदीपिका	विद्यारामः...	६६	८	२८	..	
३३७	रसविलासः	भूदेवशुक्लः .	२५	११	२५	...	अपूर्णः
३३८	राजनीतिः	चाणक्यः ...	७४	१२	१६	...	
३३९	सैव	स एव	१८	९	३०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
३९३	जातकचन्द्रिका	याज्ञिकनाथः	३७	८	२४	१७७१	
३९४	जातकाभिधानम्	सिंहमल्ल ...	४०	१३	४०	...	अपूर्णम्.
३९५	जैमिनीयसूत्रव्याख्या	बालकृष्णानन्दसरस्वती	७७	१३	३२	१८९३	१।४९।५०। पत्राणि न सन्ति.
३९६	ज्ञानप्रदीपः	.....	३१	१०	२८	१७३२	आरम्भे पत्रद्वयं नास्ति.
३९७	ज्योतिषकल्पतरुः	कविचूडामणिः	४६	१५	३२	१९०१	
३९८	ज्योतिःप्रमुखानि प्रकरणानि...	.....	२६२	१२	३२	...	
३९९	ताजिकशास्त्रम्	यवनाचार्यः	२०	१२	२७	१६२१	
४००	पाशकेवली	गर्गः	१३	१०	२५	...	
४०१	प्रश्नविनोदः.....	विश्रामात्मजः	१५	१०	२०	१७८२	प्रथमपत्राभावः
४०२	प्रश्नवैष्णवः	नारायणसिद्धः	२५	१७	३७	...	प्रथमपत्राभावः
४०३	प्रश्नसारः	ब्रह्मदासः ...	५	१०	२८	...	
४०४	प्राणप्रदफलम्	.....	६	९	३२	१८९९	
४०५	मुष्टिप्रश्नचिन्तनम्	.....	४	८	२२	...	
४०६	मुहूर्ततत्त्वं सटीकम्	मू० टी० केशवः टी० गणेशः	८०	१८	४०	१८१७	
४०७	मेघमाला	प्रजापतिः ...	४५	१२	२५	...	
४०८	यन्त्रचिन्तामणिः सटीकः ...	चक्रधरः ...	२८	८	१९	१७९५	
४०९	युद्धचिन्तामणिः	.....	५	१४	२१	...	
४१०	योगसारः	.....	५३	१०	४०	...	
४११	रोमशसिद्धान्तः गोलाध्यायः...	.. ..	१३	१२	४२	...	नवीनः.
४१२	लीलावती	भास्कराचार्यः	२९	१२	३२	...	
४१३	लीलावतीटीका	गङ्गाधरः...	१००	१०	३२	...	
४१४	वर्षतन्त्रम्	नीलकण्ठः	२५	१३	३६	...	
४१५	वास्तुशास्त्रम्	गिरिधरः ...	३८	१६	४०	१७७२	
४१६	शतश्लोकी सटीका	मू० त्रिविक्रमः टी० गोपीनाथः	१८	१२	३२	१८६२	

FOR GOVERNMENT.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाक्यम्.
	वैद्यकम्.						
४२५	अष्टाङ्गहृदयटीका सूत्रस्थानम्.	अरुणदत्तः	३४०	१३	२९	...	प्रथमपत्ररहिता
४२६	आत्रेयः	.....	२४२	२१	२७	..	आद्यन्तहीनः
४२७	क्षेमकुतूहलम्	क्षेमशर्मा ...	३८	१३	४८	...	नवीनम्.
४२८	चिकित्सासागरः	वत्सेश्वर ...	३७	१२	३४	१७८९	
४२९	निघण्टशेषः	.....	१८	१०	३४	...	
४३०	निघण्टराजः अनुक्रमणीसमेतः.	नरहरिः.....	१९६	८	४०	१७४२	
४३१	पाकावली	.....	१६	१६	४०	१६२६	
४३२	बालचिकित्सा	.....	११	१२	२६	१६२६	आद्यन्तहीन
४३३	बालतन्त्रम्	कल्याणः...	१५	१२	२७	...	
४३४	मनोरमावैद्यकम्	विष्णुः.....	२३	१२	३५	१७८७	
४३५	मल्लप्रकाशः.....	लोकनाथः...	५८	९	३२	१६३५	
४३६	योगचिन्तामणिः.....	श्रीहर्षकीर्त्ति	१७७	६	३२	१७९५	
४३७	योगमाला—भाषासमेता	आनन्दसिद्ध	८९	१२	२८	१७९५	
४३८	योगसारसंग्रहः	तुलसीदासः	२८	१२	२४	..	
४३९	रसरत्नाकरःकायाकल्पाध्यायः	नित्यनाथसिद्धः.	२	१२	४०	..	
४४०	वैद्यमनोत्सवः	नयनसुखः...	११	१५	४४	१८१०	
४४१	वैद्यविनोदः	शंकरः	११८	४	३२	१७६२	
४४२	संनिपातचिकित्सा	.. ..	१६	४	३२	१८०३	
४४३	सिद्धयोगः	वृन्दः..... .	१९३	११	४०	१७९७	
	मन्त्रशास्त्रम्.						
४४४	अकुलागमकल्पः	.....	५३	७	२८	१७९८	
४४५	आसुरीकल्पः	.....	५१	६	२०	...	
४४६	उद्धारकोषः	दक्षिणामूर्तिः	२८	९	४०	..	
४४७	कक्षपुटम्	नागार्जुनः..	२८	१२	३२	१८९०	
४४८	तदेव	स एव	८३	१०	३२	१८६९	
४४९	कुलार्णवः	.....	२१४	६	२३	१७८३	प्रारम्भे त्रुटितं न
४५०	कौलरहस्यम्	तरुणिः.....	१०	१०	२१	...	
४५१	चतुर्विंशतिगायत्री	.....	२	९	३९	...	त्रुटितं
४५२	दक्षिणामूर्तिसंहिता	.....	५९	९	४१	...	अपूर्णं
४५३	दुर्गाटीका शारदालिपिः	जयनारायणः	१०	१३	९६	१९१३	
४५४	दुर्गाबीजानि .,.....	.....	८	९	१६		

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
४५५	नामचन्द्रिका	रघुनाथः ...	८८	१२	३४	...	
४५६	पुरश्चरणविधिः.....	.....	७९	१०	३०	...	प्रथमपत्राभावः
४५७	मधुराष्टकविवरणम्	.....	९	१०	४०	...	
४५८	मन्त्रकोषः	आशादित्यः	२९९	८	३२	...	
४५९	मन्त्रविभागः	भास्करः ...	७	८	२०	...	
४६०	मरीचित्तन्त्रम्	.....	१९	१०	३०	...	त्रुटितम्.
४६१	महिम्नःस्तोत्रं सभाष्यम्	... .	११	१०	३२	...	
४६२	मातृकानिघण्टुः	महीधरः ...	३	११	३७	...	
४६३	मृतितत्त्वम्. शारदालिपिः	.....	१४	१९	८०	...	त्रुटितम्.
४६४	योगरत्नावली सटीका	मू० नागार्जुनः टी० गुणाकरः.	२३	१४	२६	...	
४६५	लघुसप्तशती	पृथ्वीधराचार्यः.	६	६	१७	...	
४६६	लघुस्तवः	लव्वाचार्यः	९	७	१७	...	
४६७	शिवसंहितायां मन्त्रयोगप्रकरणम्.	.....	२९	११	४०	...	
४६८	षोढा न्यासः	.....	१६	२२	१७	१८५६	

दिगम्बरपुस्तकानि.

४६९	अष्टाह्निककथा	हरिसेनः ...	१२	११	४३	...	
४७०	आयज्ञानतिलकं सटीकम् ...	मू० टी० वोसरिभट्टः। दामनन्दिशिष्यः	४५	१३	४८	...	
४७१	आराधनाकथाकोशः	नेमिदत्तो मल्लिभूषणशिष्यः	२४४	१०	३०	१८५४	
४७२	स एव	स एव	१७६	१५	३१	...	
४७३	आवश्यकविवरणम्.....	.....	६१	८	३२	...	प्रथमपत्राभावः.
४७४	इन्द्रध्वजपूजा.....	विश्वभूषणभट्टारकः.	१४५	१०	३२	१८७९	
४७५	उपदेशरत्नमाला	सकलभूषणः	१०६	११	४४	१८६८	
४७६	उपासकाध्ययनं श्लोकबद्धम् ...	समन्तभद्रः	१३	९	३२	१८२४	
४७७	एकीभावस्तोत्रटीका	वादिराजः...	१५	८	३२	...	
४७८	कथाकोशः	.....	१५४	११	४८	१९९१	
४७०	कर्णामृतपुराणम्.	केशवसेनः	३८	१०	३४	...	त्रुटितम्.

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
४८०	कर्मकाण्डगाथा	नेमिचन्द्रः .	१६	७	२७	...	
४८१	क्रियाकलापः सटीकः	टी०प्रभाचन्द्रः	१४१	१०	३४	...	अपूर्ण.
४८२	क्षत्रचूडामणिः.	वादीभसिंहसूरिः	३१	११	३६	...	
४८३	गोमटसारः भाषासहितः	मू०नेमिचन्द्रः	१४४	१५	५६	...	अपूर्णः.
४८४	चतुर्विंशतितीर्थंकरपूजा	.....	४८	१०	३६	...	
४८५	चन्द्रप्रभचरित्रम्	वीरनन्दिः...	१०८	१०	४०	...	
४८६	तस्यैव पञ्जिका	.....	६३	११	४०	१५९७	
४८७	चन्द्रप्रभचरित्रम्	रामोदरकविः धर्मचन्द्रशिष्यः	१४८	११	४०	१८७५	
४८८	छेदपिण्डः मा०	इन्द्रनन्दिः...	२१	१०	३२	..	प्रथमपत्राभावः
४८९	जम्बूचरित्रम्	.....	६६	१३	४०	१८६६	
४९०	जिनदत्तकथासमुच्चयः.....	गुणभद्राचार्यः	४५	१२	३२	...	
४९१	जिनसहस्रनामस्तोत्रं सटीकम्	मू० जिनसेनाचार्य.	११०	१४	३२	...	
४९२	जिनसंहिता	.....	१८	११	३२	..	अपूर्णा.
४९३	जिनसहस्रनाम	आशाधरः...	५	१४	४०	...	
४९४	जैनपूजापद्धतिः	गुणचन्द्रः	१११	१२	४०	१८८३	
४९५	ज्ञानसूर्योदयनाटकम्	वादिचन्द्रः	६१	९	२५	१७८९	
४९६	ज्ञानार्णवः	शुभचन्द्रः ..	१४०	९	३३	१६४७	
४९७	ज्ञानार्णवटीका	टी० नयविलासः	६७	१३	३८	...	अपूर्णा.
४९८	ज्ञानार्णवस्थगद्यटीका	विद्यानन्दि.	११	९	३६	..	
४९९	तत्त्वार्थसूत्रं हिन्दीभाषासहितम्	मू०उमास्वातिवाचकः	५६	...	..	...	
५००	तत्त्वार्थसूत्रं सटीकम् अध्यायः१	मू० सं०उमास्वातिवाचकः	५२	१०	४०	...	
५०१	तत्त्वार्थराजवार्तिकम्	.....	६९	१०	४१	..	
५०२	तत्त्वार्थसारः	अमृतचन्द्रसूरिः	४३	९	३२	..	
५०३	त्रिभङ्गी मागधी.....	.....	२०	६	२८	...	अपूर्णा.
५०४	त्रिवर्णाचारः	.....	३४	९	२८	...	
५०५	त्रिषष्टिलक्षणं पुराणम्	गुणभद्राचार्यः	९२४	१०	४०	...	
५०६	त्रैलोक्यदीपकः	इन्द्रवामदेवः.	८२	११	३२	...	
५०७	दर्शनसारः हिन्दीभाषासहितः	मू० देवसेनः.	१००	१४	३८	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम.	कर्ता.	पत्राणि.	पंक्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादिवाच्यम्.
५६५	समाधितन्त्रबालावबोधः भाषा.	... ...	१६६	१२	३६	...	प्रथमपत्राभावः
५६६	सम्मेदशिखरमाहात्म्यम्	दीक्षितदेवदत्तः	६७	१२	४०	१८६४	
५६७	सरस्वतीटीका..	.....	२४	१३	४०	...	
५६८	स्तोत्रमाला.....	.....	२८९	११	१८	...	
५६९	सैव	.....	२०५	११	२५	...	
५७०	हरिवंशपुराणम्	ब्रह्मजिनदासः	३३९	१०	३४	...	
५७१	होलिकारिपुपर्वचरितम्.....	जिनदासः...	३३	१२	३६	...	

श्वेताम्बरपुस्तकानि.

५७२	अनुयोगद्वारसूत्रस्य टीका	हेमचन्द्रः ...	४९	१७	५८	...	
५७३	अम्बडकथा	मुनिरत्नम् ...	३२	१७	३८	...	अपूर्णा.
५७४	अलंकारचूडामणिविवेकः ..	हेमचन्द्रः ...	६२	१७	६८	१६४१	
५७५	आचारप्रदीपः..	रत्नशेखरः ...	७३	१३	५५	...	
५७६	आलोचनागाथाः	.....	६	११	४४	...	
५७७	आवश्यकनिर्युक्तयवचूर्णिः ...	ज्ञानसागरः	८३	२०	६४	...	
५७८	उक्तिरत्नाकरः	साधुसुन्दरः	१७	१२	५२	...	
५७९	उत्तराध्ययनावचूरिः	.....	३६	११	८०	१९१२	
५८०	उपदेशरसालः भाषा..	.....	९	१५	४०	१८२२	
५८१	उपपातिकवृत्तिः	अभयदेवः..	७६	१४	४४	१६६५	
५८२	कथाकोशः.....	.....	३६	१७	६८	...	
५८३	स एव	.....	५४	१९	४४	...	अपूर्णः.
५८४	कर्मग्रन्थः सटीकः	देवेन्द्रसूरिः	११७	१५	५४	..	अपूर्णः.
५८५	कल्पसूत्रं सावचूरि	.....	३१	...	...	१४६९	
५८६	कुमारपालप्रबन्धः	.....	१०	१८	५२	...	
५८७	कुमारविहारशतकम्.....	.....	९	१८	६०	...	
५८८	कुर्मापुत्रचरित्रम्	माणिक्यसूरिः	११	१२	३२	...	
५८९	काव्यकल्पलता	अमरचन्द्रः.	६४	२१	५३	१९१४	
५९०	गुरुगुणषट्त्रिंशतिका सटीका ...	.....	१	...	...	...	
५९१	छन्दःकोशः सटीकः	मू० रत्नशेखरसूरिः टी०चन्द्रकीर्तिसूरिः	१३	१४	५२	१६६७	
५९२	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिचूर्णिः	.....	३४	१५	३४	१५७६	
५९३	जम्बूद्वीपसंग्रहणी सटीका ..	मू० मा० हरिभद्रसूरिः टी० प्रभानन्दसूरिः	१६	१६	४५	१७०३	